ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ

ਬਕਾਤਿਆਹੈਸ੍ਰਾਤਾਮੂਣਾਬੋਲੀਆਅਤੇਇਹਾਸੰਗਤੀਹੋ ੫॰
ਇਆਹੈਨਾਕਿਸੇਦਾਆਖੀਆਨਹੀਮੰਨਦਾਗੁਰਸਾਮਾਪ
ਤਿਨ੍ਹਬੋਲੀਆਨਾਨਕਜੀਸਥਰੂਪਬੋਲੀਆ। ਰਹੁਸੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ ਕਹੀਆਸੁਨਹੇਨਆਖੀਆਮਾਨਹਿਤ
ਸਹੀਜੇਤੀਦੁਆਪੁਨਦਿਤੇਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖੀਨਤੇ
ਨਾਖੀਨਮਾਸਾ। ੴ।੧।ਤਿਜਕਪਰਮਾਬਾਬਾ
ਇਰਸਨਾਜੋਹੈਸੋਕਿਸੈਦੇਕਹੇਦੇਵਿਚਿਨਾਹੀ।ਉਹਸਤਤੀਨੇ
ਦੇਆਕਰਦੀਹੈ।ਅਜਅਖਾਨਕਨਦੀਨਾਹੀਗੁਰਕਾਮੀ
ਠਾਬੋਲਦੀਹੈ।ਅਠਪਹਰਇਸਨਾਲਿਦੁਆਸਹੈ।ਸਾਮਾਪ
ਫਤਜੋਕਰਤਾਰਾਮਿਹਰਦਾਨੇਹੋਵੈ।ਤਾਇਹਰਸਨਾਬਾਖੀਆ
ਰਸਨਾਬੋਲਦੇ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ।
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ਤਾਮੂਲਾਦੇਨਾਲਧਾਧਪਾਖੀਆਇੰਨੂ
ਰੋਆਦੀਹੋਇਆਆਇਆ।ਨਧਾਧਦਉਲਤਖੰਡਲੇਦੀਕ

ਆਅਰੇਤਾਂਗਯਾਂਇਹਕਉਨੁਹੈ॥ਫਿਰਿਆਦੀਕਿਸਰੂਪ
ਹੈ॥ਮੂਲੇਕਹਿਆਜੀਮੋਨਾਨਕਮੋਦੀਕਾਸਸੁਰਾਹੈ॥
ਤਾਂਹੋ॥ਅਰਨਾਨਕਪਾਰਿਫਿਰਿਆਦੀਹੋਇਆ॥ਯਾਰਖਾਂਨ
ਨਬਾਬਪਾਸਿਕਹਿਆ॥ਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਏਹਨਾਨਕ
ਮੋਦੀਕਾਸਸੁਰਾਹੈ॥ਅਰੁਨਾਨਕਪਾਰਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ॥
ਨਬਾਬਕਹਿਆਯਾਰਖਾਂਇਸਕਉਆਗੈਲੈਆਉ॥
ਯਾਰਖਾਂਮੂਲੇਕਉਨਜੀਕਲੈਗਇਆ॥ਨਬਾਬਮੂਲੇ
ਨੂਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਤੂਨਾਨਕਪਾਰਿਫਿਰਿਆਦੀਹੈ॥ਮੂ
ਲੇਅਰਜਕੀਤੀ॥ਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਸਤਸੈਸਠਰੁਪਏ
ਨਾਨਕਦੇਖਾਕੀਨਿਕਲੇਹੈ॥ਜੋਨਾਨਕਦੇਕਬੀਲੇਕਉਮਿ
ਲਹਿ॥ਨਬਾਬਕਹਿਆਅਰੇਮੂਲਾਨਾਨਕਤੋਕਹੈਹੈਫਕੀ
ਰਕਉਦੇਹੁ॥ਫਿਰਿਮੂਲੇਕਹਿਆਨਬਾਬਸਲਾਮਤਿਨਾ
ਨਕਤੋਬਿਗਰਿਗਇਆਹੈ॥ਨਬਾਬਕਹਿਆਹਕਤਾਂਇ

ਨਾਵਾਹੈਤਾਪਰੁਨਾਨਕਕਉਮੁਲਾਂਆਲਗਾਵਣਾਹੁਜੋਤਉਖ
ਪਤਨਾਹੀਖਾਇਆਤਉਫਕੀਰਾਕਉਦੇਹਾਨਾਨਕ
ਜੀਨੂਮੁਲਾਂਆਗੈਆਣ੍ਹਾਪਾਵਣਾਨਾਨਕਜੀਮਗਨੁਹੋਇਰ
ਹਿਆਤਾਜਾਨਾਨਕਜੀਦੇਨਕਾਵਿਚਿਪਲੀਤੇਸਾਹੇਰੀਦਾਸੁ
ਗਈਤਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ। ਸਲੋਕੁ। ਖੇਤੀਜਿਨ
ਦੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੇਨਹੀਥਾਉ। ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਗੁਤਿ
ਨਾਹੀਜੀਉਦਿਆਜੋਲਿਖਿਆਲਿਖਦਿਤਨਨਾਉ। ਫਿ
ਰਿਮੁਲਾਕਹਣਲਾਗੇਤੂੰਕਉਣਹੋਇਦਾਹੈਂ ਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉ
ਅਜਾਣੂਦਸੁ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ। ਰਾਗੁਮਾਰੂ
ਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ ੧। ਕੋਈਆਖੈਭੂ
ਤਨਾਕੋਇਕਹੈਬੇਤਾਲਾ। ਕੋਈਆਖੈਆਦਮੀਨਾ
ਕਬੇਚਾਰਾ। ੧। ਭਇਆਦਿਵਾਨਾਸਾਹਕਾਨਾਨਕਬ
ਉਰਾਨਾ। ਆਪਣੇਸਹਾਦਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ।

੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ
ਹੋਇ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥
੨॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਤੂ॥
ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਦਾ
ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੩॥ ਮੁਲਾ ਕੀ
ਐਸਾ ਹੋਇ ਗਈਆ ਲਗੇ ਸਿਫਤਿ ਕਰਨ ਮੁਲਾ ਆਇ
ਕੈ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਕਹਿਆ॥ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਖਫਤਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਅਉਲੀ
ਆਉਸੀਲੀਆ ਹੈ॥ ਉਹੁ ਖੁਬਰਦਾ ਗੁਹੈ॥ ਨਬਾਬ ਕ
ਹਿਆ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਬੁਲਾਵੋ॥ ਜੈਰਾਮ ਬੁਲਾਇਆ॥ ਜੈ
ਰਾਮ ਆਇ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ॥ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੈਰਾਮ
ਕਿਆ ਕਰੀਐ॥ ਹਮ ਤੋ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪੇਸ [illegible] ਕਰਨਾ ਹੈ॥
ਨਾਨਕ ਕਾ ਹਿਆ ਜੋ ਟੂਕੀ ਮਾਡਉ ਪਲਾਵੋ॥ ਅਰ ਉਸ

ਤਕਾਸਸੁਰਾਉਸੀਕੇਉਪਾਸਿਫਿਰਿਆਵੀਹੈ।ਮੁਲਾਂਨੇਕਹਿਆ
ਜੋਲਾਨਕਥਧਰਦਾਗੁਹੈ।ਕਹੁਜੇਤੈਜੇਕਰੀਐਜੈਰਾਮਨ
ਨਕਪਾਸੋਧਰੁਤਰਨਮਦਾਆਹਾਂ।ਜੈਰਾਮਕਹਿਗਇਆ।
ਕਰੋ ਨਥਾਧਕਹਿਆਜੈਰਾਮਤੂਜਾਧਾਧਾਕੇਉਨਾਦੇਤਾ।ਜੈਰਾ
ਮਕਹਿਆਨਥਾਧਸਲਾਮਤਿਨਧਾਧਸਭੁਕਛੁਸਾਮ
ਝਦੇਹੈ।ਸੈਰਿਆਜਾਧਾਧੁਦੇਦਰਸਨ।ਨਧਾਧਕਹਿਆਦੇ
ਰਾਮਹਕਕਬੀਲੇਦਾਭੀਹੈ।ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਨਥਾਧ
ਸਲਾਮਤਿਨਾਨਕਹੀਹਾਜਰੁਹੈਕਹੀਦੂਰਗਈਆਇਆ।
ਨਥਾਧਕਹਿਆਨਾਨਕਉਬੁਲਾਵੇ।ਨਾਨਕਉਆ
ਦਮੀਬੁਲਾਵਣੇਗਇਆ।ਨਾਨਕਆਦੇਨਾਹੀਆਦ
ਮੀਫਿਰਿਆਇਆ।ਆਖਣਲਗਾਜੀਦੇਵਆਦਤਾ
ਨਹੀ।ਨਥਾਧਦਵਉਸਤਖਾਂਗੁਸਾਖਧਾ।ਕਹਿਆ
ਜਾਇਕੇਪਕੜੀਐ।ਆਦੋ।ਆਦਮੀਆਜਾਇਕਹਿ।

ਨਾਨਕਜੀ ਨਬਾਬੁ ਘਰਹੁ ਤ੍ਰਿਹੀਆ ਦ੍ਰਿਹੂ ਹੋਇਆ ਅਤੈ ਨਾਨ
ਕਜੀ ਉਠਿ ਪਧਾਰੇ ਹੋਏ ਆਹਾ ਆਇ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਪਧਾਰੇ ਹੋਏ
ਅਸਲਾਮ ਮੁਲਕੇ ਤੇਸ੍ਰਾ ਨਬਾਬ ਗੁਸਾ ਖਾਇਕੈ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਆ ਦਿਤਾ ਰੋਟੀ ਨਬਾ ਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣਿ ਨਬਾਬ ਜੇ ਤੇਰਾ ਤਾ ਕਰ ਬਾਤ ਜੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਵਤਾ ਬ
ਅਬ ਤੇਰਾ ਚਾਕਰ ਨਾਹੀ ਅਬ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੂਏ ਹੈ
ਤ ਫਿਰ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੋ ਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਥਿ
ਚਲ ਕਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰੇ ਜੁਮੇ ਕਾ ਰੋਜ ਹੈ ਤ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਆ
ਚਲੋਜੀ ਕਛੀ ਬਾਤ ਨਾਹੀ ਤਾ ਨਬਾਬ ਨਾਲਿ ਲੇਕਰ ਚਲੀਆ ਨਾ
ਲੈ ਨਾਨਕਜੀ ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ਕਿਤਨੇਕੁ ਗਿਣੀ ਹੋਇ ਜਾਇ
ਜੁਮੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਪੜੇ ਹੋਏ ਤ ਤਨੇ ਜੋ ਕੁ ਮਸੀਤ ਵਿ
ਚਿ ਆਏ ਸਭ ਆਪਣੀ ਜਾ ਨਿਮਾਜ ਆਪਣੇ ਦਰਗਾਹ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਆਜ ਏਸ ਪਣੇ ਤੇ ਆਇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜੇਤਨੇ ਹੁਕਮ

ਹਜਨਆਹੇ। ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਚਿਰੋੜਪੈਗਇਆ। ਜੈਰਾਮਘਰਾ
ਦਿਲਗੀਰਹੋਇਆ।ਕਹਿਆਰਿਜਾਇਵਾਨ੍ਹੇਆ।ਨਾਨਕੀਦੇ
ਘਰਾ।ਕਿਆਦੇਓ।ਜੋਮੇਰਾਘਰਿਵਹੁਅਜੁਦਿਲਗੀਰਬਹੁਤੁ
ਹੈ।ਤਾਨਾਨਕੀਜੀਉਠਿਖੜੀਹੋਈ।ਆਖਿਓਨੇ।ਆਜੁਕਿ
ਆਵਾਸਤਾਹੈ।ਜੋਤੁਸੀਐਸੇਦਿਲਗੀਰਕਿਉਹੋਇਓਹੋ।ਜੈ
ਰਾਮਕਹਿਆ।ਸੁਣੁਪਰਮੇਸਰਦੀਲੋਕਨੀ।ਤੇਰੇਭਿਰਾਉਨਾ
ਨਕਜੀਕਿਆਕੀਤਾ।ਨਬਾਬਨਾਲਿਜੁਮੋਦੀਸੀਤਾਨਿਵਾਜੁ
ਕਰਣਗਇਆਹੈ।ਅਤੇਸਾਰੇਸਹਰਾਂਵਿਚਿਹਿੰਦੂਮੁਸਲ
ਮਾਨਾਂਵਿਚਿਰੁਪਈਹੈ।ਜੋਅਜੁਨਾਨਕੁਨਾਨਕੁਹੋਇਆ।
ਸੋਕਿਆਨਦਿਲਗੀਰੁਹੋਵਾ।ਅਗੋਨਾਨਕੀਕਹਿਆ।
ਅਜੀਤੁਸੀਉਠਿਕਰਸੋਈ।ਜੇਵੋ।ਤੁਸੀਨਾਨਕਜੀਦਾਕੋ
ਸੋਚਾਕੋਈਨਾਕਰੋ।ਅਤਿਚਿਰਹੋਏ।ਨਾਨਕੁਜੋਮੇਰਾਭਿਰਾਉਹੈ।
ਸੋਤਾਦੇਵਣਹਾਰਆਇਆਹੈ।ਨਾਨਕਜੀਦਾਮੋਕੋਈਫਿਕਰਨਕਰ

ਨਾਹਿ ਦੇਖਿ ਸਕਦਾ ॥ ਉਠਿ ਕੇ ਨੂੰ ਸਿ ਓਅਨੈਦ ਨਾ ॥ ਖਿ ਗਿਸੋਈ ਜੋਵੈ ॥
ਏ ਤੂੰ ਨੀ ਗਾਸ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸੋਰ ਪਾਇਆ ॥ ਅਤੇ ਨੇਪ
ਘਾਮ ਦਾ ਨੂੰ ਜੇਮਾਈ ਦੁਸਾ ਲਾਇ ਛੁਟੇ ਆਸੀ ॥ ਉਦੇ
ਨੇਪੇਧਾ ਮਣਿ ਭੀ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆਹਾ ॥ ਆਇ ਕੈ ਪੇਜੇ ਰਾਮ ਨੂੰ
ਦਪਾਈ ਦਿਤੀ ॥ ਜੀਜ ਆਨਸੁਖ ਅਨੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਸਭ
ਸਦੂ ਸੁਨਹਿ ਕਰਣਾ ॥ ਨਿਧੇਪਜੋ ਜੈ ਰਾਮ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਪੁ
ਛਣ ਲਗੇ ॥ ਆਖੁ ਰਿਪਾ ਕੈ ਉਕਰਿ ਹੈ ਇਨੇ ਧਨੀ ॥ ਨੇ
ਪੇਆ ਖੀਆ ॥ ਜੀ ਮੈਤਾ ਅੰਦਰ ਨਾਹਾ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਦੇ ਸੁ
ਹੇਸੁਣੇ ਆਹੇ ॥ ਜੈ ਧਾਧਾ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ॥ ਅਤੇ ਨਾਨਕ
ਖਨੂੰ ਹੀ ਰਹਿਆ ॥ ਜਧਾਧਾ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਮੁਕਾ ਤਾ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਰਾ ॥ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇ
ਆਧਾ ਤੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਨ ਕੀਤੀ ॥ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਮੈ ਕਿਸ ਨਾਲਿ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ॥ ਤੂ ਸਨਾਸਾ

ਕਹਿਆਤੂੰਹਮੇਸੋਨਿਵਾਜਕਰਣਾ।ਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਤੂੰਤੇ
ਹੀਕੰਧਾਰਘੋੜੇਖਰੀਦਣੇਗਇਆਥਾ।ਮੈਨਿਵਾਜਕਿਸ
ਸੇਕਰਾ।ਤਬਦਉਲਤਖਾਂਕਹਿਆ।ਓਰੇਨਾਨਕਤੂੰਇਤਨਾਝੂਠੁ
ਬੋਲਤਾਹੈ।ਮੈਤੋਇਹੀਹਾਹਿਪਨ੍ਹੋਹੇ।ਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣ
ਖਾਂਜੀਤੇਰੀਦੇਹਇਹਾਪਨ੍ਹੀਥੀ।ਅਰੁਨਿਵਾਜਕਰਣੇਵਾਲਾ
ਜੋਥਾ।ਸੋਕੰਧਾਰਗਇਆਥਾ।ਤਾਕਾਜੀਕਹਿਆਦੇਖੋਨ
ਸਾਥਸਲਾਮਾਤੋਹਿੰਦੂਕਿਤਨਾਝੂਠਬੋਲਤਾਹੈ।ਤਾਨ
ਬਾਬਕਹਿਆਕਾਜੀਨਾਨਕਸਚੁਕਹਤਾਹੈ।ਮੈਜਿਦੇਕੇਵਖ
ਤਮੇਰਾਜੀਉਕੰਧਾਰਘੋੜਿਆਕੇਵਾਸਤੇਗਇਆਥਾ।ਫਿ
ਰਿਕਾਜੀਬੁਗਾਮੀਕੀਤੀ।ਸੁਣਖਾਂਜੀਹਮੇਤੋਨਾਬੇਗਏ।
ਹਮਸੇਤੀਨਿਵਾਜਕਰਣਾ।ਫਿਰਿਨਾਬਾਬਕਹਿਆਨਾਨਕ
ਤੂੰਕਾਜੀਸਾਥਿਕਰਤਾ।ਤਾਫਿਰਿਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਬਾਬ
ਜੀਕਾਜੀਤੋਵਛੇਰੇਕੋਸੰਭਾਲਨੇਘਰਿਗਇਆਥਾ।ਅਤੂਵ

ਛੋਰਾਖਾਤਾਂਵਿਚਿਪਉਦਾਹੋਵੈ।ਤਾਦੂਹਾਨੂਪਰਤੀਤਆਈ।
ਭੁਖਾਜੀਇਉਮਸੂਹੈਕਾਰਿਆਇਆਹਾ।ਓਨਿਥੋਬੋਲਾ
ਨੇਕੀਜੀਥੇਦੀਆਮਿਜਾਰਿਨਾਨਕਭਾਇਇਕੋਬੈਠਾਉਤਾ।ਨਿਧੇ
ਕਹਿਆਜੀਜਮਾਨਮੈਉਪੇਰੀਛੋਡਿਆਇਆਹਾ।ਜੋਰਾਮ
ਨਿਧੇਨੂਲਗਾਵਣਲਾਗਾ।ਅਵੇਤਉਥੇਹੀਖੜਾਹੋਵੇਆਹਾ।
ਨਾਨਕਨਿਕਲਿਆਹਤਾਤੂਮਿਲਕੇਆਵੇਆਹਾ।ਤਾਨਿਧੇਕ
ਹਿਆਜੀਉਹੁਤਾਮਜੀਤਾਵਿਚਿਅਹਾ।ਅਤੇਜਿਤਨੇਲੋਕਆ
ਹੇਤਿਤਨੇਘਰਾਨੂਟੁਰਿਗਏ।ਓਹੁਤਾਮੈਨੂਨਜਰਨਆਇਆ।
ਰਕਿਆਜਾਪੇਰੀਧਰਗਾਇਆ।ਤਾਨਾਨਕਜੋਰਾਮਦੀਨਿ
ਸਾਕੀਤੀ।ਆਖਣਲਾਗੀਜੀਨਸੀਗਿਕੁਤੀਕਾਈਨ
ਕਰੋ।ਨਾਨਕਜੀਹੁਨੂਆਪੇਆਵਦਾਹੈ।ਤਉਭਰਾਨੂਲ
ਨਕਜੀਜੈਰਾਮਦੇਅੰਦਰਆਇਵੜਿਆ।ਭੁਲਸਾਲਉਨੈ
ਹੇਠੋਕੂਕੀਕਾਈਜੀਆਇਆਹੈ।ਘਰੂਜੀ।ਤਾਧੇ

ਥੇਏਨਾਨਕਹੀਇਕਸਿਖਬਿਚਾਰਹੋਏਬੈਠੀਆਕਿਉਜੀਮੈਆਖੀਆਹੀ
ਜੀਜੋਬਾਣੀਨਾਨਕਨੂੰਦੇਦਾਹੀਆਇਤੀਹੈ।ਨਾਨਕਜੀਦ
ਲੋਕੋਈਨਾਹੀਵੇਖਸਕਦਾ।ਜੈਰਾਮਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆਲ
ਗਾਆਖਣਬਹੁਤੂਜੀਤੁਸਾਨੂੰਏਹੋਜੇਹੀਪਰਤੀਤਆਈਹੈ।ਅ
ਤੇਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲਗਾਪੁਛਣਭਾਈਨਾਨਕਜੀਆਖੋਕਿਉ
ਕਾਰਿਮਜਕੂਰਹੋਇਆ।ਅਸਾਤਾਬਹੁਤੁਤਬੇਖਲਾਕੀਤਾ।
ਤੁਸੀਆਪਹੀਕਹੋ।ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕੀਜਾਣੀਜੋਕਛੁ
ਹੋਈਜੋਹੋਇਵਰਤੀ।ਤਾਫਿਰਿਜੈਰਾਮਕਹਿਆ।ਭਾਈ
ਜੀਜੇਕੋਈਅਸਾਨੂੰਪੁਛੇਤਾਅਸੀਕਿਆਕਹੀਏ।ਲੋਕ
ਦੀਅਣਹੀਨੂੰਛੂਨਾਹੀ।ਤੁਸਾਡੇਮੁਹੋਸੁਣੀਏਸਾਖਗੀ
ਖਬਰਤਬਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜਾਣੀਦਾਉਲਤਖਾਂ
ਨਿਵਾਜਲਗਾਕਰਣਾ।ਅਤੇਕਾਜੀਲਗਾਕਰਣਾ।ਅ
ਜੀਪਾਸਿਖੜੇਹੋਇਰਹੇ।ਨਬਾਬਨਿਵਾਜਕਾਰਿਮੁਕਾ॰

ਅਸਾਨੂੰਲਗਾਆਖਣਾਅਤੇਨਾਨਕਤੂੰਨਿਵਾਜਕਰੇਂਸ
ਈਆਸਾਤੈਂਤੋਂਨਿਵਾਜਕੀਤੀਓਨਾਹੀ।ਅਸਾਕਹਿਆ
ਅਸਾਠੇਕੇਜਮੀਪਗਿਰਦਿਆਉਤੇਅਸਮਾਨ।ਘੋੜ੍ਹੇਕੰਧਾਰਖ
ਰੀਦਕਰਦਉਦਿਸਤਖੰਪਠਾਂਣਾਂ।ਨਘਾਘਕਹਿਆਸਤਾ
ਸਮਝਿਆਕੁਛਨਾਹੀ।ਮੈਂਕੇਆਂਕਹਿਆਹੈ।ਫਿਰਿਆ
ਸਾਕਹਿਆਤੂੰਭਾਘੋੜ੍ਹੇਖਰੀਦਣਕੰਧਾਰਕਉਗਇਸਾਨਿਵ
ਜਕਿਸਨਾਲਿਕਰਣੀਆਹੀ।ਤਾਂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕੇ
ਖੇਆਂਜੀਹਿੰਦੂਕਿਤਨਾਣੂੰਨੁਘੋੜੇਤਾਂਤੌਂ।ਤਾਂਖਾਂਕਹਿਆ
ਕਾਜੀਹਿੰਦੂਸਚਾਹੈ।ਇਸਦੁਖਤਨਮਾਸੀ।ਜਕਉਗਏਥੇਆਉ
ਬਦੁਖਤਨਮਾਰਗਾਦਿਲੁਘੋੜ੍ਹਿਆਕਉਕੰਧਾਰਗਇਆਥਾ।ਤ
ਫਿਰਿਕਾਜੀਕਹਿਆਜੀਨੁਅਤੇਘੋੜ੍ਹਿਆਕਉਗਏਥੇਹਮਤੋ
ਨਹੀਨਗਏਥੇ।ਹਮਾਸੀਉਕਰਤਾ।ਤਾਂਫਿਰਿਅਸਾਕਹਿਆ
ਕਾਜੀਨੂੰ।ਕਾਜੀਜੁਮੇਅਸੀਤਗਏਆਂ।ਨਮਾਜਿਆ

ਅਤੇਅੰਆਖੀਧੀਉਡੀਕਵਾਂਨੌਹੋਸਨੀਆਂਅਤੇਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਜੋ
ਅਸਾਤੇਨਾਲਿਚਲੁਮੈਕਿਆਕਰਾਮੈਨੂੰਤਾਮੁਸਕਲਬਣੀਆਂਤਾਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਜੁਹੁਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨਾਲਿਭੁਖਨੰਗਾਹਈਆਂਅਤੇਸੁਖਤੇ
ਗਮਤਾਂਜਾਹਿਤੁਸਾਂਵੇਖਿਆਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਤਾਜਾਣਾਅਉ
ਖਾਹੋਇਆਹੁਣਮੈਨੋਐਥੋਜਾ [illegible] ਮੈਨੂੰਦੈਜੋਹਾਜੈਸਾਰਤੇਕੋਈ
ਨਜਰਨਾਹੀਆਵਦਾ [illegible] ਮਰਦਾਨਾਤਾਰਵ
ਜਾਇਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਹੀਵਜਾਈ [illegible]
[illegible] ਖੀਆ [illegible] ਨੂੰਸਾਰਦਾਂਹੁ [illegible] ਜੀਸੋਂਕੀਤੇਪਾਤਿ
ਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ [illegible] ਆਪਣਾਕਿਥੇਰਾਖੀਆ
ਹੈਤੈਥਾਈਪਾਇਆਹੈਗੁਰੂਤਾਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤਾਰ
ਵਜਾਇਮਰਦਾਨੇਪਾਸਿਰਧਾਘੁਨਾਹਾਸ [illegible] ਨਾਹੁਕਮੁਮੰਨ
ਕਰਿਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆਮਰਦਾਨਾਸਹਰਵਿਚਿਆਇਆ
ਆਇਕਰਿਕੇਈਦਰਦਰਿਖਿਆਗਾਵਣਲਗਾਂਦੇਖੇਤਾਹਿਕਨੂੰਮੈ

ਇਕਸਪਠਾਣੁਅਗੇਬੈਠਾਗਾਵਦਾਹੈ। ਅਤੇਸਖੇਲਾਰਬਾਬਮਹਾਬੋਵਜਾ
ਇਦਾਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਉਸਨੂੰਦੂਆਇਸਲਾਮਦਿਤੋਸੁ। ਅਤੇਰਬਾਬਨੂੰਪਠਾਣਨੂੰਉਹ
ਪੜ੍ਹਾਹੋਇਆ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਸਨੂੰਆਖਿਆ। ਰਬਾਬਵਾਈਮਿਰਾਸੀਆ।
ਇਕਬੰਦਾਖੁਦਾਇਦਾਤੈਨੂੰਸਦਦਾਹੈ। ਓਹੁਮਿਰਾਸੀਉਠਖੜਾਹੋਇ
ਆ। ਰਾਹਵਿਚਿਆਇਆ। [illegible] ਪੁਛਦਾ। ਆਖੁਬਾਈਤੂੰਕਉ
ਣੁਹੋਦਾਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਮਿਰਾਸੀਹਾਂ। ਸਣਿਰਬਿਉਸੁਖ
[illegible] ਬਾਈਰਬਾਈਦੂਜਾ [illegible] ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ। ਅਤੇਵਤਨ [illegible] ਰਬਾਬੀਦੀਤਲਵੰਡੀ
ਹੈ। ਮਰਦਾਨਾਆਖਿਉਸਨੂੰ [illegible] ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।
ਆਇਬੈਠਾ। ਉਸਨੂੰਆਖਿਓਸੁਬਾਈਵਜਾਇ। ਰਬਾਬਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦੀਸਮਾ [illegible] ਗੀਹੋਈਆਹੀ। ਜਾਉਸਨੂੰਮੇਟਤਾਰਵਜਾ
ਈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਖੀਆਅਦੇਮਰਦਾਨਾਤੂੰਵਜਾਇ। ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਵਜਾਵਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਜੇ ਹੀ ਤਾ
ਰ ਵਜਾਈ। ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜਨਾਵਰ ਗਾਮ ਮਿਰਗ ਥੇ ਸੁਧੋ ਹੋਇ ਕੈ ਢਹਿ ਪਏ।।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਰੀਝਿਆ। ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਦਾਸੋਵ
ਵੀ ਬਹੁਤੁ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ। ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮੈ ਤਾ ਵਜਾਇ ਨਾ ਹਟਾਰ
ਦਾ ਇਹੁ ਮੈਨੂ ਅਜੁ ਗੈਬੀ ਫੁਰਨੂ ਹੋ[illegible]ਆ ਅਤੇ ਓਹੁ ਛਾਦਪੀ ਹੈਗਨੁ ਹੋ
ਇਆ ਗਾਇਆ ਮੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਛਾ[illegible]ਠ ਆਹੇ ਪਰ ਏਹ ਗੁਣ ਵਿਚ ਰਕਿਸੈ
ਨਾਹੀ ਡਿਠੇ। ਤਾ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾ[illegible] ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵ[illegible]ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕਰਿ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ।
ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮੈ ਹੀ ਨੂੰ ਪੁ[illegible]ਦਾ ਹਾ ਜੋ ਤੂ ਹੁਗਮ
ਦੈ ਸੋਈ ਹਉ ਕਰਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ ਰ
ਬਾਭੁ ਲੈ ਆ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੂੰ ਬੁਰਾ[illegible]। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ ਅਤੇ ਦਰਗਹ ਗੁਰਮੁਖੀਤੋ।
ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਜਾ ਜਾਣ ਕੋਈ ਵਿਕਾਊ ਹੈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ [illegible]

ਬਹੁਤੀਮਿਲੇ।ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ।ਸੁਆ
ਲੁਤਾਕਰਲਾਭੁਖਾਨਾਹੀਪਹੁਜਰੂਰਫਲਾਵਣੀਹੈ।ਜਾਂਹਥੇਥੇਜੀਪਾਸੀਤਾ
ਖਥੇਥੇਜੀਨਾਨਕਾਇਕੁਸੁਆਲੁਕੀਤਾਹੈ।ਜੋਮੈਨੋਤਾਆਖਾਜੇਨਮੰਨੇਤਾਨਾ
ਆਖਾ।ਜੇਮੰਨੇਉਸੁਤਾਆਖੋ।ਜੋਹਇਕਰਬਾਬੁਲੈਦੇ।ਮਰਦਾਨਾ
ਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਤਾਉਸੁਢਾਢੀ[illegible]ਹਆਜੀਏਹੁਰਬਾਬੁਹਾਜਰੁਹੈ।
ਫਿਰਿਗੁਰੂ[illegible]ਨਕਜੀਕਾਹੁਆ[illegible]ਢਾਢੀਅਸਾਨੂਪਹੁਚਿਆਤੈਸੇ
ਤਾਪਰੂਏਹੁਅਸਾਡੇਕੰਮਦਾਨਾਹੀ।ਮਰਦਾਨਾਥੇਥੇਨਾਨਕੀਜੀਪਾ
ਸਿਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ[illegible]ਨਕਜੀਪੁ[illegible]ਆਕਿਉਭਾਈਮਰਦਾ
ਨਾ।ਕਿਥੇਰਿਆਹਿ[illegible]ਆਜੀਰਜਾਦੀਜੀ।
ਮੈਨੂਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਭੇਜਿਆਹੈ।ਤਾਥੇਥੇਨਾਨਕੀਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈ[illegible]ਜੀਤਾਕਿਉ।ਅਜੁਪਰਮੇਸਰੁਅਸਾਡੇਉ
ਤੇਬਹੁਤਾਮਿਹਰਵਾਨੁਹੋ।ਜੋਅਸਾਨੂਭਾਈਜੀਖਿਜਾਦਿਕੀਤਾਹੈ।
ਤਾਕਿਉਭੇਜਿਆਕੈਅਆਖਿਆਮਰਦਾਨੇਨੂਪੀੜੀਪਾਇਦਿਤੀ।

ਲਗਾ ਪੁਛਣਿਆਗੁਝੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਓਹਿਨਸੁਆਖੁ
ਕੀਤਾਹੈਸੁ।ਆਖਿਆਹੈਸੁ।ਜੇਮੰਨੇਤਾਆਖੇ।ਜੇਮੰਨੇਨਾਹੀਤਾਨਾਆਖੇ॥
ਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆਧੰਨਮੇਰੇਭਾਗਹੈਨ।ਜੋਭਾਈਨਾਨਕਸੁਅਲੁਕੀਤਾ॥
ਅਖਿਮਰਦਾਨਿਆਨੀਸੰਗੁ।ਆਖੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਰਜਾਈਜੀਹਿਕੁਰਬਾਬੁਜੇ
ਤਨੇਤੋਮਿਲੇਤਤਨੇਤੋਮੈਦੇਹਾ।ਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਇਕਾਕਿਆਸਉ॥
ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਭਾਈਜੀਨੂਆਖੇਮੈਨੂਆਪਣਾਮੁਹੁਦਿਖਾ [illegible] ਫਿਰਿ
ਮਰਦਾਨੇਆਇਕਰਿਆਖਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸ।ਗੁਰੂਜੀਬੇਬੇਜੀਆਖ
ਦੀਹੈ।ਇਕਾਕਿਆਸਉ।ਆ [illegible] ਆਪਣੁਮੈਨੂਆਪਣਾਮੁਹੁ
ਦਿਖਾਇਜਾਂਦੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ [illegible] ਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਬੇਬੇਨਾ
ਨਕੀਦਾਆਖਿਆ।ਫੇਰਿਆਨਾਹੀਜਾਂਦਾ।ਨਾਨਕੀਪਿਛੋਂਜਨਮਭੀਆਸਾ
ਡੀਕੈਣਆਹੀ।ਅਤੇਤਦਭੀਆਸਾਡੀਸੇਵਾਬਹੁਤੁਕਰਦੀਆਹੀ।ਤਬ
ਭਾਈਭਾਈਏਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਦੁਹਾਂਦੇਵੈ।ਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਪਾਸਿਆਏ।ਅਗੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਪੀੜਾਵਿਛਾਇਦਿਤਾ।ਅਤੇ

ਨੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪਾਇਦਿਤੀ।ਦੋਵੈਂਬੈਠੇਸੇ।ਬੈਠਕਰਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬਾਬੇਜੀ
ਕਿਛੁਖਾਈਐ।ਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਜੇਤੂਸਾਮੂਹੋਆ
ਖੋਮੈਨੂੰਸੋਈਕਬੂਲਹੈ।ਪਰੂਹੋਕੇਆਸਾਤਾਂਆਖਿਆਆਮੰਨੋ।ਤਾਂਆਗੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਭਲਾਬਾਬੇਜੀਜੇਤੂਸੀਆਖੋਗੇਸੋਮੰਨਾਂਗਾ।ਬਾਬੇਨਾ
ਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀ।ਤੁਸੀਫੁਰਮਾਇਸਕਾਰਿਆਕਰੋਗੇਸੇਗਾ।
ਅਤੇਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸਹੀਰਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬਾਬੇਜੀਅਸੀਤਾਂ
ਸਾਡੇਪਾਸਹੀਹਾਂ।ਜੇਤੜੇਵੇਲੇਤੁਸੀਯਾਦਕਰੋਗੇ।ਤਿਤੜੇਵੇਲੇਹਾਜਰਹੀਹਾਂ
ਤਾਂਫਿਰਬਾਬੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਤੁਸੀਜਾਇਕਰਿਬੁਸਕ
ਰੋਜੋਕੁਛੁਮੁਲੁਲਗੇ।ਜੋਮੇਰੇਪਾਸੋਂਲੈਜਾਵੈ।ਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੁ
ਛਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਕੇਹਾਕੁਹੋਵੈ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪੁਛਿਆ।ਗੁ
ਰੂ ਮਰਦਾਨਾਬਾਬੇਜੀਪਾਸੋਂ।ਜੋਹੇਮੁਲੁਦਾਆਖੋਤੇਹੋਜੇਹਾਲੈਆ
ਬਾਬੇਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਜੇਹਾਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈਤੇਹੋਜੇ
ਹਾਲੈਆਉ।ਮੁਲਦਾਸਰਫਾਕੋਈਨਾਕਰੋ।ਖਰਾਖੋਟਾਲੈਆਉ।

ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਕੁਝਾਰਜਾਦੀਜੀ।ਮਰਦਾਨਾਉਠਖੜਾਹੋਇਆ।ਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਜੀਆਖਿਆ।ਕੁਝਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਸੋਈਜੋਵਜਾਹਾ।ਅਤੇਭਾਈ
ਘਾਲੋਨੂੰਸਾਦਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਸੋਨੂੰਸਦਣਆਇਆ।ਆਇਕੇਮਰ
ਦਾਨੇਮੈਨੂੰਆਖਿਆ।ਜੋਜਾਮਨਤੈਨੂੰਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਸਦਦੀਹੈ।
ਜੈਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਸੋਈ
ਕੀਤੀਹੈਸੁਣ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਸਾਨੇਮਰਦਾਨਾਮੈਚਾਲੀਆਸਾ।ਘਰਨੂੰ।ਪਰੁਭ
ਲਾਚਲੁਮਤੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੋਰੇਦੇਹੋਵਨਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਮੈਮਰਦਾਨੇਨਾਲਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਪਾਸਿਪਾਸਿਆਇਆ।ਤਾਬ
ਰੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਆਉਭਾਈਘਾਲਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਜਾਣਿਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਆਉਭਾਈਘਾਲਾ।ਕਰਤਾਰਾਂਤਿਆਰੇਵੋ।ਲੈਪ੍ਰਸਾਦੁਬੇਬੇਜੋਕੀਤਾ।ਜੀਸੋ
ਕ੍ਰਿਹੰਜੋਵਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਜੀਮੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਹਥਜੋੜੇ।ਅਤੇਖੁ
ਸੀਮੰਗੀ।ਅਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੂੰਖੁਸੀਹੋਦੇਵੋ।ਅਸੀਘਰਨੂੰਜਾਂਦੇਹਾਂ।

ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸੀ ਮਿਲੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸ
ਤੇ ਕਿਉਂ ਫਿਰ ਜੋ ਹੋਏ ਹੋ। ਤਾ ਅਗੋ ਮੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ
ਤਾ ਕਿਆ ਵਿਰੁ ਹੈ। ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਤੇ ਮੰਜਾ ਹੋਵੀਏ। ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ
ਪਾਸੋ ਜਰੋ ਮੰਗਿਆ ਲੋੜਦੇ ਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ। ਅ
ਗ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਮੰਗੋਗੇ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਦਿਵਾਈਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ। ਜੋ ਕਰਤਾਰੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ। ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸਿਕ
ਰਜੀਉ ਭੁਲੇ ਨਾਹੀ। ਸੈਸਾਰ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰੁ
ਅਤੇ ਬਿਰਖੇਗਾ। ਸੈਸਾਰ ਪਾਇ ਦੁਖ ਮਾਰੇ। ਸੈਸਾਰ ਸਗਰੀ ਨਿਆਈ
ਤੇ ਜੀ ਮੈ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੋ। ਘਰ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਹੋਈਆ। ਆ ਧੋਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਮਾਂ ਧਾਈ ਧੀ ਨੂੰ ਅਗੇ ਸਠੇ ਹਾ ਦੇ ਤੇ ਸੈਸਨੇ
ਹੋ ਸੈਕਰ ਭਾਬ ਵਿਛਿ ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰ
ਧਾਇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਤਾ ਧੋਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਤ

ਨੇਤੋਹਫ਼ਾਸਿਆਵੈਂਗਾਜੋਮੇਰਾਭਾਈਜੀਮੈਂਤੋਖੁਸੀਹੋਵੈਂਗਾਜੇਕਛੁਮੁਝਨਾ ੬੩

ਰੈਸੋਆਇਸਦੇਆਮਰਦਾਨੇਉਠਕੇਤਜੀਮਕੀਤੀਆਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਖਹੁ

ਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆਮਰਦਾਨਾਜੁਗਾਮਿਰਾਸੀਆਂਦੇਘਰਟੋਲਣਲਾਗਾ।

ਜੀਥੇਜਾਏਤਿਥੇਮਿਰਾਸੀਆਂਗੋਣੇਹੋਆਖਨਜੋਆਇਆਹਈਕੁਰਾਹੀਦਾ

ਕੂੜਾਮਰਦਾਨੇਨੂਕੋਈਆਦਰੁਦੇਵੈਨਾਹੀਆਕਿਤੇਨੇਦਿਨਮਰਦਾਨਾਫਿਰ

ਦਾਰਹਿਆਨਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੈਨੂਸਭਕੇ

ਵੂਮਲੂਮਹੈਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਸੰਗੁਆਯਾਮਰ

ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨਿਸੰਗਆਖਣਦੀਗਲਨਾਹੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਰੰਗਾਵਿਚਿਆਇਆਅਵੇਮਰਦਾਨਿਆਸੰਗੁਆਯਾਤਾਮਰਦਾਨਾ

ਕਹਿਆਕਿਧਕਰਆਖਿਉਸੁਜੀਜੈਸਾਨੂਆਖਦਾਹੈਆਇਆ

ਹਈਕੁਰਾਹਈਦਾਕੂੜਾਮਿਹਣੇਗਲਿਜੇਕਆਖਦੇਹੈਨਿਤੂਸੁ

ਕੋਈਰਬਾਬੁਦੇਵਦਾਨਾਹੀਅਤੇਤੁਸੀਆਖਿਆਹੈਕੋਈਰੰਗੀਆ

ਰੋਇਆਕਰਿਆਵੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੀਸਾਰ
ਏਵੇਦੁਖਮਾਰਦੇਹੈਨ॥ਜੀਸਾਰੁਸਭੋਭੁਸਪਾਇਕੋਰੁਹਿਵਾਲਿਆਵੇਜੀ॥
ਕੁਕੇਈਰਧਾਘੁਟੇ॥ਬੋਲਿਆਉ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਕੋ
ਈਜੀਰਾਸੀਆਵੰਦੇਦਾਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਆਖਿਆਮੰਨਸੀ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਕੁਣੂਆਖੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜੇਰਾ
ਜੇਮੰਗੀਗੀਰਾਉਜਟਾਦਾਹੈ॥ਉਹਨਦੀਅਦੇਵਿਚੋਨਾਇ
ਕਰਧਾਬਉਥੈਰਹਦਾਹੈ॥ਨਾਉਉਸਦਾਨਿਰੰਦਾਹੈਦੁਸ
ਦੇਹੈਨੀ॥ਅਤੇਫੇਰਕੁਸਿਦੀਦਾਹੈ॥ਤੂਉਥੇਜਾਇਕੇਉਸ
ਥੋਮੰਗੀ॥ਜੇਨਾਦੇਸੀਆਤਾਅਸਾਡਾਨਾਉਲਾਈ॥ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਕੁਲਾਗੁਰੂਜੀ॥ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕਛੂ
ਮੁਲਭੀਪਲੇਹੋਵੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜਾਹਿਮਰਦਾ
ਨਾਜੋਕਛੂਮੁਲਲੈਣਾਦਿਓਹੋਵੈਸੋਏਹੋਜੀਪਾਸੋਲੈਜਾਈ॥ਮਰਦਾਨਾ

ਥੇਥੇਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਥੇਥੇਜੀਨਿਕੀਹਿਆ।ਕਿਉਕ੍ਰਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆ।ਥੇਥੇਜੀਨਿਜਿਤਲਾਜਹਰਜੀਮੈਟੋਲਿਥਕਾਮੈਨੂਹਥਨਆਇਆ।
ਹੁਣੁਤੂਰਿਖੁਜਦਾਹੈਮੁਲਕਦੇਵਾਸਤੇਤਉਪਾਸਿਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਥੇਥੇਨ
ਨਕੀਜੀਆਖਿਆਭੁਲਾਭੁਲਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਆਖਿਓਸੁਦੇਵਾ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆ।ਥੇਥੇਜੀਸਤਰੂਪਜੇਦੇਹੁ।ਥੇਥੇਜੀਸਤਰੂਪਜੇਕਢਿਮਰਦਾਨੇਦੇਹਥਿ
ਦਿਤੇ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਲੈਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਜਾਹਿਮਰਦਾਨਾਭੁਖੀਜਾਹਿ।ਅਤੇਭੁਖਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਫਿਰਿ
ਦਿਨਾਤੂਵਿਚਿਜਾਇਪਹੁਤਿਆ।ਜਾਇਕੈਲਗਾਟੋਲਣਾ।ਇਥੋਂਫਿਰਦਾ
ਅਤੇਫੇਰੂਖਾਧੀ।ਕਿਥੇਰਹਦਾਹੈ।ਕੋਈਦਸੇਨਾਹੀ।ਦ੍ਰਾਇਦੈਨਫ੍ਰਫ
ਦਾਰਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅਕਪਾਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਕਾਈਏਕੇ
ਤਾਨਾਹੀ।ਮੈਕਿਸਥੇਪੁਛਾ।ਕਿਸਥੇਢੂਢਾ।ਆਪਣੇਦਾਸਦੀਵੇਚਿਲ
ਗਾਈਟਤੀਕਰਣਾ।ਮੈਕੀਆਕਾਗ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਉਦਾ
ਸੁਹੋਇਆ।ਲਗਾਢਲਣਾ। ॥ ॥

ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਤਾਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਗੁਰੂਦੂਹੋਇਕੇਇਕਦਰਖਤਹੇਠਿਬੈਠਾਆਹਿ।
ਤਾਤੀਜੇਦਿਨਾਂਫਿਰੰਦੇਦਾਰਬਾਬੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਇਮਿਲਿਆ।ਆ
ਇਕਠੇਲਗਾਆਖਣਾ।ਪਾਤਿਸਾਕਿਉਕਰਾਈਤੂੰਕਿਸਨੂੰਟੋਲਦਾਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਕਨੂੰਇਕੇਰਬਾਬੀਰਹਦਾਹੈ।ਨਾਂਫਿਰੰਦਾਅ
ਤੇਫਿਰਿਸੁਣੀਦਾਹੈ।ਫਿਰੰਦੇਕਾਹੇਆਤੇਰੇਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤੂੰਹੋਦਾਕਉ
ਣੁਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਤੈਨੂੰਭੇਜਿਆਕਿਸਹੈ।ਅਤੇਤੇਰਾਵਤਨਕਉਣੁਹੈ।ਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਵਤਨੁਰਾਇਭੋਇਭਟੀਦੀਤਲਵੰਡੀਹੈ।ਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।
ਭੇਜਿਆਨਾਨਕਦੇਵਦੀਫਕੀਰਦਾ।ਹੁਕਮੁਰਬਾਬਲੈਣਦਾਆਇਹਾਂ।ਫਿਰੰਦੇਆ
ਖਿਆ।ਫਿਰੰਦਾਫੇਰੁਹੋਵਿਹਾ।ਅਤੇਤੂੰਨਾਨਕਦੇਵਦੀਆਹੀਥੇਪਾਲਿਆ
ਹੈ।ਅਤੇਰਬਾਬਭੀਮੈਥੋਹੀਹੈ।ਅਤੇਨਾਨਕਨੂੰਦੇਵੀਮੇਰਾਹਰੇਕਰਾਜਾਗੁਆ
ਜਨਾਉਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂੰਰਬਾਬੁਦੇਹਿ।ਫਿਰੰਦੇਆਖਿਆਸੁਣਿ
ਮਰਦਾਨਿਆਲੈਰਬਾਬੁ।ਨਾਨਕਨੂੰਦੀਆ।ਫਿਰੰਦਾਰਬਾਬੁਕਿਓਲੈਆਇਆ।ਤਾਮਰਦਾ ੮

ਨਾਵੇਖੇਤਾਂਫਿਰਿਆਦੇਖੇਜੋਰਬਾਬੁਕੁਦਰਤੀਹੈ॥ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਮੁਲੁਕਰੇਹਾਂ॥ਫਿਰਿਦੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਸਰਬਾਬਦਾਮੁਲੁਤੈਥੋ
ਨਾਹੀਆਵਦੇ॥ਅਤੇਏਸਦਾਮੁਲੁਅਸਾਥੋਂਦਿਤਾਭੀਨਾਹੀ॥ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
ਗੁਨਕੀਤਾਜੀ॥ਗੁਰਾਈਏਹਕਉਣਹੈ॥ਮਰਦਾਨਾਰਹਿਨਸਕਿਆ॥ਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਸਦਾਮੁਲੁਭੀਅਸਾਥੋਂਦਿਤਾਕਿਉਨਾਹੀ॥ਫਿਰਿਦੇਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਰਬਾਬੁਅਸਾਨੂਕੁਦਰਤੀਹਥਿਆਇਆਹੈ॥ਅਦ
ਜਾਇਸਦੀਏਹਾਨੇਕਲਦੀਹੈ॥ਜੋਫਿਰਿਦਾਏਹੁਰਬਾਬੁਹੈ॥ਸਅਗੇਵਜਾ
ਵਣਾਨਾਹੀ॥ਏਕਨਾਨਕਵਦੀਖੜੀਪੈਦੇਹੋਸੀ॥ਏਹੁਰਬਾਬੁਉਸ
ਦੇਅਗੇਵਜਾਵਣਾ॥ਤੂੰਉਸਅਗੇਵਜਾਵੈ॥ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਏਸਦਾ
ਮੁਲੁਲੈਣਾਨਾਹੀ॥ਪਰੁਭਾਈਚਲੁਦੇਖਾ॥ਓਹੁਨਾਨਕਹੈਕੇਕੋਈਹੋ
ਰੁਨਾਨਕਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਚਲੋ॥ਪਰੁਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈ॥ਤਾਏਕਵਾ
ਰੀਵਜਾਇਦੇਖਾ॥ਤਾਫਿਰਿਦੇਆਖਿਆ॥ਭਾਈਹੋਰਸਅਗੇਹੁਕਮੁਨ
ਹੀ॥ਮਰਦਾਨਾਤੂਜਾਣੁ॥ਜੇਉਥੈਨਾਨਕਭੇਜਿਆਹੈ॥ਤਾਵਜਾਇ॥ਮਰਦਾਨੈਰ

ਧਾਪੁਰਖਬੋਲੇ[illegible]ਰਬਾਬੁਘੜਾਇਆ।ਰਬਾਬੁਘੜਾਇਕੇਤਾਰਵੁਜਾਈਆ
ਤਾਅਵਾਜਨਿਕਲਿਆ।ਸੂੰਦੇਨਿਰੰਕਾਰਹੀਆਨਿਰੰਕਾਰਨਿਕਲੇ।ਅਤੇਧੀਠੁ
ਦੀਨਾਨਕਦੀਅਧੀਨਗੀਆਨਿਕਲੇ।ਅਤੇਤੋਰਕਾਣੁਈਅਵਾਜਨਾਨਿਕਲੇ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਹੈਰਾਨੁਹੋਇਕਰਿਆਖਿਆ।ਗੁਸਾਈਜੀਰੈਦਾ।ਭੁਖਨ
ਲਾਗੰਦੀਦਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।ਦੇਵੇਨਾਵੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿ
ਆਇਨਿਕਲੇ।ਰਬਾਬੁਅਗੇਰਖਿਆ।ਦੁਹਾਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਫਿਰੁਆਇਓ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਤੇਰੀਭੂਜਾਵਣਾ।ਅਸਾਨੂਕਭੂਅਭੂਸੁਨਾਹੀਹੋਵੰਦਾ।ਕਾਈਖਬਰਨਾ
ਹੀਹੋਦੀ।ਜੇਭੂਭਗਤੁਹੋਕੇਓਹੋਨਿਰੰਕਾਰੁਹੋ।ਅਸੀਤਾਵਡੇਹੈਰਾਨੁ
ਹੁੰਨਾ।ਜਿਥੇਤਉਮੈਨੂਵੇਜਿਆਤਿਥੇਮੈਜਾਇਕੇਫੁਫਰਹਿਆ।ਦ
ਸੇਕੋਈਪਾਹੀ।ਤੀਸਰੇਦਿਨਮੈਰਹਨਾਤੋਹੋਇਆ।ਕੋਇਨਸਾਧ
ਆਇਮਿਲਿਆ।ਉਸਆਪੇਵਧਾਣੁਆ।ਪੁਛਿਕੇਹਕੀਕਤਲੀਤੀਉਸੁ।
ਤਾਰਧਾਪੁਕਿਤੇਵੁਸੋਕਾਫਿਉਸੁ।ਹੋਰੁਹਕੀਕਤਇਸਪਾਸੋਲਵੋ।

ਤਾਅਸਾਨੂਆਖਦਾਸੀਜੋਤੁਸੀਂਅਸਾਨੂੰਸਹਰਵਿਚਰਹਣ
ਦੇਦੇਹੋਕਿਨਾਹੀਂ।ਤਿਸਸਹਰਦਾਨਾਉਂਅੰਸਾਂਵਨਪੁਰਆਹਾ।
।ਤੇਇਸਸਹਰਤੇਨਿਕਸਕੇਤੁਰਕੇਹਾਂਤੇਅਸੀਂਉਜਾੜਾਂਵਿਚ
ਫਿਰਦੇਹੋਏਭਗਤਕਰਦੇਆਹੇ।ਅਤੇਰਬਾਬੁਉਥੇਹੀਰਖਆਵ
ਦੇਆਹੇ।ਤੂਭਗਤਕਰਦਾਆਹੋ।ਅਤੇਮੈਭਗਤਕਰਦਾਆਹਾਂ।ਅ
ਤੇਰਬਾਬਵਜਾਵਦਾਆਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਫਿਰਦਾਤਦ
ਭੀਇਕਠੇਰਹਣੇਆਹੇ।ਅਤੇਹੁਣਭੀਇਕਠੇਰਹੀਏ।ਤਾਫਿਰ
।ਫਿਰਦੇਕਹਿਆਜੀਹੁਣਅਸਾਨੂਜਾਹਰਕਰਣਦਾਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।
ਅਤੇਤੈਨੂੰਜਾਹਰਕਰਣਦਾਹੁਕਮੁਹੈ।ਏਹੁਰਬਾਬਭਿਤੁਸਾਣੀਆਮ
ਣਤਆਹਾਂ।ਤੁਸਾਨੂਪਹੁਚਾਈਦੇਵਣਾਆਹਾਂ।ਤੁਸੀਂਆਪਣੀਅ
ਮਾਨਤਲੈਵੋ।ਫਿਰਦਾਰਬਾਬੁਦੇਕਾਰਿਵਿਚਹੋਇਆ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾਆਖਣਲਗਾਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਜੇਆਖੋਤਾਮੈਅਗੇਤੋਰੀ
ਵਿਦਾਕਰਿਆਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾਹਮਰਦਾ

ਕਰਿਆਊਥਾ।ਮਰਦਾਨਾਕੋਹਅਧੇਤੇਤ੍ਰੈਜਾਇਗਇਆ।
ਮਰਦਾਨੇਦੇਖਦਿਆਹੀਛਲੁਹੋਇਗਇਆ।ਮਰਦਾਨਾਦੇਖੇਤਾਮੈ
ਅੰਧਾਭੀਨਾਹੀਹੋਇਆ।ਮੈਨੂਜੋਕੋਕਿਛੁਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।
ਇਹੁਕਿਆਹੋਇਆ।ਹੈਰਾਨੁਹੋਇਰਹਿਆ।ਹੈਰਾਨੁਹੋਇ
ਕੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇ
ਨੂਹਸਿਕਰਿਪੁਛਣਲਗਾ।ਆਖੁਮਰਦਾਨਿਆਕਿਥੋਤ੍ਰੀ
ਵ੍ਰਿਦਕਰਿਆਇਊਹਾ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਹੁਤੇਮੈਥੋ
ਛਲੁਹੋਇਗਇਆ।ਮੈਨੂੰਦਿਸਦਾਵਨੇਰਾਹਿਗਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਉਹੁਇਨਾਗਲਾ
ਕਿਆਕਾਠਕਰਦੇਹੈਨਾ।ਅਸਾਹੀਨੂਕਰਤਾਰਜਾਹਰਕਹਦਾ
ਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਨੂਹੁਕਮੁਕੀਤਾ।ਮਰਦਾਨਾ ॰
ਰਬਾਬੁਵਜਾਇ।ਮਰਦਾਨੇਸਬਾਬੁਪਬਲੀਤਾ।ਲਗਾਬ
ਦੁਖਣਾਵਣਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਹੁਕਮੁਕੀਤਾ।ਮਰਦਾ

ਨਾਅਪੇਰੀ ਬਹੁਜਾਣੀ ਭੁਖਹੋਈਉ ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮਮੰਨਿਆ ਅਪੇਰੀ
ਬਾਣੁਪਹੁਗਾਇਆ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨਾਲਗਾਤਾਰਵਜਾਵਣਿ ॥ ਤਾ
ਵੇਖੈਇਹਆਵਜਾਣੈਕੀ ॥ ਤੂਹੀਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂਹੀਨਿਰੰਕਾਰ ॥
ਨਾਨਕਬੰਦਾਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਸਮਾਧਿਲਗਿਗਈ ॥ ਮਰਦਾ
ਨੇਵੇਖੇਤਾਇਹਾਬੈਠਾਹੋਇਰਹਿਆਹੈ ॥ ਦੁਇਰਾਤੀਅਤੇਦੁ
ਇਦਿਨਸਮਾਧਿਲਗੀਰਹੀ ॥ ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਛਡਿਦਿਤਾ ॥ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਹੋਇਆਇਆਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਮਰਦਾਨੇਨੂਭੁਖਲਗੀਸਿ
ਮਰਦਾਨੇਦਾਜੀਉਤੁਟਿਗਇਆ ਅਤੇਫਿਰਿਰਹਿਸਕੇਨਾਹੀ ॥
ਇਹਜੀਵਿਚਿਵੀਚਾਰੁਕਰੇ ॥ ਕਦੇਜਾਗੇਤਾਮੈਵਿਦਾਲਵਾ ॥ ਜਾ
ਗੀਸਰਾਦੀਨੇਹੋਇਆ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਲਕਾਉਘਾੜੀਆ ॥ ਪੁਛ
ਆਕਿਉਮਰਦਾਨਿਆਕਿਆਖਬਰਹੈ ॥ ਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂਜਾਣੁਕਰਤਾਰੁਦਾਮੈਕੀਤੀਹੈ ॥ ਅਤੇਅ
ਜਾਣੀਤਾਦੂਰਿਨਾਹੀਹੋਇਆ ॥ ਤੂਤਾਹੋਇਉ ॥ ਅਤੇਅਸੀਆਪਣੀ ॥

ਅਸਾਂਡੂੰਗਿਕਚੀਮਤ੍ਰਾ।ਤੇਰਾਤੇਅਸਾਡ੍ਰਾਸੰਗੁ।ਕਿਥੋਰਲਨੋ।ਤਾਬਾਬੈਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਪਾਸਹੁ।ਹੋਦੂਖਬੁਰਹਈਐ।ਜੇਤਾਕਬੂਲੁਕਰੇ।
ਅਸਾਡੇਨਾਲਿਰਹੁ।ਅਤੇਜੇਨਾਕਬੂਲੁਕਰੇਤਾਜਾਹੁ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ।ਜੀ।ਇਕੇਤਾ।ਆਪਜੇਹਾਕਰੋ।ਇਕੇਤਾ।ਮੇਰਾਇਲਾਜੁਕ
ਰਾਤਾ।ਮੈਤੇਰੇਪਾਸਿਰਹਾ।ਤਾਬਾਬੈਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹਦੋਵੇ।ਗਲਾਕਰਤਾਰਪਾਸਿਹੈਨਿ।ਅਤੇਅਸਾਡੇਪਾਸਿ।ਸਹਜੁ
ਹੈ।ਜੇਹੀਘਲੇਤੇਹੀਕਟਨੀ।ਅਤੇਤੇਰੀਖੁਸੀ।ਜੇਜਾਣ
ਦਾਹੈ।ਤਾਰਹੁ।ਨਾਹੀਤਾਜਾਹੁ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਜੀਉਂਜ
ਦਾਂਗਾ।ਬਾਬੈਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਏਹਰਬਾਬੁ।ਘੋਘੇਜੀਨੂ
ਭੀਪਜਾਹੁ।ਮਰਦਾਨਾ।ਰਬਾਬੁ।ਲੈਕਰਿ।ਘੇਘੇਨਾਨਕੀ।ਪਾਸਿ
ਗਇਆ।ਘੇਘੇਨਾਨਕੀ।ਦੇਖਦਿਆਹੀ।ਪ੍ਰਹੁਪਾਇਆ।ਘੇਘੇਨਿ
ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਕਿਉਂਭਾਈ।ਮਰਦਾਨਿਆ।ਏਹੁਰਬਾ
ਬੁ।ਕਿਤਨੇਤੇਹੋਇਆ।ਅਤੇਬਹੁਤੇਦਿਨੇਆਇਓ।ਅਤੇਮੈ

ਭਾਈਜੀਕਿਖੇਡਾਂਤੂੰਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਖੇਖੇਜੀ
ਉਹੁਤਾਸਾਬਤੁਫਕੀਰੁਹੈ।ਓਹੁਸਤਾਈਤਾਂਦੁਖਭੁਖਕ
ਟੀਆਂਹੀ।ਅਤੇਆਸੀਖਿੰਦੇਅਸਾਨੂਦੁਖਭੁਖਲਾਗੀ
ਹੋਈਹੈ।ਅਸੀਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਂਵੰਦਾਲੈਆਏਆਂਹਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਸਾਨੂੰਵਿਦਾਕੀਤਾਹੈ।ਅਤੇਕਹਿਆਹੈ
ਸੁਜੋਏਹੁਰਬਾਬੁਖੇਖੇਨੁਸਉਪਕਾਰਾ।ਤਾਖੇਖੇਨਾਨਕਜੀ
ਦਾਖੇਰਾਗੁਛਡਿਗਏਆਸੋਕਿਬਾਉਭੁਖਿਆਇਨਾਹੀ
ਭੁਲਜਾਂਲਉਤੀਬਹੁਤੇਰਾਆਖੋ।ਅਤੇਆਖੀਧੁੰਤੋਚ
ਰਦੇਰਦਾਏਹੁਦੂਆਪਿਗਾਇਆ।ਭਾਈਆਂਜੈਰਾਮਆ
ਏਆਜੈਰਾਮੁਦੇਖੇਤਾਕਿਆਂਦੇਖੈਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ।
ਗਲਾਪੁਛਣਲਗਾਕਿਉਨੀਭੁਲਜਾਂ।ਅਜੁਬਹੁਤੀਏਨਾਤੂ
ਦਨਕਿਉਕਰਦੀਹੈ।ਕਿਆਹੈਭੁਲਜਾਂਕਹਿਆਠਕਰੁਜੀ
ਮਰਦਾਨਾਭਾਈਜੀਨੂਛਡਿਚਲਿਆਹੈ।ਏਸਵਾਸਤੇਹੈ

33 ਰਾਗੁਕਰਦੀਹੈ॥ਕਿਓਥਪਹੂਜੀਆਸੀਤੁਸਾਡੇਹੁਕਮੁਥੀਬਾਹ
ਰਨਾਹੀ॥ਜੈਸਦੂਜਾ॥ਜੈਸਸੂਰਤਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਰ
ਹੈ॥ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਮਨਸੰਤੋਖਾਵੈਂਦਾਆਵੇ॥ਸੋਈਸੂਰਤਦ
ਸੋ॥ਅਜੀਸੋਈਕਰੀਏ॥ਤਾਂਨਾਨਕੀਏ॥ਜੇਜੀਮੈਸੰਤੋ
ਖਾਵੈਂਦੇਆਹੀ॥ਭਲਾਮਰਦਾਨਾਕਾਈਜੀਨਾਲਿਹੈਗਾ।
ਕਾਈਪਰਾਣੀਆਰਹੈਗਾ॥ਜੇਮਰਦਾਨਾਕਾਈਜੀ
ਨੂੰਛੁਡਿਚਾਲਿਆ॥ਤਾਂਓਹੁਓਸਦਾਹੋਇਜਾਵੈਗਾ॥ਜੇਰ
ਮਹੋਲਿਆ॥ਪਹੂਜੀਏਹਾਕਿਆਜੇਤੁਸੀਛਿਟਕੋ॥ਤੁ
ਸੀਅਸਾਨੂੰਉਪਦੇਸਦੇਸੋ॥ਅਤੇਹੁਣਆਪਣੇਛੁਟਕ
ਣਲਗੇ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਤੇਤ੍ਰੀਨਾਹੀਰਹਿਆ।
ਨਾਨਕਆਪਣੇਹੀਪੈਰਾਂਤੇਹੈ॥ਤੁਸੀਜੀਉਤੇਖਤਰਾਨ
ਕਰੋ॥ਅਤੇਜੀਉਮਰਦਾਨਾ॥ਨਾਨਕਜੀਨਾਲਿਰਹਦਾ
ਹੈ॥ਤਿਉਂਰਖਾ॥ਅਜੀਖਫਤਰਜੀਆਹੈ॥ਨਾਨਕਜੀ

ਖੋਜਦਾ॥ਅਜੀਤੂੰਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਹੋ॥ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਿ
ਉਨਾਨਕਜੀਨੂੰਛਡਿਚਲਿਆਹੈਂ॥ਤੇਰੇਨਾਲਿਉਸਦਾਬਹੁਤੁਪਿਆ
ਰੁਹੈ॥ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਜੀਮੈਂਕਿਆਕਰਾਂ॥ਉਸਤਾਈਸ
ਮਾਪਿਆਂਦੀਹੈ॥ਤਾਭੁਖਦੀਨਾਹੀਂ॥ਅਤੇਕਿਸੇਸਹਰਵਿ
ਚਿਹੋਵੈਤਾਪਤਰਾਨਾਹਿਵੈ॥ਉਜਾੜੀਂਵਿਚਿਖਤਰਾਰਹਦਾ
ਹੈ॥ਜੈਰਾਮਕਹਿਆਰੋਟੀਕਪੜੇਦੇਵਾਸਤੇਕਰਦਾਹੈਂਵੈ॥ਤਾ
ਰੋਟੀਕਪੜਾਇਥੈਮਜੂਦਹੈ॥ਅਤੇਭੁਲਾਕੇਈਦਿਨਨਾਨਕਜੀ
ਨਾਲਿਗੁਜਰਾਨੁਕਰੁ॥ਮਰਦਾਨਾਏਹਗਾਲਿਨਜਾਰਿਆਵਦੀ
ਹੈ॥ਜੋਨਾਨਕਜੀਨਾਲਿਪਹੁਚਕਉਨੁਸਕਦਾਹੈ॥ਪਰੁਭੁਲਾਵੈ
ਚਰੁਆਪਵਿਲੋਕੁਭਿਹੋਇਆਵੈ॥ਤਿਚਰੁਕੁਝੁਕਰਲਾ॥ਨਾਨਕ
ਅਤੇਜੈਰਾਮਦੁਹਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆ॥ਭਲਾਮਰਦਾਨਾਕੇ
ਤਾਇਸਸਹਰਵਿਚਿਰਹੋ॥ਤਾਦੁਇਵਖਤਰੋਟੀਜੇਵਜਾਵੈ॥
ਅਤੇਜੇਭਾਈਦੁਰਾਰੇਜਾਹੁਤਾਖਰਚੀਰੋਕਲੈਜਾਵੈ॥ਅਤੇਤਰ

ਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਬਾ
ਲਾ ਤੂ ਧਾਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ
ਭੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਰਾਗੀ ਕਰਿਆ ਅਤੇ ਮਰਜਾ
ਦੂ ਸਦਵਾਇਆ। ਜਾਂ ਭੁਖ ਬਹੁ ਹੋਈ ਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੈ ਜਾਵਾਂ ਹਾਂ। ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ
ਸੋਈ ਜੇਹਾ ਜਾਹਾ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਹਾ। ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ। ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਸੋਈ ਜੇਵਾਈ। ਅਤੇ
ਜੈਰਾਮ ਆਪਣੇ ਗਲ ਦਾ ਜੋੜਾ ਖੁਹਲਕੇ ਦਿਤੋ ਕਰਕੇ ਮਰਦ
ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਪਾਇਆ। ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਬਹੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਏਕ ਮਰਦੀ ਦੇਵੋ। ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁ
ਸੀ ਆਖੋ ਸੋ ਦੇਵਾ। ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਬਹੁ ਜੀ ਜੇ ਤੂ ਸਾਡੀ ਦੇ
ਲਾਵੀ ਵਿਚਿ ਆਦਣੀ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵੋ। ਮੈ ਬਹੁਤੁ ਰਾਜੀ ਹਾਂ। ਓਥੇ
ਨਾਨਕੀ ਵੀ ਹਥੁ ਪਕੈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਾਥਿ ਦਿਤੋ। ਅਤੇ ਆਖਿ

ਤਿਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਤੇ ੭੧
ਤ੍ਰਾਗਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਆਏ
ਆ ਆਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਪਏ ਤੈ ਕਿਥਉਂ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਥੇ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਵੈਰਾਗੁ ਕੀਤਾ ਭੂਆ ਜੈਰਾਮੁ ਆਇਆ ਉਸ
ਨੇ ਰਾਇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਜਾਹ
ਤਾ ਹੀ ਮੈ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭੂਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜੈਰਾਮੁ ਆਖਣ ਲਾਗੇ
ਤ੍ਰਾ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਖਰਚੀ ਦਿਤੀ ਆ ਅਤੇ ਆਖਣੁ ਲਗੇ
ਜੀ ਚਲੁ ਮਹਰਾਵੰਦਿ ਰਹੋ ਵੇ ਵਖਤ ਭੁਸਾਡੂ ਜੇ ਵਜਾਵੋ ਅਤੇ
ਜੇ ਦੂਰ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਖੋ ਅਤੇ ਏਥੇ ਏਹ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਵੋ । ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰਾਕੇ ਆ ਕੀਤੋ ਅਤੇ ਰੂਮੋ ਹੋਇ
ਗਇਓ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਹਾ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈ ਰੀਚੰਦੂ ਪਾਕਣਾ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ

ਤਬਗੁਰੂਕਿਆਕਰਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨੇਕਉਹੈਆਜੀਮੈਤਾਂਸੋਹੋਨਾਹੈਗੁ
ਕਸੋਨੂਆਖੇਹੈਭੁਜੀਹੈਇਕਰਾਹਵਿਚੇਗਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜਾ
ਤਮਰਦਾਨਿਆਏਹਤੂਮਨਕੋਫੇਰਦੇਖੁ।ਅਤੇਸੌਸਾਰੇਤੈਨੂਸਥਾਨੁਹੈ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨਿਆਨਾਜਰਕਰਤਾਰਊਪਰਰਖੀਐਸੋ।ਖੁੰਦੇਦੀਆਸ
ਵੰਹਿਆਉਗੁਰਮੁਖਹੁੰਦੈਹੈ।ਅਤੇਪਰਮੇਸਰਦੀਆਸਵਿਚਿਸੋਤੇ
ਖਰੋਦਾਹੈ।ਜਾਹਟੇਫੇਰਦੇਖਿਆਉਂ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਭੀਹ
ਦੂਜਾਫੇਰਦੇਹਾ।ਅਤੇਖੇਖੇਜੀਨੂੰਦਰਸਨੁਦੇਂਹੈਇਤਨਾਤੇਰੇਦਰਸ
ਨੂੰਤਰਫਦੀਹੈ।ਗੁਰੂਇਤਨਾਰਚਿਭੁਕਣੋਗੁਨਾਕਗੁਰਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਭੁਲਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ।ਤੇਰਾਆਖਿਆਅਟੇਰਨਾਭੀਨਾਹੀ।
ਆਸਾਤੇਰੇਨਾਲਿਕੀਸੂਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਖੇਖੇਨਾਲਕੀ
ਪਾਕੀਲੈਆਇਆ।ਗੁਸਾਂਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਵਦਾਭੈਠ।
ਵਉਤ੍ਰਚੜ੍ਹੀ।ਜਾਇਕਰਿਆਪਰਮਸਰੀ।ਯਹੁਜੀਭੁਜਾਹੈ
ਨਾਈਜੀਆਇਆਹੈ।ਖੇਖੇਆਖਿਆਤੂੰਕੁਣੀਹੈ।ਗੁਸਾਂਜਕ

ਰਿਆ। ਬਾਹੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਲੈਹੈ। ਮੈਂ ਦ੍ਰਸਣੇ ਆਗੇ ਭੂਖੁ ਖੇਲਾ। ਤਿਚ
ਰਾਨੂ ਆਇਉ ਮਿਰਤੇ। ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ।
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਈ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਮਸਤਕੁ ਹਾਥਾ ਤੇ ਲੀਤਾ। ਆਖਣ ਲਗਾ। ਬੇਬੇ
ਜੀ ਮੈ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ। ਜੋ ਤੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਹਥਉਂਦ੍ਰ
ਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਹੈ। ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਭੇਦੁ ਆਪ
ਹੁਸਨਬੰਧੁ ਹੋਦਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਭੀ
ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜੇਹੇ ਅਸੀ ਤੇਹੀ ਤੂੰ ਹੈ। ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਵਡਾ
ਭੁਗੁਣ ਕੋਂਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਹਥਉਂਦੀ ਹੈ। ਭੂਛੇਂਦੇ
ਜਾਨੂੰ ਲੋਮ ਸਚੁ ਆਖਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿਆ।
ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ। ਜੀਉ ਤੁਸੀ ਰਜੀ ਹੋਵੋਗੇ ਮੈ ਤਿਵੈ ਕਰਾਂਗੀ।
ਪਰੁ ਤੁਸੀ ਅਨੂੰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਂਦਾ ਰਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਸ ਵਖਤ ਤੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇਗੀ। ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੂੰ

ਸੰਗੀਆ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਭੁਖਿਓ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਤਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ।
ਭਾਈ ਜੀ ਏਸ ਤ੍ਰਾਂ ਮੰਗੇ ਨਾਹੋ ਅਸਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦਿਤੇ ਆਹੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀਆਂ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪ
ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੇ ਤੂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈ।
ਵਾਂਙੁ ਆਦਾ ਆਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਜਾਣਣਾ
ਦੀ ਹੈ। ਮੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ। ਬੇਬੇ ਮੁਹ ਆਪਣਾ ਦੀਨਾ ਹੀ ਏ ਹਰੁ ਪਛੇ ਤੁਸੀ ਲੈਹੁ।
ਅਤੇ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਵਚਨੁ ਮੰਨਿਓਤ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨੈਸੰਗੁ ਆਖੋ ਮਨੁ
ਆਹ ਜਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੇ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋਂ ਪਿਛੋ ਆਵੇ। ਅਸੀ

ਹੋਵੀਏਕੁਏਨਾਹੋਏਇਏ।ਮਰਦਾਨੇਨੂਖਾਣੀਨਾਹੀਛਡਣਾ।
ਤੈਨੂਭੀਦੇਦੀਆਦੀਆਂਸੁਣੈਹਾ।ਅਤੇਅਸਾਡਾਏਸਨਾਲਿਵਰਤਨੁ
ਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਨੂਖੁਜੀਕਰਾ।ਅਸੀਏਥੋਵਲੇਨਾਹੀ।ਅਸੀਗਮਦੇ
ਖੁਸਦੇਵਲੇਆਂਹਾ।ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆਜੀਜੇਤੂਏਥੋਫਿਰਦਾ
ਹੈਂ।ਤਾਭੀਅਸੂਭਰਾਖੀਅਵਾਸੈਹਾ।ਅਤੇਭਾਵੈਕਦੇਦਮਸਨੇਹੇਦਾ
ਹੈਂ।ਤਾਭੀਮੈਉਦਮਦੀਨਾਹੀ।ਅਤੇਜੇਤੂਦੂਰਿਜਾਵੇਗਾ।ਤਾਮੈਉਦਾਰਿ
ਜਾਵਾਗੀ।ਅਤੇਭਾਈਜੀਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਹੋਵੈਗੀਸੋਕਰੇਂਗੇ।
ਸੇਰੇਵਸੁਕੀਆਂਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਖਿਓਬੇਜੀਤੂਸੰ
ਖਾਰਜੀਆਰਖੋ।ਜੀਤਦੇਸੇਤੂਮੀਜਾਣਟਿਕਰੇਗੋਤੇਤੂਵੇਲੇਮੇਤ੍ਰ
ਸਾਡੈਪਾਸਿਆਇਹਾਜਰੁਹੋਵਾਗਾ।ਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀਕਹਿਆ।
ਭਲਾਭਾਈਜੀਤੁਸੀਅਸਾਡਾਮੋਹੁਤੋੜਚਲੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਮੋਹਤੋੜਿਆਹੀਤੁੜੀਦਾਹੈ।ਰਾਖਿਆ
ਆਨਾਹਿਪਿਣਦਾਗੁਰਪਗੇਵਿਕਾਰਿਦੇਵੇਵਾਵਿੰਦੇਆਹੋਇਗੇਏ।

ਜਾਘਰਹੁਨਿਕਲੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ।ਆਖੁ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਥਿਰਿਦਾਜਾਂਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅੰਕਿ
ਆਜਾਣਾ।ਅਗਾਤੇਰਾਅਤੇਪਿਛਾਮੇਰਾ।ਜਿਧਰਿਜਾਣੇਤੂ
ਧਰਿਚਲੁ।ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਤਭੁਮਰਦਾਨਿਆਇ
ਕਸਾਪਲਾਸਤੇਤੂੰਖਾਹੁਹੈਇਆਸਾਨੂੰਧੁਰੇਪਰਗਟਹੋਣਾਦੇਂਦੈਹੈ।
ਉਜਾੜਦਰਸਨੁਕਰਦੇਜਾਵੀਏਗਾ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋ
ਚਲੇ।ਸਭੁਨਾਦੇਨਾਦੇਵਿਚਿਸਾਲੋਦੇਪਾਰਿਆਇਵੜੇ।
ਅਗੇਭਾਈਲਾਲੋਕਿਸੈਥੈਠਾਪਤ੍ਰੁਦਾਅਹਾ।ਦੇਖੇਤਾਇ
ਕੁਤਾਜੇਹਾਹੈ।ਅਤੇਗਲਵਿਜੇਵੂੰਹੈਸੀ।ਅਤੇਇਕੁਰੂਮੇਟਾ
ਨਾਲਿਹੈਸੀ।ਲਾਲੋਆਗੋਉਠਿਖੜਾਹੋਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ।ਬੈਠੁਭਾਈਲਾਲੋ।ਕਿਰਤੁਕਰੁ।ਭਾਈਲਾਲੋ
ਬੈਠਕਰਪੁਛਣਲਗਾ।ਜੀਮੈਮਹਰਮਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਆਪਨ

ਪਠਾਣਕਹਿਆਤੈਮਸਕੀਨੇਕਿਆਜਾਣਿਦਾਹੈਜੋਕਾਮਲਕਉਣ
ਹੈਅਰਨਾਕਾਮਲਕਉਣਹੈਤਾਮਸਕੀਨਕਹਿਆਂਖਾਨਜੀਤੁਮ
ਫਕੀਰਾਂਕੇਪਕੜਨੇਸਤੁਨਾਕੋਕੋਈਨਕਾਮਲਾਨੇਕਰੇਗਾਉਸ
ਪਠਾਣੁਕੀਕਯਪਤੀਆਅਤੇਖੰਹਕਮਕੀਤਾਜੋਫਕੀਰਾਂਕੋਪਕੜੋ।
ਫਕੀਰਪਕੜਨੇਵਿਣੁਲਗੇਤਾਂਵਿਚੋਂਫੜਿਦਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਭੀਪਕੜੇਆਏਤਾਂਖਾਨਾਬੀਮਾਲੋਸਿਖਨੁਹੋਈਤਾਭਾਈ
ਲਾਲੋਕਹਾਇਦੇਖੇਤਾਗੁਰੂਨਾ[illegible]ਜੀਬਧਾਏਹੋਏਹੈਤਾਭਾਈਲਾ
ਲੋਪੈਰਾਗਾਵਿਚਆਇਆਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਖੇਤਾਭਾਈਲਾ
ਲੋਪੈਰਾਗਕਰਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕੈਥੁਕਾਈਲਾ
ਲੋਤਾਭਾਈਲਾਲੋਕਹਿਆਜੀਏਹੁਕਿਆਹੋਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਤਿਲੰਗਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ।
ਮਹਲਾ੧॥ਜੈਸੀਆਵੈਖਸਮਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕ
ਰੀਗਿਆਨਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲੋਧਾਇਆ।

ਜੋਰੀਮੰਗੇਦਾਨਵੇਲਾਲੋ।ਸਰਮਧਰਮਦੁਇਛਪਖਲੋਏਕੂੜ
ਫਿਰੈਪਰਧਾਨਵੇਲਾਲੋ।ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅ
ਗਦਪੜੈਸੈਤਾਨਵੇਲਾਲੋ।ਜਾਤਿਸਨਾਤੀਹੋਰਹਿੰਦਵਾਣੀ
ਆਏਹਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਫੇਰਬਾਣੀਬਾਬੇਆ
ਖੀਆ।ਜੀਮੁਗਲਾਂਹੀਦੀਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਸਬਦ
ਕੀਤਾ। ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਵਿਚਸਬਦੁਕੀਤਾ।
ਮਹਲਾ੧॥ ।ਜਾਹਥਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੇਮਾਸਪੁਰੀ
ਵਿਚਆਖਮਸਉਲਾ।ਜਿਨਉਪਾਈਰੰਗਰਵਾਈਬੈਠਾ
ਵੇਖੇਵਖਤਾਇਕੇਲਾ।ਸਚਾਸਾਹਿਬਸਚਤਪਾਵਸੁਸਚ
ੜਾਨਿਉਕਰੇਗੋਮਸਉਲਾ।ਕਾਇਆਕਪੜਟੁਕਟੁਕਹੋਸੀ
ਹਿੰਦੁਸਤਾਨਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ।ਆਵਨਅਠਤਰੈਜਾਨਸਤਾ
ਨਵੈਹੋਰਭੀਉਠਸੀਮਰਦਾਕਾਚੇਲਾ।ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾ
ਨਕਆਖੈਸਚਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਵੇਲਾ।੨॥ਤਾਬ

ਬੀਜਾਜੋਆਖੀਆਜੀਮੁਗਲਏਦੀਜਾਸਮੀਕਰੇਗਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਆਸਾਵਿਚਸਬਦੁਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ੧।
ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆਹਿੰਦੁਸਤਾਨਡਰਾਇਆ।ਆਪੈਦੋਸੁਨ
ਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲਚੜਾਇਆ।ਏਤੀਮਾਰਿਪਈਕਰਲਾ
ਣੈਤੈਕੀਦਰਦੁਨਆਇਆ।ਕਰਤਾਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਈ।ਜੇਸਕਤਾਸਕ
ਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਮਨਿਰੋਸੁਨਹੋਈ। ਰਹਾਉ। ਸਕਤਾਸੀਹੁਮਾਰੇਪੈਵਗੈ
ਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ।ਰਤਨਵਿਗਾੜਿਵਿਗੋਏਕੁਤੀਮੁਇਆਸਾਰਨ
ਕਾਈ।ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇਵੇਖੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ।੨।
ਜੇਕੋਈਨਾਉਧਰਾਏਵਡਾਸਾਦਕਰੇਮਨਭਾਣੇ।ਖਸਮੈਨਦਰੀ
ਕੀੜਾਆਵੈਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ।ਮਰਿਮਰਿਜੀਵੈਤਾਕਿਛੁਪਾਏਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ।੩।ਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਕਰਤਾਮਾਣਸਵਿਚਛਪਾਨਾ।
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਕਾਰਣਬੂਝੈਸੋਈਸਾਹਿਸੁਲਤਾਨਾ।੪।
ਏਥੇਤਾਂਏਹੁਵਰਤੀਅਤੇਗੁਰੂਜੀਤਲਵੰਡੀਸੁਰੀਆਂਆ

ਗੇੜਸਵੰਞੀਸੈਗਇਆਆਤਾਪਿਛੋਗਇਆਮਰਦਾਨਾਅਰੋ
ਤਾਕਾਲੂਮੇਰੇਨਾਲਿਝਗੜ੍ਹਾਰਹਿਆਸੀਆਖਦਾਸੀਅਵੇਖਾਲਾਨੂ
ਹਿਮੇਰਾਪੁਤਰਚੰਗਾਭਲਾਖਟਦਾਕਮਾਵਦਾਗਵਾਇਆਤਾਮੈਆਖੀ
ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਤੂਪੀਜਵਾਈਨੂਜਾਇਪੁਛੁਮੈਹੂਕਉਣਆਖਾਹੋਸੈਅ
ਸਾਆਪਣੀਕਮਾਈਨਾਨਕਦੇਪਿਛੈਗਵਾਈਹੈ।ਤੇਗਾਪਿਛੋਮਰ
ਦਾਨਾਗਇਆਮਰਦਾਨੇਜਾਇਕਾਲੂਨੂਕਹੀਆਣਾਇੰਤਾਕਾਲੂ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਨਾਨਕਦੀਆਂਗਲਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਜੀਮਹਤਾਜੀਤੂਸੀਂਗਿਲਾਕਾਈਆਕੇਹਾਨਾਨਕਤੇਰੇਘਰਿਰਿਦ
ਸੂਰਜਅਕੇਰਾਆਕੂਸਨਾਅਵਤਾਰਿਲੀਤਾਹੈ।ਮਹਤਾਜੀਤੁਸੀਂਅ
ਦੇਦਾਂਗਲਸਗਾਵਦਾਹੂ।ਤਾਕਾਲੂਕਹਿਆਸੁਣਦੇਹੋਸੈਕਨਾਨਕਦੇ
ਰਾਨਾਭੂਮਿਤੋਘੀਆਹੈ।ਏਹੁਘੀਮਕਲਾਨੂਸਆਖਦਾਹੈ।ਤੇਰੇਘਰਿ
ਚੰਦਸੂਰਜਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜਿਜਮਾਨ
ਤੈਨੂਏਹਾਖਬਰਹੈ।ਖਬਰਰਾਇਬੁਲਾਰਨੂਹੋਈਜੋਮਰਦ ॥

ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ।ਤਾਰਾਇਬੁਲਾਰਆਦਮੀਭੇਜਿਆ। ੮੩
ਮਰਦਾਨੇਨੂਸਦਾਇਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਆਇਕਹਿਆਨਿਦੇਤਾ।
ਰਾਇਆਖਿਆਆਖੁਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਦੀਆਂਖਬਰਾ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਸਚੇਰਾਇਜੀਨਾਨਕਜੀਦੀਆਗਲਾਂ।ਨਾਨਕਜੀਪਾਤਿਸਾਹ
ਦਾਪਾਤਿਸਾਹਿ।ਨਾਨਕਪੀਰਦਾਪੀਰ।ਨਾਨਕਫਕੀਰਾਸਿਰਫਕੀ
ਰ।ਰਾਇਜੀਨਾਨਕਦੇਤੁਲਿਅਜਕੋਈਨਾਹੀ।ਨਾਨਕਜੀਦੇਉਪਰ
ਏਕਖੁਦਾਉਹੈ।ਨਾਨਕਜੀਨੂਖੁਦਾਇਵਿਡਾਮਰਤਬਾਦਿਤਾਹੈ।
ਮਰਦਾਨੇਨੂਰਾਇਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਤੂਸਚੁਆਖਦਾਹੈ।ਨਾਨ
ਕਹਿਆਹੀਪਰਵਾਨੁਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਬਿਰਧਹੋਏਆਹਾ।ਤੂਕਿ
ਵੇਨਾਨਕਨੂਏਥੈਲੈਆਵੈ।ਅਸੀਉਸਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏ।ਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਰਾਇਜੀਉਹਅਸਾਡੇਵਸਨਾਹੀ।ਅਸੀਉਸਦੇਹਥ
ਆਹੇ।ਅਤੇਆਪਣੀਵਲੋਂਤੈਸੀਰਨਾਕਰਸੀਏ।ਰਾਇਆਖੀ
ਆ।ਮਰਦਾਨਾਏਹਤੇਗਿਆਈਆਜਾਨਾਲਿਕਰਸੀ।ਮਰਦਾਨੇ
ਕ

ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੋਰ ਕਿੰਮ ਕਰੇਗਾ ਅਖ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਘਾਲਾ ਸੰਧੁ ਮਿਲੀਆ ਤਾ ਰਾਈ ਮੈਨੂ ਜਾਦਿਆ ਆਪਣੁ ਲਗਾ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਘਾਲਾ ਤੂ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲਿ ਜਾਹਿ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਨੂ ਭੀ
ਅਸਾ ਤੇਰੀ ਸੈਆਉ ਅਤੇ ਨਾਆਦੀ ਤਾ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਘਰੁ ਤੇਅ
ਜ ਜੀ ਕਰੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿਕ ਵਾਰੀ
ਮੈਨੂ ਦੀਦਾਰੁ ਦੇਹੁ ਵਾਸਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਤਾ ਮੈ ਆਖਿਆ ਭ
ਲਾ ਜੀ ਜੋ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹਿਕ ਵਾਰੀ ਭੇਜਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਨੂ
ਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਸਤ ਵਾਰੀ ਜਾਵੀਓ ਤਾ ਰਾਇ ਆਖਿਆ
ਭਲਾ ਭਾਈ ਘਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਭੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਅਸੀ ਦੋਵੈ ਮਨਾਵਦਾ ਆਏ ਤਾ ਰਾਈ
ਲਾਰੇ ਦੇ ਘਰਿ ਆਇ ਵੜੇ ਆਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਘਾਲਾ ਤੂ ਜਾਨੂ ਕਰ
ਤਾਰ ਚਿਤ ਆਇਆ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕਿਉ ਭਾਈ ਜੁ ਅਸੈ ਨੋ ਰਾਜੀ

ਤਾਜੋਆਹਾਤਾਅਸਾਂਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਰਾਇਜੀਬਹੁਤੁਸੁਖਾ
ਲੇਆਹਾਪਰਗੁਰੂਜੀਰਾਇਬੁਲਾਰਭਟੀਨੂੰਸਾਰੇਦਰਸਨਦੀਬ
ਹੁਤੁਚਾਹਤਰਸਦਾਹੈਤਾਰਾਇਜੀਆਖਿਆਹੈਹਿਕਵਾਰੀਵੁਜਤੇ
ਖੁਦਾਇਦੇਮੈਨੂੰਦੀਦਾਰਦੇਹੁਤੂੰਸਾਤਾਰਾਇਜੀਤਾਈਦਰਸਨਦੇਵੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਆਵਾਈਧਾਲਾਅਗੇਕਾਹੂੰਹੈਵੂਸ
ਤਾਪਉਂਦਾਫੇਰਮੈਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਂਉਬੇਰਹ
ਤਾਜਾਹਾਤੇਰਾਇਜੀਕਾਹਿਆਹੈਜੋਦੇਹਸੋਰੀਵਡੀਹੋਈ
ਹੈਮੈਤੇਰੇਦੰਸਨਨੂੰਅਖੀਦੇਖਣਾਚਾਂਹਦਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਕਲਾਵਾਈਧਾਲਾਰਾਇਜੀਦਾਭਾਰਿਅਸਾਡੀਗਰਦਨਉਤੇ
ਹੈਚਲੋਲਾਹਆਵੀਏਤਾਭਾਈਲਾਲੋਜੀਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਆਵਾਈਲਾਲੋਅਸੀਤਲਵੰਡੀਜਾਵੇਆਹੇ।
ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਮਹਿਨਤਾਪੂਰਹੋ
ਵਨਦੇਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੋਅ

ਜਪੰਜੀਆਂਦਿਨਹੋਏਹੈਨਾ।ਫੇਰਪੰਜਾਂਦਿਨਾਂਆਂਏਂਰਹੀਏਗੇ।
ਤਾਂਫੀਲਾਂਲੋਆਖਿਆਏਨੂੰਘਾਲਾਆਖੀਪੁਰਕਿਸਰੇਆਏ
ਪਾਇਆ।ਤਾਂਸੋਭਾਈਲਾਲੋਨੂੰਆਖਿਆ।ਭਾਈਲਾ
ਲੋਤੂੰਪੇਦਾਗੂੰਸਾਏਂਭੀਪਰਾਪਤਿਆਰੇਹੈ।ਤਾਂਭਾਈ
ਲਾਲੋਆਖਿਆ।ਘਾਲਾਤਾਂਦਿਆਨਾਥਿਜੋਰਕਣ
ਨਾਹਿਰਜਦਾ।ਤਾਂਉਸੋਦਾਂਦਾਸੀਰੀ।

।ਘੋਲਾਤੂੰਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਅਸੀਦੋਵੇਂਚਲੇਏਮਨਾਵਾਦੋ।
ਸਰਦੋਦਿਨਆਂਏਂਤਪਵਿੰਦੀਵਕ੍ਰੋ।ਤਾਂਰਾਏਜੀਨੂੰਖਬ
ਰਹੋਈ।ਜੋਘਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲੈਆ
ਏਹੈਨਾ।ਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਅਤੇਅੰਮਾਂਘੋਘੀਵਾਏਇਕ
ਠੇਹੋਏਧੈਠੇ।ਇਨਾਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਅਸਾਡਾਪੁਤਆ
ਇਆਹੈ।ਪਰਾਕਿਥੇਹੈ।ਚੰਦੁਭਾਨਥਿਪੁਰਿਥੁਹਉਤੇਆ।

ਏਆਹੈ।ਫਿਰਦੁਬਾਲਮੇਰੇਪਿਉਦਾਨਾਉਸੀ।ਏਹੁਰੂਪਇਕਠੇਹੋਏਇਕਰ ੮੫
ਗੇਏ।ਜਜਾਇਕੇਦੇਖਨਤਾਰੂਪੁਨਾਨਕਦਾਰੂਪਕੀਆਦੇਖਨਜੋਗਿਰ
ਉਤੇਗਜਾਦੂਏਹਿਕਦਾਅਗੋਛਹੈ।ਅਤੇਇਕਚਾਦਰਤੋੜੀਹੈ।
ਹਿਕਚਾਦਰਉਪਰਿਹੈ।ਹੋਰਿਹਿਕਅੰਗੋਛਾਹਥਹੈ।ਗਲਾਤੁਦ
ਦਾ।ਅਤੇਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇਰਭੀਹੈ।ਤਾਕਾਲੂਏਹੁਰੂਪਕੇਦਨਰਕ
ਉਠੀਲਹੋਇਗਇਆ।ਤਾਲਾਲੂਵੇਦੀਏਜੀਆਕੁਸੀ।ਪਰਕ
ਲੂਖੋਛੋਟਾਸੀਤਾਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈਕਾਲੂਅਸੀਦੋਵੇਗਿ
ਸੀਉਰਾਮਦੇਦੀਦੇਪੁਤ੍ਰਆਹੇ।ਅਤੇਤੁੰਕਸੋਧਨਾਰਸੀਦੇਪੋਤ
ਰੇਆਹੋਤੇਰੀਅਤੇਮੇਰੀਸਰਮਾਕੋਆਹੈ।ਤੂੰਇਸਤਾਈਗਾਇਤੇਨੀ
ਲੈਚਾਲੀ।ਤਾਕਾਲੂਤੁਪਕਰਰਾਹੈਆ।ਤਾਲਾਲੂਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਨਾ
ਨਕਮੈਤੇਰੇਚਾਚਾਹਾਂ।ਅਤੇਮੈਂਵਿਚਅਤੇਤੇਵਿਚਸਖੇ।ਜੋਆਵ
ਰੇਆਦਾਫਰਕਹੈ।ਭਲਾਤੂੰਕਾਈਕਾਲੂਵੱਲੋਨਦੇਖਾ।ਅੰਸ
ਥੀਧੀਵਲੋਅਤੇਮੇਰੀਵਲੋਦੇਖ।ਪਿਉਅਤੇਚਾਚੇਵਿਚਫ

ਰਕਕ੍ਰਿਤਨਹੋਈ।ਤ੍ਰਿਪਾਰਿਤਾਲੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜੀ
ਅਜਾਹਿਕਪਾਰਿਆਲਿਆਹੈ।ਬਹੁਤੇਪਾਰਿਛੁਰੇਹੈਨ।ਤਾਆ
ਮਾਖੀਬੀਪੈਰਾਤੇਫੁਹਿਪਈ।ਤਾਲਾਲੂਆਖਿਆਪੁਤਨਾਨਕ
ਤੂਜਾਪੂਹੈ।ਅਤੇਸਾਧਾਨੂਵਾਈਆਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ।ਕੁਝਾ
ਏਹੁਤੇਰੀਆਉਹੈ।ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਬਾਪਹਾਂ।ਅਤੇਕੁਈਕਾ
ਲੂਪੀਤਹੈ।ਦੇਖੁਮੇਰਾਭੀਰਾਉਸਰੀਰੁਹੈ।ਮੈਇਸਆਗੇ
ਹੁਣਨਾਹੀਕਢਸਕਦਾ।ਕਿਉਜੋਮੈਥੋਵਡਾਹੈ।ਤੇਰਾਪਿਤਾਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਰਾਮਕਲੀਵਿਚਸਬਦਬੋਲਿਆ।
ਮਹਲਾ੧॥ਖਿਮਾਹਮਾਰੀਮਾਤਾਕਹੀਐਸੰਤੋਖਹਮ
ਰਾਪਿਤਾ॥ਸਤਹਮਾਰਾਭਾਤਾਕਹੀਐਜਿਸਸਿਉਮਨੂਆ
ਜੀਤਾ॥੧॥ਸੁਣੁਬਾਬੂਗੁਣਐਸਾ।ਜਗਸੇਲੇਕਬੀਧਨਕੇ
ਬਾਪੇਸੋਗੁਣਕਹੀਐਕੈਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਕਾ
ਈਸਿਰਾਹਮਾਰੇਪ੍ਰੇਮਪੁਤਸੋਸਾਚਾ।ਧੀਹਮਾਰੀਧੀਰਜਬ

ਨੀਕੇਐਸੇਜੋਗਹਮਰਾਚਾ॥ ਰਾਜਾਂਤੇਮਾਰੇਸੈਗਏਹੋਵਲੀ
ਮਾਤਹਮਾਰੀਢੇਲੀ॥ ਏਹੁਕੁਟੰਬਹਮਾਰਕਹੀਐਸਾਸਸਰਾ
ਹਮਖੇਲੀ॥ ਤੂੰਏਕੰਕਾਰਹਮਾਰਾਖੰਡਵਾਜੀਸਹਮਥਣਤ
ਬਣਾਏ॥ ਉਸਕੌਤੇਆਗਅਵਰੈਕੈਲਾਗੇਨਾਨਕਸੋਦੂਖਪਾਏ॥
੪॥੧॥ ਤਾਂਫੇਰਲਾਲੂਕਹਿਆਵਾਈਕਾਲੂਏਹੁਅਸਾਥੋ
ਰਹਿਆ॥ ਪਰਿਇਸਤਾਈਇਕਵਾਰੀਰਾਇਪਾਸਲੈਚਲੀ
ਏ॥ ਤੇਰਾਅਰਮਾਨਭੀਨਾਰਹੇ॥ ਕੁਲਾਪੁਤਨਾਨਕਰਾਇਪਾਸ
ਤਾਂਤੂਚਲਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਜੀਚਲੋ॥
ਅਗੋਰਾਇਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾਆਹਾ॥ ਪਰਵੇਹਦਵਡੀਆਈ
ਜੀਉਰਾਇਨਾਨਕਜੀਨੂਦੇਖਿਆਤਾਉਠਖਲਾਗਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਇਮੰਜੀਉਤੇਬੈਸਿਆ॥ ਅਤੇਰਾਇਦੋਵੈਪੈਰਾਤੇਹਥਰਾਖਿਆ॥
ਤਾਂਰਾਇਕਹਿਆ॥ ਤੁਸਾਂਜੀਵਡਾਜੁਲਮਕੀਤੋ॥ ਮੈਤੇਰੇਪੈਰਪੂਜ
ਣੇਵਾਸਤੇਤੈਨੂਸਦਾਇਆਹੈ॥ ਤਉਸੇਨੂਮਾਰਿਆ॥ ਤਾਂਗੁ

ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਇਜੀਤੁਸੀਵਡੇਹੋ॥ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਨ
ਫਰਹਾਂ॥ਤਾਫੇਰਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੂਮੈਨੂਬਖਸਾ॥ਅਤੇ
ਕਰਤਾਰਪਾਸੋਬਖਸਾਇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਰਾਇਜੀ
ਤੂਜੀਪੂਰਾਦੇਬਖਸੇਹੋਏਹੋ॥ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇ
ਸੀ ਰੇਉਤੇਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਆਪਣੀਨਿਗੈਹਕਰੋਮਆ॥ਅਹੀਵਲੋ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਜਿਥੇਅਸੀ॥ਤਿਥੇਤੁਸੀ॥ਤਾਰਾ
ਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰੀਪੂਰੀਤਦਪਵੈ॥ਜਾਤੂਪੈਰਆਪਣੇ
ਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇਂ॥ਜਾਰਾਇਬਹੁਤੁਅਧੀਨਹੋਇਆ॥ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾ॥ਰਾਇਪੈਰ॥ਉਤੇਸਿਰਰ
ਖਿਆ॥ਅਤੇਬਹੁਤੁਆਪਣੇਆਤਮੇਬਿਗਸਿਆ॥ਅ
ਤੇਰਾਜੀਹੋਇਆ॥ਤਾਂਫੇਰਰਾਇਆਖਿਆਵਉਮੇਦਾ
ਸੁਪੇਬਾਮਣੁਨੂਸਦਕੇਤੁਰਤਲਿਆਉ॥ਅਜਮੈਨੂਖੁ
ਦਾਇਮਿਲਿਆਹੈ॥ਉਮੇਦਾਸੁਪੇਬਾਮਣੁਨੂਸਦਕੇ

ਆਇਆ।ਸੁਪੇਆਇਅਸੀਰਵਾਦਿਦਿਤਾ।ਆਖਿਓਸਰਾ
ਇਜੀਸੁਖੀਰਹੋ।ਰਾਇਕਹਿਆਸੁਧਾਆਪਣੇਪਾਰਿਦੇਭਾਤੇ
ਲੈਆਉ।ਅਤੇਰਸੋਈਕਰਿ।ਅਤੇਤਪੇਨੂੰਮੇਰੇਹਜੂਰਜੀਵਾ
ਇ।ਤਾਰਾਇਪੁਛਿਆਤਪਾਜੀਰਸੋਈਪਕਿਆਜੇਵਦੇਹੋ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜੋਕਰਤਾਰਕੇਜਚਾ।ਹੈਸੋਜੇਵਦੇਐਹੋ।ਨਾਤ
ਪਾਜੀਮੇਰੇਰਤਵਾਸਤੇਪੁਛਿਆਹੈ।ਜੋਆਪੇਅਤੇਪਾਵੈਤਾਯਕਰਾਸਦ
ਰੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਇਜੀਉਸੇਫੁਰਮਾਇਸ
ਦੀਜਾਇਨਾਹੀ।ਜੋਕਛੁਆਪਣੀਖੁਸੀਵਿਜੇਸੋਹਛਹੈ।ਤਾ
ਰਾਇਕਹਿਆਵਿਉਮੇਦਾਪਕਗਾਦ੍ਰਿਧਸਤਉਰਾਉ।ਤੁਰਤੇਹੁ।ਸੁਧਾ
ਧਾਮਰਭਾਂਡੇਲੈਆਇਆ।ਸੁਪੇਕਹਿਆ।ਰਾਇਜੀਭਾਂਡੇਮੈਲੇਆ
ਏਆਹਾਂ।ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਭਲਾ।ਸੁਧਾਪਹਿਲੇਕਛੁਮਿਠਾਕਰ
ਲੈ।ਅਤੇਪਿਛੋਦੇਸਲੂਣਾਖਾਸਰਾ ।। ਸਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸ
ਧਰਚੋਲਿਆ।ਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚਮਹਲਾ ਮਹਲਾ ੧॥

ਜਿਨਾਮਰਮੁਸਚੂਨਾਸਿਵੁਸੁਖਟਾਪਰਾਪਿਆਨਾ। ਐਸਾਭੋਜਨ
ਅਚਵੈਸੋਮਨਸਪਰਧਾਨਾ। ੧। ਰਾਇਜੀਭੋਜਨਐਸਾਕਮੈਓ।
ਅਉਰਸਗਲਪਰਹਰੀਐਓ। ੧੫। ਰਹਾਉ। ਜੇਵਾਮਰ
ਨਸਗਾਸਚਤੇਸੀਜੈਸਖਾਪੈਤੂੰਪਛਤਾਵੈ। ਸਤਗੁਰਾਬਿਰਛਫ
ਲਿਆਸਤਨਾਮੀਸੋਫਲੁਜੁਗਜੁਗਖਾਵੈ। ਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫ
ਲਰਸਨਾਮਧਨੀਕਾਸੋਪੀਵੈਜਿਸਦੇਵੈ। ਸਾਹਿਬਉਦਰਸਨ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਹੈਤਾਕੇਕਰਿਦੇਸਮਾਵੈ। ਤ੍ਰਾਕਹੁਨਾਨਕਸੇਖਰ
ਸੁਆਦੀਏਕੰਕਾਰਸਮਾਲੀਆ। ਵਅਵਰਸੁਆਦਸਭਫੀਕੇ
ਲਾਗੇਜਪਸਤਨਾਮਸੁਖਦੀਆ। ।੧੫।੧। ਤਾਂਫਿਰ
ਰਾਇਜੀਕਾਨੂਨੂਪੁਛਿਆ। ਕਿਉਕਾਨੂੰਕਿਉ ਤਮਾਨੂੰਕਾਨੂੰ
ਨੂਕਹਿਆ। ਭਾਈਤੇਰਾਕੰਮਨਾਹੀਥੋੜਾਚਾ। ਤਾਅੰਬੀ
ਪੀਪਿੰਡਕਢੀਗਾਇਦੇਪੈਰਾਤੇਫਰਧਰੀ। ਅਜੀਰਾਇ
ਜੀਅਸਾਡੀਹੋਰਜਾਹਗਾਕਾਈਨਾਹੀ। ਰਾਇਜੀਜੀਉਜਾਣੇ

ਤਉਨਾਨਕਨੂਰਖੇ। ਆਪਣੇਪਾਸਹੀਰਖਿਓ ਤਾਰਾਇਆਖਿਆਹੇ ੮੮
ਤਪਾਜੀਆਉਤੁਸਾਡੀਬਹੁਤੀਖਿਲਸਾਪਕਰਦੀਹੈ। ਅਤੇਅਸੀ
ਤੁਸਾਨੂਆਖਿਨਾਹੀਸਕਦੇ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਇ
ਤੁਸੀਨਿਸੰਗਆਖੋ। ਜੋਤੁਸਾਆਖਣਾਹੋਵੈ। ਤਾਰਾਇਕਹਿ
ਆਤਪਾਜੀਇਥੇਹੀਰਹੋ। ਅਤੇਖੇਤੀਕਰੋ। ਤੁਸਾਡੇਅਗੇਕ
ਸੇਲਾਇਦੇਦੇਆਹੋ। ਅਤੇਨਾਹਦਾਲਾਨਾਖਤਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਬਦੁਬੋਲਿਆ। ਮਹਲਾ ੧। ਮਨੁਹਾਲੀਕਰਣੀ
ਕਿਰਸਾਣੀਸ੍ਰਮੁਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ। ਨਾਮਬੀਜਸੰਤੋਖੁਸੁਹਾਗਾਰ
ਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ। ਭਉਕਰਮਕਰਜੰਮਸੀਸੇਘਰਿਭਾਗਨਦੇਖੁ।੧।
ਬੋਲਿਆਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ। ਇਨਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰ
ਲਾ ਬੂਝੈਕੋਇ। ਰਹਾਉ। ਤਾਸਾਲੂਆਖਿਆਜੀਹਟਆਖੇਤਾ
ਹਟਣੀਬਹੋ। ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ। ਹਾਣਹਟ
ਕਰਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਵਥੁ। ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਕਰਿਭਾਂਡਸਾਲ

ਤੋਸੁਆਵੈਚਿਤਿਤਿਨ੍ਹਗੁਰਮੁਖਾਜਿਨ੍ਹਾਸੇਤੀਵਣਜਕਰੂਮੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸਾ।
ਦਾ।ਤਾਫੇਰਿਕਾਲੂਰਾਇਬੋਆਖਵਾਇਆ।ਰਾਇਬੁਲਾਰਜੀਜੋਇਸਦਾਮ
ਨਿਫਿਰਣਤੇਹੈਤਾਘੋੜੇਆਦੀਸਉਦਾਗਰੀਕਿਰੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਸੁਣਿਸਾਸਤੁਸਉਦਾਗਰੀਸਤ
ਘੋੜੇਲੈਚਲੁ।ਖਰਚੁਬੰਨਚੰਗੀਆਈਆ।ਮਤਮਨੁਜਾਣੇਕ
ਲੁ।ਤਾਕਾਲੂਆਖਿਆਜੀਕਿਸੇਦੀਚਾਕਰੀਕਰੁ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਦੇਉਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਸਾਈਂਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀ
ਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ।ਬੰਨੁਬਦੀਆਕਰਿਧਾਵਣੀਤਾਕੋਆਖੈ
ਧੰਨੁ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਚੜੈਚਵਗਣੁਵੰਨਾ।੪।੧।ਤਾਂਫੇਰਿ
ਰਾਇਕਹਿਆਤਾਪਾਜੀਕੁਝੁਫੁਰਮਾਇਸਕਰੋ।ਅਸੀਕਯੁਸ
ਪਵੀਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗਸਾਰਿਗਵਿਚਿਸ
ਬਦਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧॥ਇਕਫੁਰਮਾਇਸਆ
ਖੀਐਜੇਮੰਨੈਸਾਂਈ।।ਜੀਸਤੇਜੋਰੁਨਚਲਾਈਕਾਰਿਜੋਰੁ ੧੧

ਗਾਹੋਮਾਫਹੋ। ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕਰੋਕੁਝਨਾਹੀ। ਤੁਸੀਂਏ
ਬੇਹੀਰਹੋ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਾਤੇਹਥਕਛੂਨਾਹੀਜੋਅ
ਸੀਂਏਬੇਰਹਿਏ। ਜੇਸੇਰਖੇਤੈਸਾਊਰਹੀਏਗੇ। ਤਾਰਾਇਜੀਬਹੁਤੁਜ
ਤਨਕੀਤੇ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਊਬੇਹੋਏਆਖਲਾਸਾ। ਤਾਰਾਇਤੋਂਨਾਜੋਰਨ
ਟੇਦਾਨਾਹੀ। ਤਾਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਕਾਈਫੁਰਮਾਇਸਕਰੋ। ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਤ੍ਰੀਫੁਰਮਾਇਸਾਇਕਾਟੁਲਣਦਾਸਾ
ਹੈ। ਤੁਸੀਹੁਣਅਸਾਨੂਜਾਣਦੇਵਹੋ। ਤਾਰਾਇਬੋਲਿਆਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀ
ਜੇਹੜੀਵੀਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛਲੀਪਹਰਰਾਤਿਰਹਦੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ
ਨਾਵਣਗਏਆਹੇ। ਜਾਦੇਖਨਤਾਕਿਆਦੇਖਨਜੋਮੁਹਵਹਦਾਕੋਈਨ
ਹੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮੁਹੋਵਚਨੁਹੋਇਆ। ਜੋਇਥੇਟੋਕਾਭੀਕੋਈ
ਨਾਹੀ। ਏਹਗਲਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣੀ। ਰਾਇਘਰਦਾਰਆਹਾ। ਰਾ
ਇਆਖਿਆਤਪੇਜੀਦੇਮੁਹੋਟੋਕੇਅਵਾਜਨਿਕਲਿਆਹੈ। ਅਸੀਂਨੇਹ
ਸੁਣਿਆਇਸੇਟੋਕਾਅਟੇਤਪੇਜੀਦੇਨਾਉਂਦਾ। ਤਾਨਾਨਕਜੀਭੀਆਤੇ

ਸੈਕੀਨਾਲੇਮਰਦਾਨਾਭੀਆਫ਼ਾਇਕਾਈਆਂਨੋਵੇਖਾਨਿਕਲਆਇਆ।ਕਾਈਆਂ
ਨੇਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਈਆ।ਕਾਈਆਂਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੀਆਦੁਹੋਈਆ
ਮੈਨੂੰਵਗਸਦਿਤਾ।ਤਾਂਅਜਾਇਨਗਰਹੋਰਿਆਵਿਦਾਕੀਤੀ। ਬੋਲਹੁ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੇਸੀਉਰਾਰਿਕੀਤੀ।ਧਰਤੀਚੁਕੇਧੁੰਗਲੇਦੀਗਏ।ਉਸਬੇਹੀਕਰਦੇ
ਲਦੂਇਵਿਨਕੁਫੁਨਪਹੁਚਿਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਾਂਪਉਣਅਹਾਰੀਹੋ
ਇਰਹਿਆ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਮੈਭੁਖਾਮਰਦਾਂਹਾਂ।ਆ
ਤੇਤੁਸਾਂਪਉਣਅਹਾਰੀਹੈ।ਤੂੰਮੇਰਾਕੋਈਇਲਾਜੁਕਰੁ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਵੇਖੇਤਾਂਇਹਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅਤੇਮਸਾਇਸਨਾਲਿਕੀਮੁਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਆਬਧਰਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਮੈਭੁਖਾਹਾਂ।ਮੈਨੂੰਭੁਖਪਾਇਗਈਕਿਜੇਜੇਨੂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਇਹਜੋਬਥਿਆਹੈਨੀਜੇਭਨੀਆਹਿਸੰਘੋਤੇਤਕੀਆ
ਖਾਹਿ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਮੈਨੂੰਮਰੁਪਵਾਇਦਾਹੈਂ।ਤੂੰਮੈਨੂੰ

ਮਸਕਰੀਆਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਮੈਤੈਨੂਮਸਕ
ਰੀਆਨਾਹੀਕਰਤਾਹੈ।ਤੂਜੇਤਨੀਆਖਾਇਸੀਯੋਤਤਨੀਆਖਾਹਿ।
ਅਤੇਹੋਰੁਪਲੇਨਾਬੰਨੇ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਲਗਾਤੇਲੋਤੇਲਖਾਵਣਾ।ਜਿਉਜਿ
ਉਖਾਵੈਤਿਉਤਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਸੁਆਦੁਆਵੈ।ਛੋੜਸਕੇਨਾਹੀ।ਜਿ
ਤਨੀਆਕੁਖਾਵੈ।ਅਤੇਬਹੁਤੁਪੇਟੁਭਰਿਆ।ਆ।ਤਾਲਾਗਲਗੀ।ਸੁਅ
ਦੂਜੇਲਗੇਸੁਅਛਾਅੰਮ੍ਰਿਤਦਾਤੇਲਕੇਗੰਢਕੀਬੰਨਲੀਤੀਓਸੁ।ਆਗ
ਜੇਕੁਲਕਜਾਭੁਖਲਗੀ।ਤਾਚੁਪਾਤੇਆਕਢਕੇਖਾਵਣਲਗਾ।ਜਿਉ
ਖਾਧੀਆਤਿਉਇਕਘੜੀਨਗੁਜਰੀਜੋਮਰਣਲਗਾਤਬਪੇਰਮਾਰਦਾਹੋਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਮੈਮਰਦਾਹਾਂ।ਤੂਹ
ਸਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ।ਮੈਤਾਤੈਨੂਆ
ਖਿਆਸੀਜੋਪਲੇਨਬੰਨੇ।ਕਿਤੁਧੁਬੰਨਲੀਤੀਆ।ਅਤੇਜੇਤੂਖਾ
ਦਾਆਹੇਤਾਮੈਨੂਪੁਛਕੇਖਾਵੇਆ।ਤਾ।ਏਹ।ਬੇ।ਹਿਕਿਘੁਟਾ।ਅਕਦਾਆ
ਹਾ।ਉਸਜਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਆਪਣੇਹਥੋਤੇਲਕਰਖਪੜੀਆਮਰਦ॰

ਏਨੂੰਹੋਰੁਖਵਾਈਆਮਰਦਾਨਾਖਾਵਣੁਨਾਲੀਉਨੇਥੈਣਾਆਖੈ
ਜੋਨੈਕਾਰੂਦੇਸਾਵਿਚਿਆਏਪਏਆਉਸੇਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਹ
ਸਹਰਤਾਹਛਾਹੈਜੇਕਹੋਤਾਏਥੈਮੈਕੁਛੁਖਾਈਆਵਾਤਾਬੂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਏਹਸਹਰਤੇਰੇਵੜਣਦਾਨਾਹੀ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਬੇਵਸਤੀਆਵਦੀਹੈਉਸੇਆਖਦਾਹੈ
ਜਾਹਿਨਾਹੀਉਜਾੜਿਵਿਚਲੀਤੀਫਿਰਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿ
ਆਜਾਹਿਭਾਈਤੂਜਾਣਾ। ਸੋਸਾਹੂਕਾਈਦੀਗੁਰੂਸਾਖੀ
ਹੋਰਚਲੀ। ਜਾਮਰਦਾਨਾਜਾਇਵਸਦੀਵਿਚਿਵੜਿਆ।
ਅਗੇਚਾਰਿਰੰਨਾਆਪਹੀਵੇਲੀਵਿਚਿਪਈਆਹਸਦੀਆ
ਹੀਆਜਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਡਿਠੋਨੇਤਾਖਲੀਆਆਪਿਵਿਚਿਵੜੀਆ
ਪਾਵਣਾਕਿਹੁਆਖੈਮੇਸੈਨੀਹਾਉਹੁਆਖੈਮੇਲੇਨੀਹਾਂਸਹਿਕ
ਰੰਨਜੋਪਈਸੇਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲਿਪਾਗਾਪਈਗਈਆਮਰਦਾਨੇਨੂ
ਛੁਡਾਕਰਘਰਿਲੈਆਜਾਇਕੁਪਹਰੁਗੁਜਰਿਗਈਆਤਾ

ਸੋਪਾਣਿਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਕਹੇਕਣਾਗਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਕਿਆਹੋਆ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹਸਿਕਰਆਖਿਓਸੁਣਭਾਈ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸੋਆਵੀਏ।ਤਾਂਮੈਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਥੈਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾ
ਲਾਮਰਦਾਨਾਛੜਗਏਹੋਇਆਏਨਾਹੈ।ਤਾਂਮੈਆਖਿਆਕਿਉ
ਨਾਹੈਦੂੰਜੋਤੁਸੀਮਨਾਕਰੇਅਤੇਓਹੁਮੰਨੇਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਚਲੁ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਦੋ
ਵੈਚਲੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਣੇਦੇਵਾਸਤੇ।ਆਗੇਜਾਇਕਰਦੇਖੀ
ਐਤਾਂਕਿਆਦੇਖੀਐਜੋਮਰਦਾਨਾਛੜਾਹੋਇਆਏਨਾਹੈ।
ਅਗੇਜੋਓਹੁਰੰਨਾਏਠੀਆਆਹੀਆਸੋਰੀਸਆਹੀਆ।
ਓਸਨੂੰਦੇਖਕੇਜੀਉਆਸੀਚਲੇਜੀਂਦੇਆਹੋ।ਐਉਓਹਕਹਿਸੇਜੇ
ਪਈਸੋਮੇਰੇਗਲਪਾਗਾਪਤਰਲਗਈਜੋਛੜੀਹੋਇਗਈ।।
ਅਤੇਹਿਕਰੰਨਗੁਰੂਦੇਗਲਪਤਰਲਗਈਸੋਕੁਤੀਹੋਈ।ਭਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੂੰਠਨਾਕ੍ਰਾਈਧਾੜਾਭਾਮੈਆਖਿ
ਆਤੂੰਠਾਗੁਰੂਜੀਜੇਤੂੰਸਾਦਿਖਾਇਆਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਅਜਾਹਿਭਾਈਧਾਲਾਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਪਾਗਾਤਾਤੂ
ਜਾਹਾਤਾਮੈਵੁਚਨੁਪਾਇਕਰਜੀਦੇਹੀਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਪਾਗਾ
ਤੋੜਿਆਮਰਦਾਨਾਆਦਮੀਹੋਇਬੈਠਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕੈਹੁਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭੁਸੁਜੀਕਿ
ਲੀਆਧਸਾਈਦੋਵਿਹਿਆਸਾਨੂੰਜੀਤੀਓਨਦਾਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਆਪੇਆਇਫਬੇਨਾਆਜਾਤਾ
ਤੈਨੂੰਅਨੇਕੀਤਾਸੀਜੇਤੂੰਨਾਜਾਹਾਚਿਨਾਰੀਨਾਦੇਖਸਮਆਇਆ
ਆਇਕਰਦੇਖਨਤਾਛੜੀਆਕੁਤੀਆਂਤੈਨੋਉਸਾਰੀਨਾਦੇਖ
ਸਆਤੂੰਠਕੇਇਹਕੋਈਕਸਾਦੁਨੇਨੈਆਉਹਦੂਹਾਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿ
ਪਇਆਤਾਮੈਆਖਿਆਕਿਈਓਉਖੇਹੀਤੈਗੋਆਤਾਓਹੁਦੇਵੈ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆਤਾਓਹੁਦੇਵੈਰੀਸਆਦਮੀ

ਹੋਇਆ॥ ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ॥ ਸਾਖੀਰੋਰਣੀ ੬੩

॥ਕਾਉਰੂਦੇਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਚਲੇ॥ਅਗੇਸਿੰਘਲਾਦੀਪਦੇਸਨਗ॥
ਰਜੋਸਿਵਨਾਭਕੀਨਗਰੀਤੇਫਹੀਐਵਿਚਿਗਏ॥ਉਥੋਦਾਰਾਜਾਸੀਉਨਾਭੁ
ਆਹਾ॥ਕ੍ਰੋਆਹਾ॥ਜੇਕੋਈਪੁਤ੍ਰਮੰਗੇਤਾਪੁਤ੍ਰਦੇਦਾ॥ਜੇਕੋਈਮਿਹੁਮੰਗੇਤਾਮੀ
ਹੁਦੇਦਾ॥ਕਲਾਵਾਨਆਹਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਜਾਇਬੈਠੇ॥ਤਾਕ
ਲਾਉਸਦੀਹਿਰਿਗਈਆ॥ਜੇਕੋਈਫਲੁਮੰਗੇਸੋਹੋਵੈਕੁਝਨਾਹੀ॥ਤਾਰਾਜਾ
ਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਇਆ॥ਅਤੇਨਗਰਦੇਲੋਕਭੀ॥ਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗ
ਏ॥ਤਾਰਾਜੇਸੀਉਨਾਭਕਹਿਆਆਪਣੇਵਜੀਰਨੂ॥ਅਰੇਪਰਸਰਾਮਏ
ਹਿਕਿਆਹੂਆ॥ਕਿਨੇਹਮਾਰੀਨਗਰੀਮਾਹਿਪਾਪੁਕੀਆਹੈ॥ਤਾਪਰਸ
ਰਾਮਵਜੀਰਕਹਿਆ॥ਰਾਜਾਜੀਪਾਪੁਤੋਕਿਨੇਨਾਹੀਕੀਆ॥ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਅਰੇਯਾਹਿਕਿਆਹੂਆ॥ਤਾਪਰਸਰਾਮਵਜੀਰਕਹਿਆ॥ਰਾ
ਜਾਜੀਤੇਰੀਨਗਰੀਮਾਇਕਅਤੀਤੁਆਇਆਹੈ॥ਅਰੁਉਸਕੇਸਾ
ਥਦੁਇਚੇਲੇਹੈ॥ਯਾਹਿਕਛੂਹੂਆਹੈ॥ਰਾਜੇਕਹਿਆਅਰੇਪਰਸਰਾਮਓ

ਨਕੀਖਧਰਸੇਨੂ।ਤਾਪਰਸਰਾਮਤਛੇਭੋਜਨਪਧਣਾਇਕੇਲੈਚਲਿਆ।ਤ
ਨੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਨਕੀਅਹੈਭਾਈਪਰਸਰਾਮਵਜੀਰਕਹਿਆ।ਸਾਧਜੀਧਾਹਿ
ਭੋਜਨਤੁਮਕਉਰਾਜੇਸਿਉਲਭਭੇਜਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।
ਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧॥
ਰਸਕਸਸੁਆਦੁਅਨੇਕਹੈਬਿਖਫਲਮਿਠੇਜਾਭੁ।ਕੈਰਪਾਕ
ਰੇਜਿਸਆਪਹੀਤਿਭਕੋਰਖੇਆਪੁ।੧।ਪਰਸਰਾਮਭੋਜਨਫੇਰਿ
ਲੈਗਇਆ।ਜਾਇਰਾਜੇਨੂੰਪਰਸਰਾਮਆਖਿਆ।ਰਾਜਾਜੀ
ਓਹੁਭੋਜਨੁਖਾਤਾਨਾਹੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਰੇਪਰਸਰਾਮ
ਓਹੁਕਿਸਰਾਜਕਾਬੈਪਾਰੀਹੈ।ਤਾਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਜੀਮੈਕਹਿ
ਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਅਪਛਰਾਬਣਾਇਕੇਲੈਜਾਈ
ਏ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਪਰਸਰਾਮਭਲੀਬਾਤਹੈ।ਪਰਸਰਾਮ
ਅਪਛਰਾਬਨਾਇਕੇਲੈਆਇਆ।ਆਇਕੇਅਗੇਖੜੀ

ਆਹੋਈਆ॥ਕੈਸੇਵਪਾਰੀਪਰਸਰਾਮਸੁਣਤਨਆਹੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਏਹਾਥੋੜਗੀ
ਆਗੀਪਲਾਪਰੀਆਪੰਡ੍ਰਿਸਵਹਾਤੋ॥ਸੂਦਰਰੂਪਅਪਾਰੂਹੈਦੇਤੀ
ਜਨਮਾਹੁਰਿਰਾਨ੍ਹਿ॥੨॥ਤਾਂਫੇਰਿਪਰਸਰਾਮਰਾਜੇਪਾਸਿਜਾਇਕਹਿਆ॥
ਜੀਅਪਛੁਰਾਭੀਨਾਲੀਤੀਆ॥ਨਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆ॥ਤਾਂਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਪਰਸਰਾਮਸੀਤਕਾਲਾਹੈ॥ਕੁਨੇਪਸਮਰਲੈਜਾਹੁ॥
ਤਾਂਪਰਸਰਾਮਹਛੇਪਸਤਰਲੈਗਇਆ॥ਆਣਿਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੈਰਖੇ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਕਾਇਆਕਪੜੁਕੂੜੁਹੈਇਕਕਉ
ਦੇਪ੍ਰਨਭੂਣੁ॥ਸੁਾਇਨਾਉਪਾਮਾਲੁਪਨੁਏਈਨਰਕੇਮੂਲੁ॥੩॥
ਤਾਂਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਜੀਤੁਮਆਪਣਾਪਰੇਜਨਕਉਤੁਮਰਾਪਰੇਰ
ਜਨਕੀਆਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਆਪਣਾਹੁ
ਕਮਾਣੈਦਾਰਿਤੂੰਪਜਾਮਕੂੜੀਧੀਤਾ॥ਭਾਣਾਮੰਨਕਰਤਾਰਦਾ
ਤਾਇਕਦੇਉਪਜੀਸਾਤੋ॥੪॥ਤਾਂਪਰਸਰਾਮਰਾਮਰਾਜੇਪਾਸਿਜਾ

ਇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਉਹੁਕੁਛੁਹੋਵੈਹੀਬਚਨੁਕਰਤਾਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕ
੨ ਹਿਆਪਰਸਰਾਮਕੈਸੇਬਚਨੁਕਰਤਾਹੈ।ਪਰਸਰਾਮਕਹਿਆਰਾਜਾ
ਜੀਤੁਮਾਰੀਅਜਮਤਕਾਨਿੰਦਕਰਤਾਹੈ।ਰਾਜਾਆਤਾਪਬਰਦਾਰੂ।
ਰਾਜਾਆਪਹੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਰਾਜੇਆਇਕਰਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਹਥਜੋੜਖੜੋਤਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋ
ਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਸੁਣਰਾਜਾਸੀਉਨਾਭਤੂਮਤਿਬੁਧਤੇਗੀਰ
ਸਾਨਾਸਕਪਤ੍ਰਦਾਰੂਰੰਕਰਹੋਵੈਂਦੋਸਨਦਾਸਾ।ਧਾਤਾਰਾਜਾਸੀ
ਉਨਾਭਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਣਾਤੇਢਹਿਪਇਆ।ਆਖਣਲ
ਗਾਜੀਐਨੂੰਕਿਰਤਾਰਥਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜੇਸੀਉਨਾਭਤੇ
ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ।ਏਹਹਕੀਕਤਸੁਣਿਕਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੂ
ਰੰਗੁਚੜਗਇਆ।ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸਤਾਈਪਹਰਾਇਕਰੋ
ਗਹਿਰਹੈ।ਐਸੀਦਿਨਾਂਕੀਚੜੀਕੋਈਉਸਦਾਖੀਨੁਸਹੀਆ
ਕਰਿਸਿਖੋਜਾਣੋਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਆਖੀਖੋਲੀਆ।

ਵੇਹਾਵ੍ਰਿਤਿਆਇਆ॥ਕਾਸ੍ਮਾਗਿਆ॥ਆਪੁਭਾਈਬਾਲਾ॥ਤਾਫੇਰਿਰਾਈ
ਬਾਲਾਲਗਾਸਿਖਵਣਾ॥ਤਾਰਾਜਾਸਿਉਸਭਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਮੰਦ
ਰਾਵ੍ਰਿਚਿਲੈਗਇਆ॥ਤਾਲਾਗਾਪੁਛਣਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕੈਆਹੈ॥
ਤੁਮਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋ
ਲਿਆ॥ਮਹਲਾ੧॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮੁਨਿਰਮਾਇਲੁਤਾਕੈਮੈਲੁ
ਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥੁਸਦਾਸਤਸੰਗੀਜਨਮਮਰਨਗਤਿਬੀਤੀ॥
੧॥ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕਉਨਨਾਮੁਕੈਸੇਜਾਤੀ॥ਤਾਯਪਟਭੀਤਰਮਹਲੁ
ਬੁਲਾਇਪੂਛੈਬਾਤਨਿਰੰਤਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਫੇਰਿਰਾਜੇਪੁਛਿਆ
ਜੀਤੁਮਬ੍ਰਹਮਣੋ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਬ੍ਰਹ
ਮਣੁਸੋਜੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੇਪੂਰੇਹਰਿਗੁਣਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੋਨਾ
ਰਾਇਣੁਸਰਬਮੈਏਕੋਜੋਤੀ॥੨॥ਤਾਫੇਰਿਰਾਜੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮ
ਖਤ੍ਰੀਹੋ॥ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ਆਹਿਖਾਟਿ
ਬਾਛਾਜਾਹਿਬਾਤਿਤ੍ਰਿਤੋਸਉਨਾਮਅਜਾਚੀ॥ਕੇਰਿਸਾਹਾਸੋਰਿਸਾ

ਜਿਥੇਏਕੋਵਣਜਾਰੇਬਹੁਤਾਤੀਆ।ਤਾਂਤਾਂਓਹਰਿਰਾਜੇਪੁਛਿਆ।ਜੀਤੁਸੀਂਗੋਰ
ਖੋਹਾ।ਤਾਂਓਹਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਗਦੀਪਉੜੀਆਆਖੀ।ਧਰਪਰਧਰ
ਨਗਰਨਪਰਗੋਰਖਤਾਂਕਾਆਸਾਮਗੁਰੂਪਾਨੀਵਾਖੀ।ਅੰਤਰਧਾਹਰਏਕੇ
ਜਾਣੈਨਾਨਕਵੀਉਚਾਖੀ।੪।।ਤਾਂਰਾਜਾਸਿੰਉਨਾਭੁਗੁਰੂਨਾਨਕਕੀ
ਸੀਅ ਚਾਜੀਸੁਹੋਇਆ।ਲਗਾਸੀਰਕਾਰੁਜਪਣਾ।ਅਤੇਆਪਣੇਨਗਰਦੇਲੋਕ
ਨੂਸਗਾਜਪਾਵਣਾ।ਤਿਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਸੰਗਤਿਜੀਉਚਰੀ।ਏਕ
ਸਉਤੇਰਹਾਏਆਇਓਬੋਲਿਆ।ਤਾਂਏਮਨੀਨੇਵਰੇਅਤੇਪੰਜਮਹੀਨੇਰਾਜੇ
ਸਿੰਉਨਾਭੁਪਾਸਰਹੇ।ਜਾਂਚਲਣਲਗੇਤਾਂਰਾਜੇਸਿੰਉਨਾਭਕਹਿਆ।ਗੁ
ਰੂਜੀਏਥੇਹੀਰਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਜੇਸਿੰਉਨਾਭਆ
ਸਾਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਸਿੰਉਨਾਭੁਮਬਾਟੇਕਿਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਬਾਣੀਤੈਨੂਕਰਤਾਰੁਹੀਤੇਆਵੈ।ਰਾਜੇਨੂਮੰਜੀਬੈਠਾ
ਈਆ। ਬੋਲਹੁਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂ॥
ਗਜਾਪੇਹੋਰਚਲੀ।ਤਾਂਓਹਰਿਏਕਦਮਾਇਤਰਾਜੇਆਸ

ਭਾਈਬਾਲਾਏਹਜੋਕੜ੍ਹਾਹਾਥਪਦਾਹਈਸੋਮਰਦਾਨੇਦੇਤਸਲੇਦੇਵਾਸਤੇਰਖ
ਦਾਹਈਜੋਰਾਕਸਤਸਲੇਕਰਖਾਵੈਗਾ।ਪਰੁਅਸੀਛਪਰਹੀਐ।ਤਾਮੇਰੁ
ਰਜੀਨੂਆਖਿਆਜੀਜੇਤੇਆਏਨਾਆਏ।ਜੇਤਸਲੇਕੇਖਾਇਲਵੈਗਾ।ਤਾਹਥ
ਕਿਆਆਵਸੀ।ਅਨੂਕਰਣਾਹੈਤਾਕਰੀਐ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਕਿਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ।ਕਰਤਾਰਕਿਆਕ
ਰਦਾਹੈ।ਸਜੀਉਮਰਦਾਨਾਖੜਾਆਹਾ।ਤਉਮਰਦਾਨੇਨੂਰਾਕਸਖੜਾਹੋਇਵੇ
ਖਿਆਤਿਆ।ਗੁਸੇਨਾਲਾਕੜਾਹਾਨਿਛੋਹੋਇਗਇਆ।ਸਜੀਉਖੋਹਦਾ
ਕਕਰੁਜੀਮਦਾਹੈ।ਰਾਕਸਹੈਰਾਨਹੋਇਗਇਆ।ਹੇਠੋਅਗਨਬੁਝਗਈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਵਾਧਾਨਾਦੀਖਾਈਦਿਤੀ।ਤਾਰਾਕਸਬੋਲਿਆ।
ਅਰੇਤੂਸਤੁਆਖੁ।ਤੂਕਉਣਹੈਜੋਤੇਰੇਆਏਮੇਰਾਕੜਾਹਾਠੰਢਾਸੀਤਲ
ਹੋਇਗਇਆ।ਸਚੁਆਖੁਤੂੰਕਉਣਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਾਸਿਕਰ
ਆਖਿਆ।ਕੌੜਾਰਾਕਸਾਇਸਤਾਈਕਿਉਨਾਹਿਖਾਦਾ।ਕਿਉਰ
ਖਿਆਹਈ।ਤਾਰਾਕਸਬੋਲਿਆ।ਤੂੰਮੇਰਾਨਾਉਕਿਉਕਰਜਾਣਦਾਹੈ।

ਤ੍ਰਾਕਿਪਰੋਪੈਦੇਹੋਇਆਤੌਤ੍ਰਾਸਭੁਆਬਾ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਆਸਾਦੇਵਿਚਸਬ
ਦੁਬੋਲਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ਵਾਰਾਦ੍ਰਿਕਾਬਗਮਕੋਹੋਇਨੇਹਕਰਮਾ ਬੈਕਾਲਤੇਕੰਪਿ
ਚੜ੍ਹੇਬੁਰਕੀਨੇਪਰਮਾ॥੧॥ ਬਾਬਾਮੇਰਾਆਵਣੁਜਾਣਾਰਹਿਆਤਪਾਤੰਕਨ੍ਹਾਹਾ
ਥਾਇਗਾਇਆ ਗੁਰਜੀਤਲਨਾਮਦੀਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤੁਤਾਫੁਟਾਭਰਮਕ
ਬਾਗਿਦੇਕੀਆਪਰਗਾਸੁ॥੨॥ ਜਬਕਾਸਾਧੁਸੰਗੁਭਾਇਆਤਬਛੋਡਿਗਏ
ਨੈਗਾਵਨਾ॥ ਜੀਸਕੀਅਟਕਾਤੇਸੇਤੇਛੂਟੀਕਹਾਕਰੇਕਟਵਾਲਾ॥੩॥ ਸਭੁ
ਬਾਨਜਚੁਪੈਸਕਾਸਭੁਸੁਆਉਧਣਾਇਆ॥ ਸਰੀਪੁਜੀਸਚੁਵਖਰੋ
ਨਾਨਕਸਭੁਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਤੋਕਿਤੁਰਾਕਸਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ ਉਠੇਨਾਹੀ॥ ਆਖੇਜੀਮੈਵਡੇਪਾਪਕੀ
ਤੇਹੈਨੀ॥ ਮੈਨੂਬਖਸੀਐਜੀ॥ ਜੇਉਤਾਂਤਉਬਖਸੀਐਜੀ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਕੇਤੂੰਤੇਰਾਮਦਾਸੁਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬੀਹੈ॥ ਤੂੰਇਸ
ਤਾਈਮੰਨੇਗਾਤਾਤੇਰੀਗਤਿਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਾਕਿਤੁਰੇਰਾਕਸਆਖਿਆ
ਜਾਇਹੁਭੀਮੇਰੇਸਿਰਤੇ ਅਤੇਕੋਈਹੋਰੁਆਖੇਸੋਭੀਮੇਰੇਸਿਰਤੇ॥

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹਸਕਰਆਖਿਓਸੁਕਿਉਬਾਣੀਬਾਜਾ।ਤਾਸੋਗੁ
ਰੂਜੀਅਗੇਹਥਜੋੜੇ।ਮਿਹਰਵਾਨਤੇਰੀਤੂੰਹੈਜਾਣੂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਲੋਕੇਨੂੰਆ
ਖੀਆ।ਆਖਿਬਾਣੀਕੋਣੂਕੀਆਖਦਾਹੈ।ਤਾਲੋਕੇਨੇਆਖਿਆ।ਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂਕਛੁਹੁਕਮੁਕਰੋ।ਤਾਪਰਸਾਦੁਖਾਲੀਆਵਦਾ।ਤੁਸੀਅਚਵੇਤਾਮੇਰੀਪੂ
ਰੀਪਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਕੋਣੂਕਛੂਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਵ
ਣਨੂੰਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਹੈ।ਬਹੁਤਿਆਦਿਨਾਦਾ।ਕੋੜਾਰਕ
ਸਜੀਗਾਲਨੁਦਉਡਿਆ।ਜਾਇਕਰਿਕੇਸੋਮੇਵੇਲੈਆਇਆ।ਜੋਤੂ
ਏਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਓਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆ।ਆਉਮਰਦਾਨਾਖਾਹਿ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਮੈਸਭ
ਕਛੁਆਪਾਹੈ।ਮੈਨੂਤੁਸੀਖੁਸੀਕਰੋ।ਜੋਮੈਤੁਸਾਡਾਆਖਿਆਨਾਹੀ
ਮੰਨਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੇਰੇਉਤੇ
ਬਹੁਤੁਰਾਜੀਆਹੇ।ਖੁਸੀਆਹੇ।ਤੂਅਸਾਡੇਖੁਸੀਰਹੁ।ਮੇਵਾਖਾਹਿ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੋਹਾਥਟਾਮੈਨੂਆਵਦਾਹੈ।ਤੇਹਾਮੈਨੂਬੀਦੇਹੁ।ਤਾਗੁ

ਨੂਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਜਾਭਾਈਬੈਠਕਰਜਾਭਾਈਬਖਸੇਗੁਰੂ
ਜੀਐਸੇਕੀਤੋਸੁਹਿਕਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤੋਨੇ ਅਤੇਹਿਕਆਪਲੀਤਾਸੁਇਕਗੁ
ਰੂਜੀਐਨੂੰਦਿਤਾ ਅਸਾਨੂੰਬਚਨੁਹੋਇਆ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਪ
ਰਸਾਦੁਖਾਵੋ ਤਾਅਸੀਜਾਗੇਖਾਵਣਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇ
ਅਗੇਦਾਪਰਸਾਦੁਕੌੜੇਰਾਕਸਨੂੰਦਿਤਾ ਕੌੜੇਆਗੋਨਾਹਾਨੋਸਨਾਕੀ
ਤੀ ਕੌੜੇਜੈਸੇਹੀਮੁਹਵਿਚਿਪਾਇਆਜੀਤਾ ਕੌੜੇਪਰਸਾਦੁਮੁਹਿਪਾਇ
ਦਿਆਨਾਲਾ ਕੌੜੇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਗਏ ਕੌੜੇਦਾਹੋਰੁਸਰੂਪਹੋਇਗ
ਇਆ ਤਾਐਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਖੀਏਤਾਕਿਆਦੇਖੀਐ ਜੋਅਜਗੈਬੀ
ਫੁਲਪਾਇਗਇਆ ਤਾਐਹਬਜੋਤਨੇਜੋਗੁਰੂਜੀਏਹਕਿਆਹੋਇਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾ
ਸੇ ਤਾਐਫੇਰਿਗੁਰੂਜੀਬੇਪੁਛਿਆਜੀਆਸਾਨੂੰਭਾਵਣਾਹੋਰ
ਨੂਲਗਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨੂੰ
ਜੋਕਰਤਾਰਾਇਸਪਰਤੀਆਵਦਾਹੈ ਜੋਏਨਾਹੀਦੇਵਾਸਤੇਲਈਆ।

ਇਆ ਹੈ ਨਾ ਦੇਸੁ ਕਰਤਾਰੁ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਜਾਹਾ ਤਾ ਮੈ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਲਾ ਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਵੈ ਸੋ ਦੇਖਦਾ ਜਾਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ
੩ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਤੋਂ ਦਿਨ ਕੋੜੇ ਰਾਕਸ ਪਾਸ ਰਹੇ। ਸਤਵੈਂ ਦਿਨ ਚਲਦੇ ਹੋਏ
ਮੰਜੀ ਤੇਖ ਹਾਇ ਕੋ ਦੂੰਦਾ ਹੋਇਆ। ਅ ਮਬੋਲਾ ਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ
ਰਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ ਤਾਉ ਬੋਲ ਭੀ ਸਿਖੁ ਵਾਹਗੁਰੂ ਚਲੇ ਹੋ ਅਗੇ ਸਾਦਿ ਆਇ ਇਤਨੇ
ਅਗੇ ਸੈਤਾਨੀ ਆ ਦਿਨ ਚਾਰ ਰਹੁ ਅਹਾਰਾ ਜੰਦੇ ਜੀ ਦੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁ
ਖੀਕੁ ਖੁਧਿਆ ਲਗੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਭੂਖ ਨਾਹੀ ਸੰਭਾਰਦਾ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ ਵਡਾ ਸਹਰੁ ਆ
ਵਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਤੂ ਜਾਵੇਗਾ ਸੋ ਕਰੀਐਗੋ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਮੈਥੁ ਖਾਹਿਆ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਸੈਘਦਾ ਤਾ ਤਉ ਤਉ ਦਿਲਾਇਦੇ ਦਿਲਾਇਦੇ
ਮਸੇ ਮਸੇ ਸਹਰੁ ਆਇਆ ਨਜਰਿ ਕੇਹਾ ਕੁ ਹਉ ਤੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਹੁ ਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰੁ ਨਜਰਿ ਆਵਦਾ ਹੀ ਤਾ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਲੇ ਤਾ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸਹਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਗਿਰਾਉ

ਕੋਈਨਾਹੀ।ਤੁਸਾਨੂੰਨਜਰਆਵਦਾਹੈ॥ਐਨੂੰਤਾਸਹੁਰੁਕੋਈਨਾਹੀਨਜਰ
ਆਵਦਾਹੈ॥ਐਤਾਮਰਦਾਨਾ।ਮਰੂਦੇਨੂੰਹੈਜਾਜੋ।ਜੇਕਛੁਤਬਪਲੇਹੋਵੈ
ਤਾਭੀਪੀਵਾਸੁਹੋਵੈ।ਭਲਾਭਾਈਸਹੁਰੁਆਵੈਗਾ।ਕਛੁਲੈਆਈ
ਐਗਾ।ਜਾਕਛੁਪਲੇਹੋਵੈਨਾਸਹੁਰੁਹੋਵੈ।ਤਾਸਾਈਮਾਰੇਨਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਰਾਨਾਲਰੇਤਫਰੋਲੀ।ਨਾਵੈਠੋਲਾਲੂਨਿਕਲਿ
ਆਇਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਇਸਨੂੰਚਾਇਲੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਇਸਪਥਰਨੂੰਕੈਆਕਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਪਲੇਬੰਨਤੁਨੂੰਛੁਟਦਾਹੈ।ਜੋਲੈਕਰਇਸਨੂੰਪਲੇ
ਬੰਨੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਲੇਬਧੇਨੂੰਖਨਾਹੀਜਾਂਦੀ।ਪੇ
ਟਪਾਇਧਾਣੂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਉਹੁਸ
ਹੁਰੁਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਉਥੈਇਸਦੀਕਦਰਮਲੂਮਹੋਸੀ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ।ਜੇਹੁਕਮਹੈ।ਤੋਸਹਰੁਨਜਰਆ
ਇਆਸੀ।ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਮਰਦਾਨਾਢਿਲਾਹੋਇਗਇਆ।ਮਸੋਮ

ਸੋਸਹੁਰੁਦੇਗੋਈਂਦੇਜਾਇਪਹੁਤੇ॥ਸਹਰਦੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠੇ॥ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕਛੁਆਖੋ॥ਜੋਕਰੀਏ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਜਾਣਦਾਹੈ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਮੈਨਕੈਆਜਾਣਾ॥ਕਛੁਖਾਵਣਦੇਹਗਾਕਿਨੇਹਗਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾਮੀਆਹਾ॥ਆਖਿਓਸੁਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰ
ਦਾਨਾਉਬਿਸੰਭਰਪੁਰਹਈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨਾਉਭਾਵੇਕ
ਛੁਹੋਵੈ॥ਮੈਨੂਭੁਖਆਇਗਈਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ॥
ਹਸਕਰਆਖਿਆ॥ਜਾਹਮਰਦਾਨਾਜਵਾਹਰੀਟੋਲੇਏਹਲਾਲੁਵੇ
ਚਲਿਆਉ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਇਸਦਾਮੁਲੁਕਛੁਆਖੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਜੇਕੋਈਇਸਦਾਮੁਲੁਕਛੁਆ
ਖੀਗਾਸੋਮੈਨੂਆਇਆਖੀ॥ਮਰਦਾਨੇਹਿਕਜਾਕਿਉਹਰੀਨੂਲਾਲੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਉਸਜਵਾਹਰੀਆਖਿਆਭਾਈਇਸਕੇਤਿਨੇਪੈਸੇਮੁ
ਲੁਹੈ॥ਮਰਦਾਨੇਵੀਚਾਰਕੀਤਾ॥ਲਾਲੁਦਾਮੁਲੁਪਹੁਤੁਆਖਦੇ

ਹੈਸੈਂਸੋਪੁਛਿਆਵਾ।ਆਇਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਲਾਲੁਦੇਂਦੇਨ
ਪੈਸਾਮਿਲਦੇਹੈਸੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਵਡੇਜਵ
ਹਰੀਪਾਸਲੈਜਾਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੀਸੋਤਾਵਡਾ
ਅਤੇਛੋਟਾਜਾਣਦਾਨਾਹੀ।ਤੁਸੀਂਮੈਨੂਦਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜਉਹਰੀਦਾਨਾਉਸਾਲਸਰਾਇਹਈ।ਮਰ
ਦਾਨਾਵਤਜਾਇਕੇਪੁਛਣਲਗਾ।ਅਗੋਸਾਲਸਰਾਇਜਉਹਰੀ
ਦਾਦੁਕਾਨਕੇਹੜੀਹੈ।ਲੋਕਾਦਾਸਿਆਵਾਈ।ਉਹੁਆਪਣੇਘਰੇ
ਹੋਦਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਉਸਦਾਨਾਉਘਰੁਪੁਛਕਰਗਇਆ।ਜਾਇ
ਆਵਾਜੁਕੀਤੋਸੁ।ਅੰਦਰੋਜਵਾਹਰੀਆਪਣਾਗੁਲਾਮੁਭੇਜਿਆ।
ਗੁਲਾਮੁਪੁਛਿਆਤੂੰਕਉਣਭਾਈ।ਗੁਲਾਮੁਕਹਿਆਜੀਕੋਈਬੈ
ਦਾਸਾਹਿਬੁਕਾਹੈ।ਕਹਦਾਹੈਕੁਝੁਸਉਦੇਦਾਵੇਚਣਾਹੈ।ਤਾਜਉਹਰੀ
ਆਪਣੇਗੁਲਾਮੁਨੂਕਹਿਆਉਸਨੂਅੰਦਰਿਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਨੂ
ਅੰਦਰਿਲੈਗਇਆ।ਅਗੋਪੁਛਣਲਗਾਭਾਈ।ਕਿਆਸਉਦਾਹੈਈ।

ਕਿਆਸਉਦਾਕਰਣਆਇਆਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਢਕੇਲਾਲੁਜਉਹਰੀਦੇਹਥਿਦਿ
ਤਾ।ਜਉਹਰੀਦੇਖੇਤਾਕਿਆਦੇਖੇਜੋਇਸਲਾਲੁਉਪਰਿਲਿਖਿਆਹੈ।ਜੋਕੋ
ਈਇਹਲਾਲੁਲੈਆਵੈ।ਤਿਸਨੂੰਸਉਰੁਪਈਆਮਿਹਮਾਨੀਦੇਵਨੀ।ਮੁਲਵਕਾ
ਈਦਾ।ਖਾਵਦੁਦੇਚੇਭਾਵੇਨਦੇਵੇ।ਜਉਹਰੀਸਉਰੁਪਏਆਗੈਨਕੈਮਰ
ਦਾਨੇਦੇਹਥਿਦਿਤਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਣਲਗਾ।ਆਖੁਭਾਈਜੀ
ਜਦਾਮੁਲੁ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਮੈਖਾਵਦੁਪਾਸੋਪੁਛਿਆਵਾ।
ਜਉਹਰੀਲਾਲੁਆਪਣੇਪਾਸਿਰਖਿਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆ
ਜਾਹਭਾਈਪੁਛਿਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਸਉਰੁਪਏਜਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਅਗੇਆਣਿਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਏਹਸਉਰੁਪਏਆਕੇਹਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਨਾਦਿਤੇਮੈਲੈ
ਆਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆ।ਕਿਕੇਪੁ ਜਾਹਿ।
ਛਿਆਉ।ਇਹਸਉਰੁਪਏਆਕੇਹਾਹੈ।ਮੂਲੁਹੈਕੇਹਾਹੈ।ਮਰਦਾਨਿਆ
ਖਿਆਜੀਭੁਲਾਜੀ।ਮਰਦਾਨੇਫੇਰਿਆਇਕੇਜਉਹਰੀ(ਨੂੰਪੁਛਿਆ)

ਜੀਆਵਡੂਆਖਿਦਾਹੈ।ਏਹਸਉਰੂਪਜਾਤੁਸਕੇਹਾਦਿਤਾਹੈ।ਜਿ
ਸਆਸਦਾਮੂਲੁਦਿਤਾਹੈ।ਉਸਜਉਹਰੀਆਖਿਆਭਾਏਏਇਸਦਾ
ਲੂਤੇਲਿਖਿਆਹੈ।ਜੇਕੋਈਏਹਸਾਦਾਲਾਲੀਆਵੈਭਾਵੈਵੇਚੈਭਾਵੈਨਾ
ਵੇਚੈ।ਉਸਤਾਈਸਉਰੂਪਏਆਮਿਹਆਣੀਦੇਵਣਾ।ਤਿਗਾਲਾਲੂਆਮਾਨ
ਤਪਾਇਆਹੈ।ਖਾਵਡੂਖੇਮੂਲੁਪਾਛਿਆ।ਉਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੂੰਆਇਆਖਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਜਉਹਰੀਏਉਆਖਦਾਹੈ।ਜੋਏਇਸਦਾ
ਲੂਤੇਲਿਖਿਆਹੈ।ਜੇਕੋਈਏਸਾਲਾਲੀਆਵੈਵੇਚਣਨੂੰ।ਤਿਸਨੂੰਸ
੭ ਉਰੂਪਜਾਮਿਹਆਣੀਦੇਵਣੀ।ਭਾਵੈਵੇਚੈਭਾਵੈਨਾਵੇਚੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਵੇਚਣਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ
ਮੈਕਿਆਜਾਣਾ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਤੂਨੂੰਮੈ
ਕਿਵਾਸਤੇਪੁਛਿਦਾਹਾਂ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨਹੀਜਾਣਦਾਹਾਂ।
ਤੂੰਮੈਨੂੰਕਿਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆਂਤੈਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਏਹੁਸਾਲੁਨਾਹੀ।ਏਹੁਪਾਰਸੁ

ੳ

ਕੁਦਾਨਾਹੈ।ਉਹੁਜਉਹਰੀਤਿਨੇਪੈਸੇਦੇਂਦਾਆਹਾਂ।ਉਬਣੀਉਹਾਨਜਰ
ਆਹੀ।ਅਤੇਏਹਜਉਹਰੀਜਉਰੁਪਯਾਸੀਹਾਨੀਏਵਨਜਰਗਾਈਨਾ
ਮੁਲੁਜੀਤੇ।ਏਹਕਰਤਾਰੁਦਾਨਾਉਲਾਦੁਹਈ।ਭਾਵੇਂਦੇਣਭਾਵੇਂਨਦੇਣ।
ਜੇਕੁਛਅਗਾਕਪੁਞਕਰਹਿਹਈ।ਤਾਂਨਵੇਚਾਂ।ਨਾਹੀਤਾਂਵੇਚਣਸੈਂਆਸ
ਰਦਾਨਾਸਮਝੁਗਾਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਵੇਚਦਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸਉਰੁਪਯਾਉਸਦਾਟੋਈਦੇ
ਆਉ।ਆਪਣਾਲਾਲੁਲੈਆਉ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ।
ਮਰਦਾਨਾਉਸਜਉਹਰੀਪਾਸਿਗਇਆ।ਜਾਇਕਰਆਖਣਲਗਾ
ਸਾਹਾਜੀਏਹੁਸਉਰੁਪਯਾਆਪਣਾਲੇਆਉ।ਅਸੁਲਾਲੁਅਸਾ
ਨੁਫੇਰਿਦੇਹੁ।ਅਸਾਂਨਾਹੀਵੇਚਣਾ।ਤਾਂਜਉਹਰੀਆਖਿਆਭਲਾ
ਭਾਈਲੈਆਪਣਾਲਾਲੁ।ਅਤੇਸਉਰੁਪਯਾਮਰਦਾਨੇਜਉਹਰੀ
ਦੇਆਗੇਰਖਿਆ।ਆਖਿਉਸਸਾਹਾਜੀਏਹਸਉਰੁਪਯਾਆਪਣਾ
ਗਿਣਲਵੋ।ਤਾਂਜਉਹਰੀਕਹਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਇਸਲਾਲੁਪਰਸਿ

ਖੀਆਹੈ ਜੋਕੋਈਏਹਲਾਣਾਲੀਆਵੈਤਾਂਤਿਸਕਉਸਉਰੁਪਏਆਸਿ
ਹਮਾਨੀਦੇਣੀਆਹਮਆਪਣਾਧਰਮੁਰਖਣਾਹੈ ਜੇਏਹਰੁਪਏਤੁਮਾਰੇ
ਹੈਹਮਾਰੇਨਾਹੀ ਭਾਵੈਤੂ ਵੇਚ ਭਾਵੈਨਾਵੇਚ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਲਾਣਾ
ਨਾਲੇਰੁਪਏਦੋਵੈਵਸਤੂੰਆਣੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੀਆ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਰੁਪਏਕਿਉਂਲੈਆਇਆਂ ਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਰੁਪਏਓਸਦੇਹਾਰੇਆਉਹਲੈਵੈਨਾਹੀ ਉਹੁਆਖੇਅ
ਰੇਭਾਈਹਮਆਪਣਾਧਰਮੁਰਖਣਾਹੈ ਲਾਣਾਪਰਾਇਆਹੈ।
ਜੋਕੋਈਏਹਲਾਣਾਲੀਆਵੈਤਾਂਤਿਸਨੂੰਸਉਰੁਪਈਆਸਿਹਮਾਨੀਦੇਵ
ਣਾ ਅਬਏਹਰੁਪਏਤੁਮਾਰੇਹੈਂ ਹਮਾਰੇਨਾਹੀਜੇਕਿਆਕਰ •
ਉਹੁਲਾਵੈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫੇਰਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆ •
।ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਏਉਜਾਇਕੈਆਖੁ ਸਾਹਜੀਜੇਦੇਣੀਏਤਾਸਿਹ
ਮਾਨੀਸਾਡੀਦੇਹੋ ਅਤੇਜੇਨਾਦੇਣੀਹੋਤਾਂਸਿਹਮਾਨੀਕੇਹੀਲਾ
ਈਏਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਭਲਾਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾਉਸ

ਜਉਹਰੀ ਬੇਸਉ ਰੂਪਖਾਂਟੇ ਫੇਰਿ ਲੈ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਓਸੁ ਸਾ
ਹਜੀ ਅਸੀ ਰੂਪਏ ਕੇ ਕੋਹਸੀ ਵੀਏ ਜੇ ਵੇਚੀਐ ਤਾ ਸਿਹਮਾਨੀ ਕੇਹੀ
ਲਵੀਏ। ਅਤੇ ਜੇ ਨ ਵੇਚੀਐ ਤਾ ਸਿਹਮਾਨੀ ਕੇਹੀ ਲਵੀਏ। ਏਹਸ
ਉਰੂਪਖਾ ਆਪਣਾ ਫੇਰਿ ਲੈਵੋ। ਖਾਵਦੂ ਲੈਂਦਾ ਨਾਹੀ। ਜਉਹਰੀ ਲਏ
ਨਾਹੀ। ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਖੇ ਨਾਹੀ।
ਅਤੇ ਜਉਹਰੀ ਲਏ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ ਪਾਏ। ਤਾ ਮਰਦਾਸ
ਦੁਖਿਤਾ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਗੁੰਡਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜਉਹਰੀ ਦੇ ਘਰ ਸਟਿਆ
ਇਆ। ਜਉਹਰੀ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ। ਭਾਈ ਏਹ
ਰੂਪਏ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰਿ ਦੇਣੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਅਜੇਹੀ ਹੈ ਏ
ਇ ਸਸਨਕਾਦਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਕ ਮੋਹਤੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਏਹੁ ਸਾਡੀ ਭੀ ਅਚੰਭੇਰ
ਦਿਠਾ। ਅਤੇ ਸਤੇ ਧੀਏ ਆਆ ਹਾ। ਜੋ ਸਉ ਰੂਪਯਾ ਸਿਹਮਾਨੀ ਦੇ ਣੀ
ਏਤਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੁਲਖ ਦੇ ਸਾਹਾਂ ਡਿਠੇ ਆਹੇ।
ਪਰੁ ਏਹ ਸਿਹਮਾਨੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਡਿਠੀ ਨਾਹੀ ਲਿਖੀ ਏ ਤਕੋਈ ਕੁ ਚਤੀ ਸਾਲਾਂ ਡਿਠਾ।

ਪਰਉਸਆਵਦਨੂਕੀਨੈਂਠਾਚਾਹੀਐ।ਏਹਵੀਚਾਰੁਕਰਿਕੇਉਸਆਪਣੇਆ
ਪਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂਕਹਿਆ।ਅਧਰਕਾਤੂੰਦਉੜ੍ਹਾਜਾਕੇਪਰੇਜਾਂਦੇਰਾਹਦੇਹੋਣ
ਤੂੰਉਨਾਨੂਜਾਣਨਾਦੇਵੈਂ।ਅਤੇਮੈਂਭੀਆਵਦਾਹਾਂ।ਤੁਰਤੁਰਤਚਲਾ।ਅਧਰਕਾ
ਗੁਲਾਮੁਸਹਰੋਬਾਹਰਿਜੈਕਾਲੀਆਇਆ।ਆਇਕਰਦੇਦੇਤਾਕੀਆ
ਦੇਖੇ।ਜੋਇਕਤਾਰੁਪਯੇਫੇਰਦੇਵਣਵਾਲਾਹੈ।ਅਤੇਦੂਈਜਣੇ
ਹੋਰਹੈਨ।ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਾਏਬੈਠੇਹੈਨ।ਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮੁਦੇਖਕਰਦੂਰ
ਹੀਖੈਨੈਰਹਿਆ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਛਿਤਾਬੈਠਾਲਾਹਰਾਕਰਦਾਹੈ।ਜੋ
ਬੋਲਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਭੁਖਅਜੇਹੀਲਗੀਹੈਸੁ।ਜੋਆਖਣਦੀਗ
ਲਕਾਈਨਾਹੀ।ਪਰੁਤੁਰਦਾਮੁਹੋਨੁਛੁਬੋਲੂਨਾਹੀਸਕਦਾ।
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖੈਤਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹੀਸਹਦਾਹੈ।ਭਾਈਚੁਪ
ਕਰਿਰਹਿਆਹੈ।ਜਾਇਕਪਠਾਣੀਗੁਜਰੀਭਾਸਾਲਸਰਾਇਜਉਹਰੀ
ਭਲੀਸਾਜਨਾਲੀਆਇਆ।ਨਾਲੇਰੁਪਯੇਨਾਲੇਮੇਵਾਨਾਲੇਪਕਵਾ
ਨਾਮਿਠਿਆਈ।ਬਹੁਤੁਲੈਆਇਆ।ਦੇਕਰਨਠਗਦੇਸਿਰਤੇਰੁਪਯੇ

ਅਤੇਸਕਾਰਦੁਸਨੂ।ਆਖਿਆਅਗੋਰਪੀਰਪਕੇਹਥਜੋੜਕੇਅਗੇਖੜਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਘਾਲਾਕਿਉ।ਤਾਸ
ਜਸਰਾਇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਸਉਰੂਪਜਾੜੁਮਾਰਾਹੈ।ਏਹਆਪਣਾਜੋਹੁ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸਾਲਸਰਾਇਜੀ।ਜੇਵੇਚੀਏਤਾਲਈਏ।ਤਾਜਉਹਸੀਕ
ਹਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਤੂਮਸਾਣਾਹੋਕੇਉਹਨੁਲਾਉਣੈ।ਮੈਤੋਬਹੁਤਾਖੁਸ
ਮਾਣੁਹੋਇਰਹਿਆਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਿਸਬਦਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧॥ਜਾਲੋਭਾਣੁਉਪਾਇਆਲਾ
ਲੋਭਾਣੁਦੇਮੀਨਾ॥ਜੀਨਾਲਾਲੀਏਕੁਮਾਹਿਦੂਜਾਨਾਜੀਵੈਨਾ॥ਸੁਣਸਾਲਸ
ਰਉਹਰੀਆਪਣਾਜਾਣੁਪਛਾਣੁ॥ਕੂੜੇਲਾਭੁਨਗੰਢਬੀਨੁਆਪਣਾ
ਸਾਹੁਸਿਵਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਰਤਪਵਾਸੁਮੋਲਿਕੇਨਾਉਸਦਾਇਉ॥ਸਾਹੁ।ਬੀ
ਨਾਸਤਿਗੁਰੂਪੂਰੇਪ੍ਰੀਤਿਮਾਣਿਨਾਛੁਟੈਰਾਹੁ॥੨॥ਸੋਰਸੋਰਾਕਾਰੀਸੋਕੀਉਰ
ਤੀਅਤੇਰੀਹੁ।ਕਾਈਸਾਖਨਾਉਪਕੀਕਸਰਵੂਠਾਸੀਹੁ॥੩॥ਸੁਣਸਾ
ਜਸਾਇਕਥੋਲਤੀਜੇਕਰਮਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਏਕਅਰਾਧੀਐ

ਦੂਖਨਾਲਾਗੈਕੋਈ॥੨॥੧॥ਜਾਸਾਕਤਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆ
ਹੈ॥ਅਰੁਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ॥ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਦੇਸਕਉਣੁਹੈ॥ਹਮਕਉਹੋਰ
ਨਗੀਆਂਗੀਹੈ॥ਵਡੇਵਡੇਅਤੀਤਪਟਾਦੂਸਨਦੇਖੇ॥ਅਰੁਅਉਹੁ
ਭੀਦੇਖੇਪਰੁਤੁਮਾਰਾਭੇਖੁਪਾਈਆਨਾਹੀਜਾਤਾ॥ਜੈਤੇਈਸਮਾਦੁਹੋਇਆ॥ਏਹ
ਆਹੋ॥ਤੁਮਆਪਣੀਖਬਿਦੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਿਸਾਕ
ਤਨ॥ਉਹਮਾਰਾਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ਹੋਤੇਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇ॥ਨਿਰੰਕਾਰ
ਕੇਦੇਸਕੇਹੈ॥ਅਰੁਭੇਖਭੀਹਮਾਰਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ਤਾਸਾਕਤਕਹਿਆਇਕ
ਹੈਅਤੁਮਨਿਰੰਕਾਰੁਕਉਜਾਣਤੇਹੋ॥ਤੁਮਾਨਿਰੰਕਾਰਦੇਖਿਆਹੈ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚ
ਮਹਲਾ੧॥ਬਿਮਲਮਝਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦ
ਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਿਦੋਖਨਾਹੀਰੇ॥੧॥ਦਾਦਰਤੂੰਕਬਹੂਨਜਾਨ
ਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਲਖਸਿਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਰੇ॥ ੯੩

ਗਾਤਿਕਰੋ ਆਪਣੇਸਾਈਦੇਦੂਸਤੋ ਅਸਾਨੂੰ ਇਸਥਲਾਇਵਿਚੋਕ
ਢੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇ ਤੂੰਆਪਣੇਆਪ
ਗਣੇਕਉਮਾਮੁਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਵੈ ਤਾਤੇਰੀਗਤਿਹੋਵੈ ਤਾਸਾਲਸਰ
ਾਇਕਹਿਆਜੀਅਧਰਕਾ ਤਾਸਾਧਹੈ ਤੂੰਸੰਆਖੇਂ ਤਾਸਗਦੀਪੈਰੀ
ਪਵਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾਲਸਰਾਇਉਪਰਿਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਕਰਤਾਰਆਰੋਸਥਾ
ਏਕਹੁ ਤਾਸਾਲਸਰਾਉਹਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰਆਪਣੇਸੀਰੇਅੰਗਿਲਾਇਆਹਿਦੇ
ਲਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਸਿਰਤੇਧੀਨ ।
ਸਾਲਸਰਾਇਲੈਕਰਿਸਿਰਤੇਧੀਧਾ ਸਿਰਤੇਧੀਨਲਿਆਸਾਲਸਰ
ਾਇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਗਏਸਾਲਸਰਾਇਦੀਗੁਹੈਭਓਹੋਇਗਇਆ ।
ਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰ । ਨਾਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ । ਸਤਿਗੁਰੂਦਾ
ਭਾਣਾਮੰਨਿਆਜੀਜੇਬੋਲਕਪਾਟੁਏਕਜੋਵਰਨਕੇਦਿਵਾਜੀਆਪਰਗਸਿਆ

ਹਾਰਾ॥੧॥ਜਨਤੇਗੁਨੁਨਾਨਕਪੂਰਾਪਰਤਨਾਕਾਸੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਅਗਮਅਨੰਗਮਾਹੁਦੇਖਾਵਤਾਖੋਜੈਏਕਪਾਵੂਅਨੰਦੁ॥ਜਗਤੁ

ਦੁਜਾਰ॥ਸਗਲਜੈਹੈ॥ਸਾਹਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਵਰਜੁਹਮਾਰਾਸਾਤਿ

ਗੁਰੁਪੂੰਜੀਹਮਾਰੀਨਾਮੁ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਨੈਸਾਕੀਰਹੇਜੋਈਹਮ

ਰਕਆ॥੨॥ਜਾਲਜਾਬੀਨਦੈਖੇਨਤੀਨੂੰਸੁਨੁਸੇਵੂਕਰਤਾਰੂ॥

ਕਾਚੇਰਗੁਉਤਾਰਕੈਚਾੜ੍ਹੈਉਰਗੁਆਪਾਰੂ॥੪॥੧॥ਤਾਕਤੁਗੁਨਾਨ

ਕਜੀਪ੍ਰਭਧਨੁਬੋਲੀਆ॥ ॥ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਸਾਵੰਤਿਮਹਲਾ੧॥

ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਿਧਾਨੁਹੈਅਨਮੁਖਾਵਾਗਉਨੁਸਖਜੂਨੀ

ਭਰਆਈਐਤੈਰਿਪਾਵੈਗਾਰਵੂਨਾ॥੧॥ਤੇਰਾਨਾਮੁਲੁਹੀਰਾਸ

ਮੁਹੇਰਕੈਈਪਰਖੈਗਾਪਰਖਨੁਹਾਰੂਜੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦੀਤ੍ਰੀ

ਭੁਨਜਾਣੈਆਪਾੜ੍ਹੈਪੰਡਿਤਬੀਚਭੁ॥ਬੇਤ੍ਰਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੋਨੈ

ਤ੍ਰਚਾੜ੍ਹੈਉਤਰੇਪਾਰੂ॥੨॥ਤ੍ਰੀਵੁਨੁਪਾਏਜਨਕੇਦੇਖਨਾਵਿਚ

ਵਿਰਾਸੁ॥ਕੀਨਸੋਇਨਗਾਰਦੇਖੀਐਜੋਲੋਇਨਪਰਵਾਨੂ॥

ਤੂ॥ਕਿਚਰਕਿਚਰੋਹੋਇਆਮਾਨਕਪਰੇਆਪਣਾ॥ਜੋਦੂਖੁਲਾਕੇਠਣੀਜਾਨਨਾ
ਨਕਪਰਮਦੂਆਰਾ॥੪॥੧॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਪੂਕੇਗੁਲਾਮਾਨੂੰਅਤੇਸਾ
ਜਾਜਰਾਇਨੂੰਧੀਸੰਭਰੂਪਣਾਵੀਚਸਤਿਗੁਰੂਕੀਤਾਵਡੀਮਿਹਰਵਾਨਗੀ
ਕੀਤੀ॥ਦੂਹਾਤੇਦੂਹਾਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਇਆ॥ਅਤੇਆਖਿਆਸੁਣਭਾਈ
ਜਾਲਸਰਾਇ॥ਜਿਚਰਤੂੰਜੀਵੇਤੇਚਰਤੂਤੇਰੀਮੰਜੀਹੈ॥ਅਤੇਤੇਰੀਦੇਹ
ਛੁਟੇਤਾਅਪਰਕਾਗੁਲਾਮੁਬਹੇ॥ਹੋਰੁਤੇਰੀਅਉਲਾਦਦਾਕੰਮੁਨਾਹੀ॥
ਅਤੇਕਾਈਜਾਲਸਰਾਇਪਾਹਏਮੰਜੀਇਸਦੀਆਹੀ॥ਪਰੁਅਸਾਤੇਰ
ਭਾਰੂਰਾਖਿਆਹੈ॥ਕਿਉਜੋਤੂੰਸੰਸਾਰਸੂਤਾਵਿਚੋਇਸਦਾਸਾਹਿਬੁਹੈ॥
ਅਤੇਦੀਨਭੀਬੇਨ੍ਹੇਆਖਿਹਾਹੈ॥ਅਤੇਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟਣਵੀਚੋ॥ਦੂਇਵਰੇ
ਅਤੇਸਤੀਆਹਨਿਤੈਜੀਵਣਾਹੈ॥ਇਸਦਾਸਤੇਪਹਲੇਤੈਨੂੰਬੈਠਾਇਆਹੈ॥
ਅਤੇਆਪਰਕੇਦੇਛਿਵਤਾਕਾਈਨਾਹੀ॥ਪਰੁਹੁਕਮੁਨਹੀਕਾਰਦਾਏ
ਦੈਹੈ॥ਉਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੂਇਵਰੇਅਤੇਸਤੀਆਹਨਿਠਹੇ॥
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਇਥੇਗਿਹਣੁਆਇਆਹੈ॥ਕਿਉਦ

ਸੀਹੋਇਆਕਾਲੀਆਹੈ।ਜਦਏਹਗਲਮਰਦਾਨੇਆਖੀ।ਤਦਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਹਸੇਅਤੇਜੀਮੈਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਗਿਣਵੰਤੀਬਾਧੀਮੈਆਖਾਂਦੇਕੋਵੋਇ
ਗੁਰੂਮਦੀਆਗਲਾਨਾਹੀਛਡਦਾ।ਪਰੁਸੋਹੋਕੁਝੁਨਆਖਾ।ਗੁਰੂਪਕਰਮਦਾ।
ਜਾਸਾ।ਲਸਰਾਇਣਉਹਰੀਦੀਏਹਛੂੰਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਧਰਕਾਗੁ
ਜਾਸੁਨੁਮੰਜੀਬਾਹਿਆ।ਬੈਠਾਇਕੋਵਿੰਦਾਲੀਤੀ।ਅੰਬਰਦੇਸਨੂਚਲੇ।

ਨ ਆਪ।ਇਥੇਨਹੁਰਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਈਸਜਹਦੇਸਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਟਾਪੂਵਿਚਿਆ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਪਿਆਕੀ
ਵੁਨੁਕਿਧਰਚਲਦੇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨ
ਜੇਪਰਕਰਤਾਰੁਲੈਜਾਵੈ।ਤੇਪਰਚਾਲੀਆਚਲੁ।ਤਾਟਹਿਰਿਮਰਦਾਨੇਆ
ਖੀਆਜੀਤੂੰਬਿਸਿੰਭਰੂਪੁਰਗਾਹਿਉਸੋਕੀਆਕੀਤੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜੋਕਛੁਅਸਾਨੂਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮੁਆ।ਤਾਂਜੇਅ
ਸਾਕੀਤਾ।ਅਧਰਕੇਨੁਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਸੀਆ।ਚਲੁਮਰਦਾਨਾਹੁ
ਣਰਹਦੇਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਕੁਤਾਮੇਨੂਆਖਉ

ਜੀ

ਸੁਸਹਰਦਾਨਾਉਂ।ਤਾਮੈਨਾਲਹੋਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੈਂਆਖਿਆਮਰ ੧੦੮
ਦਾਨਾਹੁਣਅਸੀਂਇਸਸਹਰਦੇਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਟਾਪੂਵਿਚਹੈਂ।ਉਥੋਂਇਕ
ਸਾਧੁਹੈਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਚਲੇ।
ਜੀਂਦੇਜੀਂਦੇਦੇਖਨਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਜੋਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਂ
ਸਉਪਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈ
ਕਾਅਸੀਂਕਿਸਉਪਰਿਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਮੈਆਖਿਆਜੀਤੇਮੈਨੂੰ
ਹੇਜਾਣਾ।ਤੈਨੂੰਸਭੁਕਛੁਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਂਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਮਛੀਤੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਏਤੀ
ਮਛੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਪੈਂਤੀਕੋਹਾਂਲੰਮੀ
ਹੈ।ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਾਂਚਉੜੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਜੀਵਿਚਿਗਿਣਤੀਆ
ਧੀਆਂਪਰਮੂਹੋਕੁਝਆਖੇਨਾਹੀ।ਤਿੰਨਦਿਨਅਤੇਤਿੰਨਰਾਤੀਮਛੀਉ
ਤੇਚਲੇਗਏਸਹਜਨਾਲ।ਜਾਮਛੀਦਾਪੇਹਰਾਨਜਰਿਆਇਆ।
ਤਾਮਰਦਾਨਾਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਇਆ।ਜਾਮਛੀਮੂਹਆਗੇਆਤ

ਮਰਦਾਨਾਕਥਿਆਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਖਸਮਨੂੰਏਹਮਛੀਆਸਾਨੂੰਨਗਾਲ
ਦੀਆਂ।ਤਾਮੈਗੁਸੇਹੋਇਕੈਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆਅਵੇਮਰਦਾਨਿਆਜੇਤੈਨੂੰਪਰ
ਤੀਤਸਾਹੀਆਵਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈਰਾਨੁਹੋਇਰਹੇ।ਤਾਪਿਛਸਮਾਦੁ
ਹੋਇਕੈਆਖਿਆਏਨੈਨਿਕਾਰੁਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤਪਛਾਤੁਪੇਨੂੰਘਾਨੈਆਵਦਾ।
ਇਕਪਣੀਗੁਜਰੀਤਾਮਛੀਉਗਾਲੀਕੀਤੀਮਛੀਦੇਮੂਹੋਅਨੇਕਪਰਕਾਰਦੇ
ਫੇਜਨਾਨਿਕਲੇ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਆਪਣੇਜੀਉਵਿਚਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।
੫ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਛੀਨੂੰਕਉਣੁਬਾਣੀ।ਅਰੇਮਛੀਨੂੰ
ਆਹਾ।ਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਮਛੁਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਬਾਣੀਜੋਤੈਨੂੰਏਬਣੀਆਸੁ।ਤਾਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਤੂੰਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰ
ਹੈਕੈਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬਾਣੀਤੂੰਕੈਆਜਾਣਦਾਹੈ।
ਤਾਮਛੁਆਖਿਆਜੀਤੇਰੇਚਰਣਾਂਦੇਹੇਠੈਤੇਅਸਾਭਗਤਕੀਤੀਆ
ਹੀ।ਤਿਸਕੇਤੇਸਾਤੇਤੁਸਾਨੂੰਜਾਣਿਆਂਸੀ।ਓਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਬਾਣੀਤੂੰਮਛਕੈਉਕਰਿਹੋਇਓ।ਤਾਮਛੁਆਖਿਆਜੀ

ਅਜੀਤੁਸੀਜਨਕਾਦੀਦੇਰੀਦੇਸੇਵਕਆਹੇ।ਅਤੇਤ੍ਰਨਜੀਕੀਆਹੇ। ੧੧੮
ਤਾਇਕਾਦਿਨੁਤੈਸੇਨੂਕੰਮੁਆਖੀਆਸੇਤਗਾਣਲੀਕਾਂਤੁਹੀ।ਤਾਤੁਸਾਮੇ
ਨੂਆਖੀਆਜਦਤੈਨੂਕੁਝੁਕੰਮੁਆਖਦੇਆਖੋ।ਦਾਤ੍ਰੂਕਰਦਾਸਾਹੀ।
ਤਾਮੈਰੇਮੂਹੋਇਤਨੀਸੰਕਸਰਾਈ।ਜੋਤੂੰਕੰਆਅਛੀਟੀਤਰਾਤ੍ਰ
ਫਦਾਹੈ।ਉਜਪਰਨੁਦਾਸਦਕ।ਸੇਨੂਅਛੀਕਰਦਾਰਹੈਆਹੈ।ਅ
ਤੇਤੈਨੂਆਖਕਰਦਾਰਹੈਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹ
ਜਕਰਆਖਿਉਸੁ।ਆਪੁਭਾਈਹੁਣਿਤੂੰਕੇਆਆਖਦਾਹੈ।ਤਾ'
ਮਛੁਆਖਿਆਜੀਮੈਤੇਰਾਗਹੁਖਿਤ੍ਰੀਕਦਾਸਾ।ਜੋਮੇਰੇਵਾਸਤੇਏਜ
ਗਨੁਆਵੇਗਾ।ਹੁਕਨੂੰਆਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆ
ਤੂੰਆਪ ਣਾਮੈਨੋਰਥਆਖੁ।ਤਾਮਛੁਬੋਲਿਆਜੀਜੋਰਾਬਚ
ਨਪੂਰਾਹੋਇਸੁਕਾਹੈ।ਅਤੇਮੇਰੀਭੀਖਲਾਸੀਹੋਵੈ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਕਿਉਂਕਿਦੁਲਾਹੋਸੀਹੈ।ਕਾਲੀਡੇਰੀਦੇਹ
ਛੁਟੇਗੀ।ਮਛੁਆਖੀਆਜੀਜੇਗੁਰੂਤੁਸੀਮੇਰੇਖਸਮਹੋਸੋ।

ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੋਜਨਦੀਭੁਸਾਲੀਨਾਲੇਜੌਂਦਪਰਜੀਵੁਭਿਸਾਲੀ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਰੋਹਾਇਸਜੀਅਕਾਨਭੂਭੁਲਾਕੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹ
ਸਕਰਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਧਾਨਾ।ਤਾਮੈਂਅਗੇਆਖਿਆਜੀਧਾਨੇਦੇ
ਆਖਣਦੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਂਬੁਰਾਆਖਦਾ
ਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਅਸਾਂਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿ
ਆਹੈਜੋਤੂੰਬੁਰਾਆਖਦਾਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਪਣਾਆਪੁਸੰਭਾਲੀ
ਆਵੀਚਾਰੁਕਰਿਡਿਠਾਸੁ।ਜੋਭਾਈਏਹਪਰਮੇਸਰਦੀਕਾਤਿਹੈਨਾ।
ਅਤੇਮੈਂਸਰੇਭਰੀਜਪੁਬੁਦੇਦਾਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਗਲਾਵਿਚਿਪਲਾਪਾਤ
ਪੜੇਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਇਕੁਨੀਮੂਰਤਹੋਈ।ਤੇਰੇਨਾਲਫਿਰਦਿਆਅਸਾਤੈਨੂੰ
ਜਾਤੋਨਾਹੀ।ਅਸੀਂਭੁਲੇਆਹੇ।ਤੂੰਆਪੁਪਰਖੁ।ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬੋਲੇ।ਮਰਦਾਨਿਆਅਸਾਂਜੇਤੈਨੂੰਨਾਲਲੀਤਾਹੈ।ਜੋਅਸਾਡੇ
ਰੀਆਸਭੇਕਬੂਲਕਰਲੀਤੀਆਹੈਨਿ।ਤੂੰਸੀਅਸਾਡੇਜੀਅਪਰਾਨ

ਹੋਗ੍ਰੁਜੀਆਵੰਦੋਰਹਿਨੁਤੀਕਾਈਨਕਰੋ।ਤਾਸਾਰੀਰਾਤਅਛਦੀਪਿਛਤੇ ੧੦੧੦
ਰਹੇ।ਰੁਖਸਭਹੋਏਆ।ਤਾਸਵਾਪਹਰੁਦਿਨਚੜ੍ਹੇਅਛਦੀਰਹਿਛੁਟੀਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਕਿਛੁਭਾਈਅਛੁ।ਅਸੀਭੀਆਇਮਿਲਹਗੇ॥
ਇਤਨਾਵਚਨਆਖਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਗੇਨੂੰਹੋਏ॥੧॥

ਅਥੋਸ਼ਾਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

ਅਗੇਸਮੁੰਦ੍ਰਲਹਰਾਂਦੇਂਦਾਆਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਅਗੇਤਾਸਮੁੰਦ੍ਰਹੈ।ਜਹਾਜੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀ।ਰਾਹੁਭੀਕੋਈਨਾਹੀ॥
ਤੂੰਕਿਧਰਜਾਵੈਂਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਘੋ
ਲੂਨਾਹੀ।ਤਾਮਿਮਰਦਾਨੇਨੂੰਆਖਿਆਏਵੇਮਰਦਾਨਿਆ।ਤੂੰਤਿਨਾਰਿ ਗ
ਰੁਪਣਾ।ਅਤਖੜ੍ਹੇਤਾਂਓਹੋ।ਵਡਾਕਿਆਹੋਇਆ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਜੈਜਮਾਨੁ।ਅਗੇਤਾਰਾਹੁਨਾਹੀ।ਤਾਮਿਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਚੁਪਕਰਰਹੁ।ਘੋਲੂਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਜਿਥੇਮੇਰੇਚਲੇਆਵਹੁ।ਤਾਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਪਿਛੇਮਿਤ੍ਰੋਮਰ

ਦਾਸਾ।ਜੀਉਧਰਤੀਉਤੇਚਲੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤੇਵੇਸਮੁੰਦ੍ਰਉਤੇਚਲੇਜਾ
ਵੀਏ।ਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂ ਆਖਣਲਗਾ।ਜੀਤਉਨੂੰਵਿਚਿ
ਤੇਖੁਦਾਇਵਿਚਿਭੇਦੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।
ਮਰਦਾਨਾਬੋਲਣੇਨਾਹੀ।ਚੁਪਕਰਿਜਾਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਹੁਣਅਸਾਨੂੰਰਬੁਕੇਸਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਗੇਵਡੀਘਣਾਈਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ॥
ਫਤਅਗੇਕਿਉਂਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨੇ।ਜੇਮੁੜਦੇਆਹੇ।ਤਾਭੀਪਿਛੋਆਇਲੈਂਦੀਹੈ।ਛੁਰਦੀਨਾ
ਰਿਇਸਥੇਅਗੇਹੀ।ਕਿਉਨਾਫਲਈਏ।ਪਾਜਾਂਦੇਨਅਤੇਪੰਜ
ਰਾਤੀਸਮੁੰਦ੍ਰਵਿਚਿਚਲੇਰਾਏ।ਜਾਅਗੇਦੇਖਨਤਾਕਲਆਵ
ਦੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਨਰਜਾਇਕਰੈਂਡਾਪਾਇਆ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਨੇੜਾਉਠਾਇਲੈ।ਮਰਦ
ਨੇਰਾਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥਾਦਿਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਤੇਰਾਆਪਣੇਹਾਬੋਲੀਤਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਾਮ੍ਹਣੇਕ
ਲਾਆਈ।ਵਡੇਦੰਦਅਤੇਮਹਾਕਰਾਲਸਰੂਪਾਕਰਕੇਆਈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਵਲਦਉੜੀ।ਜੋਉਨਜੀਕਆਈਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਲਦੇਮੂਹੇਂਵਿਚਿਡੰਡਾਦੇਂਤਾਸੋਕੂਕਦੀਨਠੀ॥
ਤਾਂਪਿਛੋਂਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀ
ਆਭਾਈਯਾਰਾਤੂੰਕਲਨਾਲਝਗੜਦਾਭੁਹੋ।ਅਤੇਅਸੀ
ਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਨਾਲਖੇੜੀਏ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਕਹਿਆ
ਜੀਤੁਸੀਕਲਤਾਈਂਕਿਆਆਖਦੇਹੋ।ਕਲਤਾਹੁਕਮੁਨਿਰੰ
ਕਾਰਦੇਨਾਲਿਕਰਕਰਦੀਫਿਰਦੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਸੈਸਾਰਉਪਾਰਿਆਇਸਦੀਕਾਰੂਹੈ॥
ਕੇਅਸਾਉਪਾਇਕੈਹੈ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਕਹਿਆਸੈਸਾਰ
ਉਤੈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਏਹਅਸਾਪਾਸਾਕੈਉ
ਆਈ।ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈਂਕਹਿਆਜੀਪੁਛੀਐ॥

ਓਸਪਾਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਤੂੰਜੀਪੁਛੇਸ
ਚਕਰਾ।ਤਾਨਾ:ਦੂਗੁਸਾਈਕਜਨਨੂੰਸਾਦਿਆ।ਕਲਅਗੇ
ਖੜੀਹੋਇਆ।ਤਾ।ਆਰਦਗੁਸਾਈਕਹਿਕਲਆਤਾ।ਤੈਨੂੰਤਾਸਾਧਾ
ਤੇਆਵਣਦਾਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।ਤੂੰਏਥੇਕਿਉਆਈਓ।ਤਾਂਕਲ
ਕਹਿਆ।ਕਿਤਾਆਪਛੁਟੋ।ਕਿਤਾਲੋਕਾਨੂਛਡਾਇ।।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜੋਅਸਾਡਾਹੋਵੈਗਾ।ਸੋ[illegible]ਸਕੇਟੂ
ਟੇਗਾ।ਅਤੇਤੇਰੇਦਿਚਭੀਨੇਸਾ।ਅਤੇਤੇਰੈਵਾਲਪਟੇਗਾ।
ਹੁਣਤੇਰਾਕੰਮੁਕਰਛਡਦੇਆਹੇ।ਪਰਤੇਰੇਕਰਮਾਨਾਰ
ਦਗੁਸਾਈਆਇਪਾਈਆ।ਤਾਕਲਕਹਿਆ।ਮੈਤਾਹੁ
ਕਮਨਾਲਿਫਿਰਦੀਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਤੂੰ
ਕਿਸਦੇਹੁਕਮੁਨਾਲਿਫਿਰਦੀਹੈਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ।ਜੀਅਸੀ।ਕਿਸਦੇਆਹੇ।ਤਾਕਲਕਹਿਆ।ਤੂੰ
ਸੀਭੀ।ਨੈਕਰਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਤੈਨੂੰਏ

ਤਾਂਕਲਕਹਿਆ।ਮੈਤਾਂਸੈਰਕਾਂਗੁਰਦੇਹੁਕਮੁਨਾਲਿਫਿਰਦੀਹਾ।

ਬੋਆਵਣਾਜੋਗੁਨਾਹੀ॥ਹੋਰੁਮੈਸਾਰੁਬੋਲਣਾਪਾਇਆਹੈ॥ਤਾਕਲਾਰ ੨੧੨
ਹੀਅਣੂਆਪਣੂਗੁਖਾ॥ਇਕੋਕੋਈਇਕਿਆਪਤੇਰਨਾਲਿਹੋਵੈ॥ਤੇਸ
ਨੂੰਰਖਾ॥ਹੋਰੁਮੈਸਾਰੁਨਾਲਿਤਉਕਿਆਪਾਇਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਜੋਅਸਾਨੂਉਪਦੇਸੁਕਮਾਵੈਗਾ॥ਤੇਸਉ
ਕਹੇ ਪਰਤੇਰਾਜੋਰਨਾਚਲੇਗਾ॥ਬਾਵੂਵੈਲੋਰਤੈਕਰੇਗੀ॥ਆਸਾ
ਅਗੇਹੀਨੀਰੰਕਾਰਬੇਪਖਸਾਇਹੈ॥ਤਾਨਾਰਦਗੁਸਾਈ
ਕਹਿਆਸੁਣਕਲਮਾਤਾ॥ਏਹਤ੍ਰਾਂਦਹੈਨਾਨਕਨੀਰੰਕਾਰੀਹੈ
॥੧॥ ਸਲੋਕਾਹੁਕਾਸੀਵਿਹਗਤੁ ਜਾਪੀਹੋਰੁਰਲੀ॥
ਤਾਉਬੇਅਗੇਚਲੇ॥ਪੰਦ੍ਰਹਾਦਿਨਅਤੇਪੰਦ੍ਰਾਰਾਤੀਇਵੈਪਉਣ
ਅਹਾਰੀਚਲੇਗਏ॥ਅਗੇਟਾਪੂਵਿਚਿਇਕੁਸਹਰਦੇਸਿਆ
ਹਾ॥ਤਿਸਦਾਰਾਜਾਸੁਧਰਮੈਨਾਆਹਾ॥ਵਡਾਰਾਜੁਕਰਦਾ
ਆਹਾ॥ਉਸੁਸਾਸਤ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਾਇਉਤਰੇਆ॥ਇਕਾਦਿ
ਨਗੁਜੀਰਆਹੂਜਾਦਿਨਰਹੁਜਾਰਿਆ॥ਤਾਅਰਦਾਸੇਆਬੈਆ

ਜੇਕੋਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਓਸਨਗਰਵਿਚਿਜਾਵਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆ॥ਕਿਉਮਰਦਾਨਾ॥ਕਿਉਜਾਂਦਾਹੈਂ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਮੈਘਰੁਤ੍ਰਿਦਿਨਾਂਦਾਭੁਖਾਹਾਂ॥ਸਹਰਵਿਚੋਕਛੁਮੁਹਿਪਵੈ
ਤਾਂਪਾਇਆਵਾਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਛਿਆਕਿਉ
ਭਾਈਘਨਾਮਰਦਾਨਿਆਕਿਆਆਖਦਾਹੈਂ॥ਤਾਂਮੈਂਆ
ਖਿਆਜੀਜਨਮਦਾਸੁਭਾਉਜਾਂਦਾਨਾਹੀ॥ਅਤੇਤੁਸੀ
ਨਿਰੰਕਾਰਦੀਜੋਤਿਹੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆਹ
ਸਿਕਰਆਖਿਓਸੁ॥ਮਰਦਾਨਾ॥ਕਿਧਰਜਾਸੀ॥ਤਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ॥ਜੇਪਰਹੁਕਮੁਹੋਵੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਇਛੂਰੈਰਖਾਦੀਤਿਆਨਾਹ
ਈ॥ਤੂੰਸਖੇਜਾਵੈਂਹੋਰਖੇਨਜਾਵੈਂ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਤਾਂਉਸਨੂੰਜਾਣਦਾਨਾਹੀ॥ਤੁਸੀਕੋਈਨਿਸਨੀ
ਦਸੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਓਸੁਦੇਪੀ ੧੪

ਉਦਾਨਾਉਪਾਖਰਹੈਈਸਾ।ਤੂੰਏਹਜਾਇਕਰਆਖੋ।ਜੋਭਾਈਪਾਖਰ
ਧਾਢੀਦਾਜੋਹੈਪੁਤ੍ਰਤੈਰਾਧਾਢੀਸੋਕਿਥੇਰਹਦਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕ
ਹਿਆ।ਭਲਾਜੀਮੈਜਾਂਦਾਹਾਂ।ਮਰਦਾਨਾਸਹਰਾਵਿਚਿਜਾਇਕੈਲਗਾਪੁਛ
ਣਾ।ਭਾਈਪਾਖਰਧਾਢੀਦਾਪੁਤ੍ਰਤੈਰਾਧਾਢੀਕਿਥੇਰਹਦਾਹੈ।ਇਉਪੁਛਦਾਪੁ
ਛਦਾਕੋਹਤੋੜੀਗਇਆ।ਤਾਇਕਸਖਕਹਿਆਤੂੰਕਉਣੁਹੈ।ਕਿਥੋਆਇਆਹੈ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਈਤੂੰਮੈਨੂੰਦਸੁ।ਓਹੁਆਪੇਪੁਛੇਗਾ।ਤੂੰਮੈਨੂੰਉਸਦੇਵ
ਦਾਘਰਦਸੁ।ਤਾਉਸੁਆਖਿਆਮੈਏਉਨਾਹੀਦਸਦਾ।ਤੂੰਆਪਨਾਨਾਉਅਤੇਵ
ਰਨਦਸੇਗਾ।ਤਾਂਹਉਦਸਾਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਏਸਨਗਰੀਦੀਰੀ
ਤਿਏਹਾਹੋਸੀ।ਤਾਉਨਕਹਿਆ।ਭਾਈਇਨਨਗਰਿਦੀਰੀਤਿਏਹਾਹੈ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਭਾਈਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅਤੇਮੇਰਾਵਰਨੁਮਿਰਾਸੀਹੈ।ਤਾ
ਉਸੁਠੇਰੈਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਤੇਰਾਵਤਨਕਉਣੁਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।ਭਾਈਕ
ਚੀਪੰਜਾਬਸਹਰਸੁਣਿਆਹੈ।ਉਸਪੰਜਾਬਦੇਪਰਗਨੇਵਿਚਿਤਲਵੰਡੀਹੈ।ਓਹੁ
ਮੇਰਾਵਤਨੁਹੈ।ਤਾਉਸਠੇਰੈਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਿਆਉਥੇਇਕੁਨਾਨਕਤਪਾਖਤ੍ਰੀ

ਹੈਉਸਦਾਵੀਤੂੰਮਹਰਮੁਹੈਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਹਸਕਰਆਖੁਭਾਈ
ਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉਦਸੁ।ਮੈਤਾਉਹੋਦਾਸਿਰਾਸੀਹਾਂ।ਤੂੰਉਸਨੂੰਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈਂ।
ਉਸਹਸਕਰਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹੁਅਸਾਡਾਪੁਰਾਤਨੁਜਾਣੂਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਜੀਤੂੰਉਸਨੂੰਸਿਞਾਣਦਾਹੈਂ।ਤਾਉਸਆਖਿਆਭਾਈਜੇਨਜਾਣਿਆਵੈਤਾ
ਸਿਞਾਣੀਐਕਿਉ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਹਤਾਪਹਾੜਬੈਠਾਹਈ।ਤਾਉਸ
ਆਖਿਆਚਲੁਭਾਈਦਿਖਾਇਮੈਨੂੰਦਿਖਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਮੇਰੇਤੇਜੇਹੋਵੈਗਾਪਹਲੇਤੂੰਮੈਨੂੰਰਾਹਦਾਦਸੁ।ਤਾਪਿਛੋ
ਤੈਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਲੈਜਾਵਾਂਗਾ।ਤਾਉਸੁਆਖਿਆਚਲੁਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੂੰਅਪਣਾਨਾਉਮੈਨੂੰਦਸਾਉ
ਸੁਅਗੋਆਖਿਆਭਾਈਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕੁਜਾਣਦਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਨਾਨਕਤਾਜਾਣਦਾਹੈ।ਪਰੁਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਹੈ।ਤਾਉਸਆ
ਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਾਉਪੀਰਦੁਨੀਏਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਭਾਈਪੀਰਦੁਨੀਏਜੀਤੁਸੀਹੋਦੇਕਉਣਹੋ।ਤਾਪੀਰਦੁਨੀਏਆਖਿਆਭਾਈ

ਮਰਦਾਨਾਆਇਕੇਵਡਾਜੋਰਜਾਹੈਉਸਦਾਭੀਠੇਵ੍ਹਾਹਾਏਹਗਲਕਰਤੇ
ਆਹੇ।ਤਾਂਤਿਚਰਾਨੂਜਾਇਵਿੰਨੇਧਾਢੀਦੇਘਰਿਵਣੈਆਇਵਡਾਧਾਢੀਆ
ਗੋਸਾਂਈਜੀਦੂਰਦਾਆਹਾ।ਤਾਂਏਂਨੂੰਸੈਣਅਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਵੈਨਾਈਸਿਣੇ।ਇਉਂਡਿਠੇ
ਰਨੂਜੋਉਤੇਦਿਠਾਧਾਢੀਜੋਉਠਪਗ੍ਹੋਹੋਇਆ।ਧਾਹਤੁਅਰਦਾਧੁ
ਕੀਤਸੁ।ਅੰਜੀਵਛਾਇਦਿਤੀਆਸੁ।ਏਂਨੂਸੈਣਆਖੀਆ।ਭਾਈਮਰ
ਦਾਨਾਧਰੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆ।ਭਾਈਜਿਤੁਸੀਧਰੋ।ਏਂਨੂਸੈਣਮਰ
ਦਾਨੇਦਾਹਥੁਪਕੜਕਰਲੈਬੈਠਾ।ਅੰਜੀਉਤੇ।ਭਾਈਰੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਏਹਭਾਈਕਿਥੋਂਹੈ।ਭਾਈਨੂਸੈਣਆਖਿਆ।ਭਾਈਏਹਤੇਰਾਧਰੁ
ਛਿਦਾਨੇਰਿਦਾਆਹਾ।ਤਾਂਭਾਈਰੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਤੂਕਉਣਹੈ।ਅਤੇ
ਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਅ
ਤੇਹੋਂਦਾਮਿਰਾਸੀਹਾਂ।ਅਤੇਆਇਆਹਾਂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋ।ਤਾਂਭਾਈਰੇਪੁ
ਛਿਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਤੂੰਆਸਾਨੂੰਕੇਪੁਛਦਾਆਹੋ।ਅਸਾਂਨਾਲਤੈਕਿ
ਆਕਿਮੁਹੈ।ਆਸਾਨੂੰਤੂੰਕਿਆਜਾਲਦਾਆਹੋ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖੀ

ਆਖਿਆਭ੍ਰਾਈਜੀਅਸਾਂਏਹੋਤੁਸਾਨਾਸਕਿਮਹੈ।ਜੋਨਾਨਕਜੀ
ਤੁਸਾਪਾਸਕੇਹੀਆਂਆਹਾ।ਤਾਉਂਨੇਰੇਘਾਂਢੀਆਖਿਆਭ੍ਰਾਈਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਨਾਨਕਜੀਨੂੰਜਾਣਦੇਨਾਹੀ।ਜੋਨਾਨਕਕਉਣੁਹੋਂਦਾਹੈ।
ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਤਾਨਾਹੀਜਾਣਦੇਪਰੁਉਹੁਤਾਂ
ਸਾਨੂੰਜਾਣਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਉਨਾਆਸਾਨੂੰਤੁਸਾਪਾਸਭੇਜਿਆਹੈ।ਤੁਸੀ
ਓਥੋਂਤੋਂਕ੍ਰੀਚਲੋ।ਤਾਉਂਨੇਰੇਘਾਂਢੀਆਖਿਆਭ੍ਰਾਨਾਭ੍ਰਾਈਮਰਦ।
ਨਾਚਲਦੇਆਹੇ।ਜਾਂਮੈਂਜੀਵੁਣਮੁਕੇਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆ
ਭ੍ਰਾਈਜੀਚਲੋ।ਉਨੇਆਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿਵੀਚਾਰਕੀਤਾਭ੍ਰਾਈ
ਕੁਝੁਲੈਜਾਈਏ।ਤਾਉਂਨੇਪੁਛਿਆਭ੍ਰਾਈਮਰਦਾਨਾਨਾਨਕਦਾ
ਸਰੂਪਕਿਆਹੈ।ਜੇਹਾਤੂੰਦਸੇਤੇਹਾਇਸਨਾਨੁਕਰੀਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਨਾਨਕਤਪਾਸਦੀਚਾਹੈ।ਤਾਂਉਨ੍ਹਰਾਜਮਾਂਹੂੰਆਣਾ।
ਜੋਅਤੀਤਫਕੀਰੁਹੈ।ਤਾਕੁਝੁਅਛਾਭੋਜਨਪਕਾਇਕੈਲੈਜਾਈਐ।
ਤਾਂਉਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਮਰਦਾਨਾਤਉਆਖਿਆਸੋਮੈਜਾਮ

ਣੇਆਆਪਣਤੂੰਉਤਾਵਲਾਐਹੇਹੁਉਹੁਸਾਥਫਕੀਰੁਹੈ।ਆਸੀਉਸ
ਪਾਸਖਾਲੀਕਿਉਂਕਰਿਜਾਵੀਐ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਪਣੇਜੀਓਵਿਚਿਵੀ
ਚਾਰੁਕੀਤਾਂ।ਉਹੁਤਾਪਉਣਅਹਾਰੀਹੈਨਿ।ਅਤੇਮੈਂਉਨਾਨਾਲਠ
ਜਾਲਦਾਹਾਂ।ਹੁਣਤਾਭੋਜਨਬਿਜਤਗਾਆਈਹੈ।ਭਲਾਭੋਜਨ
ਤਾਖਾਈਏਮੈਂਤਾਸਹਰਾਵਿਚਿਸੇਵਾਸਤੇਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਦਰਿਵੇਨੁਆਖਿਆਕਾਈਵੇਰਾਤਉਜੋਕਹੁਬੁਸਮਣੀਹੈਸੋਭਲੀ
ਹੀਸਮਣੀਹੈਪਰੁਬੁਧੇਹੋਹੁਵੀਏਫਕੀਰੁਰਬੁਮੇਚੇਛੇਨੀ।ਤੇਕੁਝੁ
ਕਰਣਾਹੈਤਾਂਧਕਰੁ।ਤਾਵੇਰੇਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਬੁਧਠੀਹੋ
੨ ਦਾਅਹਾ।ਤਾਵੇਰੇਕਿਆਕੀਤਾ।ਵੇਰਾਉਸਸੋਦਾਆਹਾ।ਵੇਰਾਰਾਜੇ
ਜੇਦੇਬਾਗਵਿਚਿਗਇਆ।ਅਤੇਮਰਆਖੁਗਇਆ।ਕੋਕਠ
ਲਾਯਠਲਦੇਫੁਲਮੇਆਦੇਸੋਜੋਨੁਸੀਸਾਲ੍ਹਨਾਕਰੇ।ਅਤੇਰੋਟੀ
ਆਪਕਾਦੋ।ਅਤੇਫਲਾਦਾਸਾਗਛੁਮੇਕੋ।ਇਹਘਰਆਖਗਇਆ
ਆਪਬਾਗਨੁਚਾਲਿਆ।ਬਾਗੇਜਾਇਕਰਅਛੋਮੇਵੈਲੈਆਇਆ।

ਅਗੋਮਰਧਰਸਾਦੂਤਿਆਗੂਹੋਆਸੀ।ਅਤੇਧਾਗੋਮੇਵਾਖੈਂਦੇਆਸੀ
ਆਸੀ।ਤਾਪਰਸਾਦੂਅਤੇਮੇਵਾਆਪਣੇਸਿਰਤੇਰਖਿਓਸੁ।ਜੋਕਰਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਨਾਲਹੋਇਆ।ਜਾਗਾਆਖਣੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾਰਣੁ
ਤੇਰਿਆਨਕਢੀਕਿਆਕਿਥੇਹੈ।ਜੀਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਬੈਠੇ
ਆਹੇ।ਓਦਿਆਨਵਿਚ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਮੈਂਦੂਹਾਆਰੋਆ
ਖੀਆ।ਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਹਸਿਆ।ਹਸਕਰਆਖਿਆ।ਆਖੁਭਾਈਨੂੰਤਾਸਤਿਕਰਤਾਰ।ਤ
ਪਿਛੋਮੈਂਕੀਆ।ਖਿਆਭਾਈਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰ।ਉਂਦੇਪਰਸਾਦੂ
ਅਗੋ।ਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਉਂਤੂਏਹੁ
ਕਿਆਏਆਇਆਹੈ।ਤਾਉਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਰਸੋ
ਈਲਿਆਇਆਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਉਂਹਾਨੂੰਅ
ਜਾਣੂਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈਂ।ਤਾਉਨਿਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਂਤਾਮੈਨੂੰਜਾਣੂ
ਦੇਹੋ।ਤਾਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਯਾਦਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਉ

ਤੁਏਹੁਪਰਸਾਦੁਕਿਥੋਆਇਆਹਈ ਤਾਉਂਨੈਰੇਪੋਲੀਆਜੀਏਹੁਪਰਸਾਦੁਪਰ
ਮੇਸਰੁਕੇਜੀਆਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਰਾਤ੍ਰਿਸ
ਰੁਆਆਤੂੰਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਉਨੈਰੇਆਖਿਆਜੀਸੈਕਉਣ
ਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਨੂੰਨਾਹੀਜਾਣਦਾ ਮੈਤਾਆਦਮੀਹਾਂ ਪਰਜੀਵੇਜਾਣੂ
ਹੈਸੋਸਭੁਪਰਮੇਸਰਨੂੰਜਾਣਦੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਹਸਕਰਆਖਿ
ਆਤੂੰਕਦੇਕਲਾਕੁਜਾਣਦਾਹੈ ਭਾਈ ਤੇਰਾਇਥੇਤੇਰੇਨਾਲਜੋਕੁਲੀ
ਸਦਾਹੈਇਥੇ ਤੂੰਰਾਧਾਫਿਅਤੇਸੁਪਰਸੈਨਰਾਜੇਦਾਭਾਣਜਾਈਂਦੂਸੈ
ਣਅਤੇਸੂੰਰਾਧਾਫਿਗਿਆਨਾਇਆਨਕਰਦੇਪਰਛਦੇਆਹੈ ਤਾਉਂ
ਨੇਧਾਫਿਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਰਸੋਈ ਤਾਸੁਹਿਪਾਵੋਂ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਸੁਹਚੋਲਾਦਾਤਿਸੇਆਹਾ ਜੈਕੇਸਾਪਹੇਦਾਆਹਾਂ ਪਾਵਿਕੂਕੇ
ਜਾਣੂਹੋਦਾਆਹਾ ਅਤੀਤਾਪਉਣਅਹਰੀਆਹਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰਰਾਪੰਜਧਖਰੇਕਰੁ ਅਤੇਹਿਕੁਧਖਰਾਮਰਦਾ
ਏਨੂੰਕਢਦੇਹੈ ਤਾਉਂਨੈਰੇਆਖਿਆ ਤੁਸੀਂਕੂੰਹੋਪੰਜਧਖਰੇਕਿਉਂਕਰਦੇ

ਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਵੈਰਾਹਰਉਖਾਣੂੰਹੈ॥ਅਤੇਪੰਜਦਵਾਤੇਰੇ
ਨਾਲਪਰਣਦੇਵਾਸਾਈਂਦੇਮੈਦੇਹੈ॥ਉਸਤਾਈਂਤਿਲੀਆਵਸੀਅਸੀ ਤਾ
ਰਸੋਈਅਚਵੀਏਗੇ॥ਤਾਖੂੰਹਾਧਾਦਿਪੰਜਬਸਰੇਬਰੇਯਸਕੀ
ਤੇ॥ਅਤੇਹਿਕਦੇਹਾਰਹੂਦਾਕਰਕੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦੇਵਣਲਗਾ॥ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਖਾਂਦਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਕਿਉਨਾਹੀਖਾਂਦਾ॥ਪ੍ਰਸਾਦੁਖਾਹਿ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਤੁਸੀਖਾਂਦੇਹੋ॥ਤਾਮੈਭੀਖਾਵਾਗਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਖਾਹਿ॥ਅਤੇਨੂੰਖਿਆਲਨਪਾਇਆਕਰ॥ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਖੂਬਖਾਧਾ॥ਜਾਮਰਦਾਨੇਪ੍ਰਸਾਦਪਾਇਆ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈਖੂੰਹਾਣੀਦੇਮੇਲਨੂੰਲਿਆਉਜੀਭਾਜੀਅਰ
ਦੀਏਗੇ॥ਤਾਭਾਈਖੂੰਹੇਆਖਿਆਪਰਸਾਦੁਮੂਹਪਾਵੇ॥ਤਾਮੇਰੀ
ਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਖੂੰਹੇਨੂੰ
ਆਖਦਾਹੈਜੋਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈ॥ਅਤੇਹਥਿਆਖਦਾਹੈਸੋ

ਉਰਿਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਨਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਾਵਾਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਹੋਵੈਤਾ
ਅਸੀਪਰਸਾਦੁਮੂਹਪਾਈਏ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਬਾਂਢੀਦੇਅਨਾਰੀਆਨੂਉਪਾਇ
ਆ।ਜੋਕੁਈਏਹੁਤਾਸਾਧਹੈ।ਅਤੇਅਸੀਭੀਏਹੋਰੀਆਨੂਕਰ
ਦੇਆਹੇ।ਜੋਈਆਜਨੂਆਇਆਮਿਲਿਆਹੈ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਆਖਿਆ।ਜੋ
ਜੇਤੂਸਾਡੀਖੁਸੀਹੈਸੋਈਪੂਰੀਹੋਈ।ਤੁਸੀਪਰਸਾਦੁਨਾਅਣਦੇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਇੰਦ੍ਰਾ।ਅਸੀਪੰਦ੍ਰਸੈਕੋਹਾਜੋਆ
ਏਆਹੇ।ਸੋਪਰਸਾਦੁਦੇਵਾਸਤੇਨਾਹੀਆਏ।ਅਸੀਤੁਸਾਡੇਮਿ
ਲਣਦੇਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਬਾਂਢੀਓਥੋਉਠਿਆ।ਉਠਿ
ਕਰਿਆਇਆ।ਜਹਰਾਵਿਚਿਆ।ਆਇਕਰਿਲਗਾਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂਢੂ
ਢਣਾ।ਢੂਢਦਿਆ।ਢੂਢਦਿਆਰਾਤਪਾਇਗਈ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਨੂਗ
ਜੋਦੇਬਾਗਾਵਿਚਿਜਾਇਕੈਲਧਾ।ਇੰਦ੍ਰਬਾਂਢੀਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਤੇਨੂਕ
ਦਦਾ।ਢੂਢਦਾ।ਫਿਰਦਾਹਾ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਜਨਮਦਾਉਤਮੁਆਤਾਂ
ਪਰਮਾਤਮੁਪਤੀਆਰੁਦੇਵਾਸਤੇ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਕਹਿਆ।ਕੈਉਕਾਈ

ਦੇਂਦਾ।ਕਿਉਂ।ਕਿਸਵਾਸਤੇ।ਤਾਂਸੁਣਿਕੇਕਹਿਆ।ਜੀ।ਜਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਤੁ
ਸੀਹੀਆਸੁਪੀਆਨੁਕਰਦੇਸੇ।ਸੋਉਹੁਵਾਸਤਾ।ਆਇਆਸੀ।ਤੇਆ
ਹੈ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ।ਕਿਉਂਕਰ।ਤਾਂਸੁਣਿਕੇਕਹਿਆ।ਉਹੁਜੋ
ਤੁਸਾਪਰਵਾਣਾ।ਮਿਰਾਜੀ।ਮੇਰੇਪਾਸਆਂਦਾਆਹਾ।ਉਸਦਾ।ਗੁਰੂ
ਗਨਕਰਤਾ।ਜੋਹੈ।ਸੋਇਵੇਹਰਾਸਾ।ਕਰਦਾ।ਹੈ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ।
ਭਾਈਤੂਭੀਮੈਂਉਸਤਾਈਜਾਣਦਾਹਾਂ।ਉਹੁਮੇਰਾਪੁਰਾਤਨਅਸਥ
ਨੁਹੈ।ਅਸੀਤੇਉਹੁਮਿਲੇਹੋਏਆਹੇ।ਤਾਂਸੁਣਿਕੇਧਾਢੀਪਹੂੰਤੇਰਾਜਨਮੀ
ਲਗਾ।ਤਾਂਸੁਣਿਕੇ।ਆਖਿਆ।ਜੀ।ਉਹੁਆਖਦਾਹੈ।ਜੋਧੂੰਦੂਤਸੇਕੋ
ਹਮੇਆਇਆਹਾਂ।ਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇ।ਅਗੋਂਇਥੇਆਇਆਨ
੩ ਹੀ।ਅਤੇਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋ।ਜੋਅਸਾਡਾ।ਪੁਰਾਤਨਅਸਥਨੁਹੈ।ਹੀ
ਰਨਾਦੂਹਤੁਸਾ।ਕਿਉਂਥੋਏਆ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖਿਆ।ਭਾਈ
ਦੂਰੇ।ਤੈਨੂੰਆਪੇਮਧਰਹੋਸੀ।ਜੋਮਿਲੀਏਗਾ।ਤਾਂਕੁਝਹੋਇਆ
ਜੀਤੁਸੀਚਲੋ।ਮੈਜੋਪਰਜਾਦੂਮੈਹਾਇਆਸੀ।ਸੋਉਹਨਾਸੂਹਪਾਇ

ਆਨਾਹਾ।ਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਤੁਸੀਂਚਲੋਤਾਭਲਾਕਰੇਗਾ।ਤਾਂਏਦੁਮੈਂ ੧੧੮
ਣਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਜੋਅਗੇਅਸਾਨੂੰਕੋਈਨਾਹਾਜਾਣਦਾ।ਅਤੇਏ
ਏਹਅਸਾਨੂੰਜਾਹਰਕਰਣਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਏਦੁਮੈਂਣਏਂਡੇਨੂੰਕਹੀ
ਭਾਈਏਂਡਾਤੂੰਹੁਣਤਾਜਹਾ।ਅਸੀਕਿਸਨਮਿਲੀਏਗੇ।ਤਾਂਏ
ਡੇਕਹੀਆਜੀਵੋਜਣਾਅਮਾਨਤਪਾਈਆਹੈ।ਮੁਹਰਪਾਈਏਦੇਨਾਹੀ।।
ਤੁਸੀਂਆਖਦੇਹੋ।ਜੋਭਲਾਕੇਜਾਵੀਏਗੇ।ਏਹਗਲਬਣਦੀਨਾਹੀ।
ਤਾਂਏਦੁਮੈਂਣਵੀਠਾਉਕਰਕੇਆਖਿਆ।ਚਲੁਭਾਈਏਂਡਾ।ਛਿਆ
ਘੜੀਆਰਾਤਗੁਜਰਗਈ।ਤਾਂਏਦੁਮੈਂਣਅਤੇਏਂਡਾਬਾਬਾ।ਫਿਰਦੇਵਣਤੂ
ਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਏਆ।ਤੁਹਾਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਏਦੁਮੈਂਣਏਂਡੇਨੂੰ
ਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਏਂਡਾਤੂੰਕਛੁਬੋਲੀਦਾਕੀਮਹਰਮੁਹੈ।ਜੋਕਿਆ
ਬੋਲੀਬੋਲਦਾਹੈ।ਤਾਂਏਂਡੇਆਖਿਆ।ਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾ।ਤਾਂਏ
ਦੁਮੈਂਣਅਤੇਏਂਡਾਬਾਬਾਫੀਨਾ।ਇਕਪਹਰੁਰਾਤਗਈ।ਤਾਂਦੂਹਾਪਆਇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਆਏਆਖਿਆ।ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਕਜੀਹਸਿਕਰਿਆਖਿਆਆਉਨ੍ਹਾਈਸਤਕਰਤਾਗਾਅ
ਉਪੁਰਾਤਨਆਗੁਾਂਵਾਂਦੇਕਹਿਆਤੂੰਸਾਨੂੰਦਸੀਲਿਆਹੈਸੂੰ
ਅਤੇਅਸਿਵਦਦੇਪੁਰਾਤਨਆਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੋ
ਪੁਛਿਓਇਦੂਸੈਣਨੂੰਵਾਦੀਤੋਇਦੂਸੈਣਨੂੰਆਖਿਆ॥ਕਿਉਜੀ
ਸਾਧਕਿਆਖਦਾਹੈਤਾਂਇਦੂਸੈਣਕਹਿਆਜੀਮੈਕੁਛੁਨਾਹੀ
ਜਾਣਦਾ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਜੋਮੈਨੂੰਦੇਹੋਆਖਦੇ
ਆਹੋਜੋਨਾਨਕਤਪਾਸੋਗਾਪੁਰਾਤਨਅਸਨਾਉਹੈਤਾਂਹੂਣਕਿਉਮੁ
ਕਰਦਾਹੈਤਾਂਇਦੂਸੈਣਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕਾਈਨੀਜਾਨੀ
ਦੇਵੈਤਾਜਾਣੀਐ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਓਇ
ਦੂਸੈਣਾਏਸਵੀਦੇਨੂੰਤਾਂਖਬਰਕਾਈਨਾਹੀਪਰਤੂੰਤਾਂਖਬਰਦਾ
ਰੂਹੈਂਤੈਨੂੰਤਾਂਆਪਣੀਖਬਰਹੈਤਾਂਇਦੂਸੈਣਮਦਲੋਹੋਇਕੇ
ਆਖਿਆਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾਤੁਸੀਕੇਹੀਮਲੂਮਕਰਦੇਹੋ॥੩
ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਇਦੂਸੈਣਾਉਨ੍ਹਾਂਦਿਆਜਾਣੂ

ਗਲੋਰਾਜੇਜਨਕਹੇਸਨੀਖਾਪਤਸੀਖੁਉਠਾਆਖਿਆ।ਆਖੀਓਸੁਜੋ
ਹੰਜਨੀਮੇਰੀਹੈ।ਅਤੇਹੈਸਨੀਹਿਸੁਆਦੀ।ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਭਉਦਾ
ਏਆ।ਅਸਾਨੂੰਠੀਸਾਹਦੀਕੁਰੀ।ਅਸੀਰਾਜੇਦੇਘਰਹੁਨਜੀਕਰਿ
ਹਦੇਆਹੋ।ਅਸਾਜਾਣੇਆਸਾਡਾਗੁਰੂਹੈ।ਅਤੇਪੂਰਨਪਰਮੇਤੋ।
ਅਸਾਨੂੰਕੋਹਾਡਾਹੈ।ਅਤੇਰਾਜੇਛਣੁਕੀਤਾਆਹਾ।ਨਾਹੀਤਾਰਾਜੇਹੀ
ਸਨੀਕਿਅਧਰਮਿਆਹੀ।ਪਰੁਅਸਾਨੂੰਕਰਮੇਕੂਲਾਵਣਾਆਹਾ।
ਅਸੀਂਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਦਅਸਾਨੂੰਰਾਜੇਮੁਰਸੀਕਹਿਆ।ਕਿਫਿਰਿਤੁਸਾਨੂੰ
ਜਨਮੁਹੈ।ਤਾਤੁਸੀਅਤੇਅਸੀਇਕਠੇਰਹਦੇਆਹੋ।ਤਾਤੁਸਾਕਹਿਆਜੋ
ਭਾਈਜੀਕਿਆਜਾਪੇ।ਇਥੋਦੇਵਿਛੁੜੇਕਿਥੇਜਾਇਪਵੀਏਗੇ।
ਫਿਰਿਤੇਰਾਅਤੇਅਸਾਡਾਮੇਲਾਹੋਵੈਗਾਕਿਨਾਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਅਸਾਤੁ
ਸਾਨੂੰਕਹਿਆ।ਦੇਖੁਭਾਈਜੀਤੁਰਾਤਅਸਾਡੀਪੂਰਨਹੋਈਸੀ।ਜਾਪ
ਦੁਅਸਾਵਿਚਦੂਇਖਾਤੇਹੋਏਆਹੇ।ਇਕਤਾਅਸੀਮੂਰਖਪੁਣਦੇ
ਆਹੇ।ਅਤੇਇਕਝੂਠੇਬੋਲੀਆ।ਪਰੁਅਸਾਦੀਚਾਹੁਕਾਰਿਠਾ।

ਜੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ ਅਨੇਕ ਕਰਦੇ ਆਹੇ। ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤ ਨਾ ਪੂਜੋ। ਅ
ਸੀ ਪੂਜਦੇ ਰਹੀਐ। ਅਤੇ ਤੁਸਾ ਨਾਲ ਜੋ ਹੋਰੁ ਆਹਾ। ਟਹਲ ਨੂੰ।
ਸੋ ਅਛੂ ਹੋਇਆ। ਫੇਰਿ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਿਲਕਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਅਣੇ
ਹੋਏ। ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ। ਅਸਾ
ਤਾ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ ਕੀਆ ਜੀ। ਅਤੇ ਅਸੀ ਜੋ ਫੇਰਿ ਜਨਮ ਸਟੇ ਸੋ
ਏਹ ਕਿਆ ਤੁਸਾਡੇ ਆਤਮੇ ਆਈ। ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ
ਭਾਈ। ਜੋ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਸਭੁ ਦੁਨਿ ਆਹੀ। ਮੈ ਤਾ ਤੂੰ ਨਹਾਹਾ ਦੁੜ
ਇਆ। ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ। ਪਰੁ
ਭਾਈ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲੁ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਏਹੋ ਹੈ। ਜੇ ਤੁਸੀ ਮਨਖ ਜੂ
ਨੀ ਆਵੋਗੇ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਮਿਲਕਰ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਅਸੀ ਜਨਮ ਹੀ ਆਵਦੇ ਰਹੀਏਗੇ। ਕਿਉਕਦੇ ਅਸਾਡੀ ਖਲਾ
ਸੀ ਭੀ ਹੋਸੀ। ਤਾ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸਾਡੀ ਫਿਰ
ਤਪੂਰਨ ਹੈ। ਪਰ ਹਰ ਦੇ ਜਨਮ ਭੋਗ ਕਰ ਤੁਸੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ

ਉਧਰੇਗਾ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੂਰਨਪੁਰਖ ਮਿਲੈਗਾ ਤਾ ਸਾਨੂੰ ਇਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦ ੧੨੦
ਦਸੇਗਾ ਹੋਰੁ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜਾਣੈਗੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨਾਂ ਮਿਲਗ
ਕੇ ਪਹੁਤਰਨਗੇ ਪਰੁ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਉਹੁ ਧਰੇਗਾ ਉਰੇਸਾ ਹਿਆਸੁ
ਨੁਭਾਈ ਜੇ ਕਾਈ ਐਸਾ ਹੀ ਹੋਰੁ ਭੀ ਮੰਗੇ ਤਾ ਹੋਰੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ਅਤੇ
ਜੋ ਇਤੇ ਸਖੀ ਐਸਾ ਹੋਇਆ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਣਾ ਭਾਈ ਦੁਸੈਣੁ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਅਗੇ ਪੰਦੋਲਾ ਤੀ ਪਰੁ ਹਿਕ ਜਾਯ ਯਹੁੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਇਹੋ ਆਹਾ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਇਕਠੇ ਰਹੀਏ
ਅਤੇ ਭਗਤ ਭੀ ਇਕਠੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਂ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸ
ਆਏ ਆਹੇ ਇਕੇ ਤਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਉਧਾਰੇ ਇਕੇ ਤਾ ਅਸੀ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਉਧਾਰੀਏ ਅਸਾਡਾ ਤੁਸਾਡਾ ਇਹੋ ਧਰਮੁ ਆਹਾ ਇਹੋ ਮਨੋਰਥ ਅ
ਸਾਡਾ ਹੈ ਈ ਤਾ ਇਉ ਦੁਸੈਣ ਬੋਲਿਆ ਜੁ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਭੀ
ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੇਰੀ ਭੀ ਪੂਰਨ ਘਾਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਦੇਹੋ ਤਾ ਇ
ਤੇ ਘਾਟੀ ਦਾ ਕਛੂ ਕਰੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਇਉਂ

ਸੈਹਨਆਸੀਤੇਰੇਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇ।ਅਤੇਈਹਨਾਦੇਵਾਸਤੇਭੀਆਏਆਹੇ।
ਪਰਤੇਰੇਨਾਲਅਸਾਡਾਵਚਨੁਅਹਾ।ਤਾਈਂਦੂਸੈਨਆਖਿਆਜੀਨੂੰਵਚਨਾ
ਦਾਪੂਰਾਹੈ।ਪਰਤੂੰਤਾਂਵਚਨੁਤਾਪੂਰਾਹੋਇਆ।ਪਰਤੁਸੀਜੋਨੂੰਦਾਨਦੇਹੋ।ਪਸੋ
ਅਸਾਨੂੰਖੁਸਨਾਹੀਆਵਦਾ।ਅਸਾਂਆਪਹੀਨਾਲਫਹਮਹੈ।ਘਸੀਟ
ਅਸਾਨੂੰਖੁਸਨਾਹੀਆਵਦੀ।ਜੋਕੁਝਫਕਰਦੇਹੋ।ਸੋਮੂੰਹਨੇਨਾਲਕਰੋਗੇ।ਸੋ
ਅਸਾਹੀਨਾਲਕਰੋਗੇ।ਅਸਾਹੀਨਾਲਹੋਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੀ
ਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀ।ਅਸਾਂਤਾਂਪਰਵਾਨੁਪੂਰਾਕਰਣਾਆਹਾਂ।ਅਗੇਕੋ
ਕੁਛੁਸਾਭਵੈਸਾਈਭਾਈਪਵੈ।ਤਾਈਂਦੂਸੈਨਆਖਿਆਆਖੁ
ਭਾਈਭੂੰਡਾਭੂੰਡੇਆਖੀਆ।ਜੀਜੇਕੁਛੁਹੁਕਮੁਕਰੀਐ।ਤਾਈਂਦੂ
ਸੈਨਆਖਿਆਜੇਕੁਝੁਨਾਨਕਜੀਆਪਦੇਹੈ।ਸੋਮੰਨੇ।ਤਾਂਭੂੰਡਾਧੇ
ਲੀਆ।ਜੀਪੈਸਕੀਆ।ਜਾਂਹ।ਜੋਨਾਨਕਜੀਪੈਕਿਆਆਪਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਰਾਗਗਰ।ਮਕਲੀਏਵਿਚਿਭਾਖਦੂਧੋਈਆ।ਮਹਲਾ੧॥ ੧੫
ਏਧਨਤੇਧੈਸੰਤਰਕਾਗੋ।ਮਾਟੀਰਉਜਾਸੁਦਾਹੀਦਿਸਾਤੇਆਗੇ॥ ੧੬

ਉਪਰਿਚਰਨਤਲੈਅਕਾਸੁ।ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਆਪਰਗਾਸੁ।੧। ੧੨੧

ਐਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁਜੀਕੋਨਾਮਾ।ਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕੋਧਿਆਨੁ।

੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਂਭੂਰੇਕਹਿਆਜੀਮੈਨੂੰਨਾਹੀਸਮਾਇਆ।ਤ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਿਰਬਾਇਤਾ।ਇਹਧਨਚੋਲੀਏਵੇਂਤੇਹੜੀਅਹੈ

ਜੈ।ਅਤੇਧੈਂਤਰਜਠਰਦੇਹੀਅਗਨਿਹੈ।ਅਤੇਮਾਟੀਦੇਹੀਆ

ਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਂਦੀਹੈ।ਸੋਘਾਣਕਦੀਦੇਹੀ।ਕਚੀਹੋਂਦੀਹੈ।ਤਾ

ਇਸਤਾਈਪੋਹਨਾਹੀਸਕਦੀ।ਕਿਉਂਨਾਹੀਪੋਹਦੀ।ਜੋਉਸਨੂੰਨਾਮ

ਦੀਲਿਵਹੋਦੀਹੈ।ਪ੍ਰਭੁਕਾਨਾਮੁਐਸਾਹੈ।ਭਾਈਭੂਰਾਤੂੰਜੋਰੰਕਾ

ਰਹਿਜਾਪਾ।ਤੇਰੇਤਾਈਲਗੇਗਾਕੁਝਨਾਹੀ।ਤਾਂਭੂਰੇਕਹਿਆਜੀਤੂੰ

ਜੀਕਹਦੇਹੋਜੋਪਰਮੇਸਰਜਾਪੁ।ਅਤੇਮੈਗਰੀਬਾਂਤੇਖਾਣਾ।ਜੇਰਾ

ਕਥੀਸਾ।ਕਿਸੇਖਾਵਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਿਰਕੀਪਉਸਨੀਆਖੀ।

ਪਤਲੇਮਾਖਨਪਾਛੈਦੂਧਾ।ਮੇਲਕੀਨੋਸਾਧਨਸੂਧਾ।ਕਿਤੈਨਿਰਭਉਰੂ

ਚਾਹਿਹੈ।ਜੇਨਿਕਉਅਨਚੇਨੀਜਿਹੈ।ਤਾਂਭੂਰੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀ

ਏਉਂਆਖਦੇਹੈ।ਤੇਓਹੁਤਾਗੁਪਤਗਲਹੈ।ਸੋਕਿਆਜਾਣਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਯੋਲਿਖਿਆ।ਦੇਹੀਗੁਪਤਾਈਵਰ
ਤੀਸੈ।ਸਗਲੇਸਾਜਕਰੇਜਗਾਵੀਸੈ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿ
ਕਰਹੁਬਖਿਆਨੁ।ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਾਬਖਿਆਨੁ।ਤੂ॥
ਤਾਓਹਿਭੂੰਨੇਆਖਿਆਜੀਸੋਤਾਕ੍ਰਿਤਨਾਸਮਾਤ੍ਰਆਸਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਾਦਿਤਾ।ਏਹਦੇਹੀਇਥੇਹੀਰਹੇਗੀ।
ਅਤੇਅੰਦਰਿਇਸਦੇਹੀਦੇਛੂਛਮਦੇਹੀਹੈਸੋਗੁਪਤਹੈ।
ਉਸਦੇਹੀਨਾਲਜਾਸੀਅਤੇਏਹਦੇਹੀਇਥੇਹੀਛਡਜਾਸੀਉ
ਹਦੇਹੀਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੂਸੂਝਦੀਨਾਹੀ।ਏਹਸਭਬਖ।ਜਗ
ਦੀਸਦੇਬਧਣਾਏਹੋਏਹੈਨੀ।ਏਸਗਲਸਦਾਵਿਚਾਰਕਰਣਾ
ਆਇਆਹੈ।ਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਕਰੈ।ਕੋਈਵੇਦਾਸਾਸਤ੍ਰਾਵਿਚ
ਕਰੇ।ਪਰੁਸਾਧਸੰਗਤਿਵਿਚਿਹੈਤ੍ਰਨੂਲਖੈਗਾ।ਅਤੇਸਾਸਤ੍ਰਾਥੇ
ਦਾਵਿਚੋਲਕਾਲਖੈਗਾ।ਤਾਓਹਿਭੂੰਨੇਆਖਿਆਜੀਓਹੁਤਾਵਿ

ਸਨਹੀਆਵਦਾ।ਅਤੈਏਹਤਾਸੰਕੋਦੀਸਆਵਦੀਹੈ।ਜੈਤਸਾਸਰੂਪ
ਹੈ।ਤਿਤਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਗਦੀਪਉੜੀਆਖੀ।ਏਸਾਹ
ਮਾਨਕੇਕਹੈਆਏਸਾਏ।ਆਏਸਟਕੋਪਬੂਜੀਸਭਾਸ੍ਰੀਸਟਾ।ਐ
ਸਾਧੂਹਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇਕੋਈ।ਨਾਨਕਤਾਂਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ।
੪।।੧।।ਤਾਸੂੰਦੇਆਖੀਆਜੀਮੈਨੂੰਨਾਹੀਜਾਣਦਾ।ਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇ
ਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥੁਦਿਤਾ।ਸੁਣਭਾਈਬੰਦਾ।ਜੋਤਨੀਦੇ
ਸਾਏਸਟਮਾਨਹੈ।ਜੋਸਭੁਆਏਸਟਹੈ।ਹੋਏਹੋਏਛਪਛਪਜਾਂਦਾ
ਹੈ।ਏਕਾਪਿਨਾਂਦੂੰਚਕਈਰੰਗਤਮਾਸੇਦੀਸਦਾਹੈ।ਹਜਾਰਜੋਜਨ
ਜੀਸਨੂੰਨਜਰਆਵਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂੰਸੈਸਾਰੁਆਏਸਟਕਹਦਾਹੈ।ਅ
ਤੇਜੋਦੇਖਾਦਿਆਂ।ਅਖੀਅਗੇਛਪਨਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂੰਆ
ਪਦੇਹੈ।ਜੀ।ਦੀਸਆਵਦਾਹੈ।ਏਸਟਮਾਨਹੈ।ਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾ
ਸੂਹਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇ।ਤਾਉਸਦੀਪਰਮਗਤਿਹੋਵੈ।੫।।
ਤਾਂਫੇਰਿਧਾਂਧੀਪੇਰਤਿਦਾਹਿਪਾਇਆ।ਉਨੋਨਾਹੀਏਹੋਆਖੇਜੀ

ਮੈਖੁਸਾਹਾਂ।ਤੂੰਮੈਨੂੰਬਖਸੁ।ਮੈਤੈਨਾਸਾਈਵਨੀਆਬਾਤਾਕੀਤੀਆ
ਹੈਨਿ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖਿਆਉਠਭਾਈਇੰਦ੍ਰਤਉਕੋਈਨਾਹੀ।
ਨਾਨਕਜੀਫੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਆਏਆਹੈ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਉਠਖੜਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਅਢਾਈਪਹਰਰਾਤਗੁਜਰੀਸੀ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੀਆਉਨ੍ਹਾਈਇੰਦ੍ਰਾਪਰਸਾਦੁ।ਤਾ
ਇੰਦ੍ਰਪਰਸਾਦੁਅਗੇਆਣਰਖਿਆ।[illegible]ਲਗੇਜੇਵਣਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਅਤੇਮੈਆਅਤੇਇੰਦ੍ਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਪਣਾਪਰਸਾਦੁਜੇਵਿਆ।ਅਤੇਅਘਾਰਹਿਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜੈਕਾਈਇੰਦ੍ਰਾਏਹਪ੍ਰਸਾਦੁਤੂੰ
ਜੇਵ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖਿਆ।ਜੈਕਾਈਇੰਦ੍ਰਾਉਠਾਇਲੈ।ਤੂੰ
ਭੈਰਾਇਜੀ।ਤਾ।ਜੈਕਰਲਗਾਜੇਵਣ।ਜੀਉਅਧਾਪਰਸਾਦੁ
ਜੇਵਿਆਹਾਂ।ਤਿਉਇੰਦ੍ਰੇਦੇਕਪਾਟੁਖੁਲਿਗਏ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਾਖਿਦੇਹੋ
ਇਗਏਆ।ਤਾਇੰਦ੍ਰੇਗੁਸਕੇਕਲੂਹਾਵੀਸਾਰਿਗਇਆ।ਜਾਇ

ਦ੍ਰਸੈਨਦੇਪੇਤਾਭੂੰਰਾਖੀਦੇਹੋਹਾਇਗਾਇਆਹੈ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਨਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖੀਆਜੀਏਹਕਿਆਕੀਤਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿ
ਆਖੁਾਈਇੰਦ੍ਰਸੈਨਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰੁਜੋਦੀਆਇਆਹੈਸੋਏਸੇਦੁਾਸ
ਤੇਅਸੀਂਕਿਆਕਰੀਏ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖੀਆਜੀਕਰਣਾਕਿ
ਆਆਹਾਹਾਅਤੇਕੀਤੋਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭੁਾਈ
ਇੰਦ੍ਰਸੈਨਜੋਕੁਛੁਨਾਕਿਹੋਸੋਹੋਵੈ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖੀਆ
ਜੀਨਾਸਾਇਸਨੂੰਮੰਜੀਧਰਾਵਣਾਆਹਾ ਇਸਦੁਖਤੇਮੰਜੀਕਿਥੇਧਰੇ
ਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਤਕਿਤਨੀਕੁਹੈ ਤਾਂਓਆਖੀਆਜੀ
ਰਾਤਪਹਰੁਰਹੀ ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖੀਆਭੁਾਈਜਣੁਾਈਆ
ਉਠਾਇਜਨਾਨੁਕਰੀਏ ਅਤੇਭੁਾਈਇੰਦ੍ਰੇਨੂੰਕੀਨਵਾਵੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨਾਤਾ ਅਤੇਇੰਦ੍ਰੇਨੂੰਕੀਨਵਾਇਆ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰੇਦੀਖੁਮਾਰੀਉਤ੍ਰ
ਗਈ ਇੰਦ੍ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੈਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ ਤਾਂਫੇਰਿ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਕਿਉਭਾਈਇੰਦ੍ਰਾਕਿਉ ਤਾਂਇੰਦ੍ਰੇਆਖੀ

ਆਜੀਐਨੂਸਭੁਕੁਛੁਮਲੂਮਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਝੁੰਡੇ।
ਅਸਾਤੈਨੂਮੰਜੀਦਿਆਹਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਝੁੰਡੇਆਖਿਆਜੀਜੋਤੇਰੀਰ
ਜਾਇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਝੁੰਡੇਨੂਮੰਜੀਸਉਪੀ।ਤਾਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇ
ਨੂਖਬਰਹੋਈ।ਜੋਇਕੁਤਪਾਮੇਰੇਨਗਰਆਇਆਹੈ।ਤਪੇਝੁੰਡੇ
ਬਾਢੀਨੂਮੰਜੀਦਿਤੀਹੈ।ਅਤੇਜਾਤਿਕੁਰੂਕੀਤਾਹੈ।ਜਾਇਹਰਗਾਸ
ਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਸੁਣਿਆ।ਤਾਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਕਹਿਆਉਸਤਪੇਨੂ
ਮੇਰੇਪਾਸਿਲੈਆਵਹੁ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।
ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਅਤੇਝੁੰਡਾਬਾਢੀਅਸੀਪੰਜੇਜਣੇਗਾਲਾਦੀਵਿਚਿਬੈਠੇਆਹੇ।
ਜੋਰਾਜੇਦੇਆਦਮੀਆਏ।ਆਇਕਰਆਖਣਲਗੇਜੋਈਹਾ
ਨਾਨਕਤਪਾਕਉਣੁਹੈ।ਉਸਤਪੇਕਉਰਾਜੇਬੁਲਾਇਆਹੈ।
ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆਤੁਮਕਉਣੁਲੋੜੋ।ਤਾਉਨਾਆਦਮੀਉਨੇਕ
ਹਿਆਅਸਾਕਉਰਾਜੇਨੇਭੇਜਿਆਹੈ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆਕਉ
ਭੇਜਿਆਹੈ।ਉਨੇਕਹਿਆਜੀਤਪੇਕਉਬੁਲਾਇਆਹੈ।ਤਾ

ਇੰਦ੍ਰਸੈਣਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਆਖਿਓਸੁਚਲੋਮੈਰਾਜੇਕੀਸਿਕਾਰਿਆ
ਵਤਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਯਹੁ।ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਕਹਿਆਜੀਉਹੁਤੋਤੁਮਕਉਜਾਣਤਾਨਾਹੀ।ਤੁਮਤੋਂਕੈਸੀਕੈਥਰੈਮੈ
ਨਾਹੀ।ਅਰੁਮੇਰਾਆਪੁਹੈ।ਉਸਕਾਖੇਪਨਾਕਿਛੁਨਾਹੋਇ।ਮੈਉਸ
ਕੀਸਿਕਾਰਿਆਵਤਾਹੈ।ਤੁਮਕਿਆਕਹਤੇਹੋ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਰਾਜੇਸੁ
ਖਰਸੈਣਨੂੰਜਾਇਸਲਾਮੁਕੀਤਾ।ਤਾਂਖੁਖਰਸੈਣਰਾਜੇਕਹਿਆਉ
ਪੁਤ੍ਰਕੁਛਕਹੋਗਾ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਜੀਮੈਕਹਣੇਹੀਆਇ
ਆਹੋ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਕਹੁਪੁਤ੍ਰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣ
ਕਹਿਆਜੀਤੁਮਜੋਆਦਮੀਭੇਜੇਖੇਤਪੌਣੋਬੁਲਾਵਣੇ।ਤਾਂਰਾਜੇਕ
ਹਿਆ।ਹਾਪੁਤ੍ਰਮੈਭੇਜੇਥੇ।ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆਕਿਸਵਾਸਤੇ।
ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਮੈਸੁਣਿਆਂਜੋਇਥੈਰੇਥਾਂਢੀਕਉਪੂਰਨਕੀਆ
ਆਹੈ।ਮੈਇਸਵਾਸਤੇਬੁਲਾਇਆਥਾ।ਜੋਮੈਉਸਕਉਦੇਖਾਂ।
ਤਾਂਇੰਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਜੀਦੇਖਣੇਦੇਖਣੇਮੈਥਤਾਂਫਰਕਹੈ।

ਏਕਦੇਖਣੇਮੈਕਲਾਹੋਤਾਹੈ।ਪਰੁਏਕੂਦੇਖਣੇਮੈਪੁਗਾਹੋਤਾਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਜੀਸਦੇਖਣੇਮੈਕਲਾਹੋਤਾਹੈਸੋਈਦੇਖਣਾਮੁਝਕਉ
ਘਤਾਇਓ।ਮੈਓਸੀਤਰਾਦੇਖੋ।ਤਾਂਈਂਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਓਹੁਤੋਪੂਰਨਸਾਧਹੈ।ਓਸਅਰੁਕਰਤਾਰਮੈਭੇਦੁਕਛੁਨਾਹੀ।ਸਅ
ਰੂਓਹੁਤੋਘੇਰਾਮਹੈ।ਤੂੰਕਿਸੁਪਰੋਜਨਦੇਖਤਾਹੈ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਪੁਤ੍ਰਮੈਸਾਧਮੂਰਤਕਰਦੇਖਤਾਹੋ।ਤਾਂਈਂਦ੍ਰਸੈਣਕਹਿਆਜੋਸਾ
ਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਕੀਇਤਰਾਨਾਹੀ।ਜੋਜਾਇਖਤਾਸਿਖਭੁਲਾਈਤੇ।ਤਾ
ਆਪਨੈਦ੍ਵਾਰਕਰਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਜਾਈਏ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰ
ਤੂਲਾਇਕਹਾਤਾਹੈ।ਜੋਤੂੰਕਹੈਸੋਈਮੈਕਰਉ।ਤਾਂਈਂਦ੍ਰਸੈਣਕ
ਹਿਆਰਾਜਾਜੀਭਲੇਕੋਜਨਲੇਹੁ।ਕਿਸੇਮੈਦੇਸੋਹੁ।ਅਰੁਆ
ਪੀਨਗੀਸੇਤੀਆਬਾਦਰਲੇਪਰੁਰਾਖੋ।ਸਾਧਮੂਰਤਦੇਖਣੇਕੀ
ਪਗਰਉਸੈ।ਰਾਜਾਸੁਰਗਪਰਸੈਣਕਆਦਾਬਲੀਆਤਾਂ
ਰਾਜੇਓਹਾਮਨਲੀਤੀ।ਭਲੇਜੋਜਨਬੁਲਾਏਦਾ।ਭਲੇਧ

ਜਹਤਰਾਂ।ਨਾਸਾਈਂਦੁਸੈਣਨੂੰਲੀਤਾ।ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਆਖਿਆ
ਟੇਕਿਆ।ਜੋਕੁਛੁਨਾਲਿਆਇਆਸੀ।ਸੋਅਗੇਰਖਿਓਸੁ।ਤਾਂਸਾਈਂਦੁਸੈਣ
ਬੋਲਿਆ।ਜੀਰਾਜਾਕਰਮਵੰਤੁਹੈ।ਇਸਉਪਰਿਕਿਰਪਾਕਰੀ।ਤੇਓਨਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੈਤਥਾਪੀਆਦਿਤੀ। ੧ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਵਿਚਿ
ਸਬਦੁਬੋਲਿਆ ਮਹਲਾ ੧।ਏਕੋਂਕਾਰਗੁਰੂਦੀਆਸੁਪਰਸੈਣ
ਨਾਅੰਜਨਗਿਆਨੁਪਾਇਓਤੈਨੈਣਾ।ਮਿਟਿਓਅੰਧਾਰਾਗਏਬਿਕਾਰਾ।
ਐਸਾਸਾਹਿਬੁਮੀਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਪਰਸੈਣਰਾਇਹਬਾਤਹਮਾਰੀ।ਏਕੋਂਕਾਰ
ਗੁਣੀਆਛਤ੍ਰਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਠਾਰਹਹਰਾਜੇਤੁਮਰੇਰਯਤਨੈ
ਨੇਸਭੁਸੇਵਕਰੇਪ੍ਰਭਾਸਿਓਮਨੁਲੀਨਾ।ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿਓ।ਜਬ
ਗੁਰਮਾਤਿਉਪਜੀਹਿਰਦੇਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਜਉਣੁਪ੍ਰਭੁਕਾਰਾਜਣੁਮਾਰਾ।ਤੀਨ
ਦੀਪਤੁਮਚਰਨਪੁਜਾਰਾ।ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਸਨਮਤੇਸਤੇਊਠੇ।ਸੁਪਰਸੈਣਤੁਮ
ਨਿਰਮਲੁਸੂਚੈ॥੩॥ਜੈਉਦੁਸੈਣਏਹਸੰਗਤੁਮਾਰਾ।ਕਰਣਕਾਰਣੁਆਪੇ
ਕਰਤਾ।ਗਾਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਾਦੇਇਆਲਾ।[illegible]ਸਰਧਸਾਮੀਟੇ

ਕੈਂਤਾਲਾ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਸਉਟ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਕਾ ਰਾਜੁ ਕੀਤਾ। ਇਕ
ਛਤ੍ਰ ਰਾਜੁ ਦਿਤਾ। ਅਗੇ ਅਠਾਰਹ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਰਦੇ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਦਕਾ। ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਪਰਸੰਗੁ ਤੇ ਤਿਨ ਦੀਪਾ ਦਾ ਰਾਜੁ ਕਰਾ
ਕਰਣਾ। ਅਤੇ ਨਾਸੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
। ਦੇਖੋ ਸੁਧਰਸੈਣ ਝੂੰਡੇ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਵੈ। ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜਾ
ਮੇਰੂ ਰਾਜੇ ਤੇਜ ਵਿਚ ਆਇ ਜੰਦਾ ਹੈ ਵੈ। ਤੂੰ ਜਾਣੈ ਨਾ। ਤਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ
ਸੈਣ ਗਬਰੇਜ਼ ਕਾਰਿ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ। ਜੀ
ਜੇ ਆਖੋ ਤਾ ਮੈ ਰਾਜੁ ਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਹਾਂ। ਅਤੇ ਮੈ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ।
ਤਾਂ ਐਸਾ ਵਖਤ ਮੈਨੂੰ ਕਦ ਹਾਥਿ ਆਵਸੀਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਜਾ ਜੋ ਝੂੰਡੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਦਿਤਾ ਆਇਆ ਹੈ। ਸੋ ਮੰਜੀ ਅਸਾਡੀ ਹੈ।
ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜੁ ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸੋ ਰਾਜੁ ਭੀ ਅਸਾਡਾ ਹੈ। ਤੈਨੂੰ ਰਾ
ਜੁ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੋਵੈ ਦਿਤੇ ਹੈਨ। ਤੈ ਝੂੰਡਾ ਅਸਾਨੂੰ ਕਰਿ ਦੇਖਣਾ। ਤਾ
ਝੂੰਡੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੁਹਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ

ਆਹੁਣੁਅਸੀਖੇੜੀਏਗੇ।ਤੁਸਾਡੇਹੀਵਾਸਤੇਕਰਤਾਰਿਏਬੋਲੀਆਆਹਾ।
ਜੋਪੂਰੀਹੋਈ।ਤਾਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਬੈਰਾਗੁਛੁਟਾਬੀਸਿਖੈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਰਾਜਾਕਿਉ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਗਉਨਕਰੋਗੇ।
ਅਤੇਅਸਾਡੇਪ੍ਰਾਨਹਿਤਹੋਵਨਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਸੀ
ਤੁਸਾਡੇਪਾਸਹੀਅਹੇ।ਅਸੀਤੁਸੀ।ਹਿਕੁਹੋਇਚਾਵੀਏਗੇ।ਤੁਸਾਗੀਣਤੀ
ਨਾਹੀਕਰਣੀ।ਅਨੰਦਨਾਲਰਹਣਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਕੋਈਦਿ
ਨੁਇਥੇਰਹੋ।ਜੋਅਸਾਡਾਅਤਮਾਠਉਣੁਰਹੈ।ਤਾਇੰਦ੍ਰਸੈਣਆਖਿਆਜੀ
ਵਡਾਰਾਜੇਦਾਕੀਆ।ਆਖਿਆਮੰਨੀਏ।ਅਨੇਕਮਹੀਨਾਇਥੇਰਹੋ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਕਆਖਿਆਭਲਾਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਆਖਿਆਕੀਫੇਰਨਾਨਾਹੀ।ਇਕਮਹੀ
ਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੈਰਹੇਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਅਤੇਇੰਦ੍ਰਸੈਣਪਾਸਰਹੇ।ਯਹੁ
ਤਰਜੀਬਪ੍ਰਸੰਨਰਹੇ।ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਣਬਹੁਤੇਰਾਹਬਜੋਨੈ।ਬਚਨੁਹੋਇਆ
ਜੀਤੁਸੀਡੇਪਾਸਹੀਅਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਵਿਦਾਹੋਏ।੧॥

।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।

ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿੰਗਲਾਦੀਪਨੂੰਚਲੇ।ਸਮੁੰਦ੍ਰੋਸਪੰਦ੍ਰੁਪਾਣੀਉਤੇ
ਜਿਉਧਰਤੀਉਤੇਜਾਈਦਾਹੈ।ਤਿਵੇਂਪਾਣੀਉਤੇਚਲੇਗਏ।ਜਿਥੇਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਦੀਖੁਸੀਆਵੈਤਿਥੇਬਹਿਜਾਵੈ।ਅਗੋਸਿੰਗਲਾਦੀਪਾਵਿਚਿ
ਉਜਾੜਪਈਆਹੀ।ਜੋਹਿਕਤਪਾਆਇਆਹੈ।ਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਨਦਾਪਾਸਾ।ਸੁਧ
ਰਸੈਨਨੂੰਤਿਨਦੀਪਾਂਦਾਰਾਜਬਖਸਨੁਕੀਤਾਹੈਸਾ।ਅਤੇਹਿਕਉਥੇਵੀ
ਤਾਪਾਭੀਰਹਦਾਹੈ।ਤਿਸਨੂੰਪੂਰਾਮਹਾਪੁਰਖਕੀਤਾਹੈਸਾ।ਜੋਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਜਾਇਸਹਰਦੇਉਦਿਆਨਬੈਠੇ।ਜੈਸਤਾਦੇਜੰਗਲਾਂਵਿਚਿ
ਬੈਠਿਆਂਗੁਜਰੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਜੇਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਐਸਹਰ
ਦੇਖਿਆਵਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਕਰਿਬੋਲਿਆ।ਕਿਉਮਰ
ਦਾਨਾਭੁਖਲਗੀਹੈਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਨੂੰਤਾਕ
ਰਤਾਰਏਹੋਜੇਹਾਕੀਤਾ।ਮੈਤੁਸਾਨਾਲਿਹਠਕਰਦਾਂਫਿਰਦਾਂ।ਹੁਣ
ਸਹਰੁਆਇਆਹੈ।ਏਥੇਤਾਂਕੁਝਮੁਹਪਾਵਾਂ।ਕਿਉ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕੁਝੁਜਿਤੋਪਕੜਾ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਤ

ਜੋ।ਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਿਰਹੁਬਾਬੀਗਾਇਆ।ਬੈਠਕਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਧੂਹਮੁਪਰਿਹੈ।ਅਤੇਇਥੇਦਾਰਾਜਾ
ਧੂਹਮਨਹੈ।ਅਤੇਨਾਉਅਧਰਬੈਨਹੈ।ਤਾਏਹੋਗਲਾਹੋਦੀਆਸਨ।ਤਾ
ਰਾਜਾਅਧਰਬੈਨਸਿਕਾਰਖੇਲਨਆਇਆਸੀ।ਸਿਕਾਰ
ਖੇਡੂਦਾਖੇਤ੍ਰਦਾਜਿਥਰਅਸੀਬੈਠੇਆਹੇਤਿਥਰਆਇਨਿਕ
ਲਿਆ।ਜਾਂਦੇਖੇਤ੍ਰਨੂੰਆਨਖਉਜਾਡ੍ਰਾਵਿਵਿਚਬੈਠੇਹੈਨਿ।
ਰਾਜਾਖੜ੍ਹਾਹੋਇਇਕੇਲਾਪੁਛਣਤੁਮਕਉਲੋੜਤੇਹੋ।ਉਜਾ
ੜਾਵਿਚਿਬੈਠੇਹੋ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆ।ਹਮਆਦਮੀਹੋਤੇ
ਹੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਤੁਮਸਹਰਸੇਬਾਹਰਕਿਉਬੈਠੇਹੋ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਸਹਰਮੈਜਾਇਕੇਕਿਸਦੇਦੁਆ
ਰੇਜਾਇਬੈਠੋ।ਤਾਰਾਜੇਪੁਛਿਆਤੁਮਅਤੀਤਹੋ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਤੈਨੂੰਕਿਆਨਜਰਿਆਵਤਾਹੈ।ਤਾਮੋਨੂੰਠਾਕੋਰੁ

ਵੂਨਾਨਕਜੀਤਾਬੋਲਤਾਨਾਹੀ॥ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੂਆਨਾ
ਵੁਛਤਾਹੈਇਰਹਿਆਹੈ॥ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਸੀਪਰਦੇ
ਸੀਆਹੈ॥ਤਾਰਾਜੇਫੇਰਿਪੁਛਿਆਅਰੇਭਾਈਤੁਮਕਿਸਨਗ
ਰਾਸੇਤੂਆਏਹੋ॥ਤੁਮਾਰੀਬੋਲੀਸਮਝੀਨਾਹੀਜਾਤੀ
ਤਾਮੈਕਹਿਆਜੀਹਮਪੰਜਾਬਕੀਧਰਤੀਸੇਉਆਏਹੈਂ॥ਨੂ
ਦੀਪੰਜਬਸੁਆਨੈਆਏਹੈਂ॥ਤਾਰਾਜੇਸਮਝਿਆਜੇਨਾਹੀਤਾ
ਓਹੈਹੈਨੀ॥ਤਾਰਾਜੇਪੁਛਿਆਅਰੇਭਾਈਤੁਮੇਕਿਸਨਗਰਦੇਸਦੇ
ਈਆਹੋ॥ਜੋਰਾਜੇਸੁਧਰਮੈਂਵਕਾਹੈ॥ਅਸੀਂਆਖਿਆਰਾਜਾਜੀ
ਉਹਾਹੀਜੋਆਏਹੈਂ॥ਤਾਮੈਰਾਜੇਨੂਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿ
ਆਹੈ॥ਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਆਪਣਾਨਾਉ
ਬਤਾਵੇਗੇ॥ਪਭੂਨੂਆਪਨਾਨਾਉਬਤਾਈ॥ਅਰੁਆਪਨੇਮਹਿਤ
ਕਾਨਾਉਬਤਾਈ॥ਮਹਿਤੇਤੋਬੋਲੀਤਾਨਾਹੀ॥ਤਾਮੈਕਹਿਆ
ਜੀਮਹਿਤਕਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ॥ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਬਾਲਾ

ਹੈ।ਅਰੁਇਸਕਾਨਾਉਮਰਣਾਸੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਸੁਣਤੇਕ੍ਰਾਈਆਲਾ।ਜੁਧਰਮਸੈਣਕਉ ਅਰੁਉਂਡੇਚਾਢੀਕਉ
ਏਹਿਪਰਤਪਾਵੇਆਇਆਹੈ।ਸਚੁਕਹੀਓ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਜੀ
ਏਹਿਦਿਖਾਇਆਹੈ।ਪਰੁਤੁਮਆਪਣਾਨਾਉਬਤਾਵੋ।ਅਰੁ
ਆਪਣਾਘਰਨੁਬਤਾਵੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਹਮਾਰਾਨਾਉਮ
ਧਰਮਸੈਣਹੈ।ਅਰੁਸਹਰਕਾਨਾਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰੁਹੈ।ਇਸਾਵੇਂਲਾਏ
ਤਕੇਰਾਜੇਹੋਤੇਹੈ।ਬ੍ਰਹਮਣਕਹਮਾਰਾਵਰਨੁਹੈ।ਤਾਮੈਆਖਿਆ
ਕ੍ਰਿਸਾ।ਰਾਜਾਜੀਅਜ੍ਰੂਮਨੂਆ।ਅਤੇਜਾਏਹਦੀਪਕਉਣਕਹੀ
ਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਾ।ਏਹਜਲਾਮਿਲ
ਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ।ਤਾਮੈਫੇਰਿਪੁਛਿਆ।ਰਾਜਾਜੀ।ਈਹਾਕੇਤੇਰ
ਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਰਾਜਾਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਭਾਈਅਤੀਤਾ।ਈ
ਹਾਦੀਨਦੀਪਮਾਹਿਅਠਾਰਹਰਾਜੇਰਾਜੁਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਮੈਫੇ
ਰਿਪੁਛਿਆਜੀਉਨਾਰਾਜੇਆਦਾਨਾਉਕਿਆਕਿਆਹੈ॥

ਤਾਰਾਜੇਮਧਰਧੈਨਕਹੀਆ।ਸੁਨਭਾਈਅਤੀਤਕਦੂਲੈ
ਨਾ ॥੧॥ਮਧਰਧੈਨਾ॥੨॥ਸੁਧਰਸੈਨਾ। ੩॥ਸੁਖਚੈਨਾ।
੪॥ਅਸਰਾਪਨਹਾ॥੫॥ਜਸਰਾਰਸੈਨਾ। ੬॥ਧੀਰਸੈ
ਨਾ।੭॥ਲਾਲਸੈਨਾ। ੮॥ਰਾਇਸੈਨਾ। ੯॥ਸੁਖਸਾਗ
ਰ॥ ੧੦॥ਨਾਗਾਪਰਸਰਾਮਾ॥੧੧॥ਰਾਜਾਅਟਕਾਧ
ਟਕਾ॥ ੧੨॥ਸੁਧਸੈਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਧਾਧੀਧੋਸੇਕ
ਲਾਲਕਾ॥੧੪॥ਰਾਜਾਸੈਨਜੋਤੀ॥੧੫॥ਰਾਜਾ
ਧਾਲਸੈਂਧਾ॥੧੬॥ਰਾਜਾਤੂਰਤੂਰੈਣਾ॥ਰਾਜਾਮਰਾਨ
ਰਾਇ॥੧੮॥ਤਾਂਠੋਰੀਮੈਰਾਜੇਨੂਮਧਰਧੈਨਨੂਪ੍ਰਛ
ਆਰਾਜਾਜੀਇਨਾਅਠਾਰਹਉਪਾਰੀਸਿਰਕਾਰਦਾਕਉਣ
ਹੈ॥ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਸੁਨਭਾਈਅਤੀਤਾ।ਸਭਨਾਂਦਾ
ਉਪਾਰਿਕਦੂਲੈਨੈਹੈ॥ਤਾਂਮੈਰਾਜੇਨੂਕਹਿਆਰਾਜਾਇਹ
ਗਲਾਸੂਣਾਕਿਉਧੋਲੀਆ।ਸਭੇਸਲਾਮਚੁਧੋਲਕਰ ੧੬

ਏਹਗਲਸੁਣਿਕੈਬੋਲਿਆ।ਤਾਰਾਜੇਅਧਰਬੈਨਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਅਤੀਤੋਤੇਅ
ਹਿਥਾਂਕਿਆਸੁਮਣੀ।ਤਾਮੈਰਾਜੇਨੂੰਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਸਭਨਾਉਪਰਿਸੁਧ
ਰਖਣਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਤੀਤਨੂੰਕਿਆਜਾਣਦਾਹੈਂ।ਤਾਮੈਕਹਿ
ਆਰਾਜਾਜੀਮੈਜਾਣਦਾਹਾਂ।ਜੋਮੇਰੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੁਧਰਖਣ
ਨੂੰਸਭਨਾਉਪਰਿਰਖੀਆਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਤੇਰਾਮਹਿਤਕ
ਹਤਾਹੈ।ਕੋਈਕਹਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਕਹਿਆਤੇਰਾਮਹਿਤਬੋਲਦਾਨਾਹੀ।
ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਮੇਰਾਮਹਿਤ ਵਧੇਲੇਜਦਕੋਈਧਿਆਵੈ।
ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਤੀਤਹਮਧਿਆਵੈਂ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਘੁ
ਮਾਇਜੇਘੁਮਾਇਸਕਦਾਹੈਂ।ਤਾਰਾਜਾਘੋੜੇਤੋਂਉਤਰਿਆ।ਘੁ
ਮਾਇਫਿਰਿਨਜੀਕਆਇਕਰਮੈਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਅਤੇਕਹਿਆਇਨਕੀ
ਅਵਾਜਕਿਆਹੈ।ਤਾਮੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਇਨਕੀਅਵਾਜਕ
ਰਤਾਰਕਰਤਾਰਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਨੇਭੀਆਇਕਰਆਖਿਆਮਹਿਤ
ਜੀਕਰਤਾਰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਮਾਧਭੁਲੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀਬੋਲਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਜਿਤੁਕਰਤਾਰਭਾਵੈਜੀ।
ਤਾਰਾਜੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਉਰਾ
ਈਮਧਰਬੈਠਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਨਗਰੀਮੈਚਲੋ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਹਮਾਰਾਨਗਰਾਈਹੀਹੈ।ਤਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆਜੀਇਹੁਉਜਾੜਮੈਬੈਠਣਾਕਿਆਫਾਇਦਾਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਹਮਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ।
ਹਮਕਉਉਜਾੜਹੀਵਸਦੀਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀ
ਸਹਰਮੈਕੋਈਭੁੰਰਾਰੇਕੀਖਬਰਲੇਵੈਗਾ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆਮਹਲਾ੧॥
ਏਨੜੇਤਾਲਾਮਕਾਜਿਨਸਾਜਕਿਛੁਦੀਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਤੁਛੀਨਮੈ
ਅਪਨਾਕਰਣੀਆ।੧।ਐਸਾਜਾਮਨਛੁਟੀਐਸਦਾਈਨੀ
ਹਮਾਰੋਲੋਖਾਕਟੀਐਪੂਛੀਏਮਨਮੀਤਾਪੀਆਰੇ।੧॥
ਰਹਾਉ।ਜੋਜਾਉਤਮਕੀਆਸੋਤਾਪਰਸਾਦੁ।ਜਾਣਾਸੀ

ਸਤਲਜਿਹਿਰਦੇਪਈਆਹਿਰਦੇਆਜੀਤਿਆ॥ ਤਾਂਪਾਸਣੁਧੂਹਮੁਪਛਾਨੇ ੮੩
ਆਕਾਈਆਂਕੇਸੀਂਗਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਏਕੈਹੋਹੂੰਏਨਿਰੰਕਾਰੁ॥
ਤੂੰ॥ਨਾਨਕਕਹੈਰਾਜੀਦੂਸੁਣਾਸਰਬੁਹੁਪਸਾਰਾ॥ਜਦੋਸਾਇਆ
ਨਸਭੁਪਈਨਾਸੀਆਜਾਣਈਰੈਹੈਏਕੰਕਾਰ॥ਸੋ॥ਗਾ॥ਤਾਂਰਾਜਾਸ
ਪਰਧੈਨਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ॥ਅਤੇਆਖੇਜੀਮੈਨੂੰਕਿਛਆਗਿ
ਆਕਰੀਐ॥ਜੋਮੈਸੇਵਾਕਰਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਰਾ
ਜਾ॥ਪਰਧੈਨਾ॥ਏਹੋਅਸੀਂਤੁਸਾਨੂੰਕਹਦੇਆਹੇ॥ਜੋਅਜਾਸੁਧ
ਰਮੈਨੂੰਨਾਈਕਛਤਰਾਜਾਦਿਤਾਹੈ॥ਜੇਕੋਈਮੰਨੇਗਾ॥ਉਸਦਾਕੁ
ਲਾਹੋਵੈਗਾ॥ਅਤੇਜੇਕੋਈਨਾਮੰਨੇਗਾ॥ਤਾਂਉਹਜਾਣੈ॥ਅਜਾ
ਪਹਿਵਲੋਆਪਛਰਣਾਆਹੇ॥ਤਾਂਰਾਜੇਪਰਧੈਨਕਹਿਆਜੀ
ਉਹੁਅਸਾਡਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਹਮਉਸਕੀਰਈਅਤਿ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ॥ਬਾਣੀਕਰਤਾਰਦੀਹੋਤਿਆਹੈ॥ਬਾਣੀਮਪਰਧੈਨਾ
ਜਾਅਤੇਬਾਗਾਈਸੋਹੀਰਹਦਾਹੈ॥ਨਾਲਜਨਾਂਦੀਚਲਦਾ॥ਤਾਂਰਾ

ਤੋਮਧਰਬੈਣਾਕਹਿਆਜੀਅਸਾਨੂਸਾਰੇਵਡਨਾਸਕੀਮੂਹੈ।ਰਾ
ਕਿਆਵਸਣੇਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਹਵਬੀਥਾਤੋਮੁਸੀ
ਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਮਧਰਬੈਣਹੁਣਅ
ਸੀਰਮਦੇਆਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਮਧਰਬੈਣਬੇਨਤੀਕੀਤੀ।ਜੀਜੇਸ
ਜਤਰਾਅਸਾਨੂਹੁਕਮੁਹੋਵੈ।ਤੇਜੇਤਰਾਅਸੀਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨੂ
ਮਿਲੀਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਭਾਈਮਧਰਬੈਣ
ਜਿਸਤਰਾਅਸਾਡੇਅਗੇਬੇਨਤੀਕਰਦੇਹੋ।ਤਿਸੇਤਰਾਸੁਧ
ਰਸੈਣਅਗੇਖੜਾਹੋਵਣਾ।ਤਾਮਧਰਬੈਣਕਹਿਆਜੀਟਿ
ਅਸੀਨੂਸਾਥੇਭੀਬਹੁਤੁਕਰਜਾਣੀਏਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਐਸੀਹੀਸੋਨੀਵੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਉਨੀਅਹੀਨੇਮਧਰਬੈਣਪਾਸਰਹਿਆ।ਅਗੋਂਵਦਾ
ਕੀਤੀ।੧।। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ। ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।
ਜੋਦੇਕੀਦੇਕਿਬਾਊਧਰਤੀਕਿਬਾਸਮੁੰਦ੍ਰਬੀਚਿਹੈਚਲੇਗਏ।

ਇਕਸਹਰਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਆਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਇਸਪਹਾੜਦੇਉਪਰਿਕੋਈਸਹਰਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਸਹਰਾਵਿਚਿਜੀਉਵਸਦਾਹੈ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੈਨੂਦਰਸਦਾਤਰਸੁਨਾਹੀ।ਜੈਤੀਦਿਨ
ਅਤੇਸੈਭੀਰਾੜੀਈਵਿਚਆਏਆਹੇ।ਤੇਤੇਹੁਣਸਹਰਆਏ
ਆਹੈ।ਤਾਮੈਹੁਣੇਦੇਵੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈ
ਧਾਣਾ।ਅਰੋਮੈਆਖਿਆਜੀਮਰਦਾਨਾਬਚਾਹੈ।ਇਕਤਾਭੂਖ
ਹੈ।ਅਤੇਹਿਕਨੂਜਨਮਦਾਸੁਭਾਉਜਾਂਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜਿਜਮਾਨਾਤੈਨੂਗੁਰੂਸਦਾਰਿਆ।ਧਰਮੈਨੂਤਾਨਾਸਦ
ਰਿਆਸੀ।ਪਿਉਜਾਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮ
ਰਦਾਨਾਇਹਉਹਜੋਹਾਸਹੁਹੈਈ।ਜੀਬੇਕੜਾਹਾਦਿਵਿਚਿਤਲੀ
ਦਾਆਹੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਾਇਆਭਾਣਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਆਖਿਆਜਲੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾਤੈਨੂਇਸਸਹਰਦਾਤ

ਮਾਸਾਵਿਖਈਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਨਾਹੀਦੇ
ਖਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਿਆਜਰੂਰਦੇਖਣਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਿਕਿਆਨੋਕੋਤਾਦਰਹਉਪਰਿ
ਆਹਾ।ਉਥੋਉਠਕੇਚਲਕਰਪਹਾੜੀਦੇਹੇਠਜਾਇਬੈਠੇ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿ
ਹਿਆਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਦੇਵਗੀਧਾਰਹੈ।ਅਤੇਇਥੇਦਾਰਾਜਾ
ਦੇਵਲੂਤਹੈ।ਏਹਦੇਵਾਦਾਬਹੁਤਬਨਾਰਾਜਕਰਦਾਹੈ।ਜਤਾਂਰ
ਖਦੇਵਾਇਜਦੇਜਨਾਮੀਹੈਨਾ।ਤਾਮਰਦੇਨਾਆਖਿਆਜੀਏਹ
ਸਸਹਰਾਵਿਚਿਵੜਣਲਭਦਾਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਅਸਾਇਸਸਹਰਾਵਿਚਿਵੜਣਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਵਾਲਾਜੀ।ਤਾਦੇਵਲੂਤਰਾਜਾਦੇਵਾਦਾ।ਸਿਕਾਰੁਖੇਲ
ਣਆਇਆਸੀ।ਇਥੇਚਾਰੇਆਨੂਬੈਠੇਹੈਸਿ।ਤਾਦੇਵਲੂਤਰਾ
ਜਾਦੇਖਕੇਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਆਖਿਓਸੁ।ਵਡਾਈਏਪੁਰਖਅਸਾਨੂ

ਅਨੂਹਰਾਆਈਹੈ।ਉਸਨੇਇਕੁਸਦੇਵਨੂਆਖਿਆਏਹੁਤੈਮਾਨੁਖੁਜੋ
ਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਜੋਅਸਾਡੈਖੁਰਾਕਹੈਨਿ।ਤੂੰਇਨਾਨੂਪਕੜਿਲੈਆਉ।
ਏਹਕਾਰਿਕਾਰਮੈਨੂਬਹੁਤੁਮਦਤਾਪਿਛੋਹਥਆਇਆਹੈ।ਦੇਵ
ਤੈਉਤਰਿਆ।ਜੋਉਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਬੈਠਾਗਲਕਰ
ਦਾਆਹਾ।ਦੇਵਾਨੂਦੇਖਕੇਰੰਗਜਰਦਹੋਇਗਇਆ।ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਦੇਵਤਾਆਇਆ।ਅਜੀਕਿਆਕਰੀਏ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਦੇਖੁਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇ।
ਬੈਠਾਦੇਖੁ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਚੁਪਕਰਰਹਿਆ।ਜੀਤੂੰਏਦੇਵਨੇੜੈ
ਆਇਆ।ਤਾਂਅੰਧੇਹੋਇਗਇਆ।ਹੋਰੁਸਭੋਕਛੁਨਜਰਆਵਨੇਪਰੁਅ
ਸੀਵਾਇਨਜਰਨਆਵੀਏ।ਤਾਉਹੁਦੇਵਫਿਰਿਗਇਆ।ਉਨਾ
ਰਾਜੇਦੇਅਗੇਜਾਇਕਹਿਆਜੀਓਥੇਤਾਅਸਾਨੂਜਰਨਾਹੀ
ਆਵਦੇ।ਦੇਵਭੂਤਕਾਹਿਅਰੁਅਉਰੁਜਾਹੁ।ਤਾਂਹੋਰੁਦੇਵਹੋ
ਰੁਆਇਆ।ਓਹੁਭੀਅੰਧੇਹੋਇਗਏ।ਹੋਰੁਆਇਉਭੀਅੰਧੇਹੋ

ਈਗਇਆ।ਇਸੇਤਰਾਸਤਵਾਰੀਦੇਵਆਇਆਜੋਸਭੇਅੰਧੇਹੋਇਗਏ
ਤਾਰਾਜੇਦੇਵਲੂਤਕਹਿਆਅਰੇਦੇਵਲੂਤਵਜੀਰੁਅਹਿਕਿਆਹੋਤਾ
ਹੈਜੋਜਾਤਾਹੈਸੋਅੰਧਾਹੋਇਜਾਤਾਹੈ।ਤਾਦੇਵਲੂਤਕਹਿਆਰਾ
ਜਾਜੀਆਇਕਅਰਜੁਕਰਤਾਹਾਜੇਤੁਮਸੁਨੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਕਹੁਦੇਵਲੂਤਾ।ਤਾਦੇਵਲੂਤਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਏਹਕੋਈਫਕ
ਸਾਦਵਾਹੈਨਾ।ਇਕਮੇਰੇਅਜੀਅੰਮਮਸਲਤਆਈਹੈਜੋਤੁ
ਸਾਰੇਜੀਅੰਮੈਲਗੋਤੋਕਹੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਕਹੁਵਜੀਰੁ
ਜੋਤੂਕਹੇਗਾਸੋਭਲਾਕਰੇਗਾ।ਤਾਵਜੀਰਕਹਿਆ
ਜੀਮੈਉਨਕੇਦੇਖਣੇਨਮਿਤਜਾਤਾਹੋ।ਜੋਮੈਅੰਧਾਨਹੂਆ
ਤੋਤੁਮਉਨਕੀਸੇਵਾਕਰੀਓ।ਅਰੁਧਰਮਨਾਮਲੀਓ।ਤਾਰਾਜੇ
ਦੇਵਲੂਤਕਹਿਆਭਲਾਵਜੀਰਤੁਸਾਕਹਿਆ।ਤਬਦੇਵਲੂ
ਤਵਜੀਰਆਪਣਾਆਤਮਾਸੁਧਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆ
ਇਆਆਇਕਰਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਵਜੀਰਆਪਣੇਜੀਅਵਿ

ਰਿਵੀਚਾਰਕੀਤਾ ਕ੍ਰਾਈਮੈਤਾਂਅਧਿਆਨਹੂਆ ਇਹਕੋਈਕਲਾਵਾ
ਨਪੁਰਖੁਹੈਨਿ ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਕਿਸਨਗਰਸਿਉਆ
ਇਹਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਮਅਮਰਾਨਗਰਕਿਸਤਰਫਹੈ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਵਜੀਰਅਮਰਾਨਗਰਤਰਫਾਤੇਨਿਆ
ਏਹੈ ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਂਕਿਆਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਹਮਾਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ
ਤਾਂਵਜੀਰਪੁਛਿਆਜੀਤੁਮਹੋਤੇਕਉਣਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਹਮਹੋਤੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਜੀ
ਤੁਮਚਲੋਸਹਰਮੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਹਮਅਤੀ
ਤਫਕੀਰੁਹੈ ਜਹੀਬੈਠੇਤਹਾਂਹੀਬੈਠੇ ਤਾਂਵਜੀਰਰਾਜੇਦੇਦ
ਰੂਵਰਨੂਜਾਇਅਰਜਕੀਤੀ ਰਾਜਾਜੀਤੇਰੇਸਹਰਮੈਵਡਾਕਲਾ
ਵਾਨਪੁਰਖੁਹੋਆਇਆਹੈ ਤਾਂਵਜੀਰਕਹਿਆਰਾਜਾਨੂੰ
ਚਲਣਾ ਜੋਕੋਈਤੇਰੇਮਨਮੈਆਵੈਸਾਈਧਾਰਚਲਣਾ ਹੋਤੇਰੀ

ਪੁਰੀਹੋਵੈਤਾਤੂਜਾਣੁਜੋਕਲਾਵਾਨਹੈਨਾਜੋਆਪੁਰੀਹੋਵੈਤਾਜਾਣੁਜੋ
ਕਲਾਵਾਨੁਨਾਹੀ। ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਅਵਜੀਰਤੂੰਭਲਾਕਹਤਾ।
ਹੈ। ਤਾਰਾਜੇਆਪਣੇਮਨਮੈਐਸੀਧਾਰੀਜੋਮੇਰੀਤਾਖੁਰਾਕੁਹੋਨੀ।
ਮੈਇਨਕੋਖਾਵੈਗਾ। ਅਬੁਮੈਭੀਅੰਧਾਹੂਆਤਉਇਨਕੀਸੇਵਾਕਰ
ਉਗਾ। ਇਤਨਾਧਾਰਕਰਿਚਲੇ। ਨਾਲੇਵਜੀਰਨਾਲੇਲਸਕਰਦੇਵਾਦਾ।
ਜਿਤਨੇਰਾਜੇਸਨੇਆਣੇ। ਅਧੀਨਾਵਜੀਰਸਭੇਅੰਧੇਹੋਇਗਇਆ।
ਇਕੁਵਜੀਰਸੁਜਾਖਾਰਹਿਆ। ਤਾਵਜੀਰਪੁਛਿਆ। ਕਿਉਰਾਜਾਨਇਕ
ਆਪਘਰਹੈ। ਆਤਮੇਕੀ। ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਸੁਣੁਵਜੀਰਜੋਤੂੰ
ਤਾਖਾਜੋਧਾਰਹੀਕਹਤਾਥਾ। ਤਾਵਜੀਰਕਹਿਆ। ਰਾਜਾਜੀਅਬ
ਤੁਮਾਰੇਮਨਮੈਕਿਆਆਵਤੀਹੈ। ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਵਜੀਰਅ
ਧੇਮੈਸੁਜਾਖੇਹੋਵੈ। ਇਨਕੇਚਰਨਪਕੜੋ। ਤਾਵਜੀਰਕਹਿਆਜੋ
ਜਾਚਕਰਸੋਹੋਕੇਸੁਖਜੋਖੀਲਾਸੁਕਰਤਾਹੈ। ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਵਜੀਰਮੈਸਤਿਕਹਤਾਹੋ। ਮੈਕਛੁਦੇਖਣਾਥਾ। ਸੋਦੇਖੀਆ।

ਭਾਵੈਜੀਰਕਹਿਆਇਨਾਨਕਨੈਰੈਕਾਗੀ।ਤੂਪੂਰਨਜਾਪਦੈਂਹੈ।ਨਿਆਵਾਨਦੈਂਹੈ।
ਤੂਮਰਾਜੇਕਉਦਰਸਨਦੇਹੋ।ਅਧਰਾਜੇਕਉਪਰਤੀਤਆਈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਕਿਉਰਾਜਾਦੇਵਲੂਤਅਖੀਮੇਸਕੇਦੇਖਤਾਕਉਨਾਹੀ।
ਤਾਰਾਜੇਦੀਆਅਖੀਖੁਲਗਈਆ।ਰਾਜਾਦੇਵਲੂਤਚਰਨੀਲਾਗਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਰਾਜਾਤੈਨੂਕਰਤਾਰਾਦੇਤਿਆਵੈਗਾ।ਅ
ਤੇਤੂਆਪਣਾਕੰਮਪੁਛਣਾ।ਤਾਰਾਜਾਬੋਲਿਆਜੀਅਧਮੇਰੀਆ
ਜਤੇਛੂਟਾ।ਤੁਮਮੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਇਸਨਗਰੀਮੇਆਏਹੋ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਰਾਜਾਤੇਰੇਨਾਲਅਸਾਨੂਵਚਨੁਆਹਾ।ਅ
ਸੀਤੇਰੇਵਾਸਤੇਆਏਆਹੋ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂਮੇਚੇਲਾ।ਅਰੁਜੋਈਵੈਨਾਨਕਰਖੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸ
ਕਰਆਖਿਆ।ਰਾਜਾਤੇਰਾਖਾਜੁਅਸਾਡਾਕੈਮਨਾਹੀ।ਤਾਰਾਜੇਕ
ਹਿਆਜੀਤੁਮਆਪਣਾਹੀਖਾਜੁਖਾਈਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਉਠਕਰਰਾਜੇਨਾਲਚਲਿਆ।ਜਾਸਹਰਵਿਚਿਆਏ।ਤਾ

ਰਾਜੇਦੇਵਡੂਤਮੰਦਰਾਵਿਚਿਲੈਵੜਿਆ।ਤਾਰਾਜੇਦੇਵਾਨੁਹੁਕਮੁਕੀਤਾ
।ਅਛੋਮੈਵੇਚੁਨਾਲਿਆਉਵਾਉ।ਬਹੁਤੇਰਾ।ਤਾਸਾਤਿਦੇਵਜੀ
ਧੇਨੁਵਿਚਾਰਕੀਤੋ।ਰਉਦਾਦੇਵਸਭਸਾਮਗ੍ਰੀਲੈਆਏ।ਆਨਕਰ
ਰਾਜੇਦੇਅਗੇਰਖੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਸਾਧਜੀਏਹੁਮੇਵਾਖਾਵੋ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਜਾਜੀਅਸੀਏਹਮੇਵਾਤਾਖਾਈਏਰੋਗੋਕਾਂ
ਜੀਆਪਣਾਖਾਜੁਛਡੇਗਾ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਜੀਜੇਤੂਛਡ
ਦੇਂਗਾਤਾਛਡੀਐਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਜੇ
ਸੁਧਰਮੈਲਨੂੰਜਾਣਦਾਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਜੀਕਿਆਨਤਾਹੈ।
ਓਹੁਤੋਮੇਰੀਖੁਰਾਕਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ।ਸੁਣੁਰਾਜਾਦੇਵ
ਧੂਤਾਕੈਵਹੁਓਸਭਾਈ।ਅਸਾਜੇਮਾਰਦੇਖੇਤ।ਅਸੀਪਰਸਾਦੁ
ਖੇਦੀਏ।ਤਾਰਾਜੇਦੇਵਡੂਤਕਹਿਆ।ਜੀਤੂਮਸਾਤਿਕਾਰ
ਜਾਹੋਤੁਮਾਰਾਧਰਮਪੂਰਨਾਹੋਈਏਗਾਰਾ।ਅਤੇਹਮਤੁਮਤੇਰੀ
ਆਪਕਰਰਿਜਾਣਾਹੀਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਵਾਅਚਾਵਿਆ।।

ਆਮਣਲਗਾਕਾਈਥਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦੁਤਿਆਰੁਕਰਾਮਰਦਾ
ਨਾਥਹੁਤੁਦੇਨਦਾਨੂੰਖੇਹਿ। ਤਾਰਭਕ੍ਰਿਛਾਹੁਗਈਆਹਿ।
ਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਤਿਆਰੁਹੋਇਆ। ਤਾਰਾਜੇਅਤੇਵਜੀਰਦੁਹਾਮ
ਥਾਟੇਕਿਆਹਸੇਨੂੰਮਰੋਹੈਏ। ਅਤੇਆਪਣਾਲੋਕੀ
ਪ੍ਰਸਾਦੁਤਿਆਰੁਹੈ। ਤੁਸੀਪ੍ਰਸਾਦੁਆਣਿਕੇਅਚੋਵੋ। ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾ। ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਜੀਦੁਹਾਂਤ੍ਰੈ। ਜਾਇਕੇਪ੍ਰਸਾਦੁਲਗੇਛੇਵਣ।
ਮਰਦਾਨੇਭੀਜੋਦਿਆ। ਅਤੇਮੈਭੀਜੋਦਿਆ। ਅਤੇਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਪ੍ਰਸਾਦੁਜੋਦੇਵਦੇਦੀਸਮਾਪਛਾਗਰਹੀ। ਜਾਸਮਾ
ਪਛਾਲੀਤਾਆਪਣਾਜੋਪ੍ਰਸਾਦੁਰਹਿਆਆਹਾ। ਜੋਰ
ਜੇਅਤੇਵਜੀਰਦੁਹਾਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਤਾ। ਜਾਉਨਾਖਾਧਾ
ਤਾਦੁਹਾਨੂੰਅਗਮਾਨਿਗਮਦੀਸੋਝੀਹੋਈ। ਦੋਵੇਮਸਤਹੋਇ
ਗਏ। ਤਾਸੈਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ (ਏਹਤਾਖੇਦੇਹੋਇਗਏ।)

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਖਾਲਸਾ ਦੇਖੁ ਕਰਤਾ ਸਦੇ ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ। ਜਾ ਭਾਰ ਅਨ੍ਹੀਆ ਗੁਜਰੀਆ ਤਾ ਦੂਹਾ ਦੀ ਸੁਮਾਰੀ ਉ
ਤਰੀ ਪਰੁ ਪੂਰਨ ਮਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਏ ਤਾ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ
ਜੀ ਅਸਿ ਕਿਸ ਕੈਨੂੰ ਛੁਟਾਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭ
ਈ ਦੇਵਦੂਤਾ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਏਸੇ ਦਾ ਮਾਜੀਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ
ਵਜੀਰ ਤੇਰਾ ਟਹਲੂਆ ਕੀਤਾ ਦੂਜੀ ਰਕਾਰ ਹਿਜਪਾ ਅਤੇ
ਕੈਸੇ ਜੀਅ ਦਾ ਖੁਰਾਨਾ ਮੰਗਿਆ ਕੈਸੇ ਜੀਦ ਖਾਤਨਾਕ ਗੁਣਾ ਨੂੰ ਸ
ਖਾਮਾਨ ਹੀ ਕਾਹਿਤਾ ਤਾ ਉਨਾ ਦੂਹਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸਾ ਨੂੰ ਤਾ
ਕਸੋਤੋ ਫੁਰਨਦੀ ਸਕਤ ਨਾਹੀ ਰਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸੇ
ਦੇਵ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਤੀ ਦੇਵ ਨਿਰੰਕਾਰ ਖਗੇ ਜਪਣਾ ਉਤ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਖਗੇ ਰਜਾਣ ਦੇ ਕੁਝੂ ਨਾਹੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨਉ ਮਹੀਨੇ ਓਸੇ ਰਹੇ ਛੇਰਿ ਦੇਵਦੂਤ ਅਤੇ ਦੇਵਦੂਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਭੁਲਿਆ ਜੀ ਗਈਆ ਏਰੋ। ਤਾ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਸੇ ਹੀ ਰਹੀਐ।

ਮਰਦਾਨਾਆਇਆਹਈਜਹਰਾਜਾਇਕਨੂੰਖਾਇਆਹੈ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਲੇਤਾਕਛੁਨਾਹੀ।ਏਵਾਖਾਵਾਕਿਥੋਂ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਚਨਕੀਤਾ।ਮਰਦਾਨਿਆਤੈਨੂੰਸਾਹਰਸਭੁਖੀਆਹੈ।ਭਾਵੈ
ਕਿਥੋਖਾਹਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜੇਕੋਈਫਿਰਕਰਪਕੜੇਤਾਮੈ
ਕਿਆਕਰਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫੇਰਿਵਚਨਕੀਤਾ।ਮਰਦਾਸਾ
ਜੇਕੋਈਤੈਨੂੰਪਕੜੇਗਾਤਾਤੂੰਆਸਾਡਾਨਾਉਂਲੇਵੇ।ਤੈਨੂੰਪਕੜ
ਕਰਛਡਦੇਵੈਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਜਾਤਾਜੋਇਸਦੇਲੋਕਕਿਥੇ
ਪੁਰਾਤਨਜਾਣਰਹੈ।ਨੀਮਰਦਾਨਾਜਾਹਿਸਹਰਵਿਚਿਵੜਿਆ।ਜਾਦੇ
ਖੇਤਾਕੇਆਦੇਐਸੋਇਸਭਾਸੁਵਰਨਧਰਤੀ।ਹੈ।ਜਿਥੇਕਿਥੇਸੁਵਰਨ
ਹੀਨਰਜਰਆਵਦੇਨੇ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਇਕਦਾਰਤਦੇਖਕੇਹੈਰਾਨੁਹੋਇ
ਰਹਿਆ।ਮਰਦਾਨੇਦੀਭੁਖਦੂਰਿਹੋਇਗਈ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਇਕਸਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਏਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।
ਤਾਉਸਆਖਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਤੂੰਕਹਾਂਸੇਆਇਆਹੈ।ਤਾ

ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਾਈਹਮਦੂਰਿਸਿਉਆਏਆਹੇ।
ਪਰਜੀਨਗਰੀਦਾਨਾਉਂਮੈਨੂੰਦਸੁ।ਤਾਉਨਿਆਖਿਆਤੂੰਆ
ਪਣਾਨਾਉਂਮੁਝੈਥਾਤਾਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾ
ਉਮਰਦਾਨਾਹੈ।ਤੂੰਮੈਨੂੰਨਗਰੀਦਾਨਾਉਂਦਸੁ।ਤਾਉਨਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਨਗਰੀਦਾਨਾਉਂਸੁਵਰਨਪੁਰਹੈ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਥੀਹਾਕਾਰਾਜਾਕਉਣੁਹੈ।ਅਤੇਰਾਜੇਕਾਨਾ
ਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸਕਹਿਆਅਰੇਮਰਦਾਨਾਇਥੀਹਾਕਾਰਾਜਾ
ਕਉਣੁਨਹੈਨਹੈ।ਰਾਜੇਸਪੂਤਸਣਕਾਪੇਟਾਹੈ।ਨਜੀਸਕੇਸਭੁਰਾਜੇ
ਜਣਾਮਿਹੈਨੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਥੀਹਾਕਾਦੇਸ
ਣਕਿਆਹੈ।ਇਥੀਹਾਤੇਸੁਇਨੇਕੀਧਰਤੀਹੈ।ਅਰੁਤੇਰਾ
ਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤੋਧਰਮਸੀ
ਘਹੈ।ਅਰੁਇਹਾਂਜੇਕੋਈਆਵੈਸੋਕੋਈਲੈਖਾਵੈ।ਇਹੀ
ਹਾਧਰਮਕੀਚਾਲੀਹੈ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।

ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਧਰਮਸਿੰਘਮੈਨੂੰਭੁਖਲਗੀਹੈ।ਤਾਧਰਮਸਿੰ
ਘਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਇਹਾਅਣੇਕਿਸੇਕਉਨਾਹੀ।ਜਿਸਦੁਕਾਨਉ
ਪਰਿਜਾਵੈਤਿਸੀਐਸਿਉਠਾਇਲੈਜੋਕਛੁਚਾਹੀਐ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਤੋਇਹਿਕੰਮੁਨਾਹੀਹੋਤਾ।ਕੋਈਆਪਣੇਹਥਕਰ
ਦੇਇ।ਤਾਲੈਵਉ।ਤਾਫੇਰਿਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਭਾਈਕੋਈ
ਅਉਰਭੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਵਾਇਆਉਰਭੀਹੈਨਿ।
ਤਾਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਭਾਈਉਨਕਉਭੀਲੈਆਉ।ਤਾਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆਓਹੁਇਉਨਾਹੀਆਵਦੇ।ਓਹੁਵਡੇਸੰਤੋਖੀਹੈਨਿ।ਤਾਧ
ਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਫਲੁਭਾਈਤੂੰਤਾਂਖਾਹਿ।ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਇਕ
ਸਦੁਕਾਨਉਪਰਿਲੈਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ।ਕਹੁਭਾਈ
ਕਿਆਲੇਤਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਜੋਕੋਈਨਕੁਹੈ
ਦੇਵੈਮੈਸੋਈਲੈਣਾ।ਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਆਪਣਾ
ਅਹਾਰੁਲੈਆਇ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਅਹਾਰੁਅਰਦਾਈ

ਸੋਗੁਜਰੀਆਮਿਹਿਆਈਤੌਮਰਦਾਨੇਰਾਇਸਕਉਜਾਉਸ
ਹੁਸਨਾਈਦ੍ਰਿਟੇਪਿਛੋਪਾਏਤਾਮਰਦਾਨੇਡਿਠਾਜੋਸੁਆਈਨੇਦੇਵ
ਟੈਹੈਨਿ।ਸੁਆਈਨੇਦੀਰੰਡੀਹੈ।ਸੁਆਈਨੇਦੇਛਾਪੇਹੈਨਿ।ਸੁ
ਲਭੀਕੋਈਨਾਹੀਲੈਦਾ।ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨੇਆਪਣਾਆਹਾਰੁਲੈਕਰਖਾਧਾ।ਖਾਇਕਰਿਆਖਿ
ਓਸੁਧਰਮਸੀਂਘਪਾਸਿਜੀਕ੍ਰਿਸੀਮੇਰੀਨਿਸਾਕਰੋ।ਏਹਜੋਸੁਆਈਨੇਦੀਪ
ਰਤੀਹੈ।ਅਤੇਏਸਭੁਸੁਆਈਨੇਹਨਿਜਸੁਆਵਦਾਹੈ।ਅਤੇਨਾਕੋਈ
ਵਸਤਦਾਮੁਲੈਦਾਕੋਈਨਹੀ।ਦੇਖਿਆਏਥੇਦਾਕੰਮਾਕਿਉ
ਕਰਚਲਦਾਹੈ।ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਕੋਈ
ਏਥੇਜਤਨਕੋਈਨਾਹੀ।ਏਥੇਹਿਕੋਜਤਨਹੈ।ਪੀਹਨਾ
ਪਕਵਾਣਾ।ਅਤੇਅੰਨਜੋਜੰਮਦਾਹੈਸੋਕੁਦਰਤੀਨਾਲਜੰ
ਮਦਾਹੈ।ਰਾਜੇਦਾਹੁਕਮੁਏਵੈਹੈ।ਜੋਕਛੁਚਾਹੀਐਸੋਘ
ਰੋਲੈਆਵਹੁ।ਅਤੇਰਜਾਗੁਰਖੋ।ਅਤੇਆਪਭੀਖਾਵੋ

ਅਤੇਜੇਕੋਈਆਵੈਆਪਣਾ ।ਅਹਾਰੁਲੈਜਾਵੈ ।ਅਤੇਹੋਰੁਜੇਤਨੇਕਰ
ਆਨੈਹੈਨਿ ਜੋਕੋਈਕਿਛੁਕੰਮੁਕਰਾਵੈ ।ਉਸਕਰਦੇਣਾ ।ਅਜੂਰੀ
ਨਾਹਿਲੈਣੀਜੇਸਭਰਾਦਾਕੰਮੁਹੋਤਾਹੈਤੇਸੇਕਾਰੀਗਰਪਾਸਜਾਤੇ
ਹੈ ।ਓਹਕਾਰੀਗਰਆਪੇਹੀਕਰਦੇਤੇਹੈ ।ਅਜੂਰੀਕਿਛੁਲੈਦੇਨਾਹੀ
ਰਾਜੇਕਾਹੁਕਮੁਹੈਨਾਕਿਛੁਮੁਲੁਨਾਅਜੂਰੀ ਜੋਕਿਛੁਚਾਹੀਐ
ਸੋਲੈਆਵਹੁ ।ਏਤਥੁਰਮਨਗਰੀਹੈ ।ਏਹੀਤਾਧਰਮਹੀਵਰ
ਤਮਾਨੈਹੈ ।ਆਪਣੇਆਪਣੇਧਰਮਸਭਕੋਸੁਖਾਲੇਹੈ ।ਮਰਦਾਨਾ
ਏਸਤਰਾਂਏਸਨਗਰੀਦਾਕੰਮੁਦੇਖਦਾਹੈ ।ਮਰਦਾਨੇਏਹੁ
ਗਲਾਸੁਣਕੇਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ ।ਮਰਦਾਨੇਜੀਵਿਚਿਆਖਿ
ਆਖੁਣਾਈ ਏਸੇਸਹਰਿਵਿਚਿਰਹੀਐ ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨਾਆਪ
ਣੀਸੰਤੋਖਕਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਆਇਆ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹਸਹਰਦੀਆਗਿਆ ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਜੀਗੁਰੂਜੀ ਏਵੈਸਹਰਦੀਆਗਿ

ਜਾ ਅਘਰਾ ਸਹਰਾਂ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਸੁਾਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਹੋਰੁ ਸਭ
ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੁਾਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਜਾ ਕੋਈ ਮੁਲੁ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ ਮਜੂਰੀ
ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕਸੂਲੇ ਦੇਂਦੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਦਾਣੁ ਪੈ
ਦੈਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਤਨ ਕੋਈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਭੁਖ
ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਹਾਂ ਦਾ ਟੋਟਾ ਭੀਆ ਅਤੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੇ ਰੰਗ ਹੈ।
ਅਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਰੂਨ
ਨਕ ਆਖੀਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕੂ ਭੂਖ ਪੈਦੀ ਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆਜੀ ਮੈਨੂ ਹਿਕ ਅਜੇਹਾ ਸਾਪੁ ਸੀ ਖਿਗਾਇਆ ਸੋ ਓਨੂੰ ਗ
ਲਾ ਪੁਛੀਆ ਉਸ ਮੈਨੂ ਸਭੇ ਦਸਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਢਾਈ ਸੇਰ ਲੂਣੀ ਆ ਅਤੇ ਮਿਠਿਆਈ ਖਵਾਈਆ।
ਹਿਕ ਸਭੂ ਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰਿਆ ਖੀਚ ਸੁਆਇ ਸਨੂੰ ਅ
ਹਾਰੁ ਅਢਾਈ ਸੇਰੁ ਤੇਲੁ ਦੇਨੁ ਜਲੇਤ ਕੜ੍ਹੀਆ ਅਤੇ ਦੂਟੇ ਸਾਈ
ਲੈਂਦੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸੋਹਰ ਗਲਾ ਭੀ ਆਖੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੋਰੇ

ਤੇਰੇਨਾਲਕੁਹੈਨਾਤਾਮੈਆਖਿਆਜੀਵੁਹਾਇਅਤੀਤਹੈਨਿ ਉਇਵ
ਆਨਿਵੁ ਢਿਥੈਠੇਹੈਨਿ ਉਜਆਖਿਆਉਸਕੋਕੁਸੈ ਜਾਹਿਆ
ਤਾਮੈਫੇਰਿਆਖੀਆਜੀਉਤੁਹਾਇਉਨਾਹੀਆਂਵਤੇ ਉਹੁਵਡੇਸੀ
ਤੇਖਿਹੈਨਿ ਜਇਹਗਲਹੋਈਆਹਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਤੈਨੂਕਰਤਾਰਾਵਾਚਿਤਿਆਵੈ ਤਉਭਲੀ
ਗਲਆਖੀਸੁ ਤੇਰੇਉਤੇਬਹੁਤੁਰਾਜੀਹੋਇਆਹਾਂਤਾਆ
ਅਤੇਜੇਲੈਆਵੈਆਹਾਤਾਬਹੁਤੁਰਿਜੋਹੋਵਾਹਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਏਥੇਤਾਅਜਬਤਮਾਸਾਡਿਠਾ ਜਏਥੇਕੰਮੁਕਿਉਕ
ਰਿਦਾਸਦਾਹੈਅਤੇਏਥੇਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਧਰਮਕਲਾਹੈ ਜਏਥੇਪਾਪੁਕੋ
ਈਨਾਹੀ ਕਰਦਾਸਚਅਤੇਸੰਤੋਖੁਹੀਵਰਤਦਾਹੈ ਅਤੇਏ
ਥੇਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀ ਏਥੋਮਤੁਮੁਹੋਆਖਦਾਹੋਵੈਜੋਮੋਮਿ
ਸੀਤੁਰਕਨੂੰਤਾਂ ਏਥੇਕਨੂਜਾਣਦੇਨਾਹੀ ਸਾਏਥੇਮੂਰਤਨੂਪੂਜ

ਦੇਂਦੈ ਨੀ॥ ਏਹ ਸੁ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸੁ ਨਗਰੀ ਰਹੀਐ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਆਪਣੇ ਹਥ ਨਾਹੀ ਹਥ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭ ਨੇਕ ਸੁਦੇ ਹੈਨ ਕੇਹਾ
ਤੀਕਰ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਭ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਕਿਰ
ਦੇ॥ ਇਸ ਟੋਲੇ ਗੁਰੂ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਧਰਮ ਨਿਆਵ ਵਰਤਦੀ ਹੈ॥ ਜਿਥੇ ਸਭ
ਨੇ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਥੇ ਧਰਮ ਉਠ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਏਹ ਤਾਂ ਅਚਰਜੁ ਸੁਣਾਇਓ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਅਚਰਜ ਹੀ ਹੈ ਨੀ॥ ਜਿਨਹੀ
ਆਕੀ ਸੈਨੂ ਦਿਆਈ ਆਹੇ ਸੁਤਿਨੀ ਆਕੂ ਕਿਨੇ ਡਿਠੀਆ
ਹੈ ਨੀ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹਿ ਕਰਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਇਹੁ ਆਟ
ਰਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਜਰੂ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ॥ ਅਤੇ ਉਹੁ ਕਰਤਾਰ ਏਸਾ
ਹੈ॥ ਜੋ ਦਿਆ ਦੈ ਕੁ ਛੋਹੇਰੁ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੁ ਛੁਹੇਰੁ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾ

ਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਥੋਂਤੋੜੀ ੧੪੨
ਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜਿਥੋਂਅਸੀਂਚਲੇਆਹੇਮਿਟੀਅ
ਤੇਪਾਣੀਵਿਚੋਂਚਲੇਆਹਾਂ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅੰਨਜੀਅਣਦੇਵਾਸਤੇਕਰਤਾ
ਰਜੀਅਨੂੰਰਿਜਕਪਹੁਚਾਇਆਲੋੜੈ।ਸੁਆਇਨਾਂਤਾਂਕਿਸੇਕਿਸੇਖਾ
ਵਣਾਨਾਹੀਕਿਉਂ।ਅਤੇਓਹੁਜੋਉਚਾਪਹਾੜ੍ਹਾਂਦੇਖਦਾਹੈਂ।ਏਹੁ
ਸਦੇਪਰਦੇਸਭੁਸੁਆਇਨੇਦੀਧਰਤੀਹੈ।ਅਤੇਪਹਾੜ੍ਹਸੁਆਇਨੇਦੇਹੈਨਿ।
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਇਸਰਾਜੇਦੀਹਦਕਿਥੋਂਤੋੜੀ
ਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਸਤਾਰਾਂਹਜਾਰਸਤੈਸੈਜੋਜਨਹੈ।
ਏਡਾਰਾਜਾਹੋਰੁਕਲਜੁਗਾਂਵਿਚਿਕੋਈਨਾਹੀ।ਇਹਕਲੀਕਾਲਾਵੁਛਵਰਾਗ
ਜਾਹੈ।ਇਸਦੇਤੁਲਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਸੁਧਰਸੈਨੁ
ਨਾਲੋਂਭੀਵਡਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੁਧਰਸੈਨੁ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਪਾਸੋਂਵਰਾਕਰਾਇਆਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਂਓਹਭੀਇਸਦਾਸਲਾਮੀ
ਆਹਾ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਆਖਨਾਹੀਸਕਦਾ।ਤੂੰਸੈਤਾਪ

ਉਨ ਅਤੀਤੀ ਹੋ ॥ ਫਕੀਰੁ ਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਆਇਓ ਹੈ ॥ ਹੁਣ ਭਾਵੈ ਕੁਛੁ ਅਤਾ ਰੁਖਾ
ਵੇਤਾ ਲੈਆਵੈ ॥ ਤੁਸਿ ਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ਜਾਦੇ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ॥ ਤੂੰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੁ
ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕਾਖਿ ਕੈ ਬਹਿ ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਸਭ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਖਾਹਿ ਖਾਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜਾ ਅਠਵਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਅਹਾਰੁ ਨੂ ਗਇਆ ॥ ਅਹਾ ॥ ਜੋ ਉਸੇ ਬਗਾਸੀਂਘ ਦੀਨ ਜਰ ਪਾਇ
ਗਇਆ ॥ ਤਾ ਉਸ ਬਗਾਸੀਂਘ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ
ਜੋ ਕਹਤਾ ਬਾਜੇ ਦੇ ਅਤੀਤ ਆਉ ਰਹੇ ਹੈਨਿ ॥ ਉਹੁ ਤੋਹ ਮੇ ਦੇਖੇ ਹੀ ਨਾਹਿ
ਉਹੁ ਕਹਾ ਹੈਨਿ ॥ ਕੇ ਤੂ ਝੂਠ ਹੀ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਹਉ ਝੂਠ ਨਾਹੀ ਬੋਲਤਾ ॥ ਉਹੁ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਿਆਨ ਈ ਬੈਠੇ ਹੈਨਿ ॥
ਅਠੂ ਪਹਰੁ ਸੰਤੋਖ ਹੈਨਿ ॥ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੂਆਰੇ ਪਰੁ ਨਾਹਿ ਜਾਂਦੇ ॥ ਤਾ ਬਗ ਸ
ਸਾਸੀਂਘ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਉਨ ਕੇ ਦੇ ਜਾਵੈ ਤਾ ਓਵੈ ਨ ਕੇ ਨਾ ਖਾਵੈ ॥ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਨ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੋ ਖਾਵੈ ॥ ਨਾਹੀ ਤੋ ਨ ਖਾਵੈ ॥)

ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਜਹਕਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਹੁਪਉ ੧੪੩
ਣਅਹਾਰੀਹੈ।ਜੇਕੋਈਪਾਵੈਤਾਂਦੇਖਦੇਹੈਂਤੋਂਅਠਵਤੇਹੈ।ਨਾਹੀਤਾਂਨ
ਹੀਅਠਵਤੇ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਤੈਂਇਹਾਕੁਪਾਨਕਿਆਦੇ
ਖੀਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਤੋਈਹਾਕੁਪਾਣਕਛੁ
ਨਹੀਦੇਖੀਆ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਕਹਿਆਤੈਂਅਤਘਾਤਕਿਛੁਕ
ਹੀਐ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਤੂਮਲੇਚਲੋ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘ
ਪੰਜਸੇਟਕਵਸਤੂਆਪਣੀਤੀਅਤੇਅਢਾਈਸੇਰਮਰਦਾਨੇ
ਨੂਆਵਣੀ।ਲੈਕਰਿਵਸਤੂਪਰਮਾਸੀਂਘਅਤੇਮਰਦਾਨਾ
ਕਿਥੇਆਏ।ਜਿਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਬੈਠੇਆਹੇ।ਤਾਪਰ
ਮਾਸੀਂਘਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਇਨਕੀਅਵਾਜਕਿ
ਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਇਨਕੀ
ਅਵਾਜਹੈ।ਤਾਪਰਮਾਸੀਂਘਪ੍ਰਸਾਦੁਅਗੈਰਖਕਰਮੁਹੇ
ਘਤਨੁਕੀਤੋ।ਸੁਆਜਾਪਜੀਕਿਰਤਾਕਰਤਾਰ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਂਭੀਵਿਛਨੁਕੀ
ਤਾਆਉਭਾਈਸਤਕਰਤਾਰਾਏਂਬੈਠੇਜੀ।ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਘਏ
ਠਕਰਪ੍ਰਸਾਦੁਅਗੇਰਖੀਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾ
ਈਏਹੁਕਿਆਹੈ।ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਾਰੇਵਾ
ਸਤੇਗੁਰਾਥੀਂਦੁਪ੍ਰਸਾਦੁਭੇਜਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਭਾਈਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੇਰੀਜਾਤਿਵਰਨੁ
ਕਿਆਹੈ।ਤਾਉਸੁਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤੋਧਰਮਾਸਿੰਘਹੈ।
ਅਰੁਈਹਾਜਾਤਿਵਰਨੁਸਭਲੋਕਾਏਕਹੀਹੈ।ਈਹਾਖਾ
ਣੇਖਾਧੇਕੋਈਨਾਹੀ।ਈਹਾਸਭਧਾਸੋਗੋਬਿੰਦੁਹੀਖਾਧੇਹੈ।
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਰਮਾਸਿੰਘਈਹਾਕਾਰ
ਜਾਕਉਣੁਹੈ।ਤਾਧਰਮਾਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਈਹਾਕਾਰਾਜਾ
ਕਉਲਨੈਨਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆਭਾਈਏਰਾਜਾ
ਜੋਰਾਜੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਤਾਵਿਧਹੈ।ਤੇਫੇਰਿਧਰਮਾਸਿੰਘਨੇਕਹਿਆ

ਜੋਂਪੁਕਹਿਆਤ੍ਰਮਰਾਜੇਕਉਖਬਰਕਰੋ।ਤਬਧਰਮਰਾਜਾਹਮਾਸੀਉਜਮਦੇਗਾ।ਤਬਹ
ਮਪੂਸਾਦੂਜੇਵੀਏਗੋ।ਤਬਧਰਮਸੀਂਘਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਕਾਈਏਹਅਚਰ
ਜੁਹੋਇਆ।ਜੋਰਾਜੇਨੂਇਨਾਕਿਆਦੇਖਲਗਾਇਆ।ਧਰਮਸੀਂਘਨੂਹੈਰਾਨ
ਗੀਲਗੀ।ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਰਾਜੇਕਉਮਲੈਨਨੂਜਾਇਕਹਿਆ।ਰਾਜਾ
ਜੀਤੇਰੇਸਹਰਮੈਤੀਨਅਤੀਤਆਇਉਤਰੇਹੈਨਿ।ਇਕਤੋਸਹਰਮੈਅਫ
ਭੁਕਰਜਾਤਾਹੈ।ਅਰੁਦੋਇਆਵਤੇਨਾਹੀ।ਤਿਨਕੇਤਾਈਮੈਅਫਾਰੁਲੈ
ਗਾਇਆਥਾ।ਓਹੁਤੋਅਵਛਵਤੇਨਾਹੀ।ਤਾਮੈਉਨਕੋਕਹਿਆ।ਰੇਸਾਧਜੀ
ਅਹਤੋਧਰਮਨਗਰੀਹੈ।ਤੁਮਆਛਵਤੇਕਿਉਨਾਹੀ।ਤੁਮੋਅਫਾਰੁਕਿਉ
ਕੀਆਦੇਖੁਲਾਗਾਇਆਹੈ।ਦੋਤੋਕਛੁਨਾਖੋਲੋ।ਪਰੁਉਨਕੋਮਹੰਤ
ਕਹਿਆ।ਪਰਸਾਦੁਕਉਦੇਖਕੋਈਨਾਹੀ।ਰਾਜੇਮੈਦੇਖਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿ
ਆ।ਧਰਮਸੀਂਘਤੁਮਉਸਪਾਸਤੇਪੁਛਤੋ।ਜੋਜੀਰਾਜੇਮੈਕਿਆਦੇ
ਖਹੈ।ਤਬਫੇਰਿਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਮੈਤੋਜਹਬਾਤਕਹੀਸੀ।ਤਬ
ਉਸਨੇਕਹਿਆ।ਭਾਈਜੀਸਮੈਦੇਖੋਹੋਤਾਹੈ।ਸੋਈਜਾਣਤਾਹੈ।ਤਬਰਾਜੇ

ਕਹਿਆ॥ਧਰਮਸੀਂਘਤੂੰਸਹਮਾਗਦੇਖਬੀਚਾਰੁਦੇਖੋ॥ਉਨੋਨੇਏਹਸ
ਕਉਕਿਆਦੇਸਬਣਾਇਆਹੈ॥ਤਬਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀਤੁਸ
ਭਲਕਰਪੁਛੋ॥ਤਬਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਧਰਮਸੀਂਘਉਇਕਹਾ
ਬੈਠੇਹੈਨਿ॥ਤਾਧਰਮਸੀਂਘਕਹਿਆਜੀ॥ਸਿਲਸਲਪਹਾੜੀਕੀਦਾ
ਵਨੀਬੈਠੇਹੈ॥ਤਬਰਾਜੇ॥ਕਹਿਆਰੇਘੋੜਾਲਿਆਵਉ॥ਜਾਰਾ
ਜੇਘੋੜਾਮੰਗਾਇਆ॥ਤਬਜੀਵਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ॥ਜੋਮੇਰੇਸਹਰ
ਮੈਂਗੁਰਦਾਰੇਦੀਅਟਕਿਕਿਸੀਕਉਨਾਹੀ॥ਅਤੇਜੋਮੈਹੋਰੁਕਦੂਲੈਜ
ਦਾਹਾ॥ਅਤੇਓਹੁਕਬੂਲਨਾਕਰਨਾ॥ਤਾਏਹਭੀਕਛੁਨਾਹੀ॥ਭ
ਲਾਹੁਣਤਾਈਦੇਖਣੋ॥ਪਿਛੋਸੀਲੀਆਹੋਇਆਕਛੁਹੋਵੈਗਾ
ਜੋਕਰੀਐਗਾ॥ਜਾਇਤਨਾਗੁਜਰੀਜਾਘੋੜਾਆਇਖੜੋਹੋਇ
ਆ॥ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਧਰਮਸੀਂਘਚਲੋਓਹੁਫਕੀਰਕਹਾਹੈ॥ਤਬ
ਧਰਮਸੀਂਘਰਾਜੇਕਉਲੈਨਨੂੰਲੈਆਇਆ॥ਜਿਥੈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇ
ਆਹੇ॥ਅਗੋਮਰਦਾਨਾਤਾਰੁਵਜਾਇਦਾਆਹਾ॥ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇਮੈਭੀਅਗਨਮਸਤਬੈਠੇਆਹੇ।ਜਮਾਪਲਰੀਆਹੀ।ਅਰ
ਦਾਨਾਤਾਰਵਜਾਇਦਾਸੀਪਰੁਮਰਦਾਨਾਭੀਮਸਤਹੋਇਰਹਿਆਸੀ।ਤਾਂਰਾ
ਜਾਘੋੜੇਤੋਉਤਰਖੜਾਹੋਇਆ।ਮਰਦਾਨਾਭੀਨਹੀਜਾਣਦਾ।ਜੋਕੋਈਆ
ਇਆਹੈ।ਕਿਨਹੀ।ਆਇਆ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਉੜਨੈਨਧਰਮਸਿੰਘਨੂਕਹਿਆ
ਜੋਦੇਖਧਰਮਸਿੰਘਾਇਨਕੀਕਿਆਆਵਾਜਹੈ।ਤਾਂਧਰਮਸਿੰਘਕ
ਹਿਆਜੀਏਹੁਪੂਰਾਨੁਸਾਧਹੋਇਆ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਹਮਕਿਉਕਰਜਾਣੇ।
ਤਾਂਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਸਾਇਨਕੋਬੁਲਾਵੋ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਕਿਉਕਰਿਬੁਲਾਈਐ।ਤਾਂਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਸਾਇਨਕਉ
ਕਹੋਸਾਧਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਇਉਕਹੀਐ।ਤਾਂ
ਧਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀ।ਇਉਕਹੀਐ।ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਤ੍ਰੈਹੋਇਕਰਿਆਖਿ
ਆਸਾਧਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਸਮਾਧਖੁਲੀ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰੁ।ਭਾਈ
ਜੀਆਵੋਬੈਠੋ।ਤਾਂਬੈਠਕਰਕੇਰਾਜੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਪੁਛਿਆਜੀ

ਮਹਿਤਜੀਤੁਮੇਜੋਭੰਡਾਰਾਨਾਅਚਾਵਿਆ।ਹਮੇਕੌਪਲਗਾਇਆ।ਜੇਤੋਹਮੇ
ਕੋਦੋਖਘਤਾਵੇਂ।ਅਰੁਹਮਾਰਾਦੋਖਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਦੋਖਤੁਮਕਉਏਹੁਲਾਗਾਹੈ।ਜੋਤੁਮਕਹਤੇਹੋਸਭੇਗੁਸਾਈਦੂਕੇਕੀ
ਏਹੈ।ਅਜੇਏਕਹਮਕੀਕੀਏਹੈ।ਜੋਤੁਮਏਹਬਾਤਜਾਣਤੇਹੋ।ਤੋਅ
ਵਰਾਪਾਸਤੇਆਣਿਕਿਉਮਾਵਤੇਹੋ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਾਕਿਸੀ
ਪਾਸਤੇਨਹੀਮਾਵਤੇ।ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਣਤੇਹੈਂ।ਹਮਾਕਿਸੀਪਰ
ਫੁਰਮਾਇਸਨਹੀਕਰਤੇ।ਕਿਸੀਪਰੁਜਾਬਤਾਨਹੀਕਰਤੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨਾ।ਅਸਾਤੁਪਰਮੇਸਰਨੁਤੁ
ਸਾਸਭਨਾਦੇਉਪਰਿਸਿਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ।ਅਤੇਹੋਰੁਜੀਤਨੇਸਭਰਾਜੇ
ਹੈਨਿਸਭੁਉਸਦੇਸਲਾਮੀਹੈਨਿ।ਅਸਾਕੀਤੇਹੈਨਿ।ਤੂਸਾਡੇਜੀਵਿਚ
ਰਿਕਿਆ।ਆਵਦੀਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਜੀਏਹੀਤਾਂਤੇਪਰ
ਸੁਖਹੈ।ਹਮੇਤੁਮਾਰਾਕਹਿਆਸਿਰਪਰਿਮਾਨਿਆ।ਪਰੁਜੀਹਮਾਰੇਦੋਖੁ
ਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚਨੁਕੀਤਾ।ਰਾਜਾਜੀਤੇਰਾਦੋਖਦੂਰਿ

ਕਰਨੇਵਾਸਤੇਹਜਾਰਾਲੋਜਨਆਏਆਹੇ।ਤੁਸੀਆਸਾਨੂਨਹੀਜਾਣਦੇ॥
ਪਰੁਅਸੀਤੁਸਾਨੂਜਾਣਦੇਆਹੇ।ਧਰੁਮਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਜਨਮਸੀ
ਰਹੇਗਾ।ਤਾਤੇਰਖੁਸਾਹੋਦੈਗਾ।ਏਹੁਜਾਣਿਧਰਮਾਜਾਅਗ੍ਰਿਬਾਇਪਵੀਗਿ।
ਨਾਹੀਤਾਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈ।ਸਫਰੀ।ਤਾਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਜੀ
ਤੁਮੇਕਹਿਆਜੋਮੈਉਨਕਾਕਹਿਆਨਹੋਰੋਗਾ।ਧਰੁਮੈ।ਆਤਮੇਕਾਭਰਮ
ਦੂਰਿਕਰੋ।ਤੁਮਨੇਕਹਤੇਹੋਜੋਤੂਹਮਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾ।ਅਰੁਹਮਤੂ
ਮਕਉਜਾਣਤੇਹੈ।ਅਜੀਓਹੁਕਦਕੀਅਸਨਾਈਹੈ।ਫਦਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਹੈਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਲ
ਨੈਨਾ।ਜਧਰਾਜਾਜਨਕਾਥੀਏਤੀਬਾਤ।ਧਤੂਰਾਜੇਕਾਖਾ
ਜਾਇਸਨਾਨੀਬਾਸਦਾਪਹਰਰਾਤਰਹਦੀਤੂਹੀਏਸਨਾਨਕ
ਰਾਵਤਖਾ।ਰਾਜੇਕੀਪ੍ਰੇਰੇਖੁਪਰਬਧਹੁਤੁਮਿਹਰਵਾਨਗੀਥੀ।
ਪਰੁਤ੍ਰੀਆਦਕਰਜੇਏਕਾਦੇਨਤੁਮਕਉਰਾਜੇਕਾਤਿਆ।ਰੇਅਧਾਰ
ਤੂਹਮਕਉਜਨਮਸੀਤਲਾਪੇਲਾਉ।ਪਰਖਹਾ।ਕਾਜਾ।ਕਾਮੈਕਰਤਾ

ਜੋ ੨

ਹੋਯਤੈਸੈਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਕਿਉਤੈਂਜੀਉ ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਮੈਅਪਰਾਜਨਾਹੀਮੰਗਦਾਹੂੰਹੈ ਤਬਤੂੰਜਲਕੋਗਾਇਆ। ਤ
ਬਤੇਰੇਆਤਮੇਸਤੀਬਾਛਨਾਉਪਜੀ ਹਮਰਾਜੇਸਾਹੂਆ।
ਤਬਤੈਜਲੁਰਾਜੇਦੇਅਗੇਆਣਿਰਖਿਆ ਤਬਰਾਜੇਜਲੁਪੀ
ਆ ਅਰੁਤੇਰੇਪਰਰਾਜਾਬਹੁਤੁਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ ਅਰੁਤੂਸੁਰਾ
ਜੇਨੇਕਹਿਆ ਅਰੇਅਪਰਾਜੂੰਕੁਛੁਮਾਗੁ ਤਾਤੈਨੇਕਹਿਆ
ਮੈਕੁਛੁਨਾਹੀਮਾਗਤਾ ਤਉਫਿਰਿਰਾਜਾਜਨਕਜੀਅੰਤਰਲਾ
ਮੀਬੋ ਰਾਜੇਨੇਕਹਿਅਰੇਅਪਰਾਮਾਗੁਤੋਂਤੂੰਕਹੈਂ ਆ
ਬਾਕਿਉਂਮਕਰਤਾਹੈ ਜੋਤੈਮਾਗਿਆਸੋਹਮਤੈਕਉਦੀਆ ਤੇ
ਰਿਤੈਕਹਿਆਜੀਮੈਤੋਂਕੁਛੁਨਾਹੀਮਾਗੀ [illegible] ਆ ਤਉਫ
ਰਿਰਾਜੇਜੀਕਹਿਆ ਅਰੇਅਪਰਾਜਬਤ੍ਰੂੰਜਲਕੋਗਾਇਆ
ਥਾ ਤਬਤੈਆਪਣੇਆਤਮੇਕਹਿਆਜੋਹਮਰਾਜੇਸਾਹੂਏ।
ਤਬਹਮਤੁਮਕੋਰਾਜਦੀਆ ਪਰੁਹਮਸੇਭੀ ਬਡਾਰਾਜੁਕਰੈਗੋ ॥

ਹਮਾਰੀਤੁਮਾਰੀਉਨ੍ਹਾਂਕੀਆਸਨਾਈਅਰੁਪੰਚਿਤੈਹੈ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲਿਨੈਨਕੋਹਿ
ਆ।ਸੁਣਤੇਜੀ।ਤਬ ਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।
ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨਤੇਰਾਨਾਉਸ
ਫਾਲਦੂਥਾ।ਅਰੁਮੇਰਾਨਾਉਗੁਰਵਰਧਨਥਾ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕ
ਹਿਆਜੀਤੁਸੀਂਗੁਰਵਰਧਨਹੈ।ਅਬਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਅਬਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ।
ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢ
ਹਿਪਾਇਆ।ਅਤੇਹਥਪੈਰਾਂਤੇਰਖਕਰਆਪਣੇਪੈਰਾਂਤੇਰਖੇ।ਅ
ਤੇਮੁਹੋਂਬਚਨਕੀਤਾਜੀਤੁਸੀਂਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਪੂਰੇਹੋ।ਪਰੁਅਬਚਲੋ
ਸਹਰਮੇਮੰਦਰੋਮੇਗੁਜਰਾਨਕਰੋ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁ
ਣਰਾਜਾ।ਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰੁਆਹੇ।ਤੁਮਰਾਜੇਹੋ।ਮੰਦਰੋਮੇਸੋਹਤੇਹੋ।
ਹਮਉਜਾੜਾਂਦੀਆਨਦੀਆਂਸੋਹਤੇਹੈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ।ਤਬਾਜੀਏਹੁਰਾਜੁਤੁ
ਮਾਰਾਹੈ।ਬੈਠਕਰਰਾਜੁਕਰੋ।ਅਰੁਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇਟਹਲਕਰਤੇ

ਹੈ।ਜੋਤੁਮਕਹੋਸੋਹਮਤੁਮਾਰੇਆਗੇਕਾਰਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾਤੂੰਜੋਰਾਜੁਕਰਤਾਹੈ।ਸੋਹਮਹੀ
ਕਰਤੇਹੈਂ।ਤੁਮਅਰੁਹਮਦੋਨੋਰਤਰਕਾਈਖੇ।ਭੇਦੁਕਛੁਨਾਹੀ।
ਪਰੁਏਕਹਮਾਰਾਤੁਮਘਰੁਆਨਾਹੋ।ਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਕੁ
ਬਚਨਕਿਆਜੋਤੁਮਕਹੋਸੋਈਕਰੋ।ਤੁਮਹਮਾਰੇਬਡੇਗੁਰੁ
ਪੀਰਹੋ।ਰਾਜੇਜਨਕਦੀਪਜਾਈਹੋ।ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਤੁਮਰਾਜੇਸੁਪਨਸੈਨਕੇਸਲਾਮਹਿਰਹੀਓ।ਤਬਰਾ
ਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਜੀਏਕਸੁਪਨਸੈਨਕਿਆ।ਜੋਕਹੋਤਾ
ਸੁਪਨਸੈਨਕੇਸਿਰਕੇਸਲਾਮਦੇਵੈਂ।ਪਾਹਾਕਿਆਬਾਤਹੈ।ਤਾਂਸੋ
ਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜੋਤੂਜੀਆਖਦੇਹੋਸੋਤਾਂਰਾਜਾਮੰਨਦਾਹੈ।
ਫਿਰਆਗੇਬਾਤਕਿਆ।ਅਤੇਜੋਰਾਜਾਕਹਦਾਹੈਸੋਤੂੰਜੀਮੰਨੋ।
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਰਾਜਾਤੂੰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।
ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਮੰਦਰਪਾਵਿਤ੍ਰੁਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਕਹਿਆ।ਭੁਸਾਰਾਜਾਚਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮੈਭੀ
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀ।ਮੰਦਰਾਵਿਚਗਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਖੇਤਾ
ਰਾਜੇਜਨਕਨਾਲੋਭੀਵਡੀਸਾਮਗ੍ਰੀਹੈ।ਅਤੇਰਾਜਕੀਜਤਕਾਕ
ਰਦਾਹੈ।ਪਰੁਰਾਜੇਜਨਕਦਾਬਚਨਪੂਰਾਹੋਇਆ।ਰਾਜਾਜ
ਨਕਅਸਾਡਾਪੂਰਨਗੁਰੂਆਹਾ।ਜਾਪੰਦ੍ਰਾਮਹੀਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਵਲੈਨੈਨਪਾਸਰਹਿਆ।ਗੁਜਰਾਨਕੀਤੀ।ਫੇਰਿਵਿਦਾ
ਹੋਏ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਰਾਜੁਤੁਮਾਰਾਹੈ।ਕਿਸਕਿਉ
ਆਪਣੇਹਥਕਰਦੇਹੁ।ਅਗੈਮੈਤੁਮਾਰੇਜਾਬਹਿਰਲਤਾਤੋ।ਹਮ
ਕਉਛੋੜਿਨਜਾਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਰਾਜਾ।ਕਵ
ਲੈਨੈਨ।ਗੁਰੂਜਨਕਜੀਦਾਦੀਆਰਾਜਤੁਮਕੋ।ਅਉਰੁਹਮ
ਕਿਸਕਉਦੇਵੈਂ।ਤਬਰਾਜੇਕਵਲੈਨੈਨਤਰਸਬੰਦਨਾਕੀਤੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਬਾਹਰਿਨਿਕਸਖੜਾਹੋਇਆ।ਫੇਰਿਸੁਮੇਰੁਪਰਬਤ
ਨੂਚਲੇ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਜੋਮਕਾਆਖਦੇਹੈਨਸੋ

ਕਿਤਵੁਲਸੈ ॥੧॥ ਗਬੋਲਾਹੁਕਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁ ਚਲੀ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਤੂੰਠਾਲੋਕੁਦਾਹੈ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਰਕਤਰ
ਫਘਹੁਤੁਕਰਦੇਹੈਨਿ ॥ ਭੁਜਾਊਹਨੀਦੇਖਣਾਈਏ ॥ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਓਹੁਤਾਂਨਿਧਰੇਪਾਸੋਧਿਰੋ
ਹੀਰਹਿਆ ॥ ਕੂਆਗੇਹੀਆਖਿਆਹਾ ॥ ਅਤੇਓਹਦੂਆਨੂ
ਜਾਣਕੀਨਾਹੀਦੇਦਾ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਜੇਘਣਾਨੇਕਰਦ
ਹੈ ॥ ਤੈਨੂੰਦੂਰਕਛੂਨਾਹੀ ॥ ਤੇਰੀਇਕਪਲਕਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਥੋਅਛਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਹੈ ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਛਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਤੇਰੀਆਅਢ
ਈਪਲਕਹੈਨਾ ॥ ਅਤੇਤੂੰਜੋਕਹਤਾਹੈਸੋਓਹਦੂਆਨੂਜਾਣਨਾਹੀ
ਦੇਦਾ ॥ ਸੋਤੈਨੂੰਕਉਣਅਨੇਕਰਜਾਣਦਾਹੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਫੇਰਿਚਲੁਮਰਦਾਨਾਅਸਾਤੇਰਾਆਖਿਆਫੇਰਿਆਨਾਹੀ

ਜੋਵਦਾਚਲਾਵਾਈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਿਤਵਨਿਸਾਰਾਆ
ਫਈਰਜਾਰਕੇਰਜਾਇਨਿਕਲਪਾਸਕਾਵਿਰਾਅਕੇਜਾਇਖਲੋਹੋਇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮਕਾਏਹੋਹੈਸ਼ੀ ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਤਾਰਾਵਿਦਾਈਹੈ ਏਵੇਹੋਰੁਤਾਕਛੁਨਾਹਿ
ਪਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਜਾਇਅੰਦਰ
ਜਾਇਕੇਦੇਖੁ ਤਾਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਜਾਵਣਲਗਾ ਤਾਜੁਜਾਵ
ਰੁਜਾਵਣਦੇਨਨਾਹੀ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਆਵੇਓਰੇ
ਸੈਤਾਮੁਸਲਮਾਨਹਾਂ ਸੋਤਾਹਿੰਦੂਨਾਹੀ ਤਾਫੇਰਿਮੁਜਾਵਰਾਕ
ਲੀਹਿਆਧਾਧਾਈਹਾਥਿਨਾਮੁਜਾਵਰਾਹੋਰੁਕਿਸੀਕਉਨੁਕ
ਮੁਨਾਹੀ ਅਰੁਮੁਜਾਰੁਭੀਅੰਦਰਿਜਾਤੇਹੈਨਿ ਜੋਠੀਆਖੀ
ਆਖੰਦਕਰਜਾਤੇਹੈਨਿ ਤਾਮਰਦਾਨਾਫਿਰਿਆਇਆ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਨੂਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿ
ਉਦੇਖਆਇਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ਕਿਛੁਦੇਖੁਆਇਆ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣਾ ਹੀ ਦੇਂਦੇ। ਕਿਸੇ ਨੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਥੀਨਾ ਮੁਜਾ
ਵਰੋ ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਮੁਜਾਵਰ ਭੀ ਅਖੀਆ ਬੰਧ ਕਰਦਾਂ
ਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰਿ ਆਖਿਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਤੁ
ਸਾੜਾ ਮਕਾ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂ ਵਡਾ ਅਰਮਾਨੁ ਰ
ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਆਇਆ ਆਖਾ ਜੀ ਠ
ਰਿ ਜੀ ਆਸਾ। ਏਹੁ ਵਡਾ ਹੈ ਫੇਰੇ। ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਨ ਦੇਖਸਾ ਤਾ ਫੇਰਿ ਕਦ
ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖ
ਣਾ ਹਈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਾ
ਈਐ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ। ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਗੁ
ਘਾਲਿਆ ਜਾਹ ਅੰਦਰਿ। ਅਤੇ ਅਟਕੇ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕ
ਮੁ ਮੰਨਿਆ। ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਰਹਿ ਚਲਿਆ ਗਇਆ।
ਅਗੋ ਮੁਜਾਵਰ ਸਭੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਰਹੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ

ਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤਾਹੋਰੁਇਕਪਥਰਦੀਮੂਰਤਅਜੇਹੀਹੋਈਪਈਹੈ।ਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਖੇਤਾਹੋਰੁਕਛੁਨਾਡਿਠਾ।ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕਰਬਾਹਰਿਨਿਕਲਿਆ
ਆਇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾ
ਨੇਥੋਪੁਛਿਆ।ਕਹੁਮਰਦਾਨਾਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਹੋਰੁਡਿਠਾਕੁਸੁ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਕੋਅ
ਕੇਹੈਰਾਨੁਹੋਇਗਈਆ।ਮੈਦੇਖਿਆਕਿਅਜੇਹੀਕਮੂਰਤਪਥ
ਰਦੀਵਡੀਸਾਰੀਪਾਈਹੈ।ਹੋਰੁਮੈਕਛੁਨਾਡਿਠਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਮੂਰਤਆਹਾਦੇਵਦੀਹੈ।ਏਹਪਾਜਰਖਦੇਹੈਨੀ।
ਜੋਅੰਦਰਿਜਾਵਣਾਕਿਸੇਨੂੰਨਾਹੀਮਿਲਦਾ।ਅਤੇਜਾਣਭੀਨਾਹਿਦੇਦੇ।ਅ
ਤੇਆਪਭੀਅਖੀਆਂਧਕੇਜਾਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹੁਤਾ
ਆਖਦੇਹੈਨਜੋਬੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈ।ਤਾਏਹੁਦੂਰਿਕਿਉਨਾਹੀਕਰਦੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਤੈਨੂੰਦੇਖਣਾਮਿਲਿਆਹੈ।ਇਨਾ
ਨੂੰਦੇਖਣਾਦਾਭੀਹੁਕਮੁਨਾਹੀ।ਜੋਅਖੀਅਲੀਆਜਾਦੇਹੈਨਿ।ਭਾਈਏਹਦੇਹੈ।

ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਕਿਸਵਾਸਤੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਏਥੋਂਦਾਜੋਪਾਤਸਾਹੁਆਹਾ।ਜੋਉਸਦਾਨਾਉਂਮੁਨਕਾਰਹੁਸੈਨੀਆਹਾ।
ਉਸਆਖਿਆਆਹਾਜੋਏਹੀਤਾਂਤੇਇਹਮੂਰਤਦੂਰਕਰੋ।ਤਬਉਸਕੇ
ਹੁਕਮੁਨਾਲਸਾਰੇਦੂਰਕਰਨ।ਭਾਸਾਰੀਪਾਤਿਸਾਹੀਮਨਕਾਰਦੀ
ਵਿਚੋ।ਅਤੇਜੇਤਨੇਮੁਜਾਵਰੁਦੇਘਰਆਹੇ।ਤਿਤਨਿਆਨੂੰਅਗ
ਜਲਿਲਗੇਸਾੜਨ।ਤਾਪਾਤਿਸਾਹੁਓਥੋਂਨਿਕਲਨਠਾ।ਆਏ
ਕੋਈਥੋੜਾਪੁਤਦੀਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਤਾਪੁਤਾਂਵਿਚੋਅਵਾਜਨਿਕਲੀ।
ਜੋਕੋਈਮੁਲੀਆਆਖੀਅੰਦਰਜਾਵੈਗਾ।ਜੋਅੰਧਾਹੋਵੈਗਾ।
ਇਸਵਾਸਤੇਰਖੀਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਿੰਦੂਆਨੂੰਕਾ
ਫਰਕਿਉਂਆਖੀਦੈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੁਆਪੇਕਾਫਰਹੈਨਿ।ਇਹਮੁਸਲਮਾਨਨਾਹੀਹੈਨਕਹੀਦੇਨਿ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤਾਂਅੰਧਾਨਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਜੋਤੈਂਗੁਣਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਏਹੁ

ਹਮਾਰੀਸਨਮਹੇਸਹੋਨੈ ਇਹੁਪੈਦਾਇਸਸਭਾਇਨਾਹਥੋਹੋਵਦੀਹੈ ।
ਸੁਜਾਖਾਸੋਇਸਿਰਹੈਜੁਇਸਨੂਪੂਜਣਜਾਂਵੈ ਅਤੇਛੀਕੇਤਾਂਕੋਈਨੀਰੰਕਾ
ਰੀਹੋਵੈ ਜੋਈਥਰੇ ਇਹੁਤ੍ਰੈਹੁਵਿਚੋਸਚਖਲ੍ਹਪੁਰਖੁਹੈ ਅਤੇਹੋਰੂਕੋ
ਝਾਮਠੇਸਹੇ ਇਸਦੇਨੂਰਗਾਹਵਸਾਂਵਿਚਕਛੂਨਾਹੀ ਅਤੇਵਠਨਾ
ਦਾਪੂਰਾਸੂਰਾਹੈ ਇਸਦ੍ਵਾਸਤੇਸੂਰਤਾਇਥੇਹੀਰਹਣੀ ਆਖਮਰਦਾਨਾ
ਹੁਣਕਿਪਰਚਲਦਾਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨੂਸੀਜਾਣੋ ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ ਅਤਕੁਛਵਤਜਾਦਆਇਪਦੀ ।
ਤਾਹੁਣੇਹੀਆਯਾ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਇਨਾਦਾਪੇਲਾਤੈਠਾ ਪਰੁਜੀ
ਏਹਜੋਪਾਣੀਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ਸੋਕਿਥੋਲੈਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਇਹੁਜੋਮੁਜਾਵਰੁਹੈਨੀ ਸੋਨਦੋਧਰਹੈ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਇਨਾਮੁਜਾਵਰਾਨੂਕਿਸੇਨੂਛਿਵੈਮ
ਹੀਨੇ ਕਿਸੇਨੂਤ੍ਰਿਹੁਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇਨੂਨਾਵੈਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇਨੂਵਰ੍ਹੇ ਕਿ
ਸੇਨੂਪਟੇਰੇ ਧਸਾਰਤੇਆਵਦੀਹੈ ਤਾਇਹੁਕਿਆਕਰਦੇਹੈ

ਜੋਦੁਇਆਦਮੀਬਾਹਰਿਪਥਰਨੋਭਰਕੇਰਖਦੇਹੈਨਾ ।ਅਤੇਪਿਛੋਮੂਰਤਨੂ
ਨਵਾਇਦੇਹੈਨਾ ।ਅਤੇਦੁਇਚਾਰਿਅੰਦਰਜਾਂਦੇਹੈਨਾ ।ਜੋਅਖੀਮੀਟਕਰ
ਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ।ਤਾਂਪਹਲੇਓਹੁਠਾਕਰਾਂਦੇਵਾਲੀਨੂਧੋਂਦੇਹੈਨਾ ।ਅਤੇ
ਪਿਛੋਮੂਰਤਨੂਨਵਾਇਦੇਹੈਨਾ ।ਓਹੁਪਾਣੀਵਾਹਿਕੇਬਾਹਰਿ
ਆਵਦੇਹੈਨੀ ।ਏਹੁਜੋਬਾਹਰਰਤਲਾਓਂਡਿਠੋ ।ਸੋਈਭੁਰੀਦਾਕਾ
ਦਾਹੈਈ ।ਅਤੇਏਹੁਜੋਹਾਜੀਆਵਦੇਹੈਨੀ ।ਜਿਨਿਵਾਜਕੀਤੀ
ਸੋਉਬੋਚਲਾ ।ਓਸੇਤਬਾਉਵਿਚੋਕਾਰੇਭੁਰਾਇਆਦੇਹੈਨੀ ।ਅਜੇਹ
ਪਾਣੀਪਏਜਾਂਦੇਹੈਨੀ ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਓਹੁਜੋਮਦੀ
ਨਾਆਖਦੇਹੈਨਿ ।ਸੋਕੇਹਨੂੰਜਾਹਰਾਹੈ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹੇ
ਆਮਰਦਾਨਾਇਏਬਾਹਰਾਮਜੁਲਾਹੈ ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਨੇੜੇਹੀਹੈ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਾਹਰਾ
ਮਜੁਲਾਨੇੜੇਹੀਹੋਈਆਹੈਨਾ ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ੧੬
ਤੁਸੀਂਅਸਾਨੂੰਅਢਾਈਹਜਾਰਕੋਹਾਂਇਕਪਲਕਵਿਚਲੈਆਏ ।

ਜੰਜਾਲਾ।ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆ।ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ।
ਪਹਲੋਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ।ਤੀਜੀਹਲੀਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ।ਪੰਜ
ਵੈਏਕਮੁਕਾਮੁਖੁਦਾਈਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇਅਪਪਰਾ।੭।।ਸਭੇਵਖਤਸ
ਭੇਕਰਵੇਲਾ।ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ।ਤਸਬੀਯਾਦਰਖਹੁ
ਦਸਮਰਦਨਸੀਲਸੁਨਤਬੰਧਾਨਬਰਾ।੮।।ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖਾ ੫
ਣਾ।ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ।ਪੀਰਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈ।ਤਾਤੇ
ਅਜਰਾਈਲਦੂਰਖਗਾ।੯।।ਸਗਲੀਜਾਨਹੁਦਾਰੀਫਾ।ਅਮਲਛਾਡ
ਰਖਹੁਤਕੂਜਾ।ਏਕਖੁਦਾਇਬੁਝਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ।ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾ
ਰਖਰਾ।੧੦।।ਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰੀਆ।ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ।
ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਿਹਦੂਰਹਦੀਸਾ।ਸਾਬਤਸੂਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ।੧੧।।
ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ।ਭਿਸਤਿਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ।ਹ
ੂਰਨੂਰਮੁਸਕਖੁਦਾਈਅਲਹਬੰਦਗੀਹੁਜਰਾ।।੧੨ ਤ੍ਰਾਕੋਮਿਹ
ਰਾਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ।ਜੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰਦਾਨਾ।ਸੋਈਸੇਖਮਸਾ

ਇਨਾਹਾ ਜੀ ਜੋ ਈਥੀਂ ਦਾ ਜਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣਦਾ ।੧੪। ਕੁਦਰਤਿ ਕਪੜੁ ਕਾ
ਣਾ ਕਰੀਆ ।ਇਵ ਤੇ ਮੁਹ ਘਤਿਆ ਬਾਹਰੀਆ । ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਸ ਭੁਖ
ਦਾਇਆ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਬੰਦਾ ਅਣਾ ਸਦਾ ।।੧੫।।੧।। ਮਹੀਮਦੀ
ਗੋਰ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਿ ਆਇਆ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਾ
ਕਿਆ ਡਿਠੋ । ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿਆ ਡਿਠਾ । ਈਦੀ ਦੀ ਗੋਸ ਤੇ
ਨੀ ਤੁਰਕ ਕੇਈ ਭੇਡ ਆ ਤਰੀਹਿ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ । ਅਤੇ ਇਕੇ ਇਹਾ ਸੋਹੈ । ਕਿਆ
ਜਾਪੈ ਅਗੋ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ਹੋਸ ਜੋ । ਜਿਨ ਤਾਈ ਇਕੇ ਕਣੂ ਹਲਾਲੂ ਮਨੇ ਹੋਇਨਾ ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੋਨੀਆ ਦਾ ਤ ਜਨਮ ਆਵਣਾ
ਹੈ । ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਦੇ ਵਿਚ ਆਣਾ । ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਦੇ ਵਿਚੋ ਨਿਕਾਸਿ ਆਣਾ ।
ਉਜਨੇ ਰੀਹਿ ਦੂਦੇ ਜਨਮ ਆਵਣਾ ਹੈ । ਪੰਦ੍ਰਹੀ ਬਰਸ ਉਜਾਈ ਏਨੇਸ
ਤਿ ਵਿਚ ਆਰਬਲਾ ਹੈ । ਜੇ ਕੁ ਸੈ ਵਰਿਆ ਪੂਰੀ ਹੋਸੀ ਤਾ ਓਹੁ ਨੇ ਰੀਹਿ ਦੂਦੇ
ਪਰ ਜਨਮ ਸੈਸੀ । ਪਸੂ ਦੇ ਪਾਹਿ । ਉਸ ਤਾਈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ
ਮਿਲੈਗਾ । ਤਾ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰਹਤ ਹੋਵੈਗਾ । ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਜੀਆਦ

ਸਧਾਰਣੁਤੁਆਡਿਆਪਰਪੂਰਾਉਸਤਾਦੀਕੇਈਨਾਤਾਮੀਲਲਿਆ।ਇਕਜਨਮਉਸਦਾ
ਰਹਦਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਏਹਜੋਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋ
ਖੁਦਾਇਨਾਲਪਰਵਰਦੇਵਿਚਗਲਾਕੀਤੀਆਹੈਨਾ।ਸੋਏਹਸਚੁਹੈਕੇਝੂਠਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾਏਹਕਲਜੁਗਹੈ।ਇਸਦੇ
ਸਪਹਰੇਵਿਚਝੂਠਬਹੁਤੁਹੋਇਆ।ਅਤੇਸਚੁਥੋੜਾਹੈ।ਖੁਦਾਇਜੋਹੈ।ਸੋਬੇ
ਪਰਵਾਹਿਪਾਕੁਹੈ।ਅਤੇਏਹੁਕੁਰਾਨਜੋਕਹਦੇਹੈਨਿ।ਸੋਜਬਰਾਈਲੁਦੀਆ
ਅਤੇਮਹੰਮਦਦੀਗੋਸਟਿਹੈ।ਉਸਦਾਮਾਹਰਮੁਇਸਦੇਹੀਵਿਚਕੋਈਨਾਹੀ
ਅਤੇਜਾਹਿਸਦੇਹੀਵਿਚੋਨਿਕਲਿਆ।ਅਤੇਪੂਰਨਹੋਵੈ।ਤਾਉਸਦਾਦਰਸਨੁਪਾਵੈ।
ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਏਹੁਜੋਹਿੰਦੂਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਦਰਸਨਕੀਤਾਸ
ਤੇਤ੍ਰਕਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਕਿਜੋਦੀਦਾਰੁਪਾਇਆ।ਏਹਸਚੁਆਖਦੇਹੈਕਿਕੂੜੁਆਖਦੇਹੈ
ਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕੂੜੁਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਦਰਸਨੁਜੋਕ
ਰਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਵੇਦਾਵੈਕੀਤੇਹੋਏਵਿਚਾਰਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਉਸਆਪਣਾਆਪਾਕਿਸੇਨੂੰਨਾਹੀ
ਦਿਖਾਇਆ।ਨਾਈਵੇਹਿੰਦੂਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੋਵੈਦਾਵੇਵਿਚਦਝਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਮਰ

ਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਬਾਜੇਬਾਜੇਹਿੰਦੂਗੀਆਨੀ।ਅਤੇਤੁਰਕਆ
ਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਏਹਜੋਬੋਲਦਾਹੈ।ਸੋਏਹਖੁਦਾਈਹੈ।ਅਤੇਪਰਮੇਸਰੁਹੈ।
ਅਤੇਤੁਸਾਂਭੀਸਬਦਾਂਵਿਚਬੋਲਿਆਹੈਈ।ਜੋਸਰਬਥਾਈਂਆਪਿਹੈਂਈ।
ਤਾਂਏਸਦਰਸਨੁਅਤੇਦੀਦਾਰੁਕਿਸਦਾਆਪਣਾਹੈਸੁ।ਅਜੀਏਹਮੇਰਾਵਿਸ
ਵਾਸਦੂਰਿਕਰੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮਰਦਾਨੇਜੋਏਸਬੰਦੇਵਿ
ਚਗੁਰੂਵਿਆਹੋਵੈ।ਤਾਂਬੰਦਾਆਜਾਨਿਕਿਉਂਹੋਵਨਾ।ਅਤੇਕਿਉਂਕਿਸੇਦੀ
ਕੋਈਮੁਬਾਜੀਕਢੇ।ਅਤੇਆਜੋਸਬਦਵਿਚਸਰਬਥਾਈਂਆਪਿਆਖੀ
ਆਹੈ।ਸੋਜਾਣਦਾਹੈਂ।ਜੋਕਿਸਦਾਵਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈਈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਖਲੋਤੇ
ਹੋਇਕਰਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਓਹੁਵਾਸਤਾਮੈਨੂੰਸੁਣਾਈਐ।
ਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਂਏਸਦਾਵਾਸਤੇਆਖੀਆਹੈ।
ਜੋਸਭਨਾਦੇਸਿਰਉਤੇਉਸਦਾਹੁਕਮੁਵਰਤਦਾਹੈ।ਏਕੋਈਜੀਆਜੰਤੁਪਸੂਪੰਖੇ
ਰੂਆਦਮੀਅਰੂਪੀਰਆ।ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈ।ਸੋਸਭਉਸਦੇਹੁਕਮਾਂਵਿਚਚਲ
ਦੀਹੈ।ਆਪੇਕੋਈਗਾਟੀਸਆਨਕੁਛਨਾਹੀਕਰਸਕਦਾ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰ

ਵਾਲੇਆਖਿਆਜੀ॥ਏਹਜੋਸੰਸਾਰਵਡਾਡੂੰਘਾਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦ
ਨਾ॥ਜਿਸਜਾਰਕਿਆਕਰੇ॥ਜੋਕਰਤਾਰਆਪੇਭੁਲਾਏਛਾਡੈਆਹੇਓ॥ਜੀਜਉਪ
ਰਿਕਰਤਾਰਦੀਮਿਹਰਹੋਵਦੀਹੈ॥ਓਹ॥ਤਿਸਤਾਈਪੂਰਨਸਤਿਗੁਰੂਪਰਲੋਕਦੀਸੋਝਦ
ਹੈ॥ਨਾਹੀਤਾਸੰਸਾਰ [illegible] ਉਪਾਰਿਕਹਰਦੀਨਜਰਕੈ॥ਓਹ॥ਜਿਉਕਬੀਰਭਗਤ
ਪੂਰਨੇਹੇ॥ਜੋਕੇਚੇਗੁਰਦੀਦਿਖਿਆਲੈਸੀ॥ਜੈਜੇਕੰਗਾਰਕਾ॥ਧੀਜਾਦਰਪਰਪਤ੍ਰਿ
ਕੀਨਿਆਕਿਆਕਰੇਜਾਂਭਗਤਪਾਇਆ॥ਜਾਮਰਦਾਨੇਏਸੰਸਾਰਨੂਕਰਤੇਅੰ
ਧਾਕਰਿਛੋਡਿਆਹੈ॥ਓਹ॥ਕਿਨੈਗੇਦਨੀਏਕੀਨੇਤੇਲੀਏਪਾਏ॥ਡੂੰਘਾਨੂੰਏਤਬ
ਲੀਤਾ॥ਕੋਈਪੂਰਨਨਾਲੇ [illegible] ॥ਜਿਸਨੂਕਰਤਾਰਆਪੇਪੂਰਨਪੁਰਖਮਿਲਾਏ
ਸੋਈਪੂਰਨਪੁਰਖਹੋਵਦਾਹੈ॥ਅਤੇਜੋਸਤਾਈਪੂਰਨਪੁਰਖਮਿਲੇਓ॥ਤਿਸਦਾ
ਸਉਰਸਕਸਸਭਛੁਟਜਾਂਦੇਹੈ॥ਉਸਤਾਈਜੀਤਨਾਤਪਡਨਾਭੀ॥ਪਿਆਰੀਆ
ਪੜੀਹੈ॥ਓਹ॥ਉਸਤਾਈਧਰਤੀਪਾਣੀਅਸਮਾਨਰਾਹੁਦੇਵਦਾਹੈ॥ਓਹ॥ਅਤੇਆਪਣ
ਦੇਸਾਪਧਹੁਤੇਰੇਹੈ॥ਓਹ॥ਆਪਣੇਮੁਰਦੇਆਖੇਕਰਨਾਹੀਹੋਵਦਾ॥ਓਹ [illegible] ਛਾਣ
ਗੁਰੂਕਹਦੇਨਾਹੀ॥ਤਾਂਫੇਰਉਸੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਾਸਾਮਾਸ

ਨੂਧੇਧੇਜੀਓਆਦਰਕੀਤਾਹੈ।ਧਾਲੇਆਖੀਆਜੀਗੁਰੂਜੀਕੀਤਾਹੋਸੀ।ਫੇਰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਨਾਈਧਾਲਾਜਾਇਆਵਾੜੀਤੇ।ਧਾਲੇਆਖੀਆ
ਜੀਗੁਰੂਜੀਇਥੇਕਿਤਨੇਕੁਹੁੰਦੇਹੈਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਾਈਧਾਲਾਇ
ਬੈਸਤ੍ਰਾਈਸੈਕੜੇਹੈ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਧਾਲੇਆਖੀਆਜੀਪਹੁਚੀਏਕਦਾਤ
ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਾਈਧਾਲਾਕਰਤਾਰਣਪਹਿਲੇਜਾਗੁ।ਤਾ
ਵਾਪਾਸਵੇਲੇਕਾਲਾਕੀਤੀਆਹੀਆ।੧॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁ
ਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ਸਿਧੀਆਵੇਲੇਕੂਚਕੀਤਾ।ਇਕਧਾਨੂੰ
ਰਾਤਗਈਭਾਸੁਲਤਾਨਪੁਰਆਇਵੜੇ।ਜੈਰਾਮਦੇਘਰਿਅਚਾਨਕਾ।ਨਾਨਕੀਜਾ
ਦੇਖੋਤਾਪਹੁੰਜੀਦਾਭਾਈਜੀਆਇਆਹੈ।ਨਾਨਕੀਨੂੰਕੀਪਹੁੰਜੀਵਧਾਈਏ।
ਤੁਸਾਡਾਭਾਈਜੀਆਇਆਹੈ।ਏ।ਨਾਨਕੀਦੇਖੋਤਾਸਚੀਮੁਚੀਆਇਆਹੈ
ਏ।ਨਾਨਕੀਪੈਰਾਤੇਢਹਦੀਜੀ।ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੋਪਕੜਲੀਤੀ।
ਆਖੀਓਸਧੇਧੇਜੀਤੁਸਾਮੈਨੂੰਆਦਰਜੋਕੀਤਾ।ਤਾਅਸਾਆਖੀਆਧੇਧੇਜੀ
ਦਾਦਰਸਨੁਨਕੀਏ।ਤਾਨਾਨਕੀਬੋਲੀਭਾਈਜੀਤੁਸਕਿਥਾਉਨੇਵੈਨੀਆਹੋ।

ਅਸਾਦੁਧਪਹਰਵੇਲੇਖਾਣਾਕੀਤਾਆਹਾਤੁਸਿਖੈਨੈਹੀਹੋਸੋ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਰਜਾਈਜੀਗੁਰੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਇਕਪਣੀਵਿਚ
ਸਤਾਈਸੈਕੇਟਾਆਏਹੈਨਿ॥ਅਤੇਅਸਾਨੂਭੀਲੈਆਏਆਹੈਨਿ॥ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੁਧਮਰਦਾਨਾਭੁਖਾਹੁ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਖੇਖੇਜੇਤੁਸਾਆਸਾਨੂਜਾਚਕੀਤਾਆਹਾ॥ਤਾਅਸੀਤੁਰਤੁਆਏ
ਆਹੇ॥ਪਰੁਅਸੀਰਾਤੁਓਥੈਰਆਹੇ॥ਤੁਸਾਨੂਦਆਵਣਾਹੈਸੋਆਖੋ॥
ਤਾਖੇਖੇਨਾਨਕੀਜੀਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨੁਦੀਚਾਹਆਹੀ॥
ਅਸਾਤੁਸਾਨੂਇਸਵਾਸਤੇਜਾਚਕੀਤਾਆਹਾ॥ਜੇਪਹੁਤਦਰੇਗੁਜਰੇਆ
ਤੇਅਸਾਨੂਨਾਈਜੀਏਵਿਸਾਰਿਆ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕਾਲਾਖੇ
ਖੇਜੀਤੁਸਾਡੇਇਰਿਤਵਨਿਪੂਰਿਹੋਈਹੈਨਿ॥ਤੂੰਅਸਾਨੂਹੁਣਖੁਸੀ
ਕਰੁ॥ਤਾਤੁਸਸਾਆਖਿਆਨਾਨਕਗੁਜੀ॥ਤੁਸਾਡੇਅਧੀਆਏਅਰੁਅ
ਧੀਜਾਤੇਹੋ॥ਗੁਪਤਜਿਕਿਤੈਆਵਣੇਦੇਵੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਤੁਸਾਅਸਾਂਗੁਰਜਾਵਣਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ

ਜੇਘੇਘੇਜੀਤੁਸਾਅੰਦਰਿਵੰਞੋਜੀਜੇਜੀਦੀਬਹੁਤੁਘੋਲਤੀਕਰਣੀ।ਤਾ
ਨਾਨਕੀਦੀਆਅਖੂੰਨਿਕਾਲਿਪਈਆ।ਤਾਨਾਨਕੀਏਸਿਰਚੇਵਨੂੰਅ
ਗੇਆਣਪਰ੍ਹਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਘੇਘੇਜੀਤੁ
ਸਾਏਹੁਗਲਾਨਹੀਕਰਣੀ।ਕਿਉਜੋਮੈਤੁਸਾ ਵਾਸਤੇਕਿਹੋਆ
ਇਆ।ਤਾਨਾਨਕੀਆਖਿਆ।ਜੀਤੁਸੀਏਕਮਹੀਨਾਏਥੇ
ਰਹੋਮੇਰੇਪਾਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਘੇਘੇਜੀਅਸੀਤੁਸ
ਦੇਪਾਸਬਹੁਤਾਰਹਿਨਹੀਸਕੇ।ਪਰੁਹੁਣਅਸੀਰਾਹਉਤੇਆਏ।
ਤੁਸਾਡਾਭਲਾਏਸੇਗਲਵਿਚਹੈ।ਹੁਣਤੁਸੀਆਸਾਨੂੰਖੁਸੀਦੇਵੋ।
ਤਾਨਾਨਕੀਫਿਰਿਗਈ।ਤਾਨਾਨਕੀਆਖਿਆ।ਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ। ਜੀ
ਨਾਨਕੀਆਖਿਆ।ਜੀਪਰਸਾਦੁਤਾਜੇਵਿਜਾਵੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆ।ਘੇਘੇਜੀਕਿਛੁਤਯਾਰੁਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦੇਵੋ।ਤਾਂ
ਦੋਨਾਨਕੀਪਕਵਾਨਪਤਾਸੇਕਾਢਿਆਂਦੇ।ਆਣਿਪ੍ਰਅਗੈਆਣ
ਰਖਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਜੀਤੁਸੀਖਾਵੋ।ਤਾਮੇਭੀ

ਨਾਈਵੇਲਤਾਲਾਲਾਲਾਕਾਨ੍ਹੀਦੇਹੋਏਈ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ।ਸੁਣਮ
ਰਦਾਨਿਆਏਹੁਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਕੁਦਰਤਿਦਾਪੈਦੇਕੀਤੇਹੈਨਿ ।ਈ ।ਜੋਆਯਾਣਿਆ
ਣੀਆਂਰਿਆਦੇਵਾਜਤੇ ।ਉਸਦੇਜੋਪ੍ਰੀਤਮਭਗਤਹੈਨਾ ।ਜਿਨਾਸੈਸਾਰਦੇਰਸਕਸ
ਛਡੇਹੈਨਿ ।ਤਿਨਾਨੂਏਹਰਸੁਕੁਦਰਤੀਨਾਈਉਨਾਦੀਆਸਨਾਤੇਜਾਇਪਹੁੰਦਾ
ਹੈ ।ਅਤੇਸੁਆਈਨਾਜੋਦੇਖਦੇਹੈਂ ।ਅਤੇਉਸਦੇਜੋਨਿਜਭਗਤਹੈਨਿ ।ਜੋਉਨਾ
ਦੀਦੇਜਾਏਏਹਆਵਦਾਹੈਈ ।ਅਤੇਸੈਸਾਰਵਿਚਜੋਸੁਆਨੂੰਹੈਸੋਕ
ਰਾਹੈ ।ਸੈਸਾਰਉਸੇਨਾਲਮੂਰਛਾਹੋਇਰਹਿਆਹੈਈ ।ਅਤੇਭਗਤਾਂਦੀਏਵੇ
ਸਾਟਿਏਥੇਖੁਸੀਹੈਈ ।ਉਨਦੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਟਿਗਈਹੈਈ ।ਭਗਤਾਨੂ
ਨਾਏਹੋਖੁਸਆਵਦਾਹੈਨਾਉਂਹੋਖੁਸਆਵਦਾਹੈਈ ।ਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰ
ਸਖੁਸਆਵਦਾਹੈਈ ।ਹੋਰੁਕਛੁਨਾਹਿਖੁਸਆਵਦਾ ।ਭਗਤਾਂਦੀਏ
ਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮਦੀਰਹੀਹੈਈ ।ਹੋਰੁਓਨਾਨੂਯਾਦਕਛੁਨਾਹੀਰਹਿਆ ।
ਮਰਦਾਨਾਸੈਸਾਰਅਤੇਭਗਤਾਂਵਿਚਏਹੋਫਰਕੁਹੈਈ ।ਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜਿਜੋਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਂਸੇਪੀਵਾ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾਪਚਾਇਜੀਐਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਤਨੇ
ਵੇਰੇਤੇਏਨਾਨਾਫਿਰਦਿਆਹੋਇਆਕਦੀਤਾਤ੍ਰਿਦਿਆਕਰੁ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਹਾਅਜ
ਰੁਹੈਇ।ਜੀਸਤਾਈਆਪਕਰਤਾਰਜਰਾਇਸੋਈਜਰੇ।ਨਾਹੀਤ
ਪਿਰਹੋਇਬਹਦੇਹੈਨਿ।ਜਰੂਨਾਹੀਸਕਦੇ।ਸਭਦੇਹੈਨਿਆਪ
ਗੀਣਾਵਣੇ।ਸੰਗੁਬਣਾਇਪਹਦੇਹੈਨਿ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਖਿਆਜੀ।ਜੋਨਾਨੂਪਚਾਇਦਾਹੈਸੋਕੋਹੇਦੇਹੈਨਿ।ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜਿਨਾਨੂਪਚਾਇ
ਦਾਹੈਸੋਗੁਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਓਇਨਿਰਭੈਪਦੋਇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।
ਤਿਨਾਨੂਮੇਰਾਤੇਰਾਵੀਸਰਿਜਾਂਦਾਹੈਇ।ਅਤੇਇਉਨਾਹਿਜਾਣਦੇ
ਜੋਏਹੁਮੇਰਾਪੁਤ੍ਰੁਹੈ।ਏਹੁਪਰਾਇਆਪੁਤ੍ਰੁਹੈਇ।ਸਭੋਨਿਰਕ
ਰਦਾਜਾਣਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਪਚਾਵੇ
ਤਾਮੈਭੀਪੀਵਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਏ

ਖੇਜੋਆਇਪਹੁਤੇਆਹੈਜੋਪੀਵਣਦੇਵਾਸਤੇਤਾਪੀਉਜੇਕਰਤੂਪੀ
ਉਸਕਦਾਹੈਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਫੇਰਸੁਪੀਤਾ।ਮਰਦਾਨਾਅਸਤੇਹੋਇ
ਗਇਆ।ਮਰਦਾਨੇਦੀਬੁਧਸੁਧਸਭਉਠਗਈ।ਤਾਬਾਲੇਨੂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਬਾਲਾ।ਏਹਕਿਆਹੋਇਆ।ਬਾ
ਲੇਆਖਿਆਜੀਤੇਰੀਤੂਏਹਜਾਣਦਾ।ਅਸੀਕੁਝਨਾਹੀਜਾਣਦੇ।ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂਸਾਵਧਾਨਕੀਤੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਚੰਗਾਖਾਇਗਇਆ।ਅਸਾਤੈਨੂਨਾਲੇਲਿਖਾਹ
ਣਾਹੈਇ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ।ਜੋਕੁਝਤੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ॥੧॥ ਸਖੋਂਲਾਹੁਕਮੀਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।ਤਾਮੰਡਲਨੂਉਨਾਰੀਦੀਤੀਜਾਹੀ
ਹੇਮੰਡਲਉਪਰਖੜੋਤੇਹੋਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀ
ਏਕੇਹੜਾਜਾਹਗਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮ
ਰਦਾਨਾਏਹਤਾਮੰਡਲੁਹੈਇ।ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਤਾਬ

ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਏਹੁਕਿਆਕੀਤੋ।

ਗਾਜੇਤਾਹੈਇ ॥ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਰਹਿ
ਬਰਫਹੈ ॥ ਏਥੇਆਦਮੀਪੈਰਰਖਦਾਹੈ ॥ ਤਾਗਲਜਾਂਦਾਹੈਇ ॥
ਏਥੇਆਦਮੀਦੀਗਮਨਾਹੀ ॥ ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸਿ
ਕਿਉਕਰਿਆਏ ॥ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਲੈਆਇਆਹੈ ॥ ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਏਥੇਪਰੇਕੋਈਹੋਰਭੀਜਾਂਹਗਾਹੈਇ ॥ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬਚਨੁਕੀਤਾ ॥ ਮਰਦਾਨਾਅਗੇਹੋਮੈਂਹੈ ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀਓਥੇਭੀਚਲੋਗੇ ॥ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਬੋਲਿਆ ॥
ਫਨੀਏਰੇਮਰਦਾਨਾ ॥ ਓਥੈਸਿਰਪਾਰਪਰਬਤਨੂੰਚੜ੍ਹੋ ॥ ਤਾ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਪੁਛਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ॥ ਸਿਰਪਾਰਪਰਬਤਦਾਨਾ
ਉਹੈ ॥ ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀ ॥ ਜੀਗੁਰੂਜੀ ॥ ਜੋਸਿਰਪਾਰਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਹੈਇ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ ॥ ਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ ॥ ਸਿਰ

ਪਰਇਸਦਾਨਾਉਇਸਦਾਸਤੇਹੈ ।ਜੋਏਹੁ ।ਸਿਰਤਣਦਾਏ ੧੬੪
੧ ਆਹੈ ।ਇਸਦੇਰਾਤਪੰਨੇਕਹੀਨਹੀ ।ਇਸਦੇਜੋਈਪਹੁਚੇਜੋਪ
ਵਣੁਆਸਦਾਕੁਹੋਵੈ ।ਜੇਹਾਂਕੰਧੀ ।ਕਿਰਾਣਆਹਾ ।ਕੇਰਦਿ
ਦਾਸਨਆਆਹਾ ।ਏਕੋਸੰਧਾਦੀਜਾਹਰਾਹੈਏ ।ਤਾਂਨੇਰਿ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ।ਏਹੁਜੋਆਖਦੇਹੈਨੇਜੇਪੰਡ੍ਰਿਹਿਪੰਚ
ਕਰਾਂਦੇ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਏਇਸਦੇਤਾਪਹੁ
ਚੇਹੀਨਾਹੀ ।ਓਇਤਾਂ ।ਪਿਛੇਹੀਸਰਣੇਵਿਚਗਾਲਿਗਏ ।ਏਕੁਜੁ
ਸਜਣਰਹੀਸਾਧਨੁਆਇਆ ।ਸੋਭੀਸੁਰਗੁਲੋਕਗਇਆ ।
ਇਸਦੇਪਹੁਚਿਆਨਹੀ ।ਬਾਬੇਜੀਪੁਰੁਸੁਭੂਆਂਗਦਨੂਆਖਿ
ਆਜੀਗੁਰੂਜੀ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਉਆਖਦਾਸੀਤਾਂਨੇ
ਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਕੀਚਲਦੇਹੋ ।ਕਿਓ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲੁਮਰਦਾਨਿਆਚਲਦੇਆਹੇ ।
ਏਤਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇ ।ਜੋਗੋਰਖਆਇਮਿਲਿਆ ।

ਆਇਕੈ ਰਿਧ ਚਰਨੁ ਕੀਤੋ ਸੁ ਕਉਨ ਕਵੁ ਪਕਉ ਨ ਜਾਤ ਤੁਮਾਰੀ
ਕਹੋ ਕਤਾ ਕਿਤ ਲੈ ਹੁ ਉਤਾਰੀ ਜਾ ਆਗੇ ਧਰਨ ਗੋਰੋ ਸੋ ਕਹਾ
੧ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਹਉਂ ਦਿਧ ਰਥੇ ਜ ਤੁੰਗਾ ਨਾ ਆਗੇ ਮਰਾ ਪੀਛੇ ਟੈਰੀ
ਗਾਗੋ ਨੀਕਾ ਲੀਜਾ ਹੁਕ ਹੋ ਦੂਖੁ ਭਾਗੋ ਮਲੂਛ ਮਸਾਰ
ਝੂਲ ਕੈ ਇਛ ਕਾਰਾ ਤਹਾ ਸੂਰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਰੇ ਜੋ ਸਾਹਾ ਸੁਣਨ
ਨਕ ਗੋਰਖ ਤ੍ਰਮ ਕਹੋ ਨੈਰਿਜਾ ਹੁ ਪੀਛੇ ਕਤੇ ਦੂਖੁ ਜਾਤੇ
ਤਾਟੇ ਰਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਨੁ ਧੋਇਆ ਜਬ ਚਲੇ ਗੁਰੂ
ਪਹਮਾਰਾ ਅਛਰ ਕਹੀਐ ਹੋਤੇ ਕਾਤ ਅਜਾਤੀ ਨਉਰੂ
ਹਮਾਰੀ ਓਹੀ ਕਹੀਐ ਜਹਾ ਦੋਨੋ ਅਰੁ ਨਹੀ ਰਾਤੀ
ਪੀਛੇ ਆਗੇ ਦਿਸਾ ਨ ਹਮਾਰੈ ਧਰਨ ਅਕਾਸੁ ਪਸਾਰਾ।
ਦਾਇਆ ਹਮਾਰੀ ਧੁੰਮ ਚਲਣੁ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੀਗੁ ਹਮਾਰਾ। ਕ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਗੋਰਖ ਜੋਗੀ ਪੂਰਾ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਗੁ
ਗਾਵਨਿ ਨਾਰੀ ਅਉ ਧਦੂ ਧਾਇਏ ਏ ਘਰਿ ਬਾਜਨ ਮ੍ਰਿਗਦਾਇਆ।

ਦਾ।ਤੋਗੋਰਖਛਲਣਦਾਰਹਿਆ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ ੧੬੫
ਤੁਪਾਜੀਏਥੇਤਾਸੂਰਜਨਹਿਨਜਰਆਵਦਾ।ਅਸੀਕਿਥੇ
ਆਇਪਏਆਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਮਰ
ਦਾਨਾ।ਅਸੀਸੂਰਜਥੋਂਉਤੇਆਏਆਹਾਂ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਸੂਰਜਪਾਸੋਕੇਤਨਾਕੁਉਪਰਿਆਏਆ
ਹਾਂ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀ
ਸੂਰਜਪਾਸੋਂਦੂਇਹਜਾਰੂਜੋਜਨਉਪਰਿਆਏਆਹਾਂ।
੨੦੦੦।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਜਿਥੇਧਰਤੀ
ਅਸੀਵਸਦੇਆਹਾਂ।ਉਸਥੋਂਸੂਰਜਕਿਤਨਾਕੁਉਚਾਹੈ।
ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣਮਰਦਾਨਾ।ਉਸਥੋਂ
ਪੰਝੀਹਜਾਰੂਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।ਪ ੨੫੦੦੦।ਫੇਰਿਮ
ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆ
ਏ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀ

ਸਕੇਸਭਾਈਹੇਜਾਰਜੋੜਨਆਏ॥ਰ ੭੦੦੦॥ਤੌਫੇਰਿਸ
ਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਹਉਡਰਦਾਹਾਂ॥ਅਤੇਪੁਛੇਯਾਜੂਰ
ਹਿਆਜਾਵਾਨਾਹੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹਿਆ॥ਆ
ਖੁਮਰਦਾਨਾਨਿਸੰਗਹੁਆਖੁ॥ਮੁਲਾਤਜਾਨਾਕਰੇ॥ਮੁਲਾ
ਹਜਾਕਰੇਗਾ॥ਤਾਂਅਉਗੁਣੁਨਹੋਵੀਗਾ॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦਾ
ਅਤੇਸੇਵਕਾਂਦਾਕਰਤਾਰਏਹੋਸੰਜੋਗੁਬਣਾਇਆਹੈ॥
ਪੁਛਣਦਾਅਤੇਦਸਣਾ॥ਅਤੇਜੋਸਿਖਹੋਵੈਅਤੇਆਪਣੇ
ਗੁਰੂਪਾਸੋਜੋਜੀਇਵਿਚਹੋਵਸੁਪੁਛੈਨਾਹੀ॥ਤਾਂਓਹੁਸਿਖ
ਨਿਕਾਹੀ॥ਅਤੇਜੋਸਿਖਪੁਛੇਂਅਤੇਗੁਰੂਦਸੈਨਾਹੀ॥ਅਤੇ
ਗੁਸੇਹੋਇਜਾਵੈ॥ਤਾਂਓਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀ॥ਓਹੁਠਗੁਹੈਇਆ॥
ਓਸਗੁਰੂਨੂੰਛਡਣਾਜੋਗੁਹੈ॥ਜਿਸੁਤਾਈਆਪਣੇ
ਪਿੰਡਦੀਖਬਰਨਾਹੀ॥ਜੋਸਿਖਾਂਨੂੰਕਦਾਤਾਰੇਗਾ॥ਗੁਰੂ
ਸਮਝਕਰਕੇਨਾਆਏਆਹੈਇ॥ਮਨਮੁਖਨਮਦੂਇ

ਕੁਹੈਇਆਅਤੇਗੁਰੂਸੇਜਪਕਰਣਾਅਤੇਗੁਰੂਭੀਵਿਗਨੇਆਹੈ॥
ਜੋਸਿਖਭੀਸੋਜਪਕਰਣਾਇਸਵਾਸਤੇਜੋਆਪਾਮਸੀਨਾ
ਹਾਰੁਕਰੇਗਾਜੋਈਗੁਰੂਅਗੇਭੀਆਨਰਖੇਗਾਓਹੁਅ
ਰਾਨੁਜੋਗੁਰੂਮੈਰਖੇਗਾਤਾਓਸੇਆਹਾਰੁਵਿਚਗੁਰੂਭੀਵਰ
ਤੇਗਾਇਸਵਾਸਤੇਸੀਖਸੋਜਪਕਰਣਾਆਖੁਮਰਦਾਨਾ
ਨੀਸੰਗੁਆਖਾਜੋਆਖਣਾਹਈਸੋਪੁਛਲੈਮਤਕੋਈ
ਅਰਮਾਨੁਰਹਿਜਾਈਮਤੂਅਸਾਨੂੰਦੋਸਦੇਣੀਤਾਬਾਬਾ
ਹਸਿਆਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹਉਨਾਹੀਪੁਛਦਾਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਨਾਹੀਪੁ
ਛਿਦਾਤੈਨੂੰਕਿਸੇਮਨੇਕੀਤਾਹੈਇਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਭਾਈਬਾਬਾਬਹੁਰਾਮਨਿਚਹੈਇਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਬਾਬਾਤੂਪਬੁਰਾਕਿਉਮੰਨਿ
ਆਬਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਓਸਤਾਈਕਿਤੂਨਾਹਿ

ਆਖੀਆ। ਅਤੇਮੈਂਜੋਹਾਸੀਆਸੋਇਸਵਾਸਤੇਹਾਸੀਆ।
ਜੋਅਜਮਾਏਦਾਕਿਆਅਜਮਾਵਣਾਹੈਈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਪਰਚਨੁਕੀਤਾ। ਭਾਈਬਾਲਾ। ਏਹਮਰਦਾਨੇਜੋ
ਅਸਾਥੋਪੁਛਦਾਹੈ। ਅਤੇਅਜੀਵਾਸਤੇਆਹੇ। ਏਹਾਪੀ
ਛੇਸਾਖੀਆਹੋਵਨਿਗੀਆ। ਜੋਪਿਛੇਗੁਰਮੁਖਹੋਵ
ਨਗੇਸੋਇਵੇਂਵੀਚਾਰਨਗੇ। ਅਤੇਪਿਛੇਮੈਂਸਾਰੂਪਹੁਣਨੂੰ
ਹੋਵੈਗਾ। ਕੂੜੀਆਕਰਾਮਾ[illegible]ਲਗਾਵਨਗੇ।
ਨਾਲੇਵੇਦਾਵਾਲੇਨਾਵੇ[illegible]ਤੇਬਾਦਵਾਸੇ। ਜੋਕੋਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵਨਿਗੇਤਿਨਾ[illegible]ਕੂੜਸਮਾਣਨਗੇ। ਅ
ਤੇਹੋਰਊਨਾਜੇ[illegible]ਤੇਕਾਈ[illegible]ਨਗੇ। ਅਤੇਭਾਈ
ਬਾਲਾਅਜਤ੍ਰਿਸੀਤੇਮਰਦਾਨਾਪੁਰਾਤਨਯਾਰਆਹੇ।
ਤਾ[illegible]ਉਠਕਰਹਥਜੋੜੇ। ਅਤੇਮੂਹੋਆਖੀਓਸ। ਜੀ
ਮੇਰੀਅਰਦਾਸਜੋਹੈਈ। ਜੋਪਿਆਨੂਜਾਇਕਰਸੁਣੇ। ਤਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਖਣੀਬਾਲਾਅਜੇਸੋਨੈਤਾਨ ੭੮-੭
ਹੋਇਆਅਜਅਸਾਤੇਕਰਤਾਰਬਹੁਤਮਿਹਰਵਾਨਹੋਇ
ਆਹੈਜੋਤੈਮੁਲਕਰਬਚਨਕੀਤਾਭਾਈਬਾਲਾਜੇਕਰੂਆ
ਖਨਾਹਣੀਸੋਢੰਢੀਨਾਨਕਬੂਝਹੋਹੁਤਾਬਾਬੇਜੇਆਖਿਆ
ਜੀਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਤੁਰਕਕਿਉਹੋਇਆਭੂਮੀਆਬਦੇਹੋ
ਜੋਪੁਰਾਤਨਆਹੂਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਭਾਈ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਤਾਦਬਮਿਰਾਸੀਆਹਾਨਾਰਾਜੇਨਾਨਕਜੀ
ਅਗੇਕਰਾਤਸਾਂਗਾਜੇਰਪਕਰਦਾਆਹਾਤਾਇਸਵਾਸਤੇਅਸ
ਤਾਪੁਰਤਨਆਰਹੈਅਤੇਇਕਦਿਨਮਰਦਾਨਾਸੁਰਪਾਨ
ਪੀਕਰਿਆਇਆਨਾਰਾਜੇਨਾਨਕਪਾਸਿਰਾਜਜਨਕ
ਜੀਦੇਮੁਹੋਆਸਤੇਹੀਨਿਕਲੇਆਮਿਛੋਡਭਾਈਇਸਵਾਸ
ਤੇਨੂਰਕਦੇਪਾਣੀਆਏਜਨਮਹੋਇਆਪੂਰਨਪੁਰਖ
ਦੇਮੁਹੋਜੋਕਛੁਬਚਨਨਿਕਲਦਾਹੈਸੋਹੋਇਆਤੋਹੀਓ

ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੋ ਨਿਮਸਕਾਰੁ ਕੀਤਾ ॥ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਹੈ ਈ ਭਾ ਪੁਛਿਓ ਸੋ ਈ ॥
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦੁ ਕਿਉ ਉਦਿ ਜਿਆ
ਵਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤਨਾ
ਧਰਤੀ ਕੋ ਲੋ ਸੂਰਜ ਉਚਾ ਹੈ ਈ ॥ ਤਿਤਨਾ ਸੂਰਜ ਕੇ ਲੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਉਚਾ ਹੈ ਈ ॥ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜ
ਨ ਉਚਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾ
ਰੁ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ॥ ੫੦੦੦ ॥ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
॥ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰਿਆ ਦੀ ਮਿਰਜਾਦਾ ਇਉ ਹੈ ਈ ॥ ਇਨਾ ਦੀਆ
ਪੁਰੀਆ ਹੈਨਿ ॥ ਕੋਈ ਨਵੇ ਹੈਨਿ ॥ ਅਤੇ ਕੋਈ ਉਚੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤ
ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ॥ ਏਹੁ ਜੋ ਧੂ ਤਾਰਾ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ॥
ਓਹੁ ਕਿਸੇ ਹੈ ਈ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ॥

ਮਰਦਾਨਾਉਹੁਸਭਨਾਸੇਉਚਾਹੈ।ਈ।ਅਤੇਕਉਣੁਸਾਜਉਪਾਰਿਹੈ
ਈ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀ।ਕਿਤੇਪੂਛਾਂਭੀਦਰਸਨੁਹੋ
ਵੈਗਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ।ਕਿਉਂਕੁਈਧਿਆ।ਬ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਆਹੈ।ਆਖਦਾਹੈ।ਈ।ਬਾਣੇਆਖੀਏ।ਜੀਆ
ਖਦਾਹੈਸੋਮੰਨੀਲੈਣਾ।੨।। [illegible]
[illegible] ਪਰਬਤਤੇਚਲੇ।ਅਗੇਉਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏ
ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਕਿਆ
ਹੈ।ਈ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇ
ਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਉਨਾਪਰਬਤੁਹੈ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆਜੀ।ਅਸੀਕਿਤਨੇਕੋਹਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਪੰਦ੍ਰਹਹਜਾਰਕੋਹਆਏ।੧
੫੦੦੦।।ਧਰਤੀਤੇਉਤੇ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ
ਜੀ।ਏਹੁਸਾਅਗੇਹੈ।ਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਅਠਾਰਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਚੰਦ੍ਰਮਾ।
ਏਤਨਾ ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਸਿਧਾਂ
ਰਲੀ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰੁ ਕੀਤਾ ਏਹੋ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ ਅਰੇ ਸਿਧੋ
ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਈਹਾ ਮਨੁਖੀਨ ਦੇਹ ਕੀ ਜਾ ਹਗਾ ਨਾਹੀ ਆ
ਰੇ ਏਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਤੇ ਮਲ ਮੂਤ ਕੀ ਦੇਹ ਲੇ ਕਰਿ
ਆਇਆ ਹੈ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਜਾਉ ਉਸ ਕੇ ਜੀਤੇ
ਰਉ ਈਹਾ ਆਵਣਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ।
ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੋ ਜੀ ਕਿਉ ਨ ਆਈ ਪੂਰਾ ਹੈ ਆਇਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਆਇ ਬਚਨੁ
ਕੀਤੋ ਸੁ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਈਹਾ ਕਿਉ ਆਇਆ ਹੈ ਈਹ
ਕੇਤੂ ਆਇਆ ਹੈ ਇਆ ਕਿਛੁ ਸਕਤ ਰਾਖਤਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਗਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਜੋਤੂ ਮਾਰੇ
ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋ ਵਡਿਆਈ ਲਈ ਓ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਅਕ

ਖਾਇਕਾਸਿਧਚਨੁਕਹਾਆਹਕੈਹਾਬਾਸੰਡਕਾਪਾਣੂ।ਕੈ
ਉਰਾਸਾਮੁਅਕਾਤਕ੍ਰ।ਕੈਹਾਬਣੀਬਾਣਪਾਣੂ।ਕੈਉਰ
ਸਾਅਦਮੀ।ਕੈਉਰਾਸਕਾਲਕਾ।ਕੈਉਰਾਸਹੀਅਲਾ।
ਕੈਉਰਾਸਾਤ੍ਰਿਲੀ।ਕੈਉਰਾਸਨੀਢਾ।ਕੈਉਰਾਸਾਬਧ ਜ
ਸੀਕੀਕੋਠਰੀ।ਕੈਉਰਾਸਾਇਧਸੀਕੀਕੋਠਰੀ।ਕੈਸੇ
ਹਡੀਆ।ਕੇਤੀਆਂਕੋਠਰੀਆ।ਕੇਤੇਹਾਟਾ।ਕੈਹਜਾਰ
ਦਿਨਰਾਤਕਾਸਾਜਾ।ਕੇਤੇਦੇਹੀਕੇਰੋਮਵਾਲਾ।ਕੈਸੇਨਾੜੀ
ਕੈਸੈਸੀਪੀ।ਕੈਹੈਈਸਰਾਅਛਿਦ੍ਰਕੇਦੇਹੁਨਾਨਕਦੇਹੀਕ
ਮਹੀਤਾ ੧।ਤਾਠੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਪਾਯਾਦਿਨਾ।
ਸਦੂਹਾਬਾਸੰਡਕਾਪਾਣੂ।ਚਾਰਉਰਾਸਾਮੁਖਕਾਤਾਕ੍ਰ।ਹਾਬ
ਣੀਲਾਣਪਾਣੂ।ਛਧੀਉਰਾਸਆਦਮੀ।ਤੇਰਾਉਰਾ
ਸਕਾਲਕਾ।ਪੰਜਉਰਾਸਹੀਅਲਾ।ਚਾਰਿਉਰਾਸਾਤ੍ਰਿਲੀ।
ਸਾਤਉਰਾਸਨੀਢਾ।ਧਾਰਹਉਰਾਸਬਧਰੀਕੀਕੋਠਰੀ।

ਏਕੋਤਰਸੈਹੜੀਆ ਪਹਤਰਕੋਠੜੀਆ ਅਠਸਠਹਾ
ਟਾਨੀਲਕੋਠੜੀਏਹੀਕੇਰੇਆ ਦੂਜਾ ਚਉਦਹ
ਜਾਰਾਦੇਕਰਾਤਕਾਸਾਸੁ ਨਉਸੈਨਾਵੈਸੋਲੈਸੈ
ਸੀਕਿ ਕੇਹਨਾਨਕਸੁਣਦੀਸਰਮਾਂਨੂੰ ਦੂਜੇਹੋਈਸਦੇ
ਹੀਕਾਮੰਗਤੈਤਾ। ਰਾਤਾਮਾਂਨੂੰ ਦੂਨਾਸਜਾਏ
ਗੋਰਖਪਾਸਕਹਿਆ ਸੁਣੋਨਾਥਜੀਇਹੁਤੇਅਉਰੁ
ਪਹੈਏ ਉਸਕਿਤੇਅਲਖਮੁਤਕੀਏਹਨਾਹੀ ਤਾਉਗੋਰਖ
ਰੀਨਾਥਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੈਜਾਤਾਹੈ ਕਿਰਪਕੀਆਏਆ
ਆਂਏਕੇਆਖੀਓਜੁ ਆਦੇਸੁਹੋਘਾਏਆ ਦੇਸੁ ਗੁਰੂ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਹੋਗੋਰਖਸਰੀਨਾਥ ਏਕੀਕ
ਰਕੇਅਦੇਸਾ ਗੋਰਖਸਰੀਕਹਿਆ ਅਰੇਬਾਲਕ
ਹਾਜੋਆਇਆਹੈ ਕਉਣਹੋਤੇਹੋਕਉਣਸਾਉਤੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੈਤੇਨਿਰੰਕਾਰਕਿਆ ਆਦੇਹੈਘੇਗਾਮਖੁ

ਰਤੇ ਨਾਉ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਫਿਰਿ ਭਰਥਰੀ ਪੁਛਿ
ਆ ॥ ਕਉਣੁ ਘਾਟੁ ਜਿਤੁ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਬੋਲ ਬਕਨ ਤੇ
ਰਹੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਕਉਣੁ ਜਲੁ ਜਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਕਉਣੁ ਗੁਰੁ
ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਕਉਣੁ
ਜੁਗਤਿ ਤੇਰ ਕਉਣੁ ਜੁਗਤਿ ਜੋਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਚ ॥ ਉਪ
ਰਘਟ ਸਰ ਦਸਵਾ ਨਾਵੈ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਵੈ ॥ ਜਲ
ਅਕਾਸੀ ਸੁੰਨ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤ ਸਰ ਤੋਲੀ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਭਰ
ਪੂਰ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਭ ਠਉਰੇ ॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਣੁ ਤਤੁ ਜਿਤੁ ਤਤੁ ਬੀਲੋਵੈ ॥ ਕਉਣੁ ਸਰ
ਵਰ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪੋਵੈ ॥ ਕੈਸੇ ਰਚੈ ਕੈਸੇ ਹੋਵੈ ॥ ਕਉਣੁ ਸੋ
ਕਰੈ ਕਉਣੁ ਸੋ ਜੋਗੋਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਸਹਜੁ ਮਨੁ
ਕਾਰਣ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥ ਸਿਵ ਸਰਵਰ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਪੋਵੈ ॥ ਜੈ
ਸੋ ਰਚੈ ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਵੈ ॥ ੩॥

ਕੁਰਬਸੀਵਾਚਾ।ਕਉਨੁਵਰਤਨੇਮਾ।ਜੀਤਾਧੀਨਸੇ ਕਾਮਾ।ਕਉ
ਨੁਸਘਟੁ।ਜਿਤੁਨਸੈਨਾਵੈਨਾਮਾ।ਕਉਨੁਸੰਤੋ ਜੋਕੈ ਪੂਜਾ
ਲਾਵੈ।ਕਉਨੁਰੂਪਦੇਸਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ੫।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਸਤੁਵਰਤਨੇਮ।ਕਾਮਨਸੈਤਾਵੈ।ਸਤਿਗੁਰ
ਨਾਮਘਟੁਕੈ ਪੂਜਲਾਵੈ।ਗਗਨਮਨਿਵਾਸਸਮਾਧਲ
ਗਾਵੈ।ਧਿਆਸਪਰਮੇਸਰਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ। ੬।।ਕੁਰਬਸੀ
ਵਾਚਾ।।ਕਉਨੁਸੀਤਜੋਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ।ਕਉਨੁਨਰਕਜਾਂਦੀ
ਕੂੰਚੜਾਵੈ।ਕਉਨੁਦੇਸਜਹਾਜਿਪਾਰਿਆਵੈ।ਕਉਨੁਨਜਾਤ
ਨਕਰਨਾਦਵਜਾਵੈ। ੭।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।
ਗੁਰਪੈਤ੍ਰਸੀਤਲਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ।ਜੋਵਾਸੁਰਗਤਾਧੀਕੂੰਤੇ
ਚੜ੍ਹਾਵੈ।ਗੁਰਦੇਗਸਨਦੇਖਿਜਹਾਜਿਪਾਰਿਆਵੈ।।ਨੈਰਮਲ
ਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ। ੮।ਕੁਰਬਸੀਵਾਚਾ।ਕਹਾਗਿਆ
ਨੁਰਸੁਪੀਵੈਸਾਰਾ।ਕਉਨੁਤੀਰਥਮਜਨਵੀਚਾਰਾ।ਕਉ

ਨਥਾਨਪੂਰੇਪੂਜਾਰਾ॥ਕਉਨਜੋਤਿਜੋਤਿਜੋਧਾਰਾ॥੯॥ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਅੰਤਰਿਗੀਆਨੁਮਹਾ॥ਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥ
ਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾਨਮੁਰਾਰਾ॥ਜੋ
ਤੀਜੋਤੀਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧੦॥ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥
ਕਉਨਸੋਰਸਰਸੀਆਭਾਉ॥ਕਉਨਸੋਤਖਤਨਿਵਾਸੀਰਾਉ॥
ਕਉਨਸੋਕਾਰਕਰੇਕਰਾਈ॥ਕਉਨਅਸਥਨਾਥੀਆਜਾਈ॥
੧੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਰਸੁਰਸੀਆਮਨੇਕੈਕਾਈ॥ਤ
ਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਜਸਥਾਈ॥ਕਾਰਕਮਾਵਣੀਖਸਮਰਜਾਈ॥
ਅਘਰਗਤਾਨਾਥਨਥਾਥੀਆਜਾਈ॥੧੨॥ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥
ਕਿਹਉਪਜੇਕਿਹਕਹੀਐਦੂਰਿ॥ਕਿਹਿਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥
ਕਿਹਿਨੇੜੈਕਿਹਦੂਰਿਬਤਾਵੈ॥ਕਿਹਗੁਣਗਾਵੈਕਾਹਿਸੁਣਾਵੈ॥
੧੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਜਲਤੇਉਪਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥
ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਜਨੇੜੈਕਿਸਆਖਾਂਦੂਰਿ॥

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਂਦੇਅਹਜੂਰਿ। ੧੩॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚਾ।
ਕਉਣੁਅੰਤਰਿਕਉਣੁਬਾਹਰਿਹੋਇ॥ ਕਉਣੁਕਾਰਨਿਚਲੇਸ
ਕਰੋਇ॥ ਕਹੈਭਰਥਰੀਨਾਨਕਦੇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ ਸੋਲਭਰਹੈਕਉਣੁ
ਅਧਾਰੁ॥ ੧੫॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋ
ਸੋਈ॥ ਏਕਕੀਕਾਰਕਰੇਸੋਹੋਈ॥ ਸੁਣਭਰਥਰੀਨਾਨਕਕਹੇ
ਬੀਚਾਰੁ॥ ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਮੇਰਾਅਧਾਰੁ॥ ੧੬॥ ਤਾਂਭਰਥਰੀ
ਨਾਥਕੀਹਉਲਾਹੋਇਗਇਆ॥ ਜਾਂਇਤਨੀਹਕੀਕਤਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਬਾਬੇਨੂਪੁਛਿਆ।
ਕਾਈਧਾਇਹਤੇਰੇਹਜੂਰਿਹੋਈਹੈ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀ
ਗੁਰੂਜੀ॥ ਇਹਮੇਰੇਹਜੂਰਿਹੋਈਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਮਗਨਹੋ
ਇਗਇਆ॥ ਸਾਤਦਿਨਅਤੇਸਤਿਰਾਤਿਮਗਨਹਿਰਹਿਆ।
ਬੀਦੇਹੁਤਿਰਹਿਆ॥ ਕੋਈਬੁਝਾਇਸੰਧੇਨਾਹੀ॥ ਨਾਕਛੁਖਾਵ
ਲਨਾਕਛੁਪੀਵਨਾ॥ ਨਾਨਾਵਣਨਾਧੋਵਣਾ॥ ਏਹੁਬੁਝਪਾਇਗਈ।

ਜੋਗੁਰੂਅੰਗਦਜੁਆਇਗਇਆਜਾਅਠਵਾਦਿਨਹੋਇਆਂਤਾਗੁਰੂ
ਅੰਗਤਨੂੰਪੋਤਿਆਕਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸਦੋ।ਬਾਲੇਸੰਧੂਆਇਮਥਾਟੇ
ਕਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਕਹਿਆਜੀ।ਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਬੋਲੇਤੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਤੇਮੇਹੀਸੇਆਇਆ।ਆਨਾ।ਆਖੁਭਾਈਬਾਲਾ।ਆਖਿਆ।ਅ
ਗੇਕਿਆਹੋਇਆ।ਫੇਰਿਬਾਲੇਸੰਧੂਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਸਤਪਹਰਾਬੈਦੇਹ
ਰਹਿਆ।ਤਾਬਾਲਾਦੇਹਾਵਿਚਿਆਇਆ।ਤਾਬਾਲਾਲਾਗਾਲਿਖਾਵ
ਣ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੰਖਕਾਪਰਬਤਤੇਜਾਇਚੜੇ।ਤਾਦੇ
ਖੂਆਦਿਸਆਵਣੋਰਹਿਗਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਦੇ
ਖੂਆਹੁਣਨਹਿਨਜਰਿਆਵਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨੇਹੇ
ਠਦੇਖੁ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਹੇਠਿਲਗਾਦੇਖਣਿ।ਦੇਖੇਤਾਚੰਦੂਆਹੇਠਿਨਜਰਿ
ਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਸੀ [illegible]
ਕੇਕੋਹੂਪਾਰਿਆਏ।ਕਿਤਨਾਕੁਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਾਰਿਆਏ।ਅਤੇਚੰਦੂਮੇਕੋਸੋਦੂਰਿ

੧੯੨

ਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚੇਆਏ ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਆਸੀਸਭੇਕਿ
ਤਨੇਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਿਆ
ਸੀਘਵੀਜਾਹਜਾਰੁਜੋਜਨਆਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇ
ਕੀਕਾਈਜਾਣਾਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਮਰ
ਦਾਨਿਆਅਗੇਵਡੀਆਜਾਣਾਹੈਨਿ ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਕੇਹੀਆਜੇਹੀਆਹੈਨਿ ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਿਆਸੁਮੇਰਉਤੇਸਿਧਮੰਡਲੀਹੈਏ ਹੋਰੁਉਥੇਦੇਵਤਾਰਹੇਉਆ
ਪੁਤ੍ਰਹੈ ਅਤੇਸੁਮੇਰਰਖੀਸਰਹੈ ਜਿਸਦੇਹਵਾਲੇਸਾਰੀਮਾਇ
ਆਹੈ ਅਤੇਉਸਅਗੇਮਹਾਦੇਉਕੰਤਾਰੀਹੈ ਅਤੇਓਹੁਆਪਿ
ਜੋਗੀਲਾਹੈ ਅਤੇਉਸਉਪਰਿਕਉਮਾਸਹੈ ਜਿਸੇਪੁਹਭਰਾਤ
ਕਾਮੰਡਲੁਹੈ ਤਿਸਤੇਉਪਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੁਕਰਤਾਪੁਰਖਾਤਮਤਾਆਸ
ਨੈ ਉਸਉਪਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੁਕਰਤਾਪੈਨਦੈਹੈ ਜੋਤਿਸਰੂਪਿਦਾ
ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਏਬੋਲੁਜੇਗਕਿਤਨਾਕੁਹੈ ਤਾਫੇਰਿਗੁ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਥੋਂ ਤਿਹਤ੍ਰ ਹਜਾਰ ਕੋਜਨ ਨੈਹਾਂ ਤ
ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੇਸੁ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਸੀਂ ਆਏ ਆਹੇ ਊ
ਥੋਂ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉ
ਥੋਂ ਸਵਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ। ਇਤਨੀ ਗੋਸਟਿ ਹੋਈਆਂ ਹੀ।
। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ‒ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ। ਜੋਗੀਆਂ ਨਾਸ
ਜੋਗਿ ਪੁਛਕਰਿ ਆਏ ਆ। ਆਇ ਇਕ ਸਆਉ ਦੇਹੀ ਲਗਾਆ ਯਰ।
ਅਰਿਆਈ ਮੁਰਦੇ ਅਗੇ ਕਹਾ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਭਤੇ ਗਮ ਨਾਹੀ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਮਾਈ ਹਰੀ ਮਨਸ
ਹੋਤੀ। ਤਿਸ ਕਾ ਮੂਰ ਮੁੰਡਾਇਆ। ਫੁਰਮਾਤਿ ਹਮਰੀ ਦਾ ਕਿ ਰਹੇ ਤੇ ਮੋ
ਕੀਨੀ ਭੁੰਦਾਇਆ। ਮਾਨਹਾ ਰਾਦਾ ਕਹੀ ਤੇ ਸੋਤੋ ਸਬਦੁ ਜਲਾਇ
ਆਕਾਕ ਫਿਰਾਇਆ ਲੋ ਲੋਂਗ ਮਾਜ ਬਾਲੀ ਜੋ ਬੇਗੁ ਤਲ ਗਾਇਆ।
ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਬੈਰਾਗਨਾ ਬਾ ਤੈ ਬੀ ਜੋਗ ਨ ਪਾਇਆ। ੧। ਕਿਨਪ
ਨਾਏ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈਆ ਜੋਗ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀ। ਜਾ ਏਧੀ

ਕੂੜੁਬੈਠਾਹੋਇਟੋਲੈਗਸਿਗਲੀਪ੍ਰਿਥਮੀਭਰਮਾਨੀ ਤੈਂਭਾਂਛਕੂਆਹ
ਬਢਿਹੋਤ੍ਰੀਸੇਲੀਅੰਗਾਇਸਾਈ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਭੰਗਰਪਨਾਥ॥
ਤੈਲੂਨੀਅਉਪਦੁਪਾਈ॥੨॥ ਤਾਂਭੰਗਰਨਾਥਕੀਹਉਵਾ
ਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਭਾਈ
ਘਾਲਾਕਿਉਂਕਰਰਜਾਇਆਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਜੋ
ਤੁਸਾਂਤੁਰਿਜਾਇ ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆ
ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਕਿਉਕਰਿਰਜਾਇਹੈ ਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਦਰਸਨਦਾਇਪਰਆਦਿਦੇਆਹੇਦੇਖੁਜਾਈਐ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀਮੰਨ
ਣਾਉਸੋਕਲਾਪਰਬਤਨੂਚਲੋ॥ ਗੋਸਟਿਹੂਈਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਸਾਹਿਬਨੂਰਲੀ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਿਕਿਥੈਆਏਆ
ਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਕਲਾਪਰਬਤ
ਤੇਆਏਆਹਾਂ ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸੋਕਲਾਪਰਬ

ਤਾਕਿਤਨੇਜੋਜਨਹੈ ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਨਾ
ਓਥੋਸੈਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਹੈ ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅ
ਸੀਜਹੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਇਆ ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀ ।। ੮੯੦੦ ।। ਨਾਵੀਨਵੇਹਜਾਰੁਜੋਜਨਆ
ਇਆ ।ਤਾਂਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਗੇਸੁਮੇਰਕਿਤਨਾਰਹਦਾਹੈ
ਇਆ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਗੇਸੁਮੇਰਛਬੀਹਜਾ
ਰਜੋਜਨਰਹਦਾਹੈ । ੨੬੦੦੦ ।ਇਹਥੀਚਾਰੁਹੋਦਾਆ ।ਤਾਂਜੇਕਨੀ
ਠਾਸੰਧਆਇਆ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਸਿਆ ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕਿਉਹਸੇ ।ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਜੋਜੋਗੀਆਇਆਦੇਖਦਾਹੈ ।ਏ ਜੋਏਹਗੋਰਖ
ਦਾਵੇਲਾਹੈ ।ਏ ਗੋਰਖਅਜਾਉਪਾਰਿਚਲੂਤਾਂਕਰਕਰੁਜਾਂਦਾਹੈ
ਸੀ ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ।ਜੇਮੈਨੂਆਖੋ ।ਤਾਂਮੈਏਸਜੋਗੀਨੂੰ
ਲਾਹਿਓਗਾਇਓਕਰਮਾਰਾਂ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ

ਏਖੇਲਤੈਂਆਗਾਵਿਆਵੀਲਭਣਾਈਨਾਹੀ।ਏਸੁਜੇਜੋਹੈਸੁਸਬਦ
ਵੀਲਭਣਾਈਹੈਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਸਾਈਹੋਵੈਜੀ।ਤਾਕਨੀਠੇਆ
ਵਦੇਹੈਕਿਹਿਆਸੁਣਤੋਰੇਘਾਲੇਤੂੰਈਹਾਕਿਉਕਾਰਿਆਇਆਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਾਂਆਏਹੈਂਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕੇਤਾਈ।ਤਾ
ਕਨੀਠੇਕਹਿਆਰੇਘਾਲਿਆਆਗੇਭੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸਨੁਕੀਆਹੈ।
ਕੇਅਘੀਆਇਆਹੈਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਤੋਕਨੀਠੇ।
ਜੋਗੀ।ਹਮੇਆਗੇਭੀਦਰਸਨੁਕੀਆਹੈਤੋਅਘਣੀਆਏਹੈਇ
ਜੋਆਗੇਨਾਹੀਆਹੋਤਾਤੋਅਘਕਤਾਸੋਆਵਤੇ।ਤਾਏਠੇਰਕਨੀ
ਠੇਕਹਿਆਰੇਘਾਲੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆ।ਆਖੁਣੇਹੈਤਾਕਉਣਹੈਇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਸਬਦੁਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇਆ।ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ।੧।
ਨਾਉਹਮਾਰੀਅਚਰਜਕਹੀਐਹੈਤੇਅਚਰਜਬਾਨੀ।ਸਿੰਙੀਤਿਹਾ
ਰੀਸਬਦੁਸੁਰਤਿਮਹਿਜੋਤਿਜਗਾਮਾਹਿਤਾਨੀ।੧।ਸੁਣਹੁਕਨੀਠਾ।
ਗਾਵਣਜੋਗੀ।ਸਤਿਜੁਗਤ੍ਰੇਤੇਦੁਆਪਰਕਲਿਜੁਗਨਿਰਮਲਸਦਾਓਰੇਰੀ।

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗਾਵੈ ਹਮਾਰੈ ਜਤ ਕਰਤੇ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਰਨੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਉਪਦ ੧੭੬
ਨਾ ਧੀਨ ਜਖੇਲੁ ਹਮਾਰਾ ਸੀਉ ਜਕਤੀ ਧੀਓ ਹਾਰਾ॥੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਕੀਕਾ ਏਆ ਧਾਧ ਪਿਪਪੁਨ ਵੂਏ ਸਾਖੀ॥ ਕਲ ਹਮਰੀ ਜਲ ਬਲਪ
ਸਰੀ ਜੋਤਿ ਸਪੂਰਨ ਰਾਖੀ॥੩॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਹਮਾਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਸਹਮਤ
ਸਨੈਵਾਜੇ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਕਨੀਫਾ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲੈ ਸਬਦੁ ਮਿਲੈ ਗਾਜੇ॥ ।
੪॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਨੀਫਾ ਜੀ ਪਧੋਲਿਆ॥ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਧਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਕੋ
ਈ ਨਾਹੀ ਕੀਆ॥ ਭਲੂ ਕਰ ਗੋਰਖ ਕਉ ਗੁਰੂ ਕਰੋ॥ ਕੰਨ ਪੜਾਵੋ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਏਕ ਬੀਰ ਜਾਨੈ ਸੋ ਜੋਗੀ॥ ਗੁਰ
ਪਮਾਏਆ ਤੇ ਰਹੈ ਅਰੋਗੀ॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਕੀ ਗ੍ਰਿਧਿ ਆਖਾਈ॥ ਜਾਂ ਸੰਤੋ
ਖ ਕੀ ਖਿੰਥਾ ਪਾਈ॥ ਧੀਨੇ ਖਪਰ ਪਾਣੀ ਪੀਆ॥ ਧੀਨੇ ਧਰਤੀ ਧੀਨੇ
ਖੂਆ॥ ਧੀਨ ਸੰਗ ਕੀਨਾ ਦੂਜ ਸਬਦੁ ਧਰੁਨਾ॥ ਧੀਨ ਸਾਦ ਰਗਨਸਾ
ਲੋ ਧਾਵ ਰੋਨਾ ਛੁਾਏਆ॥ ਧੀਕਾਲ ਚਿਮਕਾ ਥੁਾ ਲਾਇਆ॥੩
ਬਣ ਸਨਾਨ ਕਜੋ ਗੁਪਾਈਆ॥੧॥ ਤਾਂ ਕਨੀਫਾ ਜੀ ਪਭੀ ਰੰਗ ਗਾਇਆ ਨਾ।

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਅਗੇਭੁਖਿਲਗੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਹੋਇਆਹੈ ਇਥਾਅਜੇਤਾਸੀਧਾਦਾਤ
ਆਜਦੇਆ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਖਾਜੀਗੁਰੂਜੀਤਾਠ
ਰਿਹਨੀਫਾਸੀਧਆਖੀਆਆਇਕਾਰਿਆਖੀਓਸੁਆਦੇਸੁਹੋਯ
ਲਾਆਦੇਸੁ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਆਦੇਸੁਏਕੀਕਾਰਪੁ
ਰਖਕੇਆਦੇਸੁ ਆਉਹਨੀਫਾਸੀਧਾ ਤਾਹਨੀਫਚਾਕਿਆਕ
ਉ ਹੀਸਿਰੇਧਾਲੇਤੂੰਮੁਝੇਨੇਆਜਾਨਤਾਹੈਂਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਹਨੀਫਾਤੂੰਰਜੇਕੰਨਲਗਨਦਾਧੋਟਾਬਾ ਤੂੰਮਾਰਾਨਗਰਜੀਲਾਪੁ
ਰਬਾਜਧਕੀਕਕਰਨਮੂਆਤਧਤੂੰਸਤਾਰਾਧਸਕਾਬਾਤੂੰਰਾਜਜ
ਗਾਕਰਨੇ ਇਕਾਦਿਨਤੂੰਸੀਕਾਰੂਖੇਲਨੇਗਾਇਆਥਾ ਤੈਨੇਸੀਕ
ਰਮਾਰਿਆ ਤਧਤੂੰਧਹੁਤਾਧੀਰਾਸਿਆ ਤਧਤੂੰਛੁਕੇਗੋਰਖਨਾਥ
ਦਿਖਾਈਦਿਤੀ ਤੈਕਹਿਆਜੋਗੀਕਉਭੰਡਾਰਾਦੇਹੋ ਤਬ
ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਅਰੇਧਾਲਾਏਹਭੰਡਾਰਾਹਮਨਾਹੀਦੇਤੇ ।

ਏਹੁਕੈਹੜਾਰਾਮਲੀਨੇਹੈ॥ ਤੈਂਕਹਿਆਕਿਉਨਾਥਜੀਏਹੁਆਹਾਭੁਨੁਮੋਂਕੀ
ਉਮਾਲੀਨਕੀਆ॥ ਤਾਂਗੋਰਖਕਹਿਆਅਰੇਬਾਲਾਤੇਰੇਅੰਤਰਿਵਾਇਆ॥
ਹੈ॥ ਅਸਿਤੇਰੀਕਾਇਆਪਾਰਿਪਾਰਕੁਟੀਏਗੀ॥ ਤਾਂਤੈਂਕਹਿਆਨਾਥਜੀ
ਕਿਉਹੈਕਾਇਆਕੁਟੀਐਕਿਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਗੋਰਖਕਹਿਆਜੋਗੁਕਮਾਵੈਂਤੋ
ਕਾਇਆਕੁਟੀਜੈਨਾਹੀ॥ ਫਿਰਿਤੈਂਨੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਕਿਉਕਰਿਜੋਗੁਕ
ਮਾਈਏ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਗੋਰਖਕਹਿਆਮੂੰਡਮੂਡਾਈਐਕੰਨਪੜਾਈਏ॥
ਗੋਤਲਜਾਈਐਜੋਗੁਕਮਾਈਏ॥ ਫਿਰਿਤੈਂਕਹਿਆਨਾਥਜੀਮੂੰਡੀ
ਏ॥ ਪਗੜੀਉਤਾਰਕੇਗੋਰਖਕੇਆਗੈਧੈਨਗਾਇਆ॥ ਗੋਰਖਤੇਰਾਮੂ
ਡਮੂੰਡਿਆ॥ ਅਰਕੰਨਪੜਾਏ॥ ਤੂੰਵੇਚਉਜੋਗੀਕੀਆ॥ ਤੂੰਸਿਧ
ਹੂਆ॥ ਤਾਂਫੇਰਹਨੀਫੇਕਹਆਜੀਵਲਾਜੀਨਾਥਹਾਰਿਕੰਨਅਰੁ
ਮਸਤਕਕਿਸਜਾਹਗਾਪਾੜੇਅਰੁਮੂੰਡੇ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਹਨੀਫਕੂੜੇਪੀਪਲਕੇਤਲੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਹਨੀਫੇਕਹਿਆਭਲਾਜੀ
ਤੂਮਐਸੇਹੋਤੇਹਮਾਰੀਨਿਸਾਕਰੋ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹਨੀਫਾ॥

ਤਾ ਤਨੀਂਢੇ ਕਹਿਆ ਅਖੇ ਗਾਧੀਰਤ ਧੀਆ ਰਿਗਾਹੋ ਕਿਨਾਈ। ਅਏਤ੍ਰ
ਕਹੀਐ ਕਉਣ ਕੀ ਜਾਣਿ। ਕਉਣ ਸੀਗਨੇ ਤੁਸੇ ਸਿਕਾਰਾ। ਕਉਣ
ਸਿਰਗੁਪ ਕਤ੍ਰਾਣੀਆ ਵੈਕਿ ਹਿਆਦਾ। ਨੈ ਉਕਾਰਿ ਸਾ ਸੇਉ ਨ ਕਉ
ਬਾਣਿ। ਏਹ ਅਏਤ੍ਰਾ ਕਿਨ ਕੇ ਹਾਬ। ਤਨੀਂਢ ਪੁਛੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚਾ। ਅਖੇ ਗਾਧੀਰਤ ਧਾਹਾਰਿਆ ਆਈਉ ਪਾਏ।
ਅਏਤ੍ਰਾ ਪਾਈਉ ਪਿਰਕੀਗਾਇਆ। ਸੰਤਸੀਗਿ ਲੇਚਾੜ੍ਹਿਉ ਸਿਕ।
ਰੁ ਸਿਰਗਾਪ ਕਾੜ੍ਹਿਆ ਪਾਰਿ ਆਰੇ ਹਾਟ। ਚੁਖ ਤੂ ਖਲੋਗਏ ਧਾਦੇ
ਅਰੁ ਪਾਣਿ। ਏਹ ਅਏਤ੍ਰਾ ਕੀਨੇ ਦਾਨੁ। ਨਫਕਕੇ ਧਾਰਿਕੇ ਵਾਲ
ਨਾਮੁ। ਸੁਣੇ ਤਨੀਂਢ ਏਹੁ ਧੀਰਾਉ। ਗੋਰਖ ਠਾਢਾ ਹਮਰੇ ਦੁਆਰੁ।
ਤਾ ਤਾਹਨੀਂਢ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਹਥ ਰਖਕਰ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿ
ਆ। ਤਾ ਟੋਰਿ ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਨੂ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰਾ ਗੋਪੀ
ਚੰਦਾ ਤੂ ਜਾਇ ਕਾਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਆਉ। ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਕਹਿਆ
ਕੁਛੀ ਧੋਤਾ ਜੀ। ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਦੇਸੁ ਕਹਿ

ਆਆਦੇਸੁਹੋਤਪਾਆਦੇਸਾ।ਤਾਸੁਭੂਨਾਨਕਕਹਿਆਆਦੇਸੁਦੇ
ਕੰਬਾਹੁਕੇਆਦੇਸੁ।ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦੁਪਰਚਨੁਕਹਿਆ।ਅਰੇਤਪਾਕਉਨ
ਨਾਮੁਕਉਨਪਰਨਤੁਮਾਰਾ।ਕਉਨਰੂਪਕਉਨਾਬੀਸਬਾਰਾ।ਕਉਨ
ਅਨੋਰਬਈਹਾਆਏ।ਕਵਨੇਤਪਾਤੁਮਨਾਬਧੁਲਾਏ।ਕਿਨਪਵਨਾ
ਈਮੂੰਡੂਰਾਪਾਹਿਰਾਵੇ।ਗੁਰਗੋਰਖਕੇਚਰਨਧਰਾਵੇ।੧॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਨਾਉਏਕੰਕਾਰਕਰਤਾਰਾ।ਜਾਤਿਬਰਨਤੇਰੇਹੈ
ਨਿਆਰਾ।ਰੂਪਰੇਹਨਕੀਨਾਬੀਸਬਾਰਾ।ਅਲਖਨਗਰੀਐਸਗ
ਲਮੰਡਾਰਾ।ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਰਸਨਆਇ।ਅਮਰਅਜੂਨੀਲੀਏ
ਬੁਲਾਇ।ਕਿਨੈਪਵਨਾਉਨਾਮੁੰਡਾਪਾਉ।ਜਬਸੀਖੇਕੇਚਰਨਲ
ਗਾਉ।ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਸਿਰਮੇਰੇ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਗੋਪੀਚੰਦ
ਏਸਾਣਿਆਨਕੀਨੇਸਚਚੇਰੇ। **ਰਾਜਾਗੋਪੀਚੰਦਵਾਚ** ਕਉਨਾਰੀ
ਆਨੀਕਉਨਾਪੀਆਨੀ।ਕਉਨਤੀਰਥਮਜਨਾਈਸਨਾਨੀ।ਕਉ
ਨਸੋਨੀਰਮਾਲੁਕਉਨਸੋਮੇਲਾ।ਕਉਨੁਰੂਪਸਤੁਜੀਤੁਨਾਰੇਗੇਲਾ।

ਕਉਨਸੋਊਧਾਰਿ॥ਕਉਨਸੋਤੇਲੈ॥ਕਉਨਸੋਦੀਪਕਬਿਨਦੀਪਕੁ
ਜਲੈ॥ਗੋਪੀਚੰਦਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪੇ॥ਕਉਨਸੋਜਪੁਸੋਧੀਨ
ਰਸਨਾਜਪੇ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਗਿਆਨੀਸੋਈ
ਜਿਸੁਗੁਰਮੁਖੀਹੋਵੈ॥ਧਿਆਨੀਸੋਈਜੋਸੁਰਤਿਨਾਲਿਹੋਵੈ॥ਤੀਰਥ
ਮਜਨਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇਆ॥ਚਰਨੀਲਾਗੇਦੀਖਿਆਪਰਾਵ
ਇਆ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਜਿਸਮੇਲਨਰਾਇਣੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨਸੋ
ਝਨਾਆਈ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਜੈਗੋਸਾਈਂਪਾਇਆ॥ਧੂਰੂਪਹੁ
ਚੇਕੋਈਨਾਕਿਨਪਾਇਆ॥ਊਪਗਿਹਕਮੁਹੁਕਮਜੀਤਸੋ॥ਹੁਕ
ਮੁਪਛਾਣੇਤਉਦੀਪਕੁਜਲੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾਸੋ
ਹੁਮਾਈਆਨੂੰਧੰਧਨਕਧੇ॥ਏਹਿਜਿਧੀਪਜਪੁਸਾਧੀਨਰਸਨਾਜਪੇ॥
੧॥ ਤਾਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆ॥ਚਲਨਾਨਕਤਪਾ॥ਸਿਧਮੰਡਲੀ
ਦਰਸਨੁਲੈਹਿਦੇਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਚਲਗੋਪੀਚੰਦਾ 22
ਰਮਸਹਜਿਸੀਓਆਵੇਗਾ॥ਗੋਪੀਚੰਦਸੁਪੂਨਸੋਇਆਇਆ॥

ਗੋਰਖਗੋਪੀਚੰਦੁਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਕਹੁਰੇਬਾਲੇਕਿਆਦੇਖਿਆਆਏ
ਆ।ਗੋਪੀਚੰਦੁਕਹਿਆ।ਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀ।ਓਹੁਤੋਤਤਸਰੂਪੀਹੈਆਪੇ
ਹੀਆਵਤਾਹੈ।ਤਬਭਰਥਰੀਆਪਣੇ।ਚੇਤਕਰੇਧਿਆਨੁਹੈ।ਇਕਹੀ
ਆ।ਗੁਰੂਜੀਅਫਿਰਜਾਂਦਾਹੈ।ਤਬਗੋਰਖਕਹਿਆ।ਜਾਉਭਰਥਰੀ
ਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਇਕਹਿਆ।ਆਦੇਸੁਹੈਨਾਨਕਤਪਾ।ਆ
ਦੇਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਆਦੇਸੁਏਕੰਕਾਰੁਕਉ।ਆਦੇਸੁ।
ਹੈਭਰਥਰੀਜੋਗੀਤ੍ਰਿਮਤੇਆਗੋ।ਫਿਰਗਏਹੈ। ਭਰਥਰੀਵਾਚ।
ਤੁਝਨਾਨਕਤਪਾਰੂਪਕਉਗੁਰੂਗੋਰਖਪਾਸਲੇਜਾਉ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ। ਕਹੁਰੇਭਰਥਰੀਲੇਜਾਇਕਿਆਕਰੇਗਾ।ਹੇਭਰਥਰੀ
ਚੇਲਿਆ।ਕੰਨਾਂਛੇਦਾਉਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਰੇ।ਖਿੰਥਾਅੰਗਿਹਿਤਾਉ।
ਆਗਿਆਭੰਗਨਕਰਹਿਕਧੂਹਿਤਉਜੋਗਜੁਗਤਿਕਿਉਪਾਉ।
੧।ਸੁਣਬਾਲੇਏਹੁਜੋਗਨਆਵੈ।ਤਬਅਨਹਦਨਾਦਿਪ੍ਰਾਨਿਲਾਵੈ।
੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਭਰਕਾਸਯਦਮੈ

ਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾਖਿੰਬਾਖਿਆਹਿਰਦਵ੍ਰਉ॥ਜੇਕਰੁਕਰੇਕ੍ਰਲਾਕਰਿਆਨੇ
ਸਹਜਿਜੋਗਾਨਿਧਿਪਾਵਉ॥ਬਾਧਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗੋਜੁਗਜੋਗੀ
ਪਰਮਤਤਮਹਿਭੋਗੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਇਆਗਿਆਨ
ਕਾਇਆਰਸਭੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਕੁਰਖੇਤ੍ਰੀਵਿਚਾ।
ਏਕਹਾਬਪੜਤ੍ਰੁਮਾਰੇਦੇਵਉ॥ਜੇਏਕਹਾਬਦੇਉਭਾਂਤ੍ਰਾ॥ਕਲਪਾਈ
੮ ਕੁਤੁਬਰਾਉਤੁਮਕਉਇਹੀਪਤਾਵਉਪੀਬਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦ
ਛਾ॥ਪੜ੍ਹਵਿਛਾਰੁਰਿਆਨੁਮਤਹਿੰਤਾ॥ਵਰਤਮਾਨਾਥੀਕੁਤੀ।
ਹਾਰਿਕਿਰਤਰਹੁਰਾਸਹਮਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੰਥਅਤੀਤਾ॥੫॥
ਕੁਰਖੇਤ੍ਰਿਵਿਚਾ॥ਆਪਣੇਨਗਰਥੇਠਾਉਆਸਨਛੀਨੇਬਾਦ
ਬੀਬਾਦੇ॥ਅੰਤ੍ਰਿਦੇਉਮੁਖਿਬੈਨਬਜਾਵੈਸੁਨੀਏਨਾਦਆਨਦੀ।
ਪਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਿਚਾ॥ਜੀਉਨਗਰੀਮਾਹਿਆਸਨਥੇਸਉਕਰ
ਪਤਿਆਗੀ॥ਬਾਦਿਜੀਸਿੰਨ੍ਹੁ॥ਸੁਰਤਿਜਗਾਪ੍ਰਭੁਸਿਉਹੋਇਸਾਦਿਨ
ਪੂਰੇਨਾਦੋ॥੬॥ਕੁਰਖੇਤ੍ਰੀਵਿਚਾ॥ਸਗਲੀਦਿਸਾਏਦਿਸਾਏ

ਵਿਖਾਲਿਓਸੁ ਜੋਜਿ ਜੋਤਿ ਜੁਗਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣਿ ਨ ਧੂਣਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੧੭੯

ਪਰਮ ਪੂਰਨ ਪਦ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥

ਸਗਲੀ ਸੰਨਿਆ ਜੋਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ਨਾਨਾ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ

ਭਰਥਰ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕ ॥੮॥ ਫੇਰਿ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ॥

ਰਲੂਰੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾਈ ਹੈਂ ਤਕ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਆਹੈ ॥ ਕਿਉ ਖਾਲੀ ਫਿਰਿ ਜਾਤ

ਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੋਲਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਖਾਲੀ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਨਾ ਆਪੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਭਾਈ

ਧਾਤੂ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਰੋਗ ਘਟੇ ਕੈ ਟੈਨ ਹੋਇਆ ਰੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਰਾਜੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ਜੋਗੀ ਹੂਏ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਨ ਅਜਹੂ ਮੂਏ ॥ ਮਮ ਭਾਉ ਧਜੀ

ਅਉਧੂ ਵਧਾਈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਧੋ

ਸੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇ ਨ ਪਾਇਓ ਪਾਰੁ ॥੪॥ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ ॥

ਸੋ ਹੁਪਿਆਲਾ ਨਾਨਕ ਪੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਅਨ ਹੋਵੀ ਖੀਉ ॥੧॥ ਇ

ਸ ਮਦ ਪੀਤੇ ਕਰੀਏ ਰੋਗੁ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ਚੰਤਨ ਰਹਤੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਦੇਹਾ ਸਿਤੀ ॥੨॥ ਬੂਝ ਆਪਿ
ਆਪਨ ਕੋਈ ॥ ਘਿਆਏ ॥ ਧੀਨਾ ਸਿ ਜਾਣਿ ਸਕੁਤੀ ਤੋੜਾਏ ॥੩॥
ਕਰਿ ਬਰੀਏ ਜੋਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਦੇਵੀ ॥ ਏਸਾ ਦਾ ਪੀਤੇ ਧਲਾਇ ਸਬਦੇ
ਦੀ ॥ ੪॥੧॥੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋ
ਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਓ ਚੂਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾ
ਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾ
ਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰਿ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਆਧੀ ਪੀਆਲਾ ਸੂਚ
ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਿਸ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਬੈਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ
ਮਦ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨ
ਮ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੇ ॥੪॥੫੧॥

ਨਰਥਰਿਦੂਜੀਵਾਰਿਫਿਰਿਹਉਸਾਹੋਇਗਇਆ।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਤਦੇ।ਸੀਧ
ਆਇਆ।ਗੁਰੂਤਦੇਕਹਿਆ।ਭਰੇਥਾਏਆਸਾਮਹਾਦੁਖੀ।ਨਿਰਾਸਾਪ
ਰਮਸੁਖੀ।ਆਸਾਨਿਰਾਸਾਗੁਰੂਦੇਸੁਖਵੰਤੀਪੰਗਲਾ।੧। ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚਾ। ਆਸਾਸੁਮਹਾਮਾਰਿਫਿਹਤੈ।ਨਿਰਾਸਾਦੁਖਆਪਰੀ।ਥੀਨ
ਆਸਾ।ਗੁਰਦੇਵਨਾਮਿਲਿਓਨਾਮਿਲਿਥੇਨਰਤਾਰੇ।੨।ਤਾਫੇਰਿਗੁਰੂਤਦੇਕ
ਹਿਆ।ਭਲੇਰੇਥਾਏਤੂਝੂਕਉਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਯਾਉਲਗਾਉ।ਜਨਮਮਰ
ਣੇਰਹਤਕਰਾਵੈ।੨।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ। ਗੁਰੂਤਾਆਰਾਗੋ
ਰਖਦੇਖਿਆ।ਜਿਨਿਥਰੁਤੁਉਪਾਈਆਈ।ਜਿਧਰਤੀਅਰੁ
ਨਾਥਪੁਕਾਰੇਹਮਰੀਗਤਿਲਿਆਈ।ਨਾਨਕਥੇਥੇਸੁਣਗੁਰੂਤੇ
ਸਿਧਾਈ।ਅੰਤਾਈਗੁਰੂਪੜ੍ਹੋਗਾਭਾਈ।ਤਾਗੁਰੂਦਾਸਿਧਾਫਿਰਗਏ
ਆ।ਤਾਫੇਰਿਮਹਰੂਪਾਸਿਧੁਆਇਆ।ਤਾਮਹਰੂਪੋਸਿਧਆਏ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਆਦੇਸੁਕਹਿਆ।ਆਦੇਸੁਹੋਥਾ।ਆਦੇਸੁ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਆਦੇਸਏਇਕੰਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ।ਹੋਰ

ਰਹੂਧਾ।ਏਚੋਹਿ।ਮਰਦਾਨੇਦ੍ਵਾਰਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ।
ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਤੇਆਗੀ।ਕਿਉਤ੍ਰਿਆਗੇਧਨਗਾਥੀਓ
ਹਾਰਾ।ਕਰੇਕਉਣਉਦਿਆਨੀਹੂਏ।ਕਿਉਛੋਡੇਮਾਤਪਸਾਰਾ।ਕ
ਹੇਮਰਦਾਨਾਜੋਰਧਾਪ੍ਰਤਾ।ਸੁਣਿਨਾਨਕਹਾਂਅਰਦਾਸਿਤਾਂ।ਨੇਕ
ਰਣਤ੍ਰਕੁਸਮਭਟਕਤਸੌਹੈਆਗਾਸਿਅਗਾਧਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚਾ।ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਿਹਜਕਮਾਈ।ਸਹਜੇਧਨਗਾਥੀਓਹ
ਰਾ।ਸਹਜੇਹੀਉਦਿਆਨੀਹੂਏਸਹਜੇਮਾਤਪਸਾਰਾ।ਨਾਨਕ
ਅਉਪ੍ਰਤਾਕਰਤਾਰਕੇ।ਪ੍ਰਤਾਪਸੁਣਿਮਰਦਾਨੇਧਾਯਾਤਾਂ।ਕਿਰਪਾ
ਕੀਨੀਆਪੀਨੈਰੰਜਨਾਮੈਲੋਅਗਮਅਗਾਧਾ।੨।ਮਰਦਾਨੇਰੂਪਾ
ਸਿਧਗੋਸਟਿਗਾਇਆਤਾਂਗੋਰਖਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆ
ਕਿਉਰੇਬਾਲੇਦੇਨਾਧਤਾਂ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਓਹੁ
ਅਟਕਤਾਕਹਿਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਜੀਗੁਰੂ
ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੂਜਾਦੇਕੀਜਾਇਕਹੈ।ਤਾਂਗੋਰਖਕਹਿਆ

ਪੂਤਾਗੋਰਖਪੀਰਦੀਵਾਮੈਜਾਣਤਾਹੋ।ਪਰੁਇਸੈਸੇਪਾਕਾ।ਮਾਨਉਤਰ ੧੮੧
ਨੇਦੇਹਾ।ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥੁਆਇਆ।ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆ
ਖਿਓਸੁ।ਆਦੇਸੁਜੋਹੋਇਧਾ।ਆਦੇਸੁ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆ।ਆਦੇਸੁਹੋਹੇਚਰਪਟਨਾਥੁਏਕੰਕਾਰੁਕਉਆਦੇਸੁ। ਚਰਪਟ
ਵਾਚਾ। ਕਹਾਂਤੂਮਾਰਾਆਸਨੁਬੈਸਨੁਕਉਨੁਤੂਮਾਰਾਭੇਖਾ।ਕਉਨ
ਸੂਤਕੇਕਪੜੇਚਲਾਤੇਕਿਤਨੇਜੋਗਨੁ।ਖਾਣਤੂਆਇਕਿਹਾਨੂੰਦਾਈ।
ਕਹਾਕਰੋਬੀਸਰਾਇਆ।ਚਰਪਟਬੋਲੇਸੁਣਹੁਨਾਨਕਕੈਸਾਕ
ਜੋਗੀਆਨਾ।੧। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ। ਆਸਨੁਬੈਸਨੁਕਈ
ਆਂਭਿਤਾਰਿਨਾਮਹਮਾਰਾਭੇਖਨੁਗਬੀਆਸੂਤਕੇਕਪੜੇਪਾਇਰੇ
ਰਲੇਅਵਾਈ।ਜੋਗਨੁਖਾਣਤੂਆਈਦਸਦੇਉਤੇ
ਹਾਕਰੋਬੀਸਰਾਇਆ।ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਿਚਰਪਟਨਾਥਾਐਸਾ
ਕਜੋਗੀਆਨਾ।੨।ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥਚਰਨੀਪੈਰਿਗਾਇਆ।
ਜਾਇਗੋਰਖਨੂੰਕਹਿਓਸੁ।ਜੋਨਾਥਜੀਨਾਨਕਪੂਰਨਜੋਗੀ।

ਜਗੈ ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਹੱਤਰਪਟ ਨਾਥ ਮੈ ਜਾਣ
ਤਾਹੋ ਤਾ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭੰਗਰਨਾਥ ਆ ਤਾ ਭੰਗਰਨਾ
ਥ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਮੈ ਜਾਤਾਹੋ ਦੇਖਉ ਕੈਸਾ ਮਾਣਸ
ਮੂੜਾ ਹੈ ਤਾ ਸਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਭੰਗਰਨਾਥ ਹਾਥ ਫ
ਹੋੜੀ ਮੁਖ ਮੈ ਧਤਾ ਕਉ ਸਰੇ ਧਾ ਜੋ ਕਉ ਨਰੂ ਆਪ ਨਾਸ
ਉਪਤਾਇਆ ਸੂ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣਿ ਰੇ ਕਉ ਦੂਹਮਾਰ
ਨਾਉ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਨਾਉ ॥ ਤੂੰ ਕੀ ਕੂੜਾ ਗੋਰਖ ਕੂੜਾ ॥
ਅਉਧੂਤ ਪਾਈ ਮਨ ਮੈ ਛੂਡਾ ॥ ਏਕਾ ਨੀਰੰਕਾਰ ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ
ਉ ਆਪਨੇ ਗੁਰ ਕਉ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜਾਣੀ ॥ ੨ ॥ ਭੰਗਰਨਾਥ ਵਾਚ
ਧੀ ਨਾਨਕ ਨਾਈ ਦੀਪਕ ਜਲੋ ॥ ਧੀ ਨਾਨਾ ਪਾ ਕਿਉ ਪਾਲਕ ਪ
ਲੋ ॥ ਧੀ ਨਾਨਕ ਕਿਉ ਤੀਰਥ ਨਾਵੋ ॥ ਧੀ ਨਾ ਭਰਨ ਕਿਉ ਨਗ
ਰੀ ਪਾਵੋ ॥ ਭੰਗਰ ਪੂਛੇ ਸੁਣਿ ਰੇ ਧਾਲੋ ॥ ਧੀ ਨ ਧੀਜੀ ਕਿਉ
ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਉਲਟ ਕਉ ਲਵੈ

ਪਕੜਕਉਜਾਲੇਓਨੇਵਜਾਰਿਤਿਉਧਾਮਨਕਪਾਲੇਓਸੁਰਾਂਤੇਬਾਪੀ ੧੮੨
ਤੇਤੀਰਚਲਾਇਆ।ਗੁਰਚਰਨਲੇਨਗਾਰਸਿਧਾਇਆ।ਧੋਲੋਨ
ਨਕਸੁਨਣੈਗਰਬਧਾਜੋ।ਕਿਰਮਾਨੀਨਿਤਾਖੂਜੋਤਾਲੋ।੪।।।
ਤਾਂਨੂੰਗਰਨਾਬਧਹੁਤੁਜਰੀਮੰਦਾਹੋਇਗਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੂੰਰਾਕੋਈਓਹੋਨਿਰੰਕਾਰਹੈ।ਤੇਰੇਆਗੇਕੋਈਨਾਹੀਠਹ
ਰਸਕਦਾ।ਜਕੋਤੂਜਮੋਹੋਇਜਾਵੈਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੀ
ਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਏਤੇਗੁਰੂਮੀਲੀਆਹੈ।ਅਤੇਧੋਲਨ
ਨਿਰੰਕਾਰਬੀਅਸਾਡੀਵਿਜਾਇਤੇਕੋਈਨਾਹੀਆਵਦਾ।
ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸਾਥੋਂਭੀਕਬੀਰਭਗਤਜੋਆਹਾ।ਉਸਦਾਕਦ
ਮਆਸਾਥੋਂਭੀਅਗੇਆਹਾ।ਅਤੇਕਬੀਰਜੇਹਾਭਗਤਕੋਈਨ
ਹੀਹੋਇਆ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਤੁਸਾਥੋਂਭੀ
ਕਬੀਰਵਧੇਹੋਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ।ਮਰਦਾ
ਨਾਕਈਜੁਗਾਬੀਤੇਰਹੇ।ਅਤੇਕਈਜਾਪਭਗਤਹੋਇਹੋਏ

ਪੀਤੇਵਰੇਵਰੇ।ਪਰੁ।ਨੌਰੰਕਾਰਦਾ।ਦਰਸਨਦੇਹਾ।ਵਿਰਲਿਕਿਸੇਨੂ
ਨਾਹਿ।ਇਆ।ਇਕਸੇਕੈਪੀਰਕੁਰਗਤਨੂਦੇਹਾ।ਵਿਰਦਰਸਨੂ
ਹੋਇਆਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਵਡਾ।ਕੁਰਗਤੁਹੈ।ਕੈਪੀਰਦੀਕਰ
ਤਨਾ।ਕਿਸੇਦੀਕੁਰਗਤਨਾਹਿ।ਸਗਦੀ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਕੈ
ਪੀਰਅਤੇਨੌਰੰਕਾਰ।ਵਿਚਭੇਦੁਕੁਛਨਾਹੀ।ਤਾ।ਫੇਰਿਮਰ
ਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਕਿਜੇਹੋਰਸਭੀਦਰਸਨੁਕੀਤਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਹੋਰਸਾਕਿਸੇਨਾਹਿ
ਕੀਤਾ।ਅਸਾਨੂਕੁਰਗਤਨਾਲੇਆਇਆਹੈ।ਤਾਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਤੁਸਾਂਕੇਭੀਵਡਾ।ਹੋਇਆਹੈ।ਤਾ
ਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾ।ਵਿਚਕ
ਈਕਸਰਰਹਿਗਈਹੋਸੀ।ਪਰੁਉਸਾ।ਵਿਚਕਾਈਮੀ
ਨਮੇਖਰਹਿਨਾਹੀ।ਤਾ।ਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਜੇ
ਹਕੋਈਹੋਰਭੀਹੋਸੀ।ਤਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ

ਦਾਨਾ॥ਹਿਕਜੋਟਟਾ॥ਹੋਸੀ॥ਪਰੁਆਸਾਥੋਏਹਿਉਹੁਆਸਾਤੀਆ॥ ੧੮੩
ਨੁਮੰਨਸੀ॥ਪਰੁਜਉਦਰਾ॥ਅਸੀਏਹਛਡੀਏਗੇ॥ਤਾ॥ਪਿਛੋਹੋਵੈ
ਗਾ॥ਫਿਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ॥ਜੀਤੁਸਾ॥ਹਿਜੇਹਾਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ਅਸਾਥੋਵਧਹੋਵੈਗਾ॥
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਥੋਵਡਾਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਂਤੁਸਾਡੀ
ਆਨੁਕਿਉਕਰਮੰਨੇਗਾ॥ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨ।
ਏਸਦਾਜਤੇਮੰਨੇਗਾ॥ਜੋਗੁਰੂਆਸਾਨੂਮਿਲਿਆਹੈ॥ਸੋਉਸਨੂ
ਭੀਉਹੋਮਿਲੈਗਾ॥ਤਾਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕੇਹੜੇਥਾਇ
ਕੇਹੜੇਮੁਲਖਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮ
ਰਦਾਨਾ॥ਵਟਾਲੇਦੇਪਰਗਣੇਵਿਚਹੋਵੈਗਾ॥ਤਾਫਿਰਿਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਜੇਹਾਹੋਸੀ॥ਤਾਫਿਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾ॥ਅਸਾਹਿਜੇਹਾਹੋਸੀ॥ਪਰੁਵਡਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਸੀ
॥ਗੁਰਬਾਣੀਕਾਰਿਕੇਆਣਿਮੰਨਸੀ॥ਇਕੇਕੰਧੀਰਭਗਤਾਨੂ

ਇਕੇਆਸਾਨੂੰ ।ਇਕੋਉਸਨੂੰ ਹੋਸੀ ।ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੀ
ਆਜੀ ਹੁਣਿ ਅਗੇ ਚਲੋ ।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ।ਤਾਂ ਸੀਨਾ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ ।ਜਾਇ
ਸੀਨਾ ਪਰਬਤ ਉਪਰਿ ਖੜੋਤੇ ਹੋਏ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾ
ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣਿ ਕਿਥੇ ਆਏ ।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸੀਨਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ।ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਸੋ ਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਲਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ।
੧੬੦੦੦ ।ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਗੇ ਸੁ
ਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਰਹਿਆ ।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਦਸ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਰਹਿਆ ।੧੦੦੦੦ ।ਤਾਂ ਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਆਸਾਨੂੰ ਜੋਰ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ।ਤਾਂ

ਜੇਕਰਉਨਾਮਿਲੀਆਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਉਹਉਸਦਾਕੀਆਆਹਾ। ੧੨੪
ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੈਮਰਦਾਨਾਨਾਉਹਉਸਦਾਧਾਧਾ
ਮੈਂਦਾਹੋਂਦਾਹੋਇਆ।ਜੀਕੋਤੋਂਨੇਜਲਅਤੇਪਵਣਹੈ।ਜਸ
ਕਉਸਦੇਵਚਨਾਵਿਚਰਜਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਤੇਆਗਨਿਮਿਟੀ
ਸਭਉਸਦੇਆਪੇਵਿਚਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਂਰਉਹਾਨੂਧਾਧਾਜੈ
ਦਾਹੈਇਆਜਿਸਤਾਈਧਾਧਾਜੀਦਾਜਿਜੋਰਾਉਸਤਾਈਧ
ਧਾਆਵਣਾਹੈ।ਜਸਤਾਈਧਾਬਾਆਖਣਾਨਾਹੀ।ਤਾਂਫੇਰਿ
ਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਰਾਖੀਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾਇਕਵਾਰਵਿਦਾਸੁਦਾਮਿ
ਆਰੂਪੁਰਨਸਾਧਆਹਾ।ਅਤੇਦੂਜਾਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾ।
ਅਸਾਂਤੇਰਵਿਦਾਸਸੋਭੀਵਧਆਹਾ।ਅਤੇਇਕਆਸੀ
ਅਤੇਇਕਅਸਾਂਥੋਂਪਿਛੋਂਸਉਵਰਾਪਿਛੇਹੋਵੈਗਾ।ਉਹੁਆ
ਸਾਡੇਹੀਜੇਹਾਹੋਵੈਗਾ।ਫਾਂਟੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਹੁ

ਕਿਥੋ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ॥
ਅਸਾੜੇ ਨੇੜੈ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਹੁ ਕਉ
ਣ ਧਰਮ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਵਰਨ ਜਟ ਦੇ ਘਰਿ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਕਿਛੁ ਉਹੁ ਕੀ ਕੁਝ ਜੇਹਾ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ॥ ਅਜਾ ਕੇਹਾ ਹੋਗੁ ਪਰੁ ਧਾੜੀ
ਉਲੇਰਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ॥ ਉਸ
ਦੇ ਕੀ ਨੀ ਪਸੰਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਤਾ ਆਪੀ ਹੋਵੈਗਾ ॥ ਪਰੁ ਉਸਦੇ
ਸੇਗਾ [illegible] ਤਾਈ ਥੀਨਾ ਕਰਤਾਰ ਹੋਰ ਸਨੁ ਜਾਣੇਗਾ ਨਾਹੀ ॥ ਉਸ
ਦਾ ਤਾਂ ਛਾਪੀ ਬਰਸੈਗਾ ॥ ਪੰਨਾ ਪੰਜੇ ਬੀਪੀ ਬਰਸੈਗਾ ॥
ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਧਾਵੇ ਜੀ ਕੇਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇਹਾ ਹੋ
ਇਆ ਤੇ ਆਸਨੁ ਕਿਥੈ ਹੈਸੁ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਿਗੁਸਾਂਜੇਹਾਹੈ।ਅਤੇਅਜੇਹਾਹੈਜੋਉ
ਸਲਾਮਤਿਨਾਲਜਾਣੀਆਗਦੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਅਤੇਰੋਮ
ਸੁਵਰਨਦੇਰੰਗਜੇਹੇਹੈਨਿ।ਸੋਆਪਾਸੁਵਰਨਕੇਈਨਾਹਿਨ
ਗਦਾ।ਅਤੇਰਸਨਾਖੀਏਸਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇਰੋਮਰੋਮਾਵ
ਲਿਆਵਾਜਨਿਕਲਦੀਹੈ।ਜੋਗੁਰਗੀਤਿਰਗਾਹਿਰਗੀਕੀ
ਗਾਮਰਦਾਨੇਆਖੀਆਜੀਏਹਕੀਅਸਾਹੋਈ।ਧਗੁਰੂਜੀ
ਹੁਣਚਲੋਸੁਮੇਰਉਤੇ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਜਿਸਖਮੰਡਲੀਆਂਵਿਚਵੀਚਾਰੁਹੋਦੇਹੈਨਿ।
ਦੇਖਕਾਈਜਾਇ।ਤਾਂਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਸਾਂਜੀ।ਤਾ
ਸਿਧਮੰਡਲੀਨੂਗੋਰਖਪੁਛਿਕਿਉਰੇਸੀਧੋ।ਤਾਂਸੀਘਰਨਾਥ
ਕਹਿਆਕਿਉਨਾਥਜੀਆਖਿਆਕਰੋਤਾਂਮੈਜਾਤਾਹੋ।ਤਾਂਗੋ
ਰਖਨਾਥਕਹਿਆਜੀਘਰਨਾਥਬੋਲਣੇਕੀਸਕਤਹੈ।ਤਾਂਸੀ
ਘਰਨਾਥਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਿਆਨਾਨਕਤਪਾਹੈ।ਤਾਂਗੋ

ਤਬਕਹਿਆਨਾਥ ਕਹਿਆਜਾਹੁਨਾਥਜੀ।ਤਾਸੰਘਰਨਾਥ
ਆਖਿਆ।ਪੁਰਖਵਡੇਤਉਨਖਾ।ਆਉਂਦਿਆ।ਹਿਆਤੀ
ਉਸਾ।ਅਰਿਆਈਮੂਰੇਆਦੇਸੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿ
ਉਨਾਹੀ।ਪੁਰਖਹੋਠਾਵਿਚਮਾਸਿਕਆ।ਭਾਣੇਰਸੰਘਰ
ਨਾਥਕਹਿਆ।ਅਰਿਆਈਮੂਰੇਬੋਲਤਾਕਉਨਾਹਿ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਮਾਈਮੂਰਾਗੋਰਖਨਤੀਐ
ਜਿਨਪ੍ਰਮਕਉ।ਅਕਲਨਦੀਨੀ।ਹਾਥਫੋੜੂੰਧਿੰਨੇਮੁ
ਝੂ।ਸੁਰਤਿਧੁ।ਪਿਸਕੂਛੀਨੀ।ਸੁੰਰਸੁਤਾਈਆ।ਗੋਤ
ਲਜਾਈਆ।ਉਤੈਕੀਜੋਗੁਨਪਾਈਆ।ਕਾਹੇਕਾਰਣਭ
ਸਮਲਗਾਈ।ਧੰਰਥਾਜਾਨਅਗਵਾਈਆ।ਕਿਹੇਨਾਨ
ਕਸੁਣਸੰਘਰਨਾਥ।ਤੂੰਜੀਉ।ਪਾਣੀ।ਵਿਚਰਾਖੂ।ਰੰਨ
ਵਿਜਲੀਪੁਤਰਜਾਣਿਆ।ਫਿਰਿਦਾਮੂਰਖਬੂਣੂ।
ਤਾਸੰਘਰਨਾਥਚਰਨੀ।ਤਾਪਰਸਗੰਮਿਟੋ ਹੈਕਰਿ। ੨੩

ਕਉਨਜੁਗਤਿਕਰਿਕਾਮਗਵਾਇਆ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਰਿਤਿਆ
ਗੀਆਇਆ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਕ੍ਰੋਧਕਉਜੀਤਾ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਭ
ਏਅਤੀਤਾ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਲੋਭਪਰਹਰੇ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਕਾਸ
ਸੀਰਿਟਰੈ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੋਹੁਨਾਥੀਆਏ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਹੰ
ਕਾਰਨਾਸੀਤਾਏ॥ਸੁਣਿਨਾਨਕਕਹੈਸੀਂਘਰਨਾਥਅਉਧੂਤਾ॥ਤੂੰਤੌਦੇ ੭
ਖੀਆਪੀਨਹਾਰਿਕੇਪੂਤਾ॥੭॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਸਚੁਜਾਣੈ
ਆਤਕਾਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸਚਵੂਜੁਗਤਿਸੰਉਤਿਆਗੀਆਇਆ॥
ਸੀਤਆਈਤੌਕ੍ਰੋਧਕਉਜੀਤਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੇਭਏਆਤੀਤਾ॥ਸੀ
ਤਸੰਗਸੀਲਿਲੋਭਪਰਹਰੇ॥ਸੀਅਗਨਿਕੀਨਾਕਾਸਾਸੀਰਟਰੇ॥ਏਕੋ
ਜਾਨਿਆਤਾਮੋਹੁਨਾਥੀਆਏ॥ਰਿਨਹੁਏਅਹੰਕਾਰਨਜਾਏ॥ਸੁਣ
ਸੀਘਰਨਾਥਕਹੈਨਾਨਕਅਉਧੂਤਾ॥ਤੂੰਤੌਦੇਖੀਆਪਨੀਹਾਰੀ
੮ ਕੇਪੂਤਾ॥੮॥ਫਿਰਸੀਘਰਨਾਥਵਾਚ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਠਹਰੈਸੀ
ਸਾ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਪਹੁਚੇਦਰਯਾਸਾ॥ਕਉਨਜੁਗਤਿਵਾਰੇ

ਨਾਕਿਨਿਪਾਇਆ।ਕਉਨੁਜੁਗਤਿਮਿਲੈਮਿਲਾਇਆ।ਜੇਪਰਭੁ
ਤੁਠੇਸੁਣਿਨਾਨਕਥੀਂਦੋ।ਤੂਮਅੰਤਰਿਧਿਆਹਾਰਿਗੀਧਮਗੀਯੇ॥੫॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮਾਨਾਤੈਆਗੁਠਠਰੇਟਰਧਸੀਸਾਰਾ।
ਗੁਰਾਕਿਰਪੇਪਹੁਤੇਦਰਖਰਾ।ਹਾਂਕਿਰਪਾਦਾਰਿਭਾਕਿਨਪਾਇਉ
ਸੰਤਸੰਗਮਿਲੇਆਸਿਧਾਇਆਕੋਨੈਨਾਨਕਸੁਨਸੀਪਰਅੰਧੇ।ਤੂਮਗਾਤੁ
ਮਨੁਗੀਧਮਗੀਧੋ।ਵਾਤਾਸੀਪਰਨਾਬਡੀਜਰੀਮੰਦਹੋਇਗਇਆ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਤਾਈਥੇਵਰਾਤਮਾਸਾਨੂੰਠਾਢੋ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ।ਆਖੁਮਰਦਾਨਾਕੇਹਾਤਮਾਸਾਨੂੰਠੋਢੇ
ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਜੋਪਹਾੜਹੈ।ਏਹਕੇਤੀਆਸ
ਹਰਾਵੇਦਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਸੁਏਨਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈ
ਜੋਰੂਪਾਹੈ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਮੋਤੀਹੈਨੀ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋ
ਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈਨੀ।ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਹੀਰਾਪੰਨਾਹੈ।ਏਆਜੀ
ਏਸਪਹਾੜਦਾਨੂੰਅੰਦੂਮਨਾਹੀਹੋਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ

ਖੀਆਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾਏਹੁਮੀਨਾਏਸੇਵਾਸਤੇਆਖੀਦੈਹੈ।ਜੋ ੧੮੭
ਇਸੇਵਾਸਤੇਕੁਦਰਤਿਦੀਆਨਾਕਾਰੀਹੋਈਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਹੁਣਚਲੋਸੁਮੇਰਉਪਰਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ।
ਫੇਰਮੰਗਲਨਾਥਜੋਗੀਨੂੰਗੋਰਖਕਹਿਆ।ਜਾਹੁਮੰਗਲਨਾਥਉਪ
ਦੇਸਲੈਆਉ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਗੁਰੂਜੀਦੇਖਣੇਕੋਭੇਜਦੇਹੋ।
ਕੇਣਗਾੜਾਕਰਣੇਕੋਭੇਜਦੇਹੋ।ਕੇਉਪਦੇਸਦੇਣੇਕਉਭੇਜਦੇਹੋ।ਤਾ
ਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਨਾਥਜੀ।ਜੋਤੁਮਾਰਾਜੀਅਆਵੇਸੋਕਰੋ।
ਤਾਫੇਰਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਭੁਮਤੇਪੂਰੇਜੋਗੀਸਰਹੋ।
ਅਰੁਓਹਭੀਪੂਰਾਜੋਗੀਸਰਹੈ।ਤਿਸਕਾਦੇਖਣਾਅਰੁਖੋਜਣਾ।
ਕਿਆਹੈ।ਇਕਘਾਰਖੋਜਦੇਥਾਰਖੋਜਾ।ਕਹੋਤੈਧੁਨਾਇਦੇਆ
ਉ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਸੁਣੋਮੰਗਲਨਾਥਜੀ।ਐਸੀਤਰ
ਲੀਆਵਉਜੋਸੇਵਕਹੋਇਆਵੈ।ਤਾਫੇਰਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।

ਗੁਰੂਜੀਸੇਵਕ ਤਿਸਕਉਕੀਜੀਤਾਹੈ ਜੋਆਪਤੇਨੀਚਾਹੋਤਾਹੈ।ਉ,
ਅਰੁਜੇਆਪਜੈਸਾਹੋਵੈ ਯਾਆਪਸਤੇਊਚਾਹੋਇ ਤਉਹੁ ਕਿਉਕ
ਰਿਸੇਵਕਹੋਤਾਹੈ ਅਰੁਜੇਉਸਕੇਆਗੇਨਿਵਚਲੀਐ ਅਰੁਉ
ਸਕੇਮਨਿਗਰੀਬੀਆਣੁਉਪਜੈਆਵੈ ਤਉਉਹੁਣੀਆਗੇਤਾਨਿਵ
ਚਲਾਹੋਵੈ ਅਰੁਜੋਆਪਸੇਊਚਾਹੋਵੈ ਤਉਉਸਕੀਖੁਸੀ
ਆਵੈਤੋਨਿਵੈਨਾਹੀਤੋਨਾਨਿਵੈ ਅਰੁਜੇਕਹੋਤੇਜਾਤਾਹੋਤਾਗੋ
ਰਖਾਨੂੰਹੋਆਮਗਲਨਾਥਤੈਕਉ ਅਰੁਗੋਪੀਨਾਥਸਮਾਊਆ
ਹੈ ਅਰੁਪ੍ਰਥੁੰਨਾਥਤੇਧੋਲਭਾਨਾਹੀ ਅਰੁਚਰਪਟਨਾਥਸ
ਭੇਕਾਇਕਜੈਸਾਹੈ ਅਰੁਅਉਰੁਨਾਥਸੀਧਖੇਸੁਭੇਸੁਹੈਨੀ,
ਤੂਆਰੀਖਸੀਆਵੈਤੋਕਾਉ ਤਾਮਗਲਨਾਥਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀਮੰਜਾਣਤਾਹਾਂ ਗੋਰਖਕਹਿਆ ਜਾਹੁਨਾਥਜੀ ਤਾਮਗਲ
ਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ ਅਰੁਸਿਉਦੇਮਕਾ
ਮੁਆਇਆ ਆਇਕਰਿਆਖਿਓਸੁ ਆਦੇਸੁਹੈਨਾਨਕ

ਕੀ

ਤਪਾਜਰੀਜਰਾਭੁਲਾਨੀਆਦਰਸਨਦੀਆ।ਕ੍ਰਿਤਾਰਸੈਂਆ
ਜੋਗੀਜਰੋਕੇਤਾਈ।ਮੁਹੋਆਖਕਰਚਰਣਾਨੂਹਥਲਾਵਣਨੂੰਦਉ
ੜ੍ਹੇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਿਜਾਮਿਆਹਾ।ਉਸਦਾਭੁਉਦੇਖਕ
ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਦੇਹਥਪਕੜਲੀਤੇ।ਅਤੇਆਪਣੇਹਥਮੰਗਲ
ਨਾਥਦੇਪੈਰਾਤੇਰਖੇ।ਅਤੇਮੁਹੋਕ੍ਰੀਧਚਨਬੋਲੇ।ਜੋਆਦੇਸਏਕੰਕ
ਰਕਉਆਦੇਸਾ।ਆਉਮੰਗਲਨਾਥਪੂਰਨਜੋਗੀਸਰਾ।ਤਾਮੰਗਲ
ਨਾਥਕਹਿਆ।ਤਪਾਜੀਏਹਾਕਉਨਮਨੋਰਥਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਸੁਣਮੰਗਲਨਾਥਜੀਹਮਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਪਰਸਨਆ
ਏ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਧੰਨਹਮਾਰੇਭਾਗੁਤਪਾਜੀਜੋਤੁਮਹਾ
ਕਉਦਰਸਨਦੀਆ।ਫੇਲੋਸੀਧਮੰਡਲਦਰਸਨਭੇਹੋਵੇਹੋ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭੁਲਾਮੰਗਲਨਾਥਜੀਤੁਮਫੇਲੋਹਮ
ਆਵਦੇਹੈ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਭਲਾਤਪਾਜੀਜੇਉਤੁਮਾਰੀ
ਰਜਾਇ।ਅਰੁਜੇਕਹਤੇਏਹਾਹਿਨੂਭੂਗਤਿਲੇਆਵਾ।ਤਾ

[illegible]

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣੀਗਾਲਨਾਕਰੀ।ਹਾਂਕੋਰੂਗਾਤਿ
ਤ੍ਰਆਰਾਬੁਰਾਹੁ।ਜੁਧੂਜੰਨਕੀਆਤਾਮਰਾਉ।ਜੀਤੈਬ੍ਰਾਈਕਢ
ਵਰਸਨਪਾਇਆ।ਦੇਖਤਹੀਆਤਮਾਆਪਣਾਇਆ।ਸੁਣੀ
ਗਾਲਨਾਕੋਏਕਧਾਤਹਾਰੀ।ਗੁਰੂਮਰਦਾਨਾਮਰਾਏਕਅਧਾਰਹਿ।
ਤਬਮੰਗਾਲਨਾਬਚੀਗਇਆਂ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਭੀਮਸ
ਕਰਿਗਇਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਇਤਨਾਕੋਈ
ਅਜਬਜੋਰੀਆਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ
ਭੈਆਦਿਰਸਭੇਹਿਕੋਜੇਹੇਨਾਹੀਹੋਂਦੇ।ਕੋਈਪੂਰਨਕੋਟਿਆਪੀਹੈ
ਕ੍ਰਅਧੂਰੇਹੋਂਦੇਹੈਨਿ।ਭੇਖੀਧਰਤੀਹੋਂਦੇਹੈਨਿ।ਜੇਸਰੇਪੂਰਨਹੋਂਦੇ
ਹੋਵਨਾ।ਤਾਸਭਮੂੰਸਾਂਣਿਉਧਰਜਾਵੈ।ਪਰੁਕੋਈਇਕਅਧੂਰੇ
ਦਾਹੈ।ਜੈਸਤੇਪੂਰਨਾਕਿਰਪਾਹੋਂਦੀਹੈ।ਅਤੇਜੈਸਣੀ [illegible] ਦਾਰਿ
ਆਦੂਣੀਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਚਲਦੇਹੋਨਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ।ਹਿਕਜੋਗੀਗੁਰੂਨਾਬਹੈ।

ਉਹੁਭੀਆਪਨੂਬਹੁਤੁਵਡਾਕਰਦਾਹੈ ਉਹਭੀਨਿਰਿਜਾਵੈਤਾਰ
ਜਾਵੈਆਹੈ ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਮੰਗਲਨਾਥ
ਪਾਸੋਵਧਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ ਮੰਗਲਨਾਥ
ਸੀਧਾਵਿਚਲਾਹੈ ਓਹੁਸਿਧਾਵਾਹੈ ਪਰੁਹੈਜਤੀਰਹਦਾ ਤਾਂਫਿਰਿਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਜੋਸਤੀਰਹਦਾਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਦਾਸਿਆਕਿ
ਉਹੋਇਆ ਅਤੇਜੋਗੀਆਦਾਵੇਖਕਿਉਨੀਤਾਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਜਾਈਗੋਰਖਹੀਮਿਲਿਆ ਪਰੁਜੋਸਨੇ
ਆਪਣੀਵਡਿਆਈਕਰਾਏ ਤਾਂਕਿਸੇਦਾਕੰਮਹੈ ਜੋਮਨੇਕਾਰਿਸਕੇ।
ਉਹਤਾਂਕਰਤਾਰਦਾਸਾਹਬੁਹੈ ਤਾਂਫਿਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਹਸਭ
ਰਕਰਤਾਰਰਤੂਏਨੂਵਸਜੀਹੈ ਤਿਚਰਨੂਮੰਗੂਨਾਥਜੋਗੀਆਇਆ।
ਪਰੁਕਿਸਤਰਾਆਇਆ ਇਕਮੁੰਦ੍ਰਾ ਇਕਫਹੂਆ ਇਕਸੇਰ
ਗੀਨਲੀਤੀਆਇਆ ਆਵਦੇਹੀਕਹਿਉਸੁ ਆਦੇਸਹੈਨਾਨਕਸ਼ਾ
ਹੇਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਏਕੰਕਾਰਕਰਤੇਅ

ਵੇਸਾ ਆਉ ਮਿਲੁ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਜੋਗੀ॥ **ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਵਾਚ॥**
ਸੁਣਿ ਅਹਿਰੋਣ ਫਰੂਆ ਰਾਧੋ ਹਾਥ ਲੇਹੁ ਧੀਰ ਗਹਿ ਨਾ॥ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੋਗੇ
ਜੋਹੋ ਦਉ ਧੀ ਧਨੁ ਨਕੋਟ ਜਿਤਾਰੋ॥ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਕਉ ਸੁਣਾ ਨਾਨਕ ਧ
ਜੋ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਦੂਟੇ ਤਾਲੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ ਅਸਤ ਧਰਨ
ਨ ਪਰਤਿ ਜਬਲ ਰਾਧ ਰਨਿ ਅਕਾਸ ਜਾਸੋ ਲਾਕਲਾਸ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਉਲਟ
ਕਉਲ ਪਰਗਾਸਾ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਸਹਰ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ਅਚਰ ਜਕੂ ਪਾਇ ਬਾ
ਈਐ॥ ਜੀਤ ਮੰਤ੍ਰ ਕਾ ਮਹਿਰ ਹੋ ਜੋ ਹੋਲੇ ਆਗਾਮ ਨਉਨਿ ਧਿ ਪਾਈਐ॥੩॥
ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਕਉ ਸੁਣਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਜਨ ਸੁਮਕਾ ਰਥ॥ ਜੋਤੁ ਮਗੁਰ ਗੋਰਖਕ
ਉਥਾਪੋ ਤਥ ਪਾਵੈ ਪਰਮਪਦ ਵਾਰਸੁ॥੪॥੧॥ **ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥**
ਸੁਣਿ ਹਮਾਰੀ ਅਤਾ ਮਸੂਰਤ ਜੋ ਹਮ ਮਜੋ ਵਿਸਾਰੀ॥ ਫਰੂਆ ਹਾਥ ਲੇਹੁ
ਕਥਹੁ ਨਾਉ ਧਿਪਾਵੈ ਭੈਮਾਰੀ॥ ਧੀਧਨ ਹਮਾਰੈ ਜਾਗਾਹੇ ਗੁਰੋ॥ ਹਿਰਦੇ
ਸਚੁ ਵੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਤੂੰ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਜੋਗੀ॥ ਏਕੰ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਆ॥ ਫਿਰਤ ਅਸਦਾ ਅਰੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਾਇਆ

ਮੇਰੀਜੁਗਜੁਗਅਜਾਚਿਰਸਾਚੁਮੰਤ੍ਰਮੈਵਾਸਾਹਾਰਿਕਾਇਆਕਦੇਨਖਪਤੁ ੧੯੦
ਸੀਧਿਨਜੋਧਰਨਿਆਕਾਸਾ॥੨॥ਗੁਰਸਤਗੁਰਮੈਅਸਬਲਕੀਆਅਰ
ਰਚਰੂਪਹਮਾਰਾ॥ਜਤੁਸਤੁਮੇਰੇਪਾਰੀਨਉਨਿਧਿਸਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੩॥
ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਗੁਰਨਾਥਪੂਰਨਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਗੋਰਖਕਹੈਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮ
ਹੋਮਲੇਵਰਧਾਰਾ॥੪॥੧॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ॥
ਗੋਰਖਜੁਗਾਂਦੀਵਿਸਟਿਨਆਵੈ॥ਤੂੰਤੌਸਚੋਅਹੰਕਾਰੀ॥ਕਉਨਸੁ
ਦੇਤੇਊਪਜੇਆਨਾਨਕਕਉਨਕਹੀਐਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ਕਉਨਕੂਤ
ਮਾਯਾਹੈਤੁਝਕਉਤੂੰਤੌਅਉਰਾਧਉਰਾ॥ਜੁਧਪੁਸਤੇਰੀਜਨਧਉਰਾ
ਨਿਮੁਕਤੇਧੋਲੇਕਉਰੂਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਸਿਧਪਕੇਮਨੋਨਾਹੀਨ
ਕ੭ ਬਜਤੀਸਰੂਮੈਦੇ॥ਤੂੰਕੈਉਨਘਟਾਈਆਪਹੈਉਪਜੇਮਾਟੀਰੀਦੇ॥੨॥
ਸਧਧੀਰਸਭੁਹਰਿਕੇਕੋਏਊਨਆਪੇਬਨਤਬਨਾਈ॥ਉਨਕੇਰਦੇ
ਕਉਨਤੂੰਕਹੀਐਤੈਕੈਆਣਿਪੀਸੀਪਿਆਈ॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਹੇ
ਸੁਣਨਾਨਕਨੇਕਉਗੁਰੂਨਾਮਿਲਿਆ॥ਆਦੁਤਬਾਦੁਤਨੋਰ

ਮਨੁ ਭੁਖਾ ਕਾਗਰ ਕੇਤੁ ਨੀਰਾਲੀਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਗੋਰਖ ਕਉ ਹਮ ਖੰਡ ਤਾਜ ਲੈ ਨਦਰਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਰੀਆ ਦੇਉ ਕੀ
ਖੰਡ ਤੇਉ ਪਾਕੀਆ ਬੈਠਾ ਹੋਇ ਜਰੂਰੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕਉ ਸ੍ਰੁਤ ਲਗਾ
ਹੈ ਕੈਸਾ ਖੰਡ ਪਸਾਰਿ ਸਭ ਕਉ ਜਨੇ ਕੀਏ ਦਰੁ ਰੂਪ ਹੈ ਤੈਂ ਐਸਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਿਵ ਮੋਨ ਅਰੁ ਤਪ ਜੋਗ ਖੀਸਰ ਸਭ ਉਸ ਕੇ ਕੀਏ ਖੰਡ ਦਾਨੇ
ਕਾਮਣਿ ਏਕ ਮਲ ਮੂਤ ਨਿਰਮਲ ਕਹੁ ਕਾ ਦੈ ਗੀਏ ॥੨॥ ਸਾ
ਖਿ ਪੀਰ ਸਭਨਾ ਈਮੈਰੇ ਜੋ ਪੂਰਬ ਸਉਮ ਕਆਨੇ ਗੀਧ ਜਤੀ
ਸਭ ਧੁਰੇ ਦੇਖੇ ਉਸ ਕਉ ਦੀਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੰਕ੍ਰਨਾ
ਬਾਹਿਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਨਿਦਰਿ ਹਮਾਰੀ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਗੈਰ ਸਾਬੇ
ਤ੍ਰਬੀਗਰਲੀਆ ॥੪॥੧॥ ਤਾ ਸੰਕ੍ਰਨਾਥ ਕਹਿਆ ਦੁਦਾ ਹੈ ਇਕੇ ਆਪਿ
ਗਾਇਆ ॥ ਅਗੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਸੰਕ੍ਰਨਾਥ ਦੇਉ ਜਬਾ
ਬੁ ॥ ਕਿਆ ਕਿਆ ਬਚਨ ਕੀਆ ਕਿਆ ਕਿਆ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ॥
ਤਾ ਸੰਕ੍ਰਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਓਹ ਤੇ ਅਉਲੀਆ ਪਉਰ

ਆਯਾਭਕਰਤਾਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ।ਕਿਉਮੰਗਲਨਾਥ
ਜੀਸਿੰਘੂਨਾਥਜੀਕਿਆਕਹਤਾਹੈ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਗੁ
ਰੂਜੀਆਪਨੇਸੰਗਚਰਚਾਕੀਨਾਹੀਜਾਤਾ।ਪਰੁਜੋਸਤੁਕਉਝੂਠੁ
ਕਹਿਤਾਹੈ।ਤਉਪਤਿਗਈਹੋਈਤਾਹੈ।ਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਜੁਮਆ
ਪਹਿਦੇਖੋਗੇ।ਤਾਸਿੰਘੂਨਾਥਕਹਿਆ।ਨਾਥਜੀਮੰਗਲਨਾ
ਥਕਛੂਟਿਆਸਕਾਅੰਗਰਾਖਤੇਹੈਂ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ
ਸੁਣੋਜੋਗੀਸਰਾ।ਤੇਰੇਕਹੇਓਹੁਕਛੁਕਮੀਸਹੀਹੋਵੈਗਾ।ਏ
ਹਯਾਤਾਜੋਗੀਸਰਾਕੀਆਨਾਹੀ।ਜੋਰੁਖੇਕਉਬੁਰਾਕਹੀਐ।
ਪੂਛਦੇਖੁਗੁਰੂਗੋਰਖਪਾਸੋ।ਤਾਸਿੰਘੂਨਾਥਕਹਿਆਮੰਗ
ਲਨਾਥਜੀਭੁਸਤ੍ਰੀਉਨਕੇਚੇਲੇਜਾਈਹੋਵਉ।ਤਾਮੰਗਲ
ਨਾਥਕਹਿਆ।ਸੁਣਸਿੰਘੂਨਾਥਜੀਯੋਗੀਕਿਆਵਸਥੋਰੀ
ਆ।ਐਸੀਬਾਤਕਾਦੇਖੁਕੋਈਨਾਹੀ।ਸਾਧੇਕੇਆਗੇਸਾ
ਧਹੀਨਿਵੈਗੋ।ਅਰੁਚੋਰਕੇਆਗੇਚੋਰੁਹੀਨਿਵੈਗਾ।ਹੈਕ

ਕਾਰੀਸਾਧੇਕੇਆਗੋਨਿਵਤੇਨਾਹੀ॥ਸੰਭੂਨਾਥਜੀਏਨੇਧਾਤੇਕੀ
ਏਜੋਗਾਪੂਰਨਨਾਹੀਹੋਤਾ॥ਪੁਛਦੇਖੋਗੋਰਖਨਾਥਕੋ॥ਤਾਸੰਭੂਨਾ
ਥਸਰੀਅੰਦਰਹੋਇਕਰੀ॥ਗੋਰਖਨਾਥਕਉ ਜਾਗਾ॥ਪੁਛਣੇਲਾਗੇ
ਉ ਗੁਰੂਜੀਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਕਿਆਕਹਤਾਹੈ॥ਤਾਗੋਰਖਨਾਥ
ਬੋਲੇਨਾਹੀ॥ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੂਕਹਿਆ॥ਅਰੇਭਾਈਉਨਸੇ
ਨਾਬੋਲਤੀਉ॥ਤੁਮਆਪਣੇਘਰਮੈਬੁਗਾਤੁ॥ਕਿਆਬੋਲੀਆ
ਹੈ॥ਵਹੁਜੈਸਾਹੈਤੈਸਾਹੈ॥ਤੁਮਉਸਕੇਕਣਸਰੀਕਤਤੇਨਾਹੀ
ਪੜੀ॥ਕਿਆਹਮਤੁਮੀਜਾਪਾਪੀਪਹੈ॥ਅਉਰਕੀਸਰੀਰ
ਜਨਕੇਕੀਏਹੈ॥ਏ॥ਅਰੁਅਤੀਤਫਕੀਰਕਉਸ਼ਉਪਰਨਾਹੁ॥
ਜੋਆਪਸਤੇਸਭੁਕੇਊਚਕਾਰਿਜਾਣੈ॥ਸਏਉਨਾਕਹੀਐ॥ਤੇ
ਹਮੀਗੀਆਨੀਧੀਆਨੀਹੈਨ੍ਹਾ॥ਅਉਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਤਾ
ਸੰਭੂਨਾਥਜਾਲਿਗਇਆ॥ਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥਮੋਨਹਾਇਰ
ਹਿਆ॥ਤਾਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥਕਹਿਆ॥ਸੁਣੇਗੋਪੀਚੰਦੂਸੁਣੀ ੨੪

ਤੁਮਅਤਕਛਕੇਹੋ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੁਮੰਗਲਜਾਬਾਬੇਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣੋਗੁ ੧੯੮
ਰੂਜੀਜੋਕਛੁਤੁਮਬਚਨੁਕਰਤੇਹੋ।ਸੋਪੂਰਨਕਰਤੇਹੋ।ਪਰੁਫਕੀਰ
ਅਤੀਤਾਂਨੌਂਦਾਕਰਣਾਨਾਹਿਆਇਆਣੀ।ਅਰੁਜੋਰਬਾਕਰੀ
ਤੈਸਹਜਕੇਪਰਮੇਸਰੀਏ।ਕ੍ਰਿਪਾਉਸਾਧੋਮਰਖੇਕੇਚਰਨਹੈ।ਜੋਗੀ
ਆਨੀਪੈਆਨੀਗੁਰੂਹੈ।ਅੰਕੇਗੁਰਬਾਣੀਹੈ।ਫਕੀਰੋਕਾਪੀਰਦੁ
ਸਕਹੈਕਹੈ।ਭਿਨਭਿਨਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।
ਗੁਸਾਈਜੀਤੁਮਪੂਰਨਬਚਨੁਕਰਤੇਹੋ।ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਐਸਾਹੀਹੁੰਦਾਹੀ
ਤਾਹੈ।ਪਰੁਜਿਸਕਉਨਿਰੰਜਨਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਫਿਰਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ
ਆਜੀਹੁਣਤਾਸੁਮੇਰਉਪਰਿਚਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਚਲਣਾਏਆਹੋ। ਅਥੋਸਤੁਬਾਣੀਦਿਆਨਕਰੂ ਸਾਖੀਰਸ
ਲੀ। ਤਾਮਿਨਾਪਰਬਤਤੇਉਤਰਾਲੀਲੀਤਾ।ਜਾਇਸੁਮੇਰਉਪਰਿਖੜੇ
ਹੋਏ।ਅਗੋਸਿਧਮੰਡਲੀ।ਨਉਨਾਥਚਉਰਾਸੀਸਿਧਪਾਂਤਿਆਜੜੀ।
ਬੈਠੇਬਾਤਾਕਰਦੇਹੈਨਿ।ਗੀਆਨਪੈਆਨਦੀਆਬਾਤਾਕਰਦੇਆਹੇ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰੈਹੁ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਈਕਿ
ਤੀ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਹੈ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਾਂ ਤ੍ਰੀ
ਉ ਆਦੇਸੁ ਤਾ ਗੋਰਖ ਬੋਲਿਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕੋ ਆਦੇਸੁ
ਆਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਗੋਰਖ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਇਸ
ਬਾਲੇ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਆਲਾ ਦੇਹੁ ਤਾ ਇਕੁ ਗੋਰਨਾਥ ਮਦ ਨਾਲਿ
ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ ਆਨਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਰਖਿਓਸੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਪੀਉ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕੇਹਾ ਪਾਣੀ ਹੈ ਤਾ ਇਕੁ ਗੋਰਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਇਸ ਕੇ ਪੀਤਿਆ ਜੀਵ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾ ਇਕੁ ਗੋਰਨਾਥ ਬੋਲਿ
ਆ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਗੁੜ ਸੀਆ ਜੇ ਧਾਵਣ ਮਹੂਏ ਕਸ ਕੇ ਬੀਜ ਸਮ
ਦ੍ਰੋਣ ਰਸ ਪਾਰਸ ਨਾਲੀ ਹੋਇ ਰਸ ਨੀਤ ਬਧ ਨਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਣਾ
੧। ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤਬ ਜੋ ਗੀ ਹੋਵੈ ਵਿਸਟਿ ਭੀ ਏਹੀ ਧਨ ਸਭ

ਕਾਟੇਸਗਲਬਿਕਾਰਦੁਰਮਤਿਖੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇਮਨਦਾਸੋਮ ੨੬੩
ਦੇਖੋਮਾਤੇਮਮਗਨਿਹਾਈਆਲਿਵਲਾਗੀ ॥ ਸੁਰਤਿਧਿਆਨਤਸਾਵਧ
ਧਤੁਵਰਿਖਿਆਰਿਖਨ੍ਰਾਪਖੈਰਾਗੀ ॥ ਦਾਕੋਸੇਸਹਾਕੀਫਰੇਮਤਲਾਵ
ਵਾਖਸੁਖਦੋਈਨਿਵਾਰੇ ॥ ਜਹਾਦੇਖੋਤਹਾਏਕੋਸੋਆਪੀਹਿਰਦੇ
ਅੰਤਰਿਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜਾਹਾਪ੍ਰਭੁਜੀਸਾਬਿਨਿਧਾਹੇਖਾਲੀਖੇਪਨਤ
ਵੈ ॥ ਗੁਗਰਨਾਸਕਰੈਸੁਣਨਾਜਕਧਾਲੈਤਬਤੁਦਰਸਨਪਾਵੈ ॥
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ॥ ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਆਹਣਮਾ
ਰੀਕਿਰਣੀਕਿਕਸੁਪਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਥਿਮੈਪ੍ਰੇਮਜਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰਹਮ
ਕੀਅਗਨਿਜਲਾਈ ॥ ੧ ॥ ਪੋਹਮਮਦੇਖੋਮਾਤੇਨਾਹੀ ॥ ਜੋਮਨ
ਦੇਸੋਮਦੇਖੋਮਾਤੇਕਿਨਾਮਤਦਾਸੀਓਮਾਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਤਿ
ਨਾਲਿਕ੍ਰਿਓਬਾਸਨੁਕੀਨਾਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁਆਈ ॥ ਦਾਇਆਸੁਗਾਹਿ
ਸਹਾਕੀਪਿਆਲਾਗੁਰਮਤਪੀਓਭ੍ਰਾਈ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਫਿਰੇਮਤਦਾਨਾਏਕਰੰਗਮਾਹਿਮੇਲੋ ॥ ਜਹਦੇਖੋਤਹਏਕਸਰੂਪੀ

ਮਾਰਗਪਾਇਆਛੋਡੋ ॥੨॥ ਜਿਧਰਿਜੋਪਹਮਾਰਿਓਸੁਪੇਆਰਪਾ
ਰਲਿਵਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕਦਾਸਤਤਾਮਤੁਵਾਰੁਹਾਇਕਿਕਾਰਥੇਾਗੀ ॥
੪॥੨॥ ਤਾਂਫੇਰਸੀਪਾਥਕੀਤਾ ਗਾਗੁਰੰਮਹਲਾ ॥

ਪਨਿਜੋਬਸਕੀਕਰੇਨਆਸਾ ॥ ਪਰਤੀਤਅੰਗਨਸਾਵੈਪਾਸਾ ॥
ਸਾਧੂਸੰਦੁਲੋਪਟਕ੍ਰੀਤਰਿਜਰੈ ॥ ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਰਤੀਤਕਰੈ ॥
ਬੋਲੈਪਰਥਤਸਤਿਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥ ਰਹਾਉ
ਸੋਗਿਰਹੀਜੋਨਿਗ੍ਰਹਕਰੈ ॥ ਜਪਤਪੁਸੰਜਮਭਿਖਿਆਕਰੈ ॥
ਪੁੰਨਦਾਨਕਾਕਰੈਸਰੀਰ ॥ ਸੋਗਿਰਹੀਸੋਗੰਗਾਕਾਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ
ਈਸਰਸਤਿਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥੨॥ ਸੋਅਉਧੂ
ਤੀਜੋਧੂਪੈਆਪਾ ॥ ਭੋਜਨਭਿਖਿਆਕਰਸੰਤਾਪਾ ॥ ਅਉਹਾਟ
ਪਟਣਮਾਹਿਭਿਖਿਆਕਰੈ ॥ ਸੋਅਉਧੂਤੀਸਿਵਪੁਰਿਚੜੈ ॥
ਬੋਲੈਗੋਰਖਸਤਿਸਰੂਪਾ ॥ ਪਰਮਤੰਤਮਾਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ ॥੩॥ ਸੋ
ਪਾਖੰਡੀਜੋਕਾਇਆਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆਕੀਅਗਨਿਬ੍ਰਹ

ਮਪਰਜਾਲੇ॥ਸੁਪਨੇਦੀਏਵਨਵੇਹੀਬੂਰਨਾ॥ਤਿਸੁਪਾਖੰਡੀਜਾ॥ ੧੨੪
ਨਾਮਰਨਾ॥ਪੇਖੈਜੈਰਪਟਸਾਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਿਤਮਾਹਿਰੇਖਨ
ਰੂਪਾ॥੨॥ਜੋਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸਾ॥ਅਪਰਉਪਰਕਰੇਨਿ
ਰੰਜਨੁਵਾਸਾ॥ਚੰਦਸੂਰਜਕੀਪਾਏਗੰਠਾ॥ਤਿਸੁਉਦਾਸੀਕਾਪ
ੜੇਨਕੰਧਾ॥ਪੇਖੈਗੋਪਾਲਤਿਭਵਨਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਿਤਮਾਹਿਰੇ
ਖਨਰੂਪਾ॥੩॥ਜੋਬੈਰਾਗੀਜੋਉਲਟੇਬ੍ਰਹਮਾ॥ਗਗਨਮੰਡ
ਲਮਾਹਿਰੋਪੈਥੰਮਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਧਿਆਨੁ॥ਤੇਬੈਰਾ
ਗੀਸਤਿਸਮਾਨਿ॥ਪੇਖੈਭੁਰਥਰਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤਤਮ
ਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੪॥ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆ॥ਕਿਉਮ
ਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਾਤਿ॥ਕਿਨਪਤੁਪਾਈਐਕਿਆਖਾਲੇਨੂਰ
ਤਾਆਸਾਤਿਨਾਸਤਿਏਕੇਨਾਏ॥ਕਉਨਅਖਰਜੀਤਰਹੈਨੀ
ਆਣਾ॥ਧੂਪਛਾਉਜੇਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਖੈਗੁ
ਰਕਉਕਹੈ॥ਛਿਅਵਰਤਾਰੈਵਰਤੈਪੂਤਾ॥ਨਾਸੰਸਾਰੀਨ

ਅਉਧੂਤਾ।ਨਿਰੰਕਾਰਜੋਰਹੈਸਮਾਇਓ।ਕਾਹੇਭ੍ਰਮਿਓਆਗਿਟ
ਜਾਇਓ।ਏਹੌਨਾਨਕਸਤਿਸਰੂਪਾ।ਪਰਮਤਮਾਹੈਰੇਖਨਰੂਪਾ।੧।
[illegible] ਕਾਮੁਤਿਆਗਿਲੋ।ਕਰੋਧਤਿਆਗਿਲੋ।ਲੋਭਤਿ
ਆਗਿਲੋਮੋਹਿ।ਹੰਕਾਰਤਿਆਗਿਲੋ।ਮਮਤਾਤਿਆਗਿਲੋ।ਚਰਪਟ
ਬਚਨਅਪਾਰੀ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਤ੍ਰਾਨਾਤਿਆਗਿਲੋਕਾਮਿ
ਨਾਤਿਆਗਿਲੋਕਰੋਧਾ।ਨਾਤਿਆਗਿਲੋਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾ
ਰੀ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਭੋਗਕਰਨੋ।ਨਾਨਕਬਚਨਅਪਾਰੀ।੨।ਸਿਵਪਰ
ਕਲੋਸਕਲਗਵਾਇਲੋ।ਅਨਸਾਠਹਿਰਾਇਲੋ।ਤਿਜਨਾਹੈਰ
ਾਇਲੋ।ਧ੍ਰੀਕ੍ਰਿਤਲਗਾਇਲੋ।ਗੁਰਚਰਨਲਾਗਲੋ।ਤੇਘਰ
ਭੁਗਲੋ।ਚਰਪਟਬਚਨੁਸਿਧਾਲਲੋ।ਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾਤੇਸੀਸਾ
ਗਸਾਂਈਂਦ੍ਰੁਪਾਰਿਪਾਇਲੋ।੩।ਸਿਵਨਕਪਾਰਲੋ।ਤਿਜਨਾਹ
ਵਾਇਲੋ।ਅਨੇਕਨਾਪਰਘੇਪੇਲੋ।ਦਰਸਨਨਾਪਾਇਲੋ।ਤੇਘ
ਰਭਾਗਾਸਮਆਧਲੋ।ਨਾਨਕਬਚਨਸਿਧਾਲਲੋ।੪

ਸੁਣਿਚਰਪਟਨਾਥਜੈਸਾਰਸਾਗਰਹਮਪਾਰਪਾਇਓਲੋ ॥੪॥੧॥
ਏਕੀਨਾਰਗੁਰੂਕਾਰਿਓ ਪੰਚਪਚੀਸਹਮਆਗੇਨਾਰਕਾਰਿਓ ਭੀ
ਨਚਾਰਿਰਾਖੀਨੁਰਸਨਾਉਨਿਰਖੇ ਨਾਉਸਤਿਹਮੈਧਪਯਬੋ ਚਉਦਾ
ਇਕੀਸਤਮਆਗੇਮੂੜਿਓ ਪਚਾਸਪੰਛਿਤਰਣਲਾਗਏ ਨਾਸਕਤ
ਪਾਏਸੋਥਨੋਲਾਗਏ ਜੁਨੁਹੋਚਰਪਟਨਾਥਏ ਖਾਤਾਏਰਿਘੂੰਧੂ
ਨਾਥਨੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੁਲਾਇਆ ਛੇਤੀਉਸਾ ਆਪਿਉਸ
ਘੂੰਧੂਨਾਥਬੋਲਿਦਾਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥ ਘੂੰਧੂਨਾਥ
ਚੁਪਕਰਆਇਆ ਕਿਆਜਾਂਪੈਠਤੁਕੈਸਾਕੁਇਆ ਪਥੀਨੁਬੋਲੋਕਿ
ਆਕਰੇਥੀਚਾਰਾ ਘੂੰਧੂਨਾਥਨਬੋਲਣਹਾਰੁ ਸੋਵਪੂਜਾਰਹਤਨ
ਪਾਈਏ ਘੂੰਧੂਨਾਥਬੁਲਾਇਆਚਾਹੀਐ ਦਰਸਨਆਛਾਪਰਮ
ਪਰਮਨਾਜਾਪੈ ਕਿਆਜਾਣੈਕੈਸਾਪਰਤਾਪੈ ਕੋਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਘੂੰ
ਧੂਨਾਥਹਮਰੀਅਰਦਾਸਿ ਏਕਪਛਾਣੋਤਉਬੋਲੋਧਾਤਾ ॥੧॥ ਘੂੰ
ਧੂਨਾਥਵਾਚ ॥ ਘੂੰਧੂਨਾਥਪਾਇਓ ਜਤੀਨਸਾਧਬੋ ਸਿਧੋ

ਨਨਾਬਧੋ ਘੋਲਘੋਪਕੜਾਇਓ ਸੀਂ ਨ੍ਰਿਨਧਾਇਓ ਨਾਉਨਕ
ਹੋਯੋ ਸੁਰਤਿਨਠਹਰਾਇਓ ਕੁਕੂਨਕਾ ਤਾਇਓ ਚੇਲਾਪਾਇਨਦਾ
ਇਓ ਨਾਦਅਨਾਹਦਕੁਗਮਸੁਣਾਇਓ ਸਭੁਏਕੰਕਾਰਖੇਲਯੋ
ਸਿਊਸਕਤੀਨਮੇਲਯੋ ਪਿਆਨੁਨਾਧਿਆਯੋ ਉਚਨੀਚਨਾਕਰ
ਇਓ ਹਿਰਦੇਪਰਗਾਸਯੋ ਏਕਧਾਤਯੋ ਘਿਊਕੈਸੁਣਿਨਾਨ
ਕਸਾਯੋ ਸਤਿਪਰਮੈਸਰੁਮਲਾਇਓ ੨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਿ
ਪ੍ਰਿਕੇਚਰਨਾਨੂੰਦਉਢੀਆ ਤਾਪ੍ਰਿਥੁਨਾਥਕਹਿਆ ਕਿਉਤਪਾ
ਪਾਹਕਿਆ ਦੂਸਰਾਜਾਣਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਾ
ਥਜੀਏਕਜਾਣਿਆਤੋਸੋਪਛਾਣਿਆ ਦੂਸਰਾਅਵਰਨਕੋਈ ।
ਨਾਨਕਦਾਸਸਮਾਈਆਤੈ ਆਰੋਪ੍ਰਿਥੁਨਾਥਮੈਉਠੀ ਤਾਦੂਹਾਆ
ਪਿਵਿਚਰਨਥੰਦਨਾਕੀਤੀ ਥੋਰਾਜੀਮੇ ਤਾਫੇਰਿਚੰਧਨਾਥ
ਬੋਲੈਨਾਹੀ ਅਗਨਿਹੋਇਰਹਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
ਧਾਜੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਏਹੁਚੰਧਨਾਥਬੋਲਦਾਨਾਹੀ ਤਾਮਰਦਾ

ਨਾਉ ਭਾਵੈ ਸਾਹੋ ਇਕਰੀਏ ਲੀਆ ਆਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਾਈਏ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ ੧੮੬
ਨਕ ਜੀ ਬਚਨੁ ਕੀਤਾ । ਬੋਲਤੇ ਚੰਧਾਨਾ ਥਧੋ ਸਤੇ ਕਿਉ ਜਾਣੀਆ ਕ
ਉਨਤੁਮਾਰ ਅਤਾਮ ਜੂਰਤੇ ਰਤੇ ਕਬੁਣਾ ਗੁਰੂ ਮਾਤੀ । ਦੇਖੀ ਤੁਮਾਰੀ ਮੂਰਤਿ
ਆਛੀ ਧੰਨੁ ਧੇਲੈ ਸਾਮਨਕਾਈ ॥ ਧੁਧਾਂਸ ਧਨਾਬ ਸਕੁ ਜਤੀ ਭੀਬੇ
ਸਾਨੂ ਤਾਰੇ । ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣ ਚੰਧਾ ਭਾਈ ਤੈ ਕਿਉ ਬੇਲਾ ਵਿਸਾਰੇ
੧॥ ਚੰਧਾਨਾਥ ਵਾਚ । ਬੋਲਣਹਾਰ ਬੋਲਦੇ । ਤੋਲਣਹਾਰ ਤੋਲ
ਦੇ । ਅਟਕਣਹਾਰ ਅਟਕਦੇ । ਭਟਕਣਹਾਰ ਭਟਕਦੇ । ਛੂਟਕ
ਣਹਾਰ ਛੂਟਕਦੇ । ਗਾਵਣਹਾਰ ਗਾਇਦੇ । ਸੁਣਨਹਾਰ ਸੁਣਾਇਦੇ ।
ਚੰਧਾਨਾਕ ਤਾਇਦੇ । ਏਕੋ ਏਕੰ ਕੋ ਧੀਆਇਦੇ । ਏਕੰਕਾਰ ਅਗਮਾਹ
ਧਿਆਨ ਲਾਇਦੇ । ੨॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ । ਜਾਨਣੀ ਸੇ
ਧੰਨ ਦੇ । ਕਰਣੀ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇ । ਰਹਣੀ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇ । ਚਲਣੀ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇ ।
ਗੁਰੂ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇ । ਉਪਦੇਸੁ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇ । ਕੇਤੇ ਸਫਲ ਸੇ ਧੰਨ ਦੇ । ਏਕ
ਕਾਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦੇ । ੩॥ ਚੰਧਾਨਾਥ ਵਾਚ । ਚੰਧਾਨਾ ਨਕੇ ।

ਗੋਰਖੁਨਸਾਮੰਦੋ।ਚਤ੍ਰਜੀਰੋਨਰਾਮੰਦੋ।ਬਾਸਿਸਟਨਾਥੁਏਆਸ
ਕੋ।ਸੁਖਦੇਉਨਪੁਸਕੋ।ਜਨਕੁਆਏਐਆਏਏਨਤਾ।ਦੂਜਾਨ
ਏਨਤਾ।ਪਰਣੁਵਿਚਰੀਯਾ।ਸੁਣਨਾਨਕਧਾਨਾ।ਏਕੁ
ਏਕਸੁਖਪਾਵਕਾ।ਦੂਜਾਜਿਜਾਣਾ।੪॥ਤਦਿਬੇਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਪਾਵਿਚਧਰਤੁਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀ।ਧਨੁਗੁਰੂਪੁਸੰਨਹੋ।ਖੁਧੁਨਾ
ਬਾਅਤੇਚੰਧਾਨਾਥਅਤੇਅੰਗਦਨਾਥਾ।ਅਤੇਗੋਪੀਚੰਦੁ।ਇਹੁ
ਭੀਏਚਾਰੇਧਰਤੁਖੁਸੀਹੋਏ।ਲਗੇਆਖਣਜੀ।ਤੁਸਿਹਾਜਰੂਹੋਏ।
ਅਜੁਹਾਮਕਉਅਲੇਖਪੁਰਖਕਾਦਰਸਨੁਹੂਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਬੋਲਿਆ।ਨਾਥਜੀ।ਅਜਿਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨੁਨੁਧਰਤੁਤਰ
ਛਟੇਆਹੇ।ਪਰਭਾਹੋਇਆਜੋਦੇਹਾਵਿਚਦਰਸਨੁਹੋਇਆ।
ਅਗਾਸਤਿਪਰਤੀਤਿਆਹੀ।ਜੋਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦ
ਦਰਸਨੁਹੋਇਆ।ਨਿਰੰਕਾਰਅਤੇਤੁਸਾਡੇਵਿਚਭੇਦਕਛੂ
ਨਾਹੀ।ਅਸਾਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨੁਹੋਇਆ।ਜਾਇਤਾਨੇ

ਬਧੁਸੀਹੋਇਆ।ਤਾਸੁਰਤਿਸਿਧਾ।ਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰੀਸਿਧਾ।ਅਤੇਕਲਕਾਲੀਸਿਧਾ।ਕਿਤਨੇ ੧੬੭
ਕਲਿਪਤਅਕੇਗੁਸੇਹੋਏ।ਤਾਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਸੁਣੋਭਾਈਗੋਪੀ
ਚੰਦਧਾਲੋਇਤੁਸੀਪਕੈਸਾਹੁਕਾਰਕਰਤੇਹੈ।ਤਾਗੋਪੀਚੰਦੁਕਹਿਆ
।ਗੁਰੂਜਿਨਾਥਜੀਤੁਸਦੇਖੋਤਮਾਸਾ।ਨਾਨਕਤਪਾਤੇਕਛੁਕਮੀਨ
ਹੀਇਨਪਾਸਜੋਆਏਹਤੇਤੁਮਾਰੇਆਗੇਨਿਵਹੈ।ਜਿਦੂਕਜੋਰਾਤੁਮਸੋਨਹੋ
ਇਜਾਵੇ।ਬੋਲੋਨਾਹੀ।ਤੁਮਆਪੇਤਮਾਸਾਦੇਖੋਗੇ।ਕੈਸੇਸਰਮਿੰਦੇਹੋਵੈਗੇ।
ਤਾਉਨਾਸਿਧਾਕਰਆਤਾਲਾਈਆ।ਕਿਆਕੀਤਾ।ਜਿਰਗਾਨੀਉਡਾਏਥੇ।
ਜੰਤ੍ਰੀਵਿਜਾਇਲੋ।ਫਰੂਆਦਉਡਾਇਲੋ।ਮੁੰਦ੍ਰਾਅਕਾਸਲੋ।ਜਿਤਨੇ
ਸਿਧਤਮਕਰੂਪੀਹੋਇਆਹੇ।ਸਭੁਣਾਆਪਣੇਸਾਜਉਡਾਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕੁਪਕਾਰਕੈਮਛਲਾਹੋਇਬੈਠਾ।ਤਾਸਿਧਲਾਗੇਕਲਾਮਾਰਨੇ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਤਾਉਂਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕ
ਅਬਤੂਬਕਉਕਿਆਹੂਆਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਓਹੋਕਉਸਹਮਾਰੀਹਮਦੇਖਸਕ

ਤਦਹੂ ਮਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿਆ ॥ ਤਬ ਕਉ ਸੋਮ੍ਹੁ
ਘਟ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਕਉ ਸਤ੍ਰੂ ਅਸਮਾਨੇ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਪਰਤੇ
ਹੈ ਰਾਣੇ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਕਉ ਸਿਮਰਗਾਨੀ ਆਰੀ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਦੂਹੇ
ਈ ਧੁਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਕਉ ਸਹੁਣੀ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਤਬ ਸਿਧ
ਦੂਰਹੂ ਆਣਾਰੀ ॥ ਸਭ ਭਰਾਜਿ ਸੋਧ ਕੀ ਸਲਤਨਤ ॥
ਕਉ ਸਨਨਕ ਕੀ ਜਲਤਨ ॥ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਸਿਧਾ ਸਰਾਸਿਦੇ
ਖੋਲੇ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਤਾ ਸਿਹਾ ਸਿ ਬੋਲੇ ॥ ਤਬ ਮੰਗਲ ਨਾ
ਥ ਨਾਰਹਿ ਸਿਧਿਆ ॥ ਲਗਾ ਕਹਣ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ
ਨਾਥ ਜੀ ॥ ਦੇਖੀਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੋ
ਲਿਆ ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਦੇਖੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥
ਤਬ ਗੋਰਖ ਵਾਚ ॥ ਕੈਉ ਗਾਲ ਕਾ ਗਰਾਨ ਮੰਤ੍ਰ ਸੁਣਾ ॥ ਕੈਸ
ਕਾ ਸਕੇਤਾ ਰੇ ॥ ਕੈ ਪੜ੍ਹ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਇੰਦ੍ਰ ਬਰਸੈ ਕੈ ਪਾ
ਰੈ ॥ ਕੈ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਜਗ ਮੇਰ ਤੀ ਕਿਤੀ ॥

ਕੇਤੇਕਾਲਸਮਾਵੈਵਖਟਾਵੇਗੋਰਖਸੁਣਹੋਨਾਨਕਤੁਮਏਨੈਥੇਰਾ।੧॥ ੧੬੮
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਤਾਂਹੀਉਗਵਣਗਗਨਮੰਡਲਾ।
ਦੋਆਕਾਸਮੈਤਾਰੇਦੋਪਤੁਘਨਾਸਪਤੀ।ਸੰਉਤੂਘਰਸੈਨਉਧਾਰੈ।
ਜਵਾਸੇਰਕਾਜੁਮੇਰਧਰਧਤਾ।ਜਾਗੈਰਤੀਏਕਾ।ਏਕੋਕਾਲਸਮਾਹਿ
ਦੇਵਾਭੂਨਵੇਨਾਨਕਸੁਣਹੋਗੋਰਖਤਮਆਏਏਕੀਥੇਰਾ।੨।ਤਾ
ਹੋਰਿਸੰਖਤ੍ਰਾਸਿਧਬੋਲਿਆ।ਸਿਧਲੋਨਾਥਵਾਚ।ਕਵਨਗੁਰੂਕ
ਵਨਚੇਲਾ।ਕਵਨਮੂਲਕਵਨਮੇਲਾ।ਕਵਨਵਸਤਲੇਰਹੇਅਕੇਲਾ।
ਕਾਇਆਕਹੁਕਾਹੇਕੀਪਿੰਡਾ।ਤਿਸਊਪਰਿਕਿਸਪੁਰਖਕੀਅੰਡਾ।ਕ
ਥੀਕੋਜੋਥੇਓਕਾਥੀਕਾਥੀਕਾਹਿ।ਕਿਹਸਬਦਹੋਨਾਨਕਆਮਰਾਪੁਰ
ਜਾਈ।੧।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।ਸਬਦਗੁਰੂਸੁਰਤਿਚੇਲਾ।ਅਨ
ਮੂਲਪਵਨਮੇਲਾ।ਤਤੁਵਸਤੁਲੇਰਹੇਅਕੇਲਾ।ਕਾਇਆਪਉਣਨਪਾ
ਣੀਕੀਪਿੰਡਾ।ਤਿਸਊਪਰਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਅੰਡਾ।ਸਤਿਕਾਥਿਉਕਾਥੀ
ਆਖਾਹਿ।ਏਹੁਸਬਦਹੋਸਿਧਤ੍ਰਾਆਮਾਰਾਪੁਰਿਜਾਈ।੨॥

ਮਛਿੰਦ੍ਰੋਵਾਚ ਕਉਨਨਗਰੀਕਉਨਸੁਲਤਾਨਾ।ਕਵ
ਨਸੋਲੋਕਵਸੈਪਰਧਾਨਾ।ਕਉਨਰਾਜਾਕਉਨਮਹਤਾ।ਦੇਹੋਮਛਿੰ
ਦ੍ਰਨਗਰੀਕੀਆਖ੍ਯਾਤਾ।੩॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਕਾਇਆਨਗਰੀਕਉਨਸੁਲਤਾਨਾ।ਪੰਚਲੋਕਵਸੈਪਰਧਾਨਾ।
ਮਨੂਆਰਾਜਾਪਉਨਮਹਤਾ।ਦੇਹੋਮਛਿੰਦ੍ਰਨਗਰੀਕੀਆਖ੍ਯਾ
ਤਾ।੪। ਮਛਿੰਦ੍ਰੋਵਾਚ ਕਹਾਵਸੈਮਨੂਆਕਹਾਵਸੈਪਉਨਾ
ਕਿਸਕੀਉਟਪਟਨਾਦਬਜਾਵੈ।ਪੰਚਕਾਗੁਰੂਕਉਨਾ।ਕਉਨ
ਭੋਗੋਅਹਾਰੁ।ਦੇਹੋਨਾਨਕਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰੁ।੫॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ। ਹਿਰਦੇਵਸੈਮਨੂਆ।ਨਾਭਵਸੈਪਉਨਾ।
ਪਵਨਕੀਉਟਪਟਨਾਦਬਜਾਵੈ।ਪੰਚਕਾਗੁਰੂਤਨੂਅਗ
ਨਿਭੋਗਅਹਾਰ।ਦੇਹੋਮਛਿੰਦ੍ਰਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰੁ।੬॥ ਮਛਿੰਦ੍ਰੋ
ਵਾਚ। ਕਿਤੁਮੁਖਆਏਹੋ।ਕਿਤੁਮੁਖਜਾਹੁਗੇ।ਕੈਸੇਨਾਰਕੇ
ਸੋਧਿਆ।ਕਾਇਆਸੋਧਿਕੈਪਉਨਾ।ਕਉਨਨਾੜੀਕਉਨਸਦ

ਆਗੁ ।ਦੇਹੋਨਾਨਕਸਧਦੁਕਾਬੀਚਾਰੁ ।੭। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ।[illegible]
ਉਤਰਮੁਖਆਏਹੋ ।ਦਖਣਦੁਖਜਾਈਗੇ ।ਨਉਸੈਨਾਥੁ ।ਸੋਵਹਸੈਸਿਧ ।
।ਨੇਜੋਸੇਖੀਫਿਰੇਪਉਨਾ ।ਅਸੀਕੁਮਤ੍ਰੀਆਂਚੀਤਦੁਆਗੁ ।ਦੋਹੇ ।ਖੰਧਰੁ
ਸਧਦੁਕਾਬੀਚਾਰੁ ।੮। ਖੰਧਤ੍ਰੋਵਾਚ ।ਕਿਤਪਰਚੈਲਾਗੋਬੰਧ ।ਕਿ
ਤਪਰਚੈਖੰਨੈਲਾਹਿਕੰਧ ।ਕਿਤਪਰਚੈਸਸੀਅਰੁਫੂਟੈ ।ਕਿਤਪਰਚੈਮ
ਇਆਮੋਹਿਤ੍ਰੁਟੇ ।੯। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ।ਸਨੁਪਰਚੈਤੋਲਾਗੈਬੰ
ਧਾ ।ਪਉਨਪਰਚੈਤਾਖੰਨੈਲਕੰਧਾ ।ਗਿਆਨਪਰਚੈਤੋਸਸੀਅਰੁਫੂ
ਟੈ ।ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚੈਤੋਮਾਇਆਮੋਹਿਤ੍ਰੁਟੈ ।੧੦। ਖੰਧਤ੍ਰੋਵਾਚ ।
ਆਦੇਸੁਤੋ ।ਕਿਸਕੋਆਦੇਸੁ ।ਆਦਿਕਾਕਉਨਉਪਦੇਸੁ ।ਅਨਕਾਕਉਨ
ਵੇਸੁ ।ਗਿਆਨਕਾਗੁਰੂਕਬੀਅਲੋਪੁਤਾ ।੧੧। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ ।ਆਦੇਸੁਤਾਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕਉ ।ਆਦੇਸੁ ।ਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰੂਕਾਅਨੂਪਉਪਦੇਸੁ ।ਅਨਕਨਿਰੰਤਰਿਵੇਸੁ ।ਗਿਆਨਕਾਗੁਰੂਸੋ
ਤੇਖਾ ।ਸਤਿਗੁਰੂਕੀਚਰਨੀਲਾਗਿਇਵਪੂਤਾ ।ਤੇਇਸਾਬਿਧਿਪਾਈਤੈ

ਲੋਆ॥੧੨॥ਤਾਉਰਮਪਰਮਨਾਥੁਆਇਆ॥ਪਰੁਵਾਰੀ
ਗੁਸੈਨਾਮੀ॥੧੩॥ ਉਰਮਨਾਥਵਾਚ ਅਗਨਜਲਾਵੈਜਲ
ਮੇਤੂੰਬੋਆ॥ਬੈਲਕੇਸਾਰਕਮਾਈ॥ਐਸੇਦੁਖਲਗਾਵੈਤ੍ਰਮਕੇਧਰ
ਤੀਧੀਰਗਵਾਈ॥ਏਕਤਆਰਾਮਆਰੇਐਸਾਅੰਧਰਸਾਬੀਰਲ
ਈ॥ਐਸਾਦੇਖੈਜੋਤੂੰਹਮਾਰਾਸਗਲੇਪਾਉਲਾਗਈ॥ਜੋਤੂੰਹਮਾ
ਰਾਐਸਾਹੈਅਧੀਕਰੋਤੂੰਬੂਛਾਈ॥ਜੋਰਾਜੇਰਧੇਰੇਹਮਆਯ
ਨਾਤੂੰਛੂਕੇਆਲੂਮਾਨਾਹੈ॥ਯੂਰਮਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਹਮਾਰੀ
ਆਨਰਜਾਈ॥੧੪॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਪਹਿਰਆਗ
ਨੀਹੋਵੈਪਾਰਿਧਾਪਾਵੈਜਨੁਸਾਰਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੂਖਪਾ
ਣੀਕਾਰਿਪੀਵਾਧਰਤੀਹਾਕਿਚਲਾਈ॥ਧਰਤਰਾਜੀਅੰਧ
ਰਤੇਲੀਪਿਛੈਟੰਕਚੜਾਈ॥ਏਤਾਭਾਨੂਹੋਵੈਮਨਿਅੰਦਰਿ
ਕਰੀਕਿਆਅੰਕਰਾਈ॥ਜੋਵਤਾਮਨਿਛੁਤੈਦਰੁਦਾਤੀਦੇਵੈ
ਕਰੈਰਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੈਜੇਸਾਉਪਰਿਸਭੁਨਾਮੈਵਤਿ ੨੫

ਆਖੀ॥੨॥ਊਰਮਸੋਲੋਤਤੁਵੀਰੇਲੋਸੁਣਹੇਨਾਨਕਸੋਦੀਆਖੈ
ਉਕਾਰਿਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਕਿਨਿਪਾਈਤੁਸੋਹੇਦੀ॥ਆਖਿਦਆ
ਹੈਵੇਦੁਨਜਾਣੈਗੁਰਬਧਿਨਬੁਝਨਹੋਈ॥ਸਿਧਾਸੈਬੋਧਿਨਬੁਝ
ਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਈ॥ਊਰਮਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਮੂੜੇਸ
ਤਿਗੁਰਾਸਿਰਪਰਥਾਪੇ॥ਗੁਰਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗੇਤੋਤੀਨਲੋ
ਕਆਿਜਾਪੇ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸੋਈਕਰਤੀਏਕੰਕਾਰ
ਤੀਨਲੋਕਕਉਪਾਲੇ॥ਜਾਖਚਉਰਾਸੀਜੋਨਿਉਪਾਈਜੀਆਜੰਤਕੇਨਾ
ਲੇ॥ਤੇਸਕੀ॥ਕਿਰਪਾਤੇਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਮਰਮੁਪਛਾਣੈਆਸੋਵਨਗਹੀਆਕਾਈ॥ਨਿਰਅਲਾਬੁਧਾਜਿਪਸੂਰਾ
ਤਰੁਜਨਮਸਕਾਰਥਆਇਆ॥ਰਜਨਨੀਕੇਬੁਧਾਥੈਤਾਮਿਲਕਰਤੇ
ਖਵਥਨਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਉਰਮਸੂਰੈਤੈਥੀਨਸਜਨਮਗਵਾ
ਇਆ॥ਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂਨਹੀਜਾਣੈਆਸੁਣੋਗੋਰਖਗਰਮਾਇਆ॥੨॥
ਮਛਦਰਨਾਥਵਾਚ॥ ਕਉਨਮਾਤਾਕਿਵਉਣਪਿਤਾਕਉਨਗੁਰੂਕਉਨਤੂੰਹੋ

ਤਾ ਕਉਨ ਦੇਸ ਕਉਨ ਭੇਸੁ ॥ ਜੋਗਿਆ ਕੇ ਜੋਗ ਬਿਓਗੀ ਕੈ ਰੋਗੀ ॥ ਹਰ
ਖਿ ਕੈ ਸੋਗੀ ॥ ਪੂਰਬ ਭਾਗ ਸੁਣ ਹੋਇ ਆਏ ਕਉਨ ਪੂਰਬਲੀ ਕਿਹਾ ਮ
ਟੇ ਜੀ ਜਾਲੇ ।੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਓਵਾਚ ॥ ਖਿਮਾ ਅਹਾਰੀ
ਸੰਤੋਖ ਅਧਾਰੀ ਤਾ ਸਚੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਕਾ ਹੋਤਾ ॥ ਏਕ ਗਮ ਪੁਰ ਦੇਸੁ ॥ ਸਗ
ਲੇ ਭੇਸੁ ॥ ਜੋਗਿਆ ਨਾ ਜੋਗ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਰੋਗੀ ॥ ਹਰਖਿਆ ਜੋਗੀ ॥ ਪੂ
ਰਬ ਤੀਨ ਨਾਮ ਸੁਣ ਹੋਇ ਪਰਗਾਏ ਆਲੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਪਰਗਾਸੀ ਆਤ
ਮ ਆਏ ਟੇਜੀ ਜਾਲੇ ॥ ਆਸਾ ॥ ਗੋਰਖ ਓਵਾਚ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰੇ ਝੋਲੀ
ਲੇਹ ਮਾਸਤਾ ਕਿ ਪੂਰਿਆ ਗਾਵਉ ॥ ਸਦਾ ਅਚੀਤ ਕਿਆ ਈਆ ਰਤ
ਤੀ ਸਿੰਙੀ ਅੰਗੀ ਹੰਢ ਦੂਬੀਆ ॥ ਹਾਥ ਫਹੋੜੀ ਫਿਰ ਡਾਰਾ ਖੇਤ ਉਸ
ਪਾਪ ਰਤੁ ਤਿਨ ਜੋਗੀ ਮੇਲਾ ਦੋਆ ਸਿਧ ਜਮਾਤੀ ਏਉ ਸਗਲਾ ਜਗ
ਜੀਤਾ ।੧। ਆਦੇਸੁ ਕਹੋ ਆਦੇਸੁ ॥ ਸਭੁ ਸਿਧ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ
੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੁਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ਭੁੰਚੋ ਖਤੇ ਨਾਦ ਬਜਾਵੋਨ
ਬਨਾਉ ਹਾਇ ਏਸੈ ਠੋ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਿਧ ਸਿਧ ਬਧਰ ਤੂ ਲਗਾਵੋ

ਸਗਲਾਸਿਧਤੁਮਆਗੀਆਕਾਰੀਜੋਗਸਿਜੋਗਖਾਵੋ॥ਰਾਇਕਮਾਉਕੇਪੁ
ਤਾਹੋਵਉਜੁਗਤਿਜੋਗਕੇਚੇਲੇ॥ਜੀਸਾਰਕੇਭੈਰਾਗੀਕਰੀਉਤੁਮਦੀਵਾਨਸਰ
ਲੋ॥ਤੁਮਸਿਰਿਊਪਰਿਅਵਰਨਕੋਈ॥ਹੋਇਰਹੇਪਰਧਾਨਾ॥ਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾ
ਸਭੁਤੇਊਚਾਈਉਚਲੇਫੁਰਮਾਨਾ॥੩॥ਖੰਡਖੰਡਮਹਿਆਸਣੁਬੈਸਣੁਲੋਈ
ਲੋਇਚਲੇਕੈਡਾਰਾ॥ਲਾਖਚਉਰਾਸੀਧਿਚਨੁਮੰਧਾਧੇਰਜਨਾਏਕੁਉਚਾਰਾ॥
ਕਾਰਿਕਾਰਿਦੇਖਹੁਆਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਰਿਦੇਬੀਚਾਰਾਂ॥ਪੂਨੇਵਾਤਿਗੋਰਖ
ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਐਸੀਕਾਰਤੁਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਸੰਤੋਖੁਸਰਮੁਪਾਤੁਝੋਲੀਧਿਆਨਕੀਕਰਹਿਬਿਭੂਤਿ॥ਖਿੰ
ਥਾਕਾਲੁਕੁਆਰੀਕਾਇਆਜੁਗਤਿਡੰਡਾਪਰਤੀਤਿ॥ਆਈਪੰਥੀਸਗਲ
ਜਮਾਤੀਮਨਿਜੀਤੈਜਗੁਜੀਤੁ॥੧॥ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅ
ਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੁਗਤਿਗਿ
ਆਨੁਦਇਆਭੰਡਾਰਣਿਘਟਿਘਟਿਵਾਜਹਿਨਾਦ॥ਆਪਿਨਾਥੁਨਾਥੀ
ਸਭਜਾਕੀਰਿਧਿਸਿਧਿਅਵਰਾਸਾਦ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਦੁਇਕਾਰਚਲਾ

ਦੁਨਾ ਸਿਧੇ ਅਵਰਾ ਤਕਾਰਾ ॥੨॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇ
ਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਉ
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦ
ਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥੩॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥੪॥੧॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ॥
ਐ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਈ ਤਾਂ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਇਆ ਸਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਉਣ
ਅਲੇਖ ਬਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਅਲੇਖ ਬਕਹੁ ਤੇਰਾ ਅਲੇਖ ਪੂਰਾ ਕਰੇ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ ॥ ਏਕਾ ਅਲੇਖ ਬਕੀਆ ਪੂਰਾ ॥ ਜਬ ਆਹ
ਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਸੂਰਾ ॥ ਅਉਰ ਅਲੇਖ ਬਰਾਹਉ ਨ ਕੋਈ ॥
ਜੋ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸੁਣਿ ਗੋਰਖ ਨੂੰ ਮਛੀ ਦੇਆ ਦੇਲੋ ॥
ਪੂਣ ਵੇਤ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੋਵਣੁ ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਰਹੇ
ਆ ॥ ਤਾਂ ਅੰਗਿਰਾਸ ਨਾਥ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ॥ ਨਾਨਕ

ਤਪੋਕਉਉਪਦੇਸਦੀਆ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆ।ਹੁੰਮੰਗਲਨਾਥਜੀ
ਹਉਮੈਕਉਦੇਖਤੇਸੋਆਦਮੀਪੂਰਨਾਪੀਰਹੈਕੇਕਾਚਾਹੈ।ਤਾਮੰਗਲਨਾ
ਥਕਹਿਆਨਾਥਜੀ।ਹਜੂਰਗੋਰਖਨਾਥਜੀ।ਜੈਸਾਦੇਖੀਐਤੈ
ਸਾਪਰਖਾਨੀਐ।ਫਕੀਰਾਂਨਾਪੀਰਦੂਐਸਾਹੈ।ਤਾਗੋਰਖਨਾਥਕ
ਹਿਆਹੁੰਮੰਗਲਨਾਥਜੀਤੂੰਅਸਤਬਚਨਕਹਤੇਹੋ।ਤਾਫੇਰਿਮਰ
ਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਕੀਕਾਈਜਾਹਗਾਹੈ।ਕਿਥਾਂਇਪਹੁਤੇ
ਤੇਤ੍ਰਿਪਹੁਚਣਾਆਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਰੇ
ਵਡੀਆਜਾਹਗਾਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇਭੀਛਹੂ
ਗੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਕਾਈਧਾਣਾ।ਤਾਪਾਲੇਆਖਿ
ਆਜੀਜੋਤੂਸਾਹਿਰਜਾਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨ
ਚਲਦੇਆਹੇ।ਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਊ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
।ਏਕੇਤਾਜੋਆਏਜੋਨਬਹੀਆਏ।ਅਤੇਅਸਾਸੁਣਿਆਆਹਾ।
ਜੋਨਉਨਾਥਹੈਨਿ।ਅਤੇਚਉਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨਿ।ਅਤੇਛਿਆਜਤੀ

ਹੈਨਿ॥ਇਥੇਜੋਆਇਆਸੋਨਾਥਹੀਆਇਆ॥ਤਾਂਫੇਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਆਜਾਤੀਹੈਨਿ॥ਅਤੇਨਉਨਾਥਹੈਨਿ॥
ਅਤੇਚਉਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨਿ॥ਅਤੇਜੋਗੀਆਂਦਾਗੁਰੂਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥਕਾ
ਵਡਾਹੈ॥ਇਹਗੁਰੁਆਸਣੀਨਾਥਨਵੇਂਹੈਨਿ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆਖੀਆਸਣੀਨਾਥਕੇਹੜੇਕੇਹੜੇਹੈਨਿ॥ਅਤੇਤੂੰਆਜਾਤੀਕੇ
ਕੇਹੜੇਹੈਨਿ॥ਅਤੇਚਉਰਾਸੀਸਿਧਾਂਦਾਨਾਉਂਕਿਆਹੈ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨੁਕੀਤਾ॥ਮਰਦਾਨਾਭੁਲਾਤੈਨੂੰਸਭੁਦੇ
ਦੇਨਾਉਂਦਸਦੇਵੀਏਗੇ॥ਇਤਨੀਗਲਦਾਪਦਾਲੋਹੋਈਆਹੀ॥
ਜੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥਆਸਨਤੇਉਠਕਰਿਆਇਆ॥ਬੋਲਿਆ॥
ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਵਾਚ॥ਕਤੈਂਹਕੁਗਾਤਾ॥ਕਤੈਂਚਜੁਗਾਤਾ॥ਕਤੈ
ਚਹਤਥੇਅਰੋਗੀ॥ਕਤੈਂਤ੍ਰਲਛਣ॥ਕਤੈਂਚਅਛਣ॥ਕਤੈਂਚਪਾ
ਇਥੇਜੋਗਾਂ॥ਪਹੋਪਹੋਹੋਤਪਾਪੁਛੂਤੇਹੈਪ੍ਰਾਨਪਤਾ॥ਵਿਹੁ
ਜਥਾਭਸੁਧੀ॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥

ਨਾਮੁਕੁਰਾਤਾਸਾਤਿਗੁਰਾਤਾ।ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਰਹਿਓਜੋਗੀ।ਸੁਣੋਸੁਣੋਪ੍ਰਾਨ
ਪਤਾ।ਪ੍ਰਾਨਦੇਨਾਨਕਤਪਾਜੋਹੁਜਬੰਭੁਸੁਧਾ। ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਵਾਚ
ਧੰਨੇਹੋਤਪਾਪ੍ਰਾਨਦੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾ।ਧੰਨੇਹੈਸਤਿਗੁਰਜੁਧਗਤਾ।੩
6 ਫੇਰਪ੍ਰਾਨਨਾਥਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਨੂੰਢਹਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਪ੍ਰਾਨਨਾਥਦੇਚਰਨਾਂਨੂੰਢਹਿਆ।ਦੁਹਾਂਆਪਾਵਿਚ
ਮਥੇਟੇਕੇ।ਬਹੁਤੁਸੁਖਪ੍ਰਸੰਨਹੋਈ। ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਬਚਨਬੋਲਿਆ
ਨਾਨਕਤਪਾਜੀਅਬਹਮਕਉਨਿਰੰਜਨੁਪੁਰਖਕਾਸਬਦਧਾਨਾਦਰਸ
ਨੁਨੂੰਆਖੋ।ਤਪਾਜੀਇਸਬਚਨਮੇਂਕੁਛਭੇਦਕੁਛਨਾਹੀ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਬੋਲਿਆ।ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਜੀਤੁਮਅਗੁਨਿਰੰਜ
ਨਸੇਂਭੇਦਜਾਣਤਾਹੈਸੋਜੋਗੀਸਰਨਾਈਹੀ।ਅਗੋਂਹਮਤੇਈਹੀਜਾਣਤੇ 6
ਹੋ।ਜੋਤੁਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮੂਰਤਿਹੋ।ਸਾਤਿਪੁਰਤੀਤਕਰਿਜਾਣਤੇਹੈ।
ਤਪ੍ਰਾਨਨਾਥਕਹਿਆਹਾਤਪਾਜੀਤੁਮਭੂਆਨਿਰੰਜਨਕੀਐਸੀਹੀ।ਫਿਰਪਾਹੈ।
ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆਨਾਥਉਪ੍ਰਾਨਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਦੇਖਿਆਪ੍ਰਾਨਨਾਥ

ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਜੀ ਜੈਸਾ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਥੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਦੇਖਿ
ਆ ਹਮ ਤੋ ਇਉਂ ਹੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ
ਆਗੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੋ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ
ਜੋ ਨਿਰੰਜ ਕੀ ਏਹੋ ॥ ਤਿਨੋ ਅਰੁ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇ ਵੇਦੁ ਕਛੁ ਨ
ਹੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਜੀ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਬਚਨੁ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥
ਪ੍ਰਾਨ ਥ ਆਪਣੇ ਆਸਾਣੇ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਆਹਾ ॥ ਏਹ ਤਉ ਉਚੇ ਬਚਨ
ਬੋਲਿ ਦਾ ਆਹਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ
ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਨਾਉ ਧਰਿ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਭਗ
ਤੁ ਬਾਲਿ ਦੇਹੀ ॥ ਕਿਛੁ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਦੇ ਹੀ ਹੋਏ ਏਤੁ ਆਸ
ਣੀ ਨਾਥ ਆਹਾ ॥ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾ ਨਾਥ ਦੇਨਾ
ਉਦਾਸੀ ਆਇ ਦਿਖਾਇਆ ਅਜ ਬੀਨ ਨਾਥ ਕੇਹੜਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤੂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਨਾਥ ਦੇ ਨਾਉ ॥ ਪਾਹਿ ਬੇਰਾਗੁ

ਦੂਜੈ ਮਛੰਦ੍ਰਨਾਥ ਹੈ॥੨॥ ਤੀਜੇ ਚਰਪਟਨਾਥ ਹੈ॥੩॥
ਚਉਥੇ ਮੰਗਲਨਾਥ ਹੈ॥੪॥ ਪੰਜਵੇ ਘੁੰਘੂਨਾਥ ਹੈ॥੫॥ ਛੇ
ਵੇਂ ਗੋਪੀਨਾਥ ਹੈ॥੬॥ ਸਤਵੇਂ ਪ੍ਰਾਨਨਾਥ ਹੈ॥੭॥ ਅਠਵੇਂ ਸੂਰ
ਤਨਾਥ ਹੈ॥੮॥ ਨਾਵੇਂ ਚੰਬਾਨਾਥ ਹੈ॥੯॥ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਨਵੇਂ ਨਾ
ਥ ਹੈਨਾਉ॥ ਹੋਰੁ ਆਖਣ ਨੂ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੈਨਿ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਜੀ ਜਤੀ ਕਿਤਨੇ ਕੁ ਹੈਨਿ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ[illegible] ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਗੋਰਖ ਜਤੀ॥੧॥ ਦਤ ਜਤੀ॥੨॥ ਹਨੂਵੰਤ ਜਤੀ॥
੩॥ ਭੈਰਉ ਜਤੀ॥੪॥ ਲਛਮਨ ਜਤੀ॥੫॥ ਭੀਖਮ ਜ
ਤੀ॥੬॥ ਏਹ ਛਿਆ ਜਤੀ ਹੈਨਿ ਅਰੁ ਆਖਣ ਨੂ ਬਹੁਤੇਰੇ ਹੈਨਿ॥
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ
ਸੋ ਕਿਹੜੇ ਕਿਹੜੇ ਹੈਨਿ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਉਹ ਕਉਣ ਸਿਧ ਏਹੋ ਪਹਿਲੇ ਕੰਗਰ॥੧॥ ਦੂਜੇ ਸੰਗਰ॥
੨॥ ਤੀਜੇ ਸਿਧਰਾ॥੩॥ ਚਉਥੇ ਭੂੰਗਰਾ॥੪॥ ਪੰਜਵੇ ਉਗ੍ਰ॥੫॥

ਛਿਵੇਪ੍ਰਗਆ॥੬॥ਸਤਵੇਕਨੀਢਾ॥੭॥ਅਠਵੇਤਨੀਢਾ।
ਧਾਲਨਾਵੇਲਨਭੂਪਾ।੯॥ਦਸਵੇਸੰਗਰਾ।੧੦॥
ਆਰਵੇਲੀਯਰਾ।੧੧॥ਬਾਰਵੇਰਾਜੀਰਤਕਾ।੧੨।
ਤੇਰਵੇਪੁਰਨਨਾਸਕਾ।੧੩।ਚਉਦਵੇਥੀਯਲਕਾ।
੧੪।ਪੰਧਰਵੇਜਾਲਕਾ।੧੫।ਸੋਲਵੇਖੰਬਤ੍ਰਾ।੧੬॥
ਸਤਾਰਵੇਸੁਰਾਜਿਧਾ।੧੭॥ਅਠਾਰਵੇਨੈਰਭਾਸਿਧਾ।
੧੮।ਉਨੀਵੇਕੇਵਲਕਲਾ।੧੯।ਵੀਹਵੇਸਮਰਥਾ।
੨੦।ਇਕੀਹਵੇਰਾਓਨਗੁਲਾ।੨੧।ਬਈਹਵੇ[illegible]
ਰਨੀਯੀ।੨੩।ਚਉਵੀਹਵੇਰਾਇਐਨਾ।੨੪।ਪੰਜੀ
ਹਵੇਕੇਸਕਲਾ।੨੫।ਛਬੀਹਵੇਅਉਧਰਨਾ।੨੬।
ਸਤਾਈਹਵੇਪਰਯਤਾ।੨੭॥ਅਠਾਈਹਵੇਈਸਗ।੨੮
ਉਨਤੀਹਵੇਕਰਬਰੀ।੨੯।ਤੀਸਵੇਕ,ਤਵੇ।੩੦॥
ਇਕਤੀਸਵੇਕਨੇਕਾ।੩੧।ਬਤੀਤਸੇਸੰਭ੍ਰਾ।੩੨॥

ਤੇਤੀਸਵੇ ਅਛਰ ਦੈਨਾ॥੩੩॥ਚਉਤੀਸਵੇ ਪਲਕਨਿਧਾ॥੩੪॥ਪੈਤੀ
ਸਵੇ ਪੀਪਲਕਰਨਾ॥੩੫॥ਛਤੀਸਵੇ ਸੀਉ ਰਾਮਾ॥੩੬॥ਸੈਤੀਸਵੇ ਗੀ
ਰਧੋਧਾ॥੩੭॥ਅਠਤੀਸਵੇ ਸਾਲਸਾ॥੩੮॥ਉਣਤਾਲੀਸਵੇ ਸਕ
ਰਾ॥੩੯॥ਚਾਲੀਹਵੇ ਗੈਲਸਾ॥੪੦॥ਇਕਤਾਲੀਹਵੇ ਮਗਨਧਾ॥
੪੧॥ਬੈਤਾਈਹਵੇ ਮੁਕਤੀਸਰਾ॥੪੨॥ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਹਵੇ ਚਰਨਨਾਰਤੇ॥
੪੩॥ਚਉਤਾਲੀਹਵੇ ਸੂਰਸੈਨਾ॥੪੪॥ਪੈਤਾਲੀਹਵੇ ਸੀਧਸੈਨਾ॥
੪੫॥ਛਿਤਾਲੀਹਵੇ ਗੀਰਵਰਾ॥੪੬॥ਸੈਤਾਲੀਹਵੇ ਜੋਤਲਗਨਾ॥
੪੭॥ਅਠਤਾਲੀਹਵੇ ਜੋਤਅਗਾਜਾ॥੪੮॥ਉਣਵੰਜਵੇ ਧੀਮਲਜੋਤਾ॥
੪੯॥ਪੰਜਾਹਵੇ ਸੀਤਲਜਲਾ॥੫੦॥ਇਕਵੰਜਵੇ ਆਪਰਪਨਾ॥
੫੧॥ਬਾਵੰਜਵੇ ਤ੍ਰਿਲਸੀਜੋਕਾ॥੫੨॥ਤ੍ਰਿਵੰਜਵੇ ਪ੍ਰਾਤਿਪਾਨਾ॥੫
੩॥ਚਉਰਿੰਜਵੇ ਅਕਾਲਾਨੇਰਾ॥੫੪॥ਪਚਵੰਜਵੇ ਕੌਲਾਸਕਾ॥੫੫॥
ਛਿਵੰਜਵੇ ਰਾਮਕੁਆਰਾ॥੫੬॥ਸਤਵੰਜਵੇ ਕਿਸਨਕੁਆਰਾ॥੫
੭॥ਅਠਵੰਜਵੇ ਬਿਸਨਪਾਤਾ॥੫੮॥ਉਣਾਹਠਵੇ ਸੰਕਰਜੋਗਾ॥੫੯॥

ਸਠਵੇਂਧਰਮਜੋਗਾ॥੬੦॥ਇਕਾਹਠਵੇਂਅਮੀਰਹੁਸੈਨੀਆ॥੬੧॥ਬਾਹ
ਠਵੇਂਅਮੀਰਜੀਕੀਲੀਕੰਧਾਰੀਆ॥੬੨॥ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਂਕਾਲੀਦੂਸੇਨਾ॥੬
੩॥ਚਉਹਠਵੇਂਨਾਲੀਦੂਸੈਨਾ॥੬੪॥ਪੈਂਹਠਵੇਂਸੂਰਮਤੀਆ॥੬੫॥
ਛਿਆਹਠਵੇਂਗੋਰਧਨਸੈਨਾ॥੬੬॥ਸਤਾਹਠਵੇਂਗੁਣਧਾਸੀ॥
੬੭॥ਅਠਾਹਠਵੇਂਅਸਨਾਸੀਆ॥੬੮॥ਉਣਹਤਰਵੇਂਕਬਕਮੀਰੀ॥
੬੯॥ਸਤਾਰਵੇਂਇਕਰੰਗੀ॥੭੦॥ਇਕਹਤਰਵੇਂਦੁਸਕਰਮੀ॥
੭੧॥ਬਹਤਰਵੇਂਕਰਮਨਾਸੀ॥੭੨॥ਤ੍ਰਿਹਤਰਵੇਂਕੁਲਾਧੀਸਾ
ਸੀਆ॥੭੩॥ਚਉਹਤਰਵੇਂਸੁਲਅੰਤ੍ਰੀਆ॥੭੪॥ਪਝਹਤਰਵੇਂਜੋ
ਗਤਿਤੀ॥੭੫॥ਛਿਹਤਰਵੇਂਜੋਗਰਹਤੋ॥੭੬॥ਸਤਹਤਰਵੇਂਦੀ
ਪਰੰਗਾ॥੭੭॥ਅਠਹਤਰਵੇਂਆਪਰੂਪੀ॥੭੮॥ਉਣਾਸੀਏਕ
ਲੋਸਪੂਪੀ॥੭੯॥ਅਸੀਏਧੀਰਸੀਅਜੋਗੀ॥੮੦॥ਇਕਾਸੀ
ਏਲਾਸਮੁਗਸਤੇਰੀ॥੮੧॥ਬਿਆਸੀਏਕਿਦਾਰਜੋਗੀ॥੮੨॥
ਤ੍ਰਿਆਸੀਏਸੰਕਾਸਕਾਕਹੀਐ॥੮੩॥ਚਉਰਾਸੀਏਜੋਗੀਧਾਰੀ

ਤੂੰ ਰਹੀਆਂ ॥੮॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਚਉ
ਰਾਸੀਆਂ ਜੋ ਪਾਵੈਨਾ ਉਇ ਹੈਨੀ ਅਤੇ ਓਹੁ ਨਉ ਨਾਥ ਹੈਨੀ ਅਤੇ
ਓਹੁਨੂੰ ਆ ਜਤੀ ਹੈਨੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾਥ ਕੀ
ਕਿਨੇ ਸਾ ਹੋਏ ਈਆ ਅਤੇ ਸਿਧ ਕਿਤਨੇ ਸਾ ਹੋਏ ਈਆ ਪਰੁ ਜੋ ਜਤੀਆ ਕੀ
ਨੇ ਸਾ ਹੋਏ ਈਆ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ
ਤੂੰ ਨਾ ਹੋਈਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛਿ ਲੈ ਅਰਮਾਨ ਨ
ਰਹੀਆ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨੂੰ ਸੀਆ ਪਦੋ ਹੋ ਜਾਂ ਫਿਆ
ਜਤੀ ਹੈਨੀ ਅਤੇ ਕੇਈ ਵਿਚ ਰਹੈਨੀ ॥ ਜੋ ਨਾਰੀ ਕਿਹ ਸਤ ਕੀ ਤਾਨ
ਤੀ ਜੋ ਇਸ ਤ੍ਰੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਵਦੇ ਨਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜਤੀ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨਾ ਅ
ਜੇ ਹੋਰ ਪਰਤ੍ਰਿ ਹੋਵਦੇ ਹੈਨੀ ॥ ਅਜੀ ਏਹੋ ਮੈਨੂੰ ਅਰਮਾਨੁ ਕਹਿਆ ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਪੁਛਿਆ ਏਹ ਜੋ ਫਿ
ਆ ਜਤੀ ਹੈਨਾ ਸੋ ਏਹੋ ਹੈਨੀ ॥ ਹੋਰੁ ਜੋ ਜਤੀ ਹੈਨੀ ਸੋ ਉਨਾ ਦੀਆ
ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਜਾਂਦੀਆ ਹੈਨਾ ॥ ਅਤੇ ਇਨਾ ਦੀ ਬਿੰਦੁ ਜਾਂਦੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ

ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਖਲੂਤਾ ਕਰਦੇ ਨਾਹੀ ਪਖਿ ਦੂਨੀ ਉਕਾਰਿ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਬਦੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥ ਨਦੇ
ਸਮੁਦ ਸੇ ਜਨ ਤੂ ਪਾਰ ਵੇਖੁ ਜਲਾ ॥ ਬੂਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ
ਪੀਰ ਨਗਰ ਸਭ ਕਿਰਾ ਜਲਾ ॥ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਦੇ ਦੁਆਰੇ ਖੀਦੂ ਜਾਂਦੀ
ਹੈ ਇ ॥ ਜਤੀ ਸੇਈ ਕਹੀ ਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਨਦੇ ਦੁਆਰੇ ਖੀਦੂ ਜਾਵਣ
ਨਾਹਿ ਦੇਦੇ ॥ ਸਭਨਾ ਦੁਆਰਿਆ ਦੇ ਖਬਰਦਾਰੁ ਹੈਨਿ ॥ ਅਤੇ ਮਨ
ਨੂੰ ਸਾਕੀਆ ॥ ਅਤੇ ਮਹੁ ਦੇਰਾਹ ਨਿਕਲ ਗਈਆ ॥ ਜਤੀ ਨਾਹਿ ਕਹੀ
ਦਾ ॥ ਜੇ ਸਭਨਾ ਦੁਆਰਿਆ ਨੂੰ ਬੰਮ ਰਖੇ ਤਾ ਜਤੀ ਹੋਵੇ ॥ ਉਹੁ ਜੋ ਦੂ
ਆ ਜਤੀ ਹੈ ਨੂੰ ਦਸੇ ਹੈਨਾ ॥ ਉਨ ਸਭਨਾ ਦੁਆਰਿਆ ਵਿਚ ਜਾਵ
ਣ ਨਾਹੀ ਦਿਤੀ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ॥ ਹੋਰੁ ਨਾਦੁ
ਆਰਿਆ ਵਿਚੋ ਕਿਉ ਕਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੂੰਹੋ ਜੋ ਰੀਸ ਮੰਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ... ਮੂੰਹ ਦੇ ਰਾਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ॥ ਏ
ਅਤੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਕਾਈ ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਾ ॥ ਤਾ ਹੋਣਦਾ ਹੈ ॥

ਤਾਂਮੈਂਸੋਦੇਰਾਹਰਖੀਹੈਇ।ਜੋਮੈਂਸੁਣਦੀਖੁਸਬਾਸ
ਹੋਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਦਰਗੀਦੂਆਂਵਦੀਹੈ।ਅਤੇਖੁਸਬਾਸਲੈਕ
ਰਕੇਸਲਾਂਦਾਹੈ।ਤਾਂਨਾਸਕਾਦੇਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ।ਅਤੇਅਬਨੂ
ਖੀਨਾਂਕਲੀਸੂਰਤਦੇਖੇ।ਅੱਖੀਂਦੇਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈਇ।ਅਸਾਂਦੇ
ਤੈਨੂੰਛੁਆਜਤੀਦਸੇਹੈਨਿ।ਜੋਉਨਾਕੇਸੇਰਾਹਜਾਵਣਨਾਹੀਂਦੇ
ਤੀ।ਤਾਂਉਹੁਅਸਲਜਤੀਹੈਨਿ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਸਤਿ
ਜੀਸਾਂਈਂਜੀ।ਹੁਣਮੇਰੀਧਿਹੁਤਾਨਿਸਾਂਹੋਈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿ ਫੇਰ
ਆਜੀਹੁਣਅਗੇਕੀਚਲਦੇਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਚਲਦੇਆਂਹੇ।ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦੁਮੰਗਲਨਾਥਨੂੰਕਹਿਆ।ਤੁਸੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਗਤੇਹੈਨਿ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਤੁਸਾਂਈਂਗੋ
ਪੀਨਾਥਜੀਜੋਕਿਉਂਰਿਹਤਾਹੈਤਾਰਾਮੋ।ਐਸਾਧਾਯਜੋਗੀਸਰ
ਸਾਂਬਰਹਣੇਕੀਵਾਈ[illegible]।ਤਾਂਗੋ[illegible]ਨਾਥਜੀਨੂੰਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਮਕਰੋ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥ।ਅਤੇਪ੍ਰਿਥੂਨਾਥ।

ਅਤੇਗੋਪਿਕਾਥਾ।ਅਤੇਪ੍ਰਾਣਨਾਥਾ।ਇਤਾਦਿਕਆਨਾਮੀਂਕਰਿਕਹਿ
ਆ।ਹੇਨਾਨਕਤਪਾਤੁਮਕਿਉਂਕਿਅਤੇਹੋ।ਤੁਮਾਰੇਜੀਂਜਾਲਤੋਰਹਿਤ
ਆਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਭੂਨਕਕਹਿਆ।ਇਕਜੰਜਾਲਹਮ
ਕਹੀਐਸਾਧਮੂਰਤਕੇਪਰਸਨਾ।ਝਮਰਉਰਾਸੀਹਿਅਤੇਛੂਟੀ
ਏਕਸਾਤਿਗੁਰਕੇਦਰਸਨਾ॥੧॥ਸੂਲੀਸਿਓਬ੍ਰਾਈਮਿਰੇਸਾਤਿ
ਗੁਰਮਿਲਿਅਤੇਕੀਏਨਿਬੇਰੇ॥੨॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਨਧੈਸਨ
ਅਤੇਛੂਟਾ।ਛੂਟੇਕਰਮੈਸਾਰਾ।ਜਗਤੁਬੰਧਨਕਾਪੇਗਨੇਕਾਟੇ
ਪਾਇਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੩॥ਏਕੰਕਾਰਪਰਸਨਰਹਿਆਰੀਭੂਨਾ
ਚਿਭੂਨਧਾਰੋ।ਦਸਅਉਤਾਰਦੇਵਤੇਵਾਰਵਾਰਕਰਿਡਾਰੇ।
ਭਾਪਿਆਮਪ੍ਰੀਤਕੇਖਸਭੋਜਨਸਹਜਰਗਾਮੈਕੇਸੋ।ਪੂਰਨਮਿਨ
ਨਕਸੂਲੇਨਸੋਸਿਧਸਿਉਸਕਤੀ।ਇਕਮੇਲੋ॥੪॥੧॥ਤਾਮੰਗ
ਲਨਾਥਕਹਿਆ।ਜੋਤੁਪਾਜਿਤੁਮਕੇਨੇਸੰਜਨਕੇਸਾਹਿਬਕੀਆ
ਹੈ।ਪਰਹਮਆਪਣੇਦਾਸਤੇਕਹੇਤੇਤੇਈ।ਤੂਸਾਧਮੂਰਤਹੈ।

ਤੇਰਾਦਰਸਨਦੂਰਸੈਕੂਹੈਇਆ।ਤੂਸਾਧਮੂਰਤਹੈਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ ੨੦੦੮
ਆਂਗਲਾਨਾਸਜੀਜੋਤੂਮਨੋਸੋਤੋ।ਮੁਖਕੇਕਹਣੇਕੀਬਾਤਿਨਾਤੀ।
ਮੁਖਕੇਕਹੇਬਿਲਾਸੁਹੋਤਾਹੈ।ਅਧਹਮਨੋਕਰਜਾਣਿਦੇਵੋ।ਤਾਮੰਗਲਾਨ
ਸਅਤੇਪੰਧੂਨਾਬਗੋਪੀਨਾਬਾਸਭੁਨਕਹਿਆਤਪਾਜੀ।ਤੂਮਨੇਕਰ
ਜਾਣਿਨੰਜਨਕੀਹੈ। **ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰ**
ਚਲੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਧਾਲੇ।ਅਤੇਮਰਦਾਨੇ।ਤੂਹਾਉਰਾਰੀਲੀ
ਕੀਤੀ।ਜਾਇਬੈਆਰਪਰਬਤੇਖੜੇਹੋਇ।ਜੋਬੇਦਤਾਰੂਉਮੰਨੇਆਸੀ
ਆਤਾ।ਅਗੇਦਰੂਤੇਉਨੀਮਾਪਾਇਆਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ।ਅ
ਸੀਹੁਣਕੈਥੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਸੰਖਿਆਰਪ
ਰਬਤਤੇਆਏ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਅਸੀਹੁਣ
ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਸਾਢੇਸਤਿ
ਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੋਈਏਥੇਭੀਸਾਧ
ਸਿਧਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਦਰਅਉਧੂਤਪੁਰਖਹੈ।

ਜਿਸਤਾਈਸਭਿਨੈਆਜੀਪੂਜਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਓਹੁਕਿਥੈਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਨਾਉਉਸਦਾਦਰਿਆਉਹੈ।ਅਤੇਓਹੁਜੋਉਦੀਢਿਢਵੇਖਨ
ਹੈ।ਉਸਉਪਰਿਪਾਇਆਹੋਇਆਹੈਣੀ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਉਸਤਾਈਭੀਦੇਖੋਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਦੇਖਹਿ
ਗੇ।ਜਾਇਦਰਿਆਉਦੇਉਪਰਿਤ੍ਰਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਅਗੇਦਰਿਆਉ
ਅਉਧੂਤੁਪਾਇਆਹੋਇਆਹੈ।ਏਖਿਦੇਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਕਿਉਕਰਾਈਧਾਲਾ।ਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀ
ਰਜਾਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਆਇਪਹੁਚੇਹੋ।ਇਸ
ਤਾਈਭੀਬਖਸਾਇਦੇਮਿਟੇ।ਏਭੀਸਾਧਵਡਾਆਖਦੇਹੋ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਲਾਮਰਦਾਨਾ।ਤੇਰਾਭੀਆਖਿਆਮੰਨਣਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਹੋਤੀਦੇਹਧੇਲੇਕਿਉਨਾ।ਹੀਸਮਝ
ਦੇਖੋਆਖਨੇਮਨਮਾਨਿਤਾ।ਜਾਪਸਰਾਦੇਹਿਤਿਧਲਗਿਆਸਾ।ਏਓਹੁ

ਨੋਹੈਵੈਪੂਰਨਸੀਲੇਆਸਾ।ਖੋਲੀਦਿਸਟਿਚਿਤਰਾਖੇਠਾਇ।ਏਕਨਰਾਇਣ ੨੦੦੯
ਸਭਘਟਮਾਹਿ।ਖੋਲੇਵੈਨਾਨਕਸੁਣਦਤਾਰੈਉ।ਪੂਰਨਸਭੁਨੇਰੰਜਨਦੇ
ਉ।ਦਤਾਰੈਉਵਾਚ।ਕੋਈਨਾਹਿਪਰੋਜਨਘਟਣਿਮਾਹਿ।ਖੋਲਨਨਾਰੇ
ਜੋਹੋਇਸੁਨਾਉ।ਨਾਇਆਤਅਗੀਮੇਲਨਦਾਰੀ।ਖੋਲਧਰਨਸੋਰ
ਹੋਤੇਆਗੀ।ਹਲਚਲਕਦੀਨਾਥੋਆਪੇਮੋਹੁ।ਪੂਰਨਕਿਰਪਾਨੌਨਾਦ
ਸੀਆਜੋਇ।ਰੋਮਰੋਮਨਾਰਾਇਣਜਪਤਾ।ਕਤੋਸੋਰਸਨਾਸੋਧਕਤਾ।ਦਤਕ
ਕੋਹੈਸੁਣਨਾਨਕਲਪਾ।ਅਪਨਾਢੂੰਢੋਹੋਇਰਹੇਜਪਾ।੨।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ।ਅਜਪਾਕਹੀਐਸੋਈਜਪੁਦੀਸੈ।ਕਿਉਂਨਜਪੀਐਪੂਰਨਜਾਦ
ਜੋ।ਜਪਕਰਤੇਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ।ਤਬਕਾਇਆਨੇਰਮਲਹੋ
ਈਆਵੈ।ਜਬਲਗਕਾਇਆਤਬਲਗਪਇਆਇਆ।ਬਿਨਸੇਕਾਇ
ਆਤਬਏਕਾਏਆਇਆ।ਨਾਨਕਧੋਖਸੋਜਾਂਦੀਬਾਣੀ।ਸੁਣਦਤਾਰੈਉ
ਭਗਵਾਨਪਰਾਣੀ।ਸੁਣਦਤਾਰੈਉਭਗਵਾਨਪ੍ਰਾਣੀ।ਦਤਾਰੈਉਵਾਚ
ਜਾਪਜਪੇਜਬਦਿਸਟਿਨਆਵੈ।ਦੇਖਿਆਦਿਸਟਿਤਬਜਾਪਕੁਲਾਵੈ।

ਕਾਈਆਖਾਕੀਸਜਨਾਬਾਕੀ ਅਪੁਕਾਰਾਈਨਹੁਆਸਾਮੀਆਨਾਕਛੁ
ਜਾਪਣਾਕਛੁਜਾਪਣਾਵਡਾਕਰੇਸਜਣੋਸੋ ਥਾਪਣਾਵਡਕੈਸੁਣਨਾਨ ਕਤ
ਪਾਕਉਨਹੁਆਪੁਕਜਾਪਤਾ॥੫॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
ਜਪਤਾਜਾਪੁਏਕੰਕਾਰਾ॥ ਸਭਮੂਰਤੇਤੇਰਹੇਨਿਆਰਾ॥ ਨਾਨਕਥੇਦੇਸ
ਆ ਕੀਧਣੀ॥ਸੁਣਸੁਆਮੀਤੂੰਸਚੁਸਮਾਣੀ॥ਪਾਰਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚਾ॥ਸੁਣਿ
ਤਪਾਤੈਨਿਰੰਕਾਰੁਦੇਖੀਆਹੈ॥ਸੁਆਮੀਪੁਛੈਹਿਨਹਥਤਾਉ॥ਝੂਠਨਾ
ਬੋਲਹੁਪਰਤਛੁਦੇਖਿਆਵਣੁ॥ਧਿਆਨੈਦੇਖੈਨਿਆਸਾਮਧੋਦਉ॥ਜੂਠਬੋਲ
ਕੈਜਨਮੁਨਖੋਵਉ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚਾ॥ਝੂਠੁਨਬੋਲੇਤਤਾਧੀਠੋਲੋਜ
ਹਾਚਿਤੁਨਵਿਸਾਉ॥ਗੋਜੋਗੀਅਰੁਸੰਨਿਆਸੀਕਰਮਤਿਨਕੇਪੁਰਪਹੁਚ
ਵਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਰਿਦੇਦਤੇਭੂਲੇਇਨ੍ਹਨਠਹਰਾਊ॥ਏਕਾਨਿਰੰਜ
ਨਮੂਰਤਿਆਛੀਤਾਕੋਪਰਸਪਰਸਗੁਣਗਾਵਉ॥ਪਾਰਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚਾ॥
ਸੁਆਮੀਥੋਲੇਤਤਾਦ੍ਰਿਠੋਲੋਕਉਜੂਠੀਧਾਤੇਧਕਤਾ॥ਨਿਰੰਕਾਨ
ਰਗਸਨਦੀਆਕਿਸਨੂੰਐਸੀਤੁਮਿਨਸਕਰਾਮੁਖਤੇਥਥਚਨਉਚਾਰੇ

ਊਤਿਜੋਉਨਿਰੰਜਨਕਾਵੈ॥ਇਕਥਚਨੋਕੁਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਕਹੇਸਤਗੁਰਾਵੈ॥ ਨ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਸਤੁਹਾਰਾਕਦੀਨਜਾਵੈਹਮਧਿਐਜਨੁਨਗਾਈ॥ਇਕ
ਨਿਰੰਜਨਸੰਗਿਹਮਾਰੇਆਠਪਹਰਰਵਾਈ॥ਰੋਮਰੋਮਮੈਉਰਿਵਿਛੋਲੇਦੂਜਾਅਉਰਨਕੋ
ਈ॥ਐਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਗੁਰਮਰਹੀਸਭਲੋਈ॥ਸੋਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂ
ਦੇਖਾਇਆ॥ਮਿਨਨਾਰਦਿਅਨੇਖਿਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰੋਕਿਨੇਨਪਾਇਆ॥ਜੋਹਮ
ਪਰਤਛੁਦੇਖਿਆ॥੧੦॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ਘਾਤੇਪਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈਨਉਪਰ
ਤਛਨਦੇਖੋ॥ਐਸੀਬਾਤਿਨਸੁਨੀਆਆਗੇਖਟਦਰਸਨਕੇਭੇਖੋ॥ਤੂੰ
ਤੋਧਿਆਤਿਸੁਨਾਵੈਅਚਰਜਆਤਮਨਾਹਪਤੀਜੈ॥ਸੁਆਮੀਕਹੈਸੁਨਨਾਨ
ਕਾਪਾਜੂਠਸੁਨੇਕਉਨਰੀਝੈ॥੧੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਰੀਝੈਗੋਜਧ
ਨੈਨੀਦੇਖੈ॥ਤੁਮਰਾਚਿਤੁਕਠੋਰ॥ਜਟਾਵਧਾਈਦੇਹੀਜਾਲੀਪਾਹਨਜੋਸੇਕ
ਰੋ॥ਕਿਧਲਖੁੰਧਚੜ੍ਹਾਇਉਕਾਵੈਉਜਲਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ਨਾਰੀਵਿਸਾਰਿਆ
ਕਰੇਸੀਗਾਰਕੰਤਨਕਧਹੂਰਾਵੈ॥੧੨॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ਜਲਤੋਤਪ
ਨਿਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਤੁਮਕਹਤੇਦੇਖਿਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰੇਅਹ

ਗਏ ਪੀ ਕਿਨ ਤ੍ਰਸੋ ਧਿਆ ਅਵਰਜ ਧਾਤ ਸੁਨਾਈ ਤ੍ਰਿਅਨ੍ਰ ਮਤੇ ਰੁਮਤ ਕੂਟ
ਕਾ ਹਸਜ ਠਉ ਪਜੀਠ ਹਰਨ ਪਾਵੈ ॥ ਭਿਤਨ ਨਾਮ ਗਾ ਅਟਕਾ ॥੧੩॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਮੂਰਤਿ ਲਾਲ ਸਧ ਦੇ ਹੈ ਕਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਰੂਪ ਸੁਵਰਨ
ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚਰਨ ਦੇਖੀ ਏ ਚਿਵ ਸੂਰ ਜਾ ਐਰ ਘਤ ਹੈ ਨੈਨਾ ॥ ਵੰਝ ਜਵਾ ਹਰ ਧਨੇਜ
ਵਾ ਉਰ ਉਤੀਸ ਕਬੂਲ ਕੇ ਨਕਿਦੀ ਸੋ ਖੋਰ ਕੇ ਪਾਰ ॥ ਜੇ ਸੀ ਚਾਵਨ ਚਮਕੇ
ਚਲਕਰ ਦੇ ਮੋ ਤ੍ਰਮੋ ਦੇਖਾ ਉਤ ਧਤ੍ਰਮ ਐ ਸੁਆਮੀ ॥ ਐਰਿ ਜਨ ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ
ਹਜੂਰੀ ॥ ਆਠੋ ਪਹਰ ਸਲਾਮੀ ॥੧੪॥ ਦਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਵਾਚ ॥ ਦੇਖੀ ਸਕਲ ਤੁਮ
ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੋਲੋ ਸੋ ਸਾਚੀ ॥ ਅਧ ਪਰਤੀਤ ਭਈ ਹੈ ਹਮਕੋ ॥ ਹਰਦੇ ਅੰਤਰਿ ਰਾਚੀ ॥
ਧੰਨ ਸੋ ਗੁਰੂ ਤੁਮਾਰਾ ਕਹੀਐ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਦੇ ਖੋ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਆਰੋਅ
ਉਰ ਨ ਸਾਧੂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਧਨਾਇਆ ॥੧੫॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥ ਖਟਦ
ਰਸਨ ਪੰਥ ਸਕਲ ਦੇਖੇ ਰੋਖ ਤੁਮਾਰਾ ਊਚਾ ॥ ਜਾਤ ਵਰਨ ਸਭ ਸੇਵਕ ਤੁਮਰੇ ਤੁਮ
ਜੋਗਿ ਨਾਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥ ਰਿਧੀ ਸਿਧੀ ਸਭ ਧੀਛੇ ਏਕ ਕੀਆ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ
ਸੁਣ ਦਤਾ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਰੋਖ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧੬॥ ਦਤਾ ਤ੍ਰੇਉ ਚਰਨ ਧੰਦ ਨਾਕੀ

ਤੀਆਬਹੁਤੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏ।ਬਾਬਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਆਪਵਿਚਿਮੁਸਕਰਾਏ।ਏਹਹਕੀਕਤ
ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ।ਤਾਗੁਰੂਅੰਗਦਮਸਤਾਬੇਦੇਹੋਹੋਇਗਏਆ।ਸਾਢੇ
ਤ੍ਰੈਪਹਰਾਂਬਿਦੇਹਹੀਰਹਿਆ।ਜਾਗੁਰੂਅੰਗਦਦੇਹਵਿਚਆਇਆ।ਤਾਂਬਚਨੁ
ਹੋਇਆ।ਕ੍ਰਾਈਬਾਬਾ।ਅਗੇਕਿਉਂਕਰਿਹੋਈ।ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਅ।ਗੁਰੂ
ਜੀ।ਅਗੇਕੁਝਿਲਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਗੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗ
ਤੁਹੈ।ਉਸਤੇਪਰੇਧ੍ਰੂਹਭਗਤੁਹੈ।ਤਿਸਤੇਪਰੇਨਿਰੰਕਾਰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈ।ਅਗੇਲਲੀ
ਏਗੇਉਂਤਾਵੁਲਾਨੋਹੋਉਂਦੇਸੀ।ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਤਮਾਸਾ।ਜੋਜੋ।ਨਿਰੰਕਾਰਦਿਖਾਈਸੋ
ਦੇਖਿਆ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ।ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ।ਬਿਆਰਥ
ਰਬਤਤੋਂਉਤ੍ਰਾਗੀਲਤੀ।ਤਾਅਲਾਚੀਨਪਰਬਤਤੇਜਾਇਮਲੇਹੋਏ।ਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਸੀਂਕਿਥੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਂਅਲਾਚੀਨਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਅਤੇਅਲਾਚੀਨਾਇ
ਸਦਾਨਉਤਾਪਾਇਆਹੈ।ਜੋਇਸਤੇਅਲਾਦਾਬਸੇਰਾਹੈ।ਉਏਕੋਅਲ
ਲਾਪੰਥੀਕਹੀਦੇਹੈ।ਅਤੇਪਹਿਲਾਦਭਗਤਦਾਰਾਜਹੈ।ਪਹਿਲਾਦਭਗ

ਤਅਸਸਾਦਾਰਾਜੁਕਰਦਾਹੈ ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ ।ਪਹਿਲਾਦਭਗਤੁ
ਏਥੇਹੀਹੈਇ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਹੀਹੈਇ ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਉਸਦਾਕੀਦਰਸਨੋਹੋਵੈਗਾ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਉਤਾਦੁਨੀਆਨੋਹੋਊ ।ਸਭੇਦਰਸਨੋਹੋਵਨਗੇ ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੁਛ
ਜੀ ।ਤਿਚਰਾਨੂੰਅੰਧੇਰਾਆਇਚਉਗਿਰਦਘੇਰਪਾਤਿਆ ।ਅਸਮਾਨਦਾਜੋ
ਗਿਰਦਾਰਜੋਆਹਾ ।ਅਸਮਾਨਛੀਨਾ ।ਤਿਸਪਛਨੁਪੇਖਿਆ ।ਅਸਮਾਨਦੀ
ਨਆਇਪਾਇਆਘੇਰਾ ।ਕਉਨਤੂੰਕੀਤਕਰੇਬਸੇਰਾ ।ਕਉਨਮਨੇਰਸਾਈ
ਹਾਆਇਆ ।ਕਉਨਨਮਤੂੰਕਿਨਾਉਪਠਾਇਆ ।ਅਸਮਾਨਦੀਨਾਪੁਛੈਬ
ਚਾ ।ਪਿੰਡਪਾਕਾ ।ਫਿਰਹੂਕਾਰਾ ।੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥
ਅਸਮਾਨੀਇਕੇਪਾਇਆਘੇਰਾ ।ਤਿਰਦੇਭੂਰਿਲੀਆਬਸੇਰਾ ।ਦਰ
ਸਨਕਾਰਨਈਹਾਆਇਆ ।ਇਕਾਨੇਰੰਜਨਆਪਿਲਿਆਇਆ ।ਛੂਨਾਰੇ
ਏਜੋਹੋਇਕਲਾਇਆ ।ਜਾਬਪਾਕਾਤ ਪਠਨਸਪਜਾਇਆ ।ਸੁ
ਣਿਅਸਮਾਨਾਦੀਨਾਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ ।ਇਕਾਨੇਰੰਜਨਰਾਖਿਆਸਾ ।

ਤਾਅਲਲਾਚੀਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਜਾਲਾਗਾਦੇਸਨੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬਚਨਬੋਲਿਆਸੁਣਿਭਾਈਅਲਲਾਚੀਨਤੂਸਾਡੇਦਰਸਨਅਸੀਆਇਆ
ਹੈਭੁਲਾਨੂਆਤੂਮਾਰਾਦਰਸਨਪਾਇਆਤਾਅਗੋਅਲਲਾਚੀਨਬੋਲਿ
ਆਜੀਹਮਾਨਿਅਲਹੋਏਹਮਕੋਤੂਮੋਨਿਰਤਾਰਸਕੀਆਹਮਰੀਨਗਰੀਕਿ
ਰਤਾਰਬਤੂਆਈਤਾਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆਭਾਈਅਲਲਾਚੀਨਈਹਾਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਭਗਤਜੋਹੈਸੋਕਣਹੈਤੂਅਲਲਾਚੀਨਕਹਿਆਭਾਈਏਤਾਹੀਹੈਉਹਤੇ
ਹਮਾਰਾਰਾਜਾਹੈਉਸਦਾਭੀਦਰਸਨਕਰੀਉਬਡੇਭਗਤਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬੋਲਿਆਹਾਂਜੀਬਡੇਭਗਤਹੈ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਖੀਹੋਚੁਕੀ ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਏਕਊਹਾਊਚੀਪਹਾੜੀਊਪਰਿਆਸਨਲਾਇਆਉਏਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਜਾਇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਆਅਗੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਅਗ
ਨੁਬੈਠਾਥਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਤਾੜੀਖੁਲਿਗਈਤਾਉਹਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤ
ਪੁਛਿਆਕੇਤੂਰੇਭਾਈਈਹਾਤੇਆਦਮੀਕੀਈਮਨਾਹੀਤੂੰਕੌਣਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾਹਮਕਰਤਾਰਰਾਮਕੇਹੀਦੋਨੋਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁਛਿਆ

ਹੂ
ਸ

ਈਹਾਤਕਤ੍ਰੈਕੈਉਕਰਿਆਈਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੀਵਾਚਾ।ਤਸਕਉਗਾਮ
ਕਰਤਾਗਾਲੀਆਈਆਹੈ।ਮਤਾਂਢੋਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪੁਛਿਆ।ਕਉਨਧਾਸਨਧੋਏ
ਆਛਾਕੀਜਾ।ਕਉਨਕਾਦੂਧਆਛਾਚੋਈਲੀਨਾ।ਕਉਨਸਮਾਈਨਧੀ
ਚਸਮਾਈ।ਕਉਨਠਉਰਰਾਖੈਦਹੀਜਮਾਈਆ।ਕਉਨਮਖਨੁਕਾਰਿ
ਕਾਢਿਆਮਖਨੁ।ਕਉਨਤਾਉਦੇਨਸਮਲਚਾਖਣਾ।ਪੁਛੈਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸੁ
ਣਿਨਾਨਕਤਪਾ।ਤੂਝੁਕਿਨਹਿਬੁਝਾਇਆਆਪੇਆਪਾ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਵਾਚਾ।ਤਨੁਧੋਈਆਛਾਧਾਸਨੁਕੀਆ।ਬੀਮਾਚੋਈਦੂਧੁਮਨਲੀ
ਆਜਗਿਆਨਅਗਨਿਦੇਤਾਈਕੜ੍ਹਾਈਆ।ਸੁਰਤਿਪਰੇਸੁਸਮਾਵਨਪਾਈ
ਆ।ਗੁਰਕਿਰਪਾਮਥਿਆਮਖਣੁ।ਹਰਿਕਿਰਪਾਜੋ[illegible]ਰਖ
ਣੁ।ਸੰਤਸੰਗਿਰਖੇਦਹੀਜਮਾਈਆ।ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਸੁਣਿਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲ
ਦਾਰਮਤਮਸੂਝਪੜੀਆਵਿਜੁਗਾਵਿ।੨।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਵਾ
ਚਾ।ਧੰਨਗੁਰੂਜੀਜਿਨੀਆਗਿਆਨੁ।ਕਾਲਿਜੁਗਕੀਤਾਰਿਆਛਾਧਿ
ਆਨੁ।ਆਛੀਕਰਣੀਆਛਾਭੇਖ।ਆਛੀਬੁਧਆਛਾਬਿਬੇਕਾ।

ਸੁਣਿਨਾਨਕਪਰਤਛਸਾਧਾ।ਰਾਮਨਰਾਇਣਤੂਮੇਰੇਸੁਆਮੀ।੩।ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਂਦਾ।ਧੰਨਨਰਾਇਣਧੰਨਰਾਮਾ।ਜਿਨਿਤਮਾਸਾਤਾਦਿਖਾਇਆ।ਤੂਮੇਰੇਕ
ਮਾ।ਐਸੀਭਗਤਿਵਿਰਲੇਕਾਣੀਤੂਮਾਰੀ।ਤਾਂਤਿਕਾਲਿਪੂਰਕੀਨੀਕਾਰੀ।ਸਾਮੀ
ਜਾ।ਸੰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਉਤਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਰਾਮਜਨਾਕਾਕਾਜਸਵਾਰਿਆ।
੪੧।ਤਾਂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਤਪਾਤੇਰੇਸੰਜੋਗਬਹੁਤਿਆ।ਜੀਅ
ਦਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ।ਤੇਰਾਬਡਾਪਰਤਾਪੁਹੋਵੈਗਾ।ਇਸਕਲਿਜੁਗਵਿਚ।
ਅਗੇਕਬੀਰਭਗਤਪੁਰਿਪਹੁਤਾਹੈ।ਅਤੇਇਕਵਾਰੀਆਇਪਹੁਤਾਹੈ।
ਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਨੂੰਪੁਛਿਆ।ਜੀਤੂੰਵਡਾਭਗਤੁਹੈ।ਤੇਰੇ
ਵਾਸਤੇਰਾਮਵਡਾਚਲਤ੍ਰਦਿਖਾਇਆ।ਤੈਨੂੰਰਾਮਦਰਿਨਿਜਰਮੇਲੀਹੈ।
ਅਜੀਕੋਈਹੋਰਭੀਇਥੇਪਹੁਚਸੀ।ਇਕੋਹਕਬੀਰਅਤੇਨਾਨਕਹੀਪਹੁ
ਚੈਹੈਨੀ।ਤਾਂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਬੋਲਿਆ।ਭਾਈਪ੍ਰਛਨਾਨਕਤਪੇਨੂੰ।
ਕੋਈਹੋਰਭੀਆਵਸੀਕਿਨਾਆਵਸੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਤੂੰਸੀਂਵਡੇ
ਭਗਤਹੋ।ਅਗੇਹੋਏਹੋਤੁਸਾਨੂੰਅਗਲੀਪਿਛਲੀਸਭਮਲੂਮਹੈ।ਤਾ

ਇਕ

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ। ਇਸ ਦਾ ਗੁਰ ਕਾਈ ਹੋਵੈਗਾ
ਉਹ ਏਥੇ ਪੂਰਿਆਂ ਪਹੁਚੇਗਾ। ਹੋਰ ਸਭ ਦਾ ਕੋ ਮਜਾਹੀ। ਹੋਰ ਵਡੇ ਵਡੇ ਭਗਤ
ਹੋਏ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਹੋਵਨਗੇ। ਪਰੁ ਪਹੁਚੇ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਪਹੁਚਨਗੇ ਨਾਹੀ। ਤਾ
ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਹ ਕਦ ਹੋਸੀ। ਅਤੇ ਕੇਹੜੇ ਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ। ਸੁਣ ਭਾਈ ਕਲੀ ਜੁਗ ਵਿਚ ਹੋਵੈਗਾ।
ਤਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਜਦ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਦੇਹ ਛੋੜੇਗਾ। ਇ
ਸ ਥੋ ਸਉ ਵਰਿਆਂ ਪਿਛੋ ਹੋਵੈਗਾ। ਪਰੁ ਵਡਾ ਭਗਤ ਹੋਸੀ। ਪਰੁ ਵਡਾ ਭ
ਗਤ ਹੋਸੀ। ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਨਾਲੋ ਭੀ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈਗਾ। ਅਤੇ ਇਨਾ ਦੂਹਾ ਦੇ
ਤੁਲਿ ਹੋਰੁ ਭਗਤ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਦੂਏ ਕੇਹੜੇ ਕੇਹੜੇ।
ਤਾ ਫੇਰਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਗੇ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਉਸ ਹੋਣਾ ਹੈ।
ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ। ਕਬੀਰ ਤਾ ਜੁਲਾਹਾ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਨਾਨਕ
ਤਪਾ ਖਤ੍ਰੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੇਖਾ ਜੀ ਉਹ ਕਿਸ ਵਰਨ ਵਿਚ ਹੋਵੈਗਾ। ਅਤੇ ਕੇ

ਹਣ੍ਹੀਧਰਤੀਕਿਹੜੇਮਹਰਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ। ੨੧੫
ਭਾਈ ਸੁਣਿਧਰਤੀਪਿੰਜਾਬਦੀਸਹਰਵਟਾਲੇਹੋਵੈਗਾ।ਖਤ੍ਰੀਜਟਦਾਹੋਵੈਗਾ।ਫੇਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕਿਹਾਜੇਹਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆ।ਸੁਣਿ
ਭਾਈਭਾਵੈਕੋਈਦਿਹੰਜੇਹੋਵੈ।ਭਾਵੈਕੋਈਰਾਜਾਹੋਵੈ।ਓਹੁਕਿਸੀਦੀਰਖੇਅਤੇਨਾ
ਕਸੇਵਧਤੇਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਅਸਾਡਾਆਖਿ
ਆਜੂਠਜਾਤਾਆਹੋ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਾਇਆ।
ਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਮਰਦਾਨਾ।ਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈ
ਨੀ।ਸੋਪਾਜਨਾਹੀਰਖਦੇ।ਓਹੁਜੇਉਦੀਤਿਉਹੀਆਖਦੇਹੈਨਾ।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦਭਗਤਬੋਲਿਆ।ਹਾਂਤਪਾਜੀਏਉਹਿਜੋਗੁਹੈ।ਓਹੁਜੋਸਤਪੁਰਖੁ
ਹੈਨੀ।ਸੋਆਪਣੀਵਡਿਆਈਨਾਹੀਕਰਦੇ।ਉਇਆਜੇਉਕੀਤਿਉਹੀਕਹਤੇ
ਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਧੀਨਹੋਇਕੈਕਹਿਆ।ਸਤਿਗੁਰੂਜੀਸਤਿਜੀ।ਗੁਰੂਨਾ ਤ
ਨਕਜੀਅਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਅਤੇਮਰਦਾਨਾ।ਅਤੇਬਾਲਾ।ਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਏ।
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਪ੍ਰਹਿ

ਲਾਏਤੇਬਹੁਤੁਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਹਦਬੀਘ੍ਰਾਹਾਰੋ।ਖੁਸੀਹੋਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਭਗਤਜੀਹੁਣਆਸਾਨੂਰਜਾਇਹੋਵੈ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਬੋ
ਲਿਆ।ਜੀਰਜਾਇਤੁਸਾਡੇਰਾਮਕੀ।ਰਜਾਇਰਪਾਜੀ।ਜਹਾਤੁਸਾਡੀ
ਖੁਸੀਆਵੈਸਤਹਾਖੇਲੋ।ਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਜੀਗੁਰੂਜੀ।ਆ
ਸੀਹੁਣਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾ
ਅਸੀਸੋਲਹਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏ।ਆਹੇ।੧੬੦੦੦।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆ।ਜੀਧਰਤੀਤੇਸਭੇਕਿਤਨੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਸੁਣ
ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਧਰਤੀਉਤੋ।ਇਕਲਖਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਆ
ਏਆਹੇ।੧੪੮੦੦੦।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਹੁਣਅਗੇਕੀਚਲਣੁ
ਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਹੋਮਰਦਾਨਾਅਗੇਨਾਹੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਹੋ।ਕਿਥੇਚਲੋਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਜੀਮਰਦਾਨਾ।ਅਗੇਪ੍ਰਭਗਤਦਾਮੰਡਲੁਹੋਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀ
ਪ੍ਰਭਗਤਦਾਮੰਡਲੁ।ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਹੈ।ਇਥੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ।ਮਰ

ਦਾਨਾਦੂਰਿਹੈਇਆਤਾਫੇਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਜੇਤਨਾਧਰਤੀਤੇਆਇਆ
ਹੈ।ਅਤੇਤਨਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤੁਦੂਰਿਹੈ।ਤਾਫੇ
ਰਿਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਲਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਚਲਬਾਣੀ
ਮਰਦਾਨਾਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈਚਲੁ।ਬੋਲਹੁਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਨੌ
ਰਨੀ।ਤਾਉਥੋਉਤਾਰੀਕੀਤੀ।ਜਾਇਕਉਲਾਸਪਰਬਤਊਪਰਿ
ਖੜੇਹੋਇ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਦੇਖੈ।ਤਾਕਿਆਦੇਖੈ।ਜੋਤਾਰੇਵਡੇਆਵਦੇ
ਹਨਿਗਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤਾਰੇਦਿਸਿਨਾਹੀਆਵਦੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਹੇਠਦੇਖ।ਮਰਦਾਨਾਹੇਠੁਦੇਖੈ।ਤਾਕਿ
ਆਦੇਖੈ।ਜੋਤਾਰੇਸਭੇਹੇਠਨਜਰਿਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆ
ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਤਾਰੇਡਿਠਿਆ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤਾਰੇਤਾਹੇਠਨ
ਜਰਿਆਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤਾਰੇਸਭੇਹੇਠ
ਰਹੇ।ਅਸੀਉਪਰਿਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਤਾਰੇਅਤੇਚੰਦ੍ਰਮਾ।
ਅਤੇਸੂਰਜਹੇਠਿਰਹੇ।ਏਹਥਾਂਵਨਾਕੇਹਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ

ਏਹਚੰਦ੍ਰਲਾਪ੍ਰਭਗਤਦੇਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਪ੍ਰਭਗਤਕਿਸੇਹੈ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹੁਜੋਮੰਡਲਆਜਰਆਵਦਾਹਈ
ਉਸੇਉਪਾਰਿਹੈਇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਘਰਵਿਚਆਏਹਾਂਦੇਸ
ਚਲੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਹੋਉ।ਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਕਦਾਜੀ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਕਾ
ਈਘਾਲਾਘਾਲੇ।ਆਖਿਆਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਪੂਰੇਮੰਡਲਨੂਚਲੇ।ਬੋਲਹੁਵਾਹਿਗੁਰੂਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
ਅਗੇਪ੍ਰਭਗਤਮੰਡਲਆਪਣੇਵਿਚਫਿਰਦਾਹੈ।ਪੂਰਦੇਸੇਤਾਨੂੰਸ
ਲਾਮੁਆਇਪਹੁਤੇਹੈਨਿ।ਤਾਪ੍ਰਭਚਲਕੀਤਾ।ਪ੍ਰਦਾਵਾਕੋਸਿਖਾ
ਨਚਰਆਇਆ।ਆਖੈਚਰਭੂਰਕਉਨਸਤਾਇਆ।ਆਗਾਕਸਦਾਨੇਭੂ
ਤਪਰੇਤਾ।ਕਿਸੇਨੇਤੁਮੇਲਿਆਇਆ।ਸੋਤਾ।ਬੋਸਮਘਾਟਦੂਰਿਅਸਥਾਨ
ਕਿਉਕਰਿਮਾਰਗੁਜੀਆਪਛਾਨੁ।ਐਜੀਆਰੋਹੁਈਨਹੋਇਆ।ਘੀਨੇ
ਕੀਸੀਰਨਪਹੁਚਿਆਕੋਇ।ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰੀਕਿਧੀਰਾ।ਗਮਨਾਮਕਾਚ ੨੭

ਧਾਨਿਆਸਰੀਰੁ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ਏਕਟੇਕਪਰਮੀਸੁਰਚਰਨਕਰੋ॥
ਖੋਟਕੂੜਆਵੈਨਨੇੜੈ॥ਦਾਨਉਦੇਵਕੁਤਪਰੇਤਾ॥ਪਵਨਅਸਵਾਰਤੋਇਸੀ
ਐਸੇਤਾ॥ਧਾਟਸੁਹੇਲੀਪਹੁਚੈਬਲਾ॥ਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿਲਾਟਾਇਹੀਆ॥ਨੇਰਧਾਣ
ਆਗੇਹੂਈਅਧਰੁਹੋਇ॥ਇਕਨਧੀ॥ਨਾਨਕਦੋਇ॥ਤੀਜਾਤੋਰੂਹੋਇਦਾਨੂ
ਜਟੇਟਾ॥ਜਾਕਉਆਪਮਿਲੈਨਿਰੰਜਨਕੋਵੇਦਾ॥ਐਸੀਕਿਰਪਾਕਰੀਕਿਧੀਰਾ॥ਤੋਦੂਜੇ
ਨਾਨਕਧਾਪੀਪੀਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਥੂਭਗਤਵਾਚ॥ਗੁਰਨਾਨਕਤੂੰਜੁਠਕਿਆਕ
ਹਤੇਹੈ॥ਕੋਈ॥ਧੀਨਕੈਧੀਰਆਗੇਨਜਾਤਾ॥ਨਾਉਹਹੂਆਨਾਉਨੀਸਾਣਾ॥
ਕਿਉਜੂਠੀਸਾਖਕਰੋਨੈਦਾਨਾ॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਦੇਮੋਗੇਜਧਧੈਦੋਹੋਇ॥ਏਕਪਾਰਕਮੈਪਹੁਚੈਸੋਇ॥ਧੋਦਕਤੇਧਕੀ
ਕਰੇਨਕਾਨੀ॥ਜਦੂਨਾਮਤਾਕੋਨੀਸਾਣੂ॥ਸੁਣਹੁਪ੍ਰਿਥੀਸਰਣਾਈ॥
ਨਾਨਕਸਾਚੀਸਾਖਸੁਣਾਈ॥੪॥ਪ੍ਰਿਥੂਭਗਤਵਾਚ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜਾਹੁ
ਗੋਕੀਪਗ॥ਆਗੇ॥ਇਕਟਪਰਤਹੈਨਿਗਪਗ॥ਦੇਖੈਅਰੁਦਮਾਰੰਗਸ
ਕਤਾ॥ਕੈਸੀਤੈਸੀਨੀਹੈਭਗਤਾ॥ਪ੍ਰਿਥਪਹੁਚੈਕੇਧਾਟੋ॥ਫਿਰੇ॥ਮੋਤੇ

ਦਿਸਟਿਨੈਜਾਨਾਧਰੋ॥੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਵਾਰਾ॥ਵੇਖੇਧੂਰ
ਗਤਭੁਅੜੇ॥ਅਧਮਾਈਨਾਪਰਬਤਚੜੇ॥ਅਰਦਾਨਾਈਨਾਪਰ
ਬਤਰਹਿਆ॥ਬਾਬਾਅਖੰਡਪਰਬਤਗਇਆ॥ਨਾਨਕਖੁਸੀਪਹੁ
ਚੇਦਰਬਾਰੀ॥ਜਹਾਤਅਤਬੈਠਾਸਚਾਕਰਤਾਰ॥ਪਾਸਖਵਾਸੀ
ਕਰੇਕੰਧੀਰ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਪਾਸਵਜੀਰ॥ਆਗੈਨਿਰੰਕਾਰਨਾਥ
ਦੀਨੀ॥ਵਾਸਕੰਧੀਰਿਅੰਤਰਿਬਾਬੈਪੈਰੀਨੀ॥ਕੰਧੀਰਕਹੇਸੁਣ
ਨਾਨਕਭਗਤ॥ਆਛੀਸੇਵਭੁਮਾਰੀਭਗਤ॥ਅਧਭੁਮਾਤਸੋ
ਕਾਹਿਜਾਵੋ॥ਊਚੀਨੈਰਮਾਲਭਗਤਦਿਨਉ॥ਵਤੁ॥ਛੋਡੇਦੇ
੩੩ ਹਈਹਾਂਆਵਹੁ॥ਤਧਕਤਆਛੀਕਗਤਕਆਵਹੁ॥ਕਹੇਕੰਧੀ
ਰਸੁਣਨਾਨਕਭਾਈ॥ਹਮਤੁਮਕਉਉਪਦੇਸਦਿਨਾਈ॥ਜ॥
ਖੀਸਧਦੂਕਰੇਕਰਤਾਰਾ॥ਆਛੋਹੋਇਆਵੇਦਾਰਬਾਰਾ॥
੬॥ਨਾਨਕਖੂਭਕਿਆਗਿਆਮਾਨੀ॥ਉਪਦੇਸਦੀਆਕੰਧੀ
ਰਕਿਆਨੀ॥ਸਚੁਖੰਡਤੇਨਾਨਕਾਠੇ॥ਅਰਦਾਨਾਬਾਬਾਆਗੈਪਰੋ

ਤੀਨੋ ਆਏ ਪੂਕੇ ਅੰਡਜਾ ॥ ਆਗੇ ਪੂਨੇ ਪਕੜ੍ਹਿਆ ਅੰਛਲਾ ॥ ਧੂ ਪੂਛੈ ਨਾਨ
ਕਦੇ ਹਨੀ ਜਾਨੀ ॥ ਕੈਸਾ ਦੇਖਿਆ ਭ੍ਰਾਨੇਰ ਬਧਾਨੀ ॥ ਹਮ ਕੋ ਸਾਚੀ ਜਾ
ਖ ਸੁਣਾਵੋ ॥ ਤਬ ਨ੍ਰਿਨਾਨਕ ਤ ਪਾਸਦਾਵੋ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ॥
ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਅਪਨਾ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਅਕੰਥ ਧੀਰ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਤ
ਖਤ ਬੈਠਾ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਨਲੀਨੀ ਜਾਇ ਧੰਨ ਨੇ
ਧੀਰਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਕੰਥੀਰ ਗਤ ਕੀਪ ਦਵੀ ਊ ਚੀਨਾ ਜ਼ੇ
ਨਿਨੈਮ ਅਗੁਰਗਤ ਕਰੀ ਹੈ ਸੂਚੀ ॥੮॥ ਨਾਨਕ ਪੂਛੇ ਬੱਚ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ॥
ਦਰਸਨ ਨਾਹੀ ਲਗੀ ਕਾਨੇ ਧੇਰੇ ॥ ਅਚਰਜ ਬਾਤ ਤੁਮ ਹਮਾ ਦਿਖਾਈ ॥
ਸੁਣ ਪੂਰਖ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭੂ ਗਤ ਵਾਚ ॥ ਹਮ ਕਉ
ਦਰਸਨ ਈਹਾ ਹੋਇਆ ॥ ਅਨਮੈ ਭੁਧਿ ਪਾਰਹਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੋ
ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਜੈਉ ਪਾਣੀ ਕਉ ਮਿਲੈ ਆਪਾਨੀ ॥
ਸਰਬ ਰੂਪ ਮੈ ਰੂਪ ਸਮਾਨਾ ॥ ਦੂਜਾ ਹੋਤ ਕਹੌ ਧਿਗਾਨਾ ॥ ਦੇਖੋ
ਆਪ ਸਭ ਆਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਮੈ ਧੋਲੀ ਨੀਰ ਜਲ ਪਾਇਆ ॥

੧੦।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਬੋਲਿਆਜੀਧੰਨੁਭਗਤਜੀਜਿਉਂਤੁਹਾਨੂ
ਤੁਸੀਏਕੋਹੋਤੋਇਸਮੈਂਦੂਆਹਾਂਫੇਰਦੇਕਿਉਂਰਹਤੇਹੋ।ਕਿਸੀ
ਦੂਸਰੇਕੇਸਦਕੇਵਾਂਗਨੇਹੋਤੇਹੋ।੧੧।ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਵਾਚ।
ਆਪੇਬੈਠਾਆਪੇਫਿਰਤਾ।ਆਪੇਜੁਗਤਆਪੇਬੇਜੁਗਤਾ।ਆ
ਪੇਏਕਆਪੇਅਨੇਕਾ।ਆਪੇਗਿਆਨੀਆਪੇਗਿਆਨਬਿਬੇਕਾ।
ਸੋਨਾਨਕਦਾਸਪੂਰਨਆਪੇਆਪੇਆਪੇਨਿਰੰਜਨਆਪੇ।੧੨॥
ਜਲਥਲਪਾਤਾਲਾਸਦਾਅਜੀਤਨਜੀਤੇਕਾਲਾ।ਸੁਣਨਾਨਕ
ਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾ।ਦੂਜਾਸਮਝਕਰੇਜੋਜਾਣਾ।੧।ਤਾਂਫੇਰਪ੍ਰ
ਭਗਤਦੈਪੈਰਾਂਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਂਪ੍ਰਭੁਭਗਤ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਦਾਮਥਾਦੁਹਾਂਹਥਾਂਤੇਪਕੜਲੀਤਾ।ਅਤੇਮੁਖਤੁ
ਬਚਨਬੋਲਿਆ।ਸੁਣਿਨਾਨਕਤਪਾਂਤੇਨੂੰਨਿਰੰਕਾਰਕਰਤਾਰਦੀ
ਬਡੀਕਿਰਪਾਹੋਈਹੈ।ਧੰਨੁਧੰਨੁਭਗਤਹੋਏਹੈਂ।ਪਰੂਏ
ਸੇਤੇਨੂੰਖੋਈਨਾਹੀ।ਪਹੁੰਚਿਆ।ਇਕੋਕਿਧੀਰਪਾਹੂਚੇਆਹੋ।

ਇਕੇਤੂਪਹੁਚਿਆਹੈਇ।ਤੂੰਧੰਨੁਭਗਤੁਕਸੀਕਾਲਾਦੇਂਠਉੜੇ।੧੪।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਅਜਾਨੂਰਜਾਇੰਦੇਹੋਭਗਤਜੀ।ਤਾ
ਧ੍ਰੂਭਗਤਕਹਿਆਰਜਾਇੰਭੂਮਕੋਨਿਰੰਕਾਰਕੀ।ਜਾਦਾਜਾਣੇਤਾਹਿਕੋ। ਸੋ।
ਸਕਤੂਆਰੀਜਾਣਦਾਹੈ।ਤਾਉਥੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਰਾਰੀਲੀਤੀ।
ਨਾਲੇਮਰਦਾਨਾਬਾਣਾ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਚੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਗੁਰੂਜੀਅਜੀਧਰਤੀਤੇਕਿਤਨੇਜੋ
ਜਨਉਚੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਹਾ
ਈਲਖਜੋਜਨਆਏ।੮੦੦੦੦੦੦।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਜੀ।ਧ੍ਰੂਭਗਤਧਰਤੀਤੇਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਉਨਤਾਲੀਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈ।੩੯।੦੦੦
੦੦੦।ਫਿਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਪਰੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਦਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਪਰੇਇਕਲਖਜੋਜਨਆ।
੧੦੦੦੦੦।ਤਾਫਿਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਉਸਤੇਪਰੇਕੀ

ਕਹੁਣੈ। ਕੋਈ ਅਗੇ ਕਹੂਣ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਗੇ ਸੁਧ ਸੁਆਰ ਕਹੂਣ ਨਾਹੀ। ਜੋ ਏਸੁ ਮਾਹੂ ਤੇ ਦੇਖਣਾ ਆਤਾ
ਜੇਦੇ ਖੀਆ। ਜੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਜੇਤੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਿਥਿਆਦ ਜੇਤੇ ਹੈ। ਅਤੇ ਦ
ਤਾ ਦੇਉ ਜੇਤੇ ਹੈ। ਉਰੇ ਹੀ ਖਪਦੇ ਹੈਨਿ। ਅਸਾਨੂ ਸਾਤੇ ਏਵੇ ਹੀ ਸੰਹਰ
ਵੂਨ ਗਰੀ ਹੋਈ। ਜੋ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ। ਉਸਦੇ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਅ
ੰਤ ਮਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਓਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਆਹਿ ਗੁਹੈ। ਹੋਰੁ ਕੋਈ
ਮਹਰਮ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਏਹੁ ਨੂ ਏਸੁ ਸਭ ਦੇ ਕਰਤਾ ਆਖੀਦੇ
ਹੈਨਿ। ਬ੍ਰਹਮਾ। ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ। ਜੇਹੀ ਅੰਤਾ ਕੀਸੇਨੂ ਹਾਥਿ ਨ ਆ
ਇਆ। ਅਤੇ ਕਰਤਾ ਸੈਸ ਭਉ ਆਉਤਾਰਾਨੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆ
ਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਨ ਵੇਰੀ ਅੰਤ ਨ ਪਾਇਆ। ਓਹੁ ਆਪਣੀ
ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ
ਏਹ ਜੇਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਜੋਈ ਆਪ ਤਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਣੈਗਾ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਉਪਰਿ

ਕਿਰਪਾਹੋਵੈਗੀ।ਜੋਆਪਨੂਕੀਤਾਹੋਇਆਜਾਣੈਗਾ।ਮਰਦਾਨਾ
ਇਸਸੰਸਾਰਉਪਰਿਕਰੋਧਬਹੁਤੁਹੈ।ਅਤੇਸੰਸਾਰਅਜੇਹਾਕਮਲਾਹੈ
ਜੋਸਭਾਇਪਿਆਰਕਰਕੇਜੁੜਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਚਾਰਘੜੀਆਂਹੋਂਦੀਆਂਹੈ
ਨਿ।ਅਤੇਕੋਈਦਿਨਹੁਕਮੁਚਲਦਾਹੈ।ਤਾਂਢਹਿਜਾਂਦਾਹੈ
ਜੋਮੇਰੇਉਤੇਵਡੀਕਿਰਪਾਹੈ।ਜਾਂਣਦਾਨਾਹੀਸਭੋਕਛੁਨਾਸਹੈ।
ਮੇਰਾਪਾਸੋਸਭੋਉਠਿਉਠਿਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਮੈਭੀਅਜਕਲਾਈਦੇ
ਹੋਇਜਾਸਾ।ਕਰਤੇਇਨਾਂਜੀਆਂਦੀਅਕਲਮਾਰਛਡੀਹੈਇ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਸਤਿਜੀਸਤਿਜੀ।ਜੋਕਛੁਕਰਤਾਰਤੁਸਾ
ਡੇਮੁਹੋਕਢਾਇਦਾਹੈ।ਸੋਪੂਰੇਵਰਤਾਕਢਾਇਦਾਹੈ।ਪਰੁਜੀਹੁਣ
ਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਾਂਫਿਰਆਏ
ਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਕਲਕ
ਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇ।ਅਤੇਦੂਇਲਖਜੋਜਨਆਏਆਹੇ।
੨॥੦੦੦੦੦।ਅਤੇਮਰਦਾਨਿਆਂਐਹੁਣਕੇਹੜੇਧੀਦਾਦੇਸ

ਚਲਦੇਹੋ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਂਆਏਕੇਹੜ੍ਰੇਖੰਡਾਦੇ
ਰਾਹਆਏਹੋ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ ਅਸੀਂਨੌਖੰਡ
ਰਦੇਰਾਹਆਏਆਹੇ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਕੇਹੜ੍ਰੇਕੇਹੜ੍ਰੇ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ ਸੁਰਤਖੰਡਰਾ॥ ਅਤੇਚਉਪਟ
ਖੰਡਰਾ॥ ਅਤੇਨਕਟਾਖੰਡਰਾ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਹੁਣਕੇਹੜ੍ਰੇ
ਖੰਡਰਦੀਸੇਧਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹਮ
ਛਲੀਖੰਡਰਅਤੇਸਾਹਣੀਖੰਡਰਾ॥ ਵਾਰਾਹੂਹੈ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਆਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ॥ ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂਸਾਖੀ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਬੈਠੁਰਗਲੀਤੀ॥
ਤਾਸੀਜਾਪਰਖਤੇਆਏ॥ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀ
ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਾਂਫਿਰਆਏ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਮ
ਰਦਾਨਾ॥ ਅਸੀਂਆਰਾਲਖਜੋਜਨਾਂਫਿਰਆਏ॥ ੧੧॥੦੦੦
੦੦॥ ਜਕੇਤੇਰਾਅ.ਲਜੋਜਨਾਂਫਿਰਿਆਏ॥ ੧੩॥੦੦੦੦ ੦॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ॥ਇਨਾਪਰਬਤਪੂਕੇਸੋਕਿਤਨਾਉਚਾਹੈ॥ਤਾ ੨੨੦
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪੰਝੀਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈ॥੨੫੦੦੦॥
ਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਗੁਰੂਜੀਅਬਿੰਦਪਰਬਤਪ੍ਰਭਗਤਪਾਸੋਕਿਤ
ਨਾਉਚਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਪੰਦ੍ਰਹਹਜਾਰਜੋ
ਜਨਉਚਾਹੈ॥੧੫੦੦੦॥ਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਜਿਥੈਨਿਰੰਕਾ
ਜੋਤੀਸਰੂਪਬੈਠਾਆਹਾ॥ਤਿਸੁਪਰਬਤਕਿਤਨਾਪਰੇਉਚਾਆਹਾ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ॥ਅਬਿੰਦੁਪਰਬਤਪਾਸੋਪੰਝੀਹਜਾਰ
ਜੋਜਨਉਚਾਹੈ॥੨੫੦੦੦॥ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਕਿਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ॥ਉਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉ
ਸੰਰਘਨਕਾਰਪਰਬਤੁਹੈ॥ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਇਥੈਭੀਕੋਈ
ਸਾਧਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਇਥੇਨਾਹੀਪਹੁਆ
ਗਾ॥ਏਪਰਬਤਉਪਰਿਹੈ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ॥ਚਲੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਛੁਪਹੁਚਣਾਜੀਹੈ॥ਕਛੁਬਾਕੀਹੈ॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਏਥੈਤਾਪੰਖੀਨਜਰਨਾਹੀਆਵਦੇ॥ਆਦ
ਮੀਆਵਦੀਕਿਆਆਖਣੀਹੈ॥ਅਤੇਆਵਣਨੂੰਕਿਸੇਕੂਤੂੰਆਣ
ਗੇਆਣਿਰਾਖਿਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਉਹਜੋਉ
ਚੀਪਹਾੜੀਦਿਸਦੀਹੈ॥ਉਸਉਪਰਿਜਾਇਕਰਿਜੇਤਨੇਮੁਸੀਆ
ਵਿਚਿਤਿਨੇਫਲਤੋੜਿਤੋੜਿਖਾਹਿ॥ਅਤੇਤੋੜਿਕੈਪਲੀਆਉ॥ਤਾਮ
ਰਦਾਨਾਜਾਇਕਰਦੇਖੈਤਾਕਿਆਦੇਖੈ॥ਜੋਕੁਦਰਤਿਦੇਬ੍ਰਿਛਫਲ
ਲੇਪਕੇਹੈਨਿ॥ਮਰਦਾਨਾਹਥਾਨਾਲਿਤੋੜਿਤੋੜਿਕਰਿਮੂਹਪਾਏ॥ਸ
ਸੁਆਦਲੈਗੋਸਛਡਿਸਕੈਨਾਹੀ॥ਘਰੂਆਪਿਸੁ॥ਅਤੇਪਲੂਤੇਤੋੜਿਕੈ
ਆਂਦੇ॥ਆਣਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਾਖਿਆਸੁ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਖਾਹਜਾਪਾਛੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਆਵੋ॥
ਖੇਨੇਜੇਹੇਅਸਾਨੂੰਭੀਦੇਹਾ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਮਰਦ
ਨਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰਾਪੇਟੁਭਰਿਆਹੈ॥ਪਰੁਇਕਦੁਇਦੇਦੇ॥
ਤਾਂਘਾਲਿਆਖਿਆਜੀਉਹਿਖੋਗਏਆਮਰਦਾਨਿਆਭੁਖਾਕਿਉਆਵਦਾਹੈ॥

ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਆਪੇਖਾਵਣਨੂੰਦੇਂਦੇਜੋਆਹਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿਆਹੈ।ਅਸਾਂਤਾਂਤੈ
ਨੂੰਕੁਛਆਖਿਆਨਾਹੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਫੇਰਪੁਛਿਆਜੀਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਫ
ਲਈਂਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਇਥੇਖਾਵਣਵਾਲਾਕਉਣਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਖਾਵਣਵਾਲੇਨਹੋਵਨਤਾਂਏਹਪੈਦੇਕਿਉਂਹੋਵਨ।ਤਾਮਰਦਾ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਇਥੇਤਾਂਅਸਾਨੂੰਨਜਰਿਕੋਈਨਹੀਆਂਵਦਾ।ਅਤੇਤੁਸਾ
ਨੂੰਕੋਈਨਜਰਿਆਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਤੁਸੀਦਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦ
ਨਾਏਹਕੁਦਰਤਿਦਾਅਤਾਗੁਹੈ।ਏਹਗੁਪਤੁਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦੇਵਾਸਤੇਕਰ
ਤਾਰਕੀਤੇਹੋਏਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਂਤਾਗੁਪਤੁਨਾਹੀ।ਤੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪੂਰਨਮਹਾਪੁਰਖਾਂਵਿਚਅਤੇਗੁਪਤਾ
ਵਿਚਫੇਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਇਥੇਹੀ
ਰਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਆਖਿਉਮਰਦਾਨਾਅਛਾਸੁਆਦੂਲਗਾ
ਹਈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਉਥੇਕਿਆਕਰਣਾਹੈ।ਅਤੇਇਥੇ

।ਕਿਆਨਹੀਕਰਣਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜੋਉਸਦੇ
ਕਰਣੈਹੈਸੋਈਥੇਨਾਹੀ।ਕਰਣਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭੁਲਾਣੇ
ਚਲੋਪੈਛੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਚਲਕਾਇਣਾ।

।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸੋਉਰਾਗੀਜੀਤੀ।ਉਹਾੜਪਰਬਤਤੇਆਏ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਉਹਾੜਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਆਹੋ।ਤਾ
ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਨਉਲਖਜੋਜਨਆਏ।੯੦੦੦੦੦।ਸਭੇਢਾ
ਈਲਖਜੋਜਨਆਏ।੨੨੦੦੦੦੦।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੋਈਇਥੇਸਾਧਆਂਵਦੇਆਹੇ।ਜੋਕਿਥੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇਥੇਹੀਹੈਨਿ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਚਲੋਦੇ
ਖੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਇ।ਆਮਦਾ।

ਸੌਭਨੀਰਾਮਕਰਦੇਆਹੇ । ਜੀਬੂਟੀਆਂਵਿਚੋਸਾਧਾਨੇਕਾਈਆਇਆ ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂਪੁਛਿਓਸੁ । ਅਗੈਤੁਮਸਾਧਨੂਮਕਉਦੇਹੋ । ਜੋਈਹਾਆ
ਇਧਰਹਥੇਹੋ । ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ । ਹਮਕਰਤਾਰਕੇਧੀਦੇਹੈ । ਤਾਉਸਸਾ
ਧਪੁਛਿਆ । ਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ । ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਮੇਰਾ
ਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ । ਤਾਉਹਸਾਧਬੋਲਿਆ । ਅਰੇਭਾਈਤੇਰਾਨਾ
ਉਤੋਨਾਨਕਤਪਾਸੁਣਿਆਥਾ । ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੂੰਕਿਆਜਾ
ਣਦਾਥਾ । ਤਾਉਸਸਾਧਕਹਿਆ । ਸੁਣਿਕੈਗੁਰੂਜੀਧਰਾਇਆਥਾ ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਫੇਰਨਾਉਕਿਆਹੈ । ਅਤੇਤੇਰੇਗੁਰੂਕ॰
ਨਾਉਕਿਆਹੈ । ਤਾਉਸਸਾਧਕਹਿਆਭਾਈਨਾਨਕਤਪਾਗੁਰੂਕ॰
ਨਾਉਸੀਭਲੈਲਾ । ਅਗੈਮੇਰਾਨਾਉਕਾਈਆਨਹੈ । ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆਓਹੁਸੁਣਿਕਿਆਜਾਣਦਾਥਾ । ਭਕਾਈਆਨਕਹਿਆਕਿ
ਗੁਰੂਜੀਸੀਭਲੈਣਕਹਿਆਥਾ । ਜੋਨਾਨਕਤਪਾਨੂੰਤੇਰਾਗੁਰੂਮੈਮੇਰਾਗੁ
ਰਭਾਈਥਾ । ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ । ਅਰੇਭਾਈਕਿਆਈਆਨਾ ।

ਤੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸੀਲਾਂ ਮੈ ਨਕ ਹਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਕਾਸੀਆਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ
ਹਾਜਰੁ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਹਮ ਕਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦਿ
ਖਾਉ॥ ਤਾ ਕਾਸੀਆਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕ
ਰਤਾ ਹਾਂ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਭਾਈ ਖਬਰ ਕਰੁ॥ ਨਾਹੀ ਤ ਤੇਰਾ ਗੁ
ਰੁ ਭਾਈ ਬਾਹਰਿ ਖੜਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਕਾਸੀਆਨ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ॥ ਤਾ
ਅਗੋ ਸੀਖੇ ਸੈਨ ਕਹੀਆ॥ ਅਰੇ ਚੇਲਾ ਮੇਰਾ ਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁਰਭਾਈ
ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਜਾਇ ਰੇ ਕਾਸੀਆਨ ਤੂ ਜਾਇ ਕਰਿ ਪੁਛੁ॥ ਜੋ ਤੂ ਮੇਰ
ਗੁਰਭਾਈ ਕਵਣ ਕਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਕਾਸੀਆਨ ਜਾਇ ਕਹਿਆ॥ ਅਰ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕ
ਹਤੇ ਹੈ॥ ਤੂ ਮੇਰਾ ਕਵਣ ਕਾ ਗੁਰਭਾਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾ
ਈ ਤੂ ਜਾਇ ਕਹੁ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੂਤੇ ਜੁਗ ਕਾ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਸੀ
ਖੇ ਸੈਨ ਕਹਿਆ ਕਾਸੀਆਨ॥ ਤੂ ਜਾਇ ਕਹੁ ਜੋ ਦੂਤੇ ਫੇਰ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥ
ਾ॥ ਫੇਰ ਕਾਸੀਆਨ ਆਇ ਪੁਛਿਆ॥ ਅਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਹਤੇ ਹੈ॥
ਤੇਰਾ ਦੂਤੇ ਜੁਗ ਮੈ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਾਸੀ

ਆਖਾ।ਮੇਰਾਨਾਉਗੁਵਰਧਨਥਾ।ਤਾਫਿਰਚੇਲੇਜਾਇਕਹਿਆ।ਗੁਰੂਜੀਕਹ
ਤਾਤੇਜੁਮੇਰਾਨਾਉਗੁਵਰਧਨਥਾ।ਤਾਸੀਮਲੋਸੇਨਕਹਿਆਰੇਚੇਲਾਜਾਇਕੇਥ
ਲਾਇਲੈਆਉ।ਤਾਕਾਈਆਨਤੀਨਾਕਉਬੁਲਾਇਲੈਗਇਆ।ਜਾਇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਤਾਕਰਤਾਰਕਹਿਆ।ਤਾਅਗੋਜੀਮਲੋਸੇਨਕਹਿਆ।
ਆਉਕਾਈਸਾਤਕਰਤਾਰਬੈਠੋਕਾਈਜੀ।ਜਾਰਾਇਬੈਠਗਏ।ਤਾਸੀ
ਮਸੈਨਵਾਚ।ਕਉਨਗੁਰੂਕਉਨਮੰਤ੍ਰ।ਕਉਨਾਂਪਾਵੇਆਕਉਨਜੰਤ੍ਰ।
ਕਉਨਕਦਾਲੇਈਹਾਆਏ।ਕਉਨਨਾਮਤੁਮਕਿਨੇਮਗਾਏ।ਜੀਸਾਪੂਛੈ
ਸੁਣਰੇਕਾਈ।ਬੋਲੇਸੇਘਰਨੁਦੇਹੁਸਮਝਾਈ।੧।ਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ।ਗੁਰੂਕਰਤਾਰਮੰਤ੍ਰਜਿਦਾਈ।ਪਾਵੈਆਜਨਕਜੰਤ੍ਰਮੂਰਖ
ਈ।ਸਾਚਕਲਾਲੇਈਹਾਆਏ।ਆਸਰਅਜੂਨੀਪਕਾੜਮੰਗਾਏ।
ਬੋਲੋਨਾਨਕਸੁਣਸੀਸਗੁਰਭਾਈ।ਗੋਵਰਧਨਤੈਤੁਮਸਮਝਾਈ।
ਤਾ। ਸੀਮਲੋਸੈਨਵਾਚ।ਮਜਾਜਨਕਤੈਤੇਜੁਗਹੂਆ।ਕਲਿਜੁਗਕੋਹ
ਨਾਨਕਹੈਦੂਆ।ਸੀਲੇਜੁਗਬੀਤਾਹੈਅਉਰ।ਤਪਚੂਰਣਤਾਕੀਨਠਉਰ।

ਨਾਉ ਧਰਾਤਾ ਇਆਉ ਅਪਨਾ ਮੋਹੀ । ਸੀਲ ਸੈਨ ਪੂਛਤੇ ਹੈ ਤੋ ਤ੍ਰੀ । ੩ । ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ । ਕ੍ਰਿਤੇ ਸੇਵਕ ਜਨਕ ਕੇ ਹੋਤੇ । ਤੋ ਹੁਆ ਪਰੁਜਨ ਮਨੀ
ਰਧਾਰਿ ਲੇਤੇ । ਤੋ ਜੀ ਕੇ ਧਾਰਿ ਪਾਈ ਠਉਰ । ਤਾ ਤਧਨੁ ਸੁੰਦਰਨ
ਮਧਰਿ ਉ ਹੈ ਆਉਰ । ਨਾਨਕ ਕਹਤਾ ਹੈ ਸੁਣਿ ਸੀਲ ਸੈਨ ਹੈ ਤੋ ਹੁ । ਆ
ਪਨਾ ਨਾਮ ਧਰਾਇਆ ਮੋਹਿ । ਸੀਲ ਸੈਨ ਵਾਚ । ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਾ ਦਰ
ਸਨੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ ਕੀਆ । ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਨਾਹੀ
ਕੀਆ । ਤਾ ਫਿਰ ਸੀਲ ਸੈਨ ਵਾਚ । ਜੈਸਾ ਆਇਆ ਤੈਸਾ ਨ ਆਇ
ਆ । ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ । ਜਾ ਪਹੁਚੇ ਸਾਠ ਦਰ
ਧਾਰ । ਦੇਖੋ ਆਪਨੇ ਰਿਦੇ ਧੀਰਾਜੁ । ਧੋਲੈ ਬੇ ਸੁ ਆਪਾ ਸੁਣਾਵੇ ।
ਧੰਨ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਹਾ ਸਮਾਵੇ । ਐਸੀ ਧਾਤ ਤਿਨ ਪੂਰੀ ਹੋਇ । ਸੀਲ
ਧਨ ਸੁਣਾਵੈ ਤੋ ਹਿ ।।੫। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ । ਸੁਣ ਦ
ਰਕਾਈ ਠਉਰ ਧਾਤਾ ਈ । ਦਰਸਨ ਦੇਖੋ ਸਾਗੋ ਪਾਈ । ਜਨਕਾ ਧੀ
ਦੇਹੀ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ । ਕੈਤੇ ਜੁਗ ਮੈ ਚਰਨ ਪਖਾਰਾ । ਰਾਜ ਸੈ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ੨੮

ਕੈਹੈਨਾਨਕਸੁਣਿਜਨਕਕੇਪੂਤਾ॥ਸੀਤਾਸੈਨਵਿਛਾ॥ਇਖਨਪਰਬਤਜਾਇਦ
ਰਸਨੁਕੇਰਾ॥ਜਨਕਜਨਕਕਾਰਿਉਪਾਰਿਤਨੋ॥ਦੇਖੋਦਰਸਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਆ॥ਤਾ
ਕੇਉਪਰਿਅਵਰਨਕੋਈ॥ਹਮਤੁਮਕਉਠਉਰਬਤਾਈ॥ਕੈਹੈਸੀਤਾਸੈਨਸੁਣ
ਨਨਕਭਾਈ॥੭॥ਬੋਲਾਹੁਕਾਇਦ੍ਵਾਹੁਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਇਖਨਪਰਬਤਨਾਨਕਰਾਇਆ॥ਅਗੋਥਤਨਜਨਕਸੁਣਿਲਾਇਆ॥
ਜਨਕਕਹੈਸੁਕਦੇਉਸੁਣਧਾਤਾ॥ਨਾਨਕਆਇਆਹਮਰੇਪਾਸਾ॥ਖੋਲਿ
ਦੁਆਰਾਅੰਦਰਿਲੈਜਾ॥ਨਾਨਕਕੋਹਮਦਰਸਨਦੇਤਾ॥੮॥ਜਾਇਨਾਨਕਜੀ
ਦਰਸਨਕੀਆ॥ਜਬਜਨਕਆਪਨੇਕੰਠਲਾਇਲੀਆ॥ਜਨਕਪੂ
ਛੈਨਾਨਕਤਪਾ॥ਅਬਤੁਮਜਨਕਉਨਕਾਜਪਤਾ॥੯॥ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਤੁਮਰੀਕਿਰਪਾਤੇਜਾਪੇਅਜਾਪਾ॥ਤਾਤੇਮੀਟਗਏਤੀਨੇਤਾਪਾ॥ਜੀਹਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪਛਾਨਿਆਆਪਾ॥ਨਾਨਕਤੁਮਰੇਚਰਨੇਲਾਗਾ॥ਭ੍ਰਮਗੋਦੋਖਮਨਿਰ
ਦੋਖਹੋਇਰਹਿਆ॥੧੦॥ਜਨਕਗੁਭੂਨਾਨਕਕੋਕਹੈ॥ਆਗੇਜਾਇਉਰੇ
ਈਹਾਰਹੈ॥ਹਮਤੁਮਆਤਮਏਕੋਰਾਉ॥ਜਹਾਰਹੇਤਹਾਨਹੀਦੁਰਾਉ॥

ਤ੍ਰੇਤੈਦੁਆਪਰੁਕਾਲਿਜੁਗਦੇਖੇਹਮਬੀਨਜਾਰਿਧਰਿਤ੍ਰਮਲੇਖੇ।ਜਨਕ
ਕਹੈਸੁਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ।ਹਮਤੁਮਕੋਦੀਆਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ।।੧੧।।
ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਿਸਤਿਗੁਰੂਸੂਰਾ।ਜਣਕਦਪਚਨਤੁਮਾਰਾਪੂਰਾ।ਹ
ਮਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਿਭਏਨਿਰਬਾਨੀ।ਏਕੰਕਾਰਕੀਕਸਾਮਣਿਕ੍ਰਾਨੀ।ਤ
ਮਕਉਆਗਿਆਤੁਮਰੀਹੋਈ।ਤ੍ਰੇਤੈਦੁਆਪਰੁਕਾਲਿਜੁਗਗੋਈ।
੧੨।।ਜਨਕਕਰਿਨਾਨਕਕਉਆਗਿਆਕੀਨੀ।ਆਤਮਲੋਕਕੀਕ੍ਰਿਗਤਿ
ਦੂਰਦੀਨੀ।ਆਪਿਜਪੇਅਵਰਾਉਪਦੇਸੁ।ਤੁਮਰੇਸੇਵਕਮਗਨੇਤ੍ਰੇਸੁ।
ਪਰਹਮਤੁਮਕੋਦੀਆਭਿਆਈ।ਅਨਭਕਥਾਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ।
੧੩।।ਜਨਕਕੀਆਗਿਆਲੇਨਾਨਕਤਿਰਆ।ਤਬਸੁਨਤਾਮਾਤਲੋਕ
ਕਉਧਰਿਆ।ਊਹਾਤੇਚਲੇਨੀਤੇ।ਉਤ੍ਰਾਰੀ।ਸੀਨਪਰਬਤਤੇਕੀ
ਈਉਤਾਰੀ।ਤਬਪੁਛੇਬਾਲਾਗੁਰੂਅਪਨੇਤਾਕੋ।ਕਿਤਨੇਜੋਕਨਾ
ਏਉਹਾਸੋ।।੧੪।।ਤਾਂਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਅਸੀਤੁਸੀਸੀਸਾਪ
ਰਬਤਤੇਜੋਫੇਰਉਤਰੇ।ਅਤੇਇਅਨਪਰਬਤਤੇਚੜ੍ਹੇ।ਸੋਸੀਲਾ

ਪਰਬਤਾ।ਇਕਨਪਰਬਤਬੋਕਿਤਨਾਊਚਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਲਖਜੋਜਨਊਚਾਹੈ।੧੦੦੦੦੦।ਤਾਫੇਰਲਖ
ਜੋਜਨਆਇਆ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ।ਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਕਿ
ਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇਸਪਰਬਤਦਾਨਾਉਸਿਰ
ਨਪਰਬਤਹੈ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨਾਪੁਛਿਆਜੀ।ਕੋਈਸਾਧਇਥੇਭੀਹੈ।
ਈ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਇਥੇਇਕਰਖੀਸਰਹੈ।
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ।ਉਸਰਖੀਸਰਨੂੰਦੇਖੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ।ਅਸਾਨੂੰਉਹੁਆਪੇਦੇਖੇਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਭਲਾਜੀ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।
ਉਸਪਹਾੜਦੇਉਤੇਵਡਾਤਮਾਸਾਉਕੁਦਰਤਦਾਆਹਾ।ਜਾਸਨਾਨਿਕਰਿ
ਆਖਦਾਆਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ।ਇਸਨਾਨੁਲਗਾਕਰਣਾ।ਤਾਓਹੁ
ਰਖੀਸਰੁਆਇਆ।ਆਉਦੇਹੀਬਚਨੁਕੀਤੋਸੁ।ਇਸਨਾਨੁਮਧੇ
ਕਤੇਰਤੀ।ਸੁਅੰਗੁਤੇਭਗਾਤਿਗੁਣੀਕੁਮੇਰਪਰਬਤਮੀਨਸਰਵਰਤਰੰਗਤੇ।

੨।ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਪੁਛਿਆ ਸੁਣਿ ਰਖੀਸਰ ਜੋ ਤੈ ਪਰਸਨ ਕੀਤਾ।
ਸੋ ਇਨ੍ਹ ਅਰਥ ਦੇਹਿ।ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰੇ ਜੋ ਤੂ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਤਾ ਹੈ।
ਸੋ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾ।ਇਸ ਜੰਗਮ ਗਤੇ ਕੇ ਕਰਤਾ।ਉਹੁ ਤੇ ਐਸੇ ਹੈ।ਜੈਸਾ ਕੁਮੇਰ
ਰਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾ ਹੈ।ਕਦੀ ਹਸਤਾ ਹੂਆ ਨਾਹੀ।ਆ
ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਜਲ ਮੈ ਸੇਤ ਰੰਗ ਕਰਤਾ ਹੈ।ਅਰੁ ਬਿਛੜੇ ਹੂਏ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾ
ਤੇ ਹੈ।ਜਹ ਕਰਤ ਧਉਣ ਕੈ ਹੈ।ਤੂ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਐਸਾ ਹੈ।ਤੂ ਜਿਆਰਤਾ ਸੁਤੰਗ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ। ੧।ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਚਨੁ ਕੀਤਾ।ਇਸਨਾਨੁ ਏਕੰਕਾਰ ਕਾ ਸੁ
ਅੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕੰਵਰਿ।ਕੁਮੇਰ ਚੇਤਨ ਹਰਿ।ਅਨ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਜਲ
ਤਰੰਗੁ।ਤਾ ਕੁਮਾਰ ਰਖੀਸਰ ਪੁਛਿਆ।ਅਗੇ ਸਾਧ ਨਾਮ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਿਆ।
ਮੇਰੇ ਸਮਝ ਆਇਆ ਨਾਹੀ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥ ਦੇਤਾ।ਇਸਨਾਨੁ ਏਕੰਕ
ਰ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਤੇ ਕੀਆ।ਸੁ ਅੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦੂਰ ਤੇ ਲੀਆ।ਕੁਮੇ
ਰ ਜੈਸਾ ਚੇਤਨ ਹੂਆ ਰਹਿਆ ਹੈ।ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਨਾਮ ਸੇ ਨਾਨਕ ਮਨ ਤਰੰਗ ਕ
ਰਤਾ ਹੈ।ਕੂਕੂ ਨਾਈ ਬਿਛੜੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਹਿਤ ਹੋਇ ਜਾਵੈ।ਤਾ ਰਖੀਸਰ ਪੁਛਿਆ।

ਅਰੇਨਾਨਕਕਾਲਿਜੁਗਮੈਤੂੰਹੀਹੂਆਹੈ ਜਨਕਬਿਦੇਹੀਕਾਸੇਵਕ।ਹੂਆ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਤੂੰਰਖੀਸਰਮੈਹੀਹੈ।ਅਰੁਰਖੀਸਰਜੀਤੇਰਾਨਾ
ਉਕਿਆਹੈ।੪।ਤਾਰਖੀਸਰਕਹਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕਤਪਾ।ਸੇਰਨਾਉਸੁਖਦੇ
ਨਰਖੀਸਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਅਰੇਭਾਈਤੂੰਉਹੀਸੁਖਦੇ
ਨਹੈ।ਜੋਰਾਜੇਜਨਕਬਿਦੇਹੀਕਾਸੰਹਜਾਦਾਹੂਥਾ।ਤਾਰਖੀਸਰਕਹਿਆ
ਭਾਈਮੈਓਹੁਹੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਦੇਪੈਰਾਤੇਪਾਇਆ।ਅਰੇਓਸ
ਗਲਾਵਿਚਲੀਤਾ।ਤਾਰਖੀਸਰਕਹਿਆ।ਚੇਲੇਭਾਈਕਿਉਂਕੀਓ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਰਜਾਈਅੰਗੀ ਕੀਆਸਾਨੂੰਖੁਸੀਕਰੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓ
ਭਾਰੀਲੀਤੀ। ਬੋਲਣਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
ਉਥੋਂਕੋਆਏਉਲਕਾਪਰਬਤਨੋਖੇਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ।ਜੀ
ਹੁਣਅਸੀਕਿਥੇਆਏ।ਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲੇ।ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਉਲਕਾਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਅਤੇਜੀਇਹਕੇਹੜਾਥੀ
ਚਰਦਾਗਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮਰਦਾਨਾ।ਅਸੀਪਾਰਾਸਥੋ

ਜਨਮਆਏ।੧੧੦੦੦੦੦।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਪਾਹਿਥੇਜਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਇਕੁ
ਰਤਾਮੰਦਰ।ਦੂਜਾਆਵਸੀਜਾਹਨੂੰਥੀਂਦਰ।ਤੀਜਾਆਵਸੀਮਛੂਲੀ
ਥੀਂਦਰ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਂਕਿਸਰਾਜੇਦੇਖੰਡਜਾਇ
ਵੜੀਏਗੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪਾਤਿਸਤਖੰਡੁਲੰਕਾ
ਸਰਕਾਰਰਾਜੇਪਾਤਿਸਾਹਤਿਦਾਹੈ।ਉਥੇਦਾਰਾਕਾਭੁਭੀਛਣੋਹੋ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਇਥੇਅਗੇਪਾਰਿਕਿਤਨੇਕੁਦੂਰਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਘਰੁਵਿਚੋਂਆਇਆਨਹੀ।ਤੈਨੂੰਘਰਿ
ਜਾਇਵੜੀਏ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਜਾਣਦਾਹੈਘਰਿਚਲਣਾਹੈ
ਕਿਨਾਹਿਚਲਣਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਨੂੰ
ਕਰਤਾਰਲੈਜਾਸੀਤਾਂਅਸੀਂਕਿਜਾਸੀਏ।ਅਤੇਜੇਤੂੰਉਤਾਵਲਾਹੈ
ਤਾਂਤੈਨੂੰਪਹੁਚਾਇਛਡੀਏਗੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਘ
ਰਚਲੇਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾ।ਅਸਾਂਤੈਨੂੰ
ਪਕਾਇਦੇਣਾਹੈ।ਕਿਤੈਆਪੇਹੀਘਰੁਚਿਤਕੀਤਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ

ਆਖਿਆ ਆਖਦਿਆ ਜੀ ਮੈ ਸਹਾਜੀ ਸੁਖਾਈਂ ਗਲ ਪੁਛੀਆ ॥ ਤੂ ਸਾਂਈ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਕਿਉ
ਆਖਿਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਰਖਵਾਈਂ ਘਾਣਾ ॥ ਹੁਣ ਅਰ
ਦਾਨਾ ਅਸਾ ਥੇ ਅਗੇ ਹੀ ਵਿਛੋੜਾ ਹੋਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇ
ਅਜੇਹੀ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਪਿਆਲੋ ਨੀ ਘਾਹਣਾ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਿ ਫਿਰਤਾ ਰਉਤੇ ਘਰ ਤੂ ਰਾਜੀ ਆਹੇ ॥ ਅਸਾ ਉਪਰ
ਕਰਤਾਰ ਘਰ ਤੁਸਾਂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ॥ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਉਥੇ ਨ ਹੀ ਆਂਗੀ
ਆ ਕਿਉ ਜੋ ਤੂ ਆਖੇ ਆਹਾ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖ ਦੇ ਧੋਖੇ ਮੁਈਆ ॥ ਤਾ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਿਥੇ ਛੁਟੇਗੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਸੀ ਜਾਹਗਾ ਛੁਟੇਗੀ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਕਦ ਛੁਟੇਗੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖੀਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਪੰਜਾ ਦਿਨਾ ਨੂੰ ਤੈ ਘੜੀ ਆ ਦਿਨ ਰਹਦੇ ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੂ ਸੀ
ਕਿਹਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸੋ ਕਿਉ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ
ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਕਰਾਂਗੇ ਜਾਸਿਏ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕੋਗੇ

ਕੇਵਖੇਰੇਗੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਜੇਤੂਆਖੇਸੋਈ
ਕਰੀਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਪਿਓਰਾਆਖਿਆਕਰਸੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ।ਤੇਰਾਹੀਆਖਿਆਕਰਸੀਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਨੂਸਾਨੂੰਰੋਗਾਤਾਮੈਤੂਸਾਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਰਹਾਗਾ।ਅਤੇਨਾਸਾਨੂੰਰੋਗੋ
ਅਤੇਦੁਖੇਰੇਗੋਤਾਮੈਬਹੁਤਰੰਜੋਹੋਵਾਗਾ।ਕਰਤਾਰਫਕੀਰਦਰਗਾਹਦਾਵਨ
ਗੀਰਿਹੋਵਾਰੇਗੋ।ਜੀਮੈਆਪਣੀਅਖੀਰਾਤਿਨੂੰਡਿਠਾਹੈ।ਕਰਤਾਰਮੈਨੂ
ਦਿਖਾਇਆਹੈ।ਜੋਇਥੇਸਾੜੀਦਾਹੈਸੋਪਾਕਹੋਇਜਾਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਜੋ
ਦਬੀਦਾਹੈਸੋਅਗੇਸਾੜੀਦਾਹੈ।ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਮੈਨੂਅਵਸਸਾੜਣਾ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹਕਾਰੂਅਸਾਡੀਮਰਦਣਤੇਹੋਇ
ਆ।ਅਸਾਂਤੈਨੂਅਵਸਸਾੜਣਾ।ਦਬਣਾਨਾਹੀ।ਤੂੰਚਿਤਬਾਇਗਿਆ।
ਕਰਤਾਰਕਰਾਂਦੇਗਾਤਾਮੈਤੈਨੂਸਾੜੀਏਗੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲੋਤਾਈਮਰ
ਦਾਨਾ।ਤਾਚਉਥੇਦਿਨਚਲੇਖੇਲਾਸਹਰਦਾਨਾਉਹੈ।ਉਥੇਆਇਓ

ਉਤਰੇ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਏਬੇਟੇਹਿਛਿਣਦੇਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਏਬੇਟੇਤੇਰੀਆਉਲਾਦਰਹੇਗੀ।ਅਤੇਤੈਨੂੰਖੁਰਸੇਸਹਰਲੈਜਾਵੇਗਾ
ਹੋ।ਤਬਲਕਰਖੁਰਸਾਆਖਾਨਿ।ਤੇਰਾਆਹਾਰਉਥੈਘਾਕੀਰਨਦਾਹੋ।ਤਾਪੰਜਦੇਵਾਦੇ
ਨਜਾਏਮਰਦਾਨੇਖੁਰਸੇਦੇਫਲਖਾਧੇ।ਜਾਣੈਘੜੀਆਦੀਨਰਹਿਆ।ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੁਛਿਆ।ਕਿਉਮਰਦਾਨਾਦੇਹਖਬਰਆਤਮੇਦੀ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਨਿਆਰੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ।ਮਰਦ
ਾਨਾਕਉਕਾਰਿਜਾਣੋ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ।ਜੀਏਉਕਾਰਿਜਾਤਾ।ਜੋਮੇਰੇਨਾਭ
ਵਿਚੋਂਪਉਣਦੀਗੰਢਖੁਲੀਹੈ।ਅਤੇਨਵੇਸਾਮਰਤਦੇਹੈਨਿ।ਭਾਵੇਤੁਸੀਗੰ
ਢਦੇਜਾਵੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਗੰਢਦਾਜਾਹਿ
ਤਾਬਾਲਾਗੰਢਣਲਗਾ।ਪੂਰੇਨਵੇਸਾਸਦੇਹੀਵਿਚੋਂਹੋਏ।ਤਾਬਾਲੇਦੇਹੀ
ਨੂੰਹਥਲਾਇਆ।ਦੇਖੇਤਾਮਰਦਾਨਾਹੈਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਭਾਈਬਾਲਾ।ਕਿਉ।ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਜੀਪੂਰਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਿਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਆਖਣਲਗਾ।ਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖ

ਕਰਤਾਰਿਨਿਰੰਕਾਰਦੀਆਵਾੜੀਆਆਈਆ। ਕੇਤੀਮਰਦਾਨੇਉਪਰਿਮਿਹਰ
ਪਾਕੀਤੀਤੈਸਾ। ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਓਹੁਕਰਸਰਅਤੇਤੂਕੁਰੂਆਕਿਰਪਾਕੀ
ਕੁਨਾਹੋਵੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਧਾਸਾ। ਇਸਟੋਹੀਨੂਹੁਣ
ਸਾਨੀਏ। ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਕਰੀਏਅਤੇਨਾ। ਤਾਉਸਮੁਗਲੇ
ਆਲਕੜੀਆਲੀਤੀਆ। ਅਤੇਹਿਕਚਾਦਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੀਦਿਤੀ।
ਅਤੇਹਿਕਚਾਦਰਧਾਨੇਦੀਲੀਤੀ। ਅਤੇਹਿਕਚਾਦਰਮਰਦਾਨੇਦੀਆਹੀ।
ਏਹਾਚਾਦਰਾਦਾਖਫਲਕੀਤਾ। ਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂਉਬੋਸਾਨੇਆ। ਉਸੇਮੁਗਰ
ਮੇਰੀਆਲਕੜੀਆਲੀਤੀਆ। ਜਾਉਸੇਚਲੇਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀ।
ਓਜੋਸੇਤਬੰਦਰਰਾਮੇਸਰਆਖੀਦਾਹੈ। ਜਿਥੇਰਾਮਚੰਦਪੁਲਬਧੀਆਹੀ
ਉਹਨਾਵਿਠੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਧਾਸਾ। ਉਹਦੂਰਾਦੂਰਿ
ਰਹੀ। ਤਾਧਾਸਾਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ। ਤਾਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਨੂਸਾਕੀ
ਰਜਾਏ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਧਾਸਾ। ਉਹਤੂ
ਦੇਖਣਜੀਏ। ਉਬੇਉਭਾਰੀਲੀਤਾ। ਆਹੀਸੇਤਬੰਦਰਰਾਮੇਸਰ

ਨਿਕਲੇ॥ ਤਾ ਏਵੇ ਹੋਏ ਆਹੇ॥ ਜੋ ਗੋਰਖਨਾਥ ਚਰਪਟੁ ਪੰਜਾ ਸਿਧਾ ਨਾਲਿ ਆਇ ਨਿਕਲੇ

ਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਨਾਇ ਦੇਵਾਨਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਸੇਤੁਬੰਧ ਰਾਮੇਸਰ ਮੇਲਾ॥ ਗੋਰਖ ਭਰਥਰੀ ਚੇਲਾ॥ ਮਛਿੰਦ੍ਰਨਾਥ ਰਹੇ ਅਲਖੇ
ਲਾ॥ ਗੋਪੀਚੰਦੁ ਜਾ ਮਾਤਾ ਸਿਉ ਮੇਲਾ॥ ਜਲਹਰੁ ਪਾ ਆਇ ਆਕੇਲਾ॥ ਚਰਪਟ ਨਾਥ
ਰਹੇ ਸੁਹੇਲਾ॥ ਤਾ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚਾ॥ ਕਉਣ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਯਾ ਸਿਰਮੋਰਾ॥ ਦੂਜਾ ਕਾ ਕੇ
ਕਹਤੇ ਅਉਰਾ॥ ਕਉਣ ਅੰਤੁ ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ॥ ਕਾਕੇ ਕਹੀਐ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ॥ ਕ
ਉਣ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਮਾਉ॥ ਕਉਣ ਸੋ ਸਿਫਤੀ ਰਾਤਾ ਰਾਉ॥ ਕਉਣ ਨਾਦ ਰਸਨ ਕਉ
ਣ ਖਾਰਿ ਪਾਈ॥ ਕਉਣ ਸੋ ਬਾਣੀ ਨਾਦ ਵਜਾਈ॥ ਭਰਥਰੀ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ
ਬਾਣੀ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ॥ ਕਉਣ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੇ ਸਮਾਈ॥ ਜੀਤ ਅ
ਸਾਬੀਰ ਕਹੇ ਕਾਲ ਨ ਖਾਹੀ॥ ਭਰਥਰੀ ਪੁਛੈ ਨਾਨਕ ਤੋਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੂਨ
ਨਤੋਹੀ ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਯਾ ਸਿਰਮੋਰਾ॥ ਏਕ ਅ
ਵਰੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰਾ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪੀਐ ਅੰਤਰ
ਅਪਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੀ ਜੋਗ ਕਮਾਉ॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਆਤਮ ਰਾਉ॥

ਦਰਸਨ ਆਪਿ ਸਹਜਿ ਉਧਾਰਿ ਪਾਇਆ । ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੇ ਨਾਦ ਵਜਾਇਆ । ਸੁਣਿ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਧਿਆਨੀ । ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ।੩। ਸਾਚੇ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇਆ । ਕਾਲ ਨ ਗ੍ਰਸੈ ਪਿੰਡ ਨ ਪਾਇਆ । ਨਾਨਕ ਕਉਣ ਧਰਿ ਰੋਸ
ਇਹੁ ਬੀ ਮਨਿ ਆਲਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਜੋਈ । ੩ । ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਾਚਾ ।
ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨੀ । ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਾਦੀ । ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਅਭਾਗੀ ।
ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਨੀਆ ਦੂਤ ਰਬਾਰਿਆ । ਕਿਉ ਕਰਿ ਧਾਵਤੇ ਜੀਵ ਉਭਾਰਿਆ ।
ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੀਨੀ । ਗੁਰਸਿਖੀ ਨਵੈ ਕਉ ਪਰਬੀਨੀ ।੪।।
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚਾ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਜਤ ਗਹਿ ਵਸਾਇਆ । ਸਹਜਿ ਸੋ
ਜਗ ਜੀਵਨ ਪਾਇਆ । ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਅਭਾਗੀ ਮਾਇਆ । ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜੋਗ ਸਾਧਿ ਜੋਗ ਪਰਜਾਲੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਪਾਤਿ ਅਭੈ ਨਾਲੇ । ਗੁਰਮੁਖਿ
ਦੁਨੀਆ ਦੂਤ ਤਾਰਿਆ । ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਇਹ ਰਬਹੁ ਨਿਆਰਿਆ ।੫। ਸਬ
ਦਿ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਦੀਨੀ ਦੀਖਿਆ । ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਚੁ ਪਰੀਖਿਆ । ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਜਾ ਰੋਸ ਚੁਪ ਛਾਨੈ । ਅਨਮੁਖਿ ਵਾਦਿ ਤਜਿ ਜਾਨੈ । ਚੀਨੇ ਤਤੁ ਗੁਰ ਸਬ

ਦੀਸੈਲਾ।ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ।ਅੰਤਰਿਰਤਨਾਗਿਆਨਪਰਚੰਡਾ।
ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਧਿਆਨੁਅਖੰਡਾ।ਸੁਣਿਗੁਰਬਾਣੀਨਾਨਕਬੋਲੈ।ਸਭੁਨਿਰੰਤਰਿ
ਤਤੁਵਿਰੋਲੈ।੮।ਗੋਰਖੋਵਾਚ।ਜਤੀਸਤੀਸਭਵੰਤਾਸਾਧੂ।ਪੰਚੋਇੰਦ੍ਰੀਆਂ
ਨਿਵਾਰਾ।ਨਾਮਦਾਨਗੁਰਮੁਖਿਇਸਨਾਨੀ।ਬ੍ਰਹਮਕਾਭੇਦਬ੍ਰਹਮਧਿਆਨੀ।
ਬੋਲੈਸਚੁਨਿਰਾਈਸਿਖੀਆ।ਏਹਆਦਿਪੁਰਖਕੀਸਿਖੀਆ।ਜੋਗਕੇ
ਲਖਣਸੁਣਹੁਪੂਤਾ।ਗੋਰਖਕਹੈਸੋਣਿਅਉਧੂਤਾ।੯।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ।
ਤਿਚਣਤਾਇਨਬੋਲੈਮੇਲਾ।ਕਾਮਦਾਮਨਪਿਆਗੇਗੁਰਸੇਲਾ।ਚਿਰਸਾਧਿ
ਨਜਾਇਅਖਾੜੈ।ਗਗਨਿਤਾਰਿਧਨਖਸਹਜਿਮਾਹਿਚਾੜੈ।ਰਹੈਇਕੰਤਸਬ
ਦਿਨਿਰਧਾਣਾ।ਦਰਗਹਪੈਧਾਪਤਿਪਰਵਾਣਾ।ਐਸੇਜੋਗਿਰਹੈਗੁਰਪੂਤਾ।
ਪਰਦਰਬਨਹਿਰੈਨਪਰਤ੍ਰਿਅਰਾਤਾ।ਜਿਹਬਾਸੁਖੇਨਰਖੇਆਸਤਾ।ਜਨਮਾ
ਟਕਮਨਤੇਪਤੀਆਨਾ।ਮਨਤੇਮਨਮਾਨਿਆਗੁਰਤੇਸਮਝਾਨਾ।ਪਰਦਰਬ
ਕੀਅਧਰਸਚੁਸਬਦੁਨਿਸਿਵਾਸੀ।ਅਘਟਧੁਨਗਰਿਸਿਧੁਬੋਰਾਪਛਾਤੀ।
ਜੋਗਮਾਰਗੁਕੀਐਸਿਰਵਾਲਾ।ਪੂਨਵਤਿਨਾਨਕਸੁਣਹੁਧਾਨਾ। ੯।।

ਗੋਰਖੋ ਵਾਚ॥ ਕਵਨ ਰੂਪ ਕਵਨ ਨਾਘੀ ਸਬਾਰਾ॥ ਕਵਨ ਅਗਿਨ ਕਵਨ
ਅਕਾਰਾ॥ ਜੀਤੁ ਧਾਰਿ ਵਸੈ ਕਵਨ ਅਚਾਰਾ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਰਾਜਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮ
ਤਾ॥ ਕਉਨੁ ਸੋ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਹੋਤਾ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬੋਲੈ ਕਵਨ ਸੁ ਖੇਲੋ॥
ਕਵਨ ਸੁ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੇਖੈ॥ ਕ[illegible]ਹੁ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾਂ ਇਹ ਜਾਇ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ
ਜੀਉ ਕਹਾ ਸਮਾਇਆ॥ ਇਸ ਕਥਾ ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਤਤੁ ਸ
ਰਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ਜਲੁ ਰੂਪ ਪਵਨ ਘੀਸ ਬਾਰੁ॥ ਗਗਨਿ ਅਰਿ
ਭਸਮ ਧੂਅਕਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਅਚਾਰੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਮਨੁ ਲੀ ਵਸੈ॥ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਨਿਰਿਕਾਰੁ ਨਗੁ ਸੈ॥ ਮਨ ਰਾਜਾ ਹੈ ਪਵਨ
ਹੈ ਮਤਾ॥ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪੁਰਖੁ ਪਤਿ ਹੋਤਾ॥ ਬੋਲੈ ਪਵਨ ਅਗਨਿ ਕਰੈ ਵਾ
ਉ॥ ਸਚੁ ਪੇਖੈ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਉ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਉ॥ ਪਿੰਡੁ
ਪੜੈ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਸਮਾਉ॥ ਇਹ ਅਗਮ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਚੀ ਗਾਥਾ॥ ਸੁਣੋ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀ ਗੋਰ
ਖਨਾਥਾ॥੧੧॥ ਜਤੁ ਮਹਾਰਾ ਪੀਰ ਜੁ ਸੁਣਿਆਭੁ॥ ਅਹਰਣ ਮਤਿ ਵੇਦ

ਮਾਨਹੁਬੀਤੀਆਰੁਤਾਗੁਰਸਬਦਸਚੁਸਰੀਪਰਮਸਾਣਾ।ਜਤੁਕਾਰਿਭ੍ਰਾਤ੍ਰਾਤ
ਤ੍ਰਲੈਚਢਾਣਾ।ਪਤ੍ਰੀਐਸਬਦੁਜਲੀਟਿਰਗਸਾਣਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਵਿਸਾਟਿਸਚਾਵਾਈਆ
ਲੁਾਨਾਨਕਲਾਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁਣਾ।੧੨।ਵਾਇਹਸਚੀਗੋਸਟਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ।
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੀਨੈਕੋਈ।ਸਚੁਮੰਤ੍ਰਕਿਧਾਨੀਅਮੰਤ੍ਰਾ।ਗੁਰਮੁਖਿਜ
ਪਹਿਖੰਡ੍ਰਬ੍ਰਹਮੰਡਾ।ਜੇਤਬੰਦਰਾਜਸਰਹੋਈ।ਪ੍ਰਾਵਿਦਤਿਨਾਨਕਭਾਰੇਸੋਈ।
੧੩।ਜੇਤਬੰਦਰਾਜਸਰਜੋਲਾ।ਗੋਰਖਭਰਥਰੀਏਕਗੁਰਭਇਕਚੇਲਾ।
ਗੋਰਖਬੋਲੈਸਤਜਿਸੁਭਾਈ।ਹਮਭੂਲੇਤੁਮਰਾਹੁਬਤਾਈ।ਨਾਨਕਬੋਲੈ
ਜਰੀਧਾਣੀ।ਸੁਣਿਲੈਹੁਗੋਰਖਾਨਿਰੰਜਨਨਿਪ੍ਰਾਣੀ।੧੪।ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁ
ਜੋਗਕਮਾਉਣਾ।ਜਿਜਪਾਰਿਅਹਲਿਪਾਵਹਿਬਾਉ।ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਦੀ
ਆਲੋਤੁ।ਅਸਰਾਪੁਰਿਨਗਰੀਬਸਾਹਿਪਰਿਖੇਤੁ।੧੫।ਤੀਨਚਾਰਿ
ਉਪੇਚਉਅਤਲੋ।ਪੰਜਸਤਗੁਰਾਗੀਆਨਆਮੇਲੋ।ਨਉਧਾਰਿਢੂਢ
ਦਸਵੈਦੁਆਰਿ।ਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵਹਿਸਬਦੁਆਧਾਰੁ।੧੬।ਤਹਅਨ
ਦੁਵਜੈਧੁਨਿਓਅਕਾਰਿ।ਨਾਨਕਜੋਤੀਜੋਤਿਆਧਾਰੁ।੧੭।

ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਏਹਾਵਸਮੇਟਿਦਸਾਏਰਾਹੁ॥ਸਾਚੀਧੇਨੁਤਦਰਗਹਨ
ਪਾਰਿਆਊ॥ਐਸਾਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਊ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਸੁਣਿਓਸੁਣਿਉਪਦੇਸੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੀਮਿਟੈਸਭਭੇਖ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਬੂਝਿਸੁਧਿਵੀਚਾਰੁ॥ਐਸਾਜੋਗੀ
ਜੁਗਤਿਸਚਿਸਾਰੁ॥੧੭॥ਵੇਦਕਤੇਬਧਸੇਪਕੜਾਨੁ॥ਪੰਡਿਤਪੋਥੀਪੜਿ
ਪੁਰਾਨੁ॥ਨਉਖੰਡਧਰਤਿਜਲਥਲੀਫਿਰਹਿ॥ਜੋਗਜੁਪਾਵਹਿਕਰਮਕਰਮ
ਸਗਤਿ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਊ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੂਨਨਪਾਊ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਆਹਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਸਚਜੋਗਅਟਲਅ
ਸਥਾਨ॥ਨਾਨਕਬੂਝੈਵੈਸਦਾਕੁਰਬਾਨੁ॥੧੮॥ਸੁਣਿਕੈਉਤਰਖਰਾਗੋਰਖਨ
ਥਾ॥ਨਾਮਧਿਨਾਕੂਧੇਯਹੁਸਾਖਾ॥ਸਧਿਕਾਜਿਪਗੁਰੂਪਹੁਤੇਲਾ॥ਗੁਰਸਬ
ਦੁਧਿਨਾਦੁਖੀਏਵੁਹੇਲਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਨਾਨਕਬੋਲੈ॥ਸਾਹਜੀਨੈਰਤਨਰਤਨੁਵਿ
ਹੋਲੋ॥੧੯॥ਤਾਫਿਰਗੋਰਖਨਾਥਕਉਆ॥ਐਰਨਾਨਕਬਾਲਾ॥ਚਲਤਾ
ਹੈਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਗੋਰਖਨਾਥਜੀਮੇ
ਲਾਕਹਾਹੈ॥ਤਾਗੋਰਖਕਹਿਆਅਚਲਵਟਾਲੇ॥ਸਿਧਾਕਾਮੇਲਾਹੈ॥ ੨੦

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸਿਧੋ ਕਿਤਾ ਹੋ ਅਤੇ ਈਥੋ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿ ੨੩੨
ਆ ਜੀ ਈਹਾ ਸਿਉ ਰਉ ਚਹੈ ਸੈ ਪ੍ਰਸ੍ਰਤ ਕੋਸ ਹੈ ੧੫੦੭੫। ਅਤੇ ਏਸਾ ਭੀ ਕਹਿ
ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਜੀ ਤੁਮ ਸਿਧੋ ਹੋ ਉਤੇ ਤੇ ਜਾਹੁਗੇ।
ਹਮ ਤੋ ਮਾਨਖ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰ ਖਰ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਯਾ ਸ੍ਰਿਤ ਕਉ ਸਕੋਉ
ਤਾ ਦੇਤਾ ਥਾ ਅਪਤ੍ਰ ਟ੍ਰਕਉ ਨਿਆ ਹੂਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਕਰਸ
ਰੀ ਨਾਥਾ ਜੋ ਸਕਉ ਸਉੜਾਈ ਥਿਸੋ ਹਮ ਕਉ ਭੀ ਉੜਾਵੈਗਾ ਤਾ ਭਰਥਰੀ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਭੁਸਤੇ ਨੇਹੀ ਉੜਾਈ ਥੀ ਕੀਨੇ ਸੀ ਅਉਰ ਨੇ ਉੜਾਈ
ਥੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਰਸਪਟ ਨੇ ਕਉ ਸਉੜਾਈ ਆਗਿਆ
ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਆਈ ਥੀ ਨਾ ਤਿਆ ਸੋ ਕਉ ਨਥੁੜਾਦੇ ਏਸਾ ਕੋਈ ਦਿਸਟ
ਨਾਵੈ ਹਮ ਕਉ ਭੀ ਉਹੁ ਆਗਿਆ ਦੇਹੁ ਤਾ ਤੁਮ ਚਲਹੁ ਆਗੇ ਤਮ ਆਏ ਮਨੇ
ਈ ਤਾ ਸਿਧਾ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਓਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਚਲਿ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧ ਤਾ ਗਏ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ।

ਅਸੀ ਟੁਰਿ ਜਾਈਏ ॥੧॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਉਥੋਂ ਉਠਿ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ॥ ਜਾਂਦੇ ਅਚਲ ਵਟਾਲੇ ॥ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿ
ਚ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ॥ ਇਕ ਪਿਪਲ ਦੇ ਹੇਠਿ ਥੜ੍ਹਾ ਅਹਾ ॥ ਉਸ ਉਪਰਿ ਬੈਠਿ ਗਏ ॥
ਜਾ ਸਿਧ ਆਏ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖਨਿ ॥ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਗੇ ਹੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ॥ ਤਾ
ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ॥ ਆਦੇਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ॥ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸੁ ॥ ਹੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ॥ ਤਾ ਭਰਥਰਿ ਕਹਿਆ ਅ
ਰੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਇਸਟ ਹੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਰ
ਥਰੀ ਇਸਟਿ ਹਮਾਰੀ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀਆ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਉਸ
ਤਾਦੁ ਹਮਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪਰਚਨ ਕਾ ਸੂਰਾ ॥ ਜੋ ਨਾ
ਮ ਕਉ ਮੰਨਣਾ ਗੋਏ ਤੇ ਐਸੇ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਆਗੇ ਏਹਾ ਆਇ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਸਾਣੋ ਹੋਰ ਖਰੀ ਤੈ ਕ ਅਕਲ ਨ ਲੀਨੀ ॥੧॥ ਦ॥
ਜਾ ਉਥੇ ਮੇਲਾ ਉਠਿ ਤੁਰਿਆ ॥ ਤਾ ਵਟਾਲੇ ਦਿਆ ਲੋਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂ
ਮਿਲਣ ॥ ਤਾ ਲੋਕ ਆਇਕਰ ਕਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ॥ ਅਤੇ ਘਣੇ ਤ੍ਰਸਦੀ ਏ ਕਰਨ ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਉਂਨਾਈਧਾਲਾ।ਇਥੋਸੋਨਕਢੂਮਦਾਹੈ।
ਅਤੇਭਾਈਧਾਲਾ।ਅਸਾਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਉਥੋਲੈਆਵਣਾਹੈ।ਅਤੇਢੂਇ
ਜਾਪਕੰਧਾਰਾਂਵਿਚਹੈਨੀ।ਉਨਾਨਾਲੇਅਸਾੜਾਵਚਨੁਹੈ।ਉਨਾਨੂੰਮਿਲਣਾਹੈ।
ਤਾਂਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀ।ਸਹਜਾਦਾਮਰਦਾਨੇਦਾਪੁਤ੍ਰਤਾਂਤਸਵੀਰਹੈ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਧਾਲਾ।ਉਸਨਾਂਈਜਰੂਰਉਥੋਲੈਜਾਵਣਾਹੈ।ਏਹ।
ਤਾਂਧਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀਚੰਗਾ।। ਬੋਲਹੁ ਵਾਈਵਾ ਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਉਠਤਿਆਰੀਕੀਤੀ।ਆਇਕੈਦੂਰ
ਨਾਂਪੁਰਦੇਪਹਾੜਤੇਉਤਰੇ।ਬਾਜੇਦੇਪੈਉਦਾਖੜਆਹਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈਧਾਲਾ।ਰਾਇਬੁਲਾਰਤਾਰਾਲੰਘਗਇਆ।ਅਤੇਕਾਦੂ
ਰੀਚਾਲੇਗਇਆ।ਅਤੇਅਮਾਧੀਧੀਭੀਚਾਲੇਗਈ।ਅਤੇਬਾਬਾ
ਲਾਲੂਰਹਦਾਹੈ।ਓਹਰੀਅਨੂਪਉਸੀ।ਅਤੇਅਸਾਂਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।
ਤੂੰਮਰਦਾਨੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਸਦਿਲੇਆਉ।ਜੋਤੂੰਪਾਤਿਆਜਾਣੇਕੋਈਨਾਹੀ।
ਤਾਂਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀਸਹਜਾਦੇਨੂੰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਓਹ।

ਤਾਬਾਲੇਕਹਿਆਭਲਾਜੀ।ਤਾਬਾਲੇਜਾਇਸਹਜਾਦੇਨੂਸਦਿਆ।
ਚਾਰਿਘੜੀਆਰਾਤਿਗਈਆਹੀ।ਤਾਸਹਜਾਦਾਅੰਦਰੋਨਿਕਲਿਆ
ਆਇਆ।ਜਾਦੇਖੈਤਾਬਾਲਾਸੀਂਧੂਹੈ।ਜੋਨਾਨਕਤਪੇਲਾਇਆਹਾ।ਅਤੇਸੇ
ਰਾਪਿਉਕੀਲਿਨਾਦੇਨਾਲਿਆਹਾ।ਸਿੰਦੂਲਕਰਿਸਹਜਾਦਾਬਾਲੇਦੇ
ਪੈਰਾਤੈਢਹਿਪਇਆ।ਤਾਬਾਲੇਬਚਨੁਕੀਤਾ।ਸਹਜਾਦਾਕਰਤਾਰ
ਭਲਾਕਰੇ।ਅਤੇਆਪਣੇਨਾਉਦੀਦਾਤਿਦੇਵੈ।ਸੁਣਭਾਈਸਹਜਾਦਾ
ਤੈਨੂਨਾਨਕਤਪਾਸਦਦਾਹੈ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਬਾਬਾ
ਕਿਥੈਹੈ।ਭਾਈਸਹਜਾਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਹੈ।ਤੈਨੂਤੁਰਦੂਨ
ਲਾ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਕਰਮਾਦਾਬਸਤੀਆਹਾ।ਉਠਕੇਨਾਲਿਹੋਇਆ।
ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਤੇਢਹਿਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਸੁਣਿਭਾਈਸਹਜਾਦਾਤੇਰਾਪਿਉਕਾਲਿਦਾਸੀਤੋਹੋਇਆ।ਅਸਾਨ
ਜੋਗਆਹਾਤੈਨਾਸਿਰੋਪਾਉਦੇਵਣਾ।ਆਖਤੈਨੂਕੇਹੜਾਸਿਰੋਪਾਉ
ਦੇਹਿਏ।ਏਬੰਦੇਦਾਲੈਦਾਹੈ।ਕੇਦਰਗਾਹਦਾਸਿਰੋਪਾਉਲੈਦਾਹੈ।

ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜੋਘਾਓਮਰਦਾਨੇਨੂਦਿਤਾਹਈਸੋਮੈਨੂਦੇਹਿ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਿਸਹਜਾਦਾਤੇਰੇਪਿਉਅਸਾਥੋਸਪੂਤ੍ਰਤਾ
ਮੰਗਲੀਤੀਂਅਸਾਉਸਤਾਈਜਾਣਿਆਜੋਤੂੰਉਥੇਰਾਜਕਰਿਰਹੋ।
ਤਾਤੂੰਭੀਉਸੇਜੇਹਾਹੋਵੈਂ।ਅਗੇਤੇਰੀਖੁਸੀ।ਜੋਤੂੰਆਖੈਸੋਈਕਰੀਏ।
ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀ।ਜੋਮੈਨੂਘਾਏਦੇਥਾਨਲੈਚਲੋ।ਤਾਕ
ਰਤਾਰਮੈਥੇਕੀਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀ
ਰਲਕੁਾਈਆਆਖਿਆਸਹਜਾਦੇਨੂਉਥੇਹੀਲੈਚਲੀਏ।ਤਾਘਾਏ
ਆਖਿਆਕੁਜਾਜੀ।ਚਲੋ।ਤਾਤ੍ਰੈਏਚਲੇ।ਜਾਮੁਲਤਾਨਦੀਧਰ
ਤੀਗਏ।ਨੇੜ੍ਹੇਤਲੂੰਬੇਦੇਨਉਕੋਹਪਰੇ।ਉਥੇਹਿਕੁਸਜਣੁਬੈਠਾਆ
ਹਾ। ।ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।
ਸਜਣਕੇਹੀਤਰਾਦਾਆਹਾ।ਜੋਹਿਤਰਾਪਾਵੰਦੂਥੈਸਨੇਹੋਵਦੇਹੈਨਿ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸਹਜਾਦਾਏਸਾਗਿਰਾਉਂਵਿਚਜਾਏਪ
ਰੁਤਰੇਲਹਿ।ਤਾਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਕੇਹਾਰੂਪੁਹੈ।ਜੋਤੂਸੀ

ਮੇਰੇਨਾਲਿਹੋ।ਤਾਸਾਹਜਾਦੇਦੇਗਾਲਿਉਚੇਕਪੜੇਆਹੇ।ਜਾਇਸਾਹ
ਜਾਦੇਰਾਮਸਤਕੀਤੀਨੂਆਰੋਗਸਜਣਧੋਲਿਆ।ਆਉਭਾਈਸਜਣਰਾਮਾ।
ਤਾਫੇਰਸਜਣਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਕਿਥੋਆਇਓਹੁ।ਤਾਸਾਹਜਾਦੇਆ
ਖਿਆਮੈਪਰਦੇਸੀਹਾਂ।ਤਾਸਜਣਆਖਿਆ।ਭਾਈਤੂੰਕਉਣਹੋਦ
ਹੈਸਭੁਆਖਾ।ਤਾਸਾਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਮੈਮੀਰਾਸੀਹੋਂਦਾਹਾ।ਸਜ
ਣਆਖਿਆਭਾਈ।ਕਿਸੇਵਡੇਆਦਮੀਦਾਮੀਰਾਸੀਹੈਂ।ਤਾਸਾਹ
ਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜਮਾਨਮੈਵਡੇਆਦਮੀਦਾਮੀਰਾਸੀਹਾ।ਤਾ
ਫੇਰਸਜਣਪੁਛਿਆ।ਭਾਈਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈ।ਤਾਸਾਹਜਾ
ਦੇਆਖਿਆ।ਭਾਈਉਸਦਾਨਾਉਨਾਨਕਹੈ।ਤਾਸਜਣਆਖਿਆ
ਭਾਈਉਹੁਕਉਣਹੋਂਦਾਹੈ।ਤਾਸਾਹਜਾਦੇਆਖਿਆਭਾਈਉ
ਹੁਮਝਿਹੋਂਦਾਹੈ।ਪਰੁਆਦਮੀਵਡਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਸਜਣਆਖਿਆ।
ਭਾਈਉਹੁਅਸਾਜੇਹਾਹੈ।ਤਾਸਾਹਜਾਦੇਆਖਿਆਜੀਜਮਾਨਉਹੁ
ਤੁਸਾਥੇਭੀਵਡਾਆਦਮੀਹੈ।ਸਜਣਆਖਿਆਆਦਮੀਅਨੂੰ।

ਭਾਈਵਡੇਹਵਡੇਆਦਮੀਦਾਅਮੀਰਰਾਜੀਹੋਇਨਾਲਿਜਮਾਤਭਾਈਸਣੀਭੁਸੀ
ਤਰਾਕਰਣੀਕੂੜਨੀਤਰਾਖਵਾਜਣਾਜਾਏਭਾਈਏਨਾਨਾਲਿ।
ਸਹਜਾਦੇਨੂੰਖਵਾਜਣਲੈਗਏਜਾਇਕਰਿਸਹਜਾਦੇਦੇਕਪੜੇਲਾਹਣੀ
ਲਗਿਆਅਤੇਲਗੇਆਖਣਭਾਈਦਮੜੇਰਖਾਏਨੇਉਹਨਾਕਿਆਹੈਤਾਸਹ
ਜਾਦੇਆਖਿਆਹੈਮਨਾਵਿਚਧਾਦਕੀਆਭਲੇਤਪਾਜੀਮੈਨੂੰਭਲੀਕ
ਰਗਾਭੇਜਿਆਹਈਕਪੜੇਜਾਹਿਲੀਤੇਅਤੇਧੰਨਧਹਾਲੀਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਲੁਭਾਈਧਾਵਾਅਸਾਨੂੰਸਹਜਾਦੇ
ਆਦੂਕੀਤੇਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਧਾਸਾਦੇਦੇਆਏਕਨੇ
ਹੋਏਦੇਖਨਭਾਗੇਕਿਆਦੇਖਨਜੋਸਜਣਥੇਸੀਤਰਾਏਠਾਹੈਸਜੇ
ਸਕਰਾਵਡੇਪਰਮਥੈਸਨੇਹੋਏਹੋਏਲੀਤਾਜਾਦੇਖਿਆਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀ
ਆਭਾਈਸਜਣਾਕਰਭਾਰਕਰਤਾਰਾਅਗੇਜਜਣਧੋਲੀਆ।
ਆਉਭਾਈਸਤਿਰਾਮਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖੀਆਭਾਈਸਜਣਾ।
ਏਥੇਅਸਾਭਾਹਿਕਿਤੇਆਦਮੀਆਏਆਹੇਜੀਰਾਜੀਤਾਸਜ

ਤਉਆਖਿਆਨਿਉਇਕੋਤਾਂਕੋਈਨਾਹੀਆਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿ
ਆਕਿਉਭਾਈਸਜਣਾ।ਮੁਕਰਦਾਕਿਉਹੈਂ।ਇਥੇਹੀਆਇਆਹੈਂ॥
ਅਗੋਸਜਣਆਖਿਆਜੀਤੁਸਿਅਜੀਤਫਕੀਰਹੋ।ਮੈਨੂੰਕਿਆਜਾਣੂ
ਰਪਣਦੇਹੈਂਜੋਮੈਮੁਕਰਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਂਇਕਾਈ
ਧਾਲਾਇਸਥੈਜਨੇਦਾਮੂਹਕਾਲਾਕਰੂ।ਅੰਦਰੋਸਹਜਾਦੇਨੂੰਕਾਢਿ
ਲੀਆਤੂੰ।ਤਾਂਬਾਬਾਜਾਂਇਅੰਦਰਿਵੜਿਆ।ਦੇਖੈਤਾਸਹਜਾਦਾ
ਛਪਾਬੈਠਾਹੈ।ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆ।ਉਠਸਹਜਾਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਸਦਦਾਹਈ।ਸਹਜਾਦੇਆਖਿਆਕੀਜਮਾਨੂੰਤੂਸਾਮੈਨੂੰਕਿ
ਸੇਖੇਜੀਆ।ਸੋਰੇਕਪੜੇਮਾਂਹਿਲੀਤੇਆਨਾ।ਅਤੇਮੈਨੂੰਬੰਨਪਾਤ
ਆਨੇ।ਮੈਂਕਿਆਕਰਾ।ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਜੀਸਹਜਾਦਾਹੁਣਤੇਰੇ
ਕਪੜੇਭੀਸੈਦੇਦੇਆਹੇ।ਜਿਨਾਧਧਆਹਾਸੇਸਰੀਦੇਹੋਏ॥
ਅਤੇਕਪੜੇਦੇਦਨਨਾਹੀ।ਆਖਣਇਹੋਜੋਹਾਆਇਆਹੈ।ਤਾਂ
ਬਾਬੇਆਖਿਆ।ਕਲੂਸਹਜਾਦਾ।ਕਪੜੇਉਥੇਹੀਆਇਰਹਸੋ॥

ਨੂੰਉਠਕਰਆਂਦਾ।ਸਜਣਦੇਨੂੰਲੈਕਰਿਨਾਲਿਬਾਲਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿ ੨੩੬
ਆਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਆਵੋਸਜਣਾਦਾਕਪੜੇਕਿਥੇਨੀ।
ਤਾਸਜਣਦੇਕਹਿਆ।ਜੀਏਹਭੁਲਾਭਗਤਭੇਸਜਨੇਹੈ।ਏਹਤਾਠਗੁਹੈ
ਜੀ।ਰੋਟੀਆਖਾਵਣਦੇਘਰਾਨੇ।ਅੰਦਰਵਾੜਕਰਕਪੜੇਲਾਇ
ਲੀਤਿਆਨੇ।ਅਤੇਬੰਨਪਾੜਿਆਨੇ।ਏਹਕੰਮਕਰਦਾਹੈਜੀ।ਏਹਭਗ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਕਿਉਂਭਾਈਸਜਣਾਏਹਕਿਆਕੀਮਤੁ
ਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਅਗੋਸਜਣਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਆ।ਧੋਸਾਸੰਪੋਨਾਹੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਸਬਦੁਪਰਗਾਸਹੋਇਆ।
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੧॥ਉਜਲਾਕੈਹਾਚਿਲਕਣਾਘੋਟਿਮਕਾਲੜੀ
ਮਸੁ।ਧੋਤਿਆਜੂਠਿਨਉਤਰੈਜੇਸਉਧੋਵਾਤਿਸ।੧।ਸਜਣਸੇਈ
ਨਾਲਿਮੈਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲੰਨਿ।ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈ
ਹਾਜਰੁਖੜੇਦਿਸੰਨਿ।੧।ਰਹਾਉ।ਅੰਦਰੁਨ੍ਹਾਤਾਧੋਪਾਕੀਮ
ਆਖੂਠੇਤੇਧਰਮਸਾਲਾ।ਧਾਰਾਰਿਦੇਵੈਸੋਹਣਾਅੰਦਰਿਖੋਟੇਲਾਗਾ।

ਣਾ।ਅਖੇਟਿਕਾਣਾਸਾਹੁਠਗਾਸੀਹਿਵਿਚਆਸਮਾਚਰਾਗਧਾਤੁਫੇਰੇਜੀ
ਸੀ।ਖੇਅਠਗਾਦਾਨੁਸੈਜਾਣੁ।ਤਾਬਗਾਧਰੇਕਪੜੇਤੀਰਥਾਂਦੇਵ
ਸੇਜ।ਘਾਟਿਘਾਟਿਜੀਆਆਰਦੇਸੇਧਾਰੇਜਕੜੇਚਿਲੇਗਲਿ।ਵਿਰੇਠੇਅੰਦ
ਮਆਤ੍ਰੀਆ।ਧਾਸਾਹੁਚਿਟਦੀਆਤਾ।ਫਠੀਆਪਾਕਿਆਨਾਦੀ
ਦਿਚਸੁਮਖਦੀਆਲਾ।੫।ਜੋਮਸਾਫਰਖਸਗਿਰਸੋਜਾਣਦੇਖੀ
ਭੁਲੀਨਿ।ਜੋਫਜਰਕਿਮਿਲਮਾਦਲਿਸੇਗੁਣਮੈਤਾਲੇਹੀਨਿ।੬।ਅ
ਪਲੇਭਾਰਉਠਾਈਆਭੁਗਰਦੇਟਹਹਤ੍ਰਾ।ਅਖਿਲੋਕੂਜਿਜਾਣਸ
ਤਉਚਾਵੜ੍ਹੀਲੈਧਾਕਿਤਾ।੧।ਚਾਕਰੀਆਚੰਗੀਆਟੀਆਆਦ
ਭੁਜਿਆਦਾਪਾਕਿਤਾ।ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਜਤੂਘਪਾਛੁਟਹੁਜੇਤ੍ਰਾ।
੮।।੧੧।ਤਾਸਜਣਠਗਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀਤੇਢਹਿਪਾਈਆ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਭਾਈਸਜਣਾਜੇਏਤਕੰਮਛੋਡੇਤਾਦ
ਰਗਾਹਵਿਚਛੋਟੀਹੋਵੇਗੀ।ਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪੋ।ਤਾਛੁ
ਟੀਅਦਬਖਸਾਹੋਵੇਗੀ।ਤਾਸਜਣਆਖਿਆਜੀਮੈਨੂਦਾਰਥ

ਜੋਹੁ ਮੈਅਉਗਣਬਹੁਤੁਕੀਤੇਹੈਨਿ ਤੁਸੀਮੇਰੇਕਰਮੇਏਧਰਆਏਹੋ॥ ੨੩੭
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਭਾਈਸਜਣਏਹਸਹਜਾਦਾਤੇਗਾਸਮ
ਦਾਸੁਹੋਇਆ ਅਤੇਸੀਗਾਸਿਹੈਏਹਿ ਜੋਇਸਭਾਈਸੀਨੇਗਾਤਾਰ
ਰਤਾਗਸੀਹਰਵਾਨੇਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇਜੇਅਗੇਹੋਰੁਕਰੇਨਾਹੀ॥ ਤਾਸ
ਜਣਆਖਿਆਜੀਪੀਛੁਲੇਬਖਸੀਆਨਿ ਅਗੇਨਾਕਰਾਗਾ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ ਭਾਈਸਜਣਾ ਅਸਾਤੇਰੇਵਾਸਤੇਆ
ਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਜਣਨੂੰਨਿਵਾਜਕਰਿਅਗੇਚਾਲਿਆ॥
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖਿਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਤਾਸਹਜਾਦੇਨੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਖੁਸੀਸਹਜਾਦਏਪਰਾਕੀਤਾ ਆਖਣ
ਲਾਗਾਸਹਜਾਦਾਤੇਰੇਪੀਉਅਰਦਾਨੇਦੇਇਹਾਸਾਮਾਪਹਾਈ॥ ਤਾ
ਸਹਜਾਦੇਉਸੇਅਥਾਟਾਕਿਆ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸਹਜਾ
ਦਾਅਸਾਨੂਕਹਿਆਮੰਨਸੀ॥ ਤਾਸਹਜਾਦੇਕਹਿਆਜੀਤੇਰੁ
ਸੀਆਖੇਹੋਸੋਮੰਨਾਗਾ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਸਹਜਾਦਾਤੂੰ

ਇਬੇਹਿਗੁਰੂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਨੂ ਰਖਿਆ ਰਿਹਾ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖੀ
ਆਜਿ ਟਬਰ ਤਾਈ ਬੇਹੀ ਰਹੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਹਜਾ
ਦਾ ਇਥੈ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋਵੈਗੀ ਅਸੀ ਇਸਦ
ਸਤੇ ਆਏ ਹੈਆਹੇ ਤੂੰ ਟਬਰ ਆਪਣੇ ਲੈਆਉ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆ
ਖੀਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਥੈ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਮੈ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਰਹ
ਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਹਜਾਦਾ ਜਿਤੁ ਵੇਲੇ ਤੂੰ ਯਾ
ਦ ਕਰੇਗਾ ਅਸੀ ਤਿਤ ਵੇਲੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਸਾਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰਿ
ਜਾਣੋ ਤਾ ਸਹਜਾਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ।

ਬੋਲਣੁ ਵਾਹੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਥੋੜਾ ਚਿਰ ਰਹਿ ਤੁਰੀਆ ਜਾਇ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਖੜੋਤੇ ਏ ।
ਉਥੇ ਹਿਕੁ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣ ਆਣ ਫਕੀਰ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਜਾਰਮ ਖੀਆ
ਸਾ ਉਸ ਨਾਲ ਭੇਟ ਹੋਈ ਤਾ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਸੁਆਲ ਕੀਤੇ ਸੁਆ ਸੁਆ
ਨਾ ਮਾਰਿ ਦਾਗੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਚਿਆ ਮਾਨਾ ਮਾਨਾ ਨਕਾਨਿ ਕਾਰੀ ।

ਫੇਰਿ ਮੁਰਗਾਲ ਬੋਲਿਆ ਆਇਨੇ ਓਹੁ ਅੰਦਰ ਸਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਅੰਧੀ ਦਾ ਖਬਰ।
ਇਆ ਤਾ ਫੇਰਿ ਮੁਰਗਾਲੁ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਪੀਰ ਗੁਫਤਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲਿਆ ਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰਾ ਤਾ ਫੇਰ ਮੁਰਗਾਲ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਪੀਰ ਜੋ
ਦਪੀਰਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੋਆਰੋ ਫੇਰਿ ਮੁਰਗਾਲ ਕਹਿਆ।
੩ ਮਾਇ ਕੰਦਨੋ ਸਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਓਹੁ ਗੁਪਤ ਤਾ ਮੁਰਗਾ
ਲ ਕਹਿਆ ਪੇਦਾ ਸੁਦੇ ਮੁਰਦ ਦਸੁ ਦੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਪੀਰ ਸੁਣਦਿਆ ਕੁਲ ਆਲਮ ਮੁਰੀਦਾ ਫਕੀਰ ਬਧ
ਰਦਾ ਰਖੈ ਗਹਿ ਦਿਗਰ ਨਾ ਦਾਰੀ ਤਾ ਮੁਰਗਾਲ ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਾਇਆ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਖੁਦਾਇ ਦਾਰੀ ਦਿਗਰ ਨੇ ਸਾ ਖੁਦਾਇ ਦ
ਗੀ ਤਾ ਮੁਰਗਾਲ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਪੀਰ ਮਾ ਮੁਰੀਦਾ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੁਮਾਨਾ ਮਾ ਚੇ ਦਾਰੀ। ਤਾ ਮੁਰਗਾਲ ਕਹਿ
ਆ ਆਲਮ ਪਾਰ ਅਲੀ ਦਾਰੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਗੁਫਤਨ ਨਾਨਕ ਸੁਮਾਨਾ ਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰ ਜੀ ਕਿ ਪਾਰੀ।

ਸਾਖੀਲਿਹੁਭਾਈਵਿਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਓਰੂਗਲੀ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੈਧਰਵਿਚਿਨਿਕਾਸਿਖਆਏਤਿਕਸਦੇਸਨੁਗਾਣਿਆ।

ਉਸਮੁਗਲਦਾਯਾਰਆਹਾ।ਸੇਖਸਰਫਪਠਾਣਾ।ਓਹਿਵਸਤਰਦਾ
ਦਖਣਦੀਧਰਤੀਦਾਆਹਾ।ਉਸਿਮੁਗਲਨਾਲਪਰਚਣਆਦ
ਦਾਆਹਾ।ਉਹੁਮੁਗਲਪਾਸਿਆਇਆਆਹਾ।ਜਾਪਠਾਣ
ਦੇਖੇਤਾਕਿਆਦੇਖੇ।ਜੋਅਗੇਮੁਗਲਕੁਝੋਹੋਰੁਆਹਾ।ਅਤੇਹੁ
ਣਕੁਝੋਹੋਰੁਹੈ।ਤਾਪਠਾਣਪੁਛਿਆ।ਮੁਗਲਨੂੰਐਸਿਰਾਤਸ
ਰਾਦਖਤੂਕਉਣੁਹੈ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆਕਝੁਕਉਰਿਆਨ
ਜਾਰਿਆਦਾਤਾਹੈ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆ।ਮੇਰਾਸੁਝੁਕੇਨੁਅਜ
ਅੰਦਰੁਨਜਾਰਿਆਦਾਤਾਹੈ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆ।ਖੁਦਾਇ
ਦਾਰਿਦਾਰੁਚੋਰੀਮਦਾਰੀ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆ।ਘੁਰੀ।ਤਾਮੁ
ਗਲਕਹਿਆ।ਹਮਦੂਰਦਾਸਮਸਤਾ।ਪਠਾਣਕਹਿਆ।
ਕੁਆਰਾ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆ।ਪਕੜਾਣਕੀਰਹਮਤੂਪੀਰਮੁਰਦਿ।

ਪਠਾਣਕਹਿਆਉਦੇਨਿਦੀਵਾਰਮਤਬਣਾਪੁਰਸੀਦੀਫੇਰ ੨੩੭
ਮੁਗਲਾਂਕਹਿਆ[illegible]ਪਨਸੁਣਦੇਉਰਾਪਾਸਾ।ਏਮਤਬਲਦੋਗਨਰ
ਮੇਆਇਦਾ।ਤਾਪਠਾਣਾਂਕਹਿਆਸੁਆਸਾਆਪੇਰਦਰਸੁਆਰਲਾਇਨੁ
ਦੀ।ਮੁਗਲਾਂਕਹਿਆਮਤਬਲਦੀਦਾਰਬੂਰਦਾਏ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿ
ਆ।ਬੁਦਾਇਸਤੁਾਰਿਅਰਾਮਿਹਰਕਰਾਰਿ।ਤਾਮੁਗਲਕਹਿਆਆਗੇ
ਆਗੋ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆਗੁਫਤਸੁਆਪੀਰਾਂਦੇਰੋ।ਆਰਬਫਾਦ
ਰਾ।ਤਾਂਮੁਗਲਾਂਕਹਿਆਈਲੁਫਤਖੁਦਾਈ।ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆ
ਆਗੋਅਗੋ।ਤਾਅਗੋਜੋਮਠਾਣਆਦੁਦਾਆਹਾ।ਜੋਦੁਇਟੁਕੇਪਰਚ
ਕਰਿਚਲਦਾਰਹਿਦਾਆਹਾ।ਹੁਣਪਰਣਾਮਾਰਬੈਠਾਜਾਂਦੈਨਾਹਿ।

ਬੋਲਹੁਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਹਾਂਟਿਰਜਾਇਲੈਕਾਲੀਆ।ਅਗੋਦੇਹਾਂਟਿਚ
ਇਕਖਤਰੇਟਾਦੁਰਿਆਚਉਦਾਪੰਨੂਦਾਆਹਾ।ਉਸਦਾਪਤੁ
ਰਾਤਿਰਤਦੀਆਹਿਟ।ਜੋਆਇਕੋਇਕਸੁਹਣੇਉਤੇਗਟੀਲਾਈਉਸ।

ਸੋਉਹੁਗਟਿਅਬਰਦੀਸਾਤਾ।ਉਹਗਟਿਬਿਰਛਦੀਜੰਮਰਣੀਆਹੀ।
ਤਾਪਤ੍ਰੇਟੇਉਹੁਗਟਿਬ੍ਰਿਛਿਜੋਗਾਨਾਂਦ੍ਰਣਾ।ਜਾਨਾਮੁਕਾ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਪੁਛਿਆਕ੍ਰਾਈਤੂੰਕਉਣਹੈਅਤੇਤੇਰਾਨਾਉਂਕਿਆਹੈ।ਅਤੇਤੂੰ
ਉਪਦੇਸੁਕਿਸਦਾਕਮਾਂਵਦਾਹੈ।ਤਾਂਉਹੁਪਤ੍ਰੇਟੇਧੋਇਆਕ੍ਰਾਈ
ਤੂੰਕਿਉਂਪੁਛਿਆਹੈ।ਪਰੋਜਨਤੈਨੂੰਕਿਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਈਦਾਇਕਹਮਾਰਾਕ੍ਰਾਈਹੈ।ਹਮਾਦੇਸਦਾਸਤੇਪੁਛਤੇਹੈ।
ਤਾਉਹੁਪਤ੍ਰੇਟੇਕਹਿਆ।ਉਸਕਾਨਾਉਂਕਿਆਹੈ।ਅਰੁ
ਹੋਤਾਕਉਣਹੈ।ਧੇਟਾਕਿਸਦਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਨਾਉਂਤੋਉਸਕਾਧ੍ਰੀਅਲਜੋਤੀਹੈ।ਅਰੁਧੇਟਾਰਾਜੇਜ
ਨਕਕਾਥਾ।ਅਰੁਹੋਤਾਤੇਧੋਲੀਥਾ।ਤਾਉਹੁਪਤ੍ਰੇਟੇਕਹਿ
ਆ।ਅਰੇਕ੍ਰਾਈਤੂੰਕਟਕੀਧਾਤਕਰਤਾਹੈ।ਰਾਜਾਜਨਕ
ਤੋਦ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਂਕਹਤੇਹੈਂਕੇਹੁਆਹੈ।ਰਾਜਾਜਨਕਅਰੁ
ਕਹਾਤੂੰ।ਅਰੁਕਹਾਉਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ੩੦

ਰੇਭਾਈ ਜੇ ਓਹੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਮ ਕੋ ਆਪੇ ਪਛਾਣ ਲੇਵੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਉਹੁ ਸਖਤਰੇਟੇ ਕ
ਹਿਆ। ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਖਤਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕੀਆ ਸਾ। ਅਰੁ ਤ੍ਰੈਕਰਤਾ ਕੀਆ ਸਾ।
ਅਰੁ ਅਬ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਭਾਈ ਤਿਤੁ ਵਖਤ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੁ ਦ੍ਰਯਨ ਥਾ। ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕੇ ਤਮਾਸਿ ਮੋਹੋਤੇ ਸੋ। ਅਬ
ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾ ਉਹੁ ਸਖਤਰੇਟੇ ਕਹਿਆ। ਅ
ਰੇ ਭਾਈ ਤੈ ਤੋ ਨਿਸਾਨੀ ਆਖੁ ਸੀ ਆਹੀਆ ਹੈ। ਪਰੁ ਏਕ ਅਉਰੁ ਭੀ
ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਹੁ। ਤਦ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਕਹੁ ਭਾਈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੈ ਸੋ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਵਹੁ। ਤਾ ਉਹੁ ਸਖਤਰੇਟੇ ਕਹਿਆ।
ਭਾਈ ਕੋਈ ਅਉਰੁ ਭੀ ਹਮਾਰਾ ਭਾਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਦੇਹਮਾਰੀ ਕਾ ਵਿਛੁੜੇ ਗਇ।।
ਅਰੁ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਅਬ ਤੁਮਾ
ਰਾ ਨਾਉ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾਇਆਲੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਉਰੁ ਹਮਾਰਾ ਭਾਈ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁ ਜਾ ਦਿਉ ਤੁਮ ਸਕੇਗਾ ਤਾ ਦਿਤੁ ਮਾਰੀ ਦੇਹ ਛੂਟੈ
ਗੀ। ਤਾ ਫੇਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਾਇਆਲ ਪੁਛਿਆ। ਤਾ ਦਿਉਸ

ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਦ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਧੀਰਧ ਦੇਉ ਸਾ।
ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਉਦੇਸੀਂਘ ਕਾ ਬੇਟਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਾ ਦਾਮਾਦੁ ਥਾ। ਅਰੁ ਹਮ
ਤੁਮ ਉਸ ਕਾ ਘਰੁ ਅਦਬ ਕਰਤੇ ਥੇ। ਉਸ ਕੀ ਘਰਾ ਘਰਿ ਕੋਈ ਨਾ ਥਾ
ਕਹਿ ਸਕਤਾ। ਅਬ ਭੀ ਕੁਰਾਮਿਕੁਰਾਤ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਾਇਆਲੁ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਘਰੁ ਗੁਰ ਭਾਈ ਹੋ।
ਪਹੁ ਏਕ ਨਿਸਾਨੀ ਅਉਰ ਭੀ ਤੁਮ ਹਮ ਕਉ ਦੇਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ। ਦੀਨਾਨਾਥ ਦਾਇਆਲਾ। ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਾਇਆਲ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕੇ ਹਮ ਤੁ
ਮ ਏਕਠੇ ਥੇ ਅਰੁ ਅਬ ਭੀ ਏਕਠੇ ਹੂਏ। ਪਰੁ ਤੂ ਆਪ ਕੁ ਮੇਕ
ਹਾਰਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਹਮ ਤੇ ਜੀ ਕੇ ਪਾਰਿਬ੍ਰਸੋ।
ਤਾ ਦੀਨਾਨਾਥ ਦਾਇਆਲੁ ਕਹਿਆ। ਜੇ ਹੋਣੀ ਤਪ ਹਮ ਕਉ
ਬੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਹਾਰਿ ਪੂਸਾ ਦਿਖਾ ਹੀ
ਏਕੇ ਪਾਰਿਬੇ। ਕਿਸੁ ਜਿਸੁ ਧੀਰਮ ਚੇਉ ਕਰਤਾ ਥਾ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਓਹੁਪੰਡਵਾਕੇਪਰਥਾ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦ
ਇਆਲੂਕਹਿਆਭੁਲਾਜੀ।ਤਬਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਅਰੁਤੁਮਾਰਾਨ
ਉਕਿਆਥਾ।ਪਰਭੂਸਕਨਾਉਕਿਆਥਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਹਮਾਰਾਨਾਉਸੁਦਰਸਥਾ।ਅਰੁਤੇਰਾਨਾਉਰਮਸਾਹਥਾ।ਅਰੁਪ੍ਰਭੁਸਕਾ
ਨਾਉਅਰਜਨਮਲੁਥਾ।ਤਾਦੀਨਾਦਇਆਲੂਕਹਿਆ।ਜੋ
ਜਿਸਭੁਲਿਸਾਨੀਹੂਈ।ਭੁਲਾਹੁਆਪੁਰਾਤਨਜਾਣਿਓ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਸੁਣੋਭਾਈਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲੂਹੁਣਅਸਾਨੂਰਜਾਇਦੇਹੋ।
ਤਾਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲੂਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਮਹਮਾਰੇਘਰੇਗੁਰਭਾਈ
ਹੋ।ਐਸੀਹੋਰਹੈਜੋਤੁਮਾਇਸਦੁਜਾਉਤਾਵਡੇਹੋਤੇਹੋ।ਇਕਤੋਐਸੀ
ਘਰਾਈਜੋਜਬਉਹਹਿਦਾਲੂਪੈਦਾਹੋਏਗਾ।ਤਬਤੁਮਾਰੀਦੇਹਛੁ
ਟੈਗੀ।ਅਰੁਤੁਮਾਰੀਮਿਲੋਗੇਤੌਐਸੇਉਤਾਵਲੇਹੂਏ।ਕੋਅਧਿ
ਜਾਤੇਹੋ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣੋਭਾਈਦੀਨਾਨਾ
ਥਦਇਆਲੂ।ਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਧਰਨਥਾ।ਧਰਨਕੇਧਾਏਆਏ

ਅਜੇਹੂੰਏਹੋਹੈ।ਅਰੁਜਹਾਜਤਾਪ੍ਰਚਨੋਹੈਤਹਾਤਤਾਜਾਇਆਖਾਹਿ
ਸੈ।ਤਾਂਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਬੁਲਾਜੀਕੋਈਏਹਿਨਹਮਾ
ਰੇਪਾਸਿਗੁਜਰਾਨੁਕਰੋ।ਏਹਬ੍ਰਿਤਿਆਰਿਜਾਹਰਾਹੈ।ਹਮਾਰੀ
ਤੁਮਾਰੀਵਿਚਤੋਕਛੁਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਇ
ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਜੀਏਹਰਬੂਪਰਤੂਮਹਿਤੋ।ਪਰੁਮਾਰੇ
ਸਰੀਰਪਰਕਿਛੁਪਰੁਤੁਹੈ।ਤੁਮਹਮਕੋਰਜਾਇਦੇਵਹੁਬੁਲਾਕੇਰੋ।ਤਾ
ਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਬੁਲਾਇਨਾਨਕਜੀ।ਤੁਮੇਜਾਣਿਆ।ਸਾ
ਜੋਹਮਾਰੇਘਰੇਗੁਰਬਾਈਆਏਹੈ।ਹਮਾਰਾਨਿਬੇੜਾਕਰਿਜਾਵੈਗੋ।ਤੂ
ਮਤੋਹਮਕੋਦੂਰਿਕਰਿਚਲੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਰਾਇਏਹਾ
ਰੇਹਾਸਕਿਆਹੈ।ਜੋਕਛੁਕਰਤਾਰਕਰੇਸੁਹੋਵੈ।ਤਾਦੀਨਾਨਾਥ
ਦਇਆਲਕਹਿਆ।ਭਲਾਇਜੀਤੁਮਜਾਤਿਕਹਤੇਹੋ।ਪਰੁਜੀਰਾਇਬ
ਓਹੁਸਾਧਹੋਵੈਗਾ।ਤਬਹਮਕੋਪਘਰਾਕਿਉਕਰਿਭੇਟੈਗਾ।
ਤਮਭੂਸਪਾਸਿਜਾਵਹੁਗੇਕਿਉਹੁਮਾਰੇਪਾਸਿਆਵੈਗਾ।ਤਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਕਾਈਦੀਨਾਨਾਬੁਲਾਇਆਲੁ। ੨ ੪੨
ਤੂੰਮਕੇਸਨੇਤਾਪਹੁਚਿਆਉਸਕਾਅਰੁਆਰੇਸੇਤੂੰਮਸਨੇਤਾਛੋੜਿਆ।
ਜਾਉਤੂੰਤੂੰਮਰਾਸਨੇਤਾਸੁਣੈਗਾਤਾਤਬਉਨਕੇਮੁਹਸੇਅਵਾਜਾਨਿਕਸੇਗੀ।
ਜੋਉਨ੍ਹਪਹੁਦੇਬਹੁਰਗਹਰਗਾਇਆਈਹਾਤੂੰਮਾਰਿਦੇਵੇਹਛੂਟੇਗਾਤਾਉਨ
ਉਨਕੇਮੁਹਸੇਅਵਾਜਾਨਿਕਲੇਗੀ।ਇਉਤੂੰਮਕੇਉਹੁਮਿਲੈਗਾਨ੍ਹੈ
ਦੀਨਦੀਨਾਨਾਬੁਲਾਇਆਪਾਸਰਹੇ।ਤਉਉਥੋਵਿਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾਦੀ
ਦਿਆਲੀਤੀ। ਸਾਖੀਨੂਰਸਾਹਕਾਈਦ੍ਰਿੜਾਤੁਰਗੁ
ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਉਥੋਦਿਨਪਾਇਸਰੋਵਰ
ਲਿੰਕਿਪਾਰਿਪਾਣੀਆਇਆਤਾਅਗੇਵਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾਣੀਸਰ
ਢਪਤਾਂਦਬੈਠਾਹੈ।ਦਖਣੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਨਿਹਾਰਿਆ।
ਸਲਾਮਾਅਲੇਕਮਵਲੀਕੰਧਾਰੀ।ਤਾਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆ।
ਵਾਲੇਕਮਸਲਾਮਆਈਏਪੀਰਜੀ।ਸਰਫਰਾਜੀਹੂਈ।
ਤੁਸੀਫੁਰਮਾਇਆਕਰਮਹਰਬਾਨਗੀਹੂਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।

ਤੂੰਮਕੇਸਨੇਹੇਸਾਂਈਮਿਲੈਗਾ ਜੋ ਸਸਾਈ ਤੇ

ਤੁਤਫਕੁਦਾਈ ।ਥੀਂਦਾ ।ਗੁਰਮਰਾਈਕ ।।ਕਰਮਯਖਸੀਆਇਤ੍ਰਾਤੀ ।
ਤਾਸਰਫਪਨਾ ਟਥੋਲਿਆ ।ਪੁਰਸੀਂਦ ਸਰਫਗੁਫਤਾ ।ਨਾਨਕਰਸ
ਤਆਇਨਾ ।ਥੇਲੋ ।ਕੁਜਾ ।ਰੋਤੁਦੂਸਾ ।ਤਾ ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕਾਇਆ
ਕੁਜਾਕੁਜੋਇਕ ਮੁਦਾਇ ।ਸਰੂਤੇਰੋਥੇਪਸਦਾ ।ਹਾ ।ਸੀਫਤੇ ਧਰੋ
ਇਕਨੀਸਾਨਾ ।ਤ ਧਸਭੂਤੇ ਨੋਂ ।ਇਰਤੇ ਧੇਗਾਨਾ । ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ
ਦੂਰਸਤਆਇਨਾਸਮੋ ।ਤਥਖਜੇਆਇਨਾ ।ਦਾ ।ਫੋ ਰਸਰਫਕ
ਰੋਤਆ ।ਬਫਨੀਦ ਛਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ।ਤਾ ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕਾਇਆ
।ਅਫੀਨੀ ਥੋਰਖੁਦਾਇਕਾ ।ਦੇਖ ।ਮੁਰਦਾ ।ਹੋ ।ਇਤਜੋਸ ਭਕੇ
ਬਾ ।ਜਮਲ ਜਹਾਨ ਅਸਾ [illegible] ਕੀਆ ।ਆਸਕ ਏਕ ਅਦੂ
ਨਤੀਦੂਤਆ ।ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸਰਫ ਥੀਆ ।ਆਨੋ ।ਦਰਸਤਮ
ਇਨ ਜੇਹਕ ਪਛਾਨੋ ।ਫੋਰਸਰਫ ਪੁਰਸੀਦੀਆ ।ਸੇ ਸੀਰਾਂ ਕੀ
ਕਾਰ ਕਰਦੀ ।ਤਾ ।ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਕਾਇਆ ਜੇਲੀ ।ਸਾਜਸਰ ਹੋਜ
ਹਾਨਾ ।ਚਾਰਿਕਤੇ ਧਾਫੂ ਟੇਕਾਨਾ ।ਸਰਾਪੀਰੀਆ ਤੇ ਮੋਨਾ ਹੀ ।

ਤਰੀਕਤਆਰਫਤਦਾਵੇਆਤੀ॥ਯਾਹਾਰਾਸਿਆਹੀਅੰਦਰਜਾਣਾ॥ ਸੌਤੁ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਹੁਚੇਦਰੀਆਸਾ॥ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆਕਰਮ
ਮੁਤਕਾਫਿਹਾਜਸਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਮੁਤਕਾਮਿਹਰਾਈ
ਜਹਾਕੀਸਰਦਯੀਰਯਤਾਈਆ॥ਦੂਜੇਸੇਤੀਫਰਕਗਹੁ॥ਤਬ
ਪਾਇਰਾਹੁਨਿਦਾਣੀ॥ਐਸੀਰਹਨੀਜੋਰਹੈਤਉਹੋਵੈਦਰਸਨਈਆ
ਨਾਕੋਰੁਜੁਲਮਨਾਕਿਸੀਕਰਪਕਾੜੈਹਨੀਅਖਾਨਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਇਫਤਸੁਣਿਅਜਜੀਮੁਕਾਮਾ॥ਤੋਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਆਗੋਦੜੀ
ਚਿਹਰਫਕਰਦੀਆ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਗੋਦੜੀ
ਗੀਆਨਸਮਝਇਕਪੁਰਾਣੀ॥ਸੂਈਸੁਯੁਰਤਿਧਾਗਾਪਾਈ॥
ਸਭਤੇਨੀਚਕਹਾਈਕੈਕੁਝਅੰਗਸਮਾਈ॥ਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਸਰਫਸੁਣਚਣੁਹੁਕਮੁਰਜਾਈ॥ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰ
ਸੀਦੀਆਕਉਸਾਚਿਕਾਰਕਰਦੀਆ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਕਉਸਕਾਮਨਾਈਚਕਰਕਹੀ॥ਨਿਕਾਲੋ॥ਨਜਾਵੈਪੀਰ

ਨਸੀਹਤਿ ਰਾਸਿ ਵਿਚੋ ਆਪਨੇ ਪਾਈਆ ਦੇਵੈ। ਬਗਨ ਅਗਾ
ਿਨੁ ਪੜਾ ਗਾਇ ਨ ਪਏ ਕੁਦੀਆ ਹੈ। ਵਿਲਵਲੀ
ਝ ਉਠਿ ਨਾਹਿ ਵੀ ਮਾਨੁ ਅਮਿਲ ਲਾਦੇ। ਗੁਰੂ ਫਤ ਨਾਨਕ ਸਰਫ
ਸੁਣਿ ਤਪਫ ਨਕਦ ਹਾਦੇ। ਤਾ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਸੀ ਦੀਆ।
ਠੀਕ ਰਾਖਿ ਹਰਫ ਪੁਰਸੀ ਦੀਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਆ। ਠੀਕ ਰਾਖੁ ਦੇ ਕੇ ਨਾਮਾ ਲਿਖਿ ਕਰਿ ਭੇਜੁ ਆਰੋਏ
ਕੁਖੁਦਾਇ ਪੈ ਪੀਰ ਫੁਰਮਾਇ ਸਏਹਾ ਹਦੂ ਜਾਵਿ ਲਤੇਦੂ
ਰਿਕਰਿ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਨਿਪੈਦਾ। ਐਸੀ ਅਸਲਾਤੂ ਤੇ ਗੁਹਕ ਪਉ
ਨਪੜੀ ਵਿਕੈਦਾ। ਗੁਰੂ ਫਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣਸਰਫ। ਤੂੰ ਕਹ
ਏਪਰ ਕਹਾ। ਗੁਆਨੁ ਫਕਰ ਅਰਾਤ ਬਤਉ ਮੈਦੂ ਜਾ
ਗਿਤ੍ਰੈ ਨਿਸਾਹੁ। ਤਾ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਸੀ ਦੀਆ। ਗੁਰੂ ਫ
ਨਾਨਕ ਬੈਰਾਗੀ ਫੁਰਮਾਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਉ
ਆ। ਬੈਰਾਗ ਪਿਓ ਤੇ ਸਤੋ ਇਰਹੋ। ਕੀਏ ਕਕਿ

ਆਤੀਕੋਹਾ ਕਰਨਹਾਰੇਕੀ ਸਿਫਤਿਬਹੁਕਾਈਆ ਅਤਬ ੪੪
ਲਪੂਰਾਕਰੇਖੁਦਾਈਆ ਗੁਰੂਫਤਨਾਨਕਸਾਹਿਬਸਰਫਨੀ
ਆਖੇਆ ਪੀਰਰਪਕਰਤਬਤਬਇਨਪਛਾਨੋ ਤਾਸੇਖ
ਸਰਫਪਠਾਣਾ ਬੀਦਰਸਹਰਦਾਆਹਾ ਬਹੁਬੇਦ
ਲੀਕਿਧਾਰਿਪਾਸਆਹਾ ਪਰਚਣਕੀਧਾਰਨਿਹੋ
ਉਖੈਗੋਸਟਿਹੋਈ ਤਾਹੇਰਸੇਖਸਰਫਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਪੈਰਤੇਦਉੜਿਪਾਇਆ ਆਤੇਆਖਿਉਸਾਸੁਮਾ ਆਇਆ
ਪੀਰਅਮੁਰੀਦਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਜਾਈਆਪ
ਣੇਬਿਦਰਸਹਰਾ ਤਤਾਹੇਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆ ਪੀਰਨਾ
ਨਕਫੇਰਦੀਦਾਰਤਐਕੇਕਦਾਹੋਵੇਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ ਦੀਦਾਰਦੇਵਣਮੋਕਬੀਉ ਜੋਗੁਰੁਨਾਨਜਾਇ
ਤਾਹੇਸੇਖਸਰਫਕਹਿਆ ਪੀਰਜੀਦੀਦਾਰਤੇਵਿਚ
ਮੇਹੋਂਦੇਗਾਪਰੁਫਗਈਸਵ ਜਾਪਈਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਢੋਰਾ ਇਸ ਦੁਜਾਨਾ ਹੀ ਹੋਵਦੇ ਕਾ ਪਰੁ ਇਕ ਬਾ
ਤ ਅਉਰ ਹੈ ਜੋ ਯਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਬਰਾਬਤੇ ਹੌ ਤਉ ਸਹਜਾਦਾ ਮੀਰਾਸੀ
ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੇਗਾ ਤਉ ਹਮਾਰਾ ਹੀ ਦੀਦਾਰ ਪਾਇਆ।
ਪਾਤਸਾਹ ਤੂੰ ਦੂਰ ਮਤ ਕਰਿ ਮਾਨੀਓ ਤਾ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਜੀ
ਤਿਹੁ ਸਹਜਾਦਾ ਮੀਰਾਸੀ ਕਿਹਾ ਹੈ ਊਹਾ ਸਹਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
ਬਾਬੇ ਦਾ ਹੈ ਓਹਾ ਹੁ ਜਾਇ ਕਰਿ ਉਸ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਉ।
ਅਰੁ ਅਵਲੀ ਫਕੀਰ ਯਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਉ ਤਾ ਸੇਖ ਸ
ਰਫ ਕਹਿਆ ਕੁਲਾਜੀ ਦਰੀ ਇਨਾਇਤ ਹੂਈ ਤਿ ਫਿਰ ਦਸੀ
ਕੀਯਾਰਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਮਰਬੁਕੁ ਛਕਉ ਸਕਾਰ ਕਰਉ ਤਾ
ਤਾ ਫੇਰ ਮੁਕੂਨਾ ਨਕ ਕਹਿਆ ਤ੍ਰਿਮਕੇ ਜਾਰ ਕਉਲੈ ਹੈ ਜੋ ਤੂਦ
ਦ੍ਰਾਦੂਰਿ ਕਰਿ ਮੀਨੀ ਅਬੁਰਾਉ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਤਿ ਫੇਰ ਕੇ
ਤੇਸ ਭ੍ਰਾਮੁਦਾ ਖਿਨੈ ਕੀ ਏਹੋ ਅਉਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰੈ ਟਕੀਰਿ
ਕੀਰਉ ਸਹੈ ਤਾ ਦੂਜੀ ਕਿਯਾਰੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ

ਜਿਸ ਬਕਰੇ ਨੂੰ ਆਰਾ ਦੇਕਰ ਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਓਸੇ ਜਣਦੀ
ਵਾਉਂਨਿ ਗਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਕੜਿਆ ਖੁਦਾਇ
ਸਰਫਰਾਜੀ ਹੂਆ ਭੁਲਾ ਹੂਆ ਤਾ ਫੇਰ ਦਸੀਂ ਕਿ ਪਾਰ ਕਿਤ
ਆਪ ਰਿਜਕੀਂ ਹਮ ਕੋ ਤੂੰ ਅਸਾ ਬਿ ਜੇਵਣੇ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਿਆ ਦੁਸੀ ਹਤੇ ਰੇਤਾਈ ਹੀ ਈਰਾਨ ਰਖਣਾ ਹੈ ਤਾ ਵਲੀ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਜਾਇ ਸੁਆ । ਖੋਜ ਹੂੰਕਾਈ ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਸਾਧ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਥੋਂ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾ
ਕਾਬਲ ਸਹਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੂ ਸਾਦੀ
ਕੰਧਾਰੀ ਉਪਰ ਬਹੁਤੁ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਪੀਆਰਾ ਯਾਰ ਆ
ਹਾ ਇਸ ਅਸਾਡੀ ਕਿਤੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਬਹੁਤੁ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ
ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੂਰ ਕਾਕਿਉ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਤੇ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਕੁਤਾ ਮਾਰਿਆ ਆਹਾ ਸੁ ਆਇਸ

ਜੀਇਸਵਾਸਤੇਤੁਰਕਦੇਪਾਰਿਜਨਮਲੈਦਾਰਹਿਆ।ਅਤੇਅਸਾ
ਡਾਇਸਨਾਲਿਵਰਤਨਆਹਾ।ਅਤੇਵਲੀਦੀਜਨਨਾਬਦੀਆਨ
ਨਾਲਿਵਰਤਨਆਹਾ।ਅਤੇਵਲੀਦੇਪਿਛੇਲੋਕਸਰਣਕੀਪੁਰ
ਨੇਹੋਇਆ।ਤਾਪਾਪਾਏਥੇਫੇਰਪੁਛਿਆਜੀਸਰਣਕੀਵਲੀਜੇ
ਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਬਾਈਪਾਲਾ।ਵਲੀ
ਘਣੂਦੂਰਿਹੋਇਆ।ਅਤੇਸਰਣਮਹਾਪੁਰਖੁਹੋਇਆ।ਆਪ
ਣੇਕੀਜੋਗਾ।ਅਤੇਹਿਕਵਾਇਉਸਪਾਸਹੁਹੋਰਬੁਰਿਆਸਿਣ
ਗੋ।ਅਤੇਵਲੀਪਾਸਉਕਣਿਸੈਕੜੇਜੀਉਪਰਨਗੇ।ਵਲੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਦੇਮੁਕਾਮੁਹੋਇਆ।ਤਾਫੇਰਪਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀ
ਦੀਨਨਾਬਦਾਇਆਲਕੇਹਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਸੁਣਿਭਾਈਪਾਲਾ।ਦੀਨਾਨਾਬਦਾਇਆਲੁਅਗੇ
ਹਿਪੁਰਨਆਹਾ।ਦੀਨਾਨਾਬਦੇਪਾਹਿਹੈਗਾਮਭਗਤਹੋਈ
ਕਅਤੇਅਸਾਡੀਪੰਖਭਗਤਹੋਈਹੋਈ।ਤਾਫੇਰਪਾਲੇਪੁਛਿ

ਅਜੀ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੰਡਾਂ ਗਾਮ ਭੁਗਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋਈਆਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੰਡਾਂ ਗਾਮ ਭੁਗਤਾਈਆਂ ਉਂ ਕਰਿ ਹੋਈਆਂ। ਜੋ
ਉਸ ਤਾਈਂ ਆਇ ਆਜਰੀਨਾ ਹਿ। ਜੀਆਂ ਦੇ ਆ ਭੁਗਤਿ ਜੀਠੇ ਆਇ
ਮਆਇਆ। ਨਾਗੀ ਰਸਤ ਨਾਕਸਯ। ਆਗੋਟਾ ਜਕਰਨ ਦਾ ਜੋ
ਹੋਗੁ ਆਇ ਜਨੂੰ ਨਾ ਖਾਟੇ ਦਾ ਸੋ ਗੁਨਾਂ ਵਾਯੇ ਦਾ ਹਰਖਾ। ਅਤੇ ਵਰਾ ਹੋਸੀ
ਤਾਂਗੀ ਰਸਤ ਕਰਸੀ। ਅਤੇ ਸਾਰਿ ਅਉਂ ਜਾਦੂ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੋਸੀ।
ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਖਹਿ ਜੋ ਹਿ ਗਿਰਸਤ ਹੋਇ। ਤਾਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਖੰਡਾਂ
ਭੁਗਤੋਈਆਂ। ਅਤੇ ਅਸਾਡੀਆਂ ਖੰਡ ਭਰਗਤੋਈਆਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ।
ਜੋ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਇਸ ਕਾਯਲ ਸਹਰ ਵਿਚ ਮਹਾਪੁਰ
ਖੁ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ। ਇਕ ਈਥੇ ਕੀ ਹੈ।
ਪਰੂ ਪਠਾਣਾਂ ਵਿਚ ਧਾਖੂ ਖੇਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰੁ ਅਜੇ ਮਸ
ਕੀਆ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਮ ਸੇਗੋ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਮਿਲਾਂਗੇ ਹੈ।

ਤਾ ਪਾਲੇ ਆਖੀਆ ਜੀ ਫਿਰ ਲੀਏ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਯਾਰਾ ਦੋਵੈ ਜਾਇ
ਧਾ ਬੂਕੇ ਸਰਦੀਏ ਹਰ ਵਿਚ ਵੜੇ। ਸਿਕ ਰੂੜ ਟੂਕ ਸਾਰੀ ਪਾਈਆ ਆਹਾ।
ਉਸ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ। ਤਾ ਇਕ ਪਠਾਣ ਆਇਆ। ਆਇ ਕਰ ਸਾਰ ॰
ਆਖਣ ਲਾ ਅਰੇ ਗੋਰੇ ਤੂ ਮਕਉ ਨ ਲੋਤੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ।
ਹਮ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੋਰੇ ਬੰਦੇ
ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਸਭੀ ਹੈ। ਤੂ ਮਕਿ ਜਾ ਸਿਉ ਕਾਮ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਸਾਮਣ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਹਮਾਰਾ ਇਕ ਕੋਈ ਜਾਉ ਉਸ ਨਾਉ
ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਉਕਉਣੁ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਉਹੁ ਖੜੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਕਾ ਨਾ
ਉ ਮਾਨਾ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ
ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਗੁਰੇ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ
ਕਾ ਨਾਉ ਖਾਨ ਚੰਦੂ ਹੈ। ਤਾ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਤੇਰੇ ਮੈ ਤੂ
ਮਕੋ ਜੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਮਜਾ ਤੇਰਾ ਹੈ।

ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਵੈਗਾ।ਤਾਂਪਠਾਣਜਾਇਉਸਤਾਈਖਬਰਕੀਤੀ। ੨੬੭
ਅਰੇਮਾਨਾਂਤੇਰੇਦੋਇਫਕੀਰਅਸਨਾਉਬੈਠੇਹੈਂਬਜਾਰੈਮਾਂਫੜਤੇਹੈਂਖਾਨ
ਤੇਦਖੜੀਕਾਬੇਟਾਮਾਨਚੰਦਨਾਮਾਰਾਅਸਨਾਉਹੈਮੈਂਕਹਿਆਰਜੋ
ਮੈਤੁਮਕੋਲੇਜਾਵਤਾਹੈ।ਉਸਪਾਸਲੇਚਲਤਾਹੈ।ਉਨਿਕਹਿਆ।ਹਮ
ਜਾਤੇਨਾਹੀ।ਓਹੁਆਪੇਹੀਆਵੈਗਾ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਅਰੇ
ਰੋਚੋਮੇਰਾਫਕੀਰਦੋਅਸਨਾਉਕੋਈਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਪਠਾਣਕਹਿ
ਆ।ਮਾਨਚੰਦਤੇਰਾਨਾਉਲੇਤੇਹੈਂ।ਨਾਹੀਤੋਹਮਅਬਲੇਖਾਨੀਸੋਂਟੂਕ
ੜਾਏਜਾਤੇ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਵੀਚਾਰੁਕੀਤਾ।ਭਾਈ
ਜਾਈਏਤਾਂਸਹੀ।ਤਾਮਾਨਚੰਦੁਦੁਇਸੇਰਮੇਦਾਲੈਕਰਿਗ
ਇਆ।ਜਾਇਕਰਿਦੇਖੇਤਾਦੁਇਫਕੀਰਬੈਠੇਹੈਨਿ।ਪਰੁਏ
ਨਾਦਾਭੇਖਸੁਤੀਰਫਰਨਾਹੋਵਦਾ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਜਾਇਕਹਿਆ।
ਫਕੀਰਜੀਪੈਰੀਪਾਇਆ।ਅਤੇਮੈਦਾਅਗੇਰਖਿਆ।ਉਸੁ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲਿਆ।ਅਓਭਾਈਮਾਨਚੰਦਸਾਤਕਰ

ਤਾਰਬੈਠੇਜਦਿ ਤਾਮਾਨਚੰਦੁਕਹਿਆ ਫਕੀਰਅਤੀਤ ਸਭੁਨਾਦੇਅਸਨਾ
ਉਹੈਨਿ ਅਤੇਫਕੀਰਅਤੀਤਦਾ ਸਭੁਕੋਈ ਜੋਵਡਾਹੈ ਅਤੀਤੁਫ
ਕੀਰਸਾਧਿਉਹੈਨਿ ਪਰੁਤੂਅਜੇਰੇਕਦਵਡੇਅਸਨਾਉਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਮੈਨੂਅਕੇਜਾਹਿਪੁਛਤਾਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾ
ਈਮਾਨਚੰਦੁਤੂਅਕੇਆਏਹਾਂਅਘਰੋਹਵੈਰੀ ਤਾਮਾਨਚੰਦੁਕਹਿਆ
ਜੀਤੁਮਾਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰ
ਦੁ ਇਸਕਾਨਾਉਭਾਈਬਾਲਾਹੈ ਅਤੇਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿ
ਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦੁਕਹਿਆ ਜੀਤੁਮਾਰਾਦੇਸਵਤਨੁ
ਕਉਣੁਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਮਾਨਚੰਦੁਤੂਤ
ਵਤਨਸਾਜਣੇਗਾ ਤੈਨੂਖਬਰਹੈਦੇਸਵਤਨਦੀ ਤਾਮਾਨਚੰਦੁ
ਕਹਿਆਜੀਦੇਖੇਨਹੀਤਾਂਸੁਣੇਤਾਹੋਵਨਗੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਬੋਲਿਆ ਸਚਦੇਗਾ ਦੇਸਹਮਾਰਾਬੇਗਮਪੁਰਹੈ ਅਤੇਸੁਵਤਨ
ਜੋਆਏ ਰਾਜਾ ਤਿਸਕਾਏਕਕਾਰਾਤੀਨੇਈਹੀਪਠਾਏ ਸਾ ੩੧

ਚੰਦੂਕੇਰਾਹੁਧਤਾਈਉਨਿਰਮਾਲਾਮਾਰਗਪਾਇਆ।ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਮਾਨ
ਚੰਦੂਜੀ।ਹਮਤ੍ਰਮਕੋਤਦੀਖੁਲਾਇਆ।ਤਾਮਾਨਚੰਦਕਹਿਆ।ਜੀਤੁਸ
ਤੇਅਉਰਬਾਤਾਕਰਤੇਹੈਨੋ।ਇਹੁਬਾਤਾਤੇਸੰਸਾਰਮੇਨਾਹੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਕੁਈਮਾਨਚੰਦਾ।ਏਹੀਬਾਤਾਅਜਲੀਹੈਨਿ।ਅਉਰਬਾਤਾਨਕ
ਲੀਹੈਨਿ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ।ਰਾਗੁਤਿਲੰ
ਗਮ:੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਕਿਆਕਹੀਐਰੇਭਾਈ।ਆਪੇ
ਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਜਿਨਿਵਾੜੀਹੈਲਾਈ।੧।ਰਾਇਸਾਪਿਆਰੇਕਰਾਇ
ਸਾ।ਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ।ਦੁਖਰਹੇਨਕੋਈਰਾਉ।ਪਿਆਰੇਕਰਾਇਸਾ।
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਰੰਗਿਕੰਤੁਨਰਾਵਿਆਜਾਪਛੋਰੇਤਾਣੀ।ਹਥਪਛੋੜੇ
ਸਿਰਧੁਨੇਜਬਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ।ਪਛੋਤਾਵਾਨਾਮਿਲੈਜਬਚੂਕੈਗੀਸ
ਰੀ।ਤਾਫਿਰਿਪਿਆਰਾਰਾਵਈਐਜਬਆਵੈਗਿਵਾਰੀ।੩।
ਕੰਤੁਲੀਆਸੋਹਾਗਣੀਆਮੈਤੇਵਧਵੀਏਹ।ਸੇਗੁਣਮੁਝੈਨਆਵਨੀ
ਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਹ।੪।ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਤਿਨਿਪੂਛੋਗੀਜਾਏ।

ਪਾਇਆਗਉੜੀਬੇਨਤੀਕਰਉਜੇਵਡੁਕੀਪੰਥਬਚਤਾਲਿ।ਪਾ।ਅਨੂਪ

ਛੂਟੈਨਾਨਕਾਵੇਦੰਡਨਲਾਵੈ।ਭ੍ਰਮਨੁਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਨਕਰੈਤਉਪੇਅ

ਰੇਕਉਪਾਵੈ।੯ ੨।ਪਾਨਾਵਾੜੀਹੋਇਘਰਿਘਰਖਰਸਾਰੁਨਜਾਣੈ।

ਰਸੀਆਹੋਵੈਮੁਸਕਕਾਤਬਫੂਲੁਪਛਾਣੈ।੧।ਧਾਤੁਮਿਲੈਫੁਨਿਧਾ

ਤੁਕਉਲਿਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ।ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਐਅਨਭਉਪ

ਦੁਪਾਵੈ।ਜੋਦਿਲਿਮਿਲਿਆਸੁਮਿਲਿਰਹਿਆਮਿਲਿਆਕਹੀਐਰੇਸੋਈ।

ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਬਾਤੀਮੇਲੁਨਹੋਈ।੩।ਆਪਿਉਪੀਵੈਜੋਨਾਨਕਾ

ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਸਮਾਵੈ।ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਅਮਰਾਪਦੁਪਾਵੈ।

੧੦॥੧।ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦੁਖਤ੍ਰੀਕਹਿਆ।ਜੀਇਸਜੀਅਕਾਕੁ

ਸਾਕਿਉਕਰਿਹੋਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਾਈਮਾਨਚੰਦੁ

ਇਸਜੀਅਦਾਭਲਾਤਦਹੋਵੈਜਾਇਸਤਾਈ।ਦੀਨਾਪਰਮੇ

ਸਰਹੋਰੁਕਾਈਚਿੰਤਾਨਾਕਰੈ।ਸਾਈਸਾਸਿਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਾ

ਣਦਾਹੈ।ਤਾਫੇਰਮਾਨਚੰਦੁਕਹਿਆ।ਜੀਸੋਈਦੀਬੀਬੀਚਤਾਈਏ।

ਜਾਂਜਿਸਾਖੀਏਹਿਕਰਤਾਰਦੇਵਿਚਰਹੈਤੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਆ
ਈਮਾਨਚੰਦਗੁਰੂਕਾਦਾਸਿਜਾਨਕਰੁ।ਨਿਗਦਾਸਿਜਾਨਕਰੁ।ਕਰਤਾਰਦਾ
ਸੰਸਾਕਰੁ।ਹੈਮੈਨੂੰਵਿਸਰਿਗਇਆ।ਤਾਂਕਰਤਾਰਦੇਚਿਤਆਵੀ।ਤਾਂਮਾ
ਨਚੰਦਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇ
ਹਥਦਾਗੁੰਡਾਦਿਤਾ।ਅਤੇਆਖਿਆਭਾਈਮਾਨਚੰਦਏਹੁਅਸਾਡਾਗੁੰਡਾ
ਅਪਰਦਾਰ।ਮਾਨਚੰਦਜੈਕਾਰੀਸਿਰਤੇਰਾਖਿਆ।ਸਿਰਤੇਰਖਣਨਾਲਾ।
ਮਾਨਚੰਦਕੇਕਪਾਟਖੁਲਗਏ।ਅਸਤੋਹੋਇਗਇਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆ।ਜੈਕਰਾਈਮਾਨਚੰਦੁਅਸਾਡਾਕਾਰਭਾਰਕਰਤਾਰਹਈ।ਤਾਂਮਾਨਚੰ
ਦਕਹਿਆ।ਜੀਸਤਿਕਰਤਾਰ।ਉਹਮਾਨਚੰਦਮਨਪੁਰਖਹੋਇਆ।

ੴਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਚਲੇ।ਆਇਦਰਿਆਝਨਾਂਦੇਕੰਢੇਬੈਠੇ।ਉ
ਥੇਏਕਫਕੀਰਦਾਈਜੋਗੀਸਰੂਆਹਾ।ਅਤੇਕੋਹਉਪਰਿਜਾਇਬੈਠੇ।ਬਾ
ਲਗੁੰਦਾਈਦੀਚਾਲੀਫਕੀਰਾਂਹੀ।ਇਕਭੰਡਾਰਾਖਾਵਣਦਾਆਹਾ।

ਇਕਭੁੰਡਾਰਾਕਪੜ੍ਹਿਆਵਦਾਆਹਾ'ਅਤੇ'ਇਕਭੈਰਾਰਾਧੋੜ੍ਹਿਆਵਦਾਆ
ਤਾ'ਦੁਇਕੋਤਾਤੇਨ੍ਹਿਰਾਹਾਵਿਚਿਜੋਗੀਆਂਨੂੰਭੁਜਾਵਦਾਆਹਾ'ਬਾਰਕੇ
ਆਹਾਰਿਆਵੇਦਾਸਤੇਪਭੂਸੁਆਰਖੀਆਹਾ'ਜਾਜੋਗੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਪਾਸਿਆਏ'ਆਇਕਰਿਜੋਗੀਇਨਿਗੋਆਖਣਾ'ਛੋਜੇਆਤੀਤੇ
ਛਾਣਕਰਆਸਣਪਰੂਬੈਠੇ'ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ'ਰਜੋਗੀਹੋ
ਗੀਜਿਰੇਹਮਨਤੀਆਵਦੇ'ਤਾਜੋਗੀਜਾਇਧਾਣਭੂਦਾਇਨ੍ਹਕਹਿ
ਆ'ਜੀਨਾਥਜੀ'ਦੋਇਆਤੀਤਬੈਠੇਹੈ'ਆਵਤੇਨਾਤੇ'ਤਾਜੋ
ਗੀਜਾਇਭਾਧਾਣਭੂਦਾਈਕਹਿਆ'ਜੋਗੀਸਰੇਜਾਇਕਰਿਕਹੋ'
ਜਾਇਕੇ
ਜੋਉਪਰਿਸੀਉਮੇਹਆਇਆਹੈ'ਦੁਖਪਾਵੈਗੇ'ਤਾਜੋਗੀਆਂਕਹਿ
ਆ'ਜੀਨਾਥਜੀਕਹਤੈਹੈਜੋਈਹਾਦੁਖਪਾਵੈਗੇ'ਉਪਰਿਸੀਉ
ਮੇਹੁਆਇਆਹੈ'ਛਾਣਕਰਿਧਸਤਰੇਹੇਤੂ'ਆਟੇਹੇਤੂ'ਜਾਹੁਰਾਣੇ
ਤਾ'ਅਧਨੂਮਲਛੋ'ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ'ਜਨੂਜੋਗੀਸਰੂਤਮ
ਈਹਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕੇਰੋ'ਤਾਜੋਗੀਆਂ'ਫਿਰਆਇਕੇਕਹਿਆ'।

ਜੀਨਾਥਜੀਓਨ੍ਹਨਾਹੀਆਵਦੇ ਤਾਬਾਬਾਸ੍ਰੀਚੰਦਾਈਕਹਿਆਚਲੋਨਾਈਂ ੨੫੦
ਤਮਭਜਤੈਹੈ ਵੇਖੀਐਇਕਿਓਨ੍ਹਨਹੀਆਵਦੇ ਤਾਬਾਬਾਸ੍ਰੀਚੰਦਾਈਆਖੀ
ਆਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਰਾਆਖਣਾ ਜੀਫਲੋਅਤੀਤੋਆਜਾਣਮੀ
ਵਰੋਮੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਨਾਥਜੀਓਅਫਕੀਰਅਤੀਤਆਹੇ।
ਕਹਾਕਹਾਆਸਨਅਗੰਦਰਫੂਫਤੇਫਿਰਿਗੇ ਫਕੀਰਅਤੀਤਕੇਜਾਤ
ਗੁਜਰਾਨਆਈਤ੍ਰਾਹਾਹਿਗੁਜਰੀ ਤਾਬਾਬਾਸ੍ਰੀਚੰਦਾਈਕਹਿਆ।
ਸੁਣੋਅਤੀਤੋਜੋਨਾਹੋਦੇਤੈਜਹਾਆਈਤਹਾਹਿਗੁਜਰੀ ਅਗੁਜੇਅ
ਲੇਖਪੁਰਖਆਪਣੀਦਾਇਆਕਰਕੇਆਨਿਮਿਲਾਦੇਤੇਨੰਦਕ
ਰਨਾਬੁਝੇਗੁਣਾਤੁ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਚਲਸਭਆਈਧਾਨਾ।
ਤਾਬਾਬਾਲੋਆਕੀਆਜੀਚਲੋਤੁਸਾਫਿਰਜਾਈਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੂੰਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਬਾਬਾਸ੍ਰੀਚੰਦਾਈਆਸਣਮੰਦਰਾਵਿਚਲੈਗਈ
ਆਜਾਇਕਰਿਮੰਦਰਦਿਖਾਏ ਲਗਾਆਖਣੇਦੇਖੋਜੀਮੰਦ
ਰਕੈਸੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੂੰਜੀਕਿਆਦੇਖਣੇਹੈਤਾ

ਜਸੀਜ਼ਾਕਾ ਤਾਫੇਰਘਾਸਗ੍ਰੰਦਾਈਘਸਤ੍ਰਾਦਾਕੁੰਡ੍ਰਾਰਾਦਿਖਾਇਆ।
ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ਹੈਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾਜਸੀ
ਸਾਕਾ ਤਾਫੇਰਬਾਲਗੁੰਦਾਈਗੋਜਨਦਾਕੁੰਡਾਰਾਦਿਖਾਇਆ।
ਤਾਫੇਰਬਾਲਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰਾਜ
ਸੀਦਾਕਾ ਤਾਫੇਰਬਾਲਗੁੰਦਾਈਘੋੜਿਆਦਾਕੁੰਡਾਰਾਦਿ
ਖਾਇਆ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਕਿਆਦੇਖਣਾਹੈਰ
ਜਸੀਸਾਕਾ ਤਾਫੇਰਘਾਸਗੁੰਦਾਈਕਹਿਆਆਤੀਤੈਂਦਾਰੂ
ਸਾਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਗੀਸਰਾਇਸ
ਕਾਨਾਉਭੁਾਈਬਾਲਾਹੈ ਤਾਫੇਰਘਾਸਗੁਰਦਾਈਕਹਿਆ।
ਜੀਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਜੋਗੀਸਰ
ਮੇਰਾਨਾਉਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤਾਫੇਰਘਾਸਗੁੰਦਾਈਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਅਤੀ ਤਾਉਹਜੋਕੋਈਨਾਨਕਤਪਾਮੁਸਾਕਿਆਹੈ ਤੂੰਉਹੋ
ਹੈ ਕੋਹਰੁਹੈ ਸਚੁਕਹੀਉ ਤਾਬਾਬਾਜਾਘੋਲਿਆ ਆਹੋਜੋ

ਗੀਸਿਰਉਪਰਿਹੈਤੋ।ਤਾਬਾਬਾਜੀਦਾਈਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਤਪਾਸਚੁਕਹੀਓ।
ਦੇਖੋਉਪਰਿਸੇਮੇਹੁਵਰਸਤਾਹੈ।ਅਰੁਮੰਦਰੋਮੇਨਹੀਤੇਤੋ।ਤੇਦੁਖਪਾਵਤੇ।ਕੇ
ਸੁਖਪਾਵਤੇ।ਸਾਚੁਕਹੀਓ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਨਿਹੋਜੋਗੀਸਿਰਗੁ
ਜਰਜਾਤੀ।ਤਾਢੇਰਸਾਗੀਦਾਈਕਹਿਆ।ਸਚੁਕਹੀਓ।ਜੀਓ
ਕੀਤੀਉਕਹੀਓ।ਅਰਦੁਖਿਸੁਜਰਤੀਕੇਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ।ਦੁਖੀਹੀਗੁਜਰਤੀ।ਤਾਬਾਬਾਜੀਦਾਈਕਹਿਆ।ਸੁਨ
ਨਾਨਕਤਪਾ।ਜਹਜਗਹਪਰੇਸਾਗਕੀਆਪਨੀ।ਅਰੁਖੁਧਰੇਕੇਆਟਕੀ
ਰੋਟੀ।ਏਹੁਹਮਾਰਾਅਹਾਰੁਹੈ।ਅਰੁਏਕਤੂਦੇਖਤਪਸਾਗੈਜੋਹਮਰੁ
ਖੇਬਸਤਰਪਹਿਰਤੇਹੈਂ।ਜੋਕੁਏਕੁਜਨਆਪਖਾਤੇਹੈਂ।ਅਰੁਘੋੜੇਆ
ਉਪਰਿਆਪਿਅਸਵਾਰਹੋਵਤੇਹੈਂ।ਹਮਾਰਾਕੁਛੁਨਹੀਸਭੁਕੁਛੁਅ
ਲੇਖਪੁਰਖਕੇਹੈਂ।ਸਤਗੁਰਿਲੀਆਹੈਸੋਤੋਖੀਆਹੈ।ਹਮਕੋਏਕਪਰਮ
ਗਤਾਕੇਈਨਹੀ।ਕਹੀਜੀਆਸੁਖਪਾਵਤੇਹੈਂ।ਇਸਪਾਤਕਾਜਬ
ਧਰੇਹੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਤੂਅਸਲਜੋਗੀਸਿਰਹੈ।ਤੈਕੁਸੀਸ

ਅਫੁਰੀਹੈ।ਜਤਖਾਤਹਮੈਕੋਤੇਰੇਪਾਸਤੇਆਏਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਪਾਲਾਸਾਰੇ
ਆਪਵਿਚਵੀਚਾਰਕਰਨਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਿਉਭਾਈਪਾਲਾ।
ਮੇਰੇਮਨਤੇਕੁਸੀਸਰਾਹੈ।ਤੂੰਆਪਣੀਆਖਦੇਖਤੇਰੇਮਨਕੇਹੀਸਰਾਹੈ।
ਤਾਪਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ।ਜੋਕੁਸੀਆਹੀ।ਤਾਤੇਰੇਮਨਕੁਸੀ
ਸਰੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਲਕੋਦਾਈਪਾਸੇਦਿਤੀਆਸੀਸੀ।

।ਸੋਭਰੁਕਾਈਦਾਤਮੂਰੁ ਸਾਖੀਹੋਈਰੁਹਲੀ।

ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੁਾਈਲਸੋਦੇਖਾਣੂਪਾਸਿਆਇਆ।ਅਗੋਸ
ਲੋਕੀਸੇਕੁਹਰੇਆਹਾ।ਸਾਲੇਨੂਕੁਘਰਹੋਈਜੋਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ
ਏ।ਤਾਸਾਲੇਕੀਮਸੁਟਦੇਰੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਆਏ
ਕਰਮਬਾਟੇਕਿਉਸੁ।ਆਖਿਉਸੁਗੁਰੂਜੀਕਿਰਤਾਰਕਰਤਾ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਪਾਲੇਆਖਿਆ।ਸਤਿਕਰਤਾਰਆਖਉਭਾਈ
ਸਾਲੇਕਰਤਾਰਦੇਪਿਆਰੇ।ਤਾਸਾਲੇਪਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ।ਸਰਾਆ
ਖਣਜੀਮੈਅਜੁਪਹੁਤੁਨਿਹਾਲਹੋਈਆ।ਅਜੁਮੈਮਿਰਤਕੁਜੀਵਿਆ।

ਤਾਲੋਕਦੇਘਰਿਰਹਦੇਆਹੇ ਜੀਸਾਤੀਦਿਨਗੁਜਰੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਜਾਰਾਵਿ
ਚਬੈਠਾਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਲੇਮਰਦਾਨਾਆਹਾ।ਅਤੇਨਾਲੇਜੋਗੀਆਹਾ।ਬੈਠੇਕੂ
ਦਰਾਂਤੂਦਾਤਮਾਸਾਦੇਖਦੇਆਹੇਨਿ।ਜੋਗੋਪੀਨਾਥੰ ਕੇਛੜੂਦੇਘਰਿਵਿ
ਗਆਹਾ।ਉਸਦੇਘਰਿਸਦੇਆਏ।ਸਰੀਨਗ੍ਰਿਜਾਸਾਕਾ ਆਰਦੇਸਤਸ
ਦੇਆਏ। ਤਾਨ ਜਾਤਖੇਮਿੰਦ੍ਰਕੀਸਿਟੋਕਬੀਏਆਇਆਆਹਾ।ਤਿਸਦੀ
ਬੇਟੀਬੀਬੀਆਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਹੁਉਨਜਰਪਾਇਆ।ਗੋਪੀਨਾਥ
ਕੇਛੜੂਦਾ ਬਹੁਤੁਪਿਆਰੁਆਹਾ।ਉਸਦੀਬੇਟੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਨਜ
ਰਪਈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋਏਹੁਮੇਲਾਕਿਥੇਆਇਆ।
ਹੈ।ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਗੋਪੀਨਾਥਕੇਛੜੂਮਰੀਹੈ।ਤਿਸਦੇ
ਘਰਿਵਿਚਹੈ।ਏਹੁਮੇਲਾਗੋਪੀਨਾਥਦੇਘਰਿਆਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਲਾਲੋ।ਗੁਰਕਦੀਉਸਦੇਘਰਿਆਏਹੈਨਿ।ਤਾਭਾ
ਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਏਹਜੋਰਿਪਤ੍ਰਆਏਹੈਨਿ।ਜੋਗੋਪੀਨਾਥਦ
ਬਹੁਤੁਪਿਆਰੁਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੋਜੀ।ਤਾਂ

ਇਕਦਿਗੋਰਖਿਨਾਥਨੂਸਾਦਿਨਿਆਆਖੁ। ਤਾਭੁਾਈਜਿਨਾਸੇਗਾਇਆਜ
ਇਗੋਰਖਿਨਾਥਨੂਸਾਂਦੇਭਿਜੁ। ਤਾਗੋਰਖਿਨਾਥਅਤੇਹਜਾਤਖਾਂਦੇਵੇਦੇ
ਬੈਠੇਬਾਤਾਕਰਦੇਆਹੇ। ਜੋਭਾਈਦਿਲੋਲੇਜਾਇਆਆਦਿਕਹੀਤਾ।
ਤਾਗੋਰਖਿਨਾਥਬੂਤਪਾਈ। ਆਖਿ ਓਨੁ। ਕਉਣਕਾਈਆ। ਤਾਸ
ਨਿਆਖਿਆਜੀਐਸਾਜੋਤਿਖਾਵਤਾਂ। ਤਾਗੋਰਖਿਨਾਥਕਹਿਆ ਕਿ
ਉਭਾਈ। ਤਾਓਸਕਹਿਆ। ਜੀਤੂਸਾਨੂਤਪਾਸਦਦੇਹੋ। ਤਾ
ਗੋਰਖਿਨਾਥਉਠਚਲਿਆ। ਤਾਹਜਾਤਖਾਂਐਂਦਿਪੁਛਿਆ। ਮ
ਹਤਾਜੀਤੁਸੀਕਿਧਰਚਲੇ। ਤਾਗੋਰਖਿਨਾਥਕਹਿਆ। ਗਾਇਜੀ
ਨਾਨਕਦੇਵਦੀਖੜੀਤਪਾਫਕੀਰੁਹੋਇਆਹੈ। ਓਸਅਸਾਨੂਸਾਦ
ਆਹੇਇ। ਉਸਪਾਸਜਾਂਦੇਆਹੇ। ਦੇਖਾਂਕਿਆਆਖਦਾਹੈ।
ਤਾਹਜਾਤਖਾਂਕਹਿਆਮਹਤਾਜੀਜਾਉ। ਫਿਰਿਆਉ। ਤਾਗੋਰਖ
ਨਾਥਆਇਕਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂਪੈਰੀਪਵਣਾਆਖਿਆ। ਤਾਗੁਰੁ
ਨੂਨਾਨਕਆਖੀ ਆਸਾਤੌਂਕਰਤਾਰਨੂਆਈਗੋਰਖਨਾਥਾ। ਤਾਗੋ

ਪਦਿਨਾ ਬਧਿਆਸੀਆ ਤਪਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੈ ਉਸਾਦੇਵਿਆ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਉਹੁ ਜੋ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਹੈ ਅਤਮਾਂ ਸੈਦੂ ਪੈਠਾ
ਹੈ ਉਸ ਪਾਸ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਭਾਈ ਉਸ ਤਾਈ ਆਖੋ ਜੋ ਅਮਾਨਤ ਭੀ ਹੋ
ਜੁ ਰਹੈ ਅਤੇ ਅਮਾਨਤ ਦਾਮਾ ਭੀ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਦੇਵੈ ਤਾ ਭਲਾ ਕਰੇ ਤਾ
ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਅਮਾਨਤ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਮਾਲਮੁ ਕਰੇ।
ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸਿ ਜੋ ਪੀਪ
ਥੀ ਪੇਟੀ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਪੁਛਿਆ ਤ
ਪਾਜੀ ਉਹੁ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਪੇਟ ਹੈ ਉਹੁ ਤੁਸਾਡੀ ਅਮਾਨਤ ਕਿਉਕਰਿ
ਹੋਈ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥਾ ਜੋ ਅਸੀ
ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਪਾਰਿ ਅੱਗੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾ ਅਸੀ ਉਨਾ ਦੇ ਖੂਹ ਹੇਠਾ
ਇਥੈ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾ ਉਸ ਦੀ ਅਉਰਤ ਆਖਿਆ ਏਥੋ ਦਾਏ
ਦੇਵਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਰਿ ਅਉਲਾਦ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਹਿਲੇ ਜੋ ਹੋਵੈ।
ਸੋ ਕਿਸੇ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਦੇਵਾ ਤਾ ਅਸਾ ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਦੀ ਪੇਟ ਦੀ

ਬੰਦੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ। ਕਿਉਂ ਬੰਦੀਏ ਖੁਦਾਇ ਦੀਏ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਅਉਲਾਦ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦੀ
ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾਂ ਆਖੀਆ ਜੇ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਅਉਲਾਦ ਹੋਵੈਗੀ। ਤਾਂ ਈਮਾਨ ਸਾ
ਬਤ ਰਖੇਗੀ। ਤਾਂ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦੀ ਆਖਿਆ। ਜੀ ਜੇ ਮੈਂ ਰੇਖ
ਰਿਦੂੰ ਇਯਾਲ ਕਹੋ ਦਾਨਿ। ਤਾਂ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇਵਾ ਅਤੇ ਹਿਕ
ਮੈਂ ਰਖਾਂ। ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ। ਤੂੰ ਇਹੋ ਈਮਾਨ
ਸਬਤ ਰਖੁ। ਜੋ ਪਹਿਲੋਂ ਹੋਵੀ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੇਵਾਂ। ਅਤੇ ਹੋਰੁ ਜਿ
ਤਨੇ ਹੋਵਨਿ ਤਿਤਨੇ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੋਨਿ। ਤਾਂ ਬੰਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨੂੰ ਚਾ
ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਅਤੇ ਇਕ ਧੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਉਂਸ ਅਸਾਂ ਵੀ ਆਖਤ ਹੈ।
ਜੇ ਈਮਾਨ ਸਾਬਤ ਰਖੇ ਤਾਂ ਦੇਵੈ। ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਾਣੈ। ਤਾਂ ਗੋ
ਪੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ। ਜੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਤਾਂ ਨਾਹੀ। ਮੈਂ ਜਾਇ ਕੈ ਕਹਦਾ ਹਾਂ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਤੇਰੇ ਹਥ ਕੁਛ ਨਾਹੀ।
ਪਰ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੈ ਉਸ ਤਾਈ ਆਖੁ। ਜੇ ਉਸ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ ਤਾਂ ਦੇਵੇ।
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਾਣੈ। ਤੇ ਕੈ ਆਸਾਹਣਾ ਦੇ ਦਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਪੀ

ਨਾਥਜੋਧਾਰਿਆਇਆਸੋਮੁਰਝਰਕਾਜੇਹਾਆਇਆ ਤਾਹਯਾਤ ਖਾਂ
ਦੇਖੇਤਾਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਗੋਪੀਨਾਥਗਾਇਆਆਹਾਸੋਹੋਰਸਰੰਗਾ ਅਤੇ
ਆਇਆਹੈਹੋਰੁਰੰਗਾ ਤਾਹਯਾਤਖੀਪੁਛਿਆ ਮਹਤਾਜੀ ਸਚੁਕਹੋਤੁ
ਮਕੋਕਿਆਕਹਿਆਤਪੇਨੇ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਮਿਆਰਾਇਜੀ
ਮੈਕਿਆਕਹੇਕਹਣੇਕੀਬਾਤਨਾਹੀ ਤਾਹਯਾਤਖਾਂਕਹਿਆ ਮਹਤਾਜੀ
ਤੁਮਨਿਸੰਗਕਹੋ ਬੂਝੂਮੈਕੋਕਹਿਆਹੈ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ
ਖਾਂਜੀਮੈਕਹਿਨਾਹਿਸਕਤਾ ਕਹੇਹੂਏਹਯਾਉਆਵਤਾਹੈ ਤਾਫੇਰ
ਹਯਾਤਖਾਂਕਹਿਆ ਮਹਤਾਜੀਹਮਾਰੇਦਿਲਮੈਖਤਰਾਪਰਾਹੈ।
ਤੁਮਨੀਸੰਗੁਕਰਕਹੋ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਸੁਨੋਰਾਇਜੀ।
ਤਪੇਇਕਅਚਰਜਕੀਬਾਤਕਹੀਹੈ ਤਾਫੇਰਹਯਾਤ ਖਾਂਕਹਿਆ।
ਮਹਤਾਜੀਨਿਸੰਗਕਹੋ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀਮਤ
ਪਾਕਹਤਾਹੈ ਜੋਰਾਇਪਾਸਿਹਮਾਰੀਅਮਾਨਤਹੈ ਸੋਦੇਦੇਤਾ
ਹਮਲੇਨੇਵਾਸਤੇਹਾਜਰੁਆਹੈ ਅਤੇਅਮਾਨਤਭੀਹਾਜਰੁਹੈ।

ਇਉਕਹਦਾਹੈ ਤਾਂਹ ਪਾਤਸਾਹਿਕਹਿਆ ਮਹਤਾਜੀਤੂੰਆਨੇਸੰਗਾਕ
ਰੇਪੁਛਿਆ ਆਪਨਤਹੈਕੈਸੀਹੈ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ
ਕਹਦਾਹੈ ਜੋਰਾਇਦੇਘਰਿਫਰਜੰਦਪੇਟਦੀਹੈਸੋਅਸਾਡੀਆਪਨਤਹੈ
ਤਾਂਰਾਇਕਹਿਆ ਮਹਤਾਜੀ ਗੋਪੀਨਾਥਾਕਿਉਕਰਿਕਿਸਵਰਜਾ
ਕਹਦਾਹੈ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀਇਉਕਹਦਾਹੈ ॥
ਜੋਰਾਇਦੇਘਰਿਅਉਲਾਦਨਾਹੀਹੋਦੀ ਅਤੇਅਸੀਅਗੇਜੋਦਾ
ਲੋਦੇਘਰਆਇਆਹੈ ਤਾਂਰਾਇਦੇਬੂਹਤੇਬੈਠੇਆਹੇ ਜੋਰਾਇਦੀ
ਅਉਰਤਆਈਆਹੀ ਉਹੁਅਸਾਨੂੰਦੇਖਕੇਆਖਣਲਗੀ ॥
ਜੇਏਖੁਦਾਇਦੇਦਾਜੇਮੇਰੇਘਰਿਕੁਛੁਅਉਲਾਦਹੋਵੈ ਤਾਂਏਥ
ਹਿਫਕੀਰਦੀਨਜਰਕਰੀ ਤਾਂਅਸਾਉਸਥੀਦੇਖੁਦਾਇਦੀ
ਨੂੰਕਹਿਆਕਿਉਥੀਦੀਖੁਦਾਇਦੀ ਜੋਤੈਨੂੰਖੁਦਾਇਅਉ
ਲਾਦਖੁਦਾਇਦੇਵੈਤਾਂਈਮਾਨਸਾਪੂਰਏਗੀ ਤਾਂਉਸਥੀ
ਦੀਖੁਦਾਇਦੀਆਆਖਿਆ ਐਸੇਦੀਉਕਹਦੀਹੈ ਜੋਤੈਂਏ

ਨੀਗਰਸੋਨੂੰਖੁਦਾਇਦੇਵੈ॥ ਤਾਇਕੁਸੋਰਖਆ॥ ਅਤੇਹਿਕੁਖੁਦਾਇਦੇ
ਨਾਇਦੇਵਾ॥ ਤਾਇਕਮ ॥ ਅਤਾਆਸਾਉਸਨੂੰਆਖੀਆਪੰਦੀ
ਖੁਦਾਇਦੀਈਮਾਨਸਾਧਤਰਖੁ॥ ਜੋਪਾਤਸ੍ਹੈਏ ਸੋਖੁਦਾਇਦੇ
ਨਾਇਦੇਦੇ॥ ਅਤੇਹੋਰੁਹੋਵਨੁਸੋਤੇਨੂੰ ਮੰਧਹਹੈਨਾ॥ ਤਉਸਧੰਦੀ
ਖੁਦਾਇਦੀ ਆਖੀਆ॥ ਜੀਜੇਖੁਦਾਇਹਿਕੁਹੈ॥ ਤਾਮੁਈਮਾਨ
ਸਾਧਤੂਰਖਾਰੀ॥ ਤਾਅਸਾਉਸਨੂੰਖੁਦਾਇਦੀਖਾਰਿਪੁਤਰਅਤੇਹਿਕਧੀ
ਦਿਵਾਏਹੈਨਿ॥ ਅਤੇਪਾਹਿਸਧੀਹਿਈਹੈ॥ ਇਉਆਸਾਡੀਅਮਾਨ
ਤਹੈ॥ ਜਾਇਕਰਧੰਦੀਖੁਦਾਇਦੀਨੂੰਪੁਛੋਜੋਈਦੇਹੋਦੈ॥ ਤਾ
ਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਅਸਾਨੂੰਦੇਜੋ॥ ਨਹੀਤਾਨਾਸੀ ਦੇ॥ ਤਾਰਾਇਜੀ
ਤਧੈਨੇਆਹਧਾਤਿਕਹੀਹੈ॥ ਤਤਾਹਯਾਤਖੀਮੰਦੂਰੁ ਸਾਖਾਯਾ॥
ਰੁਸਾਖਾਇਕਾਰਧਆਲੀਆ॥ ਕੋਵੇਖੋਮਹਤਾਨਗੋਧੀਨਾਖਲ ੀ
ਜੇਤੋਯਾਤਾਇਉਹੀਹੈ॥ ਤੇਇਜਕੀਅਮਾਨਤਾਇਸਕੇਤਾਈਦੇ
ਰੋ॥ ਸੋਜਾਇਕੇਧਰਸੋਪੁਛਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੋਆਹਯਾੜੇਨਹੋਦੀ॥

ਤੇਦੇਖੋਇਸਤ੍ਰਪੇਦੇਸਿਰਮੋਂਕਿਆਕਰੇਗਾ। ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ
ਰਾਇਜੀ ਤੂੰਅਪਰਸੋਪੁਛੋ। ਤਾਂਪਾਤਸਾਹ ਦੂੰਅੰਦਰਿਜਾਇਕੈ
ਆਪਣੀਅਉਰਤਨੂੰਸਾਦਿਉਸੁ। ਅਦਕਰਣਲਗਾਪੁਛਣਾ। ਕਿਉ
ਬੀਵੀਖੁਦਾਇਦੀਤੁਪਾਫਕੀਰਕਿਆਕਹਤਾਹੈ। ਤਾਂਰਾਣਈਦੀ
ਅਉਰਾਤਿਕਹਿਆ। ਜੀਂਕਿਆਜਾਣਾ। ਤੁਸੀਂਕਿਆਕਣਦੇਹੋ
ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਉਤੇਪਾਇਆਅਗਾ। ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਬੋਲਿਆ
ਭਾਬੀਰਾਣੀਜੀ ਤੂੰਸਾਨੂੰਅਉਜਾਦਾਕਿਉਕਰਿਹੋਈ। ਨ
ਨਕਤਪਾਖੜੀਹੈ। ਉਹੁਕਹਦਾਹੈਜੋਅਸਾਂ ਖੁਦਾਇ ਬੀ।
ਚਾਰਿਪੁਤ੍ਰਅਤੇਏਕਧੀਦਿਤਾਏਸਾ ਹੈਨਿ। ਪਹਿਲੇਜੋਤੂ
ਦਿਆਹੈਸੋਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਹੈ। ਸੋਪਹਿਲੇਪੀਧੀਅੰਮਾਦੇਦੀ
ਹੋਈਹੈ। ਹੁਣਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਅਸਾਨੂੰਮਿਲੇ। ਅਸੀਂਭੀਹੈ ੦
ਜਾਣਾਹੈ। ਅਤੇਅਮਾਨਤਰਹਿਜਾਣੀਹੈ। ਜੇਇਮਾਨੂੰਰਖੇ
ਤਾਂਅਸਾਡੀਅਮਾਨਤਦੇਦੇ। ਤਾਂਰਾਣੀਪੜੀਬੋਲੀ। ਰਾਇਜੀ। ੮੨

।ਜਿਉਂਤਪਾਆਖਦਾਹੈਤਿੰਦ੍ਵੈਂਹਕੀਕਤਾਂਹੈ।ਜੋਉਸਦੀਆਮਾਨਤਖੁਸੀਹੋ
ਇਕਾਰਿਦੇਵੋ।ਤਾਂਤੁਸਾਡਾਭੀਭਲਾਅਤੇਮੇਰਾਭੀਭਲਾਹੋਵੈ।ਜੇਨਾਇਦੇਵੋ
ਗੇਤਾਂਏਹੁਫਕੀਰਪੂਰਾਹੈ।ਤੁਸਾਡਾਕੁਛਬੁਰਾਹੋਵੈਗਾ।ਅਤੇਮੈਭੀ
ਦਾਵਨਗੀਰਹੋਵਾਂਗੀ।ਪਰਤੁਸੀਂਏਹਨੂੰਕੀਮੁਕਰੋ।ਜੋਓਹਫਕੀਰਮੈਨੂੰ
ਦੇਖਾਵੇ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਕਿਉਂਮਾਂਜੀ।ਗੋਪੀਨਾਥਤੂੰਮੇਰਾਵੇ
ਸਨੂੰਹੈਂ।ਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂੰਅਸਬਾਬਦੇਹੋ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਮਾਂਜੀਤੂੰ
ਸੀਂਇਆਨਦੂਰਮਤਕਰਪੋ।ਖੁਦਾਇਕੁਛਾਕਰਸੀ।ਤਾਂਹਜਾਤਖੀਕਾਹ
ਆ।ਅਹਤਾਂਜੀਮੈਂਤੈਨੂੰਹੋਰਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਅਸਾਂਤਾਂਇਸਦੀਆਮਾਨਤਰ
ਖਣੀਨਾਹੀ।ਪਰਮੈਇਉਂਪੁਛਦਾਹਾਂ।ਏਥੇਲੈਂਦਾਹੈਕੋਆਰਜਾਇਕੇ
ਲੈਂਦਾਹੈ।ਅਤੇਰਾਣੀਨੂੰਭੀਦਿਖਾਈਐ।ਮਤੂੰਕੋਈਹੋਰੁਫਕੀਰੁਹੋਵਦਾ
ਹੋਇ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ।ਮਾਂਜੀਤੁਸੀਂਇਕੇਤਪੋਨੂੰਸਦਾਵੋ।
ਤਾਂਅਸੀਂਆਪਣੀਪੀਕਾਂਕੇਦੇਵੀਏ।ਤੁਸਾਡੀਅਤੇਅਸਾਡੀਪੀੜ੍ਹ
ਵਿਫੇਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਰਾਣੀਜਾਂਅਤੇਪਰੂਦਾਭੀਦਰਸਾਰਹੋਗਾ।

ਤਾਹਜਾਤਖੀਕਹਿਆਬੂਝਾਗੋਪੀਨਾਥ।ਵੇਸਤਿਆਰੀਐਸੀਹੀਹੋਤੀ
ਦੀਹੈ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿਆਇਆ।ਗੋਪੀਨਾਥਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖਿਆ।ਤਪਾਜੀਜੋਉਤੁਸੀਆਖਦੇਹੋਰੰਧਪੜ੍ਹੀ।ਤੇਵੇਸ
ਨਦੀਹੈ।ਰੰਧਪੜ੍ਹੀਦਾਈਆਨਦੂਰਸਤੇਹੋ।ਪਰੁਫਿਹਿਕੁਆਖਦੀਹੈ
ਜੋਮੈਨੂੰਉਹਫਕੀਰਦਿਖਾਵੇ।ਤਪਾਜੀਤੁਸੀਉਥੋਤੋਨੀਚਲੋ।ਉਹਨੂੰਸ
ਨੂੰਜਿਵਾਵੇ।ਤਾਤੁਸਾਨੂੰਦੇਵੇਗੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੁਣਿ
ਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥ।ਅਸਾਉਥੈਤਾਜਾਈਏਜੇਕੁਛੁਮੰਗਣਜਾ
ਈਏ।ਜੋਉਸਦਾਈਆਨਸਾਧਤੋਹੈ।ਤਾਆਪੇਲੈਆਵਸੀ।
ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਜਾਇਕਹਿਆ।ਜੀਤਪਾਇਉਕਹਦਾਹੈ।ਜੋਈਆਨ
ਸਾਧਤਹੈ।ਤਾਆਪੇਲੈਆਵਣਗੇ।ਨਹੀਤਾਉਹਜਾਣਨ।
ਤਾਰੰਧਪੜ੍ਹੀਕਹਿਆ।ਮੈਜਾਇਕੈਦੇਖਾ।ਤਾਸਤਿ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥ
ਕਹਿਆ।ਚਲੋਰਾਣੀਜੀਮੈਨੂੰਸਾਨਾਦਿਖਾ।ਤਾ।ਸਤਿਹੀ।ਗੋਪੀ
ਨਾਥਰੰਧਪੜ੍ਹੇਟੀਲੈਆਇਆ।ਜਾਇਕੈਰੰਧਪੜ੍ਹੇਟੀਡਿਠਾ।ਤਾ

ਰੋਇਧਰਤੀਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਈ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਕਰਤਾਰਕਲਾ
ਕਰੇਗਾ ॥ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ॥ ਗਉਹਰਖਾਂ ॥ ਅਸਾਡੀਅ
ਮਾਨਤਾਕਰਿਖੇਹੈ ॥ ਤਾਧਰਤੀਬੋਲੀਜੀਤੁਸਾਗੁਰੂਹੋ ॥ ਜੇਆਖੋਤਾ
ਏਥੋਨਿਆਵਦੀਏ ॥ ਆਖੋਤਾਉਥੇਆਇਖਲੋਵਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ॥ ਜੇਥੇਹੁਸਾਡੀਖੁਸੀਆਂਦੇਵੈਤਾਐਥੇਹੀਰਹੋ ॥ ਅਸਾਂਆਪਣੀ
ਅਮਾਨਤਲੈਣੀਹੈ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀ ॥ ਅਬਏਹਿਕੁਥੇ
ਨਹੀਕਰਦਾਹਾਂ ॥ ਜੇਜੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਂਦਆਦੈ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆ ॥ ਅਬਕਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ ॥ ਜੇਕੁਛਤੂੰਆਖੇਗਾਸੋਈ
ਮੰਨਿਆਗੇ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀ ॥ ਇਨ੍ਹਕੀਰਹੋਮੇਰੇਘਰ
ਮੇਆਪਣੇਧੀਕਰਿਪਰਨਾਇਦੇਵਾਂਗਾ ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ॥ ਸੁਣਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ ॥ ਜਾਂਦਾਸੇਲੈਣੇਤੇਨੀ ।
ਜਿਨਾਦਾਨਵੈਣਾਹੋਵਹਿ ॥ ਅਸਾਂਤਾਆਪਣੀਅਮਾਨਤਲੈਣੀ
ਖੁਸੀਆਂਦੇਤਾਦੇਵਣਾ ॥ ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ॥ ਜੀਮੈਏਸਦਾ

ਸਤੇਕਰਦਾਹੁੰਤਾਂ।ਜੇਵੂਹਾਵਸਾਦਾਪਕ੍ਵਦਾਰਹੈ।ਤਾਂਭ੍ਰੂਨਾਨਕ
ਜਾਕਿਹਿਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਾ।ਪਕ੍ਵਦਾਰਸੋਇਕਾਰਾ।
ਜੋਰਖਣਆਹਾ।ਏਸਪਕ੍ਵਦੇਦੀਕਿਆਤਜੀ।ਜਤਜੂਠਪਾਸ
ਰਾ।੧।ਸੁਣਿਭਾਈਗੋਪੀਨਾਥਏਤਮੋਟੀਰਾਸੀ।ਆਪਣਾਘ
ਆਪਸੁਟਾਵਣਾਪਾਪੀਕੇਪਾਸੀ।੧।ਰਹਾਉ।ਖਟਸਾਸ
ਤ੍ਰਕੇਕਕਰਮਹੈਨੇਧਾਅਣਹੈਲੋਕੀ।ਜੂਠਿਆਸੀਕਿਕਰਿਧਾਤੂ
ਕੀਆਕਿਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸੋਝੀ।੨।ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਇਸਭਏਕਹੈ
ਏਕਸਨੇਕੀਏ।ਜੀਨਿਪਠਾਏਜਗਤਮੈ।ਧੁਲਾਏਤੇਨਿਸ਼
ਏ।੩।ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਵੈਕੂਲੋ।ਕਿਨੇਅਰਮੁਨਪਾਇਆ।
ਨਾਨਕਕੋਪੂਭਾਕਿਰਪਾਕਰੀ।ਪੂਭਆਪਿਆਦਿਖਾਇਆ।
੪।੧।ਸੁਣਿਭਾਈਗੋਪਿਨਾਸਏਹਬੂਠੀਆਗਜਾਸੀ
ਸਾਰਨੂਧਰਣਦੀਹੈਨੇ।ਅਤੇਟਕੀਰਾਨੂੰਸਾਧੀਧਰਣਦੀਆ
ਜੋਆਪਣਾਈਆਨਅਤੇਧਰਮਸਾਧਤਰਖਣਾ।ਤਾਂਅਸਾਡੀਆ

ਮਾਨਤਆਪਣੇਦੇਵਣਾਅਤੇਜੇਨਾਹੀਦੇਵੇਂਤਾਂਅਸੀਜੋਰੁਤਾਂਨਾਹੀ
ਪਾਤਦੇਤਾਂਫੇਰਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆਜੀਇਕੁਹੋਰੁਕੀਮੁਕ
ਰੋਜਗੁਕੀਰਹੇਮੇਰੇਪਾਉਂਅਤੇਅਰੰਪਣੁਜਾਵਣਾਆਪਣੇਪ
ਰੀਪਾਧੀਛੁਪੰਜਾਸਤਾਂਦੀਨਗੁਜਰੇਜਤਾਂਤੁਸੀਸੈਜਾਵੋਤਾਂਗੁਰੁ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਸਾਣੇਭਾਈਰੋਪੀਨਾਥਾਤੈਨੂੰਕਿਆਪਹੁਚ
ਦੀਹੈਜੋਤੂੰਇਤਨੀਆਗਾਲਾਕਰਦਾਹੈਂਅਸਾਂਕੇਸੇਂਹਦੂ
ਕੋਕਿਸੇਨੂੰਰਕਦੀਕਾਣਪਈਹੈਜੋਤੂੰਇਤਨਾਅਸਾਨੂੰਰਾਵ
ਨਾਹੈਂਅਤੇਤੂੰਘੜੀਦੇਵਣਨਵਢੇਆਖਦਾਹੈਤਾਇਸਾਦੇਚੋ
ਅਉਲਾਦਜੋਹੋਵੈਗੀਸੋਅਢਾਈਏਘਰੇਲਗੇਗੀਤਾਂਗੋ
ਪੀਨਾਥਨੂੰਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਜਿਹਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਜੀਜੇ
ਕੁਛੁਤਪਾਕਰਦਾਤੁਸੀਸਾਈਂਅੰਠੋਤੁਸਾਂਹੁਇਸੇਰਾਜਾਦੇਚਕ੍ਰ
ਲਾਹੈਅਗੇਤੁਸਾਂਡੀਰਾਇਰਾਇਤੁਸੀਤਪੇਦਾਲੋਰਦੇਖੁ
ਤੁਸੀਤਾਆਪੀਬੀਆਣੋਹੋਤੁਤਾਗੋਪੀਨਾਥਆਖਿਆਗਾਈ

ਲਾਲੋਤੈਨੂੰਸਚੁਆਖਦਾਹੈ ਐਥਹੁਤਵੂਸਾਹਾਂ ਜੋਮੈਂਇਤਨੀਆ
ਗਲਾਂਕੀਆਹੈਨੀ ਤੈਂਮੈਨੂੰਤਪੋਪਾਸਹੁਧਮਸਾਣਈ ਤਾਂਭਾਈ
ਲਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਛਾਹਿਪਾਇਆ ਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਗੋਪੀਨਾਥਨੂੰਧਮਸੀਏ ਗੋਪੀਨਾਥਭੀਆਸੀਆਨਾਪ
ਦੀਆਖਦਾਸੀ ਅਗੋਜੀਉਤੁਸੀਰਾਜੀਹੋਵੋਗੇਤਾਂਦੇਕਰੀਆ
ਗੁਣਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਸੁਣਿਭਾਈਆਂਅਤੇਰਾਣੀਆਂ ਗੋਪੀ
ਆਨਿਲਾਪਰਭੂਰਾਤਨੂੰਲਾਲੋਦੇਘਾਰਿਪਹੁਚਾਈ ਭੀਲੇ।
ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ਭੂਲਾਜੀ ਜੀਉਤੁਸੀਰਾਜੀਹੋਵੈ
ਤਾਂਦੇਖਲਾਜੀ ਤਾਂਰੈਪੜੀਰਾਤਨੂੰ ਧੀਚੀਮਾਂਧੋਟੀਨੂੰਹਥ
ਤਖੀਅਤੇਗਾਉਹਰਖੀ ਅਤੇਨਾਲੇਗੋਪੀਨਾਥ ਪਾਇਨਾਂਦਾਰਾ
ਬੀਧੀਖਿਨਾਂ ਰਾਤਨੂੰਆਈਲਾਲੋਦੇਘਾਰਿਧਨਾਈਕਹਿ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਆਣਿਖੜੀਕੀਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਧਨਨੂੰਕੀਤਾ ਸੀਆਹਜਾਣਦਾ ਅਤੇਧੀਧੀਆਂਗਾਉਰਖੀ।

ਤੁਸਾਡਾ'ਕਰਤਾ'ਭਲਾ'ਕਰਸੀ'ਏਹ ਅਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਨਤ ਸੀ' ੨੫੯
ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਹੁਮੰਗੀ ਕੀਤੀ'ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ'
ਅਤੇ'ਵਿਚ ਤੇ ਖਤਰਾ'ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣਾ'ਖੁਦਾਇ ਦੀਨ ਦੁਨੀ
ਆ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰੇਗਾ'ਤੁਸੀ ਜਾਹੁ ਆਪਣੇ ਆਪ ਘਰਾ ਨੂੰ'ਤਾ ਹਯਾ
ਤਖੀਆ'ਅਤੇ ਗਊ ਖੀ'ਦੁਹਾਉ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤੁ ਖੁਸੀ
ਹੋਇਆ'ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ'ਅਤੇ ਗੋਪੀਨਾਥ ਨੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ'
ਤੁਸੀ'ਗਾਏ ਹੋਰਾ ਨੂੰ ਵਿਦਾ'ਕਰ ਆਵਹੁ'ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਜੀ'ਦੂਰਿ ਵੇਜਾ'ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਕੇ ਆਇ ਗੋਪੀਨਾਥ ਆਥਾ
ਟਿਕਿਆ'ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ'ਕਿਉ ਭਾਈ ਗੋਪੀ'ਵਿਦ
ਕਰਿ ਆਇਓ'ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ'ਆਹੋ ਜੀ'ਵਿਦਾ ਕਰਿ
ਆਇਆ'ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਗੋਪੀਨਾਥ'
ਅਸੀ ਜਿਉਤ ਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਾਰਿ ਛਡਿ ਜਾਵੇਹਾਂ'ਤੁਸਾ
ਖਬਰਦਾਰ ਰਹਣਾ'ਤਾ ਗੋਪੀਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਧੀਧੀਆ'

ਮੇਰੀਬੇਟੀਹੈ ।ਤੂੰਜੀਮੇਰੇਘਾਰਿਛਡਿਜਾਵੇਂ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ ।ਗੁਸਾਂਗੋਪੀਨਾਥਮੈਂਬੇਗੁਸਾਹੈਂ ।ਤੇਰੇਘਾਰਿਗੁਸਾਈਨ
ਹੀ ।ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਕਹਿਆ ।ਗੁਸਾਂਜੀਜੇਤੂੰਸਿਰਾਜੀਹੋਵੇਂ ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੈਂਦੋਤਨਆਈਤੇਉਪਰੰਤਸਤਾਰਿਨਕਾ
ਈਜਾਲੋਦੇਘਾਰਿਰਹਿਆ ।ਅਤੇਮੈਂਦੋਤਨੂੰਜਾਲੇਦੇਘਾਰਿ
ਰਾਖੀਆ ।ਅਤੇਆਪਪਖੇਕੇਰਧਾਵੇਆਇਆ ।ਬਾ
ਜਾਨਾਲੇਆਇਆ । **ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ**

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ।ਤਾਂਮੂਲੇਚੋਰੇਨੂੰਖਧਾਰੋਏ

ਤਾਂਮੂਲਾਚੋਰਟਾਆਇਆ ।ਮੂਲੇਚੋਰੇਨੇਆਖੀਆ ।ਵਤਆਏ
ਆਮੇਰੀਹਿਕਦੂਆਵਣਾ ।ਅਜੀਤੇਰੇਧਾਵੇਆਖੀਆ
ਮੂਲੇਨੂੰਜਾਇਮੂਸਾਂਗੁਰੂਖਾਵਣਨੂੰਲੈਜਾਇਸਾ ।ਅਤੇਜਾਇ
ਦੇਖਕਪੜੇਦੀਅੜਰਲੈਸਾ ।ਤਾਂਮੂਲਾਬਾਬਾਜੀਧਲਾਇਕ
ਰੀਪੂਜਾਦਿਵੀਲੈਗਇਆ ।ਪਰੁਕੋੜ੍ਹੀਲੋਤਾਇਕਾਰਿ

ਆਖਿਓਸੁ ਜੋ ਲੈ ਖਾਹਿ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਹਉ ਨਾਹੀ
ਖਾਂਦਾ ਭੂਲੇ ਆਖੀਆ ਜੋ ਖਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤ੍ਰਾਹਿਆ ਕਿਉ
ਹੋਇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ । ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ
ਵਿਚ ਮ: ੧ । ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਲੋਣੈ । ਖਟੁ ਤੁਰਸੀ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ । ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕ ।
ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ।੧। ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ।
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ।੧। ਰਹਾਉ ।
ਤਾ ਫੇਰ ਮੂਲਾ ਕਪੜੇ ਲੈ ਆਇਆ । ਜਾਮਾ ਕਰਵਾਇਆ । ਅਤੇ ਨੀਲੀ
ਸਸਵਰਾ । ਅਤੇ ਪਟਕਾ ਪਗੜੀ ਸੁਪੇਦ । ਅਤੇ ਫਰਗਲਾ ਪੀਲੇ
ਕਪੜੇ ਘਟਾਇ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ । ਬੁਲਾਇਹ ਤਾ ਗਲ ਪਾਇ । ਜਸਿ
ਆਲੇ ਦੇਵਣੇ ਹੈਨੀ । ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ
ਰਾ । ਕਪੜੁ ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤ ਦਾਨਾ । ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕ
ਦਾ ਕਰਿਣਿ ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰਾ ਧਿਆਨੁ । ਕਮਰਬੰਦ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ

ਤੇਰਾਨਾਉ॥੨॥ਬਾਬਾਮੇਰੇਪਹਰਨੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁ
ਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਮੁਹੋ
ਫੇਰਜਾਇਕੇਆਖਿਜੇਤੇਰਿਆਪਾਵੇਨੂਆਖਿਆ॥ਜੀਨਾਖਾਵਦੇਹੈਨਾਪ
ਹਰਵਾਹੈ॥ਤਾਆਖਿਜੇਤੇਰਿਆਪਾਵੇਆਖੀਆਭਲਾਚਾ॥ਤਾਮੁਹ
ਮੋਤਸਵਾਹਾ॥ਤਾਆਖਿਜੇਨਾਰਿਆਪਾਵਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰੁਹੋਇ
ਕਰਿਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਆਖਿਓਸੁ॥ਤਪਾਜੀਨਾਖਾ
ਵੇਹੈਨਾਪਹਰਵੇਹੋ॥ਬੁਲਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰਹੋਇਕਾਰਿ
ਚਲੇਆਇਕਤਪਤਨਾਲਿ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਤੀਸਰੀਪਉੜੀਆ
ਖੀ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕ
ਸਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿ
ਉਪਰਗਟੁਕਰਮਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾਮੇਰੇਚੜਣਾ
ਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿ
ਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਫੇਰਆਖਿਜੇਤੇਰਿਆਪਾਵੇਆਖੀਆ

ਜੀਉਤੁਸਾਆਖਿਰਿਤਾਚਲੋ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੇਗਾਵੀਪਉੜੀ ੨੬੧
ਆਖੀਆਧਰਮੰਦਰਬੁਸੀਤੇਰੇਨਾਮਕੀਨਵਾਈਤੇਰੀਪਰਵਾਣੁ।
ਹੁਕਮੁਤੁਸਾਡੂਪਰਾਵਸਿਛੁਟਨਘਟੁਤੁਅਪਾਰੁ।ਨਾਨਕਸ
ਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪਾਛਿਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ।੪।ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾ
ਖੁਸੀਖੁਆਰੁ।ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿ
ਵਿਕਾਰ।੧।ਰਹਾਉ।ਤਾਉਥੈਬੈਰੈਣੀਦੂਣੀ।ਉਥੈਧਰਮ
ਸਾਲਾਹੋਈ।ਲੋਕਆਇਮੰਨਣਲਗੇ।ਤਾਇਕਮਹੀਨਾ
ਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀ
ਕਿਤਨੇਵਰੇਆਏ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਮੈਕਿਆਜਾਣਾ
।ਤੁਸਾਡੀਆਤੁਸੀਹੀਜਾਣੋ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਜੋਵਦੇਵਰੇਫਿਰਿਆਏ।ਤਾਬਾਲੇ
ਆਖਿਆਜੀਸਤਿਜੀ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾ
ਈਬਾਲਾ।ਜੇਚਲੋਤਾਫੇਰਿਜੇਹੀਉਦਾਸੀਕਰਿਆਵੀਏ।

ਤਾਬਾਬੇਕਹਿਆਕਿਪਰਵੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਭਾਈਬਾਲਾਕੂਜਅੇੜਦੀ॥ਸੁਰਜਨਹਰਣੈ॥ਤਾਬਾਲੇਅ
ਖਿਆਜਿਸਿਅਰਾਤੂਸਾਡਾਅਤੇਪਿਛਾਮੇਰਾ।

ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਕੂਜਅੇੜਦੀਉਦਾਸੀਗਏ॥ਅਗੋਕੂਜ
ਅੇੜਉਪਰਿਖਟਦਰਸਨਾਇਕਠੇਹੋਏਹੋਏਸੀ॥ਅਤੇਸੋਸਾਰੀਕ
ਛੁਰੀਲਤੀਕਾਈਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈ
ਬਾਲਾਅਸਾਤਾਸੂਰਜਕਹਣਾਪੂਜਣਾਤਾਨਾਹੀ॥ਪਰੁਇਕ
ਵੀਸੁਕਰੁ॥ਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਆਓ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਇਕੁਸੋਰੁਸਾਜਣਾਪਕਰੀਦਾ॥ਲੈਆ
ਉ॥ਅਤੇਕਿਹਕਤਾਦੂਣੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਉ॥ਤਾ
ਬਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਜੀ॥ਤਾਬਾਲੇਜਾਇਕਲਾਅਤੇਤ
ਉਣੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਇਆ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ

ਨਿਆਧਾਰ ।ਇਸ ਤਲਾਉ ਉਤੇ ਪਾਰਿ ਚੁਲਾ ਧਰਨਾਇ ਕਾਰੀ
ਤਾਉ ਨਿ ਚਰਨਾਇ ਦੇਹੀ ।ਧਾਲੇ ਆਖੀ ਆਭਲਾ ਜੀ ।ਧਾਰੇ
ਚੁਲਾ ਧਰਨਾਇਆ ।ਅਤੇ ਤਾਉ ਨੀ ਚਾੜ੍ਹੀ ਦਿਤੀ ।ਅਗੇ
ਲੋਕ ਹੋਮ ਜਗ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ।ਇਨਾ ਤਾਂ ਉਨੀ ਦਿਹਮਾਸੁ
ਚਾੜ੍ਹਿਆ ।ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਜੋ ਸੈਸੋ ਟੈਹ ਬੋਹਬੀਆ ਚਰੜੋ
ਆਏ ਕੇ ਲਗੇ ਆਖਣਾ ।ਅਰੇ ਤੂ ਅਕਊਨ ਹੋਤੇ ਹੋ ।ਆਤੂ ਕੋਈ
ਨਤੂਰ ਕਭੀ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈ ।ਤੁਮ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਹੋ ।ਸਾਚ ਕਹੋ ਤੂ
ਇਸ ਹੀਰੇ ਮੇ ਕਿਆ ਰੀਧਾ ਹੈ ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੁਣ ਕੇ ਕੂਖਲਾ ਗੀ ਬੀ ।ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਹੀਰੇ ਚਾੜ੍ਹੀ ਹੈ ।ਤਾ ਸੰਨਿਆ
ਸੀਆ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਇਸ ਹੀਰੇ ਮੇ ਕਿਆ ਹੈ ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹੀ
ਆ ਇਸ ਹਾੜੀ ਮੈ ਮਾਸ ਹੈ ।ਬਕਰੀ ਕਾ ।ਤਾ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ਕ
ਹਿਆ ।ਅਰੇ ਉਸ ਤਰਫ ਗਹਣ ਲਾਗਾ ਹੈ ।ਅਰੁ ਇਸ ਤਰਫ ਤੂ ਮਾ
ਸ ਖਾਣਾ ਹੈ ।ਤੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀ ਹੈ ।ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਦੇਖ

ਗੀਆਨਮੈਧਾਤਪੁਛੋਤੇਕਹੋ।ਅਰੁਜੋਹੈਰੇਕੇਜੋਰੂਧਾਤਕਹਤੇਹੋਤੇ
ਮੈਨਾਹੀਕਹਤਾ।ਜਾਣਤੇਹੋਸੋਕਾਰਣਜਾਣਦੇ।ਭਾਈਜੀਨਿਆਸੀਆਕ
ਹਿਆਤਲੋਰੇਦੇਵਤਾ।ਏਸਕੇਪਾਸਤੇਦੂਰਿਹਟਖੜੇਹੋਵੋ।ਭਾਈ
ਜੀਨਿਆਸੀਆਕਹਿਆਕਹੋਜੀਗੀਆਨਕੀਧਾਤ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਲੋਕਕਹਿਆ।ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ।
ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਬਾਹ
ਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁਗਿਰਾਸੁ।ਮੁਹੁਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀ
ਮਾਸੈਅੰਦਰਿਸਾਸੁ।ਵਡਾਹੋਆਵੀਆਹਿਆਘਰਿਲੈਆਇ
ਆਮਾਸੁ।ਮਾਸਹੁਮਾਸੁਊਪਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਹੁਕਮੁਬੁਝੀਐਤਾਕੋਆਵੈਰਾਸਿ।ਆਪਿਛੁਟੇਨਹਛੂਟੀਐ
ਨਾਨਕਬਚਨਿਬਿਨਾਸੁ।੧।ਮਾਸੁਮਾਸੁਕਰਿਮੂਰਖੁਝਗੜੇ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਨਹੀਜਾਣੈ।ਕਉਣੁਮਾਸੁਕਉਣੁਸਾਗੁਕ
ਹਾਵੈਕਿਸੁਮੈਪਾਪਸਮਾਣੇ।ਗੈਂਡਾਮਾਰਿਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵ

ਤਿਆਗੀਧਾਣੋਆਸੁਛੋਡੈਤੈਥੈਸਿਨਕ੍ਰਪਕਰਹਿਰਾਤੀਆਨਸਆਣੋਧ
ਤ੍ਰਿਕਾਰਿਲੋਕਾਨ੍ਰਿਤੇਖਸਾਵੁਹਿਤਾਰੀਆਨਾਧਿਅਨੁਨਹਿਸੁਣੈ॥ਨਾਨਕਮੈ
ਧੋਸਿਊ੍ਰਕਿਆਕਰੀਐਕੈਨਕਾਹਆਸੁਣੈ॥ਆ੍ਰਿਧਾਤੋਇਕੋਏਪਕਾਮ
ਦੋਜੀਸਾਰਿਵੇਮੀਜੋਚਨਨਾਹੀ॥ਆਪਾਧਿਭਾਕੀਰਕਭਾਨੈਧਨੈਪਛੀ
ਆਸਨਾਖਾਹੀ॥ਨਾਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਜਾਨਸਮੇਲਾਊਭੇਬੈਠੇਪਕਾਮਾ
ਹੀ॥ਆਸਹੁਨਿਮੇਸਾਸਹਜੋਮੇਹਮਆਸੇਕਮਨ੍ਹਾਂਤੋ॥ਗਰੀਆਨੁਧਿ
ਅਨੁਕਛੁਸੁਣੈਨਾਹਿਚਰੁਕਹਾਵੈਧਾਤੋ॥ਧਾਹਾਰਿਕਾਆਸਮੰਦ
ਸੁਆਮੀਧਾਰਿਕਾਆਸੁਰੰਗੇਰਾ॥ਜੀਆਜੰਤਸਭੁਆਸਹੁਹੋਏਜੀ
ਆਲਾਇਆਵੁਸੇਰਾ॥ਅਕੁਖਭੁਖਹਿਭੁਮਾਤਿਕਿਛੁਰਾਹੁਏਪਕ੍ਰਭੂ
ਜੀਨੈਕੇਰਾ॥ਆਸਹੁਨਿਮੇਸਾਸਹੁਜੋਮੇਹਆਸੇਕੇਭੁਤੋ॥ਗਰੀਆਨੁ
ਧਿਆਨੁਕਿਛੁਸੁਣੈਨਾਹੀਚਰੁਕਹਾਵੈਧਾਤੈ॥ਆਪੁਰਾਣੀ
ਆਸਕਤੇਧੀਰਹੁਕੁਰਾਆਸਕਆਣਾ॥ਜੇਦੁਕਾਵੁਜਦਿਆਹਿਸੁ
ਤਾਰੈ॥ਨਾਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੁਨੈਧਜਾਹਿਆਸਹੁਧਾਤਿਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨਾ॥

ਜੇਹੀਇਹਦੇਸਹਿਨਰਕਜੀਦੇਵੇਤਉਨਾਦਾਜਨਾਲੈਣਾਦੇਵੇਨਰਕ
ਸੁਰਗਲੈਦੇਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਪੰਠਾਣਾ।ਆਪਿਨਸੁਏਲੋਕਪੁਜ
ਏ।ਪੀਰੇਖਰਾਸੀਆਹਾ।ਪੀਰੇਨੂਜਾਲਹਿਨਾਹਿ।ਕਿਬਹੁਪਾਸ
ਉਪਨਾ।ਤੇਏਅਹੁਅਨਿਕਮਾਦਕਪਾਹਾਤੇਏਅਹੁਦ੍ਰਿਬਦਲਗਿ
ਨਾ।ਤੇਅਖਾਏਹਉਬਹੁਬੀਪਿਹਛੁਤੇਏਹੁਬਹੁਤਾਬੀਕਾਰਾ।

।ਬੋਲਹੁਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ।

ਫੇਰਿਕਪੜੀਮੁਸਟੀਆਹਾ।ਉਹਜਾਇਗਾਇਆ।ਉਸਬੀਕੰਮਰਖ ੨
ਦੇਖੇਟੇਪਹਮਖਾਂਸੇਦੀਆਹਾ।ਦੇਜਿਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਹਾ।
੭ ਤਿਸਪਾਸਿਚੁਗਲੀਕੀਤੀ।ਕਹਿਓਸੁਪਾਤਿਸਾਹੁਸਲਾਮਤਿ
ਏਕਜੋਹਿੰਦੂਫਕੀਰਹੈ।ਨਾਨਕਪੜੀਹੈ।ਤਿਹਨਾਪੇਦਕੋਨਾਮਾਨ
ਦਾਹੈ।ਨਾਕਤੇਬਕੋਮਾਨਤਾਹੈ।ਦੋਵੇਨਾਹੀਮਾਨਤਾ।ਤਜਰੰਭਉ
ਸਕੇਪੁਛੋ।ਤਾਬਾਦਸਾਹਿਕਹਿਆ।ਫਕੀਰਾਕਉਪਕੜੋਲਾਰੇ
ਫਕੀਰਪਕੜਿਵਣਾ।ਤਾਦਿਚੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਆਏਤਾ ੩੩

ਤਾਬ੍ਰਹਮਖੀਕਹਿਆਇਨਨੇਆਗੈਚਕੀਤਾ ਵੇਖਿਆ ਅਰੁਸਵਾਸਵਾਮਣ
ਗੇਹੂੰਵੇਖਿਆ ਜੋਆਟਾਪੀਸਿਆ ਫਕੀਰਾਂਕੇਆਗੈਰਖੀਆ ਅਤੇਕਣਕ
ਮਿਲੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਚਰਕੀਆਉਮੁਹਾਰਿਪਈਆਂਫਿਰਗੇ ਅ
ਤੇਆਟਾਫਿਰਗਿਣਕਸੇਪਾਈਆ ਤਾਪੁਸਪਈਜੋਨਾਨਕਤਪਾਏਤੇ
ਤੇ ਜੋਦਉਤਖਾਂ ਸੋਦੀਦਾਐਦੀਆਹਾ ਅਤੇਫਕੀਰਹੋਇਆ ਆ
ਹਾ ਦਉਸਖੀਦਾਨਾਉਸਾਣੈਕੈਬ੍ਰਹਮਖੀਗੁਸਾਖਾਧਾ ਅਪਣਾ
ਲਗਾ ਜੋਜੋਮਜਬੂਤਰਖਣਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਸਧਿਆ ਅਤੇਆਪੁਮੁ
ਹਾਰਿਚਕੀਫਿਰੇਤਾਬ੍ਰਹਮਖੀਧਾਤਿਸਾਹੁਖੇਖਧਰਗਈਆ ਜੋਨਾਨਕ
ਫਕੀਰਸੀਹੂੰਤੋ ਸੋਕਾਮਲਫਕੀਰਚਕੀਆਪੁਸੋਆਪੁਪੜੀਫਿਰਤੀ
ਹੈ ਤਾਬ੍ਰਹਮਖੀਕਹਿਆ ਉਸਕੇਮਲਾਸਕੇਗਾ ਲੋਕਾ ਆਇਕੇਜੰਚੀ
ਰਲਾਹੁ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਹਮਕਛੁਹਾਠੀਖੈਠੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਨੂੰਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧॥
ਕਹਾਸੁਖੇਲਤਬੇਲੇਘੋੜੇਕਹਾਭੇਰੀਸਹਨਾਈ ਕਹਾਸੁਤੇਗਬੰਦ

ਦਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ
ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮ
ਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਸੁ
ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾ
ਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ
ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿ
ਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇ
ਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ
ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁ
ਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ
ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਇਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ
ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ
ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ॥ ਓਨੀ

ਹਸਤਾਚੜ੍ਹਾਚੜ੍ਹਾਈ॥ਜਿਨੀਸੈਕੀਠਗੀਦਰਗਾਪਾਈਤਿਨਾਮਰਣਾ
ਭਾਈ॥੫॥ਹਿਕਾਹਿਕਦਵਾਣੀਆਆਦਵਡੂਡਕਦਾਹੀਆਭੁਗਟੀਅ
ਣਿਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਾਜੰਰਮੁਰਪਾਟੇਇਕਨਾਦਾਸਮ
ਮਾਣੀ॥ਜਿਨਕੈਧੀਕੇਘਰੀਨਆਏਤਿਨਾਕੈਉਰੈਣਾਦਿਹਾਣੀ
੬॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਦੁਖ
ਸੁਖਤੇਰਾਭਾਣਾਹੋਵੈਕਿਸਥੈਜਾਇਰੂਆਈਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਚ
ਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥੭॥੧੧॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆ॥ਸਾਣੋਭਾਈਬਾਲਾਜੋਕੀਮਕਰਤ
ਰਕਰਣੈਹਾਰਾਸੋਈਕੀਮਕਰੇਗਾ॥ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀ
ਪੁਰਾਣੁਸੀਏਥੋਉਠੋ॥ਅਟਕਤਾਕਾਈਨਾਹੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ॥ਸੁਣਿਭਾਈਬਾਲਾ॥ਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਦਾ
ਹੁਕਮੁਹੀਦੇਹੋਇ॥ਜੋਇਨਾਦੀਚਟਾਏਥੋਉਠਾਇਦੇਵੀਏ
ਤਾਅਸੀਏਥੋਉਠੀਏ॥ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਇਨਾਦੀ

ਰਣਕਦਉਠੈਗਇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਗੁਰੂਈਧਾਦਾ
ਗਇਨਾਦੀਚਉਠਾਉਠਣਾਵਿਚਿਸਤਮਹੀਨੇਅਤੇਸਤਾਂਦੀਨਰਹਦੇ
ਹੈਨੀ।ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਪਾਹੁਣਿਆਂਨੀਕਿਹੁਕਾਰੇਹੋਵੈਗੀ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚਿਸਬਦੁਬੋਲਿਆ।ਮਹਲਾ
੧।ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰਾਸੇਸਿ
ਰਿਕਾਤੀਮੁਨੀਅਨਿਗਲਾਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ।ਮਹਲਾਅੰਦਰਿ
ਹੋਦੀਆਹੁਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ।੧।ਆਦੇਸੁਬਾ
ਬਾਆਦੇਸੁ।ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿ
ਦੇਖਹਿਵੇਸੁ।੧।ਰਹਾਉ।ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾ
ੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ।ਹਿੰਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇ
ਰਾਸਿ।ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ।੨।
ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ।
ਗਰੀਛੁਹਾਰੇਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ।ਤਿਨਗਲਿ

ਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀਆ॥੨॥ਧਨਜੋਬਨਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏ
ਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆਲੈਚਲੈਪਤਿਗਵਾਇ॥
ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਈ॥੩॥ਅਗੋਦੇਜੇ
ਚੇਤੀਐਤਾਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤ
ਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੪॥
ਇਕਨਾਵਖਤਖੁਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣ
ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨਾਇ॥ਰਾਮਨਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕ
ਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੫॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿ
ਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿਰੋਵਹਿਦੁਖ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖੁ॥ਤੋੜਿਪਾਟੇਜੇਸੁਖ
ਗਣਪਨੇਪਤਿਲੀਆਹਾਹਾਸੂਝਚਉਦੁਨਾਰਿਠੀਆਵਾਟਜੁਮੰਦ੍ਰੀਆ॥
ਕਾਪਲੇਘੰਨਚਲਾਈਆਭੂਕਾਪਤਰੀਆ॥੭॥ਸ੍ਰਸਨਕਰਫਕੇਸੈਰ
ਪੁਰਿਤੇਰੇਪਟੇਪੰਦਨੇਂਦਾਪਾਣੀਭਰਵੇਨਾਆਵਨੀਆਇਆਘਰ

ਘੋੜਾ ਦਿ। ਜਾਂ ਛਿਅ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਦਉਲਤਖਾਂ ਲੋਦੀ ਪਠਾਣ
ਬਾਬਰ ਤਉ ਮਤੇ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾਇ ਕਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹੁ
ਬੁਟ ਹੋਇਆ ਸੋ ਨੂੰ ਤੋਂ ਆ ਬਾਬਰ ਦਉਲਤਖਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਸੁਲਤਾ
ਨਪੁਰ ਵਿਚ ਤਾ ਅਗੇ ਭਾਲਿਆ ਜਾ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਪਾਣੀ
ਪਥਾ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਸੋਦੀਵਾ ਅਤੇ ਬਾਬਾਰ ਚਉਗਤੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬ
ਲਾ ਹੋਇਆ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਪਠਾਣ ਫਉਜਾਂ ਦੀਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ।
ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਫਿਰੀ ਬਾਬਾਰ ਦੇ ਜੀ ਦਾਪ
ਤਿਸਾਹੁ ਹੋਇਆ ਬੰਦਾ ਹੋਈਆ ਵਿਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ
ਆਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਦੇਖਣਾ ਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੋ ਦੇਖਾ ਤੇ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਭਲਾ ਜੀ ਭਾਈ ਸਤ ਦਿਨ ਗੁਜਾਰਿਆ ਆਤੇ ਚਉਥਾ ਦਿਨ
ਹੋਇਆ ਤਾ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹੁ ਤਾਉ ਲਾਟ ਹੋਇ ਗਾਲ ਪਈ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਕਾਈਬਾਲਾਚੁਪਕਰਿਜਾਤੈਵੇਖੀਕ
ਰਤਾਰਕਿਆਕਰਦਾਹੈ । ।ਓਸਾਹੁਕਾਈਵਾਨਸਭੂ
ਸਾਕੀਹੋਰੂਚਲੀ ।ਜਾਸਤਵਾਂਟਿਨੇਹੋਇਆ ਤਾਬਾਬਰਦੇਅਗੇ
ਖਾਨੇਦੀਆਗਰੀਆਈਉਤਰੀਆਹੀ ।ਜਾਉਪਰੋਕਪਨ੍ਹਾਲਾ
ਨੂੰਆਤਾਜਾਵਿਚੋਂਬਾਕੀਕੀਤ੍ਰੇਹੋਇਗਏ ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਅਰੇ
ਬਾਬਰਦੀਕੋ ।ਅਰਬਕਉਜਕੇ ਅਰੂਟੇਰੋਗੋਕਉਜਿਆਉ ।
ਏਨ੍ਹ,ਫ਼ਕੀਰਾਨੂੰਬੰਨਿਆਗੇਖੜ੍ਹੇਕੀਤੇ ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ ।ਐਬਸ
ਤੇਜਨੇਜਹਾਂਕਿਆਕੀਆਹੈ ।ਤਾਫ੍ਰਿਹਾਕਹਿਆਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮ
ਤਿ ।ਜੋਹਮਸੈਕੂਛੁਤਕਸੀਰਹੋਵੈਤੋਹਮਾਰਾਬੰਦਬੰਦਜੁਦਾਕਰੀ
ਦੇ ਐ ।ਅਰੁਦਾਉਂਕੀਜਾਹਗਾ ।ਕੀਤ੍ਰੇਹੌ ਅਗੁਤਿਕਿਉਂਕੀਜਾਹਗਾ
ਮੇਤਕਹੈ ।ਅਹਾਕਿਆਹੂਆ ।ਏਨਾਨਿਰਾਦਾਨਜੋਂਆਹਾ ।ਸੁ
ਸਨਿਗਾਦਾਨਕਹਿਆਂਨਕਤਸਲਾਮਤਿ ।ਏਨੇਮੇਤਕਸੀਰਕੂ
ਛੂਨਾਹਿ ।ਤਾਬਾਬਾਬਾਰਪੁਛਿਆ ।ਅਰੇਤੂੰਕਉਣੁਹੈ ।ਤਾਉਸ

ਨਿਗਾਵਾਨੂਕਹਿਆਹਜਰਤਾਕਿਯਲਾਮੈਹਜਰਤਕਾਚਾਕਰਹੋਗਾ
ਤਾਯਾਧਰਪੁਛਿਆਤੂੰਕਿਸਾਕੀਜਮਤਰਪਰਹੈਂ।ਤਾਉਸਨੇਗਾਵਾਂ
ਕਹਿਆਜੀਮੈਬੰਦੀਵਾਲੇਪਰਹੋ।ਤਾਯਾਧਰਕਹਿਆਵੂਛੋਕਿ
ਆਪੁਹਚਤਾਖਾ।ਜੋਤੂੰਅਰਜਕਰਤਾਹੈਂ।ਤਾਮੀਰਖੈਲਾਵਾਲਾਨਿਗਾ
ਵਾਨਕਹਿਆਹਜਰਤਾਕਿਯਸਾਮੁਝਕੋਯਹਪਹੁਚਤਾਹੈ।ਜੋਇਕ
ਫਕੀਰਨਾਨਕਹਿੰਦੂਹੈ।ਕੈਟਕੈਪੀਰਾ।ਉਹੁਸਾਹਿਬਅਜਮਤਹੈ।
ਹਜਰਤਕਾਉਮਾਲੂਮਹੋਵੈ।ਯਹਅਜਮਤਖੁਦਾਇਉਸਕੋਵਾਸ
ਤੇਕੀਤੀਹੈ।ਅਗੋਜੋਰਜਾਣੈ।ਤਾਯਾਧਰਕਹਿਆਵਾਹਕਿਉਕਰ
ਕੀਓਹੈ।ਮੀਰਹੁਸੈਨਿ।ਕੁਤਵਾਲਕਹਿਆ।ਹਜਰਤਉਹੁਬੰਦਕੀਯ
ਰਆਇਆਹੈ।ਤਾਯਾਧਾਰਕਹਿਆਅਰੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀਉਸਕੋਲੈਆਉ।
ਤਾਮੀਰਹੁਸੈਨੀਕਹਿਆ।ਪਾਤਿਸਾਹਸਲਾਮਤਿਕਿਸਵਜਾਲੈਆ
ਵਉ।ਤਾਯਾਧਰਕਹਿਆਉਸਫਕੀਰਕਉਖਜਾਸਕਰਕੇਖੁਸ
ਵਜਾਇ।ਤਾਸੈਉਹੀਲੈਆਵਉ।ਤਾਮੀਰਕਹੁਸੈਨੀਕੁਤਵਾਲ

ਪੰਡਤਖਾਨੇਵਿਚਆਪਗਏਆ।ਜਾਇਕਰਿਕਹਿਆ।ਅਤੇਇਨਕੀ
ਆਬੇੜੀਆਉਤਾਰੋ।ਅਤੇਆਪਹਥਜੋੜਕਰਿਤਜੀਮਕਰਿਕੈਅਗੇ
ਖੜਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਰੇਮੀਰਹੁਸੈਨਕਿਉਂ।ਤਾ
ਮੀਰਹੁਸੈਨਕਹਿਆ।ਹੇਪਾਕਫਕੀਰਸਾਹਿਬਾ।ਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ
ਤੁਮਕੋਬੁਲਾਇਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਚਲੋਜੀ।ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਲੈਗਇਆ।ਜਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਹਾਜਰੁਹੋਇਆ।
ਤਾਬਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁਬੋਲਿਆ।ਸਲਾਮਅਲੇਕਹੋਨਾਨਕਦਰਵੇ
ਸਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਸਲਾਮਅਲੇਕਹੋਪਾਤਿਸਾਹੁ।
ਤਾਬਾਬਰਬੋਲਿਆ।ਅਰੇਨਾਨਕਹਿੰਦੂਤੂੰਖੁਦਾਇਰਸੂਲਕੇਜਾ
ਣਤਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਮੈਜਾਣਤਾਹੋ।ਤਾਫਿਰਬਾ
ਬਰਕਹਿਆ।ਤੈਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਾਮੈ
ਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆ।ਤੈਕਿਸਦਾਸਹੀਕੀਆਹੈ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮੈਇਸਦਾਸਹੀਕੀਆਹੈ।ਇਸਦਾ

ਮਹਿਮਦੋ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ॥ਅਰੁ ਅਲਖੁ ਸਾਚਾ॥ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਨਾਕ
ਈ ਮਹੰਮਦ ਖੜ੍ਹੋ ਦਰ ਯਾਰਾ॥ਸੁਮਾਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਬੇਸੁਮਾਰਾ।
ਰਸੂਲ ਰਸਾਲ ਦੁਨੀਆ ਹਿ ਆਇਆ॥ਜਬ ਚਾਹਿਆ ਤਬ ਪਕੜਿ
ਮੰਗਾਇਆ॥ਇਉ ਸਤਿ ਕੀਆ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬੰਦੇ॥ਏਕ ਖੁਦਾਇ
ਪਾਕ ਅਉਰ ਸਬੂਰੀ ਦੇ॥੧॥ਤਾ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ
ਹਿੰਦੂ ਸਚੁ ਕਹੁ ਨਾ॥ਕਿਆ ਮਹੰਮਦ ਰਸੂਲੁ ਕੁ ਤੈਨੇ ਕੀਦਾ ਕੀਆ
॥ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ॥ਜੀ ਨੇਰੰਗੀ ਗੋਈ ਸੋ ਪਾਕੁ ਹੋਵੈਗਾ॥
ਦਰ ਆਵਤ ਦੇਵੈ ਮੇਵੈ॥ਕਾਮ ਸੈਤਾਨਾ ਜੇ ਸ ਪੀਛੈ ਲਗੇ॥ਤਾ ਕਿ
ਇਸ ਮਤ ਨਾਹੀ ਲਗੋ॥ਦਾਵਾ ਬੰਨੈ ਮਰਾ ਨਿਮਾਹਿ ਜਲਤਾ।
ਤਪਤ ਕਰੈ ਹੋ ਮਿਨਾ ਜਲਤਾ॥ਕਿਆ ਕੀਏ ਕੀ ਕਰੇ ਤਰਫਾ ਬ
ਲਕਤੇ ਹੋਇ ਪਹੈ ਜਈਯਾ॥ਆਵਨ ਜਾਨ ਦੋਇ ਮੇ ਫਸੇ॥ਤਾ
ਫੇ ਪਾਕ ਹੀਐ ਕਹੁ ਕੈਸੇ॥ਸੁਣੈ ਯਾ ਬਰ ਸਚੁ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ॥ਨਾ
ਨਕ ਦੂਸਰਾ ਕੀ ਵੈਨ ਲਾਹੀ।੧॥ਤਾ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ॥ਅਰੇ

ਜਾਸਕੀਤੀਤੂੰਤੇਰੀਦੂਰਿਜਨਕਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।
ਨਜਾਰਿਹਮਾਰੀਖੁਲੀਦੂਰਿ।ਏਕਖੁਦਾਇਕੇਨੈਹਜੂਰਿ।ਜੁਦਾ
ਹੋਦੈਪਲਕਾਇਕਮਾਇਤਾ।ਸੁਣਬਾਬਰਜਉਨਾਨਕਕਹੈ।ਯਾਕਹੋ
ਦੈਆਪਹੋਇਬਹੈ।ਤਾਫੇਰਬਾ।ਬਰਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਂ
ਆ।ਜਾਪੀਉ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਮੇਪੀਤਾਹੈ।ਤਾਬ॰
ਬਰਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਹਿਦੂਇਨਾਝੂਠਬੋਲਦਾਹੈ।ਤੂੰਅਬ
ਕੈਦਸੇਉਛੂਟਾਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਏਹਬੀਆਲਾ
ਕੈਸਾਹੈ।ਤਾਬਾ।ਬਰਕਹਿਆ।ਏਹੁਪੀਆਲਾ।ਭੰਗਦਾਹੈ।
ਫਕੀਰਾਕਾਹੈ।ਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤਿਹੈ।ਇਸਕੇਪੀਏਫ
ਕੀਰਮਤਵਾਲੇਰਹਤੇਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਫਕੀਰੋਨੇਪਾਕਕੀ
ਆਹੈ।ਤਸਕੋਇਸਪੀਅਲੇਪਰਪਾਤਿਸਾਹੀਆਈਹੈ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂਸਬਦੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆਹੈ।

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲਮਹਲਾ੧॥

ਵਾਉਕਿਓਂਗਾਇਫਤੇਕਾਵਰਤਾਗਿਅਨੁਕਾਕੀਆਹੈਰਾ।ਸਚੁ
ਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿਨਾਰਿਰੰਡਾਲੋਤਬਣੈਵੈਅਮਖੁਅਖੰਡਾ।੧।ਕਲਿਵਿਚ
ਬਾਬਰਾਪੀਆਲਾਪੀਤਾ।ਉਤਰਨਜਾਵੈਸਦਹੀਖੀਉ।੧।
ਰਹਾਉ॥ਵਿਸਮਾਦਫਾਇਸਾਦਿਕਾਰਿਫ਼ਹੋਮਾਜਾਮਸੇਕਬੋਲ
ਉ।ਰਾਜਕਰਾਮਕੀਖੁਰਦਨੀਕੀਜੈਅਮਲੀਤੁਦੀਕਹਾਉ
ਰ।ਅਸਾੜੀਪੀਆਲਾਖੁਰਸਦਦੀਆਇਕਬਾਰਕੁਰਿਪੀਆ।
ਇਸਦਲੀਲਾਉਠੇਨਹੀਕਾਈਤਬਤੇਅਮਲੀਹੂਆ।੩।
ਬੇਕਬਾਕਾਉਇਕਖੁਦਾਈਦੂਜਾਦਿਸਾਇਨਆਵੈ।ਨਾਨਕ
ਅਮਲਐਸਾਕਰਖਾਵੈਤਉਵਾਹਿਫਕੀਰਕਹਾਵੈ।ਤਾਂਫੇਰ
ਬਾਬਰਕਹਿਆਐਨਾਨਕਹਿੰਦੂਕਤਾਲਾਕਾਫਰਮੁਜਾਤੇ
ਕੇਫਕੀਰਹੈਸੋਮੇਰੀਜਾਤਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਕ
ਤਾਲਬੇਲਨਤੇਪਾਕ।ਦੂਜਾਬੇਲੇਸੁਖੀਸੁਖੀਸੁਖੀ।ਉਸਕੀ
ਜਾਤਿਬਤਾਵੈਕੋਇ।ਗਾਤਾਕੇਪਾਉਪੀਵਉਸੈਪੋਇ।ਨਾਨਕ

ਸੀਦਰਯਾਬਰਪਾਤਿਸਾਹੁਨਾਨਕਪਤਾਵੈਸਚਾਮਹੁਤਾਤਾਫੇਰਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੁਣੇਯਾਬਰਕਲੰਦਰਾਂਪੀਰਜੁਲਾਹਾ
ਆਹਾਓਹੁਭੀਮੁਸਲਮਾਨਆਹਾਉਸਜੋਤਾਖੁਦਾਇਦੀਕਤਾਸ
ਕਸੇਸਤਿਨਾਹਿਕੀਤਾਨਾਕਿਸੇਪੀਰਨਾਪੈਕੰਬਰਾਨਾਗਉਸ
ਨਕੁਤਬਾਨਾਕਿਸੇਅੰਬੀਏਨਾਜੋਕੰਬੀਰਭਗਤਸਹੀਕੀਤਾ
ਹੈਉਸਦੀਉਗਾਹੀਸੁਣੇਨਾਕੰਬੀਰਜੀਆਕਹਿਆਹੈਰਾਮਰ
ਹੀਮੁਕਿਸਨਕਰੀਮਏਤੇਤੂਅਰੇਮਾਨੇਏਨਤੇਉਪਰਿਕਮਨੇਰਾ
ਜੋਕੋਈਨਾਦੂਰਲਾਸਾਧੁਜਾਣੈਹਿੰਦੂਬੇਦਤੁਰਕਕੁਰਾਨਾਦੋਕੋਏ
ਰਪੈਸੈਸੈਤਾਨਾਕਹਤਕੰਬੀਰਸੁਨਸਾਧਜਨਭਾਈਅਕਥ
ਕਥਾਕੀਕਥਾਸੁਣਾਈ। ਤਾਬਾਬਰਕਹਿਆਸੁਣਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਸੁਤੂੰਕੰਬੀਰਕਾਮੁਰੀਦਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੁਣਯਾਬਰਕੰਬੀਰਜੁਲਾਹਾਕੰਬੀਰਭਗਤਐਸਾਥਾਜੋਖੁ
ਦਾਇਦੀਥਾਉਜਅਗੂਖੁਦਾਇਸੈਭੇਦੁਕਛਨਥਾ

ਸੋਧੀਂਦਾ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਨਾਹੀ ॥ ਵਹੁ ਪਾਕ ਜਾ ਆਖਾ ॥ ਤਉ ਦੇਤੇ ਸਮੇ

ਤ ਜਾਮੇ ਗਾਇਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜਾਮੇ ਸਮੇਤ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਗਾਇਆ ਆਪ

ਤੇ ਘੜੇ ਅਧੀਏ ਹੂਏ ॥ ਅਰੁ ਘੜੇ ਘੜੇ ਪੈਕੰਬਰ ਹੂਏ ॥ ਅਉਰੋ ਕਾਫ਼ਿ

ਆ ਕਹੀਐ ॥ ਹਮਾਰੀ ਕਿਆ ਚਲੀ ਹੈ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ

॥ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ॥ ਤੂੰ ਕੁਛੁ ਆਇ ਮਾ ਸੇਤੀ ॥ ਰੋਕਲੇ ਤੂੰ ਤਾ ਤੂੰ ਕ

॥ ਮਲਫਕੀਰ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਆਇਆ ਮਾ ਰੀਆ

ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਸਭ ਕੋਈ ਖਾਹਿ ॥ ਧੰਦੇ ਕੀਜੇ

ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਤੇਟਾ ॥ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਅਉਰ

ਸਭ ਦੇਆਰੀ ॥ ਉਸ ਕੋ ਛੋਡ ਅਉਰ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਉਨ ਅਪਨੀ ਸ

ਭ ਹਿ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਉਸ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਉਸ ਕੇ

ਸਾਥ ਨ ਕੋਇ ਲਾਗੀਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਬਾਬਰ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁ

ਝ ਤੇ ਮਾਗੈ ਸੋ ਅਹਮਕ ਪੀਰਾ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਬਾਬਰ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਕ

ਹਿਆ ॥ ਜਾ ਉ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸਾ ॥ ਜੀ ਸਤਰ ਫਜਾਨੇ ਤਿਸ ਤਰਫ

ਮੋਲੋ॥ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਜਾਪੀਹੈ ਗੁਰ ਜੀ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸੋਦਾਗੀਆ ਫੇਰ ਪਕੋ ਲੈ ਧਾਏ ਆਈਆ ਤਾ ਆਖਿਆ

ਸੋ ਆਖਿਆ ਜਿ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਤਾ ਮੈ ਤੇਲ ਵੰਡੀ ਜਾਵਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਕੇਈ ਦਿਨ ਆ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੁ।
ਦੇਖੀ ਕੇਈ ਦਿਨੁ ਪਾਇ ਕਾ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਜੀਤੇ ਰੇ ਧਾਵੇ ਦੇਖੁ
ਹਤੇ ਪੈਠਾ ਆਹਾ। ਤਾ ਇਕਾ ਦਿਨ ਆਜੀਤਾ ਆਇਆ। ਆਇ ਕਰਿ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਬਹਿ ਪਾਇਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ
ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਜੀਤਾ ਸੀਰ ਜਾਵੇ ਨਾਹੀ। ਇਕ ਪਹਰੁ ਗੁਜਾਰੇ ਗਾਇਆ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਮਾਧ ਰਹਿ ਜਿਵੇ ਘਾਟੇ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਇਆ।
ਤਾ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਪੀਆਰੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਹੁ ਤਾ ਉਹੁ ਉ
ਠੇ ਨਾਹੀ। ਜਾ ਤਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀਤੇ। ਤਾ ਆਜੀਤਾ ਪੈ
ਰ ਤੇ ਉਠਿਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆਖੁ ਭਾਈ ਆਜੀ
ਤਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮਨੋਰਥੁ ਆਖੁ। ਤਾ ਆਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ

ਆਖਾ ਤਾਂ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾ ਹੋਵੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਅਜਿਤਿਆ ਕੀ ਸੁਪੁਰਾ ਹੋਇਆ। ਜਾਹਿ ਕਰਮਾ ਦਾ ਧਣੀ ਹੈ। ਜੇਹ
ਰਾਇ ਧੁਪਾਰ ਆਹਾ ਉਸ ਨਾਲ ਹੋਰ ਜਾਰ ਕਚ ਮਤ੍ਰ ਗੇਹੋਇਆ। ਅ
ਤੇਊ ਹਦੀਨ ਜਾਰਿ ਦੇਹਾ ਵਿਚ ਨਾਹੀ ਮੁਲੀ। ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਨ ਜਰੂ ਦੇਹ ਵਿ
ਚ ਮੁਲੀ ਹੈ। ਤੁ ਅਜਿਤੇ ਦੇਕਾ ਪਾਣੂ ਭੁਲ ਗਏ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਹੋਰੂ ਧਨੇ
ਇਗਇਆ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਵੈਦ ਖਤ ਪਰਸਾਦੁ ਆ ਦੇਸੋ
ਖਾਈਨੁ। ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰੇ ਆਦੇ ਤਾ ਖਾਈਦੇ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ। ਹਲੋ ਤਾ ਮੈਂ ਦਿਤ ਨੂੰ ਲੈਆ
ਵਿਏ। ਬਾਏ ਕਹਿਆ ਜੀ ਚਲੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਚਲਿ
ਆ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿ
ਧਰ ਨੂੰ ਅਸਵਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਅਜਿਤਿਆ ਅਸੀ ਇਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਾਈ ਲ
ਲੋ ਦੇ ਘਰ ਹੈ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਦਮੀ ਮਰਦੇ ਹੋਏ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ੨੩

ਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜੋਤੈਸੇਈਹੈ।ਤਾਅਜਿਤੇਆਖਿਆਜੀਮੈ
ਨੂੰਦਸੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੇਨਾਹੀ।ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆਕ੍ਰਿ
ਈਆਜਿਤੇਆਚੇਧੋਗੀਲੜੀਕਰਦਾਹੋਵੈ।ਭਾਈਜਾਲੇਦੇਧਾਰਿ
ਮਾਤਾਮਦਿਤਧੋਠੀਹੈ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਆਇਸੜੀਹੈ।ਉਸੇਧਾਸੰਦਲੇ
ਹੈਸੀ।ਤਾਅਜਿਤੇਆਖਿਆਜੀਤੁਸੀਇਥੇਬੈਠਰਹੋ।ਮੈਅਤੇਭਾਈ
ਘਾਲਾਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਲੈਆਵਾਂਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜਾ
ਹਿਭਾਈਘਾਲਾ।ਅਜਿਤੇਨਾਲਾ।ਮਦਿਤਨੂੰਲੈਆਵੋ।ਤਾਧਾ
ਲਾਸੰਧੂਅਤੇਅਜਿਤੇਰਿਧਾਵੋਦੇਵੈਭਾਈਲਾਲੇਦੇਧਾਰਿਆ
ਇਆ।ਤਾਲਾਲੇਨੂੰਆਇਕਰਿਆਖਿਓਨੇ।ਭਾਈਲਾਲੇਕਰਤ
ਕਰਤਾਰ।ਤਾਭਾਈਲਾਲੇਆਖਿਆਸਤਿਕਰਤਾਰਭਾਈਘਾਲਾ
ਆਖਿਦੇਆ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਨੇਦਨਾਇਹੈਨਿ।ਅਤੇਭਾਈਲਾ
ਲੇਮਾਤਾਮਦਿਤਾਨੇਸੋਏ।ਤਾਭਾਈਲਾਲੇਆਖਿਆਜੀਅਦਰਿ
ਬੈਠੀਹੈ।ਅਤੇਭਾਈਘਾਲਾਦੇਹੁਸਾਧਨਉਠਦੇਹੋ।ਤਾਗੁਰਾਈਘਾਲੇ

ਆਖਿਆਜੀਭਾਈਲਾਲੋਏਹਭੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਪੀਆਰਾਹੈ।
ਤਾਭਾਈਲਾਲੋਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸਾਡਾਨਾਉਕੀਆਹੈ।ਤਾਆਖਿ
ਤੇਆਖਿਆਜੀਮੇਰਾਨਾਉਅਜੀਤਾਹੈ।ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਜਾਟੁਹਾ।ਭਾਈ
ਈਲਾਲੋਆਖਿਆਜੀਤੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਜਾਨਦਾਹੈ।ਅਸ
ਤੇਰੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਣਾਆਵਦਾਹੈ।ਭਾਈਲਾਲੋਦੁਹਾਦੇਅਗੇਮਥ
ਟੇਕਿਆ।ਅਗੋਅਸਾਦੁਹਾਭੀਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਤੇਦਰਗੇਆਖ
ਣਜੀਅਸਾਡੀਮਾਤਾਕਿਥੇਹੈ।ਅਸੀਦਰਸਨਕਰੀਏ।ਅਤੇਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਸਦੀਹੈ।ਤਾਅੰਦਰਿਜਾਇਕਰਿਭਾਈਲਾਲੇਮਾਤਾਸੀ
ਦੇਤਨੂੰਆਖਿਆ।ਮਾਤਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਦੁਇਸਿਖਭੇਜੇ
ਹੈਨੀ।ਅਤੇਤੁਸਾਨੂੰਸਾਦੇਆਹੈਸਾ।ਤਾਮਾਤਾਸੀਦੇਤਆਖਿਆ
ਭਾਈਲਾਲੋਧੰਨਅਸਾਡੇਭਾਗ।ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਅਸਾਨੂੰਯਾ
ਦਕੀਤਾਹੈਸਾ।ਅਜੁਅਸੀਨਿਹਾਲੁਹੋਏ।ਤਾਅਗਲੇਭੁਖਕਉ
ਰਲੇ।ਤਾਗੋਪੀਨਾਥਨੂੰਮਥਾਰਟੇਈ।ਜੋਮਾਤਾਸੀਦੇਤਨੂੰਰਪੇਸਾਦਿ

ਆਹੈਤਾਗੋਪੀਆਬਲਾਜੋਵੇਖਾਰਿਆਣੀਆਆਇਇਕਠਿਲਗਾਅ
ਖਣਾਕਿਉਕ੍ਰਾਈਜਾਲੋਅਸਾਤੀਬੇਠੀਨੂਤਧੇਸਚਾਇਆਹੈਤਾ
ਕ੍ਰਾਈਜਾਲੋਆਖਿਆਗੋਪੀਆਬਜੀਤਜਾਰੀਹੈਨਾਇਆਦੂਇਸਿਖ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੈਣਨੂਭੇਜੇਹੈਨਿਤਾਗੋਪੀਆਬਕਾਤਿਆਕ੍ਰਾਈਜਾਲੋ
ਅਜਦਾਵਿਨੁਰਖੋਅਸੀਕੀਤਜਾਕਹੋਵੀਏਤਾਕ੍ਰਾਈਬਾਲੋਅਜ਼ੀ
ਤੇਨੂਆਖਿਆਕ੍ਰਾਈਜੀਏਹੁਗੋਪੀਆਬਖੜੀਆਤਾਮਦੇਨੂਛੋਟੀ
ਕਾਰਿਥੋਲੀਆਹੈਗਇਸਦਾਭੁਆਖਿਆਮਨਣਾਅਜੁਰਹੋਇਕੇ
ਤੀਵਸੋਤਾਕ੍ਰਾਈਬਾਲੇਅਤੇਕ੍ਰਾਈਆਜੀਤੇਆਖਿਆਕ੍ਰਸਾਜੀ
ਤਾਫੇਰਅਗਲੇਦਿਨਾਂਵਿਚਹੋਇਆਤਾਗੋਪੀਆਬਘਹੁਤਕਛੁਦਿਤਾ
ਅਤੇਬਹੁਤਆਜਜੀਕੀਤੀਅਸਾਂਤਾਦੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾ
ਸਿਆਇਪਹੁਚੇਆਹੈਅਗੇਘੜੀਕੀਤੀਆਇਆਤਾਮਦੇਤ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਆਜੀਤੇਆਖਿਆਜੀਕ੍ਰਾਈਜਾਲੋਅਤੇਗੋ
ਪੀਆਬਖੜੀਬਹੁਤਆਜਜੀਕੀਤੀਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿ

ਆਖੁ ਭਾਈ ਉਨਾ ਨੂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਆਵੇ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ
ਜੀ ਇਨਾ ਨੂ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਕਿਵੈ ਬੇਰਹੇ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਏਥੇ ਹੀ ਰਹਸੀ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਤਦੇ ਹੀ
ਰਹੇ। ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਜੀ ਤਨਾਕ ਖੀਲਾ ਹੈ ਸਕੋਈ ਜਮਤਾ ਦਿਚਰ ਰਹੈ। ਗਾ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਜੀਤਾ ਏਹੁ ਭੀ ਤੂ ਸਾਡੀ ਜਾਹਰ
ਹੈ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਤਾਹੀ ਹੋਸੀ। ਜਾ
ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੀ ਸੋਖੀ ਜਮਤ ਕਰਸਾ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਲਾ ਭਾਈ ਅਜੀਤਿਆ ਕਰਤਾਰ ਤੈਨੂ ਆਪਣੇ ਚਿਤਿ ਆਵੇ।
ਤਾ ਅਜੀਤਾ ਮਾਤਾ ਮੰਦੋਤ ਨੂ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਲੈ ਗਇਆ।

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੧

ਤਾ ਪੰਦ੍ਰਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ। ਤਾ ਸੁਣੈ ਚੇਲੇ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਰਾਹੀ ਅਤੇ ਆ
ਤਾ ਚੇਲੀਆ ਸੁਣਿਆ। ਜੋ ਇਕ ਰਪੜੇ ਲੀਸ ਦਿਵਾੜੀਆਂ ਗਣੀ ਰਖੀ

ਧੀ

ਹੈਸਾ।ਏਹੁਤ੍ਰਾਏਜਸਕਰਿਆਂਗੀਆਰੁਹੋਇਗਏ।ਤ੍ਰਾਏਈਲੈਕਰਿ
ਆਏ।ਆਇਕਰਿਸਰੇਆਖਣਸੁਣਤੇਦੇਕੁਰਾਹੀਆ।ਏਹੁਕੁਰਾ
ਹੁਕੀਆਕੀਤੋ।ਤ੍ਰਾਤ੍ਰਾਛਡਿ।ਨਿਕਾਸੀਆ।ਓਹੋ।ਵਾਤਿਕੁਰਾਹੁਕੇ
ਉਸੀਅਉਓ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਥੇਲੇਨਾਹਿਸਚਸਾਹਿਇਰਹਿਆ।
ਤਾਧਹੁਤੁਦੁਖਾਵਣਲਗੋ।ਤਾਆਕੀਤੇਰਿਧਾਦੇਸੁਣੀਤਾ।ਆਕੀਤ
ਰਿਧਾਵਆਇਕਰਿਸਰਾ।ਆਖਣਾ।ਸੁਣਤੇਮਹਤਾਸੁਖਾ।ਤ੍ਰੀਕੇ
ਉਸਾਧਅਤੀਤਨੂੰਦੁਖਾਵਦਾਹੈ।ਤੇਰੇਕੰਮਥੀਗਾਇਆ।ਤੇਰੇਪਾਸੇ
ਕੁਛਮੰਗਦਾਨਾਹੀ।ਤੂਸੀਕੇਉਇਤਨਾਧਉਕੁਕਰਦੇਹੋ।ਤਾਮੁਲੇਆ।
ਖੀਆਰਉਧਰੀਜੀ।ਜੋਨਿਕਾਲਿਗਾਇਆ।ਆਤਾ।ਤਾਸਰਧਕਰਿ
ਰਹੇਆਹੋ।ਹੁਣਤਾ।ਦਤਧੂਤੇਸਰਾਧੁਲਗਾਹੈ।ਅਤੇਜਾਇਇਕਤਾ
ਏਹੁਕੁਰਾਹੁਕੀਤਾਹੈਸਾ।ਜੋਏਹੁਕੁਰਕਣੀਆਵਰਖੀਹੈਸਾ।ਅਤੇ
ਆਪਣਾਟਧਰਛਡਿਦਿਤਾਹੈਸਾ।ਤਾਆਜਿਤੇਰੇਧਾਦੇਆਖਿਆ
ਸੁਣਮੁਲਾ।ਜੇਕੋਈਤੈਨੂੰਆਇਧਕੜੈਗਾ।ਤਾਤੂੰਅਸਾਨੂੰਦਸਦੇਵੇਂ

ਹੁਣ ਤੂ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪਹੁਤਾ ਮੁਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਟਬਰ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਹਾਥਿ ਘਾਤਿਆ ਹੈਸਾ। ਸੋ ਆਪਣਾ ਟਬਰ ਸੰਭਾਲੋ। ਤਾ ਅਜੀਤੇ ਆ
ਖਿਆ। ਸੁਣ ਮੁਲਾ। ਸੀਰੀ ਤਿਦੂ ਅਤੇ ਸਭਸੀ ਦਾ ਸਾ। ਸੁਣੁ ਆਨੁ
ਤੇਏ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਰੋਟੀ ਨੂ ਮੇਰੇ ਘਰਿ ਭੇਜਦੇ ਹਾ। ਤਾ ਮੁਲੇ ਆ
ਖਿਆ। ਜੀ ਏਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ
ਮੁਲਾ। ਸਭ ਘਰ ਕਰ ਬਣੁ। ਕਿਉ ਸਾਧਨੁ ਦੁਖਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਮੁਲੇ ਆ
ਖਿਆ। ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਧ ਆਖਦੇ ਹੋ। ਅਤੇ ਮੈ ਆਖਦਾ ਹਾ। ਜੋ ਇਸ
ਜੇਹਾ ਖੋਟਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ। ਮੁਲਾ ਹੁਣ
ਤੂੰ ਜਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਇ। ਸੋ ਗਲ ਹੋਈ। ਤਾ ਓਥੈ ਦੇਰਾਣੀ ਕਰਕੀ।
ਸੁਣ ਲੈਤੇ ਵੇਨਾ ਨਕਥਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇਆ ਹਈ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਟ
ਬਰ ਛਡਿ ਗਿਉ। ਅਤੇ ਤੁਰਕਣੀਆ ਨਿ ਘਰਿ ਰਖੀਆ। ਭਲਾ
ਤਪਾ ਫਕੀਰ ਨਾਉ ਰਖਾਇਆ ਹਈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਕ
ਰਿ ਰਹਿਆ। ਘੋੜੇ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਫੇਰ ਓਥੈ ਦੇਰਾਣੀ ਆਖਿਆ।

ਕਿਆ ਕਰਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਉ ਆਵਦਾ ਹੈ॥ ਏਹ ਨਹੀ ਤਾ ਏਹ ਤੇਰੇ
ਸੰਗ ਸਭੇ ਮੁਆਰੁ ਕਰਦੇ ਵਾ ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਬੋਲੀ ਹੁਣ ਤਾ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਗਲ ਕਰਣੀ ਕਿ ਭਲੀ ਨਾਹੀ ਪਰ ਆਖਿ ਦੇਖਾ ਤੈ ਲਾਵਾ ਕੋ
ਜੀਤੀਆ ਆਹੀਆ ਤਿਨੂ ਲਾਵਦੀ ਭੀ ਸਰਮ ਨਾਹੋਈ ॥ ਇਕੇ ਤ
ਬੀਸੂ ਮਹੋ ਇਥ ਕ੍ਰੇ ਤੋ ॥ ਤਾ ਆਖੇ ਆਖੀਆ ਕਾਹਿ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤੇਰਾ
ਬੋਲਣਾ ਬਣਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਭੁਲਾ ਤੇਰਾ ਆਖਿਉ ਬਹੁਤੇਰਾ ਬੋਲੈ ਹੈ ॥
ਕ੍ਰਬੋਲ ਨਾਹੀ ॥ ਵਉ ਇਸ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਹੈ ਏ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂ ਕਦੀ ਕੁਬੀ ਹੈ ॥
ਤਾ ਟੂਕ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੈ ॥ ਤੂੰ ਕਿਉ ਆਪਣੇ ਖਾਵਦ ਨਾਲਿ ਵਿਗਾੜਦੀ
ਹੈ ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਬੋਲੀ ॥ ਭਾਈ ਮੈ ਕਿਸ ਲਗ ਜੀਵਾ ।
ਮਾਊ ਪਿਉ ਆਖਦੇ ਹੈਨੀ ਜੋ ਤੂ ਸਭ ਸਾਡੇ ਪਾਰਿਨਾ ਹੋਵੇ ਆਹੋ ।
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਵਹੁਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਰਹਿ ਦੇ ਹੈਨੀ ਜਾ ਮੇਰੇ ਨੈਣਾ ਟਲੀਦ
ਦੀਆ ਹੁਣੀ ॥ ਨਾਨਕੀ ਤਾ ਸੀਰੀ ਚੰਦੂ ਸਾਂਈ ਬੀ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ।
ਜੋ ਉਹ ਮਾਰਿ ਗਈ ॥ ਭਾਈ ਹੁਣ ਕਿਸ ਪਾਸ ਰਹਣਾ ॥ ਕੋਈ ਬੋਲ

ਤਾਂਤਾਂਇਕੇਸਘਰਕਰਿਬੈਠੇਆਹੇ।ਹੁਣਤਾਂਵ੍ਰਿਤਿਫਿਰਿਆਇਆ।
ਹੁਣਆਉਪੀਊਭੀਆਖਦੇਹੈਨਿ।ਜਾਇਉਸੇਪਾਸਿ।ਅਤੀਤਹੀਤੂ
ਕੀਤੋਇਥਹੁ।ਵਿਚਿਮੈਕਿਆਕਰਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਨਿ
ਦਇਆਆਈ।ਆਖਿਓਨੁਸੁਣਰਾਮਦਾਸਜਹੀਏ।ਜੋਕੁਛ
ਤੂਮਕਬੂਲਕਰੇਂਤਾਂਆਉਅਸਾਡੇਪਾਸਿਰਹੁ।ਅਸਾਡੇਹਾਲ
ਸੇਤੇਰਾਹਾਲੁ।ਤਾਂਮਾਤਾਚੋਣੀਬੋਲੀਮੈਕੁਛੁਸੁਇਨਾਰੁਪਾਤੇਬੈ
ਮੰਗਾਦੀਨਹੀ।ਜੋਤੇਰਾਹਾਲੁਸੋਅਸਾਡਾਹਾਲੁ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਂਹੁਮੁਹਲੇਘਟਿਪਨੀਗਰਹੂਲੈਆਉ।
ਤਾਂਜੈਤੇਆਖਿਆਜਾਇਮਾਤਾਲੈਆਉ।ਤੇਰੀਮੁਰਾਦ
ਕਰਤਾਰਪੂਰਿਆਦੀਹੈ।ਤਾਂਮਾਤਾਚੋਣੀਸੁਲਖਣੀਜਾਇਕੇ
ਸਿਰੀਚੰਦਅਤੇਲਖਮੀਦਾਸੁਨੂਲੈਕਰਿਆਈਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿ
ਪਈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣੈਮੂਜੋਧੀਏਕਿਸੇਰਹਦੀ
ਹਾਂ।ਤਾਂਮਾਤਾਚੋਣੀਆਗਿਆਆਖੀ।ਜੀਕੇਆਖੇਂਤਿਸੇਰਹੀਏ।

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਸੁਣਿਮੂਲੇਧੀਏਜੋਮੈਂਏਤਨੂੰਦੇਖਸੀਏ ੨੧੧
ਤਾਭਾਣੀਆਜੀਤੈਦੇਪਿਆਰਿਰਹੁ।ਅਤੇਜੇਦੇਖਨਸੀਏਤਾਅਜਾਪਾਸਿ
ਰਹੁ।ਤਾਮਾਤਾਚੋਣੀਆਖਿਆਜੀਮੈਂਤੁਸਾਡੇਪਾਸਿਰਹਜਾਂ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਮਾਝਿਆਜੋਏਹੁਉਸਨੂੰਦੇਖਨਾਹਿਸੀਆਖਦੀ।
ਅਤੇਉਹਅਸਾਨੂੰਕਰਤਾਰਇਣਾਇਤਕੀਤੀਹੈ।ਏਸਨਾਲੇਉ
ਸਦਾ।ਦਰਅਦਬਰਾਖਿਆਲੋੜੀਐ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ।ਭਲਾਮੂਲੇਧੀਏਤੂੰਅਸਾਡੇਪਾਸਿਹੀਰਹੁ।ਤਾਮਾਤਾਚੋ
ਣੀਆਖਿਆਭਲਾਜੀਭਲਾਕੀਤੋ।ਏਹੁਲਗੇਰਹਣਾ।ਜਾ
ਮਹੀਨੇਨਉਗੁਜਰੇ।ਤਾਪੁਤ੍ਰਨਾਰਿਧਾਦਾ।ਅਜਨੂਚਾਰਦਾ।ਅ
ਏਨਿਕਾਲਿਆ।

੭। ਖੇਲਹੁਕਾਈਦਾਹੁਕਮੁਰ [illegible] ਸਾਕੀਤੋਰੂਚਲੀ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਹਜਾਜੀਸੁਕਾਈਬੈਠਾਆਹਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਘਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਿਆ ਜਾਇ ਇਸ ਜੀ ਗਰਬ ਨੂੰ ਸਾਂਈ ਲੈ ॥ ਤਾ ਘਾ
ਲੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਾਂਈਆ ॥ ਭਾਈ ਨੀਗਰਾ ਅਰੇ ਆਉ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੀ ॥ ਤਾ ਘਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਤਪਾ ਸਦਦਾ ਹੈ ॥
ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਯਾ ਨੇੜੈ ਹੋਇ ਕੈ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਨੀਗਰਾ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮੈਂ ਸਿਖੁ ਬ੍ਰਾਰਿ ਪਾਂਡੇ ਦਾ ਪੁਤ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਕਿਥੈ ਰਹਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨੇੜੇ ਹੀ
ਰਹਦਾ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ॥ ਕਾਈ ਜੀ ।
ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਕਾਇਉ ਸਾਂਈਆ ਆਹਾ ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਨੀਗਰਾ ਸਦਦਾ ਕੋਈ ਗੁਨਾਹੁ
ਤਾਂ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਨਾਹੁ ਕੇਹਾ ਹੋਂਦੈ ਪਰੁ ਕਿ
ਥੋ ਮਨੋਰਥ ਨੂੰ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਜਿਨਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਬੂਲ ਸਦਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੇ ਆਖਿਆ

ਜੀਤੂਜੰਮਿਆਨੂਉਹੁਮਨੋਰਥਦੇਜੋ ।ਐਸੀਗਿਆਤੀਸਿਖਦੇਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ।ਭਾਈਮਨੋਰਥਭੀਪੂਰਾਹੋਇਰਹੇਗਾ ।
ਆਖੋ ।ਤਾਪੁਤ੍ਰਗਾਇਆ ।ਤਾਧਾਲੇਕਹਿਆਜੀਤੂਸਾਧਹੁਤ੍ਰ
ਕੁਲੀਵਰਗਾਇਸਨੀਗਰਨੂਪੁਛਿਆ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿ
ਆ ।ਭਾਈਧਾਲਾਇਹੁਪੂਰਨਸਾਧਹੋਸੀ ।ਅਤੇਹੋਰਗਾ ।ਤਾਫਿ
ਰਧਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਜੇਪੂਰਨਸਾਧਹੋ ।ਤਾਮਨੋਰਥਕਿਉਂ
ਛਡਦੇਹੋਸੀ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ।ਭਾਈਧਾਲਾ ।ਅਜੇ
ਚੰਦਨਾਖੁਲਾਨਹੀ ।ਤਾਧਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਕਦਖੁਲਸ
ਗਾ ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ ।ਭਾਈਧਾਲਾਇਹ
ਸਾਇਤਆਈ ।ਗੁਰਕੇਦੇਖਣਦੇ ।ਤਾਧਾਲੇਆਖਿਆਜੀ
ਸਤਿਜੀ ।ਜਾਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆ ।ਤਾਪੁਤ੍ਰਾਪਿਉਦਾਰੁ
ਜਾਲੈਆਇਆ ।ਪਰੁਆਉਧੀਉਪਾਸੇਚੌਰੀ ।ਆਦਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਿਉਸੁ ।ਅਤੇਮਥਾਟੇਕਿਉਸੁ ।

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਭਾਈ ਜੀਗਰਾ ਇਹੁ ਕੂਜਾ ਕਿਥੋ ਲੈਆ
ਇਆ ਹੈ' ਤਾ ਓਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਆਪਣੇ ਘਰੋ ਲੈ ਆਇਆ
ਹਾਂ' ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆਖੁ ਭਾਈ ਜੀਗਰਾ ਤਉ ਕੋਈ ਪ
ਰਕੀਤਾ ਹੈ' ਤੂ ਤਾ ਛੋਟਾ ਜੇਹਾ ਹੈਂ ਇ' ਤਾ ਓਨੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਮਾਉ ਪਿਊ ਹੈਨਿ' ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਚੁ ਕਹੁ ਤੈ ਨੂ
ਮਾਪਿਊ ਦਿਤਾ' ਕਿ ਤੂ ਆਪੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ' ਤਾ ਓਨੈ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਆਪੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ' ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆਖੁ ਭਾਈ
ਜੀਗਰਾ ਇਹੁ ਪਾਣੀ ਉ ਅਤੇ ਕੂਜਾ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮੁ ਦਾ ਨਾਹੀ' ਜਾਹਿ
ਲੈ ਜਾਹਿ' ਜਿਥੋ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ' ਤਿਸ ਥਾਉ ਲੈ ਜਾਹਿ' ਮਾਉ ਪਿ
ਊ ਮਾਰਨਗੇ' ਤਾ ਓਨੈ ਰੋਇ ਦਿਤਾ' ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀਗਰਾ ਰੋਦਾ ਕਿਉ ਹੈ' ਅਸਾ ਤਾ ਤੈਨੂ ਕੁਛੁ
ਨਹੀ ਆਖਿਆ' ਤਾ ਓਨੈ [illegible] ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਾਉ ਪਿਉ
ਮਾਰਨਗੇ ਕੇਨਾ ਮਾਰਨਗੇ' ਘਰੁ ਤਾ ਹੁਣ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ।

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਨੀਗਰਾਅਸੀਤਾਂਤੇਨੂੰਭਾਈਕ
ਹਿਆਸਦੇਆਂਹੇ ਤੈਨੂੰਤਾਂਹੋਰੁਕੁਛੁਨਾਹੀਆਖੀਆ ਕਿਉਥ
ਸਾਤਉਕੁਛੁਸੁਣਿਆਹੈ ਜੋਕੋਕੁਛੁਅਸਾਂਈਸਨੂੰਪੁਰਾਆ
ਖਿਆਹੈ ਤਾਂਧਾਲੇਆਖੀਆਜੀ ਜੋਕੁਛੁਤੁਸਾਂਈਸਨੂੰਆਖਿ
ਆਹੈਸੋਕੁਲਾਆਖੀਆਹੈ ਅਤੇਈਸਨਕੁਛੁਧੁਰਾਧੁਰਾਸਾਖਿ
ਆਹੈ ਸੋਈਹਜਾਣੈ ਏਸਬੋਪੁਛੋ ਤਾਂਪੁਤ੍ਰਬੋਲਿਆ ਕਿਉ
ਭਾਈਧਾਸਾਨੂੰਕਿਉਨੂੰਠਬੋਲਦਾਹੈਂ ਏਹੁਤਾਂਗੁਰੂਹੈ ਏਸ
ਨਾਲਧਰਾਧਰੀਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਭਾਈ
ਪੁਤ੍ਰਾਅਸਾਂਤੈਨੂੰਕਿਆਆਖਿਆਸਕਿਆਧੁਰਾਆਖੀਆ।
ਤਾਂਫੇਰਪੁਤ੍ਰਬੋਲਿਆਜੀਏਸੀਉਹੋਰੁਕਿਆਮਰਸੀ ਦੀ
ਵਾਧਾਕਰਫੇਰਧੁਣਾਂਵਲਲਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।
ਕਿਉਭਾਈਧਾਸਾ ਤਾਂਧਾਲੇਆਖੀਆਜੀਮੈਨੂੰਕੁਛੁਸਮਝੂ
ਨਾਹੀਹੋਂਦਾ ਜੋਤੂੰਕਉਣਹੈਂ ਪੁਰਨਾਨੀਕਾਹੈ ਕੋਈਸੈ

ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਚਾਹੀ ਸਾ
ਤੁਹਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰੈ ਨੂ ਆਖੀਆ ਭਾਈ ਪੁਤ੍ਰਾ ਕਰਤਾਰ
ਅਗੋ ਅਖਾੜੇ ਨੂ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜਪਿਆ ਅਤੇ ਪਹਰੁ
ਤਿਰਹਟੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਤਾ ਫੇਰ ਪੁਤ੍ਰਾ ਬੋਲਿਆ ਜੀਅ
ਜੋ ਇਸਨਾਨੁ ਜੋਗਾ ਰਖਣਾ ਹੈ ਮੈਨੂ ਤਾ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਇਸਨਾਨੁ
ਏਹੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਇਤਨੀ ਮੈਲ ਆਹੀ ਸੋ ਸਭ ਆਇ ਕਤੇ ਵਾਰਿ
ਜਾਇ ਗਈ ਪੁਰਖ ਤ੍ਰੈ ਮੈਨੂ ਕੋਹੜ ਨਾ ਦੂਰ ਦਸਦਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਖਦੇ ਆ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਤਾ ਮੈਲੁ ਕਰਤਾਰ ਅਗੋ ਹੀ ਲਾਹੀ ਹੈ ਪਰੁ ਏਹੁ ਧ
ਹਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂ ਧਪੁਤ੍ਰੁ ਏਕ ਸੀਖਲਾਨੇ ਕੋ ਤੇਰੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇਹ
ਕਹਿਊ ਭੀ ਨਾਵਨ ਕਰੇ ਉਨਾ ਜੀਆ ਦਾ ਉਪਾਉ ਹੋਵੈਗਾ
ਤਾ ਪੁਤ੍ਰੈ ਆਖੀਆ ਜੀ ਭਲਾ ਜੀ ਸਤਿ ਜੀ ਪੁਤ੍ਰੇ ਦਾ ਆਇ
ਨਾਉ ਲਗਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੋਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਲਗਾ

ਕਰਤਾਰਜਪਣਾ ਤਾਦੂਸਰੇਤੀਸਰੇਦਿਨਆਇਰਹੇ।
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ।
ਇਕਦਿਨਮਾਲੇਦਿਖਣਆਹਾ। ਪਾਣੀਆਧਰੁਨਆਹਾ। ਉਸ
ਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਤਪਾਹਿੰਦੂਹੈ। ਪਰੁਉਸਆਪਣੇਪਾਰੀਅਵਿਚ
ਧੀਰਖੀਹੈਜਾ। ਸੇਖਮਾਲੇਗੁਸਾ ਖਾਧਾ। ਪਹੁਚਕਰਿਆਇ
ਆ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਾ। ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਘਾਣਾ। ਆ
ਤੇਆਲੀਤਾਅਤੇਘੁਨਾ। ਚਾਰੇਬੈਠੇਹੈਸਨਿ। ਸੇਖਮਾਲੇਤਾਉਨਾ
ਲਆਇਆ। ਜਾਅੰਦਰਿਆਇਵੜਿਆ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਆਉ। ਸੇਖਮਾਲੇਭੁਚਾਈ। ਤਾਸੇਖਮਾਲੇਕਹਿਆ
ਸੁਣਤੇਤਪਾਸਚੁਕਨੁ ਤੂੰਹਿੰਦੂਹੈ। ਤੈਜੋਮੁਸਲਮਾਨਦੀਬੇਟੀ
ਅਪਣੀਰਨਤਪੇਰਖੀਹੈ। ਤੈਨੂਸਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਕਾਨੀਨਾਹੀ
ਸੁਝਦਾ। ਤੈਕਿਆਸਮਝੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਨੂੰਸਬਦੁ
ਪਰਾਪਤਿਹੋਇਆ। ਰਾਗੁਬਸੰਤਮਹਲਾ੧॥

ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥
ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾਏਕੀਵਾਰੀ॥੧॥ਧਾਧਾ
ਮੀਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੋਐਸੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮਕਰੇਸਕ
ਦਾਰੀ॥ਭਾਵੈਚੰਗੀਭਾਵੈਮੰਦੀਐਸੀਨਦਰਿਤੁਮਾਰੀ॥
੨॥ਧਰਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥ਨਾਸਾ
ਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰ
ਪਵੈਨੀਤਮੁਗਦਰਪਾਪਕਰੇਕੁਟਵਾਰੀ॥ਲਬੁਅਧੇਰਾ
ਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁਹਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖ
ਕਉਅਲਹੁਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਤ
ਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗ
ਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥ਏਕੋਮੀਆਸ
ਭਨਾਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੂੰਮੀਰੁ

ਰੇ

ਪੜਿ ਸਾਹਿ ਬੁਰਕੁ ਦਿਗਾਤਿ ਕਉ ਦਸਾਰੀ ॥ ਚਾਰੇ ਕੂਟ ਸਲਾਮ ਕਰੀ ੨੮੧
ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਿ ਰਿਖਾਰਿ ਸਿਦ ਫਾਤਿ ਭੂਸਾਰੀ ॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮ ਏਕ ਸਬਦ
ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਰਸ ਸਦਾ ਚੀਤਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਘਿੰਦਪਰ
ਪਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੮॥੧॥ ਤਾ ਸੇਖ ਆਖਿਓ ਕਹਿ ਤ੍ਰਾ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕਾਂ ਕਿਉ ਪਾਇਦੇ ਹੈ ਕਿ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਭਾਈਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਦਿਸਦਾ
ਸਭ ਦਾ ਆਪਾ ॥ ਉਸ ਆਖਿਆ ਹੈ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕ ਮਸਾਲੁ
ਪੁਤ੍ਰ ਤਾ ਏਕੋ ਪਉਣੁ ਦੂਆਦਾ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਤੇਸ ਭਜਨ ਗੁਰੂ ਆਕ
ਉਣੁ ਧਣੁ ਮਣ ਕਉਣੁ ਸੂਦਾ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ
ਭਾਰੀ ॥ ਏਕ ਕਉ ਏਕ ਬਦੀਨ ਦੂਜਾ ਕੋ ਜਾਨਕ ਕਉ ਨ ਪੁਰਖ ਕਉ
ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਟ ਕਿਰਾ ਪਾਰਿ ਸੀ ਜੇਸ ਦੁਆਰ
ਆਨਾ ਚੌਪਿੰਦ ਸਮਾਨਾ ॥ ਖਟਿ ਧਨਾ ਜੋ ਕਿ ਆਨਾ ਉਧਰੇ ਗੇ
ਗਾਫਲ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥੨॥ ਹਿੰਦੂ ਪੰਡਤ ਸਨਾ ਕਿ ਸਨ ਕਹਤੇ

ਅਰੁਕਣਤੁਤੁਰਕਮੁਸਲਾ।ਏਕਖੁਦਾਇਕੈਨਹੁਨਾਜਾਨੇਆ।
ਦੋਨੋਭੁਲਅਤਭੂਲਾ। ਤ੍ਰਾਰਜਗੁਣਘੂਤਆ। ਭ੍ਰਮਗੁਣਸੰਕਾਰਾ।
ਸਾਤ੍ਰਕਗੁਣਾਬਿਸਨੋਈ। ਕਹਤਕਬੀਰਸਾਚੁਮਨੁਮਾਰੀਆ
ਹਿਦੂਤੁਰਕਨਾਕੋਈ। ੪।੧। ਤਾਸੇਖਮਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
ਪੈਰਾਤੇਢਹਿਪਾਇਆ। ਅਤੇਪੈਰਾਤੇਸਿਰਰਖਿਓਸੁ। ਅਤੇ
ਲਗਾਆਖਣਜੋਤੂੰਮੇਰਾਪੀਰਹੈਂ। ਅਤੇਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀਦਹਾਂ।
ਅਤੇਮੇਰੀਨਿਆਨਿਸਾਹੋਰਭੀਕਰੋਜੀ। ਹਿੰਦੂਏਤਾਦਾਦਾਵਾਬੰ
ਨਦੇਹੈਨਿ। ਅਤੇਤੁਰਕਏਤਾਦਾਦਾਵਾਬੰਨਦੇਹੈਨਿ। ਏਹੁਦੋਵੈ
ਤਰਫਛੁਟੀਆਹੈਨਕੇਕਾਈਸਚੀਭੀਹੈ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ। ਭਾਈਮਾਲੋਆਪਣੇਮੁਹਦੇਆਖੇਸਭੇਸਚੇ
ਹੈਨਿ। ਤਾਸੇਖਮਾਲੇਆਖਿਆਜੀ। ਉਹੁਜੇਦਰਗਹਵਿਚਸ
ਚੇਹੈਨਿ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ਸੁਣਿਭਾਈਮਾਲੋਜੀ
ਨਾਵਿਚੋਦਾਦਾਵਾਉਨਿਗਾਇਆਹੈਏ। ਅਤੇਬੇਦਕਤੇਬਨੂ

ਜੂਠਕਰਜਾਣਦੇਹੈਨਿ।ਸੁੰਨਤਅਤੇਜੰਵੂਦੇਵੈਜੂਠਕਰਿਜਾਣਦੇਹੈਨਿ। ੨੦੨
ਤਰਸੂਰੰਤੇਨੂਰਾਜੀਰਖਦੇਹੈਨਿ।ਰਿਜਕਿਸੇਨੂਨਾਹਿਕਰਦੇ।ਓ
ਨਾਦੇਏਹੁਅਮਲੁਹੈਨਿ।ਤਾਸੇਖਮਾਲੋਕਹਿਆ।ਤਪਾਜੀਤੁਸੀਜੋ
ਕਰਦੇਹੋਸੋਸਭੋਸਚੁਤੀਕਹਦੇਹੋ।ਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਹੋ।
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ
ਹੋਰਉਬਾਰੇਖੀਪਠਾਣਜਉਣੀਆਦਾਆਹਾ।ਉਜਨਸੇਖਮ
ਲੋਦਾਬਹੁਤੁਯਾਰੁਆਹਾ।ਉਹਭਿਪਾਤ੍ਰੀਆਬਹੁਤੁਆਹਾ।
ਉਸਸੇਖਮਾਲੋਤੇਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਤਪਾਖੁਦਾਦਾਫਕੀਰਹੈ।
ਖੁਦਾਇਦਾਪਿਆਰਾਹੈ।ਉਬਾਰੇਮਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸਿਆਏ
ਆ।ਆਇਕਰਿਆਖਿਉਸਲਾਮਾਲੇਕਮੁ।ਨਾਨਕਾ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਅਸਲਾਮਾਲੇਕਮਆ।ਉਬਾਰੇਖ
ਪਠਾਣਾ।ਤਾਉਬਾਰੇਖੀਕਹਿਆ।ਕਹੁਨਾਨਕਹਿੰਦੂਕੇਮੁਸ
ਲਮਾਨੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਹਿੰਦੂਦੇਹਿਦੇਨਕਾ

ਕੇਹੋਤੀਖੇਤਾ ਨਾਉਂਉਸਕਾਜੋਮਿਟੈਨਾਜਾਏਗਾ ਨਾਨਕਅ
ਸਾਬਿਰਏਕਖੁਦਾਈ ਹਿੰਦੂਜਾਇਸਮਾਣੇਜਲਤੇ ਮੁਸਲ
ਮਾਨਗੋਰਘਾਰਿਕਰਤੇ ਦੋਨੋਂਭੂਲੇਰਾਹੁਨਪਾਇਆ ਉਨੀਹ
ਦੂਓਨਤੁਰਕਕਹਾਇਆ ਉਨਕੋਕਿਸਨਉਨਕੋਅਹਿਮਦਖੁਦ
ਾਇਨਸੂਝੈਦੋਨੋਅਹਮਕਾ ਮਿਹਰਇਨਾਇਤਾਂਜੇਸੁਕਰੇਖੁਦਾਇ
ਨਾਨਕ ਤਪਾਜੈਸਾਸੁਨਿਦਾਖਾ ਤਪਾਹੀਦੇਖਿਆ ਤਪਾਜੀ
ਪਾਉਂਧਾਰਾਨੇਕਲੋਆ ਹਮਨੂੰਮਾਰੇਪਾਉਂਚੁਮੋ ਉਧਾਰੇਨੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪਾਉਂਚੁਮੇ ਅਤੇਅਖੀਤੇਹਥਫੇਰੇ ਪੈਰਤੇ
ਹਥਕਰਤਾ ਉਧਾਰੇਖੀ ਵਿਦਾਹੋਵਣਲਗਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਧਾਰੇਖਾਂ ਫਕੀਰੋਂਕਾਗੁਜਰਾ ਕਬੂਲਕਰਕੇ
ਜਾਵੇ ਤਾਉਧਾਰੇਖਾਂਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਉਮਰੇਕੀਕੁਛਤ
ਜਤਨਾਹੀਰਹੀ ਹਮੇਤੋਆਪਣੇਦਿਲਮਾਂਓਈਉਠਿਜਾਣਿਆ
ਹੈ ਜੋਹਮੇਖੁਦਾਇਕਾਦੀਦਾਰੁਪਾਇਆ ਹਮਾਰੇਦਿਲਤੇਸ

ਕਉਣਿਗਾਇਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਖੀਜੀਆਤੁਮਾਰੇ
ਉਪਰਿਖੁਦਾਇਕੀਐਸੀਹੀਮੀਹਰਹੁਈਹੈ ਤਾਉਹੁਧਾਰੇਖਾਂਕਹਿ
ਆ ਜੀਹਮਾਂਫੇਰਿਆਵੈਂਗੇ ਅਘਤਾਕਉਤੁਮਖੁਸੀਕਰੋ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਤੁਮਕੋਖੁਦਾਇਕੀਕਰਮਬਖਸੀਹੈ

ਸਲੋਕੁ [illegible]

ਤਾਉਹੁਧਾਰੇਖਾਂ [illegible] ਸਹਿਤ

ਦੂਜਾ [illegible] ਸਹਿਤਉ

ਤਾਇਹੁ [illegible] ਤਾਉਹੁਧਾਰੇਖੀਕ [illegible]

ਉਠਾਉਗੇ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਜੀਸਕੀਤੂੰਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ।
ਤਾਉਹੁਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਕਉਣਿਠਾਵਉਰੋ
ਉਹਤੋਖੁਦਾਇਹੈ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆ ਅਰੇਪਠਾਣਤੂੰਹੀ
ਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ ਜਿਹਦੂਕਉਖੁਦਾਇਕਹਤਾਹੈ
ਤਾਉਹੁਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆ ਸੇਖਜੀਉਹੁਹੀਦੂਅਤੋਮੁਸਲਮਾ

ਦੇਲੇਤੇਫਰਕਹੈ।ਉਨ੍ਹਾਂਤੇਧਾਗੀਨਸਭੁਦਾਈਹੈ।ਧਾਤਸ
ਮਾਇਕਰਕਹੇ।ਐਸੀਧਾਤਕਰੇਤੇਲਾਜਮਹੋਤੇਹੋ।ਤਾਸ
ਹਅਦੂਹਮਾਨਕੁਸਾਖਾਯਾ।ਪਹੁਪਠਾਣਾਨੂਕਹੀਸੁਖੇਕ
ਛਨਾਹਿ।ਤਾਅਗਲੇਭੀਸਕਉਧਾਰੇਖੀਏਕਰੇਜਾਉ
ਜਾਧਾਫਤੇਦਾਗਾਜਾਸੋਲਾਦਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸ
ਲੈਆਇਆਨਾ।ਆਣਿਅਗੇਰਖਿਉਸੁਨਾ।ਅਤੇਪੈਰਤੇਹ
ਥਰਖਕਰਆਪਣੇਮੂਹਅਤੇਅਖੀਤੇਫੇਰਿਉਸੁਨਾ।ਅ
ਤੇਪੈਰਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਮੀਆਂਜੀ।ਖੁਦਾਇ
ਭਲਾਕਰੇ।ਅਤੇਖੁਦਾਇਆਪਣੇਨਾਉਦੀਮਿਹਰ
ਕਰੇ।ਅਤੇਜੋਅਸੀਫਕੀਰਆਹੇ।ਅਸਾਨੂਅਜੇ
ਹੇਉਚੇਕਪੜੇਨਾਹੀਲੋੜੀਦੇ।ਅਸਾਨੇਏਹਰੋਜਾ
ਪਹੁਚਾਇਆ।ਅਸਾਨੂਸਾਕੂਦਿਤਾ।ਤਾਉਧਾਰੇਖੀ
ਕਹਿਆ।ਤੁਸਾਜੀਹਮਕੋਖੁਦਾਇਦਾਸਧਖਸਾਉਂਦੇਹੋ।

ਕੋਮਰਾਓਤੇਹੋ ਏਹਜੋਰੇਰੇਜਾਂਹੈਸੋਤੁਮਾਰੀਏਵੇਲਾਏਤੇਸੋਤੁਆਹੈਤਾ। ੨੮੪
ਪਾਤਸਾਤੁਮਾਰੀਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਧਾ
ਲਾਵਰਜੀਨੂਸਦੁ ਜੋਚਾਵਰਾਸੀਂਦੇ ਅਤੇਉਧਾਰੇਖੀਅ
ਸਾਤੇਰਾਜੀਹੋਂਦੇ ਤਾਧਾਲਾਵਰਜੀਨੂਸਾਂਦਿਲੈਆਏਆ ਤਾ
ਵਰਜੀਆਇਆਸਬਾਟੇਂਕੈਆਵਰਜੀਅਗੋਰੇਜਾਧਾਰੇਆ।
ਵਰਜੀਰੇਜਾਂਮੀਨੈਆਵਰਜੀਕਹਿਆਜੀਗਜਸੋਲਾਂਹੈ
ਅਤੇਸਾਂਏਆਅੰਦਾਸੋਲਾਸਾਏਆਹੈ ਜੋਕੁਛੁਆਖੋਸੋਂਵਿਹਕੁ
ਰਾਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਲਾਭਾਈਦੁਇਚਾਵ
ਰਾਹੋਸਾਨੀ ਤਾਵਰਜੀਕਹਿਆਜੀਦੁਇਚਾਵਰਾਹਛੀਆ
ਹੋਸਨੀ ਤਾਪਠਾਣਕਹਿਆਤਪਾਜੀਅਜੁਮੈਨੀਹਾਂਸੁਹੋ
ਏਆਅਜੁਮੈਏਉਤੇਜਾਕਤਾਹੋ ਜੋਭੁਟਾਏਰੇਜਪਾਹੀ
ਰੀਆਂਹੇ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਅਖੀਜੀਕਹੋਸੋਖਤਾ
ਕੂਹਮਾਨਵੀਖਬਰ ਤਾਓਧਾਰੇਖਾਂਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਤੁਮ

ਕੋਸਭਕੁਛੁਰੋਸਨਹੈ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ ਸੇਖਬਰਮਾਰੇ
ਉਪਰਿਸਭਨੂੰਸੁਝੈਹੈ॥ ਤਾਉਥਾਰੇਥੀਕਹਿਆ॥ ਤਪਾਜੀਉ
ਤੂਫਕੀਰਕਹਾਵਤੇਹੈ॥ ਪਰੁਫਕੀਰੀਦੂਰਿਹੈ॥ ਤਾਉਸਥਾਰੇਖ
ਕਹਿਆਜੀਕਿਆਕਹਤੇ॥ ਜੇਉਨਕਹੀਤੈਸੇਸੋਕਿਉਕਰਕਹੋ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਥੀਜੀਨੀਸੰਗਲਤੋ॥ ਜੁਲਾਹਾਜਾਨਾਹੀ
ਰਖਣਾ॥ ਤਾਉਸਥਾਰੇਥੀਕਹਿਆਤਪਾਜੀ॥ ਅਗੇਜੈਸੇਉਕਹਤੇ
ਜਾਗਾ॥ ਕਿਆਂਹਿਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਤਾਹੈ॥ ਸੋਕਹਿਆਓਇ
ਹਿੰਦੂਅਰੋਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਸੋਫਰਕਹੈ॥ ਓਹੁਧਾਜੀਸਭੁਦਾ
ਇਕੀਸੁਰਤਿਹੈ॥ ਅਗੇਜੇਸਾਹੋਖਾਧਾ॥ ਪਰੁਉਸਕਾਹਰਖੇਨ
ਛਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਅਉਰੁਭੀਕਹੀ॥ ਜੋਉਨਾਇਦੂਰਿਕਰੇਗੋ॥
ਮੈਅਰੋਸੀਉਇਉਕਹਿਆ॥ ਤੂੰਕਿਸਕਉਉਨਾਵੇਗਾ॥
ਵਹੁਤੇਮੁਦਾਈਨੋ॥ ਤੇਅਗੇਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ॥ ਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ ਰਾਈਧਨਾਜੇਚਲੈਤਾਸੇਅਦੀਫਕੁਨ

ਨੀਸਾਹਿਆਵੀਏ ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਫਲੋ ਉਧਾਰੇਖੀ ੨੦੫
ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀਹਮਕੋਭੀਸਾਥਲੇਚਲੀਓ ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆ ਖਾਜੀਤੁਮਆਗੇਹੋਲੋ ਹਮਪੀਛੇਆਵਤੇਹੈ
ਤਾਉਧਾਰੇਕਹਿਆਜੀਕੁਛਉਸਕਾਹਮਕੋਰਭੁਪੜਾਹੈ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਭੁਕੈਆਪੜਾਹੈ ਪਰੁਫਕੀਰੀਕਾਪੇਦ
ਦਹੈ ਬਡਾਅਚਰਜੁਹੈ ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆਜੀਏਹੁਖ
ਸਮੀਸਖੁਦਾਏਤੁਮਕੋਕਰੀਹੈ ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਅਰੋਗ
ਇਆ ਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਧਾਸਾਪੀਛੇਗਏ
ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਤੋਰੂਚਲੀ
ਅਗੇਸਾਹਬਦੁਸਮਨਪਾਲਕੀਵਿਚਅਸਵਾਰੁਹੋਇਆਹਾ
ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆ ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈ ਤਾਸੇਖ
ਕਹਿਆਕਹਾਹੈ ਤਾਲੋਕਾਕਹਿਆਜੀਉਹੁਦੇਖੋਆਵ
ਦਾਹੈ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਅਸਵਾਰੀਆਨੂੰਫਕਰੋ ਦਿ

ਵੇਖਾਸਕੀਖੜੀਆਹੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਵੇਟਾਕੀ
3 ਤੀਸੈਸੇਖਅਗੋਦਸਤਪੋਸੀਕੀਤੀਆਅਤੇਮੁਹਖੀਕਾਹੀਉ
ਸਤਪਾਖੈਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਖੈਰੂਹੈਪਰੁਨਾਹੀ
ਖੈਰੂ।ਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆ।ਤਪਾਖੈਰਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫੇਰ
ਕਹਿਆਖੈਰਹੈਪਰੁਨਾਹੀਖੈਰ।ਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆਤ
ਪਾਖੈਰੂਹੈ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਖੈਰਹੈਪਰੁਨਾ
ਹੀਖੈਰੂ।ਤਾਫੇਰਸੇਖਕਹਿਆਤਪਾਪਾਹਾਕਿਆਖੈਰੁ
ਹੈਪਰਨਾਹੀਖੈਰੂ।ਮੁਝਕੋਤੈਰਾਨਗੀਲਗੀਹੈ।ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੇਖਜੀਖੈਰਹੈ।ਇਸਵਾਸਤੇਨਾਹੀ
ਖੈਰ।ਜੋਤੁਮਕਹਿਆਉਠਾਇਦੇਵੈਗੋ।ਤੁਮਾਰੀਕ
ਉਲਸੀਜਾਹਗਾਹਮੇਰੋਕੀ।ਹੈ।ਸੋਤੁਮਤਮਾਰੇਪਾਸੋ
ਤੇਛੁਡਾਇਲੇਵਹੁ।ਸੇਖਕਹਿਆਤਪਾਕਉਣਕਹਤਾ
ਹੈ।ਜੋਕਹਤਾਹੈਸੋਤੁਮਮਾਰਤਾਹੈ।ਤਾਉਧਾਰੇਖੀਕਹਿਆ।

ਕਿਉ ਸੇਖ ਤੂੰ ਕਹਤਾ ਥਾ ਜੋ ਕਿਆ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਤਰਫ ਕਰਤਾ ਹੈ ੨੮੬
ਉਠਾਇ ਦੇਵੈਂਗੇ ਅਬ ਕਿਉ ਮੁਕਰਤਾ ਹੈਂ ਤਾ ਸੇਖ ਕਹਿਆ
ਹਮ ਜਾਨੈ ਤਪਾ ਜਾਣੇ ਹੈ ਤੁਝ ਕੋ ਕੇ ਆਪਹੁ ਚਰਤਾ ਥਾ ਹਮ ਦੇ
ਨੋ ਫਕੀਰ ਹੈ ਆਪਸ ਮੈ ਸਮਝ ਲੇਵੈਂਗੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਟਿ
ਕਾਣੇ ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਤਾ ਉਹੁ ਬਾਰੇ ਖੈ ਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾ ਟਿਕਾ
ਣਾ ਤਪੇ ਕੇ ਸਾਥ ਹੈ ਹਮ ਤਪੇ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਹੈ ਐਸਾ ਕਲਾਪੀ
ਛੈ ਮਰਣਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਖੀਜੀ ਹਮ ਅਰੁ ਦੇ
ਹ ਫਕੀਰੁ ਹੈ ਤੁਮ ਐਸੇ ਤਰਾ ਚਾਹੀਤਾ ਹੈ ਤਾ ਸੇਖ ਗੁਸਾਖ
ਧਾ ਗੁਸਾ ਖਾਇ ਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ਕਹੁ ਤਪਾ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕੇ
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਨਾ ਹਮ ਹਿੰ
ਦੂ ਨਾ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੋਨੋ ਬੀਰ ਬਸੈ ਸੈਤਾਨਾ ਏਕੀ ਏਕ
ਏਕ ਸੁਬਹਾਨਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਪੀਰ ਅਦ੍ਰਹਮਾਨਾ ੧
ਵਾਕੁ ਸੁਣਿ ਕੈ ਏਕ ਪਛਾਣਾ ਤਾ ਫੇਰ ਸੇਖ ਅਦ੍ਰਹਮਾਨ ਕਹਿਆ

ਸੁਣੇਤੇਰਾਮਜਬਧਾਂਕੀਆਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮਜ
ਬਹਮਾਰਾਸਚਾਨਾਮੁ ਜਾਤੀਜਿਨਿਏਕਕੜੇਕੀਏਅਨੇਕਉਪਾਇ
ਪੂਜੀਸਚਸਚਵਪਾਰੁ ਦੂਜਾ ਝੂਠਾਹੋਇਉਥਾਰਾਜੋ
ਆਇਆਸੋਚਲਣਹਾਰੁ ਤਿਸਪਰਨਜਰਰਖੈਗਾਫ
ਲੁਜਸਕੁਝਚਾਹੀਏਦੇਹੈਸੂਠਾ ਦਾਵਾਅਗਾਜਿਛਿਰੇ
ਕੂੜੂਠਾ ਸੁਣੈਪੀਰਦਾਵੈਮੈਨਹੀਖੁਦਾਇ ਨਾਨਕ
ਦਸੇਸਚੇਰਾਹੁ ਤਾਫੇਰਸੇਖਅਦੂਹਮਾਨਕਹਿਆ ।
ਕਿਉਜੀਖੁਦਾਇਕੋਪੀਆਰੇਹੈਸੋਕੁਛੁਨਾਹੀ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੋਖੁਦਾਇਕੋਪੀਆਰੇ ਤਿਨਾਪੀਆ
ਰਾਦੇਸੋਮੈਖਾਸਤੇਏਕਕਰਾਰਾ ਪੀਛੈਪਉਨਕੂਠ
ਰੋਪਾ ਸਭਸੂਰਤਮੈਏਕੋਦੇਖਿਆ ਜਹਾਦੇਖਾਤਹਾਹੋਇ
ਸਲਾਮੀ ਖਾਹਿਹਾਲਾਸਜਭੁਤਜੇਹਰਾਮੀ ਜੋਈ
ਦਾਦਰਗਾਹਮੈਖਰਾ ਏਕਕੀਆਸੀਫਤੇਦੂਜੇਤੇਡਰਾ ।

ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣ ਪੀਰ ਅਦ੍ਰਹਮਾਨਾ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਦੂਜਾ ਸੈ
ਤਾਲਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਦ੍ਰਹਮਾਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਤੋਰੇਤ ਪਾਂਤੇਰੀ
ਨਜਰਿ ਤਲੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਨਦਰਿ ਹਮਾਰੀ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਾਹ ਖਾਲ
ਕ ਤਹ ਰਹੇ ਹਜੂਰਿ ॥ ਦਾਏਕ ਕਦੀ ਭੂਲ ਨ ਜਾਇਓ
ਸਾਦੀਆ ਰਾਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਖਾਲਕ ਏਕ ਸਭ ਕੀ ਏਹੀ
ਦੋਜਾ ਜੀਸ ਪਰ ਰਹਮ ਸੋ ਕੈਸੀ ਨਹੀਂ ਦੋ ॥ ਸਭ ਕੇ ਜਾਣੈਆ
ਪਤੇ ਭੁਲਾ ॥ ਜੋਈ ਹਾਜਰੁ ਖਾਲਕ ਦਰਖਲਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸੇ
ਜੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਖਾਲਕਾ ਤਿਨ ਪ
ਈਆ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਵਰੀ
ਏਨਾਇਤ ਹੂਈ ਹੈ ॥ ਅਗੂ ਹਮ ਕੋ ਦੀਦਾਰੂ ਦੀਆ ਕਰੋ
ਮੀਹਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤਾ ਕਰੋ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਸੇਖ ਜੀ ਵਡੀ ਮੀਹਰਵਾਨਗੀ ਏਹਾ ਏ ਜੈ ॥ ਜੋ ਕੀਤੇ ਨੂੰ

ਕੀਤਾਹੀਜਾਂਵਦਾਸਾ।ਅਤੇਦਾਵਾਕਿਸੇਨਾਲਬੀਨਜਾਂਹੀ
।ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈਸੋਸਭਖੁਦਾਇਦੀਹੈ।ਆਪਹੁਨਕੇ
ਈਚੰਗਾਹੋਇਆਹੈ।ਨਾਕੋਈਮੰਦਾਹੋਇਆਤਾਂ।ਜੋ
ਹਾਖੁਦਾਇਬਣਾਈਆਹੈ।ਤੇਰਾਹੀਹੈ।ਤਾਂਸੇਖਅਦੂ
ਮਾਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੇ।ਕਹਣੇਲਗਾ
ਹਾਕਉਕਿਛੁਗੁਸਤਾਕੀਪੜੀਹੈ।ਸੋਤੂਮਗ੍ਰਮਕੋਮਾਫਕ
ਰਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੇ
ਪੀਆਰੇਆਂਵਿਚਿਗੁਸਤਾਕੀਆਂਕੋਈਨਾਹੀਹੁ
ਈ।ਅਤੇਜੇਕਾਈਭੂਲਕੀਆਚੁਕਿਆਪਉਦੀਹੈ।
ਤਾਂਖੁਦਾਇਬਖਸੀਂਦਾਹੈ।ਪਰੁਆਪਣੀਦਿਲੋਂਖਬਰੁ
ਦਾਰੁਰਹਣਾ।ਓਹੁਜੋਕੰਬਖੀਖੁਦਾਇਦੇਪੀਆਰੇਕ
ਹੀਆਹੈ।ਜੋਸਤੁਕੈਸਲਾਹੈਜਾਂਕੇ।ਸਦਾਲਾਖੁਕੀ
ਕੰਮਖਰਤਾਕੇ।ਸੇਕਜੋਕਹੀਆਹੈਕੋਟਅਠਾਸਠਿ।

ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੀਖੇਲਖਾਸੀ ॥ ਬਾਬਾਮੋਗਰੀਬਕੀ
੭ ਕੋਗੁਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਦੂਰਿਮਹਿਲਕੋਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਤੀਸਕਰੋੜੀਹੈਖੇਲਖਾਨਾ ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਫਿਰੈਦਿ
ਵਾਨਾ ॥ ਬਾਬੇਆਦਮਕਉਕਛੁਨਦਰਿਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ
ਭੀਭਿਸਤਘਨੇਰੀਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲਖਲਹਲਜਾ
ਕੇਜਰਦਰੂਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿਕਤੇਬਕਰੈਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ
ਦੋਸਰੋਸਹੈਲੋਈ ॥ ਆਪਨਾਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ ॥੩॥
ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਦੀਨਭਿਖਾਰੀ ॥ ਦੇਹੁਜੁਬਾਬੁਹੋਤੁਬਜ
ਗਾਰੀ ॥ ਕਹਤਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾ ॥ ਆਪਨੇ
ਸੰਗਿਰਾਖਹਮਨਾ ॥੪॥੭॥ ਸੁਨਿਸੇਖਜੀਜੋਖੁਦਾਇ
ਦੇਪਿਆਰੇਹੈਂਨਿ ॥ ਤਿਨਾਨੂੰਖੁਦਾਇਦਾਖੌਫਹੈ ॥ ਅ
ਠੈਪਹਰਾਂਵਿਚਡਰਦੇਰਹਦੇਹੈਂ ॥ ਉਹਕਦੀਤਗਾਫਲਨਾ
ਹੀਕਰਦੇ ॥ ਤਾਂਸੇਖਅਬਦੁਲਰਹਮਾਨਕਹਿਆ ॥ ਅਸੀਂਨਾਤਪਾਜੀ ॥

ਜੋਕਛੁਕਰਤੇਹੋਸੋਦੁਰਸਤਕਰਤੇਹੈਂ॥ਤਾਂਉਥਾਰੇਪੀਕਰਿ
ਆਕਿਉਸੇਖਜੀਤਯੇਕੋਉਠਾਂਵਤੇਥੇ॥ਤਾਸੇਖਕਹਿ
ਆਉਥਾਰੇਖੀਹਮਜਾਂਣਤੇਥੇ॥ਜੋਅਉਰਹੀਂਦੂਹੈ॥ਬੁਤ
ਪ੍ਰਸਤੀਕਰਤੇਹੈਂ॥ਸੋਯਹਭੀਕਰਤਾਹੋਂਗਾ॥ਅਤੇਹਮਕ
ਉਮਲੂਮਹੂਆ॥ਜੋਯਹਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਾਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਸੇਖਪਾਸੋਂਵਿਦਾਹੋਇਆ॥ਪਰੁਪਠਾਣਛੋਡੇਨਾਹੀ॥ਨੂਈ
ਦੀਨਉਥਾਰੇਖੀਦੇਖਾਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਰਹਿਆ॥

॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ॥ ਸਾਖੀਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਤੀਸਰੇਦਿਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛੋਕੀਫੇਰਆਇਆ

ਆਇਆਤਾਂਫੇਣੀਨੂਦਰਸਨੁਦਿਤੋਸੁ॥ਤਾਫੇਰਆਤਾਸੀ
ਦੇਤਥੇਰਾਇਆ॥ਤਾਅਗੋਸੀਦੇਤਪੈਰ॥ਤੇਦਾਹਪਈ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ਸੀਦੇਤਨੂਅਸਾਥੇਰਹਦੀ
ਨਜਰਨਹੀਪਉਦੀ॥ਤਾਸੀਦੇਤਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਭਾਗ

ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਮੰਦਭਖੀਏਤੇਰੇਵਡੇਭਾਗੁ।ਹੈਨੀਂ।
ਦੇਖੇਮਸਾਂਵਿਚਾਰੀਲਤੀਕਰਦੀਹੋਵੈਂ।ਸਤਵਰੇਮੰਦੈਤਜੀਵੀ।
ਦੂਏਧੀਆਹੋਈਆ।ਵਡੇਪਿਆਰਿਲਗੀਆ।ਫੇਰਜੜੀ
ਸਗੀਵਾਰੀਪਰਸੂੜਹੇਟੀਚਲਾਣਾਕੀਤਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਹੁਤੁ
ਅਰਜੀਕਰਤਾਰਅਗੇਕੀਤੀ।ਪਰੁਕਰਤਾਰਭਾਣੇਦਾਸਾਹਿ
ਬੁਨਮੰਨੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਦਾਸਹੋਇਆ।ਆਖਨਲ
ਗਾਭਾਈਬਾਲਾਜੇਰਲੇਤਾਇਕਉਠਦਾਸੀਕਰਿਆਵੀ
ਏ।ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀਕਿਪਰਦੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
ਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ।ਉਹਸਚਦਜਲਾਸਦੀਹੈ।ਪਰੁ
ਵਡਾਟਕੀਹੈ। ।ਏਥੇਸਰੂਬਾਣੀਦਾਸਕੂਰੁ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਭਾਣੀਬਾ
ਲਾਦੋਵੈਸਚਦਜਲਾਸਦੀਉਹਨੂੰਚਲੇ।ਗਏ।ਜਾ
ਵਹੀਦੇਸਾਹੋਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਦਰੀਆਉਨਾਦਵ

ਲਗੋ ਤ੍ਰਾਣਾਵ੍ਹਾਦੀਆਹੋਈਆ ਤ੍ਰਾਣਾਇਕਸਿੰਦੀਨਾਵ੍ਹਦਾ
ਆਹਾ ਜਾਣਾਵਨਸਰੋਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਣੀਉਚਰੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿਰਹਿਆਸਮਾਈ
ਗੁਰੁਈਸਰੁਗੁਰੁਗੋਰਖੁਬਰਮਾ ਗੁਰਪਾਰਬਤੀਮਾਈ ਜੇਹੂ
ਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹਿਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ ।ਗੁਰਾਇਕਦੇ
ਹੁਬੁਝਾਈ ।ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿ
ਨਜਾਈ॥੫॥ ਤੀਰਥਿਨਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਵਿਣੁਭਾਣੇ
ਕਿਨਾਇਕਰੀ ।ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾ
ਕਿਮਿਲੈਲਈ ।ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇ
ਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ ।ਗੁਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ।ਸਭ
ਨਾਜੀਆਕਾਇਕੋਦਾਤਾ ।ਸੋਮੈਵਿਸਰਿਆਨਜਾਈ ।
ਦਾਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ ।ਓੜਕ
ਓੜਕਭਾਲਥਕੇਵੇਦਕਹਾਣੀਇਕਧਾਤਾ ।ਲੇਖਾਹੋਇ

ਤਾਲਿਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ।ਪ।ਇਕਦੂਜੀਭੇਦਖਹੋਇ
ਛਖਹੋਵਹਿਸਖਵੀਸਾ।ਏਤਰਾਹਪਾਤਿਪਉੜੀਆਚੜੀਐ
ਹੋਇਇਕੀਸਾ।ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸਾ।
ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸਾ।੪।ਹੋਰਭੀਪਾਣੀਬ
ਹੁਤੇਹੋਏ।ਪਰੁਸਿੰਦੀਦੂਹਾਜਾਹਰਾ।ਅਟਾਕੈਆ।ਇਕਰੁ
ਰਮਾਕੀਤੋ।ਅਤੇਇਕਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਤੋ।ਤਾਕੁਰੂਨਾਨਕ
ਅਤੇਬਾਲਾਦੋਵੈਨਾਦਰੇਰਹੇ।ਅਤੇਸਿੰਦੀਆਪਣੇਪੀਰਪ
ਸਰਾਇਆ।ਪੀਰਅਗੇਬੋਲੀਆਪੁਛਿਆਬਚਾਦਿਨ
ਕੈਉਚਾਨੈਉ।ਤਾਸਿੰਦੀਆਖਿਆਜੀਦੇਪੀਰਸਲਾਮ
ਤੀਐਨੂਹਿਕਹੈਰਾਨਕੀਬਾਤੀਹੈ।ਪੀਰਕਹਿਆ।ਬਚ
ਕੇਹੀ।ਤਾਸਿੰਦੀਕਹਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।ਹਿਕੁਜੋਹਿਦੂ
ਫਕੀਰਦਰਿਆਉਵਿਚਨਾਦਰਾਆਹੈ।ਸੋਉਸਪਕਾਊ
ਜੋਖਾ…ਕੈਆਹੈ।ਸੋਕੁਫਰਦਾਬਾਧਿਆਹੈ।ਤਾਫੇਰਪੀਰ

ਪੁਛਿ[illegible]ਬਚਾਕੇਹਾ ਤਾਸੀਦੀਕਹਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀ
ਾਤੁਸਾਂਕਹੇਥਉਚਾਰਤਬਕਅਤੇਕੁਰਾਨਾਂਵਿਚਭੀਚਉਦਾਂ
ਲਿਖੇਹੈਨੀ ਅਤੇਉਸਏਤਾਪੁਛਾਨਬੋਲੀਆ ਜੋਲਖਤ
ਬਕਕਹੈਹੈਨੀ ਮੈਨੂੰਤਾਂਤਦੀਦੀਹੈਰਾਨਗੀਹੈ ਤਾਂਫੇਰਪੀਰ
ਪੁਛਿਆ ਬਚਾਓਹੁਹਿੰਦੂਫਕੀਰਾਂਕੇਬੇਛਾਂਡੇਓ ਤਾਂਫੇਰ
ਸੀਦੀਆਂਖੀਆਜਿੰਦਗੀਆਉਂਵਿਚਫਿਰੇਆਹੇ ਤਾ
ਫੇਰਪੀਰਆਖੀਆਜਾਏਬਚਾਉਨਾਨੂੰਸਾਂਦਲੀਆ
ਉ ਤਾਂਸੀਦੀਸਦਣਚਾਲੀਆ ਅਗੇਰਹੁਵਿਚਹੀਸੀ
ਲੋ ਤਾਂਸੀਦੀਕਹੀਆਚਲੋ ਦਰਵੇਸੋਮੇਰਾਪੀਰੁਤੁਸਾਨੂੰ
ਸਦਦਾਹੈਏ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੋਲੀਆਚਲੁਦਰਵੇਸ
ਅਸੀਤੇਰੇਪੀਰਦੇਦੀਦਾਰਨੂੰਚਲੇਆਹੇ ਤਾਂਓਹੁਸੀ
ਦੀਦੂਹਾਂਨੂੰਲੈਗਇਆ ਅਗੇਪੀਰਉਤੀਕਦਾਨ
ਬੈਠਾਆਹਾ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜਾਇਮਕਾਬਲੇਕੀਤੋ ।

ਤਾਪੀਰਿਅਗੋਪੁਛਿਆ ਉਤੇਸੰਦੇਪੀਰਅੜ੍ਹੇਏਤੇਅਠ ੨੯੧
ਏਨੀ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਗਲੀਅਧਾਰੁਸੰਦੀ
ਆਜੋਮੰਗੇਸੋਦੇਨਾ ਤਾਪੀਰਸਭਦਜਾਲਾਲਦਸਤਪੋ
ਸੀਲੀਤੀ ਅਤੇਮੂਹਬੀਧਚਨੁਕਹਿਉਸਾ ਯਾਰਸਲ
ਸਾਬਰਾਭੁਚਾਈਸਚੁਚਊ ਦਰਗਾਹ ਕਿਆਧਜੇਖਾ
ਆਭੁਸੁਲਾਈਸਚੁਮੁੰ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੇਖ
ਸੁਲਾਉਸਚੁਅਤੇਦਰਗਾਹਸੋਹਨਿਸਚੀਆ ਝੂਠਿਆ
ਨਾਹੀਠਾਉ ਫੇਰਿਚਉਰਾਸੀਸੁਟੀਆ ਤਾਫੇਰਸੰਦੀ
ਘੋਲੀਆ ਪੀਰਸਲਾਮਤੀਓਰੀਧਾ ਤਾਈਦੇ ਰਹਿਗਏ
ਅਤੇਤੁਸੀਆਪਣੇਵਿਚਪਰਚਰਾਏ ਤਾਪੀਰਕਹਿਆ
ਧਚਾਤੂੰਕਿਆਆਖਦਾਹੈ ਤਾਸੰਦੀਆਗੀਅਤੁਸਾ
ਭੀਚਉਂਦਾਆਖੋ ਅਤੇਕੁਰਾਨੁਪੈਕੈਧਰਬੁੀਚਰਉਦਾ
ਆਖੋ ਅਤੇਏਸਫਰਦੇਸੁਲਅਹੀਲੁਧਆਖੋਗਾ

ਮੈਣੀਉਸਆਖਦਾਆਹਾ॥ਦਿਖਾਇਹੁਜੂਠਹੈਕੇਹੁਸੀਜੂਠੇ।
ਕੇਪੈਕੇਘਰਕੂਰਾਨਜੂਠੇਹੈਨਾ॥ਤਾਪੀਰਆਖਿਆਘਰਾਜੂ
ਠਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜਿਨਾਨੂਚਉਦਾਦੀਨਜਰਖੁਲੀਹੈ॥
੨ ਤਿਨਾਚਉਦੀਂਆਲੋ॥ਅਤੈਜਿਨਾਦੀਪਸਮਨਜਰਖੁਲੀ।
ਹੈ॥ਤਿਨਾਲਖਹੀਆਖੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾ॥ਲਖਾ
ਦੇਅਗੋਕਿਆਹੈ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਅਗੋਖੀਐ
ਤੂਪੀਰਆਖੀਆਘਰਚਾਲਖਾਂਦੇਅਗੋਇਸਨੂਕੀਆਘਰ
ਨਾਹੀ॥ਜੇਬੋਤੇਭੂਗਿ॥ਇਸਦੀਨਜਰਖੁਲੀਆਹੀ।
ਤਿਤਨੀਆਖੀ॥ਤਾਪੀਰਸਿਦੀਆਖਿਆਜੀਏਹੁਜੋਕੁਰਮੁ
ਖੀਆਖਦਾਆਹਾ॥ਸੋਕਿਆਆਖਦਾਆਹਾ॥ਤਾਫੇਰ
ਪੀਰਪੁਛਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੂ
ਜੀਕਿਸਨੂਆਖਦੇਹੋ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਪੀ
ਰਜੀਮੈਨਾਹੀਜਾਣਦਾ॥ਤਾਫੇਰਪੀਰਕਹਿਆ।

ਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ।ਲੋਟਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ। ੨੬੨
ਪੀਰਜੀਮੈਤੂਸਾਥੋਪੁਛਣਆਇਆਹਾ।ਤਾਫੇਰਪੀਰਕਹਿ
ਆਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁ।ਜੇਅਸਾਡੇਮੰਗਲਦੀਥੈਲੀਪੁਛੈ
ਤਾਅੰਕਸੋਨੀਗਾਰਭੀਦਸਦੇਵੇਸਾ।ਅਤੇਤੇਰੇਮੰਗਥੀਦੀ
ਥੈਲੀਹੈਤੂੰਜਾਣਦਾਹੈਸੋਆਖੁ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆ
ਖਿਆਜੀਮੈਹਥੋਪੁਛਾਣੇਆਇਆਆਹਾਂ।ਖੁਸਭਣਦਾਜਾ
ਥਾਲਾਸੰਚੀਮੁਰੀਦਸਰੂਸਦੋ।ਭਗਾ।ਆਖਣਸੁਣੇਖੁ
ਦਾਇਦੇਥੀ।ਦੇਉ।ਏਹੁਦਰਵੇਸੁਅਸਾਡੇਤਕੀਏਬੈਠੇ
ਹੈਨੀ।ਅਸੀ।ਇਨਾਨੂੰਆਪੁਬੈਠਾਇਰਖੇਆਹੇ।ਤੁਸ
ਥੈਲੀ।ਥੀਤਾਜਕਰਜਾਣਨੋ।ਅਸਾਅਗੇਉਜਰਕਰਦੇ।
ਹੋ।ਅਤੇਅਸਾਆਵਦੇਆਤੇਫੜੀਇਨਾਅਗੇਉਜਬਨਾ
ਹੀਕਿਰਣਾ।ਜੋਕਛੁਆਖਣਾਸੋਪਜਾਇਥੈਆਵਣਾ।ਅ
ਤੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸੁਅਸਾਆਵਦਿਆਤੇਲੀਤੁਸਾਏਥੋਉ

ਠਲਾਨਾਤੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਪੀਰਤੁਸੀਂਕੈਸੇ
ਜਾਂਦੇਹੋ।ਤਾਪੀਰਕਹਿਆਅਸੀਗੁਰਮੁਖਾਂਦਾਜਘਾੜੁ
ਲੈਣਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਪੁਛਿਆ।ਪੀ
ਰਜੀਤੁਸੀਂਕਿਥੇਜਾਹੁਗੇ।ਤਾਂਫੇਰਪੀਰਕਹਿਆਜੀ
ਮਕੇਜਾਂਦੇਆਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਈਏਪੀ
ਰਜੀ।ਤਾਪੀਰਜੁਘਾਗਾਡੀਪਾਇਆ।ਅਤੇਕੁਲਾਸੀ
ਰਤੇਲੀਤੀ।ਅਤੇਂਹਿਕਦਮਅਸਤਾਂਵਾਲੀਤਾ।ਅਤੇ
ਇਕਹਥਆਸਾਵਾਲੀਤਾ।ਅਤੇਪੈਰੀਂਕਉਸਾਪਈਆ।
ਤਾਪੀਰਚਾਲਿਆ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ
ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ। ਤਾਪਾਂਧੇਆਖਿਆਜੀਮਕਾਏਹੋਜੀ
ਬੇਮਕਦਾਨਾਗਾਈਆਸੀ।ਕੇਕੋਈਹੋਰੁਮਕਾਹੈ।ਤਾ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਪਾਂਧਾਓਹੋਮਕਾਹਈ।
ਤਾਂਫੇਰਪਾਂਧੇਪੁਛਿਆਜੀਓਥਤਾਂਕੇਸਪਾਸਹੁਜਾਘਾ

ਬੁਲਿਆਵਸੀ॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ॥ ਸੁਣਬਾ ੨੨੧
ਈਬਾਲਾਫਕੀਰਹੈਬੰਦਗੀਵਾਪੂਰਾ॥ ਪਰੁਪੀਰਕਬ
ਹੋਸੀ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਂਈਹੋਰਬਸੀ
ਤਾਸਯਦਰਜਲਾਲਜਾਇਜਹਾਜੁਚਾੜਿਆ॥ ਤਾਂਜਾਇ
ਕਪਹਾੜੁਨਜਰਆਇਆ॥ ਤਾਸਯਦਰਜਲਾਲੁਕਹਿਆ
ਜਹਾਜਿਉਸਪਹਾੜੁਨਾਲਲਗੋ॥ ਤਾਇਹੁਪਹਾੜੁਭੀ
ਡੀਠੇਖਜਾਸੀਏ॥ ਤਾਸੂਯਦਰਜੋਵਾਰੀਆ॥ ਸੋਜਾਹ
ਜਉਸਿਪਹਾੜੁਜਾਲਗਾ॥ ਤਾਜਹਾਜਵਿਚਹੋਕਾਈ
ਗਈਆ॥ ਜਿਹੜੇਜਿਸਉਤਰਨਾਹੈਸੋਉਤਰਪਵੋ॥ ਤਾ
ਸਯਦਜਲਾਲਉਤਾਰਿਪਾਇਆ॥ ਤਾਜਹਾਜਰਵਾ
ਹੋਇਆ॥ ਤਾਪੀਰੁਪਹਾੜੁਉਤੇਜਾਇਚਾੜਿਆ
ਜਾਇਦੇਖੇਤਾਭੁਲੀਆਵਸਤੂਲਖੀਆਹੋਲੀਆ
ਫੀਸੋਜਾਇਵਿਢਾਵਲੋਵਿਖਰੇਪਏਹੈਨਿ॥ ਪਰੁਰਹਲ

ਵਾਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ । ਤਾ ਪੀਰ ਮਸਾਣ ਵਿਚ ਜਾਤਾ ਜੋ ਜਹਾਨ ਸਮ
ਗ੍ਰੀ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਰਹਣ ਵਾਲੇ ਭੀ ਹੈਸਨ ਨਾ । ਤਾ ਫੇਰ ਤਆ
ਈ ਕਰਿ ਜਗਾ ਸਭੁ ਢੂਢੀ ਆਬਾਦ ਗਾਵਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖ
ਣਾ । ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਭੁ ਢੂਢਾ ਵਿਚ ਮੀਹੁ ਵਸਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਪੀਰ ਦੇ ਦੇ
ਸਾ ਵਿਚ ਗੁਜਰੀ । ਜੋ ਏਥੁ ਦਾਈਏ । ਏਹ ਕਿਆ ਜੀ ਥੇਲੇ
ਭੀਦਾ ਹੈ ਤਿਥੈ ਨਾਹੀ ਵਸਦਾ । ਅਤੇ ਜਿ ਥੇਲੇ ਭੀਦਾ ਨਾਹੀ
ਤਿਥੈ ਵਸਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਮੀਹੁ ਵਸਾਣੇ ਗਹਿ ਗਇਆ । ਤਾ ਫੇਰ
ਪੀਰ ਪਹਾੜ ਉਤੇ ਆਇਆ ਜਾਇ ਤਾ ਵਿਚ ਵਾੜਿਆ ।
ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਉਥੈ ਦੇਵ ਸਕੀਨ ਜੋ ਅਹੇ । ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਣੀ
ਜਾਹ ਗਾਏ ਬੈਠੇ ਹੈਨਿ । ਸਾਈਆ ਉਨਾ ਦਾ ਭਾਰੀਆ ਹਾ ।
ਜਿਸ ਨਾਲਿ ਮਥਾ ਝਗਾਤਿ ਸੇਪਾਸ ਘਹਰਾਇਆ । ਉ
ਨਾਨੂ ਕੂਚ ਰਾਤਿ ਨਾਲੀ ਢੂੰਢ ਕੋਜ ਨ ਉਤੁ ਰਚਾਇਆ ਹਾ ।
ਉਨਾਨੂ ਜਕਨਾ ਨੂ ਅਹਾਰੁ ਉਤਾਰਿਆ । ਤਾ ਇਸਨੂ ਨਾ ਉਤਰੇ

ਆਖੀਸਦੇਪਾਸਬੈਠਾਆਹੁਣਾਤਿਸਜਾਣਿਆਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵ ੨੮
ਨੂਪੁਛਿਆਆਅਗੋਉਸਪੁਛਿਆਫਲਾਣੇਅਹਾਰੁਉਤਰਿਆ।
ਏਸਆਖੀਆਜੀਉਤਰਿਆਤਾਫੇਰਉਸਪੁਛਿਆਪਰਚੋਂ।
ਤਾਏਸਆਖਿਆਨਾਹਿਪਰਚੋ ਤਾਫੇਰਉਸਪੁਛਿਆਕਿਉ।
ਤਾਉਸਕਹਿਆਜੀਇਹੁਕਿਜੋਕਿਸੇਮੰਡਲਾਦਰਦੇਸਆਇਆਹੈ।
ਸੋਉਸਨੂਨਾਹੀਉਤਾਰਿ ਤਾਉਸਫੇਰਕਹਿਆਅਹਾਰਕਿਸਦਾ
ਅਤੇਉਹੁਕਿਸਦਾ ਏਸਕਹਿਆਜੀਅਹਾਰੁਭੀਉਸੇਦਾਅ
ਤੇਉਹੁਭੀਉਸੇਦਾ ਤਾਫੇਰਉਸਕਹਿਆਤੂੰਬੇਕਾਰਾਜੋ
ਹਰਫਕਰਾਮਾਤਿਆਨਾਲਿਆਵੋ ਤਾਏਹੁਫੇਰਆਇਆ।
ਪਰੁਏਨਸੀਅਧਿਉਸਾ ਬੈਠਿਆਆਪੇਕਪੇਸ਼ਾ ਤਾਸ ਵਟ
ਦੇਜਲਾਲਨੂਪਾਰਹਿਆ ਪਰੁਜਾਰਾਦਾਰਹਿਆ ਦੇਖ
ਆਵਦੇਤਾਨਾਹੀਰਹਿਣੋ ਪਰੁਜਾਦੇਤਾਦੇਸਾਨੀ ਜਾਪ
ਰਤਾਤੋਂਵਣਤੇਆਈਆ ਅਤੇਉਜਾੜੀਉਤਾਰੀਦਾ

ਵਖਤੁਹੋਇਆ।ਤਾਸਰਵਰਜਲਾਲਦੀਪਲਕਲਗਗਈ
ਆ।ਜਾਂਉਨਉਂਘਾਰੀਲੀਤੀ।ਤਾਇਸਦੀਆਪਲਕਾ
ਖੁਲੀਆਂ।ਤਾਂਏਹੁਘਰੁਤ੍ਰਾਂਘੇਸਆਦਰਗੀਪਾਟਹੋਇਗਏਆ।
ਤਾਫੇਰਲਹਰਾਦਾਦਮਾਮਾਸਾਲਗਾ।ਦੇਖਣਾਦੇਖੇਤਾਂਹਿਕਜ
ਹਾਜਹੂਘਣਲਗਾਹੈ।ਤਾਇਸਦੇਜੀਅਵਿਚਹੁਜਰੀ।
ਜੋਏਖੁਦਾਏਤੂੰਏਹੁਕਿਆਕਰਦਾਹੈ।ਕੋਈਕਿਨਪੁਤਰਹੂ
ਰਹਿਆਇਆਹੈ।ਕਿਸੇਕਰਜਕਢਕੇਦੁਸਤਪਾਈਹੈ।।
ਤੈਨੂੰਇਤਨਾਭੀਉੱਤਰਸੁਨੁਹੀਆਵਦਾ।ਤਾਹਜੂਰੁ
ਘਣੋਰਾਹਿਗਏਆ।ਜਾਂਇਥਤਲਲਗਾ।ਤਾਫੇਰ
ਸਰਵਰਜਲਾਲਆਖਿਆ।ਸਦੇਦੇਹੀਜਾਂਏਦੇ।
ਜੋਆਵਦੋਦਿਸਾਂਹੈ।ਜਾਏਹੁਜਾਇਕਰਿਦੇਖੇਤਾ।
ਆਪੋਆਪਣੀਆਂਜਾਹਰਾਸਕੁਬੈਠੇਹੈਂਹੈ।ਫੇਰਉਸੇ
ਦੇਪਾਸਿਬੈਠਿਗਏਆ।ਤਾਂਫੇਰਉਨਾਨੂੰਅਹਾਰੁਉਤਾਰਿਆ।

ਤਾਉਹੁਜਾਪਫੇਰਾਬੀਜਮਾਦੁਹੋਇਆ ਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਿਆ ੨੬੫
ਇੰਬਣ੍ਹਾਹੋਇਆ ਤਾਫੇਰਉਸਅਗੋਪੁਛਿਆ ਅਹਾਰੁਉਤਾਰੇ
ਆ ਤਾਇਸਕਹਿਆਜੀਉਤਾਰਿਆ ਫੇਰਉਸਕਹਿਆਪਰਚੇਹੋ
ਤਾਫੇਰਇਸਕਹਿਆਜੀਨਾਹੀਪਰਚੇ ਤਾਉਸਕਹਿਆ ਕਿਉ
ਤਾਇਸਕਹਿਆਜੀਉਹਜੇਕਲਵਾਲਾਦਰਵੇਸਾ ਅਜੁਭੀ
ਭੁਖਾਬੈਠਾਹੈ ਤਾਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਵੇਖਾਉਸਨੁਸਦ
ਲਿਆਉ ਉਸਾਵਿਚਾਰਿਆਤਕਸੀਰਹੈ ਓਹੁਤਾਅਨੁਲਸ
ਹਿਬੁਹੈ ਤਾਸਟਦਜਾਲਨੁਸਾਦਿਲੈਗਇਆ ਤਾਅਗੋਗੁ
ਰਦੇਵਪੁਛਿਆ ਕਹੁਭਾਈਤੂੰਕੌਣਹੈ ਤਾਜਲਾਲਆਖਿ
ਆਜੀਮੈਉਚਖੀਹਾ ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਤੇਰੀਉਮਰ
ਕਿਤਨੀਹੈ ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ ਜੀਮੈਨੁਮਲੂਮਨਾਹੀ ਤ
ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ ਤੂੰਆਪਣੀਉਮਰਾਵਿਚਕਦੀਭੁਖਾ
ਭੀਰਹਿਆਹੈ ਆਇਨਾਦੁਹਾਦਿਨਾਵਿਚਖਾਧਾ ਤਾਜਲਾਲ

ਕਹਿਆ।ਮੈਕਦੀਨਾਹੀਭੁਖਾਰਹਿਆ।ਆਪਣੀਸੰਕਾਲਾਹਿ
ਰਾ।ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ।ਸੁਣਿਭਾਈਤੂੰਸਚੁਕਹੁਤੈਕਿਆ
ਗੁਸਤਾਖੀਕੀਤੀਹੈ।ਜੋਤੈਨੂੰਦੁਆਈਦਿਨਭੁਖਭੁਖਾਰਖਿਆ।
ਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਤਾਕਛੁਨਾਹੀਕੀਤਾ।ਤਾਉਸਗੁ
ਰਦੇਵਕਹਿਆ।ਭਾਈ।ਪਰਮੇਸਰੁਨੂੰਤਕਸੀਰਨਾਹੀ।ਲਾ
ਈਜਾਦੀ।ਤੂੰਸੀਆਪਣੀਤਕਸੀਰਜਾਹਰਕਰੋ।ਤਾਜਲਾ
ਲਕਹਿਆ।ਜੀਮੈਨੂੰਦੁਈਦਿਨਜਠਰਾਦਾ।ਤਮਾਸਾਡਿਠਾਹੈ।
ਤਾਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆ।ਜਠਰਾਵਿਚਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾ
ਜਲਾਲਕਹਿਆ।ਕਾਲਿਸਮੁੰਦ੍ਰਾਂਵਿਚਮੀਹੁਵਸਦਾਆਹਾ।
ਤਾਮੈਆਖਿਆ।ਅਜਾਸਾਹਿਬਏਹੁਕਿਆ।ਜਿਥੈਲੋੜੀਦਾਹੈ
ਤਿਥੈਵਸਦਾਨਾਹੀ।ਅਤੇ।ਜਿਥੈਨਾਹੀਲੋੜੀਦਾਤਿਥੈ
ਵਸਦਾਹੈ।ਤਾਮੀਹੁਵਸਣੋਰਹਿਗਇਆ।ਤਾਗੁਰਦੇਵਪੁ
ਛਿਆ।ਅਜੁਕਿਆਡਿਠੋ।ਤਾਫੇਰਜਲਾਲਕਹਿਆ।

ਜੀਅਜੁਇਕਜਹਾਜਡੁਬਣਲਗਾ'ਆਹਾ'ਤਾਂਅਸਾਂਆਖਿਆ ੨੬੪
ਸਮੁਦ੍ਰਾਇਤੂੰਏਹੁਕਿਆਕਰਦਾਹੈਂ'ਕੋਈਰੰਨਾਂਛਾਡੇਆਇਆਹੈ'
ਕੋਈਪੁਤ੍ਰਛਾਡੇਆਇਆਹੈ'ਕੋਈਕਿਰਜਕਢਕਰਖੇਪਲੈਆ
ਇਆਹੈ'ਏਹੁਤੂੰਕਿਆਕਰਦਾਹੈਂ'ਤਾਂਜਹਾਜਜਾਇਬੰਨੇਲ
ਗਾਹੈ'ਤਾਂਉਹਗੁਰੂਦੇਵਬੋਲਿਆ'ਜੋਇਸਬੇਮੁਖਨੂੰਇ
ਥੋਕਚੋ'ਏਹਕੋਈਵਡਾਬੇਮੁਖਆਇਆਹੈ'ਇਸਮੰ
ਦੁਖਾਂਵਿਚਪਨਦਾਨਾਹੀ'ਤਾਂਜਸਾਲਕਹਿਆਉਸਤ
ਆਪਣਾਭਾਣਾਕਰਣਾਆਹਾ'ਤੂੰਉਸਦਾਸਰੀਕਹੋਇਆ'
ਜੋਤੂੰਉਸਦਾਕੀਤਾਭਰਮੇਟਣਾ'ਤੂੰਹੁਣਵਡਾਆਦਮੀ
ਹੋਇਗਾਇਆ'ਤੂੰਹੁਣਲਗੋਜਾਣਨਾ'ਜੋਮੇਰਾਹੁਕਮਝ
ਗਾਰਸਣਾ'ਤੂੰਵਡਾਬੇਮੁਖਹੈਂ'ਤਾਂਜਸਲਾਲਕਹਿਆ'
ਜੀਗੁਰਮੁਖੀਕਉਣਦੇਹੋਦੇਹੈਨਿ'ਤਾਂਉਸਗੁਰਦੇਵਆਖਿਆ'
ਸੁਣਦਰਵੇਸਾ'ਜੋਉਸਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦੇਹੈਨਿ'ਭਾਣਾਮੰਨਦੇਹੈਨਿ'

ਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੈਨਿ।ਅਤੇਜੋਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸਕਕਰੇਸੋਈ
ਬੇਮੁਖ।ਤਾਂਜਸਾਲਕਹਿਆ।ਰਾਮਜੀਭੁਲਾਹੋਇਆ।ਜੋ
ਨੇੜੇਹੀਮਿਸਾਹੋਈ।ਚਜੇਅਹੇਮਕੋ।ਆਪਣੇਬੁਕੀਏ।ਹੁਕ
ਦੂਵੇਸਛਡਿਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਉਸਗੁਰਦੇਵਕਹਿਆਸੁਲਦਰ
ਵੇਸੁ।ਜਿਸਨੇਤੂੰਆਪਣੇਆਸਣਬੈਠਾਇਆਇਆਹੈ।
ਸੋਉਹੁਸਭੁਕੁਛਜਾਣਦਾਹੈ।ਤਾਂਜਸਾਲਕਹਿਆ।ਦੂਰਸ
ਤਜੀ।ਤਾਂਜਸਾਲਰਾਤਨੂੰਭੀਅਤਾਰੂਉਤਾਰਿਆ।ਤਾਂਖਣਾ
ਸਕੀਖਾਧਾ।ਜਸਾਲਰਾਤਨੂੰਲਗਾ।ਜ ਗਲਾ।ਜੋਦੇਖਾ
ਕਿਸਰਾਹੁਜਾਂਦੇਹੈਨਿ।ਅਤੇਆਦਦੇਕੇਹੜੇਰਾਹਹੈਨਿ।
ਚਾਰਿਪਹਰਿਰਾਤਿਜਾਗਦਾਰਹਿਆ।ਜਾਉਨਾਦੀਉਤਾਰਿ
ਦਾਦੁਖਤੁਟੋਇਆ।ਤਾਂਜਸਾਲਦੀਆਪਭਕਾਲਗਾਗਈ
ਆ।ਤਾਂਜਸਾਲਸਮਾਝਿਆ।ਜੋਏਥੇਅੰਤਕ ਅੰਤੁਨਹੀਆਦ
ਦਾ।ਅਤੇਉਹੁਦਰਵੇਸੁਬੈਠਾਹੈ।ਤਾਂਜਸਾਲਦੇਦਿਲਾਵਿਚਆਈ।

ਜੋਜਹਾਜੁਡੁਬਣੇਥੇਆਇਲਗੇਤਾਅਸੀਜਾਇਪਹੁਚੀਏਤਾਇਕ
ਜਹਾਜਨੂਦੁਖਨੁਜਲਾਲਦੇਰਾਹਹੀਲੈਆਇਆਤਾਜਲਾਲ
ਚਨੁਪੈਠਾ ਫੇਰਜਹਾਜਨੂਦੁਖਨ ਜਲਾਲਦੇਰਾਹਹੀਲੈਆ
ਇਆਤਾਜਲਾਲਆਪਣੇਆਸਾਣਿਆਇਆਤਾਆਇਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਨੂਮਿਲਿਆਵਸਤਪੇਸੀਕੀਤੀਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਹਿਆਪੀਰਜੀਏਹਗੁਰਮੁਖਾਦਾਜਹਾਜੁਤਾਜਲਾਲਕਹਿ
ਆਸੁਣਿਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਤੈਨੂਸਭਕੁਛਰੋਸਨਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਪੀਰਜੀਜੋਕੁਛੁਜਹਾਜੁਪਾਲੀਆਏਤੋਸੋਈਆ
ਖਹੁਤਾਜਲਾਲਕਹਿਆਨਾਨਕਦਰਵੇਸਾਜੋਕੋਈਹੁਕਮੁ
ਖੁਦਾਇਦਾਮੰਨਦਾਹੈਅਤੇਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਸਰਸਕਨਾਹੀ
ਲੀਆਵਦੇਸੋਈਗੁਰਮੁਖਹੈਨਿਅਤੇਜੋਕੋਈਉਸਦੇਕੀ
ਤੇਵਿਸ[illegible]ਵਦਾਹੈਤਾਸੋਈਓਹੁਬੇਮੁਖਹੈਏਹੁਜ
ਹਾਜੁਮੰਨੀਆਹੈਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀਰਜੀਏਹੁ

ਜਧਾਧੁਰੁਜੀ ਕੀ ਬੋਲੀ ਆਏਹੋ ਤਾਂ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ ਸਾਂਹੈਕ ਜੋ ਪਹਾੜਾਂ ਦਾ ਟਾਪੂ ਦੇ ਵਿਚ ਆ
ਹਾਂ ਉਥੇ ਕੂਦਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਰਹਦੇ ਆਹੇ ਉਨਾ ਨੂੰ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਦਾ ਅਹਰੁ ਉਤਰਦਾ ਆਹਾ। ਅਤੇ ਜੀ ਉਨਾ ਦਾ ਰਾਹੁ
ਕੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣਿ ਨਾ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਉਹ ਕਉਣ ਆਹੇ ਤਾ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸੁ।
ਉਨਾ ਦਾ ਸਾਈਆ ਜਾਹਰ ਆਹਾ ਸੋ ਕੋਈ ਕਾਈ ਨ ਪਾਏ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਦ ਦੇਹੁ ਤਾ
ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਾਲ
ਕਾਵਿਦਾ ਹੋਇਆ। ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰੁ ਚਲੀ। ਤਾ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਉਥੇ ਕਉਣੁ ਆਹੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਥੇ ਨਾਰਦ ਕੁ
ਸਾਈ ਦੇ ਸਿਖ ਆਹੇ ਸੰਗ ਤਿਆ ਹੀ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਆਹੇ।

ਤਾਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਹੁਨਾਕਿਸਨੂੰਹੋਦੇਹੋ ਤਾਗੁਰੂਨਾ ੨੬੮
ਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦੇਜਾਈਏ
ਗੇ ਤਾਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਫਰੀਦਸਾਬਤਾਅਗੇਹੀਚਾਲੇ
ਅਹੈਈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਫਰੀਦ
ਦੀਸਤਵੀਜਾਹਰਾਹੈ ਸੇਖਬ੍ਰਹਮਾ ਪਰੁਭਾਈ ਫਕੀਰ
ਹੈ ਤਾਫੇਰਿਬਾਲੇਪੁਛਿਆਜੀਜਲਾਲਜੇਹਾਹੈ ਤਾਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ ਭਾਈਬਾਲਾਜਲਾਲਤੇਬਹੁਤੁਦੂਰਿ
ਹੈ ਖੁਦਾਇਦਾਪੀਆਰਾਹੈ ਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਜੀ
ਚਲੀਐ ਤਾਉਥੋਚਲੇਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦੇਆਏ॥

॥ਸਲੋਕਬਾਣੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਗੋਸਟਸੇਖਾਬੈਰਹਮਕੀਆਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਨਾਲਿ॥ਹੋਈਥੀ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਸੰਧੂ॥
ਤਾਰਾਵੀਨਦੀਆਵੀਆਹੁਦੀਦੇਅਧਾਵਿਚਆਇਆ॥
ਸੌਤੇਸੌਤੇਉਰਾਦੀਆਨੁਵਸਦੀਆਅਧਾਵਿਚਦੇ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਅਤੇਬਾਲਾਪਟਣਆਏ॥ਸੇਖਫਰੀਦਦੇਸਦਾਪਤਰ
ਦਿਨਰਹਦੇ॥ਕੋਹਾਦੂਹਾਦੇਫਰਕਾਵਿਚਆਇਬੈਠੇ॥ਪਟਣ
ਦਾਪੀਰਸੇਖਫਰੀਦਦਾਦੀਆਉਲਾਦਸੇਖਾਬੈਰਹਮਥਾ॥
ਰਾਜਾ॥ਸੇਖਬਿਰਹਮਦਾਮੁਰੀਦਖੁਦਾਇਦਾਪੀਆਰਾ॥
ਲਕੜੀਆਚੁਨਣਆਇਆਸੀ॥ਪੀਰਦੇਹੁਕਮੁਨਾਲ
ਕਮਾਲਦਰਵੇਸਖਧਰਦਾਰਖੁਦਾਇਆਪਿਆਰਾ॥ਖੁਦਾ
ਇੰਦ੍ਰੀਖਧਰਜਾਣਤਾਥਾ॥ਲਕੜੀਆਚੁਣਦਾਸੀ॥
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਸਲੋਕਸੁਣਤਿਵਿਚੀਦੇਤਾ॥ਸ ॥ਸਲੋਕੁ॥
ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖਾਭੀਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐ

ਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕੋਹੋਕੁ॥੧॥ਤਾਬਾਬੇਨਾਨਕਆਖੀਆਫੁਤਨਾਹਿ ੨੯੯

ਜਲੋਕਕਹਿਆ॥ਤਾਉਨਿਸੇਖਬਰਹਮਦੇਮੁਰੀਦਾਂਖਬਰਕੀਤੀਆ

ਪਹੋਪੀਰਦੇਲੀਗਰਨੂਬਲਦਾਸੀ॥ਉਨੀਸੁਣਿਆ॥ਸੁਣਿਕੇਨਾਨਕ ਗੁਰੂ

ਜੀਪਾਸਿਆਇਆ॥ਆਇਕਰਿਦਸਤਪੰਜੋਸੈ ਦੁਇਸਲਾਮਕਰਿ

ਬੈਠਾਅਰਜਕੀਤੋਸੁ॥ਜੀਪੀਰਸਲਾਮਤੀ॥ਏਤੁਬੰਤਮੈਨੂਦਿਤਿਸੁਣ

ਈਐ॥ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬਾਬੇਆਨਨਾਂਕੇਆਖੀਉਸੁ॥ਜੋਏਟਕੀਰਬੁ

ਦਾਇਦੋਪੀਅਰੋ॥ਆਪੇਪਟੀਹੈ॥ਆਪੇਕਲਮਹੈ॥ਆਪੇਲਿ

ਖਣਹਾਰਹੈ॥ਬੀਆਆਖਣਨੂਜੋਬੰਦਾਹੈਉ॥ਤਿਸਾਦੇਚਭੀ

ਖੁਦਾਇਹੈ॥ਅਤੇਕਲਮਜੋਬੰਦੇਦੇਹਾਬਲਿਖੀਹੈ॥ਸੋਏਹਭੀ

ਆਪੇਖੁਦਾਇਹੈ॥ਹੋਰੁਦੂਜਾਜੋਜਾਣੀਐ॥ਸੋਕਿਆਕਰਿਜਾਣੀ

ਐ॥ਜੋਏਹੁਖੁਦਾਇਹੈ॥ਏਹੁਬੰਦਾਹੈ॥ਕੰਬੀਰਕਹਿਆ॥

ਜੋਖਾਲਕ ਖਲਕ॥ਖਲਕਾਵਿਚਖਾਲਕਪੂਰਿਰਹਿਆਸਭ

ਠਾਈ॥ਰੇਕੇਜਾਣਿਨਭੂਲੇਬਾਣੀ॥ਤੇਉਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥

1.

ਆਪੇਸੇਵਕਹੈ ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਹੈ ਦੂਜਾਨਾਇਕਸਬੀ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀਕੋਇ ਜਹਾ ਕਹਾ ਏਕੋਹੈ ਤਾਉਹੁਫਕੀਰਆਪਲੋਪਿ
ਰਬੋਆਇਆ ਆਇਕਹਿਆਬੀਉਸੁ ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ
ਇਕਜੋਮੈਨਾਨਕਵੇਦੀਹੈਂਦੂਦੇਖੀਆਹੈ ਸੁਓਨਿਖੁਦਾਇਦੀ
ਸੂਰਤਿਹੈ ਅਸਾਹਪਛਾਤਾਹੈਸੁ ਜੋਈਵੈਰਾਪੇ ਰਜੀਲਿਏ
ਕੁਰਾਜਾਤਸੇਹਕਤਾਲਨੂੰਅਪਨੇਆ ਤਾਪੀਰਕਹਿਆਇਹ
ਕਮਾਲਾ ਵੇਖੀਹੈਂਦੂਤੇਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਿ ਤਕਮਾਲਾ
ਕਹਿਆ ਪੀਰਸਲਾਮਤੀ ਨਾਨਕਹੈਂਦੂਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰ
ਤਿਹੈ ਓਨਿਖੁਦਾਇਤਾਹੈ ਤਬਸੇਖਾਬੀਹੰਮਪੀਰਕਹਿਆ
ਜੁਬਰਾਮੈ ਰਾਜਬਾਬੁਨਾਨਕਕੂਪੀਂਨਵੈਨੂੰ ਜੋਇਸਜ
ਬਾਬੁਦਾਸੁਆਲੁਦਿਤੋਸੁ ਤਾਉਹੁਨਕਤਲਾਕੂਪਹੁਤਾਹੈ
ਜੇਨਾਦਿਤੋਸੁ ਤਾਹਕੋਨੂੰਠਹੈ ਤਬਸੇਖਬਰਨਮਕਹਿਆ
ਜਸੋਰਾ ਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਪਛਿਆਸੁ ਇਕਸਾਹਿਬੁਦੂ

ਏਹਦੀ।ਕੇਹੜਾਸੇਵੀਕੇਹੜਾਂਰਦੀਆ।ਤੇਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ। ੩੦੦
ਜੀਹਿਕਾਜਾਹਿਬੁਰੇਹੈ ਦੁਏਹਦੀਹੈਨਿ।ਨਾਨਕਾਹਿੰਦੂਹਿੰਦੂਆ
ਖਦੇਹੈਨਿ।ਜੋਤਿਆਸਾਵਿਸਸਹੀਹੈ।ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਆਖਦੇ
ਹੈਨਿ।ਅਸਾਵਿਚਸਹੀਹੈ।ਵੇਖਾਖੁਦਾਇਏਕਹਦੀਦੁਏਹਾ।
ਸਹੀਕੇਹੜੇਰਾਹਵਿਚਕਰੀ।ਅਤੇਅਣਸਹੀਕੇਤਿਰਾਹੁਵਿਚ
ਕਰੀ।ਤਬਏਹਬੈਤਸੇਖਾਬੀਰਹਮਪਾਸੋਲੈਕਰਿ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਪਾਸਿਆਇਆ।ਉਹੁਸਾਹੁਕਮਾਲੁ।ਮੁਰੀਦਾ।ਸੇਖਬ
ਰਹਮਦਾ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਿਆਇਆ।ਆਇਕਰਿ
ਆਖਿਉਸੁ।ਜੀਪੀਰਸਲਾਮਤੀਸੇਰੇਪੀਰਤੇਰੇਬੈਤਉਤੇ
ਬੈਤੁਕੀਤਾਹੈ।ਉਸਦੇਜਬਾਬਦਾਸੁਆਲੁਮੈਕੂਸੀਸੇ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ।ਜੋਆਖਦੇਖਾ।ਕੇਆਉਨਮੁ
ਦਾਇਦੇਪੀਆਰੇਜਬਾਬਮੀ।ਰੀਆਹੈ।ਤਾਉਨਕਾਦਸ
ਬੈਤਆਖਿਸੁਣਾਇਆ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਬੈਤਦਾਸੁਆਲ

ਸੋ

ਆਖਿਆ । ਜਰੀਤ ਕੈ ਉਪਾਰਿ । ਜ ਸਲੋਕ ਦਾ ਜਬਾਬੁ । ਹਿਕੇ
ਸਾਹਿਬੋ ਹਿਕਾ ਹਾਂਦਿ । ਹਿਕ ਸੈਂਦੀ ਦੂਜੇ ਕੂ ਰਦ । ੧ । ਸਲੋਕੁ ।
ਦੂਜਾ ਕਹੇ ਸੁਮਰੀਐ ਜੀ ਸੇਤੇ ਮਰ ਜਾਏ । ਹਿਕੋ ਸੁਮਰੇ ਨਾਨਕ
ਜਾਲਿ ਥਾਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ । ਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ।
ਤਬ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮੁਰੀਦਾਂ ਨੂ । ਜੀ ਪੀਰ ਅਜੇ ਤੂੰ ਦਰਨੁ ਬਲ
ਦਾ ਹੈ । ਤਾ ਮੁਦਾਂਇਆ ਖਿਦਾ ਸਦਨਹੀ । ਹਿਕੋ ਸਾਹਿਬੋ ਤਈ
ਹਿਕਾ ਹਦਤਈ । ਹਿਕਸੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰ । ਦੂਜੇ ਕੂ ਰਦ ਦੂਰਿ
ਕਰਿ । ਦੂਜਾ ਮਨ ਤ ਕਰਿ । ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਰਿ । ਜੋ ਸਚ
ਸਰਬ ਅੰਕਾਰ ਹੈ । ਤਿਸ ਕੈ ਤੂੰ ਸੇਵ । ਜੋ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇ ਸਾ
ਥ ਰਵਿਆ ਹੈ । ਤਿਸ ਕੂ ਤੂੰ ਸੇਵਿ । ਨੇਰੁ ਦੂਜਾ ਮਨ ਹਿ ਕਰਿ ।
ਕਉਣੁ ਹਿੰਦੂ ਕਉਣੁ ਮੁਸਲਮਾਨ । ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਹਿਕੋ ਖੁਦਾ
ਏ ਹੈ । ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਦਾ ਜਬਾਬੁ ਦਾ ਸੁਆਲੁ । ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਪਾਸੋ ਲੈ ਕਰਿ । ਉਹੁ ਮੁਰੀਦ ਸੇਯਾ ਪੀਰ ਰਮ ਪਾਲੇ ਰਾਜੇ ਕਾ ।

ਸੋਖਾਧੀਰਹਮਪਾਸੀਲੈਗਾਇਆ॥ਆਇਕਰਿਜਾਏਨੁਧੈਤੁਧ ੩੦੦੧
ਨੈਆਆਸੁ॥ਤਾਜੇਪੂੰਹਮਸੁਣਿਕੈਖੁਸੀਹੋਇਆ॥ਤਾਮੁਰੀ
ਦਕੂਆਖੀਓਸੁ॥ਜੁਬਚਾਕੁਛਅਮਾਣਿਚੀਕਿਨਾਹੀ॥ਬਚਾਇ
ਸਾਵਿਚਬਹੁਤੁਅਜਮਤਹੈ॥ਤਾਮੁਰੀਦਕਹਿਆ॥ਪੀਰਜਾ
ਮਤਿਤੈਨੂਸਭੁਰੋਸਨੁਹੈ॥ਜੀਉਹੈਤਿਉਹੈ॥ਤਾਪੀਰੁਕਹਿਆ॥
ਬਚਾਜੋਨਾਇਕਕੁਦਾਇਖੁਇਆਹੈ॥ਸੋਹਕਦੂਪਹੁਚੈਹੈ॥
ਪਰੁਬਚਾਐਕੂਦਿਨਵਿਚਉਸਾਉਂਆਂਓਹਦਾਵੀਚਾਰਕਰੀ॥
ਤਾਮੁਰੀਦਕਹਿਆ॥ਪੀਰਸਲਾਮਤਇਸਨੂਅਜਦਾਰਹੋਇਚਾਲ ਕਰਦੇ॥
ਆ॥ਉਸਮੁਰੀਦਕੂਆਰੋਗੰਗਰਿਚਾਲੀਆ॥ਜੀਬੇਗੁਰੂਨਾ
ਕਆਹੁ॥ਤਾਂਤੈਸਾਉਆਇਆ॥ਪੀਰਆਦੇਤੀਕਹਿਆਸੁ
ਖਵਸਰਾਹਉਤਰਕਰਿਆਖੀਓਸੁ॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਸੇਖਕਹਿਆਆਗੁਜਸਾਮਾਲੋਕਚਰਾਮੁਟਾਇਸਚੁਰਉ
ਦਰਗਹਕਦਲਸੇਖਆਆਂਡਿਖਾਉਜਰਮਾ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਬੋਲਿਆ॥੧॥ਤੂੰਪਤਰਾਜਰੂਅਲਾਈਸੇਪਤੂਗਾਹਸੇ
ਹੁਜਰੀਆ॥ਕੂੜੈਕੂੜਾਬੇਪਹਿਰਿਰਹਉਰਾਸੁਣੀਅ
ਜੋ॥ਜੈਅਸਲਾਮਾਲੈਕੋ॥ਨਾਨਕਦੇਵੀਪ੍ਰਤਾਪਏਕੋਪਆਰੇ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥ਪੀਰਅਜਲਾਮਾਅਲੇਕਾ॥ਤਾ
ਈਏਪੀਰਜੀਸਰਫਗਜੀਹੂਈ॥ਗਰੀਬਾਂਨਿਵਾਜੋਹੇ
ਤੂਜੀਉ॥ਅਸੀਜੀਦੇਵੀਦਾਰੂਪੀਰੂਦਾਹੋਇਆ॥ਓਦੂ
ਓਦੂਦਾਹੂਓਨਕਾਰਿਗਲਾਂਵਿਚਮਿਲੇ॥ਬਹੁਤੁਭਾਉਕ
ਰਿ॥ਪੀਰਾਂਵਿਛਾਂਵਲੋਵਿਛਵਾਏ॥ਪੀਰਅਤੇਬਾਬਾਜੀ
ਦੋਨੋਉਪਰਿਬੈਠੇਇਕਠੇ॥ਬਾਬੇਦਾਮੁਖਪੂਰਬਵਲਾ॥
ਅਤੇਪੀਰਦਾਮੁਖਕਾਬੇਵਲਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥
ਪੀਰਜੀਤੁਸਾਂਕਾਬਾਇਤਵਲਜਾਹਿਕੀਤਾਹੈ॥ਤਾਂਸੇਖ
ਬਹਰਾਮਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਉ॥ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਕਾਦੀ
ਨਅਰੁਪੀਰਕੀਠਉਰਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ॥

ਪੀਰਜੀਖੁਦਾਇਸਾਦਹੁਕੁਮਲੇਦੀਤਦਾਮੀਏਹਾਹੈ। ੩੦੦੨
ਪੀਰਜੀਨੂਖੁਦਾਇਨੂਏਦਭਾਲਦਾਹੈ।ਜੈਉਚਲਦੀਏ
ਰਦਮਤਚੂਢੀਦੀਹੈ।ਤਾਪੀਰਆਖਿਆਜੀਨਾਨਕਜੀਐ
ਤੇਰੇਖੈਤਸੁਣਕਾਰੇਆਸੀਬਹੁਤੁਹੈਰਾਨਗਏਆਸੇ।ਅਸਾ
ਆਖਿਆਜੀਨਾਦਾਏਹੁਖੇਤੁਹੈ।ਤੈਦਾਦੀਦਾਰੁਕੀਕਰੀਐ।
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਪੀਰਸਲਾਮਤੀ।ਅਸੀਜੀਦੇ।
ਅਸਾਨੂਤੁਸਾਡੇਮਿਲਣੇਨਾਲਿਸਰਫਰਾਜੀਹੋਈ।ਤੁਸਾਡਾ
ਦੀਦਾਰੁਹੋਇਆ।ਜੈਹਦਾਹੋਏ।ਤਾਪੀਰਆਖਿਆਜੀਏ
ਨਾਨਕਮੈਕੂਤੈਡੇਖੈਤਦਾਖਿਆਨਕੀਹੈਰਾਨੁਲਗਾਹੈ।ਉ
ਹਦਾਮਜਾਨੂਨਆਖੀਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਜੀਪੀ
ਰਸਲਾਮਤੀ।ਫੁਰਮਾਈਏ।ਜੋਕੁਛਖੁਦਾਇਕੇਜਸੀ
ਸੋਈਜਾਬਾਬੁਆਖਸਾਹੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਤਾਈਪੀਰਖੁ
ਦਾਇਦੀਖਬਰਾਪੀਨੇਦੇਦਾਸੁਤਅਲੁਕੀਤਾ। ਸਲੋਕੁ

ਸੋਖਾਧੂਤਅਤਗੀਤਾਆਯਾਨ੍ਹਿਪਟੋਲਾ।ਧਜਕਰੀਕੰਧਲਤ੍ਰੀ
ਪਹਿਰੀ।ਜੈਨੀਵ੍ਹੇਸੀਸਹੁਮੀਹੈਮੈਸੇਣੀਵ੍ਹੇਸਕਰੀਆ।ਮਾਨ੍ਹੀਸ
ਕਾਪੜਆਰਖ੍ਯਾ।ਜੈਏਨਾਨਕਜੀਉਨਿਏਹੁਜੋਤੈਕਾਹੁਆਆ
ਜੋਤੇਕੇਖੁਦਾਏਹੈ।ਸੋਹੈਕਖੁਦਾਏਕੇਉਕਾਰਿਪਾਈਦਾਹੈ।
ਕਪੜੈਧਾਨ੍ਹੈਕਰੀ।ਚੀਜ੍ਹੈਪੈਨੇਕਾਰਿ।ਜੀਰੋਟੀਦਾਵ੍ਹੇਚਸੀ
ਨੇਕਦਾ।ਕੇਉਰਾਨ੍ਹੈਂਵ੍ਹਿਛਜਾਏਰਹਾ।ਕੀਤੇਤਾਲੀਆ
ਏਸਤੀਆ।ਖਿਰਮਾਹੁਲਿਛੋਡਿਕਰਿ।ਸਖੀਸਾਪੈ।ਨੇਕਦਾ।
ਜਿਤਗਲਜਿਤੁਸੇਵਾ।ਸੈਤੁ।ਸਾਹਿਬੁਮੈਕੂ।ਸੀਬੋ।ਸ
ਈਗਲਕਰਦਾ।ਹੀ।ਪਰੂਤੂਮੈਕੂਉ੍ਹਧਾਤਰੁਸਾ।
ਜਿਤੁਸੇਵ।ਜਿਤਾਸੀਹਨਤਿਮੈਕੂਸਾਹਿਬੁਸੀਦੈ।ਜੇਣੀ
ਜਧਾ।ਖੁਮੈਕੂਰਹੁ।ਤਾਖੁਦੂਨਾਨਕਜੀ।ਸਿਰੀਆਤੇ।ਦ੍ਹਿਚ
ਸਲੋਕਸੁਆਲੂਧੈਰਦਾ।ਦਿਤਾ।ਕਾਹੇਪਾਨ੍ਹਿਪਟੋਲਾ
ਧਜਕਰੇਕੰਧਲਤ੍ਰੀਪਹਿਰੇਕਾਹੇ [illegible] ਖਿਰਿਹੀਦੈ

ਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਠਾਇਆ॥ਪ॥ ਸਲੋਕ ਦਿਤਾ॥ ੩੦੩
ਪਰਹਰਿ ਮੁਧਵ ਦੇਸਾ ਪੀਰਾ ਨੈਤ ਸਾਰ ਸਮਾਲੋ॥ ਨਾਨਕ ਸੀਸੀਆ ਦੀ
ਆਵਿਸਨਖ ਗਈ ਜੇਨੀਆਤਿ ਗਾਸ ਕਰੇਇ॥੬॥
ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਜੀਓ ਸੇਖ ਜੀ॥ ਕਿਤ ਕਾਰਣ ਤੂ ਕਪੜੇ ਪਾੜ
ਦਾ ਹੈ॥ ਕਿਤ ਕਾਰਣ ਪਰਮ ਹਲਾਈ ਸੜੀ ਆਛਰ ਦਾ ਹੈ॥ ਏਨੀ
ਗਲੀ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹੀ ਪਾਈਦਾ॥ ਜੇ ਦਕਹੁ ਮੁਦ ਪਾਈ
ਦਾ ਹੈ॥ ਸੇਖ ਜੀ ਪਿਆਰਿ ਪੈਠ ਆਤੋਇਆ॥ ਜੇ ਦਕ ਬਾਇਰ
ਤਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਦਕ ਸਬੂਰੀ ਦੀ ਚਾਰ ਹਿਆ॥ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦਿ
ਲ ਖਾਇ ਰਖੀਐ॥ ਭੁਸੀ ਦੇ ਸਖੀ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹੀ ਮਿਲਦਾ॥
ਸੇਖ ਜੀ ਜੋ ਅਉਰਤ ਪਰਹੇਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦ ਦੇ ਸਹੇਦੇ ਹੈ॥ ਅਉ
ਰਤ ਖ [illegible] ਕੇ ਧਅਦਬਾ ਦੇ ਬਹਿ ਰਹੈ॥ [illegible] ਅਉ
ਤਾ ਅਉਰਤ [illegible] ਖਸਮ ਕੀ॥ ਤਾ ਖਸਮ ਅਉਰਤ ਕਾ ਹੋਇਆ॥
ਜੇ ਤਾ ਸੇਖ ਜੀ ਅਉਰਤ ਬਦਰਾਹੀ ਹੋਦੇ ਹੈ॥ ਖਸਮ ਨਾ ਦਿ

ਸੀਦਕਨੋਹੋਵੈਸੁ।ਤਾਂਅਉਰਤਥਜਹਰਾਰੁਹੋਇਆ।ਖਸਮਦੀ
ਨੋਈਆ।ਖਸਮਕੀਸਾਰਨਜਾਤੀਆ।ਸੁ।ਜੋਖਜੀਉਹੁਅ
ਉਰਤਅਉਰਾਂਦੀਹੋਈ।ਜੋਸਪੂਰੀਕਾਰਿਕੋਸੀਦਕਾਦੀ
ਰਖਹਿਰਹੇ।ਤਾਸਿਦਕਹੁਮੁਰਾਦਹੋਵੈ।ਤਾਖਸਮਨੂੰਪਿਆਰਿ
ਹੋਈਆਪਾਏ।ਜੋਮਾਸ੍ਰੂਤਮਹਛਿਖਧਰਮੁਦਾਏਦੀ।

ਸਲੋਕ। ਨੀਂਦਿਕਿਤਨਰਾਵਿਆ

ਵਰੀਬੀਮੁਈਆਸੁ।ਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਰਮਾਹਿਤੈਸਾਹਿਬੁਨ
ਮਿਲੀਅਸੁ। ੧। ਤੇਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ। ਤਾਂਸੇਖ
ਕਹਿਆ।ਨੈਨਾਨਕਜੀਤੈਜੋਕਹਿਆਜੋਸੀਦਕਸ
ਪੂਰੀਕਾਰਿਕੈਖਹਿਰਹੁ।ਦਿਖੀਤਾਜਦਜੁਆਨਆਹਾ।
ਸੀਜਮਤਾਂਦਿਚਪਹੁਚਦੀਆਹੁ।ਤਾਮੈਕੂੰਖਸਮਨਾਲਿਵ
ਰਿਹਾ।ਹੁਣਖਰਧਹੋਈ।ਹੁਣਪਛੁਤਾਇਸਤੇਹੋਵਦਾਤੇਰਹੀ।
ਤੁਰਾਇਸਨੂੰਗੋਰਦੇਨਿਆਏ।ਇਸਦਾਕਉਲਹਾਦਾਸ

ਤੋਇਆ।ਉਨਾਂਦਿਨਾਂਵਿਚਨਾਮਿਲੀਓ।ਹੁਣਏਸਨੂੰਉਸੇਹੁਕਮੀ। ਤੂ ੦੦੪
ਏਸਬਾਤਦਾਕਹਿਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਰੀਆਂਤਾਂਵਿ
ਚਰਿਤਾ। ਸਲੋਕੁ। ।ਜੀਮਹਲਾਕੁਚਜੀਅਮ
ਵਞੀਕਾਲੀਮਨਹੁਕਮੁਪ੍ਰਾ।ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਿਤਾਪਿਰੁਰਵੈਨ
ਨਕਅਵਗੁਣਮੂੰਧ। ।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਜੀਏਸਨੂੰਖਸਮਨਾਜਣਦਾਜੂਆਨੀਵਿਚਨਾਮਿਲੀਆ।
ਤਾਕੂਛਡਿਸਭਦਾਇਆਂਵਿਚਨਾਹੀ।ਏਹਦੇਸਧੀਦੇਵਿਚਹੈ।
ਅਉਰਤਜਾਕੁਚਜੀਹੋਂਦੀਹੈ।ਤਾਖਸਮਉਸਕਸੁਧਾਨੂੰਹੋ
ਦਾਹੈ।ਤਾਉਸਉਪਰਿਨਾਹੀਮਿਹਰਕਰਦਾ।ਅਤੇਅਉ
ਰਤਸੁਚਜੀਹੋਈ।ਅਤੇਸੀਗਾਰਾਂਵਿਚਰਹਿੰਦੀਹੈ।ਅਤੇਮ
ਹਲਾਤੇਕੁਸੀਕਸਬੁਈ।ਆਂਵਦੀਹੈ।ਤਾਉਸਮਹਲ
ਨੂੰਸਾਹਿਬਖਸਮਨੂੰਭੁਸੀਹੋ।ਇਕਾਰਿਸੀਛੋਹ।ਅਰੁਜੇਤਾ
ਮਹਲਾਕੁਚਜੀਹੋਂਦੀਹੈ।ਅਤੇਮਹਲਤੇਸਡੇਹਾਣਆਂਦੀ।

ਕੁਰਜੀਏਤੂਹੈ।ਜੁਖਸਮਦੀਸਰਨਜਾਂਦੈ।ਅਤੇਸਤ੍ਰੇਹਾਰ
ਘਟਘੁਾਏਹਜੁਘਟੁਆਮਲਕਰੈ।ਚੋਰੀਜਾਰੀਮੈ
ਦੈਆ।ਹੰਕਾਰੁਕਰੈ।ਕਰੋਧਕਰੈ।ਲੋਭੁਮੋਹੁਨੂੰਠੁਧੋਮੈ।
ਏਨੀਗਲੀਏਨੀਘਾਤੀਏਸਨੁਸਤ੍ਰੇਹਾਰ।ਆਵਦੀਹੈ।
ਜਾਏਹਘਲਾਈਆਂਵਿਸਾਵੈਚਹੋਂਦਨਾ।ਤਾਂਸੇਮੁਜੀਏਸਨੁ
ਸਾਹਿਬੁਖਸਮ।ਕਿਉਕਰਿਨਜੀਕਆਂਦੈ।ਜਾਏਸਨੁਗੁਰ
ਹੋਂਦੀ।ਤਾਂਏਸਨੁਖਸਮੁਮਿਲੈ।ਤਾਸੇਮਾਘੇਰਹ ਮ
ਕਹਿਆਂਏਤੂ।ਮਿਟਾਏਦੀਅਧਰਚਾਸੁਆਲਕੀ
ਤੇਸੁ।ਕਉਲਸੁਅਖਰਕਉਲਗੁਲਕਉਲਸੁਮਨੀ
ਆਮੰਤ੍ਰਾ।ਕਉਲਸੇਵੈਲੇਦੇਸਕਰੀਜਤਦਾਸਿਆਂਵੈ
ਤ੍ਰਾ। ੧੧। ੮।। ।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਤਾਸੇਮਾਘੇਰਹਮਕਹਿਆ।ਜੀਏਨਾਨਕਜੀਤੂ।ਜੈਸੇਗੁਰ
ਦੇਵੂਹੈ।ਤੈਗੁਰਕਾਰਿਕਾਰਿਸਗਹਿਘਪਾਇਆਹੈ।ਉ।

ਭੁਲਾਤੇਵੈ।ਪਰ੍ਜੇਸਨੋਮਿਹਰਕੀਨਜਰਿਕਰੈ।ਅਤੇਜੇਸ
ਦੀਸੇਵਾਸਾਹਿਬੁਨੂੰਭਾਵੈ।ਦੋਵੈਸਿਰੈਕੰਤਉਸੈਦਾਹੋਵੈ।ਤਾਸ
ਭੁਲਾਮਹਲਾਨੂੰਛਾਡਿਕਰਿਕੰਤਉਸੈਦਾਹੋਯਾ।ਉਸੈਨੂੰਭਾਵੈ।ਉ
ਸੇਦੇਵਚਨਾਵਿਚਚਲੈ।ਤਾਸੇਖਯੂਹਾਸਕਹਿਆ।ਨਾਨਕਜੀ।
ਨਿਬੇੜਾਕਰਿਕੈਢੇਰਰਲਾਇਪਾਈਉ।ਕਹੈਜੀਸੇਵਾਪਿਛੈ
ਨਜਰਾਕਿਨਜਰਿਪਿਛੈਸੇਵਾ।ਤਾਕਹੂਨਾਨਕਫੈਰਿਸਗੀਅ:
ਤਿਵਿਚਏਨੂਕਹਿਆ। ਸਲੋਕੁ।ਸੇਵਾਕਰੈਜੋਕੰਤਕੀ।ਕਿ
ਤੀਸੀਕਾਹੋਇ।ਗਰਬਿਕੰਤਨਪਾਈਐ।ਭਾਵੈਮਰੀਸੁਆਈਓਹੋਇ।
੧ ਤ੍ਰ।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।ਜੈਸੇਸੇਪਜਾਮਿਲਾਇਸਦੀਸੇਵਾਹੋ।
ਜਾਸੇਵਾਕਰਿਕਰਿਗਰਬਾਨਿਕਰੈ।ਨਿਗਰਬੀਹੋਇ।ਕਰਿਸੇਵਾਕ
ਰੈ।ਤਾਇਸਉਪਰਿਸਾਹਿਬੁਕੀਨਦਰਿਹੋਇ।ਜਾਏਹੀਸੇਵਾਕਰੈ
ਅਤੇਗਰਬਨਾਕਰਹੀ।ਜਾਇਸਨੂੰਨਜਰਿਹੋਇ।ਤਾਏਹੁਮਹਲ
ਬੁਲਾਈਐ।ਤਾਏਹੁਦਸਤੁਸਾਹਿਬੁਦੀਹੋਈ।ਅਤੇਸੋਹਾਗਣਿਹੋਵੈ।

ਅਤੇਸੇਵਾਕਰੈਅਤੇਖਸਮਨਾਂਉਸੇਵਦਾਅਤੇਸੂਰਤਦਾਗਰਬਕਰੈ।
ਤਾਂਏਸਨੂੰਸਾਹਿਬੁਗਰਬਕਾਰੀਕਰਿਨਜੀਕਨਹੀਆਵਣੀ ਢੁਕਾਵੈਕੇ
ਹੀਸੋਹਣੀਸੋਹੋਵੈ ਤਬਸਾਹਿਬੁਏਸਨੂੰਮਿਹਰਵਾਨਨਾਹੋਵਣੀ।
ਤਾਂਏਸਦਾਨਾਉਂਛੁਟਣਪਦੈ ਜੁਹਾਗਰਨਹੋਵਣੀ ਤਾਂਏਸਦ
ਨੂੰਸੇਵਾਹੈ ਜੇਵਾਤੇਸਾਹਿਬੁਪਾਈਐਵਾਹੈ ਜੇਮੱਤੀਸੇਵਾਕ
ਰਿਕੇਗਰਬਨਕਰੈ ਤਾਂਪਾਵੈ ਪਰਮਾਹਿ ਜੇਸੇਵਾ ਜੋਵਾਤੇਸ
ਹਿਬੁਪਾਈਐ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਬੁਕੂਨਾਨਕਾਇਆਕਦਮਾਨੂੰਹ
ਥਲਾਇਕਰਿਆਪਣੇਸਿਰਤੇਮਥੇਤੇਲਾਇਆ।ਆਖਿਓਸੁ।
ਵਾਹਨਾਨਕਾਂਵਾਹਿਨਾਨਕਜੀ।ਜਿਨਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹੁਦੀਸਚ
ਖਬਰਦਿਤੀ।ਅਸਾਨੂੰਭੀਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹਦੀਖਬਰ
ਹੋਈ।ਕਰਮਖੁਦਾਇਹੋਇਆ।ਅਸੀਜੀਦੈਸਜੀਬੀਦਾਖੁ
ਦਾਇਦਾਸਾਨੂੰਮਿਲਿਆ।ਖੁਦਾਇਦਾਮਹਲੀਮਿਲਿਆ।
ਜਾਨੋਖੁਦਾਇਹੀਮਿਲਿਆ।ਅਜੁਖੁਦਾਇਆਂਦੇਮਿਲਾਹੇ

ਵਿਚ ਸਕ ਕੁਝੁ ਨਾਹੀ। ਪਰੁ ਜੀ ਏਕ ਗੁਸਤਾ ਕੀ ਪਉੜੀ
ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆ ਯਹੁ ਗਲਾ ਪੁਛੀਆ ਹੈਨਿ। ਜੀ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਵੈ ਦੀਆ ਗਲਾ ਕੀਚਨਿ। ਅਤੇ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ਗ
ਲਾ ਖੁਦਾਇ ਨਾਵੇ ਵੈ ਕਰਨੀਆ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਰੀਅਤਿ ਦ੍ਰਾਚਿ ਏਹੁ ਤੁਕ ਕਹਿਆ। ਸਲੋਕੁ।
ਜਿਨ੍ਹੂ ਪੇਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ਦੂਖੈ ਸਾਦੈ ਗੀਢ ਲਬੈ ਆ ਜੋ
ਖੁਲੀਆ ਲੀਆ ਮਿਰਲਊ ਖੈ ਸਉ ਨੁ ਪਲੀਆ। ਭਉ ਕੇਰ
ਰੋਧ ਖੁਆ ਭੁਹੋਇ ਫਕੜੁ ਮਿਟੌਆ ਧਾ। ਖੁਪੈ ਚੌਰੀਆ
ਕਾਵਿਲ ਨਾਵੈ ਮੁਹ ਗੀਧਾ। ੧੫। ਤਿਸ ਕਾਧ
ਗਮਾਰ ਬਾ। ੪। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ।
ਜੋ ਏਸੇ ਖਜੀ ਜੇਉ ਰੂਖੈ ਕਾਮੈ ਕਾਮੁ ਘਰੁ ਹੋਏ।
ਜਿਉ ਰੂਖੈ ਅਤੇ ਸਆ ਵੈਨੁ ਮੁਹ ਘਾਤੇ ਹੈ। ਜੇਉ
ਲਬੈ ਅਤੇ ਮਾਲੇ ਨੂੰ ਮਹੁ ਘਾਤ ਹੈ। ਜੇਉ ਉ ਧੇਤੇ

ਨੈਹਾਲੀਆ ਅਤੈ ਸੈਹਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਹਬਤਿ ਹੈ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਹਬਤਿ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮੁਹਬਤਿ ਹੈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਇਉ ਜੇਹੀਆਂ ਹੈਨਿ ॥
ਜੇਉ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਭੋਜਨੁ ਸੋਹਦਾ ਹੈ ॥ ਜੇਉ ਉਧਨੂੰ ਸੀਹਰਾ
ਸੁਹਾਵਦੀ ਹੈ ॥ ਤਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਬੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਹਾਵਦੀਆਂ ਹੈਨਿ ॥ ਸੇਖ ਜੀ ਏਹੁ ਮਾਲੁ ਖੁਦਾਇ ਕਰੇ ਪੂਰ
ਦਾ ਹੈ ਵਡੇ ਕਰਉ ਕਰਮ ਅਗੂਹੇਂ ਦਾ ਹੈ ॥ ਜਮਾ ਇਸਦਾ ਨਾਹੀ
ਅੰਧਾ ਹੈ ॥ ਜੋ ਏਹ ਗਲ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਚਰੂ ਏਹਥੇ ਦੇ
ਦਿਚ ਰੂ ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ਆਗਿ ਗਲਾਏ ਦੇ ਨੇ ॥ ਏਨਥੇ ਦੇ
ਤਾਇਸ ਨੂੰ ਰੂਪ ਹੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜੋ ਬੈਨਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਆਗ ਜਾਇ ਸਨੂੰ ਹੋਰੁ ਖੇਲਣਾ ਭੁਲਾ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਜੋ ਏ
ਲਣੇ ਨਾਏ ਲੋਟੇ ਨਾਸੋ ਰੂਪ ਤਾਂ ਹੀ ਭਲਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਬੈਨ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਿਰੂ ਹੋਰੁ ਬੇ ਸੁਣੇ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਝੂਠਾ ਰੀਪ॰

ਹੋਇਆ।ਜੋਇਹੁਖੋਜਦਾਹੈਸੋਸਚਕੋਲਖੀਦਾਹੈ।ਦਰਗਾਹਵਿਚਿ। ੩੦੦੮
।ਜਿਤ੍ਰਖੋਜੈਇਸਦਾਪੂਰਾਲਖੀਐ।ਜੋਏਹਆਪਣਾਪੂਰਾਕਿਊਲਖੈ।
ਦਾਹੈ।ਏਹਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਕਰੈ।ਖੁਦਾਇਦਾਹੀਨਾਉਖੋ
ਜੈ।ਜਿਤ੍ਰਾਇਸਦਾਭੁਲਾਲਖੀਐ।ਜੋਏਹਾਖੈਨਖੁਦਾਇਬੀਕੁ
ਛੁਹੋਰੁਖੋਜਦਾਹੈ।ਸੋਇਸਦਾਮੁਹੁਜਿਆਹਾਸਿਆਹਹੋਵਦਾਹੈਇ।
ਦਰਗਾਹਵਿਚ।ਏਥੇਗੀਦਾਹੈ।ਅਤੇਥਾਇਥਾਇਸਰਮਿੰਦਾਹੋਦ
ਹੈ।ਇਸਖੈਦੇਨੂੰਹੋਰਸਖੋਜਣੇਬੀਰੁਪਾਤਾਹੀਭੁਲਾਹੈ।ਅਤੇਖੁ
ਦਾਇਦੀਆਖਾਤਾਖੈਨਹੋਰੁਕੁਛੁਖੇਖਲਾਕੁਲਾਨਾਹੀ।
ਸੇਖਜੀਜਿਤ੍ਰਨੀਆਤੂੰਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਪੁਛਹਿਗਾ।ਤਿਤ
ਨੀਆਗਲਾਮੇਰਾਕੀਤੂਗਾਇਦਾਹੈ।ਅਤੇਤੇਰਾਕੀਢਾਇਦਾਹੈ
ਇ।ਸੇਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਗਲਾਕਰਣੀਆਢਿਸਨਾਹੀਕਰਣੀ।ਤਾ
ਸੇਖਖੈਰਹਾਅਰਜਕੀਤੀ।ਜੀਏਨਾਨਕਜੀਇਕਮੈਕੂਕਾਤੀਲੁਣ੍ਹੀ
ਦੀਹੈ।ਜੋਕਿਜੇਹੀਸੋੜ੍ਹੀਦੀਹੈ।ਪਰੁਕੇਹੇਜੇਹੇਦੀਸੋੜ੍ਹੀਦੀਹੈਇ

ਸਾਰਕੀਏਹਜੇਕਾਤੀਹੈ।ਜੇਜਨਵਰਦੇਗਲਵਿਚਗੋਤਾਜਾਨਵਰਹਲਾ
ਲੁਥੀਂਦੈ।ਜੇਥੰਦੇਗਲਵਿਚਗੋਤਾਧੀਦਾਹਲਾਲਨਾਥੀਂਦੈ।ਤਾਂਮੈਨੂ
ਏਜੇਹੀਕਾਤੀਦੇਹੁਜੋਮੈਧੀਨਾ।ਜੈਦਾਕੁਠਾਥੰਦਾਹਲਾਲਥੀ
ਵੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਥੈਤਕਹਿਆ।ਸਹੀਆਤਿਦ੍ਰਿੜਿ।

ਸਲੋਕੁ।ਸਚੁਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ।ਘਾੜਤ
ਤਿਸਕੀਆਪਰਅਪਾਰੁ।ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਜਾਇ।
ਗੁਣੀਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ।ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ।ਲੋਹੂ
ਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ।ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ।ਨਾ
ਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ। ੧੫।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜੋਏਸੇਖਜੀ।ਏਸਕਾਕਾਤੀ
ਕਾਕੁਠਾਥੰਦਾਹਲਾਲਨਾਹੀਥੀਂਦਾ।ਜੋਤੇਰੇਸਕਹੈ।
ਪਰੁਸਚੁਕੀਕਾਤੀਹੋਇ।ਸਚੁਕੇਸਾਰਤੇਘੜੀਏ।ਸਚਕੀ
ਸਾਣਸਿਤਿ।ਕਿਲਕਾਇਚਾਲਿਕਾਇਥੀਜੀਤੈ।ਤਿਸਕਉ

ਥੇਕਗੁਲਾਕੀਤੋਸੁ ॥ ਤਿੰਸਾਂਵਿਚਓਹੁਕਾਤੀਸਮਾਵੈ ॥ ਤਿਸਕੇ ਫੁ ੦੦੬
ਸਾਥਿਜੇਈ ਵਾਕੁਸੇਤਾਹਲਾਲਥੀਵੈ ॥ ਜਨਾਵਰਹਲਾਲ
ਨਾਹੀਥੀਂਦਾ ॥ ਤਿਸਕਾਨੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖ ॥ ਸੇਖਜੀਕੋਹੁਟੀਜਾ
ਹਗਾਇਸਾਂਵਿਚੋਲਥੁਜਾਇ ॥ ਤਾਇਹੁਹਲਾਲੁਥੀਵੈ ॥ ਜੇਕ
ਰੁਇਸੁਵਿਚਲਥੁਹੋਵੈ ਤਿਚਰੁਇਹਮਕਰੂਹੁਹੈ ॥ ਹਲਾਲਤਾਥੀਵੈ
ਜਾਇਸਾਂਵਿਚਹੁਲਥੁਜਾਇ ॥ ਤਾਹਲਾਲਥੀਵੈ ॥ ਤਤਾਵਰ
ਕੀਆਇਕੋਹੋਵੈ ॥ ਜਾਨਵਰਵਰਕੀਆਇਕਨਾਹੀ ॥ ਓਹਥੀਂਦਾਖਾ
ਹੈ ਨਾਖਾਕੁਹੈ ॥ ਜਾਇਹਤਿਕਾਤਿਵਿ੍ਸੈ ॥ ਤਾਇਹੁਥੀਂਦਾਹਲਾਲਥੀਵੈ
ਸੇਖਜੀਇਹਕਾਤੀਹੈ ॥ ਜੇਕੋਈਧਿਨਸਕੋ ॥ ਤਾਸੇਖਸੁਮਾਨਾਹੋਇਕਰਿ
ਰਹਿਗਾਇਆ ॥ ਤਾਸੇਖਕਹਿਆਜੀਜੋਕੁਛੁਲੋੜੀਦਾਆਹਾ
ਸੋਖੁਦਾਇਆਸਾਕੂਦਿਤਾ ॥ ਅਸੀਨੇਹਾਲੁਥੀਏ ॥ ਤਬਸੇਖਬੁਢਾ
ਅਰਜਕੀਤੀ ॥ ਜੀਏਨਾਨਕਜੀਜੋਕੁਛਲੋੜੀਦਾਹੈਸੋਤੈਸਾ
ਵਹੁਪਾਇਆਹੈ ॥ ਪਰੁਜੀਹਿਕਾਈਆਭੀਅਰਜਹੈ ॥ ਜੋਹੁਕਮੁ

ਸ੍ਰੀਦੈਂਤਾਪੁਛਹੋਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹੰਤਾਆਕਹੀਐਜੀ॥
ਜੇਪਜੀਪ੍ਰਿਦਾਏਦੀਆਗਲਾਂਨੇਮੁਹੁਜਾਜਾਨਾਹਾ।ਤਾਤਦਾ।
ਕੀਸੰਗਕਹੀਦੀਆਹੈਨਿ।ਅਤੇਜੇਕੋਈਅਗੋਧੁਰਾਮੰਨਦਾਹੈ।
ਤਾਉਹੁਖੰਦਪ੍ਰਦਾਇਦਾਨਾਹੀ।ਤੂਆਨਿਸੰਗਆਖੋ॥ਸਲੋਕੁ
ਜਿਪ੍ਰਖ੍ਰਿਤਅਕਹੀਆ॥ਸੁਆਲਪ੍ਰਦਾਇਦਾਕੇ
ਤੇਸੂਚੋਰਨੈਦਾ॥ਜੀਨਾਨਕਚਰਵੇਸੁ॥ਗਤਿ॥
ਅਛਲਅਛਲਾਈਨਾਛਲੈ।ਨਹਘਾਉਕਟਾਰਿਕਾਰਿ
ਸੰਕੈ।ਜੋਵੀਕਾਜੀਓਉਟਲਪਲੈ।੧॥ਧੀਨਤੇਝੂਠੀਦ
ਕੀਓਜਲੈ।੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ।
ਸੋਖਾਧੀਰਹਮਖੇਨਤੀਕੀਤੀ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਪਾਸੁ।ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕਹਿਆਜੀਤਿਨ੍ਹੈਧਾਏਹੁਜੁਅਛਲੁਮਾਇਆਹੈ।
ਸੁਕਹੀਦੇਘੁਤੇਛਲੀਨਾਹੀਜਾਤੀ।ਨਾਕੋਈਸਿਧੀਦੇਵ
ਆਪਣੀਛਲੀਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲਿਘਾਇਨਕੋਈਮੁਈਆ।